ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVII

A. MOLDOVA

VOL. II (1606—1610)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1953

4562

Bibl. Universitara Sibiu
U864891160
Biblioteca Centrala a ULB Sibiu

948/61 S

2-IV-1991

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL.

VEACUL
XVII
A. MOLDOVA

VOL. II (1606—1610)

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA"
— SIBIU —
INVENTARIAT 1998

15 IUN 1998

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1953

Bibl. Inst. de înv. superior Sibiu
INV. Nr. 63.775 1979

III 6.483
Institutul Pedagogic
IAŞI
22.474

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECŢIEI DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ŞI FILOZOFIE DIN IAŞI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

11
10

PREFAȚĂ

În volumul de față prezentăm un număr de 457 documente din Moldova (anii 1606–1610), care se găsesc în Biblioteca Academiei R.P.R. și la Arhivele Statului din București și Iași. Din aceste documente, 323 sunt traduceri după originale slave, 17 după copii slave; 39 sunt transcrieri de originale românești, iar 73 sunt transcrieri de traduceri vechi românești sau de rezumate după originale ce nu mai există. Se publică aparte un număr de 5 documente de autenticitate îndoielnică.

La sfârșitul volumului se reproduc fotocopiile unor documente originale.

★

În documentele publicate în acest volum apare zapisul postelnicului Alexa Arapul din orașul Iași, scris în românește la 25 Dec. 1610, prin care acesta face danie m-rii sf. Sava «un loc de casă, ce e pre ulița Armenească», fiind «la această bună tocmală și dare ... oameni buni și bătrâni anume Isac Arapul, starostea de negustători, *... Toader vătah de cărăuși și Cârstea croitorul» (Doc. Nr. 452). Istoriografia burgheză susținea inexistența vreunei bresle în Moldova înainte de 1632. Documentul acesta arată că funcționa în târgul Iași, la începutul sec. XVII, o breaslă de negustători, de cărăuși, de croitori.*

Documentele din volum mai arată existența unui grup de prăvălii cu caracter statornic în partea centrală a orașului Iași. Astfel, documentul din 31 Oct. 1606 arată că Simion Movilă a miluit «pe Nicula dascăl, cu un loc de casă în dughene, *în târgul Iași, lângă dughenile călugărilor dela Sinai» (Doc. Nr. 79), iar un altul din 24 Dec. confirmă m-rii sf. Sava «un loc de casă în* dughiane *în târgul Iași lângă dughenele călugărilor dela Sinai, care acest loc de casă l-a dat Nicula dascăl la moartea lui ... să-și facă călugării case acolo» (Doc. Nr. 88).*

Orașul se lărgește în ciuda greutăților pe care le întâmpină. Se desvoltă târgul nou *(Doc. Nr. 450).*

În partea centrală a târgului Iași, se ridicau prăvăliile negustorilor și meșteșugarilor, desemnate «în dugheane», ceea ce corespunde «bazarului» din orașul București,

semnalat documentar la 13 Mai 1563 în colecția pe care o publicăm (cf. Documente privind Istoria României, B. Țara Românească, vol. III (1551—1570), Nr. 212, p. 177).

★

Documentele din volum ne arată efortul făcut de domnitori pentru a-și asigura sprijinul bisericii, în vederea cuceririi, păstrării și prelungirii domniei.

De pildă, Simion Movilă poruncea, la 30 Oct. 1606, uredniculni, șoltuzului și pârgarilor din Iași, cum și tuturor dăbilarilor «a lăsa foarte în pace de toate dabilele și angheriile cherväsăria» m-rii sf. Sava din târgul Iași, «nimeni să nu aibă a intra în acea cherväsărie, nimic să nu tragă, ... să nu le ia cai în olacărit, nici de podvoade ..., pentrucă m'am milostivit ... cu acea cherväsărie și 'am iertat-o de toate dabilele» (Doc. Nr. 78). Privilegiul este reconfirmat de Const. Movilă la 29 Iunie 1608 (Doc. Nr. 208), adăugindu-se încă unul din aceeași zi, prin care toți dregătorii domnești sau municipali sunt obligați «a lăsa foarte în pace de toate dabilele și de camene mare și mică, dela pivnița lor dela cherväsărie, ... Voi, cămănari, să nu învăluiți de camene pivnițele dela acea cherväsărie, nici pecetluituri să nu cereți dela ei» (Doc. Nr. 209).

Grijă manifestă Constantin Movilă față de episcopia Romanului, când poruncește, la 25 Apr. 1610, «marilor cămănari și slugilor lor, care vor merge la camănă în târgul Roman ... să aveți a lăsa în pace de camănă 2 crâșme mari și 2 cojocari și 2 mesercii și 2 goștinari ... și de cai de olac să nu-i învăluiți» (Doc. Nr. 385).

Documentul din 21 Dec. 1610 arată că domnia, după ce confirmă închinarea m-rii sf. Paraschiva din Iași la muntele Sinai, smulge dela văduva și fiicele unui târgoveț decedat, locul din centrul orașului Iași, în care construește o biserică de piatră (cuvioasa Paraschiva), câte locuri apoi a lărgit locul sf. biserici «dinspre toate părțile, mai întâi în fruntea târgului, cu locuri de dugheni și le-a îngrădit cu îngrădituri tari ... și au dat-o în întregime m-rea, cu toate câte trebuesc în ea, și cu dughenile și cu toate câte se văd, și cu viile și satele și vitele» (Doc. Nr. 450).

Domnia îi mai confirmă mănăstirii Secul la 30 Iulie 1606 (Doc. Nr. 58) locul de casă din Târgul Frumos, cu prisacă, eleșteu și mori, întărește case cu dughene (Doc. Nr. 115-116), iar la 7 Iulie 1608 hotărăște ca niște poslușnici ai ei, din acel oraș, «să aibă slobozenie de toate podvoadele și de angherii, pe care le vor da alți oameni mișei ai noștri deacolo și de prin alte târguri din țara domniei mele» (Doc. Nr. 200).

Același domn rupe o parte din branișteа târgului Piatra în folosul m-rii Bistrița (Doc. Nr. 202, 241) și la 27 Iulie 1609 se adresează rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamț «să aveți a lăsa în pace de lucru și de iliș 4 poslușnici» ai m-rii Pângărați «și să aveți a-i scrie deosebit cu alte slugi boierești și vi se va ține în samă» (Doc. Nr. 308).

Măsurile luate în aceşti ani de domnitori trebue să fie atent studiate pentru a putea vedea în ce direcţie ele au influenţat desvoltarea generală a Moldovei.

★

In documentele din acest volum întâlnim ecoul luptei duse de Mihai Viteazul în Mai-Iunie 1600. La acţiunea oştilor lui Mihai Viteazul s'au asociat şi Moldoveni, aşa cum reiese din documentul Nr. 169, care relatează că o fostă slugă a cămăraşului Sechil anume « Dumitru Popoţea s'a sculat cu alţi haiduci şi i-a îndreptat până la sf. mânăstire . . . , unde a ştiut el că sunt acolo bejeniile cu toată agonisita credinciosului nostru Sechil cămăraş . . . şi i-au luat cu totul până la 1000 ughi ».

« In acele răsmeriţe », cum glăsuieşte documentul din 28 Martie 1609 (Nr. 262), urmate de altele (Doc. Nr. 304, 425 şi 445), iobagii au folosit prilejul răzbunării pe boieri, « când au venit Mihai Vvod, asupra pământului nostru » şi « le-au prăpădit acele dresă de mult preţu » (Doc. Nr. 293 din Iunie 1609), fiind aici vorba de hrisoavele domneşti prin care li se răpiseră ocinile de către boieri şi li se fixase situaţia de şerbi pe vecie.

După alungarea conducerii puse de Mihai Viteazul în Moldova, marii feudali care apărau fărâmiţarea feudală au pornit o acţiune şi mai violentă pentru întărirea poziţiilor lor, mai ales în perioada luptelor pentru domnie, purtate de urmaşii nevârstnici ai lui Ieremia şi Simion Movilă.

In anii care au urmat decesului lui Simion Movilă (24 Sept. 1607), se desfăşoară lupte feudale în Moldova între tabăra boierilor sprijinind pe Mihăilaş vodă susţinut de Otomani şi cealaltă tabără care sprijinea ocuparea domniei de către Constantin Movilă, fiul lui Ieremia, susţinut de feudalii poloni. Aceste lupte feudale apar şi în unele documente din acest volum. In documentul din 27 Nov. 1607, emis de Const. Movilă din cetatea Hotin, acesta îşi arată recunoştinţa, după înfrângerea suferită în bătălia dela Mălăieşti din partea aderenţilor lui Mihăilaş vodă, ce domnea la Iaşi, faţă de marele său vistier Isac Balica, dăruindu-i satul domnesc Iubăneşti « pentru credincioasa lui slujbă . . . , când a mers domnia mea la scaunul domniei mele la Iaşi din cetatea Hotinului » (Doc. Nr. 168). Un alt document, din 20 Aug. 1608, când domnia Moldovei era în seama lui Const. Movilă, informează de pierderea unui uric « de Tătari, când am venit domnia mea în ţara domniei mele din cetatea Hotin cu oşti leşeşti, atunci când au prădat Tătarii ţara noastră » (Doc. Nr. 222 şi 332). Este vorba aici de altă luptă dată de cele două tabere, una susţinută de Poloni, alta de Turco-Tătari, la Ştefăneşti (Dec. 1607).

Tot pentru merite obţinute în luptele feudale, Dumitrache Chiriţă Paleologul este ridicat la marea postelnicie de Ieremia Movilă în anul 1606, pentru « slujba credincioasă » şi primeşte în dar satele domneşti: Horilcani, Vânătorii de Piatra (pe Bistriţa) şi Şencăuţi, la care adaugă, în anii 1607—1610, într'un ritm vertiginos, încă 13 sate

B. Universul Pedagogic de Bucureşti

şi 4 seliști (Doc. Nr. 101, 106—107, 127, 158, 211, 239, 245, 313, 326—327, 339, 348, 386—387, 392—394, 445 şi 450).

Marii boieri, care au decis prin lupta lor alături de feudalii poloni soarta domniei tânărului Constantin Movilă, își satisfac pofta înghițirii ocinelor țăranilor isteviți, ale micilor boiernași sau chiar ale marilor boieri din cealaltă tabără. Astfel se explică faptul că în câțiva ani, de pildă, boierul Prăjescul își desvoltă domeniul feudal cu încă 25 sate, 5 seliști și o vie la Cotnari (cf. Doc. Nr. 2, 16, 21, 29, 54, 84, 135, 182, 252, 259, 268, 296, 338, 353, 377, 416, 420, 432—433).

Pe baza acestei documentări va trebui să adâncim latura reprezentată de luptele feudale și urmările lor în desvoltarea generală a Moldovei.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

«1606 Ianuarie-Iunie». — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ion Ciot părţi din satul Tălpijani.

2

1606 (7114) Ianuarie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Voico fost pârcălab un loc în pustiu «unde se cheamă Popeşti», pe Căinar.

3

«1606—1609» Ianuarie 16, Iaşi. — Marghita din Cotnari împrumută dela Nicoară logofăt 150 taleri, pentru care îşi pune via zălog.

4

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Dragotă mare vătaf de Cârligătură, partea Grecăi din satul Vilneşti şi partea lui Mănăilă din satul Grauri, zălogite mai înainte de aceştia la socrul lui Dragotă, pentru nişte bani împrumutaţi.

5

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Todosiei, soţia lui Toader vistiernicel, părţi cumpărate din satul Paşcani pe Miletin, ţinutul Hârlău.

6

1606 (7114) Februarie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic satul Lieşti, ţinutul Neamţ, cu locuri de iazuri şi de mori pe Topoliţa.

7

1606 (7114) Februarie 15, Iaşi. — Ghenghea vornic şi alţi boieri mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat o parte din satul Cârligi, ţinutul Neamţ, dela Scachil pitar.

8

1606 (7114) Februarie 18, Târgul Trotuş. — Grozav şoltuz şi cei 12 pârgari din Trotuş mărturisesc că Marta, fiica Negrilcasei, a vândut lui Tamaş partea sa de ocină din satul Hilipeşti, cu siliştc şi vad de moară.

9

1606 (7114) Februarie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă scuteşte pe oamenii străini, sau din ţară «nescrişi», care se vor aşeza în satul Priseaca, al m-rii Pobrata, de toate muncile şi dările, pe timp de trei ani.

10

1606 (7114) Martie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Buciumi vornic părţi din satul Medeleni, ţinutul Tecuci.

11

1606 (7114) Martie 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Leauţă staroste şi lui Bobric mare vătaf de Cernăuţi, ca să cerceteze pricina dintre Onciul staroste şi Miron din Cernăuca pentru nişte hotare.

12

1606 (7114) Martie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos, părţi din satul Lieşti, cu loc de moară pe Topolița.

13

1606 (7114) Martie 15. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco vătah de vistiernicei şi surorii lui, Anisia, părţi din satele Obârşia şi Măleşti, ţinutul Neamţ. Deasemeni numai lui Ionaşco părţi din satul Ghigoeşti şi Corutchieşti, pe Topolița.

14

1606 (7114) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băseanul uricar părţi din satul Boţeşti, în urma unei judecăţi.

15

1606 (7114) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt partea din satul Cârligi, ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi cu moară, cumpărată dela Seachil pitar.

16

1606 (7114) Martie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic părţi cumpărate din satele Roşiori, Rădeni şi Bălăceni.

17

1606 (7114) Martie 22. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco păhărnicel părţi din satul Ludeşti, ţinutul Vaslui, cu loc de moară şi prisacă.

18

<1606> Martie 26. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier părţi din seliştea Brânzeni, părţi de moară şi locuri de moară pe Răut.

19

1606 (7114) Martie 30. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Chiriac mare căminar părţi cumpărate din satele Clopoteni, Mastatici, Picigani, Borăşti şi seliştea numită Iapa, cu loc de moară pe Bârlad.

20

1606 (7114) Aprilie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Băcea vătaf din Uricheni ca să oprească pe Boul vistier de a ara o ocină din Rădeni, deoarece a cumpărat-o fără ştirea rudelor vânzătorilor, iar acestora să le fixeze zi de judecată.

21

1606 (7114) Aprilie 2. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Voruntariu Prăjescu comis satul Negriteşti, ţinutul Neamţ, cu loc de heleşteu şi de mori, deoarece acesta a dat domnului, «în triaba ţării», 4 cai turceşti.

22

1606 (7114) Aprilie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod hotăreşte ca Haraţul diac să piardă partea sa de ocină din satul Răteşti, pusă zălog pentru nişte bani la Boul vistier, dacă nu-i va plăti acestuia datoria până la 23 Aprilie.

23

1606 (7114) Aprilie 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Ponici, surorii sale Agafiia şi rudelor lor satele: Voroana, Sfetcăuţi, Hriţini, Blicinăuţi, cu mori.

24

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ion stolnicel şi rudelor lui ocină în Balină.

25

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Urzică aprod să pună la jurământ mai mulţi oameni, care s'au judecat înaintea domniei, pentru parte din moşia Avereşti.

26

1606 (7114) Aprilie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihalcea vatag şi Măciucă vătag o parte de ocină în satul Ostăpceni dela Turia, ţinutul Iaşi.

27

1606 (7114) Aprilie 13. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescu logofăt părţi din satele Steţcani şi Oboroceni; iar din târgul Scheia, ţinutul Romanului, se dărneşte un loc lui Nicoară logofăt şi Gligorie Scheianu, căci au dat 6 cai buni «în treaba ţării».

28

1606 (7114) Aprilie 13. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt şi lui Gligorie Şcheianu o bucată de pământ în hotarul târgului Şchei, deoarece aceştia i-au dat domnului, „în treaba ţării", 6 cai buni.

29

1606 (7114) Aprilie 13. — Vasile paharnic, fiul lui Dura din Icuşăni, vinde partea sa de ocină din Băloşeşti fratelui său Toader paharnic.

30

1606 (7114) Aprilie 22, Iaşi. — Dumitru fost pitar vinde partea sa de ocină din satul Băloşeşti lui Nicoară armaş.

31

1606 (7114) Aprilie 24, Iaşi. — Cneaghina Maria, mama şi Ilisafta, doamna lui Ieremia Movilă voevod, scriu dregătorilor din târgul Hârlău ca să lase în pace un om al m-rii Neamţ, pe care îl are m-rea acolo ca morar şi berar.

32

1606 (7114) Aprilie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nechita diac, Donici comis şi Urîtei, fiii lui Andreica fost pârcălab, satul Vârtop, pe Cracău, cu loc de mori.

33

1606 (7114) Aprilie 28. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Oana sluger, lui Matei spătar şi Oprinei ocine în satul Cudreşti.

34

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Lazea, Toader şi Istratie părţi cumpărate din satul Borceşti.

35

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Marco păhărnicel şi Todosii patru pământuri cumpărate în hotarul satului Tescani, ţinutul Iaşi.

36

1606 (7114) Mai. — Ştefan din Valeva şi Gafiia vând partea lor de ocină din satul Sănăuţi, ţinutul Suceava, cu vad de moară şi iazuri, lui Mitraşco Dracea şi soţiei lui, Nastasca.

37

<1606 Mai>. — Lupul, fiul lui Fartuga din Soci, zălogeşte pentru 25 taleri partea de ocină din Bodeşti la Pătraşco Başotă.

38

1606 (7114) Mai 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte m-rea Bistriţa ca ţăranii din satele ei să nu dea vite pentru alte sate, poruncind dăbilarilor din ţinutul Neamţ să nu cuteze a nesocoti cartea domnească.

39

1606 (7114) Mai 5. — Hărbor cel bătrân din Dumbrăviţa dăruieşte ocina sa din Dumbrăviţa nepotului său Gheorghiţă.

40

1606 (7114) Mai 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Bolea jumătate din satele Grumăzeşti şi Fauri pe pârâul Vaslui, iar lui Crasnăş vatag de hânsari şi fraţilor lui cealaltă jumătate.

41

1606 <înainte de Mai 8>, Iaşi. — Boul vistier şi Solomon vistier mărturisesc că răposatul Drăgan Ciolpan pârcălab şi-a zălogit părţile lui de ocină din Bodeşti şi Dăncesti la Pătraşco Başotă, pentru o datorie la bir de 57 galbeni.

42

1606 (7114) Mai 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco Başotă diac părţi de ocină în Bodeşti şi Dăncesti, ţinutul Neamţ, foste ale lui Drăgan Ciolpan fost pârcălab, pe care Pătraşco Başotă l-a plătit de o datorie la vistierie.

43

1606 Mai 8, Camenita. — Luca Stroici mare logofăt scrie fraţiei din Liov că Ieremia Movilă voevod i-a trimis prin Nicolae Lucaşovici 1500 de zloţi polonezi, pentru terminarea unei biserici.

44

1606 (7114) Mai 10, Iaşi — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iosip vistiernicel ocina din satul Şoldana pe Jijia, pentru care a întors banii lui Ionaşco aprodul.

45

1606 (7114) Mai 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul din satele domneşti, două sate din Moldova, cu populaţie ungurească, Săbăoani şi Berendeşti, ţinutul Roman.

46

1606 (7114) Mai 17, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Dumitru uricar şi Secliil cămăraş pentru o parte din satul Seliştea din Ruşi, pe Oarbie, ţinutul Neamţ.

47

1606 (7114) Mai 19, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte pe cei care se vor aşeza în seliştea Dobrăcina, ţinutul Iaşi, a m-rii Pobrata, de toate dările şi muncile pe timp de trei ani.

48

1606 (7114) Mai 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod reconfirmă închinarea la m-rea Zograf dela Athos a m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor, cu toate satele ei.

49

1606 (7114) Iunie 13. — Gheorghe comişel din Pleşeşti vinde partea sa de ocină din Leucuşeşti lui popa Toader, popa Lupul şi Drăghici.

50

1606 (7114) Iunie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia Mateeşescul postelnic părţi cumpărate din satul Brăeşti, ţinutul Hârlău, cu loc de iaz.

51

«1606 Iunie 30 — 1607 Septembrie 14». — Simion Movilă voevod porunceşte lui Moviliţă fost mare vătaf de Păiciu să cerceteze pricina dintre nepoţii lui Hanos din Hănăsăni cu Ionaşcu din Bălăneşti pentru o moşie din Hănăsani.

52

«1606 Iunie 30—1607 Septembrie 14». Simion Movilă voevod întăreşte lui Toader aprod părţi de ocină cumpărate din satul Stăuceşti, «supt codru», ţinutul Hârlău, cu loc de heleşteu şi moară.

53

1606 (7114) Iulie 20. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic parte din satul Bilavinţi, pe Vilia, ţinutul Hotin, cumpărate dela cneaghina Ana a lui Goliie Iogofăt.

54

1606 (7114) Iulie 22, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic o parte cumpărată din satul Roşiori.

55

1606 (7114) Iulie 23. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa braniştea veche, cu două poeni sub Ceahlău.

56

<1606—1607> Iulie 27, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Dragan diiac şi pe Gheorghii Petăreseul ca să ia dijmă din pâine dela cei care au arat pe ocinile lor din satele: Ignăceni şi Copaleva; apoi să-şi apere fânețele de la Stâna lui Cheptine pe Răut şi Stâna lui Costin pe Duboviţă.

57

1606 (7114) Iulie 28, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rilor Bistriţa şi Râşca iezărul Cahul, să-l stăpânească pe din două.

58

1606 (7114) Iulie 30. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul un loc de casă în Târgul Frumos, cu loc de prisacă şi de odae, heleşteu şi mori, pe care Mogâldea vornicul le-a închinat m-rii.

59

1606 (7114) Iulie 30, Iaşi. — Simion Movilă dăruieşte m-rii lui Balica hatmanul, zisă Sinaia, jumătate din satul Iucaş, ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi de moară, închinat de răposatul David postelnic.

60

1606 (7114) August 1, Iaşi. — Simion Movilă voevod porunceşte lui Buzul fost pârcălab să aleagă un loc al m-rii Neamţ, care este pe amândouă părţile Jijiei până la Prut, şi-l calcă oamenii ce vin la moară, «şi-şi slobod vitele şi le strică fânețele».

61

1606 (7114) August 1, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Neamţ glonbele şi deşugubinele din satul Horodiştea, ţinutul Orhei, ca «să fie de ciubote» călugărilor.

62

<1606 după 1 August>. — Buzul fost pârcălab alege, cu oameni buni, hotarul unui loc al m-rii Neamţ, în jurul unor mori dela gura Jijiei.

63

1606 (7114) August 3, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Crasnăş vătaf de hânsari şi Ionaşco Bolea să stăpânească fiecare câte o jumătate din satele Grumăzeşti şi Fauri, ţinutul Vaslui, cu vaduri de mori.

64

1606 (7114) August 16, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte satul Priseaca ţinutul Suceava, al m-rii Pobrata, de toate muncile şi dările, în afară de «birul cel mare împărătesc», deoarece «sunt la drumul cel mare şi sunt mâncaţi de toţi».

65

<1606—1607> August 21, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Secul poiana lui Ureche, aleasă de către m-rea Agapia.

66

1606 (7114) August 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Miron, fiul lui Grigorie elucer, să-şi ţină părţile sale de ocină din Dăneşti şi Bodeşti.

67

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Ion Puiulet aprod părţi de ocină cumpărate din satul Bogdăneşti, pe Prut, mai jos de târgul Fălciu.

68

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Ileanei şi Măricăi, fetele popii Larion, părţi de ocină din satul Ineşăşti, în urma unei judecăţi.

69

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115. — Simion Movilă voevod întăreşte satului Tălăeşti un heleşteu pe Călmăţuiu, în urma unei judecăţi cu Cogălniceanul diac.

70

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115. — Cârstea mare vornic de ţara de jos, Oräş hatman, Boul vistier şi alţi boieri mărturisesc că Vrabie mare vătav de Fălciu a cumpărat dela mai mulţi satul Berezăni, pe Elan, ţinutul Fălciu.

71

1606 (7115) Septembrie 10. — Gheorghe Borş cu femeia sa Mărica vând ocina lor din Homiţa lui Macsăn din Homiţa.

72

1606 (7115) Septembrie 14, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata iezerul Beleul cu cele nouă gârle şi toate iezercanele.

73

1606 (7115) Septembrie 22, Iaşi. — Simion Movilă voevod milueşte m-rea Secul cu un vad de moară pe râul Siret din jos de târgul Şcheia şi cu un loc în hotarul acelui târg, pentru trebuinţa morilor.

74

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte fiilor lui Toader Stănijanul o parte din satul Seliştea, pe Şomuz, ţinutul Suceava, cumpărată de tatăl lor.

75

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Varvarei, cneaghina lui Mihăilă fost mare vătah, părţi din satul Ciorteşti, cu loc de prisacă şi grădină, în urma unor judecăţi.

76

1606 (7115) Octombrie 21, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Sucevita un loc de prisacă în Braniştc, în dosul Bohotinului, la Pietrosul Mare.

77

1606 (7115) Octombrie 28. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata un obroc de grâu, orz, vin, miere şi bani, pentru praznicul mânăstirii.

78

1606 (7115) Octombrie 30, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte de orice fel de dări chervăsăria m-rii sf. Sava din târgul Iaşi.

79

1606 (7115) Octombrie 31. — Simion Movilă voevod dăruieşte lui Nicula dascăl un loc de casă în Iaşi, «lângă dughenele călugărilor dela Sinai».

80

1606 (7115) Octombrie 31, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Văscan Dobrenchi şi lui Dumitrŭ Ponici o parte din satul Bălăciani, în urma unei judecăţi cu fiii lui Başotă pivnicer.

81

1606 (7115) Noembrie 18, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte lui Cârstian spătar, fiul lui Ionaşco cămăraş, satul domnesc Lămăşani, ţinutul Suceava, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

82

1606 (7115) Noembrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte pe Toader din Todereni, ţinutul Hârlău, de slujba de curtean, să nu facă muncă la domnie, să nu meargă la oaste şi să nu dea nici bir, nici alte angarale.

83

1606 (7115) Noembrie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte de toate dările şi muncile satele Jirovul şi Necoreşti din ţinutul Neamţ, ale m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor.

84

1606 (7115) Decembrie 2, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic părţi de ocine cumpărate din satul Roşiori, pe Moldova, ţinutul Neamţ.

85

1606 (7115) Decembrie 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Micul din Vlădeni să-şi stăpânească ocina sa din hotarul satului Vlădeni.

86

1606 (7115) Decembrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Constantin Cimbalovici fost mare vatah părţi cumpărate din satul Grădeşti, ţinutul Tutova, cu vad de moară şi loc de prisacă.

87

1606 (7115) Decembrie 23. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier un loc de casă «cu jirebie cătă i să cuvine unii casă», în satul Răteşti, cumpărat dela Andreica Haruţul.

88

1606 (7115) Decembrie 24, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Sava din Iaşi un loc de casă «în dughiane, în târgul Iaşilor», lângă dughenele călugărilor dela Sinai, pe care l-a dăruit mânăstirii Nicula dascăl, la moarte.

89

<1607>. — Gheorghe şoltuz şi cei 12 pârgari din târgul Baia mărturisesc că fiii lui Fratea au vândut partea lor de ocină din satul Paşcani lui popa Mihul.

90

1607 (7115) Ianuarie 1, Oleşeşti. — Constantin, fiul lui Ursul, vinde partea sa de ocină din Oleşeşti şi un vad de moară în gârla Putnei lui Pavăl, nepotul lui Ureche mare vornic.

91

1607 (7115) Ianuarie 10. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Coga postelnic părţi din satele Strâmtura şi Mateiaşăşti, în urma pricinei cu Bogza logofăt.

92

1607 (7115) Ianuarie 18, Bârlad. — Cârstea Dănilă şoltuz şi 12 pârgari din Bârlad mărturisesc că Constantin, fiul lui Ursu, a vândut partea sa de ocină din satul Oleşeşti şi un vad de moară în gârla Putnei, lui Pavel diac, nepotul lui Ureche mare vornic, ca să-şi scape capul.

93

1607 (7115) Ianuarie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii sf. Sava din Iaşi un Ţigan.

94

1607 (7115) Ianuarie 22. — Mariica Pitolocoe şi rudele ei vând partea lor de ocină lui Crăciun şi soţiei sale, Mariica.

95

1607 (7115) Ianuarie 23, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Toader Dragotă mare vătaf de ţinutul Cârligăturii şi cneaghinei sale Nastea, jumătate din satul Păuşeşti, ţinutul Cârligăturii, cu loc de moară pe pârâul Vozu.

96

<1607> Ianuarie 26, Iaşi. — Orăş hatmanu şi pârcălab de Suceava împuterniceşte pe călugării dela m-rea sf. Sava să prindă şi să aducă la mânăstire un rob Ţigan, dăruit de domn, care însă a fugit.

97

<1607> Ianuarie 28, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Mavrichi Grecul şi soţiei lui, Teela, părţi cumpărate din satul Dărmăneşti, ocolul Totruş, cu poeni, pădure şi vad de moară.

98

1607 (7115) Ianuarie 31, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Dumitru, fiul lui Goe pârcălab, să-şi stăpânească moşia părintească, satul Noljeşti şi câmpul la Pucioasa, în urma unei judecăţi.

99

1607 (7115) <Februarie>. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Boul fost vistier părţi din satul Răteşti şi loc de moară pe Topoliţa, ţinutul Neamţ, cumpărate dela Andreica Haruţul diac.

100

1607 (7115) Februarie 6, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela schitul lui Iosif, numit Bisericani, să-şi apere locurile şi hotarul mânăstirii.

101

1607 (7115) Februarie 7, Iaşi. — Cârstea mare vornic de ţara de sus şi alţi boieri mărturisesc că Dumitrache Chiriţă mare postelnic a cumpărat jumătate dintr'un loc de iaz la Culişeu şi un loc de iaz şi de moară în Molovateţ, ţinutul Orheiu.

102

1607 (7115) Februarie 10, Iaşi. — Cârstea mare vornic, Oräş hatmanu şi alţi boieri, mărturisesc că Boul vistier a cumpărat ocină în satul Răteşti pe Topoliţa, în ţinutul Neamţ, cu grădini şi cu două case.

103

1607 (7115) Februarie 10. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier părţi de ocină din satul Răteşti, ţinutul Neamţ.

104

1607 (7115) Februarie 10, Iaşi. — Simion Movilă întăreşte m-rii Neamţ o prisacă în Braniştc, pe Bohotin.

105

1607 (7115) Februarie 18. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Calin comis părţi cumpărate din satul Mileşti, pe pârâul Pereschivului, cu vad de moară.

106

1607 (7115) Februarie 19, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic părţi din satele Coliceani şi Fauri, care se numeşte Jugani, pe Iadrici.

107

1607 (7115) Februarie 24. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic, jumătate dintr'un loc de sat la Culişeu şi un loc de iaz şi de moară pe Molovatiţ ţinutul Orhei.

108

1607 (7115) Februarie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte o parte de ocină.

109

1607 (7115) Martie 9, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Bisericani o moară în satul Avereşti, pe Cracău.

110

1607 (7115) Martie 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Maricăi şi Irinei părţi din satele Vovineşti pe Cula şi Miţova, un loc de iaz şi părţi din nişte poiene.

111

1607 (7115) Martie 19, Ştefăneşti. — Mai mulţi popi mărturisesc că au cercetat pe mama vitregă a fiilor răposatului Bogdan pentru un zapis pe satul Ostopciani şi ea a mărturisit că acel zapis nu se află la ea.

112

1607 (7115) Martie 20, Miclăuşani. — Gălina, fata lui Roman Pleşa, vinde partea ei de moşie din Balomireşti nepotului ei, Dumitru Goe din Doljăşti.

113

‹1607—1609› Martie 24. — Ionaşco, fiul Trofanei din Gemeni, viude un loc de prisacă în locul Geamăna lui Ilie din Cetereni.

114

1607 (7115) Aprilie, Iaşi. Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Goe părţi din satul Balomireşti, dăruite de fiica lui Roman Pleşa.

115

1607 (7115) Aprilie 15, Iaşi. Nicoară Donici pârcălab de Orhei dăruieşte m-rii Secul nişte case şi dughene în târgul Orhei.

116

1607 (7115) Aprilie 15, Iaşi. Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Secul nişte case cu locul lor şi cu dughene, în târgul Orhei, dăruite mănăstirii de Nicoară Donici pârcălab de Orhei.

117

1607 (7115) Aprilie 22, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Neamţ gloabele şi deşugubinele din satul ei Horodişte, «să fie de ciubote» călugărilor.

118

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte mitropoliei de Suceava şi episcopiei de Roman un loc de mori, în Braniştе, pe Jijia.

119

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul satul domnesc Vânători, ţinutul Neamţ, cu locuri de mori branişte şi poieni.

120

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte împărţirea satelor Dolheşti şi Negreşti, din ţinutul Neamţ, între fiii lui Vlaico şi nepotul lor Grigorie Brau diac.

121

1607 (7115) Aprilie 26, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Nastei, cneaghina lui Macri fost armaş, jumătate din satul Iureşti, sub Cozancea, în urma unei judecăţi.

122

1607 (7115) Aprilie 30, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco părţi de ocină din satele Armeneşti şi Găureni.

123

1607 (7115) Mai 3, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Agapia un loc de moară pe Jijia, în hotarul satului domnesc Pipereşti (Chipereşti).

124

1607 (7115) Mai 4, Iaşi — Simion Movilă voevod întăreşte lui Tăutul aprod şi fratelui său Toader părţi din satul Cordăreni, pe Iubăneasa, cu iaz, moară şi dumbravă, moştenite dela bunicul lor, Săculianul fost mare ceaşnic.

125

1607 (7115) Mai 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă părţi din satul Săpoteni, pe Iubăneasa, cu loc de moară.

126

1607 (7115) Mai 12. — Solomia şi bărbatul ei Sava vând partea lor de ocină din satul Leţcani lui Arame, dela care însă o răscumpără ginerele şi fiica lor.

127

1607 (7115) Mai 15, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic selişteа numită Rogoz.

128

1607 (7115) Mai 18, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata iezerul Beleul şi gârla Chiciţa cu toate gârlele lor şi cu mlăjetul, interzicând oricui pescuitul.

129

1607 (7115) Mai 21, Iaşi. — Boul vistier, Băseanul şi alţi boieri mărturisesc că Pătraşco Başotă a cumpărat ocină în Bodeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

130

1607 (7115) Mai 26, Iaşi. — Simion Movilă voevod judecă pricina dintre Cârstea mare vornic şi Toader Dragotă, pentru un loc de iaz, dând dreptate lui Toader Dragotă.

131

1607 (7115) Mai 26, Iaşi. — Lupul Căpotici postelnic din Căpoteni, ţinutul Soroca, vinde lui Eremia fost căpitan, o Ţigancă pentru un cal preţuit 30 taleri.

132

1607 (7115) Iunie. — Agafia, fata Barcei, vinde partea sa de ocină din Băloşeni, de pe Jijia, lui Iliaş Axintoci din Băloşeni, ţinutul Iaşi.

133

1607 (7115) Iunie 2, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Eremia căpitan o Ţigancă, pe care a cumpărat-o dela Lupul Căpotici, pentru un cal.

134

1607 (7115) Iunie 4, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte popii Mihul din Păşcani o parte de ocină cumpărată din satul Verişeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

135

<1607> Iunie 6. — Oräş hatman şi pârcălab de Suceava scrie vătagilor şi juzilor de Ţigani să lase în pace pe Ţiganii m-rii sf. Sava, «a merge prin ţară ... să câştige cu dreptate».

136

1607 (7115) Iunie 7. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Cărimau mare paharnic o selişte domnească pustie, la Pântâna Ştiucăi, între Bolata şi Dolozie şi părţi din satul Bursuceni, ţinutul Soroca.

137

1607 (7115) Iunie 7, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte pe Ion vătah dela Cruhlic, ţinutul Hotin, de toate muncile, de bir şi alte dări, deoarece «este bătrân şi neputincios şi nu poate sluji domniei».

138

1607 (7115) Iunie 9, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Petrea comişel părţi cumpărate din satul Băşeni, pe Turia, ţinutul Iaşi, şi cu o parte de iaz.

139

1607 (7115) Iunie 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte unei slugi domneşti parte din satul Borleşti.

140

1607 (7115) Iunie 12, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Trifan postelnic o parte cumpărată din satul Şetrăreni, pe Turia.

141

1607 (7115) Iunie 14, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Tămaş aprod o parte cumpărată din satul Hilipeşti.

142

1607 (7115) Iunie 14, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Tămaş aprod şi soţiei sale Candachia altă parte cumpărată din satul Hilipeşti.

143

1607 (7115) Iunie 15, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco Başotă diac ocină în satul Bodeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, cumpărată dela nişte rude.

144

1607 (7115) Iunie 15, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Dinga diac părţi pentru mai multe case în satul Seliştea, pe Şumuz, ţinutul Suceava, cu părţi din moară, din câmp, din poiene şi din bălţi.

145

1607 (7115) Iunie 15. — Simion Movilă voevod judecă pricina dintre Tudor, fratele său Costea călugărul şi rudele lor, cu Vitolt staroste, pentru satul Medeleni, de sub Dumbravă, dând dreptate lui Vitolt staroste.

146

1607 (7115) Iunie 30, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Andronic vistiernicel ocine cumpărate în satul Bruduresti.

147

1607 (7115) Iulie 8, Bârlad. — Drăguţul staroste de Putna, Batin staroste de Tecuci şi alţi boieri mărturisesc că Pavel diac, nepotul lui Ureche vornic, a cumpărat ocină în satul Oleşăşti, cu vad de moară la gârla Putnei, vie şi grădini, dela Armeanca Fântânoae.

148

1607 (7115) Iulie 17, Iaşi. — Simion Movilă dăruieşte m-rii Secul satul domnesc Vânători, ţinutul Neamţ, cu locuri de mori, fânete, poieni şi munţi.

149

1607 (7115) Iulie 19, Iaşi. — Simion Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Cotnari, urednicului din târgul Hârlău şi vierilor din Cotnari şi Hârlău, ca să nu mai tragă la lucrul domnesc vierii m-rii Neamţ, nici cramele ei să nu mai turbure.

150

1607 (7115) Iulie 22. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Oräş hatman şi pârcălab de Suceava să-şi apere locul său din hotarul Păuşeştilor şi poenile dela gura Vrancei, de oamenii lui Cârstea mare vornic.

151

<1607> Iulie 28, Iaşi. — Orăş hatmau şi pârcălab de Suceava porunceşte celor ce merg pentru Ţigani, să lase în pace pe Ţiganii Drăgoi şi Vicol ai m-rii Bistriţa.

152

1607 (7115) August, Hotin. — Man vătaf de puşcari, cu soţia şi fiii lor vând un loc unde a fost iaz, în satul Livin.

153

1607 (7115) August 14, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte schimbul făcut între Nastasia, fiica lui Toader Ungurul uşar şi Nastasia şi fratele ei Dumitraşco, fiii lui Petrea Ungurul, pentru părţi din satele Todereşti şi Plotuneşti.

154

1607 (7115) August 20, Săcuiani. — Ion şi femeia sa Nastasia îşi pun zălog pentru 8 galbeni la Simion vistiernicel partea lor de ocină din Săcuiani.

155

<1607 Septembrie 1—1608 August 31> 7116. — Ioasaf călugăr, fiul lui Toma logofăt, dăruieşte surorii lui, Drăguţa, jumătate din satul Novaci, ţinutul Hârlău.

156

1607 (7116) Septembrie 3. — Toader, Stanca şi Ion, fiii lui Cristea Ivul din Negrileşti, dăruiesc m-rii Secul ocina lor din Negrileşti cu vie şi vad de moară pe Tutova.

157

1607 (7116) Septembrie 23, Iaşi. — Mihail Movilă voevod întăreşte lui Necoară Donici pârcălab de Orhei satul Zaloceani cu vad şi loc de mori, cumpărat dela Petrimau şi alţii.

158

1607 (7116) Octombrie 15, Iaşi. — Mihail Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic satul Horilcani, ţinutul Orhei, dăruit de Simion Movilă voevod.

159

1607 (7116) Octombrie 23, Iaşi. — Mihail Movilă voevod dăruieşte m-rii Pobrata gloabele şi deşugubinele din toate satele mânăstirii.

160

1607 (7116) Octombrie 30, Iaşi. — Mihail Movilă voevod întăreşte lui Eremia Răseanu uricar ocina cumpărată din satul Stoineşti, pe Rebricea Mică.

161

1607 (7116) Noembrie 16, Iaşi. — Mihail Movilă voevod întăreşte m-rii Galata satul Vâlceşti pe Siret, ţinutul Suceava, scutindu-l de toate dările şi muncile, în afară de «darea cea mare împărătească».

162

<1607—1609> Noembrie 23. — Ursul, fiul Băncei din Macicăuţi, îşi zălogeşte partea sa de ocină din Măcicăuţi lui Roman, fiul lui Ionuţ, care i-a dat 22 taleri mari de şi-a plătit capul «dinspre pârcălabi».

163

1607 (7116) Noembrie 27, Hotin. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Isac Balica mare vistier, pentru credincioasă slujbă, satul domnesc Iubăneşti pe pârâul Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, cu loc de iazuri şi de mori.

164

1607 (7116) Noembrie 28, Iaşi. — Mihai Movilă voevod dăruieşte m-rii Galata gloabele şi deşugubinele din toate satele m-rii, «să le fie de ciubote» călugărilor.

165

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Berzunţ să-şi ţină satul Bogdana, din ţinutul Trotuş.

166

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa vama cea mică dela Bacău.

167

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier ocina cumpărată în satul Răteşti, pe pârâul Topoliţa, ţinutul Neamţ, rămânând de judecată Ionaşco păhărnicel.

168

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod scrie lui Gligore Bucium fost vornic, pârcălab de Putna că a judecat pe Danciu, Burnar şi Gligorie diac cu fiii popei din Rătineşti pentru un vad de moară şi au rămas să stăpânească Danciu cu ai săi.

169

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod scrie lui Vasilie vornic de gloată să judece pricina dintre Sechil cămăraş şi Dumitru Popoţea. Acesta din urmă «cu alţi haiduci» a luat «până la 1000 de unghi» dela Sechil cămăraş şi dela alţi bejenari, refugiaţi la o mânăstire, «când a venit Mihail voevod cu oştile sale».

170

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Eremia Băiseanul uricar ocine cumpărate în Scânteeşti pe Răbrice, cu loc de moară şi poiană.

171

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Secul o moară cu iaz şi odae şi cătiva vecini din Târgul Frumos.

172

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Sava Ţopa fost cîncer să-şi caute oriunde în ţară Ţiganii fugiţi, «să-i lege şi să-i aducă la casa sa».

173

<1608—1614>. — Toma Albăscul şi Hamarţu vând partea lor de ocină pe Nistru la ostrovul Melişova, lui Brateo, Oanţa, Vasco şi Costea.

174

1608 (7116) Ianuarie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de toate dările şi muncile satul Voroveşti, din ţinutul Cârligăturii, care este al m-rii Galata.

175

1608 (7116) Ianuarie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte m-rea Galata să-şi apere hotarul satelor Fălfăeşti, Mânzăşti şi Voroveşti, să ia toate vitele găsite pe hotarul lor şi coasa celui care va îndrăzni să cosească acolo.

176

1608 (7116) Ianuarie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scrie ureadnicilor din Hârlău ca să nu tubure cu nimic cramele m-rii Neamţ.

177

1608 (7116) Ianuarie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Pobrata gloabele şi deşugubinele din satele Drăguşeni, Dracinţi şi Costeşti, ale m-rii.

178

1608 (7116) Ianuarie 8. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabului dela Cotnari să cerceteze cum a fost împresurată moara de la Buhainţi a m-rii Neamţ şi să stâlpească locul morii.

179

1608 (7116) Ianuarie 12. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte m-rea Secul să-şi apere satele, fâneţele, poiana şi tot avutul, «nimănui să nu dea nimic».

180

<1608—1623> Ianuarie 22, Igeşti. — Popa Cristea din Igeşti şi alţi oameni mărturisesc că Ionaşco Vrabie fost pârcălab a cumpărat ocine în Răpedzeşti, dela Mărica, fata lui Mihaŭ Pulbere şi dela Andronic din Beneşti.

181

<1608—1609> Ianuarie 22, Moghilău. — Vărvara, fiica lui Crăciun din Măcicăuţi, vinde partea sa de ocină din Măcicăuţi lui Eremia şi soţiei lui, Măricuţa.

182

1608 (7116) Ianuarie 25. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare paharnic seliştea domnească Sămioneşti, ţinutul Roman.

183

1608 (7116) Ianuarie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte dăbilarilor şi pârcălabilor din ţinutul Neamţ să lase în pace satele Giurov şi Nicoreşti, ale m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor.

184

1608 (7116) Februarie 7. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa braniştea veche, oprind orice încălcare a ei.

185

1608 (7116) Februarie 15. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt Mărăţeanu staroste ocina cumpărată în satul Medeleni.

186

[1608 (7116) Februarie 15, Iaşi. — Ilea fost jitnicer vinde mai mulţi Ţigani lui Ştefan logofăt, cu 115 taleri.

187

1608 (7116) Martie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul un vad de moară pe Siret, în hotarul târgului Şcheia şi un loc din josul târgului «să-şi aşeze un sat, cât se vor putea hrăni 30 de case ..., ca să aibă a face acele mori şi a le căuta».

188

1608 (7116) Martie 10, Iaşi. — Doamna Elisafta, mama lui Constantin vodă Movilă scrie ureadnicului din Botoşani să dea legat pe Ursu Ţiganul cu sălasul său omului trimis de Gheorghie vornic.

189

1608 (7116) Martie 22, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de vamă şi brudină 2 maje de peşte ale m-rii Voroneţ.

190

1608 (7116) Aprilie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Pătraşco mare vornic al ţării de sus, satul domnesc Troiţa pe pârâul Cracău, ţinutul Neamţ, pentru credincioasă slujbă către domn şi mama sa, doamna Elisabeta.

191

<1608—1611> Aprilie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor dela Neamţ să ia 2 boi dela Dumitru Cotoroma şi să-i dea lui Macatie călugăr din Vârtop, căci boii acestuia au fost luaţi pentru dările vecinilor lui Dumitru, ce «nu vor să plătească».

192

1608 (7116) Aprilie 29. — Ionaşco postelnic mărturiseşte că Ionaşco comişelul din Negoieşti şi fraţii săi au vândut ocina lor din Tălpălăeşti lui Boul vistier

193

<1608 Aprilie 29>. — Beldiman vornic şi alţii mărturisesc că Drăguman din Tălpălăeşti vinde partea sa de ocină din Tălpălăeşti lui Boul vistier.

194

1608 (7116) Mai 6. — Negură şi alţii vând o casă cu 12 pământuri; Gheorghican vinde o casă cu 8 pământuri, iar Ion o casă cu 4 pământuri în ţarină, din hotarul satului Ţutcani, lui Seachil cămăraşul.

195

1608 (7116) Mai 11, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Galata satul Vâlceşti, ţinutul Neamţ, şi-l scuteşte de toate muncile şi dările, în afară de «darea cea mare împărătească».

196

1608 (7116) Mai 11, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Galata toate gloabele şi duşegubinele din satele m-rii «fără alte dabile ce sunt domneşti».

197

1608 (7116) Mai 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul selişte domnească Ecuşeni, între Berendeşti şi Săbăoani.

198

1608 (7116) Iunie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea sf. Nicolae din ţarina Iaşilor să-şi strângă vecinii fugiţi din satele Giurov şi Nicoreşti şi să-i aducă înapoi.

199

1608 (7116) Iunie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe cneaghina răposatului Damian să stăpânească şi să-şi apere satele Jideşti şi Rusciori, din ţinutul Neamţ.

200

1608 (7116) Iunie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de podvoade şi angării, la care sunt supuşi «alţi oameni mişei», pe posluşnicii din Târgul Frumos ai m-rii Secul.

201

1608 (7116) Iunie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Isac Balica mare vistier să-şi apere toate averile din satul Iucaş, din ţinutul Neamţ, să nu fie călcat de slugile domneşti.

202

1608 (7116) Iunie 14. — Apostolachi cămăraş de ocnă dăruieşte m-rii Bistriţa o moară pe care el a făcut-o în zilele lui Ieremia vodă, în braniştea m-rii.

203

1608 (7116) Iunie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Probata iezerul Beleu cu toate gârlele şi cu miăietul dela Văleni, unde «să nu aibă nimeni a pescui şi nici a tăia mlajă».

204

1608 (7116) Iunie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Pobrata «să aibă a-i aduce iarăşi la urmă» pe vecinii fugiţi de ori unde-i vor afla.

205

1608 (7116) Iunie 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Voroneţ stăpânirea peste 15 sălaşe de Ţigani.

206

1608 (7116) Iunie 23, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bisericani o moară în satul Avereşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

207

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Băseanu uricar satul Chiujdeni cu loc de moară pe Vaslui, pe care îl are dela Ionaşco Jora ceaşnic şi fraţii săi, în schimb pentru jumătatea de jos a satului Hliniţa, cu loc de iaz şi de moară.

208

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de orice fel de dări chervăsăria m-rii sf. Sava din târgul Iaşi.

209

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de orice fel de dări pivniţa dela chervăsărie a m-rii sf. Sava din târgul Iaşi.

210

1608 (7116) Iunie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt o ocină cumpărată din Boldeşti, ţinutul Suceava, cu moară şi iaz.

211

1608 (7116) Iunie 30, Iaşi. — Isac Balica mare vistier, Vasilie vornic de gloată şi alţi boieri mărturisesc că nepoţii lui Şoimul şi fiii lui Vrancea au vândut lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic seliştea numită Beceni, pe Prut, în ţinutul Chigheciu.

212

<1608 Iulie — 1609 Februarie>. — Apostolachie cămăraş de Ocnă şi alţi boieri mărturisesc că Gheorghe din Poiana a dat partea lui de ocină lui Ştefan cămăraş pentrucă îi este dator 12 boi şi o vacă.

213

<1608 Iulie — 1609 Februarie>. — Constantin, sluga logofătului Pavăl pârcălab şi alţii mărturisesc că mai mulţi oameni îşi au casele pe locul Coţmăneştilor, unde pot să stea până la primăvară, când vor trebui să se mute în seliştea lor.

214

1608 (7116) Iulie 1, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Sava dela Ierusalim satul Stroeşti, pe pârâul Sitna, ţinutul Hârlău, scutindu-l de toate dările şi muncile în afară de «darea împărătească».

215

1608 (7116) Iulie 2, Bârlad. — Anton Vigrin şoltuz şi 12 pârgari din Bârlad mărturisesc că Mărina, fiica lui Lazor, vinde lui Pavel pârcălab de Orhei partea sa din satul Olcşeşti, la gârla Putnei, cu vad de moară.

216

1608 (7116) Iulie 4. — Toader, Ionaşco şi Petrea vând ocinele lor din Ţuţcani, două case cu 15 pământuri, lui Seachil cămăraş.

217

1608 (7116) Iulie 7, Iaşi. — Coste Băcioc mare ceaşnic, Gligoric mare stolnic şi alţi boieri mărturisesc că Lucoci aprod şi Nastasia zălogesc ocinele lor cneaghinei Nastasia Cărăimăneasa şi fiului ei Dumitru, pentru nişte bani, ca să plătească capetele fraţilor lor, ce furaseră «nişte postav dela Steţco Armeanul din Liov».

218

1608 (7116) Iulie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte Nastasici, cneaghina lui Cărăiman şi fiului ei Dumitru ceaşnic, părţi din satele Criveşti şi Găneşti şi din seliştile Găureni, Răvăcani, Hotceşti; primite dela Lucoci şi dela sora sa Nastasia, pe care i-a plătit de o datorie la Steţco Armean negustor din Liov.

219

1608 (7116) August 2. — Constatin Movilă voevod dăruieşte m-rii Vânători un obroc anual de grâu, bere, vin, miere, bani şi sare.

220

1608 (7116) August 6, Iaşi. — Constatin Movilă voevod scuteşte de toate muncile şi dările satele Nicoreşti şi Giurovul ale m-rii sf. Nicolae.

221

1608 (7116) August 9, Iasi. — Constatin Movilă voevod întăreşte m-rii Vatoped (Înălţarea) din Iaşi satele Costocani şi Lieşti, ţinutul Vaslui, Spineni, ţinutul Iaşi, Hârniceşti, ţinutul Roman şi vii la Cotnari, cu crame şi pivniţe şi locul de case din târgul Iaşi, dăruite de Ana, soţia lui Goläi logofăt.

222

1608 (7116) August 20, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte urmaşilor lui Hodor şi Părasca satul Buicani, pe Bâc, cu loc de iaz şi de moară, deoarece şi-au pierdut privilegiile «când au prădat Tătarii ţara noastră».

223

1608 (7116) August 24 Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt ocină în satul Blândeşti, pe Jijia, ţinutul Iaşi şi în satul Lieşti.

224

1608 (7116) August 27, Iaşi. — Constatin Movilă voevod scrie ureadnicului, şoltuzului şi pârgarilor din Iaşi să lase în pace pe Ion din satul Hlincea, deoarece «l-am lăsat să fie grădinar» al m-rii sf. Sava.

225

<1608 Septembrie 1 — 1609 August 31> 7117, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte Măricăi, cneaghina lui Miron fost clucer satul Verşeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

226

<1608 Septembrie 1 — 1609 August 31> 7117. — Constatin Movilă voevod dăruieşte lui Pătraşcu fost mare vornic satele Bălţăteşti şi Mânjăşti.

227

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117, Iaşi. — Băseanul uricar mărturiseşte că Ion şi cumnatul său Roman din Vereşeni şi-au zălogit părţile lor de ocină din Vereşeni lui Boul vistier, pentru 16 taleri până la pogorîrea sfântului duh.

228

<1608 Septembrie 1 — 1609 August 31> 7117. — Gavril sulger, Dumitru Goean şi alţii mărturiesesc că Platon, fiul Măriei, a vândut ocina sa din Popeni, ţinutul Trotuş, lui Ştefan Prăjescu cămăraş.

229

1608 (7117) Septembrie 6. — Constatin Movilă voevod întăreşte lui Seachil fost cămăraş ocine cumpărate în satul Ţuţcani, cu poieni, fâneţe şi grădini.

230

1608 (7117) Septembrie 8. — Toma fiul Magdei Pătraşcu, vinde o parte de ocină din Voloşcani, cu pomi şi vad de moară, lui Necula, fiul lui Ghiorghi stolnic, ginerele lui Nica din Focşani.

231

1608 (7117) Septembrie 9, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte lui Fătul paharnic ocină în satul Boteşti, pe Stavnic, ţinutul Vaslui, cu loc de prisacă, de iaz şi de moară, cumpărată dela Vasilie Boţul uşer.

232

1608 (7117) Septembrie 9, Iaşi. — Constatin Movilă voevod dă dreptate m-rii sf. Sava din Iaşi, în pricina pe care a avut-o cu Neagul vătaf de aprozi, pentru un zapis de datorie.

233

1608 (7117) Septembrie 11. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Filimon păhărnicel mai multe case şi cu ţirebii în satul Derzca, ţinutul Suceava.

234

1608 (7117) Septembrie 19, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Nicolae din Ţarină, o vie dela Copou, dăruită de Parasca, fiica lui Ghiorghie din Iaşi, în zilele lui Aron vodă.

235

1608 (7117) Septembrie 21. — Toader şoltuz şi 12 pârgari din Roman mărturisesc că fiii lui Carachizel au vândut ocina lor din Plotoneşti, ţinutul Cârligăturii, lui Dumitraşco Buluş.

236

1608 (7117) Septembrie 23, Iaşi. — Constatin Movilă voevod împuterniceşte m-rea sf. Sava din oraşul Iaşi, « ca să ţină şi să culeagă o vie ce este la Copou, între Cercel şi între Ionaşco Rusnacul ».

237

1608 (7117) Septembrie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Simion Capşea medelnicer o parte cumpărată din satul Ceamini, numit mai înainte Roşiori, cu locul de moară şi de iaz şi cu pădure.

238

1608 (7117) Septembrie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Mălai cel bătrân fost pârcălab un loc de casă în satul Hreasca.

239

1608 (7117) Octombrie 5, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrache mare postelnic, ocina cumpărată în satul Buecani, pe Bâc, ţinutul Lăpuşna, cu loc de iaz şi moară.

240

1608 (7117) Octombrie 10, Iaşi. — Constatin Movilă voevod dăruieşte lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic şi cneaghinei lui, Maricuţa, satul domnesc Vânători dela Piatra, cu mori pe Bistriţa, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

241

1608 (7117) Octombrie 19, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa o moară în Piatra.

242

1608 (7117) Noembrie 1. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Pobrata pentru praznic: grâu, vin, miere şi bani.

243

1608 (7117) Noembrie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Andrei medelnicer şi altora ocină în Geameni, ţinutul Cârligătura, în urma unei judecăţi cu Grozea.

244

1608 (7117) Noembrie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Năbăbaico un vad de moară în Soleşti, în urma unei judecăţi.

245

1608 (7117) Noembrie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrache mare postelnic satul Horilcani, pe Nistru, ţinutul Orhei.

246

1608 (7117) Noembrie 30, Davideni. — Nechita şi alţii mărturisesc că Toader şi frate-său, fiii Sorei, au vândut un loc de casă şi 10 pământuri din satul Vereşani lui Boul vistier.

247

1608 (7117) Decembrie 2, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Calipodov aprod din Stolniceni, ocina cumpărată în Soci, ţinutul Suceava, cu vad de moară pe Moldova, livezi şi pădure.

248

1608 (7117) Decembrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scrie vameşilor din Galaţi să dea jumătate de majă de peşte călugărilor dela m-rea sf. Nicolae «din deal» din oraşul Iaşi.

249

1608 (7117) Decembrie 14, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Hudici comişel ocină cumpărată în satul Cândeşti pe Dragova.

250

<1609> — Şoltuzul din Huşi şi mai mulţi oameni mărturisesc că urmaşii lui Silion au vândut ocina lor din satul Răspopi lui Dumitru şi lui Simion din Răspopi.

251

1609 (7117) Ianuarie 9. — Constatin Movilă voevod scrie dregătorilor de Cernăuţi să lase în pace satele episcopiei de Rădăuţi, să nu le tragă bucatele „nici să nu înscriţi hânsari la acele sate», gloabele să fie pentru «ciubote» episcopului Efrem, să nu le ia cai de olac şi podvoade «numai dabilele să plătească».

252

1609 (7117) Ianuarie 23. — Stroici mare logofăt, Ureche mare vornic şi alţi boieri întăresc lui Toader Calapod mare hânsar satul Boldeşti, seliştea Sârbi, ţinutul Suceava şi loc pentru 5 case în satul Onceşti, pe care le-a primit dela Nicoară Prăjescu mare vistier, în schimbul a jumătate din satul Stolniceni, ţinutul Suceava, cu vaduri de moară la Siret şi la pârâul Purceleşti şi cu bălţi de peşte.

253

1609 (7117) Ianuarie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava 16 pământuri cumpărate din satul Iucaş, ţinutul Neamţ.

254

1609 (7117) Ianuarie 28, Suceava. — Toader, fiul Agathonei, vinde lui Vasile Şeptelici partea sa din satul Nemerniceni, pe Şomuz ţinutul Suceava, cu heleşteu şi moară.

255

1609 (7117) Februarie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Secul satele Săbăoani şi Berendieşti, ţinutul Roman şi satul Vânători, ţinutul Neamţ, cu iazuri, fâneţe, mori şi păduri.

256

1609 (7117) Februarie 5. — Frăţcin din Cârstiniţa, Nastasia din Ciolăneşti şi Toader vând partea lor din Ciolăneşti lui Petru hotnog din Boboceni.

257

1609 (7117) Martie 2, Iaşi. — Stroici mare logofăt mărturiseşte că Bantăş vinde partea sa din satul Butici, ţinutul Hotin, lui Ureche mare vornic al ţării de jos.

258

1609 (7117) Martie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasile Dinga diac părţi cumpărate din satul Siliştea, pe Şomuz, ţinutul Suceava, cu părţi de moară la Şomuz, iaz şi poieni.

259

1609 (7117) Martie 9, Hăbăşeşti. — Pavel pârcălab de Orhei şi alţi boeri mărturisesc că Petriman cu surorile lui vând ocina lor din satul Popeani, pe Tăzlău, ţinutul Trotuş, lui Ştefan Prăjescu cămăraşul Ocnei.

260

1609 (7117) Martie 10. — Stroici mare logofăt, Ureche şi Pătraşco mari voruici mărturisesc că Drăgoman a vândut partea sa din Tălpălăeşti, ţinutul Suceava, lui Boul vistier.

261

1609 (7117) Martie 15. — Pilat şi Urătalisa vând părţile lor din moşia Dănceni lui Onilul Simioncei.

262

1609 (7117) Martie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte strănepoţilor lui Ivaniş Tătar satele Floceşti şi Dărmăneşti, pe Trotuş şi Uz, ţinutul Trotuş. deoarece şi-au pierdut privilegiile «când a venit Mihail voevod în ţara noastră cu Unguri şi cu Munteni şi cu toată oastea lui».

263

‹1609› Aprilie 3. — Anca, Irina şi Urâta, vând partea lor de ocină din Borâle, din Jeverteni şi din seliştea Drislive lui Simion sulgerel.

264

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte fiicei lui Ciudin, anume Mămşoara, ocină în satul Obârşia-Berheciului, cu loc de moară la Berheci.

265

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte Sinclitichiei, cneaghina lui Bilăi fost vornic şi fiului ei, Ionaşco mare vatag de Suceava, seliştea numită Onţeni, ţinutul Hotin, vândută lui Bilăi de Iancu Sasul voevod.

266

1609 (7117) Aprilie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Manole pârcălab de Roman seliştea numită Ecuşani, ţinutul Roman, cumpărată de la Benetic fost ceaşnic.

267

1609 (7117) Aprilie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe toţi răzeşii din Piperceni, ţinutul Orhei, să ţie satul Piperceni cu mori şi heleştee, nesupăraţi de Vasile Lozenschi stolnicul.

268

1609 (7117) Aprilie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescu mare vistier partea cumpărată în satul Boldeşti, ţinutul Suceava, cu loc de iazuri şi de mori.

269

‹1609 — 1611› Aprilie 16, Iaşi. — Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava porunceşte slugilor hătmăneşti din ţinutul Hârlău, să lase în pace nişte Ţigani din satul Stroeşti, ai m-rii sf. Sava.

270

1609 (7117) Aprilie 20, Iaşi. — Mai mulţi vornici de poartă şi alţi boernaşi mărturisesc că Rusul fiul lui Dumitru Grajdu a dăruit partea sa de ocină din Rânzăşti nepotului său Păcurar, fiul lui Bâra din Bereşti.

271

1609 (7117) Aprilie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Petraşcu mare vornic, pentru drept credincioasă slujbă, seliştea numită Broşteni, cu loc de moară; acesta dă domnului patru cai buni şi 150 galbeni « pentru trebuinţa ţării, când a avut ţara noastră Moldova nevoe să se facă pace ».

272

1609 (7117) Aprilie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa două poieni sub Ceaniau, peste Bistriţa.

273

1609 (7117) Aprilie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier părţile cumpărate din satul Tălpălăeşti pe Moldova, ţinutul Suceava, cu vad de moară.

274

1609 (7117) Aprilie 29. — Ana femeia lui Lăzor din Tălpălăești vinde partea ei de ocină din satul Tălpălăești lui Boul vistier.

275

<1609 (7117) Aprilie 29>. — Beldiman vornic și alți boernași mărturisesc că Drăguman din Tălpălăești a vândut partea sa din satul Tălpălăești lui Boul vistier.

276

1609 (7117) Aprilie 30. — Constantin Movilă voevod poruncește lui Bobin vătaf să judece pricina dintre Tâmpa paharnic din Iugani cu Iosip aprod și Lazor, pentru un loc de iaz din Iugani.

277

1609 (7117) Mai 1, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește m-rilor Dragomirna și Secul un iaz de mori și un cleștеu părăsit pe Răut, lângă cetatea Orhei.

278

1609 (7117) Mai 1. — Constantin Movilă voevod întărește lui Gheorghe comis o ocină în ținutul Sucevii.

279

1609 (7117) Mai 6. Iași. — Constantin Movilă voevod dăruiește lui Petrașco mare vornic al țării de sus pentru credincioasă slujbă satul domnesc Storești, din ocolul Hârlău și seliștea Broșteni, cu loc de moară, din ocolul Suceava. Petrașco a dat domnului 8 cai buni și 450 galbeni pentru vistieria țării «când a avut țara noastră Moldova greutate și nevoie și s'a făcut pace țării».

280

1609 (7117) Mai 7, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește m-rii Pobrata ocină în satul Oirești și cu o vie, în ținutul Covurlui, dăruită de Sora, nepoata lui Danciul Oiariul.

281

1609 (7117) Mai 7. — Nădăbaico mare vătaf de ținutul Neamț mărturisește că Toma fiul lui Pele a vândut partea sa de ocină din Micleşti, ținutul Vaslui.

282

1609 (7117) Mai 8, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Seachil cămăraș ocina cumpărată în satul Bârjoveni, ținutul Neamț.

283

1609 (7117) Mai 13, Iași. — Mironeasa vinde partea ei de ocină din satul Cernăteşti pe Corod lui Podoleanu.

284

1609 (7117) Mai 14. — Constantin Movilă voevod întărește lui Derzea fost pitar, moșie în satul Derzea, cumpărată de la călugării din m-rea Homor.

285

1609 (7117) Mai 15, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Toader Boul vistier părți cumpărate din satul Tălpălăești, pe Moldova, ținutul Suceava, cu vad de mori și satul Mihuleni pe Cerunavodă, ținutul Soroca, cu loc de iazuri și de mori.

286

1609 (7117) Mai 16, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier 15 pământuri şi 2 curături în satul Verişeni, pe Moldova, cumpărate dela Ana, nepoata lui Ion Poltea.

287

1609 (7117) Mai 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui popa Ion părţi cumpărate din satele Ciobotești, pe Crasna, Tatomirești şi selişteа Sipăşea, cu locuri de iazuri şi de mori.

288

1609 (7117) Mai 22, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ursu şi soţiei lui, Mărina, părţile cumpărate în satele Cogeşti, Bahluiani şi Brailo, pe Bahlui, ţinutul Cârligăturii.

289

1609 (7117) Mai 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Jorea paharnic satul Orbuşcani, în urma unei judecăţi.

290

1609 (7117) Mai 30. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Tăutpa paharnic şi soţiei lui, Tudosca, părţi cumpărate în Iugani şi Dăneşti, cu loc de heleşteu şi iaz de moară pe Başău.

291

1609 (7117) Mai 30, Davideni. — Nechita, Başotă Iuraşco şi Cumpătă mărturisesc că Toader fiul Sorei, a vândut partea lui de ocină din Vereşani lui Boul vistier.

292

1609 (7117) Mai 31, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasile comis ocină în satul Boziani, ţinutul Vaslui, cumpărată dela nepoţii lui Pătraşco ceaşnic din Boziani.

293

1609 (7117) Iunie, Hotin. — Gheorghie pârcălab de Hotin mărturiseşte că tatăl lui Lupu din Băloşani, Ioan vătah, a cumpărat ocină în Baloşani, pe Vălovăţ, cu iaz şi moară şi ocină în satul Cotiuşca, cu iaz, iar « dresăli li-au prăpădit când au venit Mihaiu voevod ».

294

1609 (7117) Iunie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitraşco Ştefanovici satul Bogdana, cu loc de iazuri şi mori, pe care îl are dela m-rea Berzunţ, schimb pentru jumătate din satul Hiltiul.

295

1609 (7117) Iunie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco cupar ocină cumpărată în satul Suseni, pe Iubana, ţinutul Tutova.

296

<1609 — 1611> Iunie 14, Purceleşti. — Rusca, fata Anghelinei, îşi zălogeşte jumătate din satul Brătieşti, ţinutul Suceava, la Nicoară Prăjescu mare vistier, pentru nişte bani.

297

1609 (7117) Iunie 24, Bârlad. — Cârstea Dănilă voit, şi 12 pârgari din Bârlad mărturisesc că Marica cu fraţii ei vând partea lor de ocină din satul Oleşeşti, pe gârla Putnei, lui Pavel pârcălab de Orhei, pentru a-şi plăti ea capul, deoarece Marica şi-a ucis bărbatul

298

1609 (7117) Iulie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Ionaşco cupar să ia ocina din Răduesti cumpărată greşit de Ionaşco Bolişor şi să o dea lui Dragotă vornic împreună cu un poloboc de miere.

299

1609 (7117) Iulie 4, Iaşi — Popa Toader din Romăneşti vinde partea sa de ocină din Miclăuşeni lui Carpu diac.

300

1609 (7117) Iulie 4, Iaşi. — Popa Toader şi preoteasa sa Frăsina din Romăneşti vând partea lor de ocină şi cumpărătură din Miclăuşani lui Carpu diac.

301

1609 (7117) Iulie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitru stolnic, Ursul stolnic şi rudelor lor, urmaşii lui Necoară Răspop, satul Răspopi, pe Crasna, ţinutul Vaslui.

302

1609 (7117) Iulie 14, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Neamţ un loc cu mori, la gura Jijiei, pe unde s'a ales hotarul de Buzul fost pârcălab.

303

1609 (7117) Iulie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Preadvici fost logofăt ocine cumpărate în Oncani şi Lăţicani, ţinutul Covurlui.

304

1609 (7117) Iulie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte Sinclitichiei, cneaghina lui Bilăi fost vornic şi fiului ei Ionaşco mai mulţi Ţigani, iar ispisocul de la Petru voevod « l-a pierdut din pricina oştilor lui Mihai voevod ».

305

1609 (7117) Iulie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte m-rii Bistriţa să lase pe Ion din Bălţăteşti să stăpânească o curătură din Hangul, pe care o are încă dela Petru Şchiopul.

306

1609 (7117) Iulie 24, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Buhuş părţi din satele Strunga, Găureni, Răvăcani, Hotceşti, ţinutul Roman, Găneşti, ţinutul Cârligăturii şi Criveşti, precum şi nişte Ţigani.

307

1609 (7117) Iulie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Galata seliştile Mânjeşti şi Petreşti şi poiana numită Vlamnicul, pe Stavnic.

308

1609 (7117) Iulie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte rabotnicilor şi ilişarilor din ţinutul Neamţ, să lase în pace de muncă şi iliş 4 posluşnici ai m-rii Pângăraţi şi să-i scrie deosebit « cu alte slugi boereşti ».

309

1609 (7117) Iulie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ilie Vrabie vornic de gloată părţi din satele Brezeni pe Elan, Bârsăneşti, Gureşti şi Meneşti ţinutul Fălciu, şi Rădeni, ţinutul Tutova cu locuri de moară şi bălţi.

310

1609 (7117) August 2. — Constantin Movilă voevod restituie jupânesei răposatului Andrei fost hatman şi fiilor ei satul Zăvidini.

311

1609 (7117) August 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic satul Măliceni şi părţi din satele Colăcelul, pe Sărăţele, Răiceni, Buecani, Lieşti, Berbenţeni, Dumeşti cu locuri de iazuri şi de mori şi seliştea Becheni, pe Prut.

312

1609 (7117) August 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte satul Seliteani, ţinutul Dorohoi, al m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor de podvoade, dijme şi cai de olac, însă « să aibă a-şi plăti dabilele lor ».

313

1609 (7117) August 16, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Dumitrachi Chiriţă, mare postelnic şi cneaghinei lui Marica, satul Sencăuţi, ţinutul Hotin, pentru credincioasă slujbă şi pentrucă el a dat în « treaba ţării » 1000 galbeni; cum şi un vad de moară pe Jijia, în hotarul satului Pipereşti.

314

1609 (7117) August 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Cozma Plop diac, fratelui şi surorilor lui jumătate din satul Iadinţi pe Racovăţ şi o parte din Căpoteni, ţinutul Hotin, cu locuri de iazuri şi de mori.

315

<1609—1611> August 18. — Nastasia Ciolpăneasa cu fiul ei, Dumitru, mărturisesc că îşi zălogesc la Nicoară vistier pentru 50 taleri o casă în Săoani.

316

1609 (7117) August 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte jupânesei lui Vartic şi fiilor ei un vad de moară, mai jos de satul Clipiceşti, ţinutul Putna.

317

<1609> August 20, Bârlad. — Gligorie Gâlţu pârcălab, Ion Miedar şi alţii mărturisesc că nepoţii lui Cernat Bălţatul au vândut ocina lor « doi bătrâni » din seliştea Cernăteştilor, lui Podolean mare vatah.

318

1609 (7117) August 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod judecă pricina dintre Boul vistier cu Ciocârlie fost armaş, care i-a luat şi nişte vite « când au fost acele răzvalure » şi legându-se acum să-i facă « dres » pe ocinele din satele Stăjereni şi Corlăteşti până la 25 Octombrie.

319

1609 (7117) August 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Secul seliştea Ecuşeni, dăruită de Nistor Ureche mare vornic, pe care a cumpărat-o dela Manole pârcălab de Roman.

320

1609 (7117) August 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Manole pârcălab de Roman satul Childeşti, pe Moldova, cu vad de moară, dăruit lui de Ieremia Movilă.

321

1609 (7117) August 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Petraşcu mare vornic al ţării de sus loc de trei case în Petia Mare, ţinutul Suceava, cu «jirebiile lor din ţarină şi cu grădini».

322

1609 (7117) August 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gheorghie uşar ocina cumpărată în satul Scobenţeni.

323

<1610 Septembrie 1 — 1611 August 31> 7119, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ghervasie Marcovici fost brănişter părţi cumpărate din satul Buneşti.

324

1609 (7118) Septembrie 2. — Toma vornic de Botoşani, Gheorghie comis, Dumitru şoltuz şi 12 pârgari din Botoşani mărturisesc că Eremia postelnic a cumpărat ocină în satul Brăeşti, dela mai mulţi, cu loc de iaz şi pădure.

325

1609 (7118) Septembrie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava jumătate din satul Puţureni, pe Olovăţ, ţinutul Dorohoi, cumpărată dela fiica lui Onciul Haleţschi.

326

1609 (7118) Septembrie 11, Galata. — Pătraşco mare vornic, Isac Balica hatman şi alţi dregători adeveresc lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic pentru ocina cumpărată în satul Drăguşeni pe Prut, ţinutul Fălciu.

327

1609 (7118) Septembrie 12, Galata. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic ocină în satul Drăguşeni, pe Prut, ţinutul Fălciu, cumpărată dela Ionaşco fost cupar şi Dumitru.

328

<1609> Septembrie 14, Tupilaţi. — Isac vistiernicel şi alţi patru mărturisesc că Ionaşco vătah din Obârşic a cumpărat dela Simion ocine în satul Corochieşti.

329

1609 (7118) Septembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Isac Stârcea să stăpânească tot iazul care este mai jos de satul Popeni, pe care l-a răscumpărat cneaghina Hăcimondoae dela Isac Balica hatman.

330

1609 (7118) Septembrie 28, Cotnari. — Ionaşco şi sora sa Magdalina mărturisesc că au vândut Nastasiei, cneaghina lui Caraiman mare ceaşnic şi fiului ei, Dumitru Buhuş, ocina lor din Plotuneşti.

309

1609 (7117) Iulie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ilie Vrabie vornic de gloată părţi din satele Brezeni pe Elan, Bârsăneşti, Gureşti şi Meneşti ţinutul Fălciu, şi Rădeni, ţinutul Tutova cu locuri de moară şi bălţi.

310

1609 (7117) August 2. — Constantin Movilă voevod restituie jupânesei răposatului Andrei fost hatman şi fiilor ei satul Zăvidini.

311

1609 (7117) August 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic satul Măliceni şi părţi din satele Colăcelul, pe Sărăţele, Răiceni, Buecani, Lieşti, Berbenţeni, Dumeşti cu locuri de iazuri şi de mori şi seliştea Becheni, pe Prut.

312

1609 (7117) August 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte satul Seliteani, ţinutul Dorohoi, al m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor de podvoade, dijme şi cai de olac, însă « să aibă a-şi plăti dabilele lor ».

313

1609 (7117) August 16, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Dumitrachi Chiriţă, mare postelnic şi cneaghinei lui Marica, satul Sencăuţi, ţinutul Hotin, pentru credincioasă slujbă şi pentrucă el a dat în « treaba ţării » 1000 galbeni; cum şi un vad de moară pe Jijia, în hotarul satului Pipereşti.

314

1609 (7117) August 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Cozma Plop diac, fratelui şi surorilor lui jumătate din satul Iadinţi pe Racovăţ şi o parte din Căpoteni, ţinutul Hotin, cu locuri de iazuri şi de mori.

315

<1609—1611> August 18. — Nastasia Ciolpăneasa cu fiul ei, Dumitru, mărturisesc că îşi zălogesc la Nicoară vistier pentru 50 taleri o casă în Săoani.

316

1609 (7117) August 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte jupânesei lui Vartic şi fiilor ei un vad de moară, mai jos de satul Clipiceşti, ţinutul Putna.

317

<1609> August 20, Bârlad. — Gligorie Gâlţu pârcălab, Ion Miedar şi alţii mărturisesc că nepoţii lui Cernat Bălţatul au vândut ocina lor « doi bătrâni » din seliştea Cernăteştilor, lui Podolean mare vatab.

318

1609 (7117) August 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod judecă pricina dintre Boul vistier cu Ciocârlie fost armaş, care i-a luat şi nişte vite « când au fost acele răzvalure » şi legându-se acum să-i facă « dres » pe ocinele din satele Stăjereui şi Corlăteşti până la 25 Octombrie.

319

1609 (7117) August 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Secul seliştea Ecuşeni, dăruită de Nistor Ureche mare vornic, pe care a cumpărat-o dela Manole, pârcălab de Roman.

320

1609 (7117) August 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Manole pârcălab de Roman satul Childeşti, pe Moldova, cu vad de moară, dăruit lui de Ieremia Movilă.

321

1609 (7117) August 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Petraşcu mare vornic al ţării de sus loc de trei case în Petia Mare, ţinutul Suceava, cu «jirebiile lor din ţarină şi cu grădini».

322

1609 (7117) August 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gheorghie uşar ocina cumpărată în satul Scobenţeni.

323

<1610 Septembrie 1 — 1611 August 31> 7119, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chervasie Marcovici fost brănişter părţi cumpărate din satul Buneşti.

324

1609 (7118) Septembrie 2. — Toma vornic de Botoşani, Gheorghe comis, Dumitru şoltuz şi 12 pârgari din Botoşani mărturisesc că Eremia postelnic a cumpărat ocină în satul Brăeşti, dela mai mulţi, cu loc de iaz şi pădure.

325

1609 (7118) Septembrie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava jumătate din satul Puţureni, pe Olovăţ, ţinutul Dorohoi, cumpărată dela fiica lui Onciul Haleţschi.

326

1609 (7118) Septembrie 11, Galata. — Pătraşco mare vornic, Isac Balica hatman şi alţi dregători adeveresc lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic pentru ocina cumpărată în satul Drăguşeni pe Prut, ţinutul Fălciu.

327

1609 (7118) Septembrie 12, Galata. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic ocină în satul Drăguşeni, pe Prut, ţinutul Fălciu, cumpărată dela Ionaşco fost cupar şi Dumitru.

328

<1609> Septembrie 14, Tupilaţi. — Isac vistiernicel şi alţi patru mărturisesc că Ionaşco vătah din Obârşie a cumpărat dela Simion ocine în satul Corochieşti.

329

1609 (7118) Septembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Isac Stârcea să stăpânească tot iazul care este mai jos de satul Popeni, pe care l-a răscumpărat cneaghina Hăcimondoae dela Isac Balica hatman.

330

1609 (7118) Septembrie 28, Cotnari. — Ionaşco şi sora sa Magdalina mărturisesc că au vândut Nastasiei, cneaghina lui Caraiman mare ceaşnic şi fiului ei, Dumitru Buhuş, ocina lor din Plotuneşti.

331

1609 (7118) Octombrie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt Mărăţeanu ocină cumpărată în satul Medeleni.

332

1609 (7118) Octombrie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vrabie postelnic şi oamenilor lui, Toma, Crăciunaş şi Cârje, satul Goteşti, pe Prut, ţinutul Chigheciu.

333

1609 (7118) Octombrie 5. — Ioan Blehan şoltuz şi 12 pârgari din târgul Lăpuşnii mărturisesc că Mihăilă, fiul Duşcăi, a vândut moşia sa din satul Costeşti lui Ion Cogălniceanu diac.

334

1609 (7118) Octombrie 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco Udrea fost pârcălab ocin cumpărată în satul Băiceni, ţinutul Hârlău, cu loc de heleşteu.

335

1609 (7118) Octombrie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Simion sulger ocina cumpărată în satul Jeverteni, ţinutul Dorohoi.

336

1609 (7118) Octombrie 21. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Pătraşcu Oaida paharnic din Oláşei ocină în satele Tongujeni, Căscoeşti, Poiana Mânăstirii şi un loc de prisacă, în urma unei judecăţi.

337

1609 (7118) Octombrie 23, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe cneaghina Ciolpăneasa şi copiii ei ca să-şi ţină satul Corăchieşti, ţinutul Neamţ, iar Ionaşco fost armaş să nu aibă nicio treabă cu acel sat.

338

1609 (7118) Octombrie 25, Iaşi. — Pătraşco mare vornic şi alţi dregători mărturisesc că mai mulţi săteni şi-au vândut partea lor de ocină din satul Ionăşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, lui Nicoară Prăjescul mare vistier.

339

1609 (7118) Octombrie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic părţi cumpărate din satul Măldăreşti, pe Prut, la gura Strâmbei, ţinutul Chigheciu.

340

1609 (7118) Octombrie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Dragotă vornic o parte din satul Păuşeşti, cu locuri de mori pe pârâul Carul şi pe Stavnic, în urma înţelegerii lui cu fratele său, Lupul Dragotă vornic de gloată.

341

1609 (7118) Octombrie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Simion şi soţiei lui, Nastasia, ocine cumpărate în Borâle şi Jevertini.

342

1609 (7118) Octombrie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier ocina cumpărată în satul Verijeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

343

1609 (7118) Octombrie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Iurașco logofăt şi fraţilor lui părţi din satul Ţigăneşti, ţinutul Putna, deoarece şi-au pierdut privilegiile « când au trecut pe acolo Cazacii Zaporojeni » cu « Eremia voevod şi cu cancelarul spre Ţara Muntenească, când au bătut pe Mihai voevod ».

344

1609 (7118) Noembrie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod restituie lui Toader sulger satul Măcicăuţi, pe care i-l luase Ieremia vodă şi-l dăduse « sub ascultarea Movilăului » fără a-i da sat în schimb.

345

1609 (7118) Noembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman ocine cumpărate în satul Seleşeul de Sus, loc de 3 case şi loc de moară pe Jijia.

346

1609 (7118) Noembrie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Homor satul Buţcăteni luat cu schimb dela Andronic ceaşnic pentru seliştea Strahotinul, pe Jijia.

347

<1609> Noembrie 21. — Pătraşco, fiul lui Stănilă hotnog, vinde ocina sa din Burâle lui Simion şi soţiei sale Nastasia.

348

1609 (7118) Noembrie 22, Iaşi.—Constantin Movilă întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic satul Rădeşti, pe Sărătcle, ţinutul Chigheciu, cumpărat dela strănepoţii lui Radu Muthală.

349

1609 (7118) Noembrie 30. Iaşi—Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrache mare postelnic satul Ciocăneşti, pe Prut, ţinutul Lăpuşna, cumpărat dela nepoţii lui Vlaşin.

350

<1608—1610> Decembrie 2, Ceplinţi. — Năvrăpăscu fost vornic şi alţii mărturisesc că Andreica Poica şi Iordachi, fiul lui Petrea Grecu l au vândut lui Ureche mare vornic jumătate din satu i Puiciani, pe Răut cu bălţi, mori şi heleştee.

351

1609 (7118) Decembrie 4. — Vasilie cu fraţii săi Ursu şi Grigorie, vând partea lor din Balomireşti lui Dumitru Goe şi soţiei lui, Candachia.

352

1609 (7118) Decembrie 12. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Drăgăilă ocina din Terbece, satul Răuca.

353

1609 (7118) Decembrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ştefan Prăjescul mare stolnic parte din satul Poiana, ţinutul Totruş, cumpărată dela Gheorghe Neagovici, nepotul lui Gavril Poiană.

354

1609 (7118) Decembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte cneaghinei Anastasia a lui Caraiman mare paharnic şi fiului ei Dumitru Buhuş partea cumpărată din satul Plotuneşti, ţinutul Cârligătura.

355

1609 (7118) Decembrie 20, Iaşi. — Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava mărturiseşte că Ieremia Băseanul uricar a făcut schimb de Ţigani cu Constantin Movilă voevod.

356

1609 (7118) Decembrie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman locuri de case cumpărate în Seleuşul de Sus, ţinutul Dorohoi, cu vad de moară în Jijia.

357

<1610>. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Precop Cărăiman al treilea vistier seliştea Rădeni, ţinutul Hârlău, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

358

1610 (7118) Ianuarie 2. — Mai mulţi săteni din Cofeşti (Putna) vând un vad de moară lui Apostol şi lui Sima.

359

1610 (7118) Ianuarie 16, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Murgoci Toflea fost staroste parte din satul Ocheşeşti.

360

1610 (7118) Ianuarie 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte în-rii Homor « hotarul pe care îl are în munţi » arătându-se semnele.

361

1610 (7118) Ianuarie 24, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Ignat aprod seliştea Sencăuţi, pe Ciuhur, ţinutul Iaşi, iar fiilor lui Simion Rusinovschi seliştea Slobozia, pe Prut, ţinutul Dorohoi.

362

1610 (7118) Ianuarie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier o parte cumpărată din satul Răteşti, pe Topoliţa, ţinutul Neamţ.

363

1610 (7118) Ianuarie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gheorghe Drăguş, pârcălab, ocina cumpărată la Micleşti, cu iaz şi vad de moară în pârâul Vaslui.

364

1610 (7118) Ianuarie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Isac Stârcea să-şi ţină un iaz cumpărat în Popeni.

365

1610 (7118) Februarie 1. — Vrabie vornic şi alţi boiernaşi mărturisesc că Vădeanu vistier şi soţia sa, Grozava, au vândut partea lor de moşie din Răteşti lui Boul vistier.

366

1610 (7118) Februarie 7, Iaşi. — Pătraşco mare vornic şi alţi boeri mărturisesc că Nechifor a vândut partea sa de ocină din Răteşti lui Toader Boul vistier.

367

1610 (7118) Februarie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Oräş fost hatman şi cneaghinei lui, Mariţa, părţi cumpărate din satul Tescani.

368

<1610> Februarie 15, Bârlad. — Apostol şi Gligorcea, dregători de Bârlad întăresc lui Necoară spătar un Ţigan cumpărat cu 20 galbeni.

369

<1610—1611> Februarie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Băcioc mare ceaşnic să lase cneaghinei Andreiasa satul Şepteliceani, ţinutul Soroca, deoarece domnul i l-a dat din nou ei.

370

1610 (7118) Martie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Orhei şi altor slugi domneşti să lase în pace de dabile o prisacă a m-rii Secul, care este în satul Derineţul, danie dela Biltu fost comis.

371

1610 (7118) Martie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Gheorghe armaş să cerceteze la faţa locului, în pricina pe care a avut-o Crăciun vistiernicel cu Pobihnă pentru un iaz.

372

1610 (7118) Martie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier părţi cumpărate din satul Răteşti, pe Topoliţa, ţinutul Neamţ, cu loc de moară.

373

1610 (7118) Martie 9, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt al doilea logofăt părţi cumpărate în satul Medeleni, pe Răplivăţ.

374

1610 (7118) Martie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Crăciun Belcescu şi altora un loc între Negreşti şi Leuteşti, pe care ei şi l-au împărţit.

375

1610 (7118) Martie 16 Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier alte părţi cumpărate din satul Răteşti, pe Topoliţa, ţinutul Neamţ.

376

1610 (7118) Martie 19, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte doamnei Marghita întreg venitul satului Giurov, poruncind slugilor domneşti să nu mai intre în acel sat.

377

1610 (7118) Martie 22. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Nastasia, văduva răposatului Caraiman fost mare paharnic, să-şi stăpânească satul Popeşti, pe vechile lui hotare.

378

1610 (7118) Martie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ion Mederhean şi soţiei sale Platona părţi din satul Săcuiani ţinutul Neamţ, foste ale lui Ion Potop, pentrucă l-au plătit pe acesta de dabile.

379

<1610> Martie 30. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Tâmpa paharnic un iaz pe pârâul Hilimoneasa, în urma unei judecăţi.

380

1610 (7118) Aprilie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier ocine cumpărate în Verşeni, pe Moldova.

381

1610 (7118) Aprilie 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier părţi cumpărate din satele Corlăteşti şi Stăjereni, ambele pe Moldova.

382

1610 (7118) Aprilie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier parte din satul Miteşti, pe Moldova, ţinutul Suceava.

383

1610 (7118) Aprilie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier ocină în Verşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărată dela Tocsabă strănepotul Rusei Mitescul.

384

1610 (7118) Aprilie 20. — Nebojatco uricar şi alţi boernaşi mărturisesc că Ion Hăugu a cumpărat dela fiii lui Ştefu Tărăţă partea lor din satul Băloşeni.

385

1610 (7118) Aprilie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de cămară 2 crâşme mari, 2 cojocari, 2 mesercii şi 2 goştinari ai episcopiei de Roman.

386

1610 (7118) <Mai>, Iaşi. — Ilea Băcioc vornic şi alţi boieri adeveresc lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic pentru cumpărarea unor părţi din satele Berbeţeni, pe Crasna, în ţinutul Fălciu şi Măldăreşti, pe Prut, ţinutul Chigheci.

387

1610 (7118) <Mai>, Iaşi. — Mai mulţi boieri adeveresc lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic pentru jumătate din satul Drăguşeni, pe Prut, ţinutul Fălciu.

388

<1610 Mai>. — Marcovici brănişter şi alţii mărturisesc că nepoţii lui Nicoară Răspop şi-au vândut părţile lor din satul Răspopi lui Dumitru stolnic şi lui Simion portar.

389

1610 (7118) Mai 11. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava părţi cumpărate din satul Iucaşul.

390

1610 (7118) Mai 22, Iaşi. — Coostantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic jumătate din satul Drăguşeni, pe Prut, ţinutul Fălciu.

391

1010 (7118) Mai 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt Mărăţeanul al doilea logofăt părţi cumpărate din satele Boroşeşti, pe Bârlad şi Sinzieneşti pe Tutova.

392

1610 (7118) Mai 25. Iaşi — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic jumătate din satul Cincani, pe pârâul Grecilor, ţinutul Tigheci, cumpărată dela Chirvasie fost hotnog.

393

1610 (7118) Mai 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic părţi din satele Berbenţeni, pe Crasna, în ţinutul Fălciu şi Măldăreşti, pe Prut, ţinutul Chigheci.

394

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic alte părţi cumpărate din satul Berbenţeni, pe Crasna, ţinutul Fălciu, cu loc de iaz şi de moară.

395

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Mihail Trifan clucer părţi din satul Vlăiceni, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, dăruite acestuia de mătuşa sa Anghelena, pe care a răscumpărat-o din robie dela Tătari «în zilele lui Ioan voevod».

396

1610 (7118) Iunie 1. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt logofăt părţi cumpărate în satul Medeleni.

397

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt logofăt o parte din satul Obârşia, cumpărată dela nepotul lui Toma şi strănepotul lui Lupe Berheaci.

398

1610 (7118) Iunie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco mare vornic o parte de ocină, din satul Borâle, ţinutul Dorohoi, cumpărată dela Mihail Trifan clucer.

399

1610 (7118) Iunie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreştelui Bogdan logofăt satul Leleşti, pe Cracău, cu mori, iaz şi piuă, danie dela Ieremia vodă.

400

1610 (7118) Iunie 11, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Bantăş paharnic să hotărnicească satul Dăncşti, ţinutul Covurlui, al lui Dumitraşco diac şi Buciumaş, vătaf de pitari.

401

1610 (7118) Iunie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Predevici, fost logofăt să ţină în Oncani o ocină a lui Toma, deoarece acesta i-a furat doi cai în zilele lui Petru voevod.

402

1610 (7118) Iunie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Miron Onciul aprod şi surorilor lui satul Cernăcău, ţinutul Cernăuţi, în urma unei judecăţi cu Ionaşcu Iaţco şi rudele lui.

403

1610 (7118) Iunie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Gavril stolnic şi Nebojatco uricar să hotărnicească ocina lui Costea Băcioc mare ceaşnic, din satul Găureni dinspre Hăugul şi răzeşii lui.

404

1610 (7118) Iunie 20, Concești. — Mărica şi sora ei Cecea vând lui Gherasim, fiul Nastei, jumătate din satul Larioneşti, ţinutul Soroca.

405

<1610 Iulie>, Dăneşti. — Seachil fost cămăraş, hotărniceşte satele Avereşti şi Dăneşti, în urma unei porunci domneşti.

406

<1610 Iulie>. — Seachil fost cămăraş scrie lui Ureche mare vornic al ţării de jos că a hotărnicit satele Dăneşti şi Avereşti, aşa cum a fost porunca domnească.

407

1610 (7118) Iulie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Neamţ ca să ia desetina din grâu dela cei ce vor ara în hotarul Pisculuí. Deasemenea fânul de acolo să fie al mânăstirii.

408

1610 (7118) Iulie 6, Târpeşti. — Mitropolitul Anastasie, Seachil fost cămăraş şi alţi boieri raportează domnului că poienile Ţolica ţin de satul Târpeşti, al m-rii Secul, şi nu de m-rea Agapia.

409

1610 (7118) Iulie 6, Târpeşti. — Mitropolitul Atanasie, Seachil [fost cămăraş şi alţi boieri scriu domnului că au ales hotarele moşiei m-rii Agapia de către satul Petricani.

410

1610 (7118) Iulie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Drăghici şi rudelor sale jumătate din satul Dolniceni, ţinutul Dorohoi, deoarece şi-au pierdut privilegiul, « când au venit Tătarii asupra lui Ion voevod şi când însuşi a pierit ».

411

1610 (7118) Iulie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod fixează zi de împărţeală a satului Corotchieşti, între Ionaşco fost vătaf de vistiernicei şi rudele sale.

412

1610 (7118) Iulie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Şeptelici fost ureadnic de Suceava ocină în satul Vascăuţi, ţinutul Suceava, cu vecini, vad de moară, iaz şi fâneaţă.

413

1610 (7118) Iulie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Coşula, care acum se numeşte Malul, ocine cumpărate în satul Iteşti.

414

1610 (7118) Iulie 22, Iaşi. — Savin sulger Tudor Dragotă şi alţii mărturisesc despre vânzarea unor ocini lui Pătraşco Dragotă căpitan.

415

1610 (7118) Iulie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ştefan Blendea aprod şi soţiei lui, Irina, ocine în Năvrăpeşti, ţinutul Suceava.

416

1610 (7118) Iulie 31, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vorontar mare comis părţi cumpărate în satul Stroieşti, pe Moldova, ţinutul Suceava.

417

1610 (7118) August 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte schimbul făcut de Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava cu cneaghina Nastasca Moţocoae, aceasta dând partea ei din satul Brăeşti, cu loc de iaz şi primind în schimb jumătate din satul Verdeşeani, cu loc de iaz.

418

1610 (7118) August 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Balş fost ceaşnic să hotărnicească şi să împartă satul Vlăiceni, ţinutul Dorohoi, între Mihail Trifan ciucer şi rudele sale.

419

<1610—1611> August 8, Iaşi. — Orăş mare vornic porunceşte Ţiganului Ţitul să plătească lui Pintie postelnic 2 iepe, pentrucă acesta l-a scos dela streang, pentru furt de cai. Altfel, va fi spânzurat.

420

1610 (7118) August 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Arpintie Prăjescul siliştea Dădeşti, ţinutul Cârligătura, cumpărată dela domnie cu 5000 aspri.

421

1610 (7118) August 10. — Vasilie, fiul lui Anton din Ostăpceani împreună cu rudele sale vând partea lor de ocină din Ostăpceani lui Ionaşco Cucorea.

422

1610 (7118) August 17, Băimăceni. — Măricuţa, fata lui Dumitru vinde partea sa din satul Boureni, pe Moldova, ţinutul Suceava, lui Penişoară vistier.

423

<1610> August 22, Brăeşti. — Gligorie Bahrin vinde partea sa de ocină din Brăeşti ginerelui său Eremia postelnic.

424

<1610 Septembrie 1—1611 August] 31> 7119, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Roschip părţi de ocină în satul Epureni, pe Jijia, ţinutul Hârlău, luate în schimb dela Isac Balica hatman pentru jumătate din satul Mătiani.

425

1610 (7119) Septembrie, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte câtorva boernaşi, satul Hăjdieni, pe Dubovăţ, deoarece privilegiile şi le-au « pierdut din cauza oştilor lui Mihai voevod, când a fost Baba Novac cu tabăra cu haiducii, la Vasileuţi, pe Prut ».

426

1610 (7119) Septembrie 2, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Oräş mare vornic ocină în satul Epureni, cumpărată dela Nistor fiul lui Drăgăilă.

427

1610 (7119) Septembrie 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte unei slugi domneşti « care este rânduită ca să socotească gardurile dela Giurgiuleşti », să lase în pace iezerul Beleul al m-rii Pobrata.

428

1610 (7119) Septembrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Crăciun vistiernicel părţi de ocină cumpărate din satul Dolhieşti, ţinutul Fălciu, un loc de iaz de moară şi de prisacă.

429

1610 (7119) Septembrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Crăciun vistier ocină cumpărată în Micleşti, ţinutul Vaslui.

430

1610 (7119) Septembrie 24. — Maricuţa soţia lui Zaharia pitar din Derzca vinde fratelui ei Vasilie partea ei din Vascăuţi, ţinutul Sucevei.

431

<1610> Septembrie 24. — Gavril stolnic, Nebojatco uricar şi alţi boieri înştiinţează pe domn că au hotărnicit ocina din Găureni lui Costea Băcioc paharnic, dinspre Hăugul şi răzeşii lui.

432

1610 (7119) Septembrie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescul mare vistier partea cumpărată din satul Ionăşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, cu vad de moară şi cu o dumbravă.

433

1610 (7119) Septembrie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescul mare vistier altă parte din satul Ionăşeni, cumpărată dela strănepoţii lui Duma.

434

<1610 Septembrie—1611 August> 27, 7119, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Neamţ să silească satul Bălăneşti să plătească călugărului Macarie nişte fân, pe care l-au cosit, şi un bou.

435

1610 (7119) Septembrie <30>, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Albotă din Tălpigi să fixeze zi unor oameni ca să-i plătească Frăsinei din Costiceni o ocină, deoarece ei au rămas de lege.

436

1610 (7119) Octombrie — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Andronic Mătieşescul paharnic părţi de moşie în Vlasineşti, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, cu loc de moară.

437

1610 (7119) Octombrie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Neamţ, să împlinească nişte bani şi doi boi dela satul Preuteşti, pe care să-i dea m-rii Neamţ.

438

1610 (7119) Octombrie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă părţi în satul Hâjdeiani, pe Dubovăţ, ţinutul Iaşi.

439

1610 (7119) Octombrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gligorie Dinga partea din satul Micleşti, ţinutul Dorohoi, pe care a răscumpărat-o dela Miron din Vascăuţi.

440

1610 (7119) Octombrie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gligorie diac partea din satul Antăleşti, rămânând să întoarcă lui Bercea vătaf banii zălogirii.

441

1610 (7119) Octombrie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod judecă o pricină.

442

1610 (7119) Octombrie 24. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Goia părţile de ocină din satele Doljeşti, Frăteşti şi Ruşi, din ţinutul Roman, cumpărate dela nepoţii săi Isac şi Iuraşcu.

443

<1610—1613> Octombrie 30, Borâle. — Pătraşco mare logofăt întăreşte lui David şi lui Toader nepoţii lui Pântea, ocine în Borâle.

444

1610 (7119) Noembrie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Chedeon Papa ocine în satele Borâle şi Jeverteni, în urma unor judecăţi cu Joldeştii.

445

1610 (7119) Noembrie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă Paleolog mare postelnic părţi cumpărate din satul Hâjdieni, pe Dubovăţ, ţinutul Iaşi, cu loc de faz şi de moară.

446

1610 (7119) Noembrie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Eremia fost postelnic părţi de ocină cumpărate în Brăeşti, ţinutul Hârlău.

447

1610 (7119) Decembrie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Orăş mare vornic şi cneaghinei lui, Mărica, ocine cumpărate în Tescani, ţinutul Iaşi şi cu loc de iazuri.

448

1610 (7119) Decembrie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Orăş, mare vornic şi cneaghinei lui, Mărica, părţi din satul Bosâncești, care se numeşte Epureni, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

449

1610 (7119) Decembrie 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă Paleolog mare postelnic ocine cumpărate în Buecani, pe Bâc, ţinutul Lăpuşna, cu loc de iazuri şi de mori.

450

1610 (7119) Decembrie 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte închinarea m-rii sf. Paraschiva din Iaşi, ca metoh la m-rea dela muntele Sinai, după dorinţa lui Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos.

451

1610 (7119) Decembrie 24, Hălăşeşti. — Ştefan Prăjescu mare stolnic şi alţii mărturisesc că Vasilie din Balomireşti şi-a vândut partea sa de ocină din Balomireşti lui Dumitru Goia din Doljăşti.

452

1610 (7119) Decembrie 25, Iaşi. — Alexa Arapul postelnic dăruieşte m-rii sf. Sava din Iaşi un loc de casă în târgul Iaşi, fiind martor şi Isac Arapul « staroste de negustători ».

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

1606 (7114) Aprilie 13. — Vasilie paharnic din Inuşăşti vinde partea sa de moşie din Băloşeşti fratelui său Toader paharnic.

2

1607 (7115) Mai 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Mitreacu Bainschi părţi în satele Voinijani, numit şi Domuşani, pe Volovăţ şi Borăleana, ambele în ţinutul Dorohoi.

3

1609 (7117) Iulie 5. — Nistor fiul lui Nica din Băbriceni, dă lui Gavril Gănescul paharnic un loc al său, numit Schei, pe Prut, deoarece i-a furat un cal şi n'a avut cu ce să i-l plătească.

4

1610 (7119) Decembrie 7, Iaşi. — Un hrisov al Buznăeştilor pentru o ocină.

5

<1610> Decembrie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Pătraşco mare logofăt seliştile Dimileni şi Vârful Başeului, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, dar şi pentru nişte boi şi cai pe care acesta i-a dat « în trebuinţa ţării, când a avut ţara noastră greutate şi nevoie ».

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

<1606 г, январь — июнь>. — Господарь Еремия Могила подтверждает Иону Чоту части села Толпижань.

2

1606 (7114) г. января 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему пыркэлабу Войко участок в пустоши «там, где она называется Попештъ», на Кэшнаре.

3

<1606—1609 г.> января 16, Яссы. — Маргита из Котнарь занимает у логофэта Никоарэ 150 талеров, за которые дает в залог виноградник.

4

1606 (7114) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ватафу из Кырлиготурэ Тоадеру Драготэ часть села Вильнешть, принадлежавшую Грякэй и часть села Граурь, принадлежавшую Мэнэилэ, заложенные раньше ими тестю Драготы за занятые им деньги.

5

1606 (7114) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Тодосии, жене вистерничела Теодора, купленные части села Пашкань на Милстине, Хырлэуской области.

6

1606 (7114) г. февраля 15. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому дворнику Уреке село Лиешть, Нямецкой области, с местами для прудов и мельниц на Тополице.

7

1606 (7114) г. февраля 15, Яссы. — Дворник Генгя и другие бояре свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил часть села Кырнджь, Нямецкой области, у питара Сякиа.

8

1606 (7114) г. февраля 18, Тыргу Тротуш. — Шолтуз Грозав и 12 пыргарей из Тротуша свидетельствуют, что Марта, дочь Негрилясы, продала Тамашу свою часть вотчины в селе Хилипешть с селищем и мельничным бродом.

9

1606 (7114) г. февраля 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает на трехлетний срок иностранных и местных «невписанных» людей, которые хотят поселиться в селе Присака Побратского монастыря, от всех работ и повинностей.

10

1606 (7114) г. марта 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям дворника Бучума части села Меделень, Текучской области.

11

1606 (7114) г. марта 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет старосте Лянце и великому ватафу Черновиц Бобрику, чтобы они расследовали распрю старосты Опчу с Мироном из Чернаука из-за границ.

12

1606 (7114) г. марта 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому дворнику Нижней Земли Нистору Уреке части села Лиешть с местом для мельницы на Тополице.

13

1606 (7114) г. марта 15. — Господарь Еремия Могила подтверждает ватафу виетэрничеи Ионашка и его сестре Анисии части сел Обыршия и Мэлешть, Нямецкой области. Также, но только Ионашке, подтверждает части сел Гигешть и Коруткиешть на Тополице.

14

1606 (7114) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Басяну части села Боцешть, в результате тяжбы.

15

1606 (7114) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ часть села Кырлиджь, Нямецкой области, с местом для пруда и мельницей, купленного у питара Спкила.

16

1606 (7114) г. марта 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрайману части, купленные в селах Рошиорь, Рэдень и Болэчень.

17

1606 (7114) г. марта 22. — Господарь Еремия Могила подтверждает пэхэрничелу Пэтрашко части села Лудешть, Васлуйской области, с местом для мельницы и пасекой.

18

<1606 г.> марта 26.— Господарь Еремия Могила подтверждает виетиеру Боу части селища Брынзень, части мельницы и места для мельниц на Рэуте.

19

1606 (7114) г. марта 30. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому каминару Теодору Кириаку части, купленные в селах Клопотень, Мастатич, Пичигай, Борэшть и селище, названное Япа, с местом для мельницы на Бырладе.

20

1606 (7114) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет вэтафу из Урекень Бэча, чтобы он запретил вистиеру Боу перепахать вотчину в Радень, так как он купил ее без ведома родственников продавца, и чтобы он назначил им день судебного разбора.

21

1606 (7114) г. апреля 2. — Господарь Еремия Могила жалует комису Ворунтарю Прэжеску село Негритешть, Нямецской области, с местом для рыбного пруда и для мельниц, так как он дал господарю «для нужд страны» 4 турецких лошади.

22

1606 (7114) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила постановляет, что днак Харацу теряет свою часть вотчины в селе Рэтешть, заложенную за деньги вистиеру Боу, если он не уплатит этот долг до 23 апреля.

23

1606 (7114) г. апреля 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Думитру Поничу, его сестре Агафии и их родственникам, села Вороана, Сфеткэуць, Хрищинь, Бличинэуць, с мельницами.

24

1606 (7114) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могилэ подтверждает стольничелу Мону и его родственникам вотчину в Бахнэ.

25

1606 (7114) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет апроду Урзикэ, чтобы он привел к присяге несколько людей, которые судились перед господарем за часть поместья Аверешть.

26

1606 (7114) г. апреля 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэтагу Михалча и вэтагу Мачукэ часть вотчины в селе Остэнчень в Турия, Ясской области.

27

1606 (7114) г. апреля 13. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ Прэжеску части сел Стецкань и Оборочени, а в местечке Скея, Романской области, отведение участка логофэту Никоарэ и Глигорие Скеяну, так как они дали 6 хороших лошадей «для нужд страны».

28

1606 (7114) г. апреля 13. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ и Глигорие Скеяну участок земли в пределах местечка Шкей, так как они дали господарю 6 хороших лошадей «для нужд страны».

29

1606 (7114) г. апреля 13. — Пахарник Василе, сын Дура из Икушэнь, продает свою часть вотчины в Бэлошешть своему брату пахарнику Теодору.

30

1606 (7114) г. апреля 22, Яссы. — Бывший питар Думитру продает свою часть вотчины в селе Болотешть армашу Никоаре.

31

1606 (7114) г. апреля 24, Яссы. — Княгиня Мария, мать, и Илисафта, жена господаря Еремии Могилы, пишут урядникам местечка Хэрлэу оставить в покое человека Нямецкого монастыря, которого монастырь держит там в качестве мельника и пивовара.

32

1606 (7114) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Некита, комису Доину и Урытей, сыновьям бывшего пыркэлаба Андрейка село Выртоп, на Кракэу, с местом для мельниц.

33

1606 (7114) г. апреля 28. — Господарь Еремия Могила подтверждает слуджеру Оана, спэтару Матей и Оприне вотчины в селе Кудрешть.

34

1606 (7114) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Лазя, Тоадору и Истратие части, купленные в селе Борчешть.

35

1606 (7114) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает пэхарничелу Марко и Тудосии 4 земельных участка, купленных в пределах села Тескань, Ясской области.

36

1606 (7114) г. май. — Штефан из Валева и Гафия продают свою часть вотчины в селе Сэнэуц, Сучавской области, с мельничным бродом и прудами, Митрашке Драча и его жене Настаске.

37

<1606 г. май>. — Лупу сын Фартуга из Сочь, закладывает Пэтрашко Башота часть вотчины в Боцешть за 25 талеров.

38

1606 (7114) г. мая 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила разрешает, чтобы Бистрицкому монастырю не давали скота за другие села, приказывая дабиларам Нямецкой области не пытаться обходить грамоту господаря.

39

1606 (7114) г. мая 5. — Хэрбор старший из Думбравицы дарит свою вотчину в Думбравице своему внуку Георгице.

40

1606 (7114) г. мая 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Ионашко Боля половину сел Грумэзешть и Фаурь на ручье Васлуй, а вэтагу хынзаров Красашу и его братьям — другую половину.

41

1606 г. <до мая 8>, Яссы.—Вистиер Боу и вистиер Соломон свидетельствуют, что покойный пыркэлаб Дрэган Чоплан заложил свои части вотчин в Водешть и Дэнчешть Петрашко Башотэ за недоимку в 57 золотых.

42

1606 (7114) г. мая 8 — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Петрашко Башотэ части вотчин в Водешть и Дэнчешть Нямецкой области, принадлежавшие бывшему пыркэлабу Дрэгану Чоплану, за которые Петрашко Башотэ уплатил казне долг бывшего пыркэлаба.

43

1606 г. мая 8, Каменица.—Великий логофэт Лука Строич пишет «братству» из Лвова, что господарь Еремия Могила прислал через Николая Лукашовича 1500 польских злотых для завершения постройки церкви.

44

1606 (7114) г. мая 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистерничеру Иосипу вотчину в селе Шолдана на Жижии, за которую он вернул аброду Йонашко деньги.

45

1606 (7114) г. мая 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила жалует монастырю Секул «из господарских» сел два села с венгерским населением, Сябэоань и Бересдешть, Романской области в Молдавии.

46

1606 (7114) г. мая 17, Яссы. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между писцом Думитру и кэмэрашем Семилом из-за части села Селиштя в Рунь, на Сарбике, Нямецкой области.

47

1606 (7114) г. мая 19, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает желающих поселиться в селище Побратского монастыря Добрэчина, Ясской области от всех податей и повинностей на трехлетний срок.

48

1606 (7114) г. мая 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила вновь подтверждает, что монастырь св. Николая в окрестностях Яс со всеми своими селами подчиняется монастырю Зографу на Афоне.

49

1606 (7114) г. июня 13. — Комишел из Плешешть Георгий продает свою часть вотчины в Лекуцешть попу Теодору, попу Луну и Дрэгичу.

50

1606 (7114) г. июня 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии Матеешеску купленные им части в селе Брэешть, Хырлэуской области, с местом для пруда.

51

<1606 г. июль—1607 г. сентября 14>. — Господарь Симион Могила приказывает бывшему ватагу из Фэлчиу Мовилица расследовать распрю между внуками Ханоса из Хэнэсэнь с Ионашку из Бэлэнешть, из-за поместья в Хэнэсэнь.

52

<1606 г. июль—1707 г. сентября 14>. — Господарь Симион Могила подтверждает эпроду Тодору части вотчины, купленные в селе Стэнчешть «под лесом», Хэрлэуской области, с местом для рыбного пруда и мельницы.

53

1606 (7114) г. июля 20. — Господарь Симион Могила подтверждает великому дворнику Нистору Уреке часть села Билавини, на Билии, Хотинской области, купленную у княгини Анны, жены логофэта Иона Голэе.

54

1606 (7114) г. июля 22, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому чашнику Кэрэшману часть вотчины, купленную в селе Рошиорь.

55

1606 (7114) г. июля 23. — Господарь Симион Могила подтверждает Бистрицскому монастырю старый заповедник с двумя полянами под Чахлэу.

56

<1606—1607 гг.> июля 27, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает дьяка Драгана и Георге Петэреску взимать десятину с хлеба у тех, которые пахали их вотчину в селах Игнэчень и Копалева, затем охранять свои сенокосы в Стына луй Кептине на Рэуте и Стына луй Костин на Дубовице.

57

1606 (7114) г. июля 28, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает монастырям Бистрица и Рышка право вновь вступить во владение озером Кагул.

58

1606 (7114) г. июля 30. — Господарь Симион Могила жалует монастырю Секул участок под дом в Тыргул Фрумос, с местом для пасеки и загона для скота, для рыбного пруда и мельниц, которые дворник Могылдя пожертвовал монастырю.

59

1606 (7114) г. июля 30, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует так называемому Синайскому монастырю хатмана Балика половину села Юкаш, Нямецкой области с местом для пруда и мельницы, пожертвованные покойным постельником Давидом.

60

1606 (7114) г. августа 1, Яссы. — Господарь Симион Могила поручает бывшему пыркэлабу Бузу выбрать место на земле Нямецкого монастыря, расположенной по обе стороны Жижии до Прута, на которой люди, приезжающие на мельницу «распрягают скот и производят потравы».

61

1606 (7114) г. августа 1, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Нямецкому монастырю денежные штрафы и душегубины, причитающиеся с села Хородиштя, Оргеевской области, «на сапоги» монахам.

62

1606 г. <после августа 1>. — Бывший пыркэлаб Бузу с добрыми людьми выбирают границы места, принадлежащего Нямецкому монастырю, вокруг мельниц у устья Жижии.

63

1606 (7114) г. августа 3, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает за вэтафом хынсаров Красным и Ионашко Водя право на владение селами Грумэзешть и Фаурь, Васлуйской области, с мельничными бродами, каждому по половине.

64

1606 (7114) г. августа 16, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает село Присэка, Побратского монастыря, Сучавской области, от всех податей и повинностей, за исключением «великой царской подати», так как оно расположено «на великом пути и разоряется всеми».

65

<1606—1607 гг.> августа 21, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Секулскому монастырю поляну Уреке, выбранную Агапиевским монастырем.

66

1606 (7114) г. августа 25, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает сына ключера Григорие Мирона сохранить свои части вотчины в Дэнчешть и Боденть.

67

<1606 г. сентября 1—1607 г. августа 31> 7115, Яссы. —Господарь Симион Могила подтверждает апроду Иону Пуюлецу части вотчины, купленные в селе Богдэнешть на Пруте, ниже местечка Фэлчиу.

68

<1606 г. сентября 1—1607 г. августа 31> 7115 Яссы.—Господарь Симион Могила подтверждает дочерям попа Лариона Илляне и Марике части села Лукэшешть по суду.

69

<1606 г. сентября 1—1607 г. августа 31> 7115 г.—Господарь Симион Могила подтверждает селу Тэлэештн рыбный пруд на Кэлмэцую, в результате тяжбы с диаком Когэлничиану.

70

<1606 г. сентября 1 — 1607 г. августа 31> 7115 г. — Великий дворник Нижней земли Выршгя, хатман Ораш, вистиер Боу и другие бояре свидетельствуют, что великий вэтаф в Фэлчиу Врабие купил у нескольких лиц село Березень, на Елане, в области Фэлчиу.

71

1606 (7115) г. сентября 10. — Георге Борш со своей женой Мэрикой продают свою вотчину в Хомице Максану из Хомицы.

72

1606 (7115) г. сентября 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеу с девятью ручьями и со всеми озерами.

73

1606 (7115) г. сентября 22, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует монастырю Секул мельничный брод на реке Сирете, ниже местечка Шкея и участок в пределах этого местечка для нужд мельниц.

74

1606 (7115) г. октября 20, Яссы. —Господарь Симион Могила подтверждает сыновьям Теодора Стэнижану часть села Селиштя на Шомузе, Сучавской области, купленную их отцом.

75

1606 (7115) г. октября 20, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает княгине Варваре, жене бывшего вэтага Михаяя, части села Чпортешть, с местом для пасеки и сада, по суду.

76

1606 (7115) г. октября 21, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует монастырю Сучевица место для пасеки в Браниште, за Бохотином, в Пиетроаса Маре.

77

1606 (7115) г. октября 28. — Господарь Симион Могила подтверждает Побратскому монастырю известное количество пшеницы, ячменя, вина, меда и денег, на монастырский праздник.

78

1606 (7115) г. октября 30. — Господарь Симион Могила освобождает от всякого рода податей «кернасарию» монастыря св. Саны в Яссах.

79

1606 (7115) г. октября 31. — Господарь Симион Могила жалует псаломщику Никуле место под дом в Яссах, «около лавок монахов из Синая».

80

1606 (7115) г. октября 31, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Вэскану Добренки и Думитру Поничу часть села Бэлэчань, в результате тяжбы с сыновьями пивничера Башотэ.

81

1606 (7115) г. ноября 18, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует спэтару Кырстяну, сыну камэраша Ионашко, господарское село Лэмэшани, Сучавской области, за верную и преданную службу.

82

1606 (7115) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает Тоадера из Тодорень, области Хырлэу, от придворной службы, от работы при дворе, от поступления в войска, от податей и прочих налогов.

83

1606 (7115) г. ноября 25, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает от всех податей и работ села Жирову и Некорешть, Нямецкой области, принадлежащие монастырю св. Николая в окрестностях Ясс.

84

1606 (7115) г. декабря 2, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает чашнику Кэрыману части купленной вотчины в селе Рошиорь на Молдове, Нямецкой области.

85

1606 (7115) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает Мику из Влэдень владеть своей вотчиной в пределах села Влэдень.

86

1606 (7115) г. декабря 20, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Константину Чимбаловичу, бывшему великому вэтагу части, купленные в селе Гроденть, область Тутова, с мельничным бродом и местом для пасеки.

87

1606 (7115) г. декабря 23. — Господарь Симион Могила подтверждает вистиеру Боу место под дом в селе Ратешть, с полосою земли по жребию, сколько полагается для дома, купленное у Андрейки Харуцу.

88

1606 (7115) г. декабря 24. — Господарь Симион Могила подтверждает монастырю св. Савы в Яссах место под дом «среди лавок в местечке Яссы», возле лавок монахов из Синая, которое умирая подарил монастырю псаломщик Никула.

89

<1607 г.>. — Шолтуз Георге и 12 пыргарей местечка Бая свидетельствуют, что сыновья Фрати продали свою часть вотчины в селе Паникань попу Михулу.

90

1607 (7115) г. января 1. — Олешешть. — Константин, сын Урсу, продает свою часть вотчины в Олешешть и мельничный брод в рукаве Путны Павэлу, внуку великого дворника Уреке.

91

1607 (7115) г. января 10. — Господарь Симион Могила подтверждает постельнику Гога части в селах Стрэмтура и Матеяшешть, после распри с логофэтом Богаей.

92

1607 (7115) г. января 18, Бырлад. — Шолтуз Кырстя Данило и 12 пыргарей из Бырлада свидетельствуют, что сын Урсу Константин для спасения своей головы продал свою часть вотчины в селе Олешешть и мельничный брод на речке Путна диаку Павелу, племяннику великого дворника Уреке.

93

1607 (7115) г. января 20, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует монастырю св. Савы в Яссах цыгана.

94

1607 (7115) г. января 22. — Маринка Пиполокое и ее родственники продают свои части вотчины Крэчуну и его жене Маринке.

95

1607 (7115) г. января 23, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому вэтафу области Кырлигэтури Тоадеру Драготэ и его княгине Насте половину села Поушешть, Кырлигэтурской области, с местом для мельницы на ручье Возу.

96

<1607 г.> января 26, Яссы. — Гетман Ореш и пыркэлаб Сучавы уполномачивает монахов монастыря св. Савы изловить и привести связанным в монастырь убежавшаго раба цыгана, дарованного господарем.

97

<1607 г.> января 28, Яссы. Господарь Симион Могила подтверждает греку Маврики и его жене Текле части, купленные в селе Дэрмэнешть, Тотрушского округа, с полянами, лесом и мельничным бродом.

98

1607 (7115) г. января 31, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает сыну пыркэлаба Гое Думитру отцовскую вотчину село Дожешть и поле в Пучоасе, по суду.

99

1607 (7115) г. <февраль>. — Господарь Симион Могила подтверждает бывшему вистиеру Воу части села Рэтэшть и место для мельницы на Тополице, Нямецкой области, купленные у диака Андрейки Харуту.

100

1607 (7115) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает монахов скита Иосифа, называемого Бисерикань, охранять места и границы монастыря.

101

1607 (7115) г. февраля 7, Яссы. — Великий дворник Верхней Земли Кырстя и другие бояре свидетельствуют, что великий постельник Думитраки Кирицэ купил половину места для пруда на Кулишеу и место для пруда и мельницы в Молвэтеце, Оргеевской области.

102

1607 (7115) г. февраля 10, Яссы. — Великий дворник Кырстя, гетман Ореш и другие бояре свидетельствуют, что вистиер Воу купил вотчину в селе Рэтешть на Тополице, Нямецкой области, с садами и двумя домами.

103

1607 (7115) г. февраля 10. — Господарь Симион Могила подтверждает вистиеру Воу части вотчины в селе Рэтешть, Нямецкой области.

104

1607 (7115) г. февраля 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Нямецкому монастырю пчельник в Брашите, на Бохотине.

105

1607 (7115) г. февраля 18. — Господарь Симион Могила подтверждает комису Казину части, купленные в селе Милешть, на ручье Перескиву, с мельничным бродом.

106

1607 (7115) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому постельнику Думитраки Кирице части села Количань и Фаурь, называемое Жуган, на Ядриче.

107

1607 (7115) г. февраля 24. — Господарь Симион Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирице половину места в селе Кулишеу и место для озера и мельницы на Молодатице, Оргеевской области.

108

1607 (7115) г. февраля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает часть вотчины.

109

1607 (7115) г. матра 9, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Бисериканскому монастырю мельницу в селе Аверешть, на Кракау.

110

1607 (7115) г. марта 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Марице и Ирине части сел Вовинешть на Куле и Мицове, место для озера и части поляны.

111

1607 (7115) г. марта 19, Штефанешть. — Несколько попов свидетельствуют о том, что они допросили мачеху сыновей покойного Богдана относительно записи на село Остопчань, показавшую, что этой записи у нее не имеется.

112

1607 (7115) г. марта 20, Миклэушань. — Дочь Романа Плеша продает свою часть поместья Баломирешть своему племяннику Гое Думитру из Должешть.

113

<1607—1609 гг.> марта 24. — Сын Трофанеи из Джомень Попашко продает Илие из Четерень место для пчельника в Джямэна.

114

1607 (7115) г. апрель, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Думитру Гое части села Баломирешть, пожалованные дочерью Романа Пляша.

115

1607 (7115) г. апреля 15, Яссы. — Пыркэлаб Оргеева Никоарэ Донич дарует Секулескому монастырю дома и лавки в местечке Оргееве.

116

1607 (7115) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Секулскому монастырю дома с местами и лавками в местечке Оргееве, пожалованные монастырю пыркалабом Оргеева Никоарэ Доинч.

117

1607 (7115) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Нямецкому монастырю денежные штрафы и душегубины в селе Хородиште «на чоботы» монахам.

118

1607 (7115) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Сучавской митрополии и Романскому епископству место для мельниц в Бранните, на Жижии.

119

1607 (7115) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Секулскому монастырю господарское село Выпэторь, Нямецкой области, с местами для мельниц, заповедным лесом и полянами.

120

1607 (7115) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает раздел сел Долхешть и Негрешть, Нямецкой области, между сыновьями Влайко и их племянником диаяком Григорие Браном.

121

1607 (7115) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Насте, княгине бывшего армаша Макри, половину села Юрешть, под Казанча, по суду.

122

1607 (7115) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Петрашко части вотчины в селах Армэнешть и Гэурень.

123

1607 (7115) г. мая 3, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Агапиевскому монастырю место для мельницы на Жижии, в пределах господарского села Пиперешть (Киперешть).

124

1607 (7115) г. мая 4, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает апроду Тэуту и его брату Тодеру части села Кордэрень, на Жубэнясе, с озером, мельницей и рощей, унаследованные от их деда, бывшего великого чашника Сокуяну.

125

1607 (7115) г. мая 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Михэилэ части села Сэпотень, на Юбэнясе, с местом для мельницы.

126

1607 (7115) г. мая 12. — Соломия и ее муж Сава продают свою часть вотчины в селе Лецкань Араме, которую выкупает их зять с дочерью.

127

1607 (7115) г. мая 15, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирица селище, называемое Рогоз.

128

1607 (7115) г. мая 18, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеу, ручей Кичица со всеми притоками и прутняк, запрещая рыбную ловлю.

129

1607 (7115) г. мая 21, Яссы. — Вистиер Боу, Бэсяну и другие бояре свидетельствуют, что Патрашко Бапюте купил вотчину в Бодешть, на Кракэу, Нямецкой области.

130

1607 (7115) г. мая 26, Яссы. — Господарь Симион Могила судит распрю между великим дворником Кыретя и Тудором Драготэ из-за места для пруда, признавая право за Тоадером Драготэ.

131

1607 (7115) г. мая 26, Яссы. — Постельник из Кэпотень, Сорокской области, Лупу Кэпотич продает бывшему капитану Еремия цыганку за лошадь, оцененную в 30 талеров.

132

1607 (7115) г. июнь. — Дочь Марчи Агафия продает свою часть вотчины в Болошень, на Жижии, Иляшу Аксинточ из Болошень, Ясской области.

133

1607 (7115) г. июня 2, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает капитану Еремия цыганку, купленную им у Лупу Кэпотича за лошадь.

134

1607 (7115) г. июня 4, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает попу из Пэшкань Миху часть вотчины, купленной в селе Вершень, на Молдове, Сучавской области.

135

<1607 г.> июня 6.—Гетман и пыркалаб Сучавы Орэш пишет ватагам и цыганским старостам оставить в покое цыган монастыря св. Савы «бродить по стране, честно зарабатывать».

136

1607 (7115) г. июня 7. — Господарь Симион Могила подтверждает великому пахарнику Кэрэиману пустынное господарское селище, на Фынтына Штюкэй, между Болата и Долозией, части села Бурсучень, Сорокской области.

137

1607 (7115) г. июня 7, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает ватафа из Крухлика, Хотинской области, Иона, от всех податей и повинностей и других налогов, так как «он стар, бессилен и не может служить господарю».

138

1607 (7115) г. июня 9, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает комишелу Петря части, купленные в селе Бэшень, на Турии, Ясской области, с частью пруда.

139

1607 (7115) г. июня 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает господарскому слуге часть села Борзешть.

140

1607 (7115) г. июня 12, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает постельнику Трифану часть, купленную в селе Шетрорень, на Турии.

141

1607 (7115) г. июня 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает апроду Тэмалу часть, купленную в селе Хилипешть.

142

1607 (7115) г. июня 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает апроду Тэмашу и его жене Кандакы другую часть села, купленную в селе Хилипешт.

143

1607 (7115) г. июня 15, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает диаку Петрашко Башотэ вотчину в селе Бодешть, на Кракэу, Нямецкой области, купленную у родственников.

144

1607 (7115) г. июня 15, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает диаку Василие Дипга части мест для нескольких домов в селе Селиштя, на Шумузе, Сучавской области, с частями мельницы, поля, полян и плавней.

145

1607 (7115) г. июня 15. — Господарь Симион Могила судит распрю между Тудором, его братом, монахом Костя, и его родственниками и старостой Витолтом из-за села Неделень, под Думбравой, признавая право за старостой Витолтом.

146

1607 (7115) г. июня 30, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает вистерничелу Андронику вотчины, купленные в селе Брудурешть.

147

1607 (7115) г. июля 8, Бырлад. Староста Путны Дрэгуну, староста Текуча Батин и другие бояре свидетельствуют, что диак Павел, племянник дворника Уреке, купил у армянки Фынтэное вотчину в селе Олешэшти, с мельничным бродом на ручье Путны, виноградник и сады.

148

1607 (7115) г. июля 17, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Секульскому монастырю господарское село Быштерь, Нямецкой области, с местами для мельниц, колодцами, полянами и горами.

149

1607 (7115) г. июля 19, Яссы. — Господарь Симион Могила приказывает пыркэлабам Котнарь, урядинку местечка Хырлэу и виноградарям из Котнарь и Хырлэу не принуждать к господарской работе виноградарей Нямецкого монастыри, и чтобы давильни их не тревожили люди великого дворника Кырстя.

150

1607 (7115) г. июля 22. — Господарь Симион Могила уполномачивает гэтмана Ораша и пыркэлаба Сучавы охранять свое место на границе Паушештов и поляны у устья Вранчи.

151

<1607 г.> июля 28, Яссы. — Гетман и пыркэлаб Сучавы Ораш приказывает лицам, идущим за цыганами, оставить в покое цыган Бистрицкого монастыря Драгол и Викола.

152

1607 (7115) г. август, Хотин. — Вэтаф стрелков Ман, с женой и сыновьями, продает место и село Ливане, где находилось озеро.

153

1607 (7115) г. августа 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает обмен частей в селах Тодерешть и Плотунешть между Настасией, дочерью ушера Тоадера Унгуру, и Настасией и ее братом Думитрашко, детьми Петря Унгуру.

154

1607 (7115) г. августа 20, Секуянь. — Ион и его жена Настасия закладывают за 8 золотых свою часть вотчины в Секуянь виетерничелу Симпону.

155

<1607 г. сентября 1 — 1608 г. августа 31>. — Сын логофэта Тома, монах Иоасаф, дарует своей сестре Дрэгуце половину села Новач, Хырлэуской области.

156

1607 (7116) г. сентября 3. — Сыновья Кристи Иву из Негрилешть Тоадер, Станка и Ион дарują Секулескому монастырю их вотчину в Негрилешть с виноградником и мельничным бродом на Тутове.

157

1607 (7116) г. сентября 23, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает пыркэлабу Оргеева Некора Доничу село Залочань с бродом и местом для мельницы, купленное у Петримана и других.

158

1607 (7116) г. октября 15, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирице село Хорликане, Оргеевской области, дарованное господарем Симионом Могилой.

159

1607 (7116) г. октября 23, Яссы. — Господарь Михаил Могила жалует Побратскому монастырю денежные штрафы и душегубины со всех монастырских сел.

160

1607 (7116) г. октября 30, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает писцу Еремия Бэнсяну вотчину, купленную в селе Стопнешть, на Ребрича Мико.

161

1607 (7116) г. ноября 16, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает Галатскому монастырю село Выкнешть на Сирете, Сучавской области, освобождая его от всех податей и повинностей, кроме «большой царской подати».

162

<1607—1609 гг.> ноября 23. — Сын Бэнчей из Мэчкэуць Урсу закладывает часть своей вотчины в Мэчкэуць сыну Ионуца Роману, который дает ему 22 больших талера, и выкупает его голову «у пырколабов».

163

1607 (7116) г. ноября 27, Хотин. — Господарь Константин Могила жалует великому вистиеру Исаку Балика, за верную службу, господарское село Юбэнешть на ручье Юбэняса, Дорохойской области, с местом для озер и мельниц.

164

1607 (7116) г. ноября 28, Яссы. — Господарь Михаил Могила жалует Галатскому монастырю денежные штрафы и душегубины со всех монастырских сел «на чоботы» монахам.

165

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила уполномачивает монахов Берзунцского монастыря владеть селом Богдана, Тротушской области.

166

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицскому монастырю малую пошлину в Бакэу.

167

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу вотчину, купленную в селе Рэтешть, на ручье Топлица, Нямецкой области, оставшейся после суда с пэхорничелом Ионашко.

168

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила пишет бывшему дворнику, пыркэлабу Путны Григорие Бучуму, что он рассудил распрю между Данчу, Бурнара и диаком Григорие и сыновьями попа из Бэтинешть из-за мельничного брода, и что владение осталось за Данчу и его родственниками.

169

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила пишет дворнику глоты Василие рассудить распрю между кэмэрашом Секилом и Думитру Попоцей. Эти последние «с другими гайдуками» отняли «до 1000 уги» у кэмэраша Секила и у других беглецов, укрывшихся в монастыре «когда приехал господарь Михаил со своей ратью».

170

<1607 г. декабря 9—1608 г. августа 31> (7116). — Господарь Константин Могила подтверждает писцу Еремии Бэнсяну вотчины, купленные в Скынтеешть на Рэбриче, с местом для мельницы и поляной.

171

<1607 г. декабря 9—1608 г. августа 31> (7116). — Господарь Константин Могила подтверждает Секулскому монастырю мельницу с хутором, озером и несколько крепостных из Тыргул Фрумос.

172

<1607 г. декабря 9—1608 г. августа 31> (7116). Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает бывшего клучера Саву Тона искать повсюду в стране беглых цыган «связать их и привести к себе домой».

173

<1608—1614 гг.>. — Тома Албэску и Хамарцу продают Оанца, Васко и Косте свою часть вотчины на Днестре, на острове Мелишова.

174

1608 (7116) г. января 3, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех податей и повинностей село Воровешть, Кырлигэтурской области, принадлежащее Галатскому монастырю.

175

1608 (7116) г. января 3, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Галатский монастырь охранять границы сел Фылфэешть, Мынзэшть и Воровешть, взять весь скот, находящийся в их пределах и косу у того, который осмелится там косить.

176

1608 (7116) г. января 7, Яссы. — Господарь Константин Могила пишет урядникам в Хырлэу, чтобы они не беспокоили давильни монастыря Нямц.

177

1608 (7116) г. января 7, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует Побратскому монастырю все денежные штрафы и душегубины с монастырских сел Дрэгушень, Дрэчинць и Костешть.

178

1608 (7116) г. января 8. — Господарь Константин Могила приказывает пыркэлабу из Котнарь расследовать, как была огорожена мельница Нямецского монастыря в Бухэнице и огородить место для мельницы.

179

1608 (7116) г. января 12. — Господарь Константин Могила уполномачивает Секулский монастырь защищать села, луга, поляну и все имущество, и «никому ничего не давать».

180

<1608—1623 гг.> января 22, Иджешть. — Поп Кристя из Иджешть и другие люди свидетельствуют, что бывший пыркэлаб Ионашко Врэбие купил вотчину в Рэпедзешть у дочери Михаила Пулбере Марики и у Андроника из Бенешть.

181

<1608—1609 гг.> января 22, Могилау. — Дочь Крэчуна из Мэчикэуць Варвара продает Еремии и его жене Мэринуце свою часть вотчины в Мэчикэуць.

182

1608 (7116) г. января 25. — Господарь Константин Могила жалует великому пахарнику Кэрэйману господарское селище Сэмионешть, Романской области.

183

1608 (7116) г. января 28, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает дабиларам и пыркэлабам Нямецкой области оставить в покое село Дикуров и Никорешть монастыря св. Николая, в окрестностях Ясс.

184

1608 (7116) г. февраля 7. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицскому монастырю старинный заповедный лес, запретив вход в него.

185

1608 (7116) г. февраля 15. — Господарь Константин Могила подтверждает старосте Витольту Мэрцяну вотчину, купленную в селе Меделень.

186

1608 (7116) г. февраля 15, Яссы. — Бывший житничер Иля продает логофету Штефану нескольких цыган за 115 талеров.

187

1608 (7116) г. марта 10, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует Секулскому монастырю мельничный брод на Сирете в пределах местечка Шкей и место в нижней части местечка — «основать села, чтобы там могли прокормиться 30 домов», которые могли бы устроить мельницы и заботиться о них.

188

1608 (7116) г. марта 10, Яссы. — Мать господаря Константина Могила Елисафта пишет ботошанскому уряднику сдать связанными цыгана Урсу с его семьей человеку, посланному дворником Георгие.

189

1608 (7116) г. марта 22, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от пошлины и платы за бак 2 мажи рыбы Воронецкого монастыря.

190

1608 (7116) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует великому дворнику Верхней Земли Пэтрашко господарское село Тройца на речке Кракэу, Нямецкой области, за верную службу господарю и его матери Елисавете.

191

<1608—1611 гг.> апреля 25, Яссы. — Господарь Константин Могила поручает Нямецким пыркэлабам взять у Думитру Которома двух волов и дать их монаху из Выртопа Макарие, так как его волы взяты за подати крепостных Думитру, которые «не хотят платить».

192

1608 (7116) г. апреля 29. — Постельник Ионашко свидетельствует, что комишел из Негоешть Ионашко и его братья продали свою вотчину в Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

193

<1608 г. апреля 29>. — Дворник Белдиман и другие лица свидетельствуют, что Драгуман из Тэлпэлэешть продает свою часть вотчины в Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

194

1608 (7116) г. мая 6. — Негуро и другие лица продают дом с 12 участками, Георгичан продает дом с 8 участками, а Ион — дом с 4 участками на земле, находящейся в пределе села Цуткань, принадлежащего кэмэрашу Сякилу.

195

1608 (7116) г. мая 11, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Галатскому монастырю село Выличешть, Нямецкой области, освобождая его от всех податей и повинностей, кроме «великой царской подати».

196

1608 (7116) г. мая 11, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует Галатскому монастырю все денежные штрафы и душегубины из монастырских сел «кроме других податей, которые принадлежат господарю».

197

1608 (7116) г. мая 30, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует Секулескому монастырю господарское селище Екушешть, находящееся между Берендешть и Себюань.

198

1608 (7116) г. июня 3, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает монахов монастыря св. Николая из окрестностей Ясс собрать своих крепостных, бежавших из сел Дикуров и Никорешть, и привести их обратно.

199

1608 (7116) г. июня 4, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает княгиню покойного Дамиана владеть и защищать села Жидешть и Рушиор, Нямецкой области.

200

1608 (7116) г. июня 7, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех податей и налогов послушников Секулского монастыря в Тыргу Фрумос, которые должны платить «другие податные люди».

201

1608 (7116) г. июня 10, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает великого вистиера Исака Балика защищать все свое имущество в селе Юкаш, Нямецкой области «чтобы туда не вторгались господарские слуги».

202

1608 (7116) г. июня 14. — Кэмэраш соляной копи Апостолаки дарует Бистрицкому монастырю мельницу, которую он выстроил в заповедном лесу монастыря во времена господаря Еремии.

203

1608 (7116) г. июня 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеу со всеми ручьями и лозняком в Валень, где «никто не должен удить рыбы и резать лозняк».

204

1608 (7116, г. июня 15, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Побратский монастырь «привести обратно» бежавших крепостных, где бы они не находились.

205

1608 (7116) г. июня 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Воронецкому монастырю владение 15 семействами цыган.

206

1608 (7116) г. июня 23, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастыр Бисерикань мельницу в селе Аверешть на Кракэу, Нямецкой области.

207

1608 (7116) г. июня 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает писцу Басяну село Кюждени с местом для мельницы на Васлуй, которое он получил от чашника Ионашко Жора и его братьев в обмен на половину нижней части села Хлиница, с местом для пруда и мельницы.

208

1608 (7116) г. июня 29, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех налогов «кервасарию» монастыря св. Савы в местечке Яссы.

209

1608 (7116) г. июня 29, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех налогов погреба кервасарии монастыря св. Савы в местечке Яссы.

210

1608 (7116) г. июня 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Никоара вотчину, купленную в Болдешть, Нямецкой области, с мельницей и прудом.

211

1608 (7116) г. июня 30. — Великий вистиер Исак Балика, дворник глоты Василие и другие бояре свидетельствуют, что внуки Шойму и сыновья Врапча продали великому постельнику Думитраке Кирица селище, называемое Бекень, на Пруте, области Кикечиу.

212

<1608 г. июль—1609 г. февраль>. — Кэмэраш на Окна Апостолакие и другие бояре свидетельствуют, что Георге из Пояны дает свою часть вотчины кэмэрашу Штефану, так как должен ему 12 волов и корову.

213

<1608 г. июль—1609 г. февраль>. — Слуга логофэта Константин, цыркэлаб Павел и другие свидетельствуют, что многие люди имеют дома на месте Котмэнештов, где они могут оставаться до весны, когда должны будут перейти в свои селища.

214

1608 (7116) г. июля 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырю св. Савы в Ерусалиме село Строешть, на речке Ситна, Хырлэуской области, освобождая его от всех податей и повинностей «кроме царской подати».

215

1608 (7116) г. июля 2, Бырлад. — Шолтуз Антон Виприи и 12 пыргарей из Бырлада свидетельствуют, что дочь Лазора, Марина продает пыркэлабу Оргеева Павелу свою часть села Олешешть на Путне, с мельничным бродом.

216

1608 (7116) г. июля 4. — Тоадер Ионашко и Петря продают свои вотчины в Цуцукань и два дома с 15 участками комэрашу Сякилу.

217

1608 (7116) г. июля 4. — Великий чашник Косте Бэчок, великий стольник Григорие и другие бояре свидетельствуют, что апрод Лукочь и Настасна закладывают свои вотчины за деньги княгине Настасие Кэрнмэпяса и ее сыну Думитру, чтобы заплатить за головы своих братьев, «укравших сукно у армянина из Лиова Стецко».

218

1608 (7116) г. июля 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине Кэримана Настасии и ее сыну чашнику Думитру части сел Кривешть и Гэнешть, а также части селищ Гэурень, Ровэкань и Хотчешть, полученные от Лукоча и его сестры Настасии, за которых они заплатили долг армянскому купцу Стецко из Лиова.

219

1608 (7116) г. августа 2. — Господарь Константин Могила жалует Вынэторскому монастырю ежегодно оброк пшеницы, пива, вина, меда денег и соли.

220

1608 (7116) г. августа 6, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех податей и повинностей села Никорешть и Джурову, принадлежащие монастырю св. Николая.

221

1608 (7116) г. августа 9. — Господарь Константин Могила подтверждает своему монастырю Вятопед (Вознесение) в Яссах села Костокань и Лиешть, Васлуйской области, Спинень, Ясской области, Хэрничешть, Романской области и виноградники в Котнаре, давильни, погреба и место для дома в местечке Яссы, дарованные женой логофэта Голэя Анной.

222

1608 (7116) г. августа 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает наследникам Ходора и Пэраски село Вынкань на Быке, с местом для пруда и мельницы, так как они утеряли свои привилегии «когда татары грабили нашу страну».

223

1608 (7116) г. августа 24, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Никоарэ вотчину в селе Блындешть на Жижии, Ясской области и в селе Лиешть.

224

1608 (7116) г. августа 27, Яссы. — Господарь Константин Могила пишет уряднику, шолтузу и пыргарям из Ясс, чтобы они оставили в покое Иона из села Хлинча, так как «я ему позволил быть огородником» монастыря св. Савы.

225

<1608 г. сентября 1 1609 г. августа 31> 7117, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине бывшего клучера Мирона Мэрике село Вершешть, на Кракау, Няменской области.

226

<1608 г. сентября 1—1609 г. августа 31> 7117. — Господарь Константин Могила жалует бывшему великому дворнику Пэтрашку села Болцэтешть и Мынжешть.

227

<1608 г. сентября 1—1609 г. апрель> 7117, Яссы. — Писец Босяну свидетельствует, что Ион и его шурин Роман из Верешень заложили свои части вотчины в Верешень вистиеру Боу за 16 талеров до пятидесятницы.

228

<1608 г. сентября 1—1609 г. августа 31> 7117. — Слуджер Гаврил, Думитру Гоян и другие свидетельствуют, что сын Мэрин Платон продал свою вотчину в Попень, Тротушской области, кэмэрашу Штефану Прежеску.

229

1608 (7117) г. сентября 6. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему кэмэрашу Сакилу вотчины, купленные в селе Цуцкань, с лугами, выпасами и садами.

230

1608 (7117) г. сентября 8.—Сын Магды Пэтрашку Тома продает часть вотчины в Волошкань с деревьями и мельничным бродом сыну стольника Гиорги Некуле, зятю Ника из Фокшань.

231

1608 (7117) г. сентября 9, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Фэту вотчину в селе Боцешть на Ставнике, Васлуйской области, с местом для пчельника, пруда и мельницы, купленную у ушера Василие Бону.

232

1608 (7117) г. сентября 9, Яссы. — Господарь Константин Могила разбирает распрю из-за долга между монастырем св. Савы в Яссах и вотафом Нягу; решение выносится в пользу монастыря.

233

1608 (7117) г. сентября 11, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пэхарничелу Филимону несколько домов и землю, доставшуюся ему по жребию, в селе Дерэка, Сучавской области.

234

1608 (7117) г. сентября 19, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырю св. Николая в окрестностях Ясс виноградник в Копоу, дарованный по времена господаря Арона дочерью Гиоргие из Ясс Параской.

235

1608 (7117) г. сентября 21. — Шолтуз Тоадер и 12 пыргарей из Романа свидетельствуют, что сыновья Каракизела продали свою вотчину в Плотонешть, области Кырлигэтури, Думитрашко Бухушу.

236

1608 (7117) г. сентября 23, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает монастырь св. Савы в городе Яссах «владеть виноградником, находящимся на Копоу, между Черчелом и Ионашко Русиаком».

237

1608 (7117) г. сентября 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает медельничеру Симиону Капша часть, купленную в селе Джямынь, раньше называемом Ромнорь, с местами для мельницы и пруда и лесом.

238

1608 (7117) г. сентября 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему пыркэлабу старому Мэлаю место для дома в селе Хряска.

239

1608 (7117) г. октября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирице Думитраке вотчину, купленную в селе Бускань на Быке, области Лэпушна, с местом для пруда и мельницы.

240

1608 (7117) г. октября 10, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует за верную службу великому постельнику Думитрашке Кирице и его княгине Марикуце господарское село Вынэторь в Пятра, с мельницами на Бистрице.

241

1608 (7117) г. октября 19, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицскому монастырю мельницу в Пятре.

242

1608 (7117) г. ноября 1. — Господарь Константин Могила жалует на праздник Побратскому монастырю пшеницу, вино, мед и деньги.

243

1608 (7117) г. ноября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает медельничеру Андрею и другим лицам вотчину в Джямень, области Кырлигэтури, после суда с Гроза.

244

1608 (7117) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Василие Надэбайко мельничный брод в Солешть, по суду.

245

1608 (7117) г. ноября 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирице Думитраке село Хорилкань на Днестре, Оргеевской области.

246

1608 (7117) г. ноября 30, Давидень. — Никита и другие свидетельствуют, что сыновья Соры, Тоадер с братом, продали вистиеру Боу место для дома и 10 участков в селе Вересань.

247

1608 (7117) г. декабря 2, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Калиподову из Столничень вотчину, купленную в Сочь, Сучавской области, с мельничным бродом на Молдове, садами и лесом.

248

1608 (7117) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Константин Могила пишет мытникам в Галац дать половину макы рыбы монахам монастыря св. Николая, находящемся «на холме» города Яссы.

249

1608 (7117) г. декабря 14, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает комишелу Михаилэ Худичу вотчину, купленную в селе Кындешть, на Драгова.

250

<1609 г.>. — Шолтуз из Хуша и несколько лиц свидетельствуют, что наследники Силипа продали свою вотчину в селе Рапопь Думитру и Симиону из Рапопь.

251

1609 (7117) г. января 9. — Господарь Константин Могила пишет урядникам из Черновиц оставить в покое села Радауцского епископства, не брать с них налогов натурой, не записывать хынсаров в этих селах, а штрафы должны быть для «чобот» епископа Ефрема; не брать у них лошадей для почты и подвод, «чтобы они платили только подати».

252

1609 (7117) г. января 23. — Великий логофат Строич, великий дворник Уреке и другие бояре, подтверждают великому хынсару Тоадеру Каланоду село Болдешть, селище Сырбь, Сучавской области, и место для 5 домов в селе Ончешть, полученные от великого вистиера Никоарэ Пражеску в обмен на половину села Столничень, Сучавской области, с мельничными бродами на Сирете и на речке Пурчелешть, и с рыбными прудами.

253

1609 (7117) г. января 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и пыркалабу Сучавы Исаку Балика 16 земельных участков, купленных в селе Юкаш, Нямецкой области.

254

1609 (7117) г. января 28, Сучава. — Сын Агафоны Тоадер продает Василе Шептеличу свою часть села Немерничень на Шумузе, Сучавской области, с озером и мельницей.

255

1609 (7117) г. февраля 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Секулскому монастырю села Сэбэоань и Берендиешть, Романской области, и село Вынэторь, Нямецской области, с прудами, лугами, мельницами и лесами.

256

1609 (7117) г. февраля 5. — Фрэтею из Кыпстиница, Настасиа из Чолэнешть и Тоадер продают свою часть в Чолэнешть хотногу Петру из Бобочень.

257

1609 (7117) г. марта 2. — Великий логофэт Строич свидетельствует, что Бантэш продает свою часть в селе Бутичь, Хотинской области, великому дворнику Нижней Земли Уреке.

258

1609 (7117) г. марта 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает диаку Василе Динга части, купленные с селе Силиштя на Шомузе, Сучавской области, с частями мельницы на Шомузе, прудом и лугами.

259

1609 (7117) г. марта 9, Хэбэшешть. — Пыркэлаб Оргеева Павел и другие бояре свидетельствуют, что Петриман и его сестры продают свою вотчину в селе Попянь, на Таалэу, Тротушской области, кэмэрашу Окны Штефану Пражеску.

260

1609 (7117) г. марта 10. — Великий логофэт Строич, великие дворники Уреке и Пэтрашко свидительствуют, что Дрэгоман продал свою часть в Тэлпэлэешть, Сучавской области, вистиеру Боу.

261

1609 (7117) г. марта 15. — Пилат и Урэта продают свои части поместья Дэнчень Ониу Симиончи.

262

1609 (7117) г. марта 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает правнукам Иваниша Татара села Флочешть и Дэрмэнешть, на Тротуше и Узе, Тротушской области, так как они утеряли свои привилегии «когда в нашу страну пришел с венграми, валахами и со всей своей ратью господарь Михаил».

263

<1609 г.> апреля 3. — Анка, Ирина и Урыта продают слуджеру Симиону свою часть вотчины в Борыле, Жевертень и в селище Дрисливе.

264

1609 (7117) г. апреля 4, Яссы. Господарь Константин Могила подтверждает дочери Чудина Мэмшоаре вотчину в селе Обыршиа Берхечу, с местом для мельницы на Берхече.

265

1609 (7117) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине бывшего дворника Билэи Синклитики и ее сыну великому вэтагу Сучавы Ионашко селище, называемое Онцень, Хотинской области, проданное Билэи господарем Янку Сасу.

266

1609 (7117) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пыркэлабу Романа Маноле селище, названное Екушань, Романской области, купленное у бывшего чашника Бенетика.

267

1609 (7117) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает всех резешей из Пиперчень, Оргеевской области, владеть селом Пиперчень с мельницами и прудами, без вмешательства стольника Василе Лозенски.

268

1609 (7117) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому вистиеру Никоаре Прэнеску часть, купленную в селе Болдешть, Сучавской области, с местом для пруда и мельницы. —

269

<1609—1611 гг.> апреля 16, Яссы. — Гетман и сучавский пыркэлаб Исак Балика приказывает своим слугам из Хэрлэуской области оставить в покое цыган монастыря св. Савы в селе Строешть.

270

1609 (7117) г. апреля 20, Яссы. — Несколько дворников порты и другие малые бояре свидетельствуют, что сын Думитру Гражду Русу подарил свою часть вотчины в Рынзэшть племяннику Пэкурару, сыну Быра из Беренть.

271

1609 (7117) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует за верную службу великому дворнику Петрашку селище, названное Бронтень, с местом для мельницы; Петрашку дает господарю четыре добрых коня и 150 золотых «на нужды страны, когда наша страна Молдова должна была заключить мир».

272

1609 (7117) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицкому монастырю два луга под Чахлэу, по ту сторону Бистрицы.

273

1609 (7117) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу части, купленные с селе Тэлпэлэешть на Молдове, Сучавской области, с мельничным бродом.

274

1609 (7117) г. апреля 29. — Жена Лазора из Тэлпэлэешть Анна продает свою часть вотчины в селе Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

275

1609 (7117) г. апреля 29. — Дворник Белдиман и другие малые бояре свидетельствуют, что Драгуман из Тэлпэлэешть продал свою часть в селе Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

276

1609 (7117) г. апреля 30. — Господарь Константин Могила приказывает ватафу Бобину разобрать распрю из-за места для пруда в Жугань между пахарником Тымпа из Югань и апродом Иосипом Лазором.

277

1609 (7117) г. мая 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырям Драгомирна и Секул пруд для мельницы и заброшенное озеро на Рауте, вблизи Оргеевской крепости.

278

1609 (7117) г. мая 1. — Господарь Константин Могила подтверждает комису Георге вотчину в Сучавской области.

279

1609 (7117) г. мая 6, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует за верную службу великому дворнику Верхней Земли Петрашко господарское село Сторешть, Хырлэуского округа, и селище Бронтень, Сучавского округа, с местом для мельницы. Петрашко дал господарю 8 добрых коней и 450 золотых для сокровищницы страны, «когда наша страна Молдова имела затруднения и нужды, и когда был заключен мир в стране».

280

1609 (7117) г. мая 7, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Побратскому монастырю вотчину в селе Опрешть с виноградником, Ковурлуйской области, дарованную племянницей Давчу Ояру Сорну.

281

1609 (7117) г. мая 7. — Великий ватаг Нямецкой области Надэбайко, свидетельствует, что Тома, сын Пеле, продал свою часть вотчины Миклешть, Васлуйской области.

282

1609 (7117) г. мая 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает комэрашу Сякилу вотчину, купленную в селе Бырзовень, Нямецкой области.

283

1609 (7117) г. мая 13, Яссы. — Мирониса продает Подоляну свою часть вотчины в селе Чернэтешть на Короде.

284

1609 (7117) г. мая 14. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему питару Дерэска поместье в селе Дерэска, купленное у монахов Хоморского монастыря.

285

1609 (7117) г. мая 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу части, купленные в селе Тэлпэлэешть, на Молдове, Сучавской области, с мельничным бродом и селом Михулень на Чернаводе, Сорокской области, с местами для прудов и мельниц.

286

1609 (7117) г. мая 16, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает виспереру Боу 15 участков земли и 2 росчисти в селе Верешень, на Молдове, купленные у Анны, внучки Иопа Фолтя.

287

1609 (7117) г. мая 21, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает попу Иону части, купленные в селах Чоботешть, на Красне, Татомирешть и селище Сипеша, с местами для прудов и мельниц.

288

1609 (7117) г. мая 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Урсу и его жене Марине части, купленные в селах Коджешть, Бахлуянь и Бранло, на Бахлуе, Кырлигэтурской области.

289

1609 (7117) г. мая 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Ионашко Жоря село Орбушкань, по суду.

290

1609 (7117) г. мая 30, — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Тымпа и его жене Тудоске части, купленные в Юганъ и Дэнешть, с местом для пруда и мельничным бродом на Башэу.

291

1609 (7117) г. мая 30, Давидень. — Некита, Башотэ, Юрашко и Кумнэтэ свидетельствуют что Тоадер, сын Соры, продал виспереру Боу свою часть вотчины в Верешань.

292

1609 (7117) г. мая 31, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает комису Василе вотчину в селе Бозиань, Васлуйской области, купленную у внуков чашника Петрашко из Бозиань.

293

1609 (7117) г. июнь, Хотин. — Хотинский пыркэлаб Георгие свидетельствует, что отец Лупу из Балошань, вэтаф Иоан, купил вотчину в Балошань, на Вэловэце, с прудом и мельницей и вотчину в селе Котюшка, с прудом, а «грамоты утеряли, когда пришел господарь Михай».

294

1609 (7117) г. июня 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитрашко Стефановичу село Богдана, с местом для прудов и мельниц, которое он имеет от Берзунцского монастыря, в обмен на половину села Хилтну.

295

1609 (7117) г. июня 13, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает купарю Ионашко вотчину, купленную в селе Сусень, на Юбане, Тутовской области.

296

<1609—1611 гг.> июня 14, Пурчелешть. — Дочь Ангелины Руска закладывает половину села Брэтиешть, Сучавской области, великому вистиеру Никоаре Пржеску за известную сумму денег.

297

1609 (7117) г. июня 24, Бырлад. — Войт Кырстя Дэнилэ и 12 пыргарей Бырлада свидетельствуют, что Марика с ее братьями продают свою часть вотчины в селе Оленешть, на ручье Путна, оргеевскому пыркэлабу Павлу, чтобы выкупить голову Марики, которая убила своего мужа.

298

1609 (7117) г. июля 4, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает купарю Ионашко отобрать вотчину в Рэдуешть, купленную незаконно Ионашко Болишором, и отдать ее дворнику Драготе вместе с бочкой меда.

299

1609 (7117) г. июля 4. — Поп Тоадер из Ромынешть продает свою часть вотчины в Миклэушань диаку Карпу.

300

1609 (7117) г. июля 4 Яссы. — Поп Тоадер и попадья Фросина из Ромынешть продают свою часть вотчины и купленную землю в Миклэушань диаку Карпу.

301

1609 (7117) г. июля 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает стольнику Думитру, стольнику Урсу и их родственникам, потомкам Некоарэ Рэспопа, село Роспоп, на Красне, Васлуйской области.

302

1609 (7117) г. июля 14, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Нямецкому монастырю место для мельниц, у устья Жижии, где установлена граница бывшим пыркэлабом Бузу.

303

1609 (7117) г. июля 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему логофэту Придвичу вотчины, купленные в Опкань и Лэпкань, Ковурлуйской области.

304

1609 (7117) г. июля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Синклитикие, княгине бывшего дворника Билэя, и ее сыну Ионашко многих цыган, а грамота господаря Петра «утеряна из-за войск господаря Михая».

305

1609 (7117) г. июля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает Бистрицкому монастырю оставить Иоана из Балцэтешть мирно владеть росчистью в Хангуле, которую он имеет еще от Петра Хромого.

306

1609 (7117) г. июля 24, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитру Бухушу части сел Стрynга, Гаурень, Рэвэкань, Хотнешть, Романской области, Гэнешть, Кырнигатурской области, и Кривешть, а также нескольких цыган.

307

1609 (7117) г. июля 27, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Галатскому монастырю селища Мынжешть и Петрешть и поляну, названную Вламнику, на Ставнике.

308

1609 (7117) г. июля 27, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает работникам и илиширам Нямецкой области освободить от работ и податей 4 послушников Пынгарацкого монастыря и записать их отдельно «с другими боярскими слугами».

309

1609 (7117) г. июля 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает дворнику глоты Илие Врабие части сел Брезень на Елане, Бырзешть, Гурэшть и Менешть, Фэлчийской области, и Рэдень, Тутовской области, с местами для мельницы и болотами.

310

1609 (7117) г. августа 2. — Господарь Константин Могила возвращает жупанице, покойного, бывшего гетмана Андрея и ее сыновьям село Зэвидинь.

311

1609 (7117) г. августа 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраки Кирице село Мэличень и части сел Колэчелу, на Сэрэцеле, Райчень, Буекань, Лпешть, Бербенцень, Думешть с местами для прудов и мельниц, и селище Бекень, на Пруте.

312

1609 (7117) г. августа 6, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает село Сэлиткань, Дорохойской области, монастырь св. Николая в окрестностях Ясс от повинности подвод, десятины и почтовых лошадей, но «с тем, чтобы они платили свои налоги».

313

1609 (7117) г. августа 16, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует великому постельнику Думитраки Кирице и его княгине Марике село Сенкэуць, Хотинской области, за верную службу и за то, что он дал для «дел страны» 1000 червонцев а также мельничный брод на Жижии, в пределах села Пипереште.

314

1609 (7117) г. августа 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает дьяку Козме Плопу, его брату и сестрам половину села Ядинць на Раковэце и часть Кэпотень, Хотинской области, с местами для прудов и мельниц.

315

<1609—1611> г. августа 18. — Настасия Чолпэняса и ее сын, Думитру, свидетельствуют что закладывают вистиеру Никоаре за 50 талеров дом в Сэоань.

316

1609 (7117) г. августа 20, Ясы. — Господарь Константин Могила подтверждает жупанине Вартика и ее сыновьям мельничный брод, ниже села Клипичешть.

317

<1609 г.> августа 20, Бырлад. — Пыркэлаб Григорие Гылцу, Ион миедар и другие свидетельствуют, что внуки Черната Болцата продали свою вотчину «Два старика» селища Чернэтешть, великому вэтагу Подолянцу.

318

1609 (7117) г. августа 21, Ясы. — Господарь Константин Могила судит распрю вистиера Боу с бывшим арманом Чокырлие, который взял у него и скот «когда были те беспорядки», и обязался теперь выдать ему грамоту на вотчины сел Стэнкрень и Корлэтешть до 26 октября.

319

1609 (7117) г. августа 21, Ясы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырю Секул селище Екуцень, дарованное великим дворником Нистором Уреке, купленное им у романского пыркэлаба Маноле.

320

1609 (7117) г. августа 26, Ясы. — Господарь Константин Могила подтверждает романскому пыркэлабу Маноле село Кицешть, на Молдове, с мельничным бродом, дарованное ему Еремией Могила.

321

1609 (7117) г. августа 26, Ясы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Верхней Земли Петрашко место для трех домов в Петя Маре, Сучавской области, с «их земельными полосами по жеребьевке и с садами».

322

1609 (7117) г. августа 28, Ясы. — Господарь Константин Могила подтверждает ушару Георгие вотчину, купленную в селе Скобенцень.

323

<1609, сентября 1—1610, августа 31> 7119, Ясы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему лесничему заповедного леса Гервасие Марковичу части, купленные в селе Бунешть.

324

1609 (7118) г. сентября 2. — Ботошанский дворник Тома, комис Георге, шолтуз Думитру и 12 пыргарей из Ботошань свидетельствуют, что постельник Еремия купил вотчину в селе Брэешть, у многих, с местом для пруда и лесом.

325

1609 (7118) г. сентября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и пыркэлабу сучавскому Исаку Балика половину села Пуцурень на Оловэце, Дорохойской области, купленную у дочери Ончу Халецки.

326

1609 (7118) г. сентября 11, Галата. — Великий дворник Пэтрашко, гетман Исак Балика и другие сановники утверждают за великим постельником Кирицэ Думитраки вотчину, купленную в селе Дрэгушень на Пруте, Фэлчийской области.

327

1609 (7118) г. сентября 12, Галата. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке вотчину в селе Дрэгушень на Пруте, Фэлчийской области, купленную у бывшего купаря Ионашко и Думитру.

328

<1609 г.> сентября 14, Тупиляць. — Исак вистиерничел и четверо других свидетельствуют, что вэтаф Ионашко из Обыршин купил у Симиона вотчины в селе Коронешть.

329

1609 (7118) г. сентября 17, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Исака Стырча владеть всем прудом, находившимся ниже села Понень, выкупленным княгиней Хочимондоае у гетмана Исака Балика.

330

1609 (7118) г. сентября 28, Котнарь. — Ионашко и его сестра Магдалина свидетельствуют, что они продали Настасии, княгине великого чашника Караймана и ее сыну, Димитру Бухушу, их вотчину в Плотунешть.

331

1609 (7118) г. октября 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Витольту Мэрцяну вотчину, купленную в селе Меделень.

332

1609 (7118) г. октября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает постельшину Врабие и его людям, Тома, Крэчунашу и Кырже, село Готешть, на Пруте, Кигечской области.

333

1609 (7118) г. октября 5. — Шолтуз Иоан Блехан и 12 пыргарей города Лэпушна свидетельствуют, что Михэилэ, сын Душки, продал свое поместье в селе Костешть диаку Иону Когальничану.

334

1609 (7118) г. октября 6, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему пыркэлабу Пэтрашко Удря вотчину, купленную в селе Бэйчень, Хырлауской области, с местом для пруда.

335

1609 (7118) г. октября 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает служжеру Симиону вотчину, купленную в селе Жевертень, Дорохойской области.

336

1609 (7118) г. октября 21. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Пэтрашку Оайда из Олэшей вотчину в селах Топугжепи, Кэскоешть, Поляна Мынэстирий и место для пасеки, по суду.

337

1 609 (7118) г. октября 23, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает княгиню Чолпэняса и ее детей владеть селом Кораниешть, Нямецкой области, чтобы бывший арман Ионашко не имел больше никаких 'дел с этим селом.

338

1609 (7118) г. октября 25, Яссы. — Великий дворник Пэтрашко и другие сановники свидетельствуют, что многие селяне продали свои части вотчины в селе Ионэшень на Жижии, Ясской области, великому вистиеру Никоаре Прэжеску.

339

1609 (7118) г. октября 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ части, купленные в селе Мэдэрешть, на Пруте, у устья Стрымбы, Кигечской области.

340

1609 (7118) г. октября 27, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает дворнику Тоадеру Драготэ часть села Пэушешть, с местами для мельниц на речке Карул и на Ставнике, по его соглашению с его братом, дворником глоты Лупу Драготэ.

341

1609 (7118) г. октября 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Симиону и его жене, Настасии, вотчины, купленные в Борыле и Жевертине.

342

1609 (7118) г. октября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу вотчину, купленную в селе Верикень, на Молдове, Сучавской области.

343

1609 (7118) г. октября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофату Юрашко и его братьям части села Цыгэнешть, Путнянской области, потому что они потеряли свои привилегии «когда там прошли запорожские казаки» с «господарем Еремией и с канцлером в Муптянскую землю, когда разбили господаря Михая».

344

1609 (7118) г. ноября 15, Яссы. — Господарь Константин Могила возвращает служжеру Тоадеру село Мэчикауць, которое отобрал у него господарь Еремия и отдал в подчинение округа Могилева, «не дав ему села взамен».

345

1609 (7118) г. ноября 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману Исаку Балика вотчины, купленные в селе Верхнем Селешеу, место для 3 домов и место для мельницы на Жижии.

346

1609 (7118) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Хоморскому монастырю село Буцкэтень, взятое у чашника Андроника взамен селища Страхотину, на Жижии.

347

<1609 г.> ноября 21. — Пэтрашко, сын Стэнилэ хотнога, продает свою вотчину в Бурыле Симиону и его жене Пастасии.

348

1609 (7118) г. ноября 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке село Рэдешть, на Сэрэцеле, Кигечской области, купленное у правнуков Раду Мутхалэ.

349

1609 (7118) г. ноября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке село Чокэнешть, на Пруте, Лэпушнянской области, купленное у внуков Влашина.

350

<1608—1610 гг.> декабря 2, Чеплинць. — Бывший дворник Нэврэвэску и другие свидетельствуют, что Андрейка Пойка и Иордаки, сын Петря Греку, продали великому дворнику Уреке половину села Пуйчань, на Рэуте, с болотами мельницами и прудами.

351

1609 (7118) г. декабря 4. — Василе со своими братьями, Урсу и Григорие, продают свою часть села Баломирешть Думитру Гое и его жене, Кандакия.

352

1609 (7118) г. декабря 12. — Господарь Константин Могила подтверждает Дрэгэилэ вотчину в Тербече, село Рэука.

353

1609 (7118) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому стольнику Стефану Прэжеску часть села Пояна, Тотрушской области, купленную у Георге Няговича, внука Гаврилы Поянэ.

354

1609 (7118) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Анастасии, княгине великого пахарника Караймана, и ее сыну Думитру Бухушу часть, купленную в селе Плотунешть, Кырлигэтурской области.

355

1609 (7118) г. декабря 20, Яссы. — Гетман и пыркэлаб сучавский Исак Балика свидетельствует, что писец Еремия Бэсяну совершил обмен цыганами с господарем Константином Могила.

356

1609 (7118) г. декабря 27, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману Исаку Балика место для домов, купленное в Верхнем Селеушу Дорохойской области, с мельничным бродом на Жижии.

357

<1610 г.>. — Господарь Константин Могила дарует третьему вистиеру Прекопу Кэрэйману селище Родень, Хырлэуской области, за правую и верную службу.

358

1610 (7118) г. января 2. — Многие селяне Кофешть (Путна) продают мельничный брод Апостолу и Сима.

359

1610 (7118) г. января 16, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему старосте Мургоцу Тофли часть села Окешешть.

360

1610 (7118) г. января 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Хоморскому монастырю «межу, проходящую в горах», указывая знаки.

361

1610 (7118) г. января 24, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает внукам апрода Игната селище Сенкэуць, на Чухуре, Ясской области, а сыновьям Симиона Русиновского селище Слобозия, на Пруте, Дорохойской области.

362

1610 (7118) г. января 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу часть, купленную в селе Рэтешть, на Тополице, Нямецкой области.

363

1610 (7118) г. января 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пыркэлабу Георге Драгушу вотчину, купленную в Микленешть, с прудом и мельничным бродом на речке Васлуй.

364

1610 (7118) г. января 30, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Исака Стырча владеть прудом, купленным в Попень.

365

1610 (7118) г. февраля 1. — Дворник Врабие и другие малые бояре свидетельствуют, что вистиер Вэдину и его жена Грозава продали часть своего поместья в селе Рэтешть вистиеру Боу.

366

1610 (7118) г. февраля 7, Яссы. — Великий дворник Потрашко и другие бояре свидетельствуют, что Некифор продал свою часть вотчины в Рэтешть вистиеру Тоадеру Боу.

367

1610 (7118) г. февраля 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему гетману Василие Орэшу и его княгине Марице части, купленные в селе Теснань.

368

<1610 г.> февраля 15. — Урядники из Бырлада Апостол и Григорие подтверждают спэтару Никоаре купленного за 20 золотых цыгана.

369

<1610—1611 гг.> февраля 28, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает великому чашнику Бочоку вернуть княгине Андреяса село Шептеличенъ, Сорокской области, так как оно возвращено ей господарем.

370

1610 (7118) г. марта 1, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает пырэлабам Оргеева и другим господарским слугам не брать податей с пчельника Секулского монастыря, находящегося в селе Дершенцу и дарованного бывшим комисом Биляу.

371

1610 (7118) г. марта 5, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает армашу Георге расследовать на месте распрю из-за пруда между вистерничелом Крэчуном и Побихно.

372

1610 (7118) г. марта 7, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу части, купленные в селе Рэтешть, на Тополице, Нямецкой области, с местом для мельницы.

373

1610 (7118) г. марта 9, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает второму логофату Витольту части, купленные в селе Меделень, на Рэпяниване.

374

1610 (7118) г. марта 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает племянникам Крэчуна Белческу и другим лицам место между Негрешть и Леутешть, которое они поделили между собой.

375

1610 (7118) г. марта 16, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу другие части, купленные в селе Рэтешть, на Тополице, Нямецкой области.

376

1610 (7118) г. марта 19, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает жене господаря Маргита все доходы с села Джурова, приказывая господарским слугам не входить больше в это село.

377

1610 (7118) г. марта 22. — Господарь Константин Могила уполномачивает жену великого пахарника Караймана Настасию владеть селом Попешть в старых его пределах.

378

1610 (7118) г. марта 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Иону Медерхяну и его жене Платоне принадлежавшие раньше Иону Потону части села Сэкуянь, Нямецкой области, так как они заплатили за их долги.

379

<1610 г.> марта 30. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Тымне пруд на речке Хилимоиса, по суду.

380

1610 (7118) г. апреля 3, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает виспереру Боу вотчины, купленные в Вершень, на Молдове.

381

1610 (7118) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает виспереру Тоадеру Боу части, купленные в селах Корлэтешть и Стэжерень, на Молдове.

382

1610 (7118) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает виспереру Боу часть села Митешть, на Молдове, Сучавской области.

383

1610 (7118) г. апреля 20. — Господарь Константин Могила подтверждает виспереру Тоадеру Боу вотчины в Вершень, на Молдове, Сучавской области, купленные у правнука Русе Митеску Токсабо.

384

1610 (7118) г. апреля 20. — Уникар Небоякатко и другие малые бояре свидетельствуют, что Ион Хэугу купил у сыновей Штефула Тарыцэ их часть вотчины в селе Болоцень.

385

1610 (7118) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от соляного налога два больших трактира, двух скорняков, двух мясников и двух «вопитиаров» романского епископства.

386

1610 (7118) г. <май>, Яссы. — Дворник Илия Бачой и другие бояре подтверждают великому постельнику Думитраки Кирицэ части сел Бербецень, на Красна, области Фолчиу, и Молдэрешть, на Пруте, Гигеческой области.

387

1610 (7118) г. <май>, Яссы. — Несколько бояр подтверждают великому постельнику Думитраки Кирицэ половину села Дрэгушень, на Пруте, области Фэлчиу.

388

<1610 г. май>. — Бранищар Маркович и другие лица свидетельствуют, что племянники Никоарэ Рэспопа продали свои части села Рэспопь стольнику Думитру и портару Симиону.

389

1610 (7118) г. мая 11. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и пырэлабу Сучавы Исаку Балика части, купленные в селе Юкашу.

390

1610 (7118) г. мая 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому Постельнику Кирице Думитраки половину села Драгушень, на Пруте, области Фэлчиу.

391

1610 (7118) г. мая 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает второму логофэту Витолту Мэрцяну части, купленные в селах Боронешть, на Бырладе, и Синзиенешть, на Тутове.

392

1610 (7118) г. мая 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирице Думитраки половину села Энчичикань, на реке Гречилор, Тигечской области, купленного у бывшего хотнога Кирвасие.

393

1610 (7118) г. мая 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирице Думитраки части сел Бербенцень, на Красна, области Фэлчиу и Мэлдэрешть, на Пруте, Кигечской области.

394

1610 (7118) г. июня 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирице Думитраки другие части, купленные в селе Бербенцень, на Красна, области Фолчиу, с местом для пруда и мельницы.

395

1610 (7118) г. июня 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает клучеру Михаилу Трифану части села Влаичень, на Жижии, Дорохойской области, дарованные его теткой Ангелиной, выкупленной им из татарского рабства «во время господаря Иоанна».

396

1610 (7118) г. июня 1. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Витолту части, купленные в селе Меделень.

397

1610 (7118) г. июня 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Витолту часть села Обыршиа, купленную у внука Тома, правнука Лупе Берхяча.

398

1610 (7118) г. июня 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Пэтрашко часть вотчины в селе Борыле, Дорохойской области, купленную у клучера Михаила Трифана.

399

1610 (7118) г. июня 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Богдану село Лелешть, на Кракэу, с мельницами, прудом и жерновом, дарованные господарем Еремия.

400

1610 (7118) г. июня 11, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает пахарнику Банташу установить границы села Дэнчешть, Ковурлуйской области, принадлежащего диаку Думитрашко и вотафу питаров Бучуману.

401

1610 (7118) г. июня 12, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномочивает бывшего логофэта Предевича владеть в Онкань вотчиной Тома, укравшего у него двух лошадей во времена господаря Петру.

402

1610 (7118) г. июня 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Мирону Ончу и его сестрам село Черпэкэу, Черновицкой области, после суда с Ионашко Яцко и его родственниками.

403

1610 (7118) г. июня 20, Яссы. — Господарь Константин Могила поручает стольнику Гавриле и диаку Небожатко установить границы между вотчиной в селе Гэурень великого чашника Вэчока, со стороны Хэуту, с его разешами.

404

1610 (7118) г. июня 20, Кончешть. — Мэрика и ее сестра Чеча продают сыну Насти Герасиму половину села Ларионешть, Сорокской области.

405

<1610 г. июль>, Дэнешть. — Бывший кэмэраш Сякил устанавливает по приказанию господаря границы сел Аверешть и Дэнешть.

406

<1610 г. июль>. — Бывший кэмэраш Сякил пишет великому дворнику Урсе Нижней Земли, что он размежевал села Дэнешть и Аверешть согласно приказу господаря.

407

1610 (7118) г. июля 5, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномочивает монахов Нямецкого монастыря взимать десятину с пшеницы у тех, которые пашут в пределах Писку, и сено оттуда должно также принадлежать монастырю.

408

1610 (7118) г. июля 6, Тырнешть. — Митрополит Анастасие, бывший кэмэраш Сякил и другие бояре доводят до сведения господаря, что поляны Цолика принадлежат селу Тырнешть Секулского монастыря, а не Агапиевскому монастырю.

409

1610 (7118) г. июля 6, Тырнешть. — Митрополит Атанасие, бывший кэмэраш Сякил и другие бояре пишут господарю, что они установили границы между поместьем Агапиевского монастыря и со стороны села Петрикань.

410

1610 (7118) г. июля 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Дрэгичу и его родственникам половину села Долничень, Дорохойской области, так как они утеряли свои привилегии, «когда татары напали на господаря Иона и когда он сам погиб».

411

1610 (7118) г., июля 12, Яссы. — Господарь Константин Могила назначает день раздела села Короткиешть между бывшим вытафом виетерничелов Ионашко и его родней.

412

1610 (7118) г. июля 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему урядинку Сучавы Василие Шептеличу вотчину в селе Васкоуць, Сучавской области, с кропостными, мельничным бродом, прудом и лугом.

413

1610 (7118) г. июля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Кошулскому монастырю, называемому теперь Малу, вотчины, купленные в селе Итешть.

414

1610 (7118) г. июля 22, Яссы. — Слуджер Савин, Тудор Драготэ и другие лица свидетельствуют о продаже некоторых вотчин капитану Петрашко Драготэ.

415

1601 (7118) г. июля 27, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Штефану Бленда и его жене Ирине вотчины в Нэврэшешть, Сучавской области.

416

1610 (7118) г. июля 31, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому комису Воронтару, части, купленные в селе Строешть, на Молдове, Сучавской области.

417

1610 (7118) г. августа 6, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает обмен между гетманом и сучавским пыркэлабом Исаком Бэлика и княгиней Настаска Моцокоае, которая дает свою часть в селе Брэешть, с местом для озера, и получает половину села Вердешань, с местом для пруда.

418

1610 (7118) г. августа 7, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает бывшему чашнику Балшу установить границы и размежевать село Влэдичань, Дорохойской области, между клучером Михаилом Трифаном и его родственниками.

419

<1610—1611 гг.> августа 8, Яссы. — Великий дворник Орэш приказывает Цыгану Тицо уплатить постельнику Пинтие за двух кобыл, так как он спас его от виселицы за кражу лошадей. В случае неуплаты он будет повешен.

420

1610 (7118) г. августа 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Арпинтие Прожеску селище Дэдешть, Кырлигэтурской области, купленное у господаря за 5000 аспров.

421

1610 (7118) г. августа 10. — Сын Антона из Остэпчань Василие вместе со своими родственниками продают Ионашко Кукоря свою часть вотчины в Остэпчань.

422

1610 (7118) г. августа 17, Баймочень. — Дочь Думитру Мэрикуца продает вистиеру Пепишоарэ свою часть села Боурень, на Молдове, Сучавской области.

423

<1610 г.> августа 22. — Григорие Бахрин продает свою часть вотчины в Брэешть своему зятю постельнику Еремие.

424

<1610 г. сентябрь—1611 г. августа 31> 7119, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Никоарэ Росхину части вотчины в селе Епурень, на Жижии, Хырлэуской области, взятые в обмен у гетмана Исака Балика за половину села Мэтнань.

425

1610 (7119) г. сентябрь, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает нескольким мелким боярам село Хэждиень, на Дубоваце, так как они утеряли свои привилегии «из-за рати господаря Михаила, когда Баба Новак находился со станом и с гайдуками в Васлуеуць, на Пруте».

426

1610 (7119) г. сентября 2, Яссы. Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Орэшу вотчину в селе Епурень, купленную у сына Драгоша Нистора.

427

1610 (7119) г. сентября 6, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает господарскому слуге «назначенному подсчитать изгороди в Джурджулешть», оставить в покое озеро Побратского монастыря Белеу.

428

1610 (7119) г. сентября 13, Яссы. Господарь Константин Могила подтверждает вистерничелу Крэчуну части вотчины, купленной в селе Долхешть, Фэлчиуской области, место для пруда, мельницы и пчельника.

429

1610 (7119) г. сентября 13, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Крэчуну вотчину, купленную в Ликешть, Васлуйской области.

430

1610 (7119) г. сентября 24, — Жена питара Захария из Дерака Мэрикуца продает своему брату Василие свою часть в Васкэуць, Сучавской области.

431

<1610 г.> сентября 24. — Стольник Гаврил, писец Необожатко и другие бояре уведомляют господаря, что они размежевали вотчину пахарника Костя Бочока в Боурень со стороны Хэугу и его рощей.

432

1610 (7119) г. сентября 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому вистиеру Никоарэ Прэжеску часть, купленную в селе Иопэшень, на Жижии, Яеской области, с мельничным бродом и рощей.

433

1610 (7119) г. сентября 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому вистиеру Никоарэ Прэнеску другую часть в селе Ионэшень, купленную у правнуков Думы.

434

<1610 г. сентябрь—1611 г. августа> 27, 7119, Яссы. Господарь Константин Могила приказывает Нямецким пыркэлабам заставить село Бэлэнешть уплатить монаху Макарие за скошенное сено и за вола.

435

1610 (7119) г. сентября <30>, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает Алботэ из Тэлиджи установить день нескольким людям для уплаты вотчины Фрэсине из Костичень, так как они просрочили законный срок.

436

1610 (7119) г. октября 20. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Андронику Мэтиешеску части поместья в Влэшинешть, с местом для мельницы на Жижии, Дорохойской области.

437

1610 (7119) г. октября 3, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает нямецким пыркэлабам взять деньги и двух волов у села Прэутешть и отдать их Нямецкому монастырю.

438

1610 (7119) г. октября 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитраки Кирицэ части села Хэждень, на Дубровеце, Ясской области.

439

1610 (7119) г. октября 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Глигорие Динга часть села Миклешть, Дорохойской области, выкупленную у Мирона из Вэскэуць.

440

1610 (7119) г. октября 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает диаку Глигорие часть села Антолешть, с условием, чтобы он вернул вэтафу Верче деньги, полученные под залог.

441

1610 (7119) г. октября 20, Яссы. — Господарь Константин Могила судит распрю.

442

1610 (7119) г. октября 24. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитру Гоя части вотчины в селах Должешть, Фрэтешть и Рунь, Романской области, купленные у его внуков Исака и Юрашку.

443

<1610—1611 гг.> октября 30, Борыле. — Великий логофэт Пэтрашко поддтверждает племянникам Пынтя Давиду и Тоадеру вотчины в Борыле.

444

1610 (7119) г. ноября 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает племянникам Гедеона Папа вотчины в селах Борыле и Живертень, после суда с Жолдештами.

445

1610 (7119) г. ноября 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирице Палеологу купчие на части села Хэждень, на Дубровице, с местом для пруда и для мельницы, Ясской области.

446

1610 (7119) г. ноября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему постельнику Еремия части вотчины, купленные в Брэешть, Хырлэуской области.

447

1610 (7119) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Василие Орэшу и его княгине Мэрике вотчины, купленные в Тескань, с местом для прудов, Ясской области.

448

1610 (7119) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Василие Орэшу и его княгине Марике части села в Босыпчешть, называемого Епурень, на Жижии, Ясской области.

449

1610 (7119) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраки Кирице Палеологу вотчины, купленные в Буекань на Быке, области Лэпушна с местом для пруда и для мельницы.

450

1610 (7119) г. декабря 21, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает по предложению великого дворника Нижней Земли Нистора Урече подчинение монастыря св. Параскивы в Ясах в качестве метоха монастырю на Синайской горе.

451

1610 (7119) г. декабря 24. — Великий стольник Штефан Прежеску и другие свидетельствуют, что Василие из Баломирешть продал Думитру Гоя из Должешть свою часть вотчины в Баломирешть.

452

1610 (7119) г. декабря 25, Яссы. — Постельник Алекса Арапу дарует монастырю св. Савы в Ясах место для дома в местечке Яссы, причем свидетелем является «староста торговцов» Исак Арапу.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1

1606 (7114) г. апреля 13. — Пахарник Василие из Инушешть продает свою часть поместья в Балошешть своему брату пахарнику Тоадеру.

2

1607 (7115) г. мая 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Митряку Баински части сел Войнижань, называемых и Домушань, на Воловэце и Борзляна, оба Дорохойской области.

3

1609 (7117) г. июля 5. — Сын Пика из Бабричень Нистор дает пахарнику Гавриле Гэнеску свое место, называемое Скей, на Пруте, так как он украл у него лошадь и не имел чем заплатить за нее.

4

1610 (7119) г. декабря 7, Яссы. — Грамота Бузиэнтов на вотчину.

5

1610 г. декабря 7, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует великому логофэту Патрашку селища Думилень и Вырфул Башеулуй за правую и верную службу, а также за волов и лошадей, данных им «для нужд страны, когда тяжелое бремя лежало на нашей стране».

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

<1606 Ianuarie—Iunie>.

† Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră Simion, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, a treia parte din a patra parte din satul Tălpijani și iarăși a treia parte din a treia parte din a patra parte de sat din acelaș sat din privilegiu de cumpărătură ce a avut dela Alexandru voevod. Aceia a vândut-o slugii noastre Ion Ciot, pentru o sută și douăzeci zloți tătărăști.

Și s'a sculat sluga noastră Ion Ciot și a plătit deplin toți acei mai sus scrișî bani, dinaintea noastră, în mâinile fratelui său Simion. Pentru aceia să-i fie și dela noi cu tot venitul.

Și la aceasta iarăși au venit înaintea noastră Ana, fiica Ruscăi, nepoata Neacșei, strănepoata lui Dinga Tălpijeanul, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, iarăși a treia parte din a patra parte din acelaș sat, din privilegiul de cumpărătură ce a avut strămoșul ei Dinga Tălpijeanul, dela Ștefan voevod cel Bătrân și a vândut deasemeni slugii noastre Ion Ciot, pentru șaptezeci zloți tătărăști și a plătit deplin în mâinile Anei cei mai sus zișî 70 zloți, dinaintea noastră.

Și la aceasta iarăși au venit înaintea noastră Stanca și Magdalena, nepoatele lui Dinga vătah, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiu de danic ce a avut strămoșul lor Petre Tălpig dela Ștefan voevod, a patra parte din tot satul Tălpijani, însă ce se va alege partea lor, aceia au vândut-o rudei lor, slugii noastre Ion Ciot pentru două sute și zece zloți tătărăști, însă Stanca având două părți pentru 140 zloți, iar Magdalena o parte pentru 70 zloți; și a plătit deplin acei mai sus zișî 210 zloți în mâinile Stancăi și Magdalenei. Pentru aceia să-i fii cu tot venitul.

Şi la aceasta iarăşi a venit înaintea noastră, sluga noastră Cozma şi soţia lui, Antemia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, tot cât se va alege partea lor, din acelaş mai sus zis sat Tălpijeni, aceia au vândut-o slugii noastre Ion Ciot, pentru o sută şi zece zloţi tătăreşti. Şi a plătit deplin, dinaintea noastră, pentru aceia, să fie cu tot venitul.

Şi iarăşi au venit înaintea noastră, sluga noastră Vasile fiul Mereşoaei, nepotul Bolbosei, iarăşi de bună voia lui şi a vândut un loc de prisacă, ce se va alege în partea lui, din satul Tălpijani, aceia a vândut-o slugii noastre Ion Ciot pentru două zeci şi cinci zloţi şi a plătit deplin, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit, niciodată, în veci. Iar hotarele acelor mai sus scrise părţi de ocini să-i fie după vechile lor hotare.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrise, Io Eremia Movghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Constantin şi Alexandru şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghe şi Ionaşcu pârcălabi de Neamţ, credinţa panului.....[1] pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Oraş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bărnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigore stolnic, credinţa panului Sinion Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al <ţării>[1] noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să întărească, fiindcă îi este dreaptă ocină şi cumpărătură pe drepţii săi bani.

Şi pentru mai mare <putere> şi tărie, tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră <să o lege>[1] la această adevărată carte a noastră.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., Episcopia Huşi, XXII/1.
Orig. slav, perg., şters şi rupt în partea inferioară, unde a fost atârnată pecetea.
Lipsă datarea topică şi cronologică.
Cu o trad. rom. incompletă din sec. XVIII.
Datat după divan.

[1]) loc alb în orig.

1606 (7114) Ianuarie 12, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor «noștri moldoveni», mari și mici, Isac și fratele lui, Vasilie, fiii lui popa Climentie din târgul Soroca, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și danie de cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lor, popa Climentie, dela Alexandru voevod, ce i-a fost cumpărătură dela Șas fost pârcălab, pentru două sute de zloți și din uricul de danie pe care l-a avut dela Bogdan voevod, un loc de pustie pe Căinar, la Fântâna lui Pântea, unde se chiamă Popeștii, între Bolboci și între Ghiteani, pe amândouă părțile Căinarului și cu loc de iazuri și de mori la Căinari, cât este de această parte a Căinarului dinspre apus, îi este lui danie dela Bogdan voevod, iar pe cealaltă parte a Căinarului, dinspre răsărit, le-a fost cumpărătură, tot dela acel mai sus scris Sas pârcălab. Aceasta au vândut ei acum, acest loc, tot slugii noastre credincioase Voico fost pârcălab, pentru cinci sute taleri numărați.

Pentru această seliște, Popeștii, mai înainte de această vreme, în zilele domniei mele, s'a ridicat sluga noastră, Danciul din Bolboci și cu frații săi, fiii lui Tatca și au pârît pe fiii lui popa Climentie mai sus scriși și au spus că au și ei acolo la Popești, a treia parte, împreună cu ei, dar au rămas Danciul cu frații săi din toată legea țării noastre, căci n'au avut acolo nicio treabă. Iar fiii lui popa Climentie s'au îndreptat și și-au pus fierăe 12 zloți în vistieria noastră.

Deci noi văzând foemeala lor de bună voie și cu înțelegere și plata deplină, 500 taleri, în mâinele acestor mai sus scriși fii ai lui popa Climentie, iar noi deasemenea am dat și dela noi și am întărit slugii noastre credincioase, mai sus scrisului Voico pârcălab, acest mai sus zis loc, unde se chiamă Popeștii, între Bolboci și între Ghiteani și cu loc de iazuri și de mori la Căinar, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege mai de aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris loc, unde se chiamă Popeștii și cu loc de iazuri și de mori la Căinar, să fie pe amândouă părțile Căinarului, iar dinspre celelalte părți și hotare să fie din toate părțile după vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io

Costantin voevod și Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Cristea pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, deoarece le sunt drepte ocine și cumpărătură, pe ‹banii› lor drepți, și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7114 ‹1606› luna Ianuarie 12 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Muzeul Municipal Buc., nr. 888.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

3

‹1606—1609› Ianuarie 16, Iași.

† Iată eu, Marghita din Cotnari mărturisesc însumi dela sine cu acest zapis al meu că am luat dela milostivirea sa Nicoară logofăt o sută și cincizeci de taleri, ca să mă folosesc de ei și pentru acești bani am zălogit două fălci și un fârtai de vie, pe care o am lângă via milosteniei lui.

Deci când voi plăti eu milostivirii lui acești bani deplin, cum sunt scrișii mai sus în acest zapis, eu iarăși să am a lua via înapoi.

Și la această tocmeală au fost: Bârnovschi staroste din Vășiiani și pan Patrașco mare pitar și Gligorie Udrea și Rusin din Cotnari și alți mulți oameni buni. Să se știe.

Scris la Iași, Ianuarie 16.

Urechе vornic.

Acad. R.P.R., CXXXVII/159.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Datat după Nicoară logofăt.

4

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Toader Dragotă, ginerele lui Gârbescul, pentru aceia ca el să fie tare şi puternic cu cartea domniei mele, ca să stăpânească partea de ocină a Greacăi din satul Vilneşti, ce se va alege partea ei şi deasemeni partea lui Mănăilă din satul Grauri, pentrucă ei şi-au pus zălog locul lor la Gârbescul, socrul lui Toader Dragotă mare vătaf de Cârligătura, pentru cincizeci de taleri, după cum are şi zapis dela dânşii.

Iar după aceia, ei şi-au luat zi ca să plătească acei bani, pe cari mai [1]) sus îi scriem, 50 de taleri. Iar dacă nu vor plăti aceşti bani, atunci să stăpânească Toader Dragotă acele părţi de ocină şi nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Februarie 6.

Însuşi domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/78.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

5

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Petrea, fiul lui Anton, nepotul lui Iusip, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât i se va alege partea lui după tatăl său, Anton şi dela fratele lui, Iusip, a treia parte din a treia parte din satul Păşcani pe Miletin, în ţinutul Hârlău, din privilegiul de moştenire pe care l-a avut dela Alexandru voevod. Aceasta a vândut Todosiei, soţia lui Toader vistiernicel, pentru şaisprezece taleri de argint, iar ea a cumpărat-o copiilor săi, Ion şi surorii lui, Vasilca şi i-a plătit lui deplin.

Pentru aceia, să le fie şi dela noi ocină cu tot venitul. <Şi> altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Februarie 6.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXI/180.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) „mai", aşa în orig. slav.

Institutul Pedagogic de 3 ani - Iaşi -

6

1606 (7114) Februarie 15, Iași.

Copie depe sârbăsc cel adevărat.

Cu mila lui dumnezeu, Io Irimia Moghila v<oe>vod, domnu pământului Moldovii. Înștințare facem cu această carte a noastră tuturor celora ce vor căuta pre dânsa sau cetindu-o o va auzi: dinainte noastră și dinainte a lor noștri boeri, mari și mici, au venit sluga noastră Ionașcu și fratele lui, Gherasim și popa Ionașcu și Larion, fiii lui Tinpe vătaf și Isacu vistirnicelul și fratele lui, Ionașcu și surorile lor: Tudura și Irina, ficiorii Sofronii, nepoții lui Ionel; și iarăș sluga noastră Andreica Harnțul diiac, ficiorul Lupului, după a lor bună voință, de nimine săliți, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină din preveleghie de danie ce-au avut părinții lor, acestor mai sus scriș<i> dela Pătru v<oe>vodu, și după întăritura acelui domnu pre satul anume Lieștii pe apa Topoliții și cu locuri de heleștee și vaduri de moară în Topoliță, ce este în ținutul Niamțului. Aceste li-au vândut cinstitului și credinciosului nostru boeri, dumisali boeriului Nistor Ureche marele vor<ni>c de țara de gios, drept cinci sute galbini ungurești și li-au plătit lor deplinu acii bani de mai sus scriș<i>, 500 ungurești galbini, în mânule tuturor celor de mai sus scriș<i>, dinainte noastră și dinainte boerilor noștri.

Și noi, văzindu a lor ce din bună voe tocmală și deplină plată și noi așijdire dela noi am dat și am întărit credinciosului și de mai sus scrisului boeriului, dumisale Ureche marile vor<ni>c, acel de mai sus scris satul Lieștii și cu locuri de iazuri și mori în Topoliță, ca să fie lui și dela noi uric și ocină și întăritură, cu tot vinitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și strestrenepoților și la tot niamul lor, care să va alege mai aproape, nemișcat și neclătit nici odănioară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus scris satul Lieștii pe Topoliță, între satul Târgu Nou și între satul Petricanii, cu locuri de iazuri și de moară, ca să-i fie dispre toate părțile, după a sale vechi hotară, pe unde din ve<a>c au moștenit.

Și spre aceasta este credința domnii noastre de mai sus scrisă, noi Io Irimie Moghila v<oe>vod și credința preiubiților și adivărați fiii domniei noastre: Io Costand<i>n v<oe>voda și Alexandru <v<oe>voda și credința boerilor noștri: credința boeriului Cărstea vor<ni>c de țara de sus, credința boeriului Gheorghii pârcălabul de Hotin, credința boierului Ghiorghii și Ionașcu pârcălab<i> de Niamțu, credința boeriului Manoli și Cărste pârcălabi de Roman, credința boeriului Văscan Orișe hat. și pârcălab de Suceava, credința a lui Barnovschii postelnicul, credința boeriului Toader Veveriță spat<a>r, credința boeriului Cărăiman pah,. credința boeriului Grigori stol<ni>c, credința boeriului Simion Stroici visternic, credința boierului Vorontari comis și credința tuturor boerilor noștri, a celor mari și a celor mici.

Iar după viiața noastră, cine va fi domnu, din copiii noștri sau din niamul nostru sau iarăș pre care-l va alege d<umnezeu> ca să fie domnu pământului nostru. Moldova, acelaș să nu le clătiască lor danie și întăritură, ce să le de lor și să întărească, de vreme că este a lui driaptă ocină și cumpărătură, cu drepți și insuș<i> a lui bani. Iar spre mai mare tărie și întăritură, a celui de mai sus scrisului, noi am poroncit ci<n>st<itului> și credinciosulu i boeriului, dumisali Lupul Stroici marele log<o>f<ă>t, ca să scrie și pecete noastră să o lege către aceastu adevărat uricul nostru.

Au scris Arsinii Nebojateo în Iaș, la anu 7114 <1606> Fev. 15.

Irinie Moghila v<oe>vod.

A iscălit marele logft.

S'au scos depe însuș adevărată, cercetându-se de către noi de pe uric sărbăsc, că este întocma și am iscălit.

Sofronie I<e>r<o>shim<onah> și stareț s<fintei> mst. Neamțului și Secul [1]).

Acad. R.P.R., CLXXV/20.
Trad. rom. din sec. XIX hârtie filigran.

7

1606 (7114) Februarie 15, Iași.

† Ghenghea vornic și Năvrăpăscul fost jitnicer și Gligorie diac din târgul Schei și Dumitru diac chihaia din târgul Lăpușna și Drăgan păharnic din Pizdeni. Iată a venit înaintea noastră Sechil pitar, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și a fraților săi, din a șasea parte a treia parte din satul Cârligi, din ținutul Neamțului, care se numesc Cârligii lui Avram, partea bunicii lor, Grozava Brăniștoae, cu tot venitul. Aceia a vândut-o milostivirii sale, pan Nicoară logofăt, pentru cincizeci de ughi roșii.

Deci noi văzând și tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi asemenea am făcut această mărturie, până când milostivirea sa își va face ispisoc și uric dela domnia sa, dela milostivirea sa domnul. Și pentru mai mare credință, am pus și pecețile noastre pe acest zapis, ca să se știe.

Și însuși eu Ghenghea vornic am scris, ca să se știe.

Și a fost aici și Vorontar comis.

Scris la Iași, anul 7114 <1606> Februarie 15.

Ghenghea vornic <m. p.>

† Eu Năvrăpescul <m. p.>

[1]) traducerea este de o mână, iar adeverirea și semnătura de alte două mâini diferite.

Singur Sechil pitar, am scris cu mâna mea <m.p.>.
<Pe verso, contemporan:> Și i-a dat lui pentru această ocină încă un bou.

Acad. R.P.R., LVI/8.
Orig. slav. hârtie, 4 peceți aplicate.

8

1606 (7114) Februarie 18, Târgul Trotuș.

† Adică noi Grozav șoltuz și 12 pârgari ai lui, din târgul Totrușului. Iată au venit înaintea noastră, Maria, fiica Negrilesei, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci însăși de bună voia sa și a vândut dreapta sa ocină și dedină din a treia parte de ocină, din satul Hilipești, partea Martei, fiica Negrileasei, ce i se va alege partea ei, cu loc de sălișteși cu vad de moară și din câmp și din pădure și cu tot venitul.

Și s'a sculat Tămaș și cu femeia lui, Candachia și a cumpărat acea ocină, care este mai sus scrisă, partea Martei din Trifănești, fiica Negrileasei și a dat pe acea ocină Tămaș și femeia lui, Candachia, o sută și zece taleri numărați în mâna Martei, ca să le fie dreaptă ocină și dedină, lor și copiilor lor, în veci, neclintită nicidecum, cu tot venitul, înaintea lui Șandru hotnog și Nechita din Hilipești și Pleșea și Dragul de acolo și Gherasim din Nistorești și mulți oameni buni dintre megiașii dinprejur.

Deci noi, dacă am văzut așa tocmeală de bună voie și plata deplină, pentru mai mare credință și putere, am pus pecetea adevărată a târgului Totruș la acest zapis.

..[1]) 7114 <1606> Februarie 18.

Arh. St. Buc., M-rea Caşin, I/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1777.

9

1606 (7114) Februarie 25, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului și întregului sobor dela ruga noastră sfânta mânăstire a Pobratei și vatamanului lor din satul Priseaca, pentru câți oameni își vor chema în acel sat din alte țări, Moscovit sau Rus sau Ungur sau Muntean sau de orice limbă vor fi sau și din țara noastră, oameni nescriși. Iar ei să aibă dela domnia mea slobozire pe trei ani, să nu lucreze

[1]) Loc rupt în orig.

la nici o muncă a noastră, nici la oaste să nu meargă, nici iliș să nu ne plătească nici bir, nici cincizeci aspri și nici alte dabile mărunte, care se vor [1]) mai adăuga pe țară, nici desetina de albine, nici gorștină de oi, nici <de> porci, ci să fie în pace pentru toate, până se va împlini vremea.

Pentru aceasta, nimeni dintre slugile domniei mele, dăbilari câți vor merge cu slujba domniei mele la ținutul Sucevei, să nu îndrăznească a-i turbura înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, la anul 7114 <1606> Februarie 25.

Însuși domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

Prohor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/21.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

10

1606 (7114) Martie 1.

Suret di pi ispisoc sărbăsc dela Irimie Movila v<oe>voda, din let 7114 <1606> Mart 1.

Pentru adivărate credincioasă slugile noastre, Vasilie și fratile său Grigori starostele, ficiorii răposatului Bucium fost *mare* vor<ni>c și surorile lor, Anghelina și Nastasăia și Cărstina și Tofana și Acsinie, că i-am miluit pre dânșăi de osăbită mila noastră și am dat și am întărit lor de la noi, întru al nostru pământ al Moldav[v]iei, a lor drepte ocine și cumpărături, ale tatălui lor, răposatul Bucium vor<ni>c, pe o parte de ocină din sat Medelenii la țin<u>t Tecuciului, cari parte au fost cumpărătură tatului lor Bucium vor<ni>c dela Giurge și de<la> Toader Hârtan și dela surorile lor: Mărie, Anușca, Iliana și nepoți lor: Stanciul și frati-său Gavril Oțăl, toți nepoț<i> lui Magoș ș<i> strănepoț<i> Niagăi, drept 60 zloți tătărăști, dăn dresă ce-au avut strămoașa lor Niaga dela Ilie v<oe>vod.

Și după accia iarăși dăm și întărim slugil<o>r noastre de mai sus zăși, tuturor ficioril<o>r răposatului Bucium vor<ni>c, altă parte de ocină din sat Medelenii, a patra parte din parte Marușcăi, fata Niagăi, din ispisoc de cumpărătură ce-au avut tatăl lor, Bucium vor<ni>c, dela Petru v<oe>vod, care ace parte i-au fost lui cumpărătură dela Stanca și dela ficiorii ei: Moisăi și Condre și Tonia și sora lor, Tudora, drept 70 zloți tătărăști, dintru acele de mai sus scrisă dresuri dela Ilie v<oe>vod.

Și iarăși dăm și întărim ficioril<or> răposatului Bucium vor<ni>c și pe altă parte de ocină din sat Medelenii, ci-au fost cumpărătură tatălui lor, dela Ioana și

[1]) așa în orig.

Mărina și nepotul lor, Gavril și nepotul lui, Sav[v]a ; care ei au vândut parte Stancăi și parte lui Smoleni și parte lui Gavril, tatălui lor, drept 1000 aspri, dintru aceleș dresuri.

Pentru aceia, toate acele de mai sus scrisă părți de ocină din sat Medelenii, ca să fii slugil<o>r noastre de mai sus zăși, Vasilie și frățăni-său Grigorie și suroril<o>r lor: Anghelinii și Nastasiei și Cărstinii și Tofanii și Axiniei, ficiorii răp<o>s<a>t<ulni> Buciuni vor<ni>c și dela noi ocină cu tot vinit<ul>. Iar altul să nu să amestice.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghie. 1776, Ger. 27.

Intocma scoasă di pi tălmăciri, Nedelc<u>. 1814 Oct. 11.

Acad. R.P.R., CV/17.
Trad. rom.

11

1606 (7114) Martie 7, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, Leanță staroste de Cernăuți și Bobric mare vătag din acelaș ținut și vă dăm de știre că sluga noastră, Onciul staroste s'a plâns înaintea domniei mele de Miron din Cernăuca și așa a spus înaintea domniei mele că i-a intrat în ocina lui.

Pentru aceia, dacă veți vedea această carte a domnici mele, voi să adunați vătafi din acel ținut și oameni buni și să mergeți cu toți acei oameni. Deci, când vei afla cât ține hotarul lui, să stâlpești cât mai cu dreptate dinspre Cernăuca și dinspre satul Sadobiștea și dinspre satul Vasileuți și dinspre satul Tăutri.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7114 <1606> Martie 7.

† Insuși domnul a poruncit.

† Oräș hatman a învățat.

† Gașpar <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/198
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

12

1606 (7114) Martie 10, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, slugile noastre Ionașco și frații săi Gherasim și popa Ionașco și Larion, fiii lui Tămpa vătah, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, au vândut dreapta lor ocină

și danie din privilegiu de danie și de întărire pe care l-a avut tatăl lor Tămpa vătah dela acel Petru voevod și dela însumi domnia mea, a treia parte din satul Lieşti, care este pe Topolița și cu loc de moară în acel râu. Aceasta au vândut-o credincioșului și cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, pentru o sută de ughi galbeni. Și s'a sculat mai sus zisul nostru boier și a plătit deplin toți acei de mai sus bani, dinaintea noastră.

Pentru aceasta să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7114 <1606> Martie 10.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

† Stroici logofăt, a învățat.

† Eremia Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

13

1606 (7114) Martie 15.

L<ea>t 7114 <1606> Marti 15.

Io Eremiia Movila v<oe>voda. Adică domniia mi am dat și am întărit slugii noastri lui Ionașco vătah de visternicii și surori-sa Anisiii, pi a lor driptă ocini și moșii și cumpăr<ă>tur<ă>, dila tatul lor Trifan pi doaă părți di sat Obărșiia și Măliștii, ci-s la ținutul Niamțului, cari părți li-au cumpărat tatul lor, Trifan, dila [dila] Ilii și frati-său Mitii, dript 120 zloți tătărăști.

Și iar i-am dat și am întărit lui Ionașco văt., pi o parti di mușie din sat din Ghigoești, ci i-au fostu lui cumpăr<ă>tur<ă> dila Ionașco Droț, dript 200 zloți tătărăști, din dires ci au avut dila Ștefan vod<ă>.

Și într'aceasta au venit înainte noastră, Mihăilă Banici, nipot Sofiicăi, ș'au vândut a sa moșie, toată parti sa ci s'a alegi din sat din Măliști, aciasta au vândut lui Ionașco văt., dript 12 zloți.

Și iar am dat ș'am întărit slugii noastre lui Ionașco vătah, pi a sa driaptă moșii, giumătate di sat di Corutchiești, pi Topolițe, în ținutul Niamțului, car giumătati di sat îi iaste lui, di cumpăr<ă>tur<ă> di la răposatul Alixandru vod<ă> pintru 4 cai buni, cari sat au fost domnescu ascultător di cătră ocolul târgului Niamțului.

Pentru aciasta, acesti di mai sus scrisi părți di moșii, ca să-i fii dila domniia me dripte ocini și moșii și uric di'ntăritur<ă>, cu tot vinitul, în veci.

Și'ntr aciasta, credința boiarilor domnii mel<i>, dumnialor: Stroici mare log<o>f<ă>t, Nistor Uriache *mare* vor<nic>, Cărste vor<nic>, Gheorghii păr<călab>

Hot‹in›, Gheorghi și Ionașco păr‹călabi› di Niamțu, Manoli și Cărsti păr‹călabi› di Roman, Văscan Orăș hat., Bărnovschii post., Veveriți spăt., Cărăiman păh., Grigori stol., Simion Stroici vist., Voruntar comis.

Arh. St. Buc., Cond. Asachi, nr. 629, f. 159/167.
Trad. rom.

14

1606 (7114) Martie 18, Iași.

† Io Eremia ‹Moghila› [1]) voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, slugile noastre, Costea și fratele său Ștefan și Mihăilă, ginerele lui Condrea și popa Spiridon și Costea și Movileanca și Todosca, fiica lui Florea ceașnic și toate rudele lor și au pârît pe sluga noastră, Băseanul uricar, pentru a patra parte a satului Boțești. Și așa au spus că le este dreaptă ocină și dedină.

Deci domnia mea cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și am întrebat pentru acea jumătate de sat și pe mulți boieri și ostași fruntași dela curtea noastră și pe megiașii de aproape, cine a stăpânit-o până acum [și] toți au mărturisit dinaintea noastră că de mulți ani a tot stăpânit-o Costea fiul lui Văscan pârcălab, până acum când a vândut-o lui Băseanu uricar. Deci domnia mea i-am întrebat pe ei, [dacă] au oarecari privilegii de împărțeală dela domnii de mai înainte. Iar ei au spus înaintea noastră că nu au niciun privilegiu, pentru că a fost această mai sus scrisă jumătate de sus a satului Boțești schimb a însuși tatălui lui Costea, Văscan pârcălab, pentru tot satul Păneștii, în afară de fratele său Iachim bunicul acelorași mai sus scriși, Costea și fratelui său Ștefan și Mihăilă ginerele lui Condrea și popa Spiridon..... [1]) Costea și toate rudele ‹lui›, ei au rămas de toată legea noastră.

Iar pe sluga noastră, Băseanul uricar, noi și cu tot sfatul nostru l-am îndreptățit și-am luat dela el și fierâe, ughi . . .[1])

Deci deacum înainte, dacă în vreo vreme sau în vreo zi s'ar ivi oarecari privilegii, să nu aibă a pârî cu ele, nici să dobândească pentru această pâră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7114 ‹1606› Martie 18.

† Domnul a zis.

Eremia voevod ‹m. p.›

Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Acad. R.P.R., CXXXII/65.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1817.

[1]) loc rupt în orig.

15

1606 (7114) Martie 18, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Sechil pitar, fiul lui Ion, nepotul Grozavei Brăniștericța, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină și partea fraților lui, toată partea bunicii lor, Grozava, cât se va alege din satul Cârligi, care se numesc Cârligii lui Avram, care sunt în ținutul Neamț și cu loc de iaz și de moară. Aceia a vândut-o credinciosului nostru Nicoară logofăt, pentru cinzeci și șase de ‹galbeni› ungurești și din vatra satului și din câmp și din tot locul ce se cuvine, din privilegiul pe care l-a avut bunica lor, Grozava Brăniștoae dela . . .[1]) voevod.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7114 ‹1606› Martie 18.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Faceți-i uric.

† Nebojatco ‹a scris.›

‹Pe verso, contemporan:› Lui Gorghi Bașota: pe Ion Popăscul vistier din Onceșți, să-l lase în pace Gavril din Onceșți.

Acad. R.P.R., LVII/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom., ibid, CXXII/103.

16

1606 (7114)) Martie 20, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, credinciosul nostru boier, pan Vasilie mare pitar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat niște ispisoace de întoarcere, pe care le-a avut dela domnia mea, că a întors cinci sute de zloți tătărești în mâinile lui Vasilie sulgerel, ginerele lui Stan și Cozea, pentru a treia parte din satul Roșiori, care este în ținutul Neamț, care această a treia parte din satul Roșiori, i-a fost lui dreaptă ocină și dedină și fusese vândută de verii lui, Grozav și Moga diaci și Drăghina și Sofiica și Părasca, copiii lui Băloș cel bătrân. Acesta a dat credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceașnic și această a treia

[1]) loc alb în orig.

parte din satul Roșiori, pentrucă a fost răscumpărată această ocină cu banii lui.

De aceia, noi văzând tocmeala lor, de bună voie și cu înțelegere între dânșii, iar noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit panului Cărăiman mare ceașnic această a treia parte din satul Roșiori, partea de jos, ce și-a răscumpărat-o, ca să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre, Văscan pitărel și Simion și sora lor, Grozava, fiii lui Ionașco vătav și Mărica, fiica lui Coste și Ion, fiul lui Onișcă de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din dreptele lor privilegii, un loc de pădure, din ocina lor, din Beșicureni, pe care le-a hotărnicit-o sluga noastră credincioasă, Lupul Scoarțeș pârcălab, acest loc aproape de iaz și le-a însemnat-o din buori [1]) în buori dela hotarul satului Bărboșilor, până la al Ungurașilor și sunt puși stâlpi și este legătură între ei, cine ar vrea să treacă peste stâlpi, să fie de gloabă porții domniei mele, 50 de boi. Și au vândut deasemeni credinciosului nostru, Cărăiman mare ceașnic, pentru o sută taleri de argint. Și s'a sculat credinciosul nostru boier, pan Cărăiman și a plătit deplin acești 100 de taleri în mâinile lui Văscan pitărel și al lui Simion și a surorii lor, Grozava, fiii lui Ionașco vătav și a Măricăi, fiica lui Coste și a lui Ion, fiul lui Onișcă, dinaintea noastră.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit panului Cărăimau mare ceașnic, această bucată de pădure, în semne, pe care și-a cumpărat-o, ca să-i fie cu totul venitul.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, Țoutea și fratele ei, Ghiorghie, fiii Micăi, nepoții lui Ion Rădeanul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din tot satul Rădeni, ce este pe Turia, în ținutul Iașilor. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceașnic, pentru șaizeci taleri de argint. Și s'a sculat credinciosul nostru Cărăiman ceașnic și le-a plătit deplin acești 60 taleri de argint, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credincioșii noștri boieri, Cărăiman mare ceașnic și cu toți cumnații, cu boierii noștri, Nicoară logofăt și Ștefan și cu alți frați ai lor și au pârît pe sluga noastră, Vicol fost pârcălab, pentru niște părți de ocină din satul Bălăceani, pe care le-a cumpărat el dela vara lor, dela Todosiia Tăbucioae, spunând ei că a cumpărat fără știrea lor și au vrut să-i întoarcă banii. De aceia, noi i-am judecat cu tot sfatul nostru și am aflat că li se cuvine să întoarcă, pentrucă le este lor vară mai [2]) apropiată.

---

[1]) «buori», așa în text.

[2]) «mai» așa în text

Iar sluga noastră, Vicol, a spus înaintea noastră că a făcut acolo case și zăgaz și a avut și altă cheltuială. Și întru aceasta, domnia mea am ales boieri dela curtea noastră și i-am trimis să prețuiască toată cheltuiala lui și casele și zăgazul și moara și pentru vad, cum vor afla cu dreptate și cu sufletele lor. Și au găsit toată cheltuiala lui, două sute și treizeci de taleri. Deci, întru aceasta, s'a sculat credinciosul nostru boier, Cărăiman fost [1]) ceașnic și a întors deplin toți mai sus scrișii bani, două sute și treizeci de taleri numărați, în mâinile slugii noastre, Vicol, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Însă acești treizeci de taleri i-a dat pentrucă a ținut și a hrănit pe această vară a lor mai sus scrisă, Tăbucioae și a cheltuit în treburile ei.

De aceia, noi văzând întoarcerea lor deplină și noi deasemeni am dat și am întărit credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceașnic, această parte, cât se va alege din satul Bălăceani și cu moară pe pârâul satului și cu curți și cu tot ce și-a cumpărat, ca să fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părți de ocine, din sat din Roșiori și a acestui loc de pădure care este din hotarul Beșicurenilor . . . [2]) în semne, din buori în buori să fie pe unde a hotărnicit mai sus scrisa sluga noastră, Lupul Scoarțeș pârcălab și al acestei a patra parte din sat din Rădeni și al acestor părți de ocine din satul Bălăceani, să fie pe părți, cum a cumpărat, iar dinspre alte părți să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin, Io Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureache mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Cârstea pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă și-a cumpărat pentru drepții săi bani.

---

[1]) greșit, în loc de « mare ».

[2]) loc rupt în text.

Biblioteca Pedagogică ... - Iași -

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Drăgan Tăutul, în Iași, în anul 7114 <1606> Martie 20.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCL/119.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 231, f. 12 v - 13 v.

17

1606 (7114) Martie 22.

† Uric sărbăscu dela Eremiia Movila vod<ă> din văleat 7114 <1606> Marte 22.

† In șt<i>re facem cu această carte a noastră tuturor cui să cade a ști, sau cetind-o va audzi: adecă au venit denainte noastră și denainte a lor noștri moldovenești boeri, a mari și a mici, Gligori Saula și surorili lui: Drăgălina și Rusca și Mariica și nepoții lor: Toader și Gheorghie și surorili lor: Busca și Grozava și Gaftona, ficiori lui Necoară Saula, toți nepoții și strănepoții a bătrânului Saulii, ficior Stanii, nepotul lui Simion Rujină; de a lor bună voe, de nim<e> siliți, nice asupriți, și au vândut a sa driaptă ocină și moșiia din diriase ce-au avut strămoșul lor, bătrânul Saula, de împărțală, dela bătrânul Ștefan vod<ă>, a trie parte de sat Ludești, ce-i la ținutul Vasluiului și cu loc de moară pre apa Bârladului și cu loc de prisacă. Aceaste au vândut slugii noastre lui Pătrașco păhărnicel, drept 300 taleri bătuți și li-au plătit toți deplin în mânule acelor de mai sus ce s'au scris, denainte noastră și denainte boerilor noștri.

Deci și noi, vădzind de a lor bun<ă> voia tocmală și deplin plută ce-au plătit el în mâna lor, iară noi așijdere și dela noi li-am dat și li-am întărit de mai sus numitului, slugii noastre lui Pătrașco, pre acea a trie parte de sat de Ludești, ce-i în ținutul Vasluiului și cu loc de moar<ă> pre apa Bârladului și cu locu de prisacă, ca să-i fie și dela noi uric cu tot venitul, lui și ficiorilor lui și nepoților și strănepoților lui și a tot rodul lui, cini i s'ari alege mai aproape, neclătit niceodată în veci.

Iară hotar acelor părți de ocină ca să fie pre părți, cum s'ori alége și din vatra satului și din cămpu și din fânață și dintr'apă și din păduré și din tot locul ce ar hi de hrană; iară de cătră alte părți ca să fie pre hotarul bătrâu, pe unde au înblat de vac<u>.

Și spre acista iast<e> credința domniei noastre, noi Io Eremia Moghila vod<ă> și credința preiubiților dela inemă fiilor domniei miali: Io Costantin voevoda și Alexandru vod<ă> și Bogdan vod<ă> și credința boerilor noștri a tuturor.

Am prepus eu Axintie uricar, în Iași I<ea>t 7221 <1712> Noe<m>v<rie> 23. <Pe verso:> Suret di Ludești *și* Borzăști>.

Acad. R.P.R., CXXXII/228.
Trad. rom.

18

«1606» Martie 26.

† Din mila lui dumnezeu noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre Stan, fiul lui Cioban și cumnatul lui, Ilca și nepoții lor Sărghie și fratele lui, Marco și Ștefan, fiii lui Dumitru și Magda și fiica ei Sora, de bună voia lor nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă și cumpărătură din dreptele și propriile lor privilegii, pe care le-au avut ei, jumătatea de jos dintr'un loc de pustie pe Răut la vadul de piatră dinspre răsărit de Răut, în fața sloboziei lui Parea între Moreni și între Pistrueni, unde a fost casa lui Nica și Cârcei, care acum se numește Brânzenii și cu loc de mori pe Răut. Care jumătate de jos din satul Brânzenii le-a fost cumpărătură dela Vlădoae, nepoata lui Ungurul și dela sora ei Anghilina, fiicele Anușchii, nepoatele lui Nica și Cârceiu, din privilegiul de mărturie, pe care l-a avut dela Bogdan voevod.

Aceasta au vândut-o credinciosului nostru Boul vistier pentru 300 taleri de argint. Și s'a ridicat boierul nostru mai sus zis și le-a plătit toți <talerii> deplin, dinaintea noastră. De aceia să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și întru aceia, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Lie și fratele lui, Erciul și Vartic, fiii lui Toma Brânză de buna lor voie, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a tatălui lor din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lor Toma Brânză dela Ianeul voevod, a cincea parte din jumătatea de sus dintr'un loc de pustie pe Răut în fața sloboziei care se numește acum Brânzenii și cu loc de moară pe Răut. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru Boul vistier pentru 50 de taleri de argint. De aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și într'aceia, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru Boul vistier și a întors cincizeci taleri de argint slugii noastre Sacotă vătaf pentru o moară, care este pe Răut și pentru cealaltă a cincea parte de moară din satul Brânzenii, pentrucă a făcut aceste mori și iazuri. Și diresele pe care le-a avut mai sus zisul Sacotă de cumpărătură încă le-a dat în mâna mai sus zisului nostru boier dinaintea noastră. De aceia să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Bibl. ... Inv. superior Sibiu Nr. 63775 1979

Şi într'aceia, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru Boul vistier şi a întors slugii noastre Bratul din Negreşti cinsprezece taleri de argint pentru a cincea parte dintr'o moară din satul Brânzeni din partea de sus, ce este pe Răut.

Iar domnia mea şi cu sfatul nostru cum am văzut plata de bună voie şi deplină a acestora toate mai sus scrise, <i-am dat> să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, care se va alege cel mai de aproape, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de jos a satului Brânzeni şi acestei a cincea parte din jumătatea părţii de sus a aceluiaş sat, să le fie hotarele dinspre toate părţile după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghilă voevod şi credinţa preaiubiţilor şi de inimă copii ai noştri: Costantin şi Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ureche vornic al ţării de jos, credinţa panului Cârstea vornic al ţării de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Barnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Caraiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Voruntar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru şi iar fie pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră ci să dea şi să întărească, pentrucă îi sunt drepte ocine şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanul, luna Martie 26 zile.

Şi a iscălit, Stroici logofăt.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 234.
Orig. slav. perg., pecete atârnată
Datat după divan.

19

1606 (7114) Martie 30.

Tălmăcire de pe uricŭ a domnului Irimie Movila v<oe>v<od>.

Cu mila lui dumn<e>z<eu>, noi Irimie Movila v<oe>v<od>, domnu pământului Moldavii. Înştiinţări facim, prin această a noastră carti, tuturor cui vor

ceti-o sau vor asculta-o, că iată au vinit înnainte noastră și înnainte tuturor boerilor noștri a Moldavii, mar<i> și mici, Magda și surorile ei: Tud[d]ura și Tudosca și Dumitra, fetile lui Ioan comis, nepoati și strenepoati lui Coste Clopot, de nimine săliti sau îndemnati, decăt di a lor bună voință, șe au vândut a lor dr<e>aptă baștină și moșie după priviligiie de întăritură ce au avut bunul lor, Coste Clopot, di la bătrânul Petre v<oe>v<od>, parte lor din sat din Clopoteni, undi să numești Tulești diasupra iezărului, din a trie parti de sat a patra parti, acee au vândut-o credinciosului nostru Toader Chiriiacŭ marele căminar, pentru ona sută op<t>zăci lei argint, cari ace parti iesti șe cu loc de moară în părău Ozera.

Șe iarăș au vinit înnainte noastră șe înnainte boerilor noștri, Ionașco ficiorul lui Surati, nepotu lui Calughero, de a lui bună voi, de nimi sălit sau îndemnat, și au vândut a lui dr<e>aptă baștină șe moșii după privileghie ci au avut moșul lui dela bătrânul Petru v<oe>v<o>d, a trie parti din acelaș sat din Clopoteni diasupra ezărului, cu loc de moară, ce esti în țăn<u>t Tutovii, aceia au vândut-o iarăși credinciosului nostru dum<nealui> Toader Chiriacŭ marele căminar, pentru una sută șe doăzăci de lei.

Șe iarăși după aceia au vinit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, Anisâia, fata lui Isai, nepoată lui Gherman postelnicu, di a i<i> bună voi, de nimine sălită sau îndemnată șe au vândut a ii dr<e>aptă baștini și moșie de privileghie de întăritură șe de slujbă ce au avut moșul ici dela bătrânul Ștefan voivod șe den ispisocul de înpărțală ce aceștie au dela domnie noastră, a patra parti din sat din Mastatici șe din Picigai în ustiia <gura> Bancii șe cu loc de moară în răul Bârladului; aceia au vândut-o iarăși dum<i>s<ale> Toader Chiriacŭ căminar, pentru patru suti lei argint.

Șe după aceia iarăș au vinit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, Costin șe sora lui Sofiica, ficiorii Borcii păharnicul, nepoții lui Giula bătrânul, di a lor bună voi, de nimine sâliți sau asupriți șe au vândut a lor dr<e>aptă baștină șe moșii din privileghie de slujbă ce au avut străbunul lor dela bătrânul Alecsandru v<oe>v<o>d, a patra parti din sat din Borăști, în gura Horăiatii, undi au fost giude Bora, aceia au vândut-o iarăș credinciosului nostru dum<nea>l<ui> Toader Chiriac căm<i>nar, pentru șăsăzăci lei argint.

Șe după aceia iarăș au vinit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, Tetul, ficiorul lui Ștefu și Anghelina, ficior Mocanii și Dragoș, ficior lui Achim, nepoți lui Fărămă, strănepoți lui Oana Giulici, di a lor bună voi, de nimine săliți sau îndemnați, șe au vândut a lor dr<e>aptă baștină și moșii, după privileghie pentru slujba ci au avut străbunul lor Oana Giulici dila Ilieși v<oe>v<o>d, a patra parti dintr'o sălișie ce să numești Iapa diasupra fântânii șe cu loc di moară în Bârlad, ce iasti în țăn<u>t Tutovii, aceia au vândut-o iarăș dum<i>sale Toader Chiriacŭ căm<i>nar, drept șasăzaci lei argint.

Șe au stătut credinciosul nostru dum<nea>l<ui> Toader Chiriiacŭ *mare* căm<i>nar, de au plătit deplin toți mai sus scrișii bani, în mânile celor mai sus scrișii.

Deci noi, văzând a lor de bună voi tocmală şe deplină plati, iată şe dela noi dăm şe întărim credincios<u>lui nostru dum<nea>l<ui> Toader Chiriiacu căm<i>nar pe toati acele mai sus scris<ă> părţi de moşii, ca să-i fii şi dela noi uricŭ de ocină cu tot venitul, lui şi fiilor lui şe nepoţălor şe strenepoţilor şe răstrenepoţilor şe la tot rodul lui, cât să va alegi mai de aproapi, nesmintit niciodinioară în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisâ părţi de moşii să le fii precum mai sus scriim, iar despre alte părţi să le fii hotarul pe unde den vec au umblat.

Şe spre aceasta iesti credinţa domnii noastri mai sus scris, noi Irimie Movila v<oe>v<o>d şe a preiubiţălor noştri fiii, ce den mila lui dumn<e>z<eu> ni s'au dăruit: Costandin şe Alecsandru şe Bogdan v<oe>vozi şe credinţa boerilor noştri: credinţa dum<i>s<ale> Urechi vornicu de ţara de gios, şe credinţa dum<i>s<ale> Criste vornicu de ţara de sus, credinţa dum<i>s<ale> Gorghi pârcălab de Hotin, credinţa dum<is<ale> Gorghii şe a dum<i>s<ale> Ionaşco pârcălabi de N<e>amţi, credinţa dum <i>s ale> Rodna şe a dum<i>s<ale> Criste pârcălab de Cetate Noă, credinţa dum<i>s<ale> Orăş hatman şe pârcălab de Suceava, credinţa dum<i>s<ale> Bârnofschi postelnicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Veveriţa spătar, credinţa dum<i>s<ale> Simion Stroici visternicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Cărăiman păharnicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Grigorii stolnicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Vorontar comis şe credinţa tuturor boerilor a Moldavii, mar<i> şe mici.

Iar după a nostră viaţă, cini va fi domnu, den fii noştri, sau den săminţie noastrâ, sau pre cini dumn<e>z<eu> va alegi a fi domnu acestui pământ al Moldavii, âi poftim ca să nu strâci a noastrâ danii şe întăriturâ, ce mai vârtos să dei şe să întăriască, pentrucă el săngur au cumpârat pi ai sâi drepţi bani. Iar spre mai mari credinţa şe întăritura celor mai sus scrisâ, poroncit-am credinciosului şe cinstitului nostru boer, dum. Stroici marele logofăt ca să scrii şe a noastrâ pecetii să o spânzure cătrâ aceastâ a noastrâ cinstită carti.

Au scris Dumitru.

Anul 7114 <1606> Mart 30 zăle.

Stroici logofăt.

S'au tâlmăcit de mine, după orighinalu sărbesc, la 1849, Avg<u>st 31. Ioan Vladovici pah<a>r<nic>.

Acad. R.P.R., CCVIII/4.
Trad. rom. din 1849.

20

1606 (7114) Aprilie 2, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Băcea vătaf din Uricheni şi-ţi dăm ştire că s'a jeluit domniei

mele Toader diiac, fiul popei din Stănislăveşti, nepotul lui Drăguş, strănepotul Bercioaei din Rădeni, de vărul său, anume Gavril Bercea şi de sora lui, Stanca.

Şi aşa a spus înaintea domniei mele că a vândut o parte de ocină, fără ştirea lui, slugii noastre credincioase, Boul vister.

Pentru accia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, iar tu din acel ceas să te duci acolo, în satul Rădeni, la Gavril şi la sora lui, Stanca şi să dai zi lui Gavril şi Stancăi, ca să stea de faţă înaintea domniei mele cu Toader şi cu alţi veri ai lui Toader.

Şi iarăşi să opreşti pe sluga noastră mai sus spusă, Boul vistier, să nu are acea parte de ocina din Rădeni, până ce nu va sta de faţă înaintea domniei mele, nici vecinii lui să nu are, chiar dacă vor avea şi carte dela domnia mea, pentrucă a cumpărat fără ştirea acelora şi nu a întrebat pe nicio rudă, ci a cumpărat fără ştire. Iar cine va ara cu sila, el va fi dator cu 50 de boi.

Pentru aceia, nimeni să nu cuteze să intre în acel hotar, în satul Rădeni, sau în acea parte a lui Bercea, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Aprilie 2.

† Domnul a spus.

† Stroici logofăt a învăţat.

Vasilie Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., XXX/II.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

21

1606 (7114) Aprilie 2.

7114 <1606> Ap. 2, Erimie Movila vod<ă>. Facem şt<i>re cu aciastă carte a domnii mele, precum să se ştiia că având domniia mea trebuinţe, am luat dela credincios boiariul nostru, dumualui Voruntariu comisul Prăjescul, 4 cai turceşti, cu preţ drept 500 ughi ungureşti şi i-am datu-i în triaba ţării.

Pentru care cai iată i-am dat domnia mia, un sat anume Negriteştii, care esti din sus de hălăşteul Verdele şi cu loc de hălăşteu şi de mori pe apa Verdele şi cu loc de hălăşteu în ţarină, ce-i în ţinutul Niamţului, care acel sat Negriteştii, au fostu drept *domnesc*, ascultătoriu către ocolul târgului Petrii. Pentru aceia ca să-i fie credincios boiarilui domnii miale, dumisale lui Voruntar Prăjescul *mare* comis, dela domniia mia, dreaptă ocină şi moşiia stătătoare, în veci.

Şi spre aciasta este credinţa domnii miale, mai sus numit Ioan Erimie voevoda şi credinţa fiilor domnii mele şi credinţa tuturor boiarilor celor mare şi mici: Costantin beizade, Alexandru beizade, Bogdan beizade, Lupul Stroici *mare* logof<ă>t, Nistor Ureche *mare* vor<nic>, Cărste *mare* vor<nic>, Gheorghie părcălab

de Hotin, Gheorghie *cu* Vas<i>le părc<ălabi> de Niamț, Necoară și Ciocârlie părc<ălabi> de Roman, Văscan Orăș hat., Dumitru Bărnovsche post., Costantin Bosioc spat., Cărăiman pah., Grigorie Talpă stol., Simion Stroici *mare* comis [1]).

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 162/170.
Trad. rom.

22

1606 (7114) Aprilie 6, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Haraţul diac, fiul lui Lupul, nepotul lui Tâmpa, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a pus zălog dreapta sa ocină și dedină, a treia parte din satul Răteşti, la boierul nostru credincios, Boul vistier, pentru o sută cincizeci de taleri de argint. Și singur și-a pus zi, dinaintea sfatului nostru, până la sfântul lui Hristos, Gheorghie. Dacă atunci nu va da acești mai sus scrișî bani, să fie pierdută această mai sus spusă ocină. Așa să se știe, cu această carte de seamă a noastră.

Scris la Iași, anul 7114 <1606> Aprilie 6.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Băseanul<a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/16.
Orig. slav, hârtie filigrau, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII, ibid.,CCXX/17.

23

1606 (7114) Aprilie 7, Iași.

Suret di pi ispisoc vechi, pi sărbie, dela Irimiila Moghila v<oe>v<o>d, d<omn> țării Moldaviei, scris în Iaș<i> di Drăgan Tăutu, din let 7114 <1606>, Apr. 7 zile.

Inștiințare facim prin această carti a noastră tuturor cui vor căuta spre dănsa, ori, cetindu-să, o vor auzi-o, pentru acești adivărați slugile noastri, Dimitru Panici și sorâ-sa Agafiia, copii Măricăi și rudeniile lor: Grigori și Toader și surorile lor: Nastasiia și Stanca și alti surori a lor, copiii lui Pătrașcu, nepoții Stancăi, fetii lui Arburi hat., că i-am miluit pi dănșăi cu diosebită milă a noastră, di li-am dat și i-am miluit pi dănșii dela noi, în pământul nostru al Moldaviei, pi a lor drepti ocini și moșii din ispisocul di danie ci au avut dela Petru v<oe>v<o>d și din drepti dresuri ci au avut moșul lor Arburi hat., și dela bătrânu

[1]) în loc de « vistier ».

Bogdan v<oe>v<o>d şi di întăritură dela Ştefan v<oe>v<o>d cel Tănăr, satile anumi: Voroana, cu moară, ci-i în ţin<u>t Sucevii şi satul Sfetcăuţii şi cu moară şi giumătati di sat Hriţinii, cu moară în Drabişti în ţin<u>t Hotinu şi satul Blicinăuţii; însă satul Blicinăuţii s'au scos di cătră dănşii în vânzari şi s'au venit în partia lui Dimitru Polici şi surorii sale Agafiei, satul Sfitcăuţii şi cu moară şi giumătate sat Hriţinii, pentrucă au dat Pătraşcu şi a sa a patra parti din satu Hriţinii, surorii salii Măricăi, pentru un brău de argint poliit cu aur, ci l-au fost luoat de la dănsa, când au pribigit ei în Ţara Leşască şi e l-au prăpădit atuncia; iară în partea rudenielor lor, a lui Grigori şi a lui Toad<e>r şi a surorilor lor: Nastasiei şi Stancăi şi altor surori a i<o>r li s'au venit lor satu Voroana, cu moară.

Drept accia, să li fie slugil<o>r noastri, lui Dimitru Ponici şi surorii sali Agafia satu Sfitcăuţii cu moară şi giumătati di sat Hriţinii cu moară, ci-i în ţin<u>tul Hotinului şi dela noi uric şi ocină cu tot vinitu, lor şi copielor lor, nepoţil<o>r, strănepoţil<o>r, prestrănepoţil<o>r şi la tot niamul lor, cini să va alegi mai aproape, nistrămutat niciodinioară în vac.

Iară hotarul acelor mai sus arătatil<o>r sati, annumi Voroana şi Sfitcăuţii şi ace giumătati di sat Hriţinii, să li fie lor din toati părţile, după hotarăle lor celi vechi, pi undi din veci s'au apucat.

Şi spre aceasta este credinţa domniei noaştri di mai sus numit, noi Ioan Irimiia Moghila v<oe>v<o>d şi credinţa preiubiţilor din inimă, di dumnezău dăruiţ<i>, fiii domnici meli: Io Costandin v<oe>v<o>d, Io [1]) Alexandru v<oe>v<o>d, Io [1]) Bogdan v<oe>v<o>d şi credinţa tuturor boierilor noştri a Moldaviei, a mari şi mici.

Şi spre mai mari tărie şi întăritură tuturor acelor di mai sus scrisă, am poruncit cinstit credincios boeriului nostru, dum<isa>li *mare* log<o>f<ă>t . . . . . .[2]) să scrie şi pecetia noastră să o legi cătră această adivărată cartia noastră.

S'au iscălit *mare* log<o>f<ă>t Stroici.

S'au tălmăcit di pi limba sărbască pi limba moldoviniască de Ioan Stămati pit<ar>, în Iaş<i>, la anul 1808 Dichv<rie> 7.

Matca acestui suret [3]), adică cel adivărat ispisoc, să află la mine Neculai Caraiman.

Această copii fiind întocmai di pi copie iscălită de Cărăiman, care mi s'au dat de dum<nea>lui moşul Iancul Miclescu vor<ni>c, 1822 Apr. 23.

Iordachi Miclescu <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXIX/33.
Copie rom.

---

[1]) în text «Ioi».
[2]) lipsă în text
[3]) corectat peste «ispisoc».

24

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi.

† Io Eremia ‹Mogh›ila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre, Ion stolnicel, fiul popii Alexa şi rudelor lui, dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din Bahnă, pentru care îi pârîse Iachim armăşel. Să-şi facă de ocină acolo, fiindcă şi-au pus înaintea noastră ispisoc de ferâe, că s'au îndreptat pentru acea pârâ, ca să nu aibă mai mult a-i pârî.

Pentru aceia, să le fie şi dela noi ocină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7114 ‹1606› Aprilie 8.

† Domnul însuşi a spus.

Dumitru ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/142.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CLXIV/8.

25

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi.

Suret de pe cartea *domnească* a lui Ieremie Moghila v‹oe›vod din *anul* 7114 ‹1606› Apr. 8.

Io Ieremie Moghila v‹oe›vod *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.* Scriem slugii noastre, Urzic‹ă› aprod. Dămu-ţi ştire că s'au giudecat înnaintea noastră Ghidul *şi* Ralia cu Ciomârtan şi cu Scântec, pentru partea lor de moşie din Avereşti, gium‹ă›tate din a tree partea şi le-au întors 19 taleri şi ei încă mai cer bani dela dânsul. Deci, i-am rânduit ca să aibă a giura Ciomârtan cu Movila şi cu Onciul, înnaintea ta, drept, precum ştiu cu sufletile lor, precum el sigur au lăsat asupra lor acea parte. Pentru care văzind tu această cartea noastră, să-i pui la giurământ Vineri, peste o sătămână. Iar de nu vor vre să giure acie cu sufletile lor, Ghidul să le întoarcă banii celora. Iar de vor giura aceştie, să-i lasă în pace.

Aciasta poroncim, întărind cu pecete.

Scris în Iaşi.

Insuşi domnul a zis.

S'au tălmăcit în anul 1779 de ... Pavel logofăt *dela* episc‹opia› Huşi.

Arh. St. Iaşi, CDVI/5.
Trad. rom.

26

1606 (7114) Aprilie 10, Iaşi.

† <Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei> . . .[1] şi Mihalcea vătag şi Măciucă vătag că s'a tocmit tatăl lor, Anton, cu nepoata <sa Vărvara şi cu Coli> [2] cioae, pentru o parte de ocină din satul Ostăpceani dela Turia, care este în ţinutul Iaşului şi le-au întors dinaintea lor doisprezece zloţi, pentru ceiace vânduse încă bunicul lor, Drăghici, altă parte din rediul cel mare, însă pentru partea ce a vândut-o el de acolo. Iar Vărvara şi Colicioaie, ele au voit să-l scoată din partea lui din Ostăpceani, însă el le-a întors acei mai sus scrişi bani, 12 zloţi.

Deci noi, văzând acel zapis mai sus scris dela vătaji, iar noi l-am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit acelor mai sus scrişi acea parte din satul Ostăpceani, cât se va alege partea bunicului lor Drăghici, ca să le fie şi dela noi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7114 <1606> Aprilie 10.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/42.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVII.
Altă trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CDXXXVIII/p. 4.

27

1606 (7114) Aprilie 13.

Suret di pi ispisocul sărbescŭ, dela domn<u> Ieremie Moghila voevod, din let 7114 <1606> Apr. 13.

Facim ştiri cu aciastă carti a noastră, tuturor cui să cadi a şti, pentru adevărat credincios boeriul nostru, dum<nea>l<ui> Necoară Prăjăscul log<o>f<ă>t, *fiul lui* Ioan Prăjăscu, nepot lui Toader vist., strenepot Stanciului părcălab, că l-am miluit pre dânsul cu osăbită mila noastră şi i-am dat şi i-am întărit lui, dela noi, întru a nostru pământu, al Moldoviei, pre a lui dreaptă opcină şi moşie, a patra parte din satul Steţcanei, din parte din gios, parte din mijlocŭ şi cu moară, ci este în ţinutul Romanului, din dresul ci au avut moşul lui dela bătrânul Petru v<oe>vod şi din uricul di împărţală di la aceala Petru v<oevo>d.

[1]) loc rupt şi lipsă în orig.

[2]) completat după trad. din sec. XVIII. In trad. « Galicioae », dar mai jos, în text, c Calicioae.

Şi iară să dăm şi să întărim credincios boeriul nostru di mai sus scris, dumneal<ui> Necoară log<o>f<ă>t, pi a patra parti dintru aceala sat Steţcanei, parte din gios şi cu locul de moară, ce esti lui cumpărătură dila sluga noastră Ilei zăc<ni>cer, carile esti lui nepot, drept 250 taliri arginţ, dintru acele dresă şi ispisocŭ ci au avut el dela acel Petriu v<oe>vod; care ace a patra parti au fostu di baştină ficiorilor Todosăei anumi: Ştifan, Rafail şi Candachie, ci li-au fostu luat dila dănşăi Ilei zăcuicer, pentru parte lui din satul Vărtopul, din ţinut Niamţului, cari au fostu vândutŭ mama lor, Todosăe.

Şi iarăşi să dăm şi să întărim, credincios boeriului nostru, dum<nea>l<ui> Necoară log<o>f<ă>t, iarăşi a patra parte, dintru accalaşi sat Steţcanei şi cu locul di moar<ă> din parte di sus, parte din mijlocŭ, ci esti lui cumpărătură dela sluga noastră Sămion armaş, ficiorul Măricăi, nepot Păntei şi dila Antimie, fata Armancăi, sora Păntei şi dila Vasălca, fata Agathiei şi Mafthei, ficiorul Măgădălenei, nepot Urătei, toţi nepoţii Pintei, strenepoţiei lui Ivanco pitar, drept 250 taler<i> bătuţi şi din danei ci au avut moşul lor, Ivanco pitar, dela Ştifan v<oe>vodŭ.

Şi iarăşi să dăm şi să întărim pi boeriul nostru Necoara log<o>f<ă>t şi pi ace a patra parte dintru aciala sat, Steţcanei şi cu parte . . .[1]) din parte di sus, ci au cumpărat-o el drept 250 taler<i> bătuţi, dela Mărcica fata Ştefului [2]) Hăleştiian şi dela nepoata ei, altă Măriică, fata Agafthei, nepoată lui Heleştiianul şi dela nepoţii lor: David şi soru-sa Titiiana, fici<o>ri Catreneii, nepoţi lui Filimon . . .[1]) la boeriul nostru, dumnealui Simion Stroici *mare* vist., însă boeriului nostru, lui Simion vist., i-au fostŭ cumpărătură dela sluga noastră Roman pitărel, ficior Drăghenei, nepot Mihului, însă i-au întorsu lui banii, dum<nea>lui Necoară log<o>f<ă>t, de vreme ci i s'au venit lui mai aproapi, ca să întoarcă; şi ispisoaci de cumpărătură, ci au avut *marele* vist., dela însuşi Petriu vodă, încă li-au dat în măinule lui Necoară log<o>f<ă>t; pentru aceia ca să fie lui şi dela noi, cu tot venitul.

Şi după aceia iarăşi au venet înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri, slugile noastre: Cozma şi fratile său Arsini, ficiorei Nastasie<i>, nepoţi Magtei şi nepotul lor de sor<ă>, Focşa, ficior Cărstănei, nepotul Magdei şi nepotul său, popa Macxim, ficior Arvasăi şi nepoţii lui: Andreica şi Iosăp, ficiorei Alexăi şi Ionaşco, feciorul lui Ignat, toţi nepoţii Arvasăe<i> şi Anuşca Fărcătoai, fata Anghelenei şi nepoţie ei: Rugină şi Sofronei şi Păcurari şi fraţii lui: Condre şi Bălan, ficiorei lui Simion şi a Ţigancăi şi altu Condre, ficior Agafie<i>, toţi nepoţi Magdei şi strenepoţii Stanciului, de a lor bun<ă> voi, de nemini săliţi, nici asupriţi, ş'au vândut a lor driapt<ă> ocină şi moşie, din giumătate ce din gios a satului, din Oboroceni, a patra parti, ci este în ţinut Romanului. Aciia au vândut iarăş boerului nostru, dum<nea>lui Necoară log<o><fă>t, drept 146 talir<i> bătuţi, din dresuri ci au avut moşul lor Tatăl [Tatăl] din danei, dela Ileş v<oe>vod.

[1]) loc alb în text.

[2]) « Ştefului », completat după copia din ms. 3392, f. 98v-100.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră Măreica şi soru-sa Titiiana şi Odonie şi frate-so, Vasăle, ficiori lui Lazăr, nepoţii . . . [1]) iarăşi de a lor bună voe, şi au vândut a lor driapt<ă> ocină şi moşie, loc de o casă, dintru acel sat Oborocenei, din giumătate ce din gios a satului, aceia i-au vândut-o iarăşi credinciosul<ui> boierului nostru, dum<nea>lui Necora log<o>f<ă>t, drept 30 taleri, bătuţi.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră, Stanca şi Costanda şi Măriica, fetele popei lui Ştifan, iarăş de a lor bun<ă> voi, ş'au vândut a lor driaptă opcină şi cumpărătură a tatălui lor, popei lui Ştifan, loc de trei casă, dintru aciala sat Oborocenei, din parte de sus, din ispisoc ci au avut popa Ştifan, din cumpărătură dela Ioan vodă, ci au fostu cumpărătură dela Văţcanu cupariul, din uric. Aceia au vândut-o iarăşi boerului nostru, dum<i>sale Necoară log<o>f<ă>t, drept 100 taler<i> argint.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră, iarăşi aceli di mai sus scrisă: Stanca, Costanda şi Măriica şi nepotul de sor<ă> a lor, popa Avram şi sora lui, Vărvara, ficiori popei lui Gavriil şi Vasăle, ficiorei popei lui Moisăi, toţi nepoţi popei lui Ştifan; iarăşi de a lor bun<ă> voi, ş'au vândut ei, cu toţii, o casă ci o ave ei înpreună dintru accala sat Oborocenii, parte din sus, ci au fostu cumpărătură tatăl<ui> lor, aceia au vândut-o iarăşi credinciosul<ui> boeriului nostru, dum<i>sale Necora log<o>f<ă>t, drept 30 taleri.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră: Anghelina, fata Nastasie, nepoata Anuşcăi şi rudenie ei, Măriica, fata Ghindei, nepoţi lui Văţcan cupariului, iarăşi de a lor bun<ă> voi şi au vândut a lor driapt<ă> ocină şi moşie, dintru acela sat Oborocenei, din parte di sus, loc di doâ casă, ce li-au fostu lor de baştină şi s'au venit lor din parte unchiului lor, Văţcan cupariul, aceia au vândut-o iarăşi boeriului nostru Necoară log<o>f<ă>t, drept 60 taleri bătuţi şi li-au plătit lor deplin, denainte noastră şi nainte boerilor noştri.

Şi iarăş am dat domnie me şi am miluit pre credincios boeriul nostru, dum<nea>lui Necoară log<o>f<ă>t şi pi slug<a> noastră Grigorii Şcheianul diiacu, cu o bucată di pământ din hotarul târgului nostru Scheia, carile acel loc au fostu pi vremile vechi supt ascultare hotarului a satului Oborocenei; alta pentrucă ei au dat domniei mele 60 [2]) cai buni, preţiueţi unul cu altu drept 300 taliri di argint, cari acei cai s'au dat în triaba ţărei.

Drept aceia, aceli de mai sus scris<ă> ocini, ca să fie boeriului nostru de mai sus scris, Necora log<o>f<ă>t şi dela noi uric şi cu tot venet, lui şi ficiorilor lui, nepoţilor, strenepoţilor lor şi a tot niamul, ce să va alegi mai aproape, neruşuit neci odinioară în veci.

---

[1]) loc alb în text.

[2]) deşi cifra chirilică este: 60 credem că, în realitate, este o eroare şi trebuie citit: 6, mai ales că, grafic, cele două cifre sunt apropiate. Celelalte copii au cifra: 6.

Iară hotarul acelor ocini de mai sus scrisă să fie dispre toate părțile, după hotarăle sale cele vechi, din tot locul, căt să fie lor di agiunsu, pi undi au înblat din vechi. Iară hotarul acei bucată di pământ, din hotarul Schei să începi dela sfărșitul iazului lui Pilat, de cătră Scheuleți, pi supt dial, până la obărșie iazului lui Pilat și pără la gura văi Scheulețiului, unde este lor hotarul din sămnu pi din gios di Glodul Olariului; iară dela Glodu pără la fântâna de piiatră lui Andreica, de acolo dialul în sus pără la drum, de <a>ci drumul pără la poiana și prisaca lui Grigori Scheianul și pără unde se înpreunesc hotarul Oborocenelor, atăta este tot hotarul.

Spre acesta este credința domn<i>ei mele, Ieremie Movila vodă și credința a preiubiți fielor domnie<i> mele: Costandin și Alicxandru vodă și Bogdan vodă și credința a tuturor boerilor noștri, a mari și mici.

Iară după a noastră viiață, cine va fi domnu, din fii noștri, sau din niamul nostru, sau pe ceni dumnezeu va alegi a fi domnu țărei Moldoavei, să nu străci a nostră danie și întăritură, ci mai ales să de lor, să întăriască, de vremi ce sint lor drepti ocini și moșie și cumpărături pre a lor drepți bani.

Iară pentru mai mare întăritură a celor de mai sus scrisă, am poruncit cinst<it> credincios boeriului nostru, Lupul Stroice [1]) *mare* log<o>f<ă>t, să scrii și a noastră peceti cătră acestă adevărată carte a nostre să o legi.

S'au tălmăcit di Ghiorghi Evloghie dascal, 1780 Mart. 23.

Poslăduindu-să tălmăcire scoasă de dascal Evloghie de pi ispisocul cel adevărat și fiind întocma, s'au adeveret.

Dumitrachi Sturza *mare* log<o>f<ă>t. 1820 Noemvr. 24.

Acad. R.P.R., LXIV/21.
Trad. rom.
Alte traduceri rom., ibid., LXIV/22; ms. 3392 f. 98v—100, din a doua jum. a sec. XVIII;.

28

1606 (7114) Aprilie 13.

Suret de pe un ispisoc sărbăsc, dela Irimie Movila vod<ă>, ce este din vêleat 7114 <1606> Apr. 13.

Facem știre cu această carte a noastră, tuturor cui să cade a ști, pentru credincios boeriul nostru dumn. Necoară logofăt și Gligore Șchiian, că după alte danii și întăriturí, iar<ă>ș le-am dat domnia me și i-am miluit cu o bucată de pământ din hotar<u> târgului nostru Șchie, care acel loc au fostu din vremile vechi supt ascultare hotarului a satului Oborocénii; alta, pentrucă ei au dat domniei

[1]) în text «Stoicei».

méle 6 cai buni preţuiţ‹i› unul cu altul, drept 300 taleri de argint, care acei cai s'au dat în treaba ţării.

Drept acée, acéle de mai sus scrisă ocine, ca să fie boeriului nostru de mai sus scris, Necoară logofătu şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi ficiorilor lui, nepoţilor, strănepoţilor şi a tot neamul, ce să va alege mai aproape, nerușăit niciodată în veci.

Iar hotarul acelor ocine de mai sus scrisă să fie despre toate părţile după hotarăle sale cele vechi, din totu locul, ca să fie lor deagiunsu, pe unde au umblat din vac; iar hotarul acei bucată de pămănt din hotarul Șchei să începe dela sfărșitul iazului lui Pilat, de cătră Șcheuleni, pe supt deal, până la obărșie iazului lui Pilat şi până la gura văi Șcheuleţii, unde este lor hotarul de simn‹e›, pi din gios de Glodul Olariului, iar dela Glod până la fântâna de piiatră a lui Andrăica, deacolo dealul în sus până la drum; de ‹a›ci drumul până la poiana şi prisaca lui Grigorăi Șchcianul şi până unde să împreună cu hotarul Obrocenilor, atâta este hotarul.

Spre aceasta este credinţa domnii méle, Irimie Movila vod‹ă› şi credinţa a preiubiţilor fiilor domnii méle: Costantin vod‹ă› şi Alexandru vod‹ă› şi Bogdan vodă şi credinţa tuturor boerilor noştri, a mari şi mici.

Iar după a nostră viiaţă, cine va fi domnŭ din fiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine dumnezeu va alege a fi domn ţării Moldovii, să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci mai ales să dé lor, să întărească, de vréme ce sănt drepte ocine şi moşăi şi cumpărături, pre a lor drepţi bani.

Iar pentru mai mare întăritura acelor de mai sus scrisă, am poruncit cinstit credincios boieriului nostru, Lupul Stroici *mare* logft., ´să scrie şi a noastră pecete către această adevărată carte a noastră, să o lege.

Posleduindu-să suretul acesta, din cuvânt în cuvânt şi fiindŭ întocma şi asămine cu tălmăcitura lui Gheorghie Evloghie dascal, s'au încredinţat cu a nostră iscălitură.

Let 1784 Mai 27.

Acad. R.P.R., CXII/2.
Trad. rom.

29

1606 (7114) Aprilie 13.

† Adec‹ă› mă‹r›turi‹si›ţii într'acestu zapisi, eu Vasili păh., *fiul lui* Dura *din* Icușăni, că am vândut parte me din ocină ce să va alegi din sat den Băloşeşti cu tot venitul din tot locul, fratilui meu Toadir păh., din Bălușăşti, der‹ep›t şăptizăci zloţi tătărăşti ban‹i› gata. Şi într'accastă tocmală au fost vărul meu

Pătrașco și vărul meu Toadir și nepotul Simion Băisan și Andronic și Măcsin păh. Aceasta mărturisim cu sufletili noastri. Mai spre mare credi<n>ță ne-am pusi peciții, să să știe.

Lea<t> 7114 <1606> Ap. 13.

Acad. R.P.R., CV/73.
Orig. rom; 4 peceți inelare și 2 degete aplicate.

30

1606 (7114) Aprilie 22, Iași.

† Iată eu, Dumitru fost pitar, mărturisesc cu această scrisoare a mea, cum am vândut panului Nicoară armaș a treia parte din partea unchiului meu Ioan vistier, din satul Băloșești. Aceasta am vândut-o pentru 40 [1]) taleri și am luat plată deplină, precum scriem înaintea a martori buni: pan Dumitrașco Cujbă și Sampson pivnicer și Nebojatco uricar și Stan vătah dela vornicul Ureache și mulți alții.

Și eu însumi am scris cu mâna mea, pentru credință, iar martorii au pus peceții lor.

Scris la Iași, în anul 7114 <1606> Aprilie 22.

Dumitru <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/3
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1786.

31

1606 (7114) Aprilie 24, Iași.

† Cneaghina Maria și Ilisafta, doamna domnului Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem dregătorilor, muncitorii [2]) noștri din târgul Hârlău și vicrilor și vătafilor de vieri de acolo, care lucrează acolo la viile noastre. Vă dăm știre că au venit înaintea noastră rugătorii noștri, monahii dela sfânta mânăstire Neamțul și s'au jăluit înaintea noastră și au spus că ei au avut acolo o moară și au avut la moară un om, care le este lor și morar și berar [3]) și de toată treaba sfintei mânăstiri, iar voi îl turburați și-l trageți la viile noastre cu alți oameni.

---

[1]) corectat posterior în: 50.
[2]) «parobțim» în orig.
[3]) «bărar» în orig.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a noastră, mai mult să nu-l turburați și să nu mai vie mai multă plângere, că mare certare veți avea.

Altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7114 <1606> Aprilie 24.

Acad. R.P.R., LXXII/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

32

1606 (7114) Aprilie 28, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugilor noastre, Nechita diac și fratelui lui, Donici comis și surorii lor, Urâta, fiii lui Andreica fost pârcălab, dreptele lor ocini și cumpărături ale tatălui lor, niște părți de ocină din sat din Vârtop, cât se va alege partea Stancăi și a fratelui ei Gliga, fiii lui Oniul, ce a cumpărat dela aceștia tatăl lor, Andreica, pentru șaizeci zloți și altă parte, cât se va alege partea Vărvarei, fiica lui Eremia din Vârtop, ce a vândut-o pentru treizeci zloți și partea lui Mihăilă și a surorilor lui, Anița și Măgdălina, fiii lui Nicoară, ce au vândut-o tot pentru treizeci zloți și deasemeni, partea lui Vasile, fiul Sorcă din Vârtop, ce a vândut-o pentru șaisprezece zloți și partea lui Petriman și a surorii lui, Tâmpoae, fiii Crețoaei, ce au vândut pentru douăzeci zloți și iarăși, partea lui Lupul și a surorii lui, Costina, fiii Măriei, din acelaș sat, ce au vândut pentru douăzeci și patru zloți și iarăși partea lui Gavril și a surorii lui, Sora Oglindoae, ce au vândut pentru una sută și douăzeci zloți și partea lui Buculei și a vărului lui, Eremia și a nepoatei lui Eremia, pentru șaizeci zloți, iarăși din acelaș sat și partea lui Ionașco și a fraților lui, Vasile și Miron și a surorii lor, Ana, fiii lui Drăgan comis, ce au vândut din acelaș sat, pentru o sută și douăzeci zloți și partea altui Ionașco și a surorii lui, Odochia, fiii Dușcăi, ce au vândut pentru treizeci zloți și partea altui Ionașco, fiul lui Nicoară, din acelaș sat, din Vârtop, pentru șaizeci zloți și partea lui Simion și a fraților lui, Pântea și Toader și a surorii lor, Mărîica, fiii lui Ion Uscatul, pentru optzeci și opt zloți, iarăș din Vârtop, din ispisoc de cumpărare ce a avut tatăl lor, Andreica fost pârcălab, dela Aron voevod, pentru toate acele părți din Vârtop, care este pe Cracău și cu partea lor din loc de mori, ca să le fie și dela noi uric cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7114 <1606> Aprilie 28.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/V/10.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

33

1606 (7114) Aprilie 28.

Ispisoc din 7114 ‹1606› Apr. 28, dela domnul Irimie Movila v‹oe›vod, tălmăcit de Evloghii dascal, întăritoriu lui Oana sluger şi lui Matei spatar, după mărturie lui Ioan episcop de Huş‹i›, cum că Necoară Ratiş, ficiorul Stancăi au vândut Oanii şi lui Matei a sa parte de ocină, cât se va alege din sat din Cudreşti, drept 32 taleri.

Şi iarăş, după mărturii dila Voicul pârcălab, cum că Nastasâe şi sora ei, Mentiana, fiicile lui Belciu, au vândut lui Oana sluger şi fetii lui, Oprina, parte lor de ocină, cât să va alege, iarăş dintr'acelaş sat, din Cudreşti, drept 20 taleri.

Şi iarăşi, după o mărturii dela Zole şoltuz din Huş‹i› şi dela oameni buni, cum că Sora, fata lui Frăţâlă, au vândut Oprinii, fata Oanii, a sa parte de ocină, iâtă să va alegi din sat din Cudreşti, drept zăci galbini de argint.

Arh. St. Iaşi, CCCL/120.
Copie rom. din sec. XX.

34

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre, Silion şi fratele său, Ion şi surorile lor, Stana şi Tecla, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisoc de împărţeală, ce au avut ei dela Petru voevod, a treia parte de sat din Borceşti, dinspre apus. Aceia au vândut-o slugii noastre, Lazea, pentru patruzeci taleri.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră, Ghiorghie fiul lui Marco, nepotul lui Pătru Ezereanul, nesilit de nimeni şi a vândut partea sa, cât se va alege din sat din Borceşti, a şasea parte, din privilegiul dela Alexandru voevod, pe care l-au avut bunicii lui, aceia au vândut-o slugilor noastre Toader şi fratelui lui, Istratie, pentru optsprezece taleri. Şi le-au plătit deplin.

Pentru aceia, să le fie şi dela noi cu tot venitul. ‹Şi altul› să nu se amestece.
Scris la Iaşi, anul 7114 ‹1606› Aprilie 29.
Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›
Dumitru ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLXXIV/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

35

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Marco păhărnicel şi Todosii [1]) patru ogoare în frunte din ţarina satului Tescanilor, care este în ţinutul Iaşi, cât ţine în lung acel hotar, tot câte patru ogoare la rând, până la capătul hotarului şi pe unde este loc de fân, să fie pentru fân, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Marco dela Petru voevod, ce i-a fost lui cumpărătură dela Gliga şi dela verii lor Capotă şi Marco, toţi nepoţii lui Maxin stegar şi ai Ungurolui şi ai lui Petrea, pentru o sută şi şaizeci de zloţi tătăreşti, din uricul pe care l-au avut dela Ştefan voevod.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7114 <1606> Aprilie 29.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Nebojateo <a scris>.

<Pe verso, însemnarea rom.:> « Acest ispisoc nu s'au putut pecetlui, că au apucat pre dumnealui vodă moartea ».

Acad. R.P.R., LXXIX/27.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, ştearsă.

36

1606 (7114) Mai.

† Eu Ştef<an> din Valeva şi cu Gafiia, fiica lui Dumitru din Sănăuţi, singură dela sine înştiinţez că am vândut de bună voia noastră rudei noastre, Mihaşco Dracea şi femeii lui, Nastasca şi am vândut din sat din Sănăuţi, în ţinutul Suceava, a treia parte din jumătate de sat, jumătatea din partea de jos şi jumătate din vad de moară şi cu lazuri, un laz ce este cumpărătură la capul pădurii, alt laz ce am cumpărat dela popa Ion. Acea parte mai sus scrisă am vândut-o, pentru optzeci taleri număraţi şi ne-a plătit deplin.

Şi au fost la această tocmeală: Lenţea fost staroste <şi> Iuraşco Dracea fost staroste şi Ignat Stefcovici şi R . . . [2]) şi alţi mulţi oameni . . . [2]).

. . . [2])credinţă şi tărie am pus pecetile noastre la acest zapis. Aceasta mărturisim.

In anul 7114 <1606> Mai.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, XV/I/1.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, 3 peceţi timbrate.

[1]) « şi Todosii », scris între râuduri.

[2]) loc rupt în orig.

37

<1606 Mai>.

† Iată dar eu, Lupul, fiul lui Fartuga din Soci, înștiințăm cu acest zapis al nostru, că am luat dela Pătrașco Bașotă douăzeci și cinci taleri și am pus zălog partea mea de ocină din satul Bodești, însă din vatra satului și din țarină [1]) fără fâneţe, ca să am a-i da banii fără întârziere.

Și la această tocmeală au fost Ionașco Peicul fost staroste și Bran fost comis. Și pentru mai mare credință am pus peceţile noastre pe acest zapis.

Și însumi eu, Ionașco diac, am scris.

<în românește:> † Cu Grozava am fost, când am dat acești bani.

† Și așijdere, după moartea văru-mieu, Lupului, am dat 6 ug. câte 10 bani, de l-am plătit de dajde curtenească dela Iurașco Bașot<ă> și așijdere la gălbănaș un galbăn, la Avram am dat.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/1.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu două traduceri rom., dintre care una din 1827.
Datat după doc. din 1606 Mai 8, pe care Pătrașco Bașotă pune mențiunea: «Cu Grozava am fost când am dat acești bani».

38

1606 (7114) Mai 3, Iași.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistrița, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele să țină și să apere boii și vacile și toate averile drepte ale lor și vecinii din toate satele lor, pe unde va avea sate sfânta mânăstire, să nu aibă nimeni a trage cu sila averile lor de pe satele lor, pentru alte sate și pentru alți oameni.

Pentru aceia, voi dăbilari, câți veți merge cu slujba domniei mele prin ținutul Neamț, să nu aveți ale trage vitele pentru alte sate și pentru alți oameni, numai să aibă a da dabila lor cum vor fi scrișii, iar cine nu va asculta, cum scriem mai sus, pe un atare dăbilar, domnia mea voiu trimite și acolo îl va spânzura, în ținut.

Și altfel să nu fie, pentrucă de multe ori am trimis domnia mea carte și poruncă, iar voi întru nimic nu gândiți la porunca domniei mele.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a le lua vitele înaintea acestei cărți a domniei mele.

[1]) «țarină», rom. în orig.

Scris la Iași, în anul 7114 <1606> Mai 3.

† Însuși domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXIII/6.
Orig. slav. hârtie pecete timbrată.

39

1606 (7114) Mai 5.

Adecă eu, Hărbor cel bătrân din Dombrăviți, scriem și mărtorisăscu cu acista zapis al meu, pre<cum> [1]) am dat eu driptă ocini și moșii a mia ci am la Dubrăviţa și o am dat nipoto-mieu, lui Ghiorghiți, ficioru<lu>i Ștefani căpitani și i-o am dat di bună voia mia, de nime nevoiit, nici silit, ci de buni voia mea.

Și o am dat dinai<n>tea popii Isaei și dinai<n>tea lui Ghiorghii *de acolo și* dinai<n>ti lui Dumitrașco, *fiul lui* Drăgan și dinai<n>tea . . . [2]) sura popii și a molți oamin<i> <buni> [1]) și bătrâ<ni> cari s'au prelijit aci la răpusari suflitul<u>i meu.

Dici eu așia a<m> lăsat cuvântu cu limbă di moarte, ca s<ă> fii driptă ocin<ă> și moșie lui Ghiorghiți și ficiorilor lui și nepoților lui și a toată siminţiia lui.

Iar cini dintru al mii oameni să va amistica după moartea mea, să fie tricleat și prăcleat și lipădat de 318 *părinți*.

Și pintru cridința ni-au pus și piciţili să <se> [1]) știi.

La anul 7114 <1606> Mai 5 [3]).

Eu popa Isaiia *am scris*.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, VIII/2.
Orig. rom., hârtie, 3 peceți aplicate.

40

1606 (7114) Mai 7, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Crasnăș vătag de hânsari cu frații săi, Simion și Trifan diac și cu nepoții lor, fiii . . . [2]) icăi și Măgdălina și Antemiia, fiicele lui Giurgiu Crasnăș și au pârît pe sluga noastră Ionașco <Bolca> pentru satele anume Grumăzești și Fauri, care sunt pe pârâul Vasluiului și cu locuri de moară în amândouă satele, spunând că aceste sate sunt lor de moștenire dela strămoșul lor, Toader Crasnăș ușar. Și au arătat înaintea

[1]) omis de diac.
[2]) loc rupt în orig.
[3]) Data este greșită și adăugată ulterior, cu altă cerneală.

noastră şi un uric de mărturie dela Petru voevod cel Bătrân. Iar mai sus scrisul Ionaşco Bolea asemenea a spus înaintea noastră că aceste două sate le-a cumpărat dela Nicula şi dela Crasnăş, fiii <A>xiniei călugăriţa, nepoţii lui Crasnăş vistiernic, strănepoţii lui Crasnăş uşar şi a arătat înaintea noastră un ispisoc de cumpărare dela domnia mea că i-a dat el bani gata patru sute şi şaizeci şi cinci <galbeni> ungureşti şi le-a rămas <dator> cu o sută şi treizeci şi cinci <galbeni> ungureşti.

Deci întru aceasta i-am judecat pe ei după legea ţării şi le-am aflat lor legea cu sfatul nostru că sunt ale lor unele . . .[1]) Crasnăş şi cu acei din Munteni, cu jumătate . . .[1]). Deci le-am întocmit lor ca să stăpânească Ionaşco <Bolea jumătate din satul Grumăzeşti, partea dinspre răsărit şi jumătate din satul Fauri şi>[2]) cu jumătate de loc de moară . . .[1]) iar dânşii, mai sus scrişii <Crasnăş vătag de>.[2]) hânsari cu fraţii lui şi cu nepoţii săi, să stăpânească jumătate din satul Grumăzeşti, partea dinspre apus şi jumătate din satul Fauri cu jumătate din locurile de moară, care le este de moştenire.

Şi după judecata noastră şi ei aşa s'au întocmit de bună voia lor, să stăpânească pe jumătate, cum scriem mai sus.

Pentru aceia, aşa s'au întocmit, de au pus între dânşii legământ ca să nu mai aibă a se pârî de aci înainte şi nici să ridice niciodată unul asupra altuia această pâră. Iar cine s'ar încerca să mai pârască sau să strice tocmeala aceasta, să aibă a fi dator înaintea porţii domniei mele cu mare gloabă.

Pentru aceia, altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Mai 7.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIV/167.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII, după care s'au făcut completările.

41

<1606, înainte de Mai 8>, Iaşi.

† *Adică noi*, Boul vistiiarnic şi Solomon vistiiarnic, scriem şi dăm ştire cu această carte a noastră, cumu au venit însuşi Drăgan Ciolpan pârcălabul înnaintea noastră şi au dzâs nepotu-său, lui Pătraşco Başot<ă> să-l plătească di un rămăşag, ce au rămas la vistiiar, dela ţinutul Tutovei, cindzeci şi şépte de galbini şi să-i ţie partea lui de ocină, cătă să va veni, din sat din Bodeşti şi din Dăncest<i>

[1]) loc rupt în orig.
[2]) completat după trad. rom.

toată, cu tot venitul. Şi au lăsat nici feciorii lui să n'aibă a întoarce şi am scris noi acel rămăşag pre Başotă, la vistiiar.

Intr'acea, Başot<ă>, după moartea lui Ciolpan, a dat ştire feciorilor lui Ciolpan ca să-ş<i> plătească rămăşagul tătăne-său la vistiiar şi să-ş<i> ţie ocina, iar ei n'au vrut să plătească, ce au lăsat să plătească Başotă acel rămăşag şi să ţie ocina.

Intr'acea, Başotă au dat 57 de galbini în vistiiar şi au istovit acel rămăşag. Şi ca să aibă a-ş<i> face şi direase domneşt<i> prea acea ocină din Bodeşt<i> şi din Dănceşt<i>, cu tot venitul.

Pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile pre acest zapis al nostru.

Eu Chiul am scris, să se ştie.

Scris în Iaşi.

Bani dela sulgiu au fost, să se ştie.

Eu Boul vistier.... [1]) <m. p.>

Eu Solomon vist. <m.p.>

† Cu Grozava am fost, când am dat aceşt<i> bani.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi,Fondul Spiridoniei, XXX/I/20.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.
Datat după uricul de întărire din 8 Mai 1606 dela Ieremia Movilă voevod.

42

1606 (7114) Mai 8, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Pătraşco Başotă diac şi a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela credincioşii noştri boieri, Boul vistier şi Solomon vistier, că a venit înaintea lor Drăgan Ciolpan fost pârcălab, pentru o rămăşiţă care a rămas dela o slujbă ce a umblat el după bani de sulgiu din ţinutul Tutovei, a rămas cu şaptezeci galbeni ungureşti. Şi el n'a avut cu ce plăti acei bani, ci a rămas să plătească nepotul lui mai sus scris, Pătraşco Başotă, acea rămăşiţă dela vistieria noastră şi să stăpânească partea lui de ocină, din satul Bodeşti şi din Dăncesti ce sunt în ţinutul Neamţului, ce se va alege partea lui toată pe Cracău.

Astfel sluga noastră Pătraşco Başotă a întrebat pe toţi fiii lui Drăgan Ciolpan, de vor să plătească rămăşiţa tatălui lor şi să-şi stăpânească ocina. Iar ei n'au voit să plătească.

La aceasta, sluga noastră Pătraşco Başotă, dacă a văzut că ei nu voesc să plătească acea rămăşiţă, s'a sculat el şi a plătit acei mai sus scrişi bani, 70 <gal-

[1]) indescifrabil.

beni> ungurești, în vistieria noastră și a scris pe Drăgan Ciolpan pentru acea rămășiță.

Pentru aceia, să fie acele mai sus scrise părți de ocină din satul Bodești și din Dăncești pe Cracău, ce se va alege, ale slugii noastre mai sus scrise, Pătrașco Bașotă, să fie și dela noi uric și întărire și ocină cu tot venitul și din vatra satelor și din câmp și din apă și din tot locul ce va fi pentru folosință. Și altul să nu se amestece.

† Scris în Iași, în anul 7114 <1606> Mai 8.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Cu Grozava am fost, când am dat acești<i> bani [1]).

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, XXX/I/21.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827 și alta dela sfârșitul sec. XVIII.

43

1606 Mai 8, Cameniţa.

Milostivii mei pani ai frăției.

Doresc milostivirii voastre și toate bucuriile fericite dela domnul dumnezeu, pentru vreme lungă nemăsurată.

Înștiințez pe milostivirea voastră, milostivii mei pani, că milostivirea lui, domnul, a trimis milostivirii voastre, prin Nicolae, fratele milostivirii voastre, o mie cinci sute de zloți polonezi, pentru acel hram dumnezeiesc, cerând milostivirii voastre, ca după cum până în vremea aceasta ați binevoit să depuneți sârguință față de acest lucru dumnezeiesc, ca voi și de acum înainte să binevoiți să depuneți mai multă grijă, ca acest început dumezeiesc să se poată îndrepta și termina, fără întârziere.

Iar dacă pan Nicolae nu a putut fi trimis așa repede, aceasta nu vine din vreo rea voință a milostivirii sale domnului, nici din nepăsarea noastră, ci din neîndestularea vistieriei milostivirii sale domnului, ca și din marile și nesuferitele cheltuieli ale milostivirii sale domnului. Totuși, milostivirea sa domnul, cu ajutorul lui dumnezeu, are grijă să termine ceiace a început, numai dacă și milostivirea voastră veți binevoi să adăugați și stăruința voastră pentru aceasta. Iar dacă milostivirea voastră veți avea nevoie de mai mulți bani anul aceasta, milostivirea sa domnul a făgăduit să dea, numai binevoiți milostivirea voastră a trimite <pe cineva>.

[1]) rândul acesta, în românește.

Iar dacă pan Nicolae nu are scrisoarea dela milostivirea sa domnul, către milostivirea voastră, binevoiți să nu-l țineți de rău pentru aceasta, căci aceasta s'a întâmplat din pricina plecării mele în grabă, că a plecat fără scrisoare, nevoind să mă părăsească.

După aceasta și a doua oară mă încredințez milei voastre.

Din Camenița, luna Mai 8 [1]), 1606.

Al milostivirii voastre, milostivii mei pani, întru totul binevoitor prieten și slugă.

Lucaș Stroici logofăt, cu mâna proprie.

Am primit această sumă în număr de o mie patru sute și șaptezeci zloți și zece groși, în trei saci pecetluiți. Pan Nicolae Lucașovici i-a adus și îi va da frăției, dela milostivirea sa domnul, iar scrisoarea nu a fost dela milostivirea sa domnul, ci numai aceasta.

<Adresa:> Se cuvine milostivirii lor, panilor frăției din orașul Livov, mult milostivilor mei pani și prieteni.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIV/8 a—b.

Fotocopie după orig. slav din Arhiva stavropighiei din Liov; pecetea aplicată a lui Luca Stroici.

44

1606 (7114) Mai 10, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Iosip vistiernicel și a întors treizeci și șase taleri în mâinile lui Ionașco, pentru o parte de dedină a lui, a treia parte din a patra parte din satul Șoldana, ce este pe Jijia, care acea parte de ocină a cumpărat-o Ionașco aprod dela Ilinca, fiica Nastasici, nepoata Grozavei, din privilegiul ce a avut bunica ei Grozava dela Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisoc de împărțeală ce a avut deoparte de frații săi. Și ispisocul de cumpărătură ce a avut Ionașco aprod dela domnia mea, încă l-a dat în mâinile lui Iosip vistiernicel.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7114 <1606> Mai 10.

† Domnul a poruncit.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan Gură de Aur, XVII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom.

[1]) corectat din 18, dată ce reprezintă stilul gregorian.

1606 (7114) Mai 12, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghila voevod.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţa sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată, eu robul stăpânului Hristos dumnezeul meu, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, adevărat închinător al preasfintei troiţe, Io Ieremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoire şi cu iubire de inimă, din tot cugetul nostru şi cu toată grija sufletească, cu ajutorul lui dumnezeu, cu sfatul de obşte al domniei mele, împreună şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni, chir Teodosie Barbovschi arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filotei episcop de Huşi, am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul cinstitei şi slăvitei tăieri a cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, din singură stăpânirea dată nouă de dumnezeu cu două sate ungureşti, anume Săboanii şi Berendieştii, cu mori pe pârâul satelor şi cu tot venitul lor şi cu toate hotarele lor şi cele ce sunt pe ele.

Care aceste sate au fost drepte domneşti şi ascultătoare de ocolul Romanului, căci în vremile de acum, am cercetat şi pe celelalte sfinte biserici, cât este după puterea noastră, cu milă şi cu întărire; am dorit ca şi acolo, la aceia care este nou zidită în zilele noastre, să ne numim adevăraţi ctitori.

Pentrucă şi noi am avut din tinereţea noastră neclintit înrădăcinată în suflet, dorinţă iubitoare de dumnezeu şi o aprindere din inimă pentru întărirea şi cinstea şi înfrumuseţarea sfintei biserici. Şi până în adânci bătrâneţe, ca cerbul ardem de însetare către dânsa care curge ca un isvor de viaţă neprihănită şi dela care doresc răcorirea sufletească, căci am văzut, până acum, că toate sunt menite deşertăciunii iar singurul lucru care rămâne pururea este numai acesta care nu are sfârşit. Precum şi Pavel arătând mărirea splendorii ei, zice, că: Ştiut să fie acuma că începutul şi puterea stau în cereştile biserici; mult felurită este înţelepciunea dumnezeiască. De aceia, cel care întăreşte şi înfrumuseţează biserica întăreşte şi înfrumuseţează sufletul său. Căci, precum sfinţii purtători de trup şi născuţi din ţărână, tot aşa şi noi, oamenii pătimaşi, în acelaş chip ne-am silit să placem lui dumnezeu, ca să aflăm viaţa cea neprihănită şi fără de sfârşit, îndulcindu-ne de cele veşnice şi de neştearsa bucurie ce a făgăduit-o dumnezeu, celor ce-l iubesc, după cum spun scripturile insuflate de dumnezeu, căci privind trupul trecător şi toată viaţa aceasta trupească, m'am întărit cu cuvintele lui Pavel, care zice, că dacă trupul, casa noastră pământească, se strică, avem zidire dela dumnezeu, casa cea nefăcută de mână, veşnică, în ceruri şi pentru iubirea de Hristos

dumnezeu, care a spus că multe lăcașuri are tatăl meu. Și nu numai că nu a cruțat averile, ci și însuși sufletul și sângele său cel de bună nădejde l-a vărsat.

Și unii s'au înălțat prin feciorie și curăție, alții prin post și înfrânare și cu lacrimi neîncetate, iar alții darnici și generoși cu milosteniile, s'au învrednicit de o astfel de fericire, urmând glasului dumnezeesc, care zice: « Fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți ». Despre această fericire și David cel văzător cu duhul, a strigat: « Fericit cel ce înțelege pe cel lipsit și sărac, căci în ziua cea cumplită, îl va izbăvi dumnezeu » și celelalte. Și iarăși: « Fericit bărbatul care miluiește și dă, oricât de puțin agonisește, dă săracilor; dreptatea lui va rămâne în vecii vecilor ». Și iarăși: «Fericiți aceia, cărora li se vor ierta fărădelegile și cei cărora li se vor acoperi păcatele ». Și multe sunt în dumnezeiești scripturi, așezate spre folosul nostru sufletesc.

Acestea deci și noi ne silim a le urma și ne rugăm lui dumnezeu să ne întărească și să ne învrednicească cu făgăduința cea nefățarnică a milostivului dumnezeu, precum și sfântrăposații domni cei de demult care au fost mai înainte de noi, s'au silit să afle lăcașul domnului și pacea sufletelor lor, necruțând bogăția trupească, ci năzuind către cele cerești, au miluit pe acei săraci și au întărit bisericile lui dumnezeu și sfintele mânăstiri și pe acestea din temelii le-au ridicat, întru slava și lauda preasfântului și înfricoșătorului nume al preasfintei, marii troițe și întru cinstea preaneprihănitei fecioare, maica lui Hristos, dumnezeul nostru și al tuturor sfinților și întru pomenirea acelor de mai înainte și acum răposate suflete de creștini dreptcredincioși, care și aceste suflete de domni binecinstitori se pomenesc până în vremurile de acum, fără uitare și până la sfârșit.

Pentru aceia și sfinților lor călugării din această sfântă mânăstire, să aibă de datorie să ne pomenească și să roage pe dumnezeu, după obiceiul sfintei biserici, pentru sănătatea trupească și mântuirea sufletelor, pentru domnia mea și mama noastră și doamna domniei mele și pentru fiii și fiicele dăruiți nouă de dumnezeu și să scrie numele noastre pe suflete, în sfântul mare pomelnic, să se pomenească în dumnezeieștile slujbe și la tainele cele de viață făcătoare ale lui Hristos, asemenea și mare pomenire să ne facă tuturor împreună și pe numele arătate, ca mari ctitori, în ziua sfântului și marelui Ieremia proorocul, luna lui Mai, în ziua întâi să se pomenească, atunci, numele noastre, Io Eremia Moghila voevod și al părinților domniei mele, Ioan Moghilă logofăt, care în viața călugărească s'a numit Ioanichie, și al maicii noastre, cneaghina Maria și al doamnei domniei mele, Elisaveta și al fiilor noștri de dumnezeu dăruiți, Costantin voevod și Alexandru voevod și Bogdan voevod și al fiicelor noastre, doamna Erina și doamna Maria și doamna Ecaterina și doamna Ana și al celorlalte odrasle, dăruite nouă de dumnezeu, să se pomenească din an în an săvârșindu-se pomenire la câte un an cu osârdie, îngrijindu-se bine să ne facă pomenire domnească, pe cât se poate, cu toată grija sfintei mânăstiri, cât va ține ea.

Iar hotarele acestor mai sus scrise două sate ungureşti, cu care am miluit sfânta mânăstire Săcul, anume Săboanii şi Berendieştii, din ţinutul Romanului, să fie din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Şi la acesta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Ieremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Costantin voevod şi Alexandru voevod şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigorie stolnic, credinţa panului Simeon Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau altul, din alt neam, pe care îl va alege cu dreaptă judecată atotputernicul dumnezeu, pe acela îl rog să nu strice pomana şi miluirea noastră sfintei biserici mânăstireşti, ci domnia sa să miluiască şi să întărească aceste două sate, anume Săboanii şi Berendieştii, din ţinutul Romanului, să fie sfintei mânăstiri Săcului, neclintite în vecii vecilor, precum şi domnul dumnezeu va milui şi va întări domnia mea în această viaţă de aici şi în împărăţia cerească cu îndoit însutite vecinice bunătăţi, să fie asemenea cu sfinţii împăraţi. Iar cine ar risipi osârdia noastră şi ar strica pomenirea noastră, să-l sfărâme mânia lui dumnezeu, mai mult ca praful şi ca orice pulbere şi să piardă dumnezeu amintirea lui de pe pământ, din toată rădăcina, ci şi înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos, să-şi afle nemilostiv pârîtor pe marele înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu soboarele fără de număr ale luminaţilor îngeri şi arhangheli şi cu mulţimea chipurilor apostolilor şi proorocilor şi cu mulţimea chipurilor de oşteni ale cinstiţilor mucenici şi în deosebi să aibă pârîtoare pe preacurata şi întru totul neprihănit fecioară, maica lui Hristos, către care se îndreaptă nădejdea cea bună a dreptcredincioşilor creştini, asemenea şi pe toţi sfinţii, a căror laudă este mântuire; sfânta biserică să-l aibă pe el ca pe un adevărat duşman şi dărâmător de biserici, precum şi aceiaşi parte să aibă, în muncile cele fără sfârşit, cu Iuda vânzătorul domnului şi cu ceilalţi eretici, călcători de lege, fără de ruşine şi fără de dumnezeu dărâmători de biserici, cu Dioclţian şi cu Maximian şi cu Iulian şi cu alţii asemenea acestora şi blestemul lui Arie, pe care l-a primit dela cei 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, care au fost în soborul dela Nicheia în celelalte soboare, să coboare asupra capului lui şi să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu şi de toţi sfinţii lui dumnezeu, amin.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris în Iași, Dumitru Filipovici, în anul 7114 <1606> luna Mai 12 zile.

Ieremia voevod <m. p.>

Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCL/121
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, ibid., CDXXXI/6 și alta la Acad. R.P.R., CLXXV/27.

46

1606 (7114) Mai 17, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Dumitru uricar și s'a plâns împotriva slugii noastre, Sechil cămăraș, pentru a patra parte din sat din Selișteni, din Ruși, pe Orbic, în ținutul Neamț, care îi este de moștenire, dela cneaghina lui, Todosia, fiica lui Toader Draxin cămăraș. Insă Sechil a spus că a cumpărat această parte dela cumnatul [1]) lui, Zosim.

Astfel noi am spus lui Dumitru uricar, ca să ia din partea lui Zosim, unde se va afla, pentru partea aceluia și nicăiri nu s'a aflat, din partea lui, <care era> vândută.

De aceia, întru aceasta, i-am judecat și iarăși am dat, ca să aibă să se tocmească Sechil cămăraș cu Dumitru uricar pentru această parte, ca să aibă a-i plăti, pentrucă el a știut că este partea cneaghinei lui Dumitru uricar și a cumpărat-o dela Zosim, fără știrea lui și am făcut lege, ca să aibă a-i plăti. Și întru aceasta, s'au tocmit și i-a plătit și i-a dat o sută de taleri.

De aceia, să-i fie și dela noi ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7114 <1606> Mai 17.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Bașca <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/122
Copie slavă din sec. XX.

47

1606 (7114) Mai 19, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru ieromonahului Teoctist,

[1]) «cumnat», așa în orig.

egumenul rugii noastre, sfintei mânăstiri Pobrata și întregului sobor și vătămanului lor din seliștea numită Dobrăcina, care este în ținutul Iașilor, spre aceia ca oricâți oameni își vor chema din alte țări, fie Rus, sau moscovit, sau Muntean sau Vlah sau orice limbă va fi, sau și din țara noastră, oameni nescriși, iar ei să aibă dela noi slobozenie să nu ne muncească nicio muncă a noastră, nici la oaste să meargă, nici iliș să nu ne plătească, pe trei ani, nici gorștină de oi, nici de porci, nici cincizeci de aspri, nici sulgiu, nici altă dabilă care se va mai adăuga în țară, să nu aibă să dea cu alți țărani [1]), ci să fie în pace de toate, până ce se va împlini acea vreme.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre: pererubnici sau ilișari sau gorștinari sau cincizecinici [2]) sau oricine va fi, să nu îndrăznească a le opri sau a-i turbura pe ei, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7114 <1606> Mai 19.

† Însuși domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

† A scris Proh.

Acad. R.P.R., C/70.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, distrusă.

48

1606 (7114) Mai 25, Iași.

Suret de pe hrisovul lui Ieremia Moghila voevod, 7114 <1606> luna Mai 25

Din mila lui dumnezeu, Io Ieremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea întregului sfat al domniei mele, obștea creștinilor rugători călugări dela sfânta mânăstire Zugraf, cu hramul sfântului mare mucenic și biruitor Gheorghe, care este la sfântul munte Athos și s'au jeluit înaintea domniei mele cu lacrimi și cu mare jalobă, că au fost lipsiți de metocul și mânăstirea lor, sfântul Nicolae, care este în țarina târgului Iași, care mai înainte de acești ani au fost dată de sfântrăposatul domn Petru voevod ca să fie metoh sfintei mânăstiri Zugraf, cu sfatul și blagoslovenia arhierească și al boierilor lui sfetnici, împreună cu binecuvântarea preoților și a tuturor ctitorilor târgoveți, pentrucă acea sfântă mânăstire a sfântului Nicolae ajunsese la pustiire și la încetarea pomenirii binefăcătorilor și celor dintâi ai ei ctitori, din pricina lipsei de grijă a locuitorilor acelei mânăstiri și a cinstiților egumeni care s'au schimbat.

Pentru aceasta a fost dată, ca să fie metoh mai sus scrisei sfinte mânăstiri și să nu poată fi luată în vecii vecilor, în niciun chip, pentruca să se întocmească

[1]) «zemliani» în orig.

[2]) «petdesetniki» în orig.

bună stare la sfânta mânăstire, ca să nu piară pomenirea ctitoricească și buna dorință a binecinstitorilor creștini și care au arătat acolo osârdie și să nu fie vitelor loc de călcare acolo unde odihnesc oasele a multor creștini.

Și despre toate au arătat, înaintea domniei mele și uricul dela Petru voevod, pentru aceasta, adeverind cele cunoscute, făcut și întărit cu mari și înfricoșate blesteme și la aceasta și domnia mea m'am aflat printre marii martori fiind noi atunci pe lângă domnia sa unul dintre cei dintâi sfetnici.

Pentru aceasta, domnia mea, cum am văzut marea lor jalbă și uricul drept și fiindcă și noi am văzut că și Aron voevod a făcut biserica de acum din pietre și lemne gata, ce au fost pregătite pe banii lui Petru voevod și care a fost dată de domnia sa în mâinile călugărilor dela Zograf, pentru ca ei singuri să aibă grija de astfel de lucrări și îndată ce a fost gătită deasemeni cei dela Zugraf, între acestea au lipsit de acolo și din nebăgarea de seamă a unora, cu nepăsare față de acele strașnice blesteme, această sfântă mânăstire și acum ca și în vremea lui Petru voevod a ajuns la pustiire.

De aceia, pentru ca și din partea noastră să nu fie judecată ca o nepăsare, nu am îndrăznit să intrăm în astfel de blesteme, ci și pentru aceasta și pentru dreptate, domnia mea m'am milostivit și împreună cu binecuvântarea celor patru sfinți ierarhi ai noștri moldoveni, chir Theodosie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Anastasie episcop de Roman și chir Ioan episcop de Rădăuți și chir Filoftei episcop de Huși și cu binecuvântarea [1]) întregului sfat al domniei mele și cu voința preoților și tuturor ctitorilor târgoveți, am dat iarăși această sfântă mânăstire a sfântului Nicolai din țarină să fie metoh sfintei mânăstiri Zugraf, în chipul în care a fost dată întâia oară de Petru voevod și cu toate averile mânăstirești, dăruite și date sfintei biserici de bătrânii ctitori și de alții dintre domniile lor, binecinstitorii domni, anume: satul Nicorești, în ținutul Neamț, pe Cracău, cu loc de moară și cu mori pe care l-a dat cel dintâi ctitor, domnul Alexandru voevod și cu satul Jurov, deasemeni în acelaș ținut și pe acel pârâu, cu loc de mori și cu mori, pe care l-a dat domnul Petru voevod, care aceste amândouă sate au fost ascultătoare de ocol și drepte domnești și cu satul Salicicani, în ținutul Dorohoi, pe pârâul Bașău, cu loc de mori și cu mori, pe care l-a dat domnul Iancul voevod, care și acela a fost drept domnesc și ascultător de ocol, să fie sfintei mânăstiri cu veniturile și hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac, și cu viile și cu prisăcile mânăstirești și cu dobitoacele și cu Țiganii și cu iazurile pe unde va fi având sfânta mânăstire și cu toate veniturile, să fie ascultătoare și supuse mânăstirii Zugraf.

Dar și aici sfânta mânăstire să aibă avere din belșug și din veniturile, care se întâmplă și să ducă acolo la sfântul Munte, sfântului Zugraf și părinții egumeni

---

[1]) greșit pentru: « binevoirea ».

care vin de acolo, să aibă a face toate întocmirile înscrise în uricul lui Petru voevod.

De aceia, pentru astfel de întocmire și miluire și întoarcerea metohului către sfânta mânăstire Zugraf, pe care însuși domnia mea am voit-o, este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Io Ieremia Moghila voevod și credința fiilor preaiubiți ai domniei mele Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârste mare vornic de țara de sus, credința lui Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghe și Ionașcu pârcălabi de Neamț, credința panului Cârstea pârcălab de Roman, credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Dimitrachi postelnic, credința panului Toader Veviriță spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Caraiman ceașnic, credința panului Grigore stolnic, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Și după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau altul pe care-l va alege dumnezeu ca să fie domn, milostivirea lui să nu clintească buna întocmire a lui Petru voevod și a domniei mele, ci mai mult să o întărească și să arate buna osârdie, pentruca și domnul dumnezeu să-i înmulțească zilele lui pe pământ și să-i întărească domnia, iar cine va îndrăzni să vatăme și să nimicească întocmirea noastră, acela să fie neiertat de dumnezeu și să fie blestemat de sfinții apostoli și de cei patru evangheliști și de cei 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, care au fost la Nicheia, pentru întărirea neprihănitei credințe a lui Hristos și pentru blestemul necuratului Arie și a celor deopotrivă cu dânsul luptători împotriva lui dumnezeu.

Și pentru mai multă putere și tărie tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios și cinstit, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris la Iași, Dumitruț.

Arh. St. Buc., M-rea Aron-Vodă, 1/2
Copie slavă din sec. XVII-XVIII.

49

1606 (7114) Iunie 13.

† Eu Gheorghei comișel din Pieșești, fiul lui Isaico din Leucușești, singur dela sine mărturisesc cu acest zapis că am vândut dreapta mea ocină, nesilit de nimeni, nici nevoit, ci de bună voia mea, lui popa Toader și lui popa Lupul și lui Drăghici de acolo, din satul Leucușești și în sat și în câmp și în grădini și în tot ce va fi, pentru 60 taleri numărați, pe care i-am luat dela dânșii dinaintea lui Mălaiu fost pârcălab și a lui Albaș fost vornic și a lui Ionașco Pahulcea și

a lui Obăliță și a lui Berciu vătah ca să le fie lor ocină și dedină și copiilor lor și nepoților lor și neamului lor, cine se va alege mai [1]) aproape, cu tot venitul ce va fi.

Astfel să se știe, înaintea acestui zapis al meu.

In anul 7114 <1606> Iunie 13.

Arh. St. Iași, CCLXXIV/6.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate dintre care două căzute.
Cu o trad. rom. din 1807.

50

1606 (7114) Iunie 22, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Bilașco, fiul Ilenii, nepotul lui Simco, strănepotul lui Boris Braevici, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de moștenire ce l-a avut străbunicul său, Boris Braevici, dela Alexandru voevod cel Bătrân și de întărire dela Alexandru voevod cel Tânăr și dela Bogdan voevod Alexandrovici și dela Petru voevod, toate părțile bunicului său, Simco, cât se va alege din satul Brăești din partea de mijloc și cu părțile lor din locul de iaz Brăiasa care este în ținutul Hârlăului. Acestea le-a vândut slugii noastre credincioase, Eremia Mateeșescul postelnic, pentru șaptezeci de taleri de argint.

Și după aceia, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Micul Bahrin, fiul lui Gavril Bahrin, nepotul Roxandei și nepoții lui de frate Toma Bahrin și sora lui, Ileana, copiii lui Simco Bahrin, nepoți tot ai Roxandei și strănepoții lui Boris Braevici, tot de a lor bună voie și au vândut dreapta lor ocină și dedină din aceleași privilegii mai sus scrise, toate părțile lor, cât se va alege din acelaș sat Brăești, din partea Bahrineștilor și cu loc de iaz. Acestea le-au vândut tot slugii noastre credincioase, mai sus scrisului Eremia postelnic, pentru o sută de taleri numărați.

Și după aceia, deasemeni a venit înaintea noastră Ionașco Beribaș, de bună voia lui și a vândut o parte de ocină din acel sat Brăești, dar jumătate din partea lui Pistruiul, cât se va alege. Care această parte a fost a nepotului său Grozav, fiul lui Lupul Pistruiul și el a vândut-o, deoarece Grozav, fiul lui Lupul, a vândut partea lui Beribaș din satul Derzca care este în ținutul Sucevei.

[1]) «mai», așa în orig.

Aceasta a vândut-o el tot slugii noastre, Eremia postelnic, pentru patruzeci de taleri numărați, din aceste privilegii.

Iar după aceia, s'a sculat sluga noastră Griga, fiul lui Vasco din Mamuriuți și a pârît cu un zapis că a plătit pentru această parte șaizeci de zloți la o deșugubină, pentru Lupul Pistruiul, tatăl lui Grozav, încă în zilele lui Ion voevod. Deci sluga noastră, Eremia postelnic, i-a întors și acești 60 de zloți în mâinile lui Griga pentru această parte din Brăești care este partea lui Pistruiul. De aceia, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru acestea deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră, Frățiian vătag și fratele său, Geamănul vătag și Siman și sora lui, Nastea, fiii lui Geamănul, strănepoții lui Boris Braevici, tot de a lor bună voie și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor cât se va alege din acelaș sat Brăești. Aceasta au vândut-o tot slugii noastre credincioase, Eremia postelnic, pentru o sută și douăzeci de taleri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră, Grozav și surorile lui, Gafa și Nastasca și Todosca și Fădorca, copiii Magdei, nepoții lui Boris Braevici și nepotul lor de soră, sluga noastră Drăguș, fiul Maricăi, nepotul lui Boris Braevici tot de a lor bună voie și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor, cât se va alege din acelaș sat, Brăești și cu loc de iaz. Aceasta au vândut-o tot vărului lor, slugii noastre, Eremia postelnic, pentru optzeci de taleri proprii.

Și întru aceasta, deasemeni a venit la noi Ilinca, fiica lui Răcătău, tot nepoată a lui Boris Braevici, tot de a ei bună voie și a vândut dreapta ei ocină și dedină din acelaș sat Brăești, din partea lui Răcătău, toată partea ei, cât i s'a cuvenit. Aceasta a vândut-o tot slugii noastre credincioase, Eremia postelnic, pentru patruzeci de taleri numărați.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Ionașco pârcălab de Neamț, de bună voia lui și a dat ocina sa, o parte din satul Brăești, care parte de ocină a fost a lui Toader Gligenco, unchiul lui Grozav [1]) și a pierdut-o Gligenco pentru cincizeci și cinci de boi, pe care îi luase pentru o deșugubină. Și a dat el acești boi și a plătit pentru el sluga noastră, Ionașco pârcălab acelor oameni, ai cărora fuseseră boii, dar cinci boi fuseseră chiar ai lui Ionașco pârcălab. Și a dat el această parte de ocină ginerelui său, slugii noastre credincioase, Eremia postelnic și nepoatei sale Ileana, cneaghina lui Eremia postelnic.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Eremia postelnic și a pârît de față pe credinciosul nostru boier, pan Isac Balica, pentru niște părți de ocină din satul Brăcești,

[1]) „unchiul lui Grozav" scris deasupra cu altă mână.

pe care le schimbase el cu niște veri ai lui Eremia postelnic, anume Prodan și fratele său, Gligorie, fiii Ilenii, nepoții Domei, strănepoții lui Boris Braevici, a patra parte din jumătatea de jos a satului Brăești și din jumătatea cea de sus a satului, a opta parte. Și luaseră ei dela pan Isac Balica pentru aceste părți jumătate din satul Băncești pe Horaeț în ținutul Sucevei și încă și patru sute de taleri. Astfel domnia mea i-am judecat după legea țării și așa le-am aflat judecata, că le este mai aproape Eremia postelnic ca să le întoarcă <banii>. Și i-a dat lui un hotar, de șase sute de taleri numărați, pentru toate, în mâinile panului Isac Balica, dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru, pentru acele părți mai sus scrise.

Pentru aceia, toate aceste mai sus spuse părți de ocină din satul Brăești să fie slugii noastre credincioase, mai sus scrisului Eremia postelnic și dela noi uric și ocine, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit lui de nimeni, în veci.

Iar hotarul acestor părți mai sus scrise să fie pe părți, cât se va alege, din tot locul și din vatra satului și din câmp și din fânețe și dinspre celelalte părți să fie, din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Movilă voevod și credința preaiubiților și din inimă fii ai domniei mele, Io Costantin voevod și Alexandru voevod și Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cărstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panilor Gheorghe și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Cârstea pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Voruntar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i este dreaptă ocină și cumpărătură pentru banii lui drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, la Iași, în anul 7114 <1606> luna Iunie 22 zile.
Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 188.
Orig. slav, pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., CCLXXIII/3

51

<1606 Iunie 30—1607 Septembrie 14>.

Suret de pe alt suret, de pe o carte de giudecată vechi sârbască, care să află față, dela Sămion Movilă v<oe>vod, fără veliat și fără lună pe moșâe Hănăsănii, dela ţăn<u>t Fălciiului.

Scriem domniie mea la sluga noastră Moviliți *fost mare* vătav di Fălciiu. Dămu-ți știre precum că s'au pârît de față, înnainte noastră, nepoții lui Hanos din Hănăsăni cu Ionașco din Bălănești, pentru o bucată di moșâe din Hănăsăni, ce ei au știut că esti driaptă a lor moșâe, iar Ionașcu au arătat înnainte noastră că acel loc care elu până acmu . . . . [1]) și cu locul ce-l trag nepoții lui Hanos, esti la gura . . .[2]) la gura Bo. . .[3]) ii. Și le-au ținut Andrei din Hănăsăni.

Drept acéia dar, dacă vei videa aciastă carte noastră, să cercetezi dresăli lui Andriianu și dacă li să va afla parte de loc . . . . [4]) îi vei așăza . . .[4]) să aibi a opri pe Andriianu de acea parte de ocină . . .[4]) trebuești până când nu-ș<i> va puni elu . . . [5]).

De aciasta îți scriem, într'alt chipu să nu faci.

Domnul au zis.

Marii boieri au învățat.

Arh. St. Iași, CCXLI/12.
Trad. rom. din sec. XIX.
Datat din domnia lui Simion Movilă în Moldova.

52

<1606 Iunie 30—1607 Septembrie 14>.

Uricu dela Simeon Movila v<oe>v<o>d.

In știre facem cu această carte a noastră, cini va căuta pre însi sau citind va auzi, adecă acest adivărat slugă a noastră, Toader aprodu, miluitu-l-am

[1]) «rupt locul», nota traducătorului.
[2]) «iar rupt», nota traducătorului.
[3]) «aicea ruptura aciasta să prepuni, ori la gura Bocii, ori Boghii», nota traducătorului.
[4]) «nu să înțălegi», nota traducătorului.
[5]) «lipsă», nota traducătorului.

pre dânsul, cu osăbită a noastră milă, datu-i-am şi i-am întărit lui, dela noi, întru a noastră ‹ţară› a Moldovii, pre a lui driaptă ocină şi cumpărătură, din urice şi din ispisoace de cumpărătură ce au avut el, dela răposatul fratile domniei mele, Ieremie Movila v‹oe›v‹o›d, din giumătate de sat din Stâncești, a patra parte, parte din gios şi cu parte de loc de heleştei şi de mori, pre pârâul satului şi cu pometii dela biserică, ce el ş'au cumpărat dela sămi‹n›ţie lui Mărica, fata Odochii, nepoata Griţănii, strănepoată lui Bali stol‹nic›, drept 160 taleri, din uricu bătrân, ce au avut strămoşul lui, dela bătrânul Ştefan v‹oe›v‹o›d.

Şi iarăşi, dintru ceelaltă giumătate de sat de Stâncești, a cince parte, parte de mijloc, cu heleşteu şi cu moară în sat şi parte din heleşteu, din coz‹i› şi cu pomăt, ce el ş'au cumpărat dela săminţie lui, Ionaşcu, ficiorul Petrii, nepot lui Buzdugan, drept 180 taleri.

Şi iarăşi din a trie parte, dintr'acel sat din Stâncești, giumătate, din parte din gios şi parte din heleştei şi din sat şi din heleşteul din cozi, cu pomăt, ci el ş'au cumpărat *deasemeni* dela mătuşa lui, Odochie, fata Griţănii, drept 80 taleri, ce i-au fost şi ei cumpărătură dela săminţie ei, dela Lazăr.

Şi iarăşi au venit dinainte noastră şi dinainte boerilor noştri, ale noastre slugi, Sava şi fraţii lui, popa Ştefan şi Dandeş şi Anton, ficiorii lui Ile, nepoţii Maricăi, strănepoţii lui ‹I›van Moima, de a lor bună voe, de nime nevoi‹ţ›i, nici asupriţi şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, dintr'acelaş uric, dela bătrânul Ştefan vodă, din giumătate de sat, de sus, dintr'acelaş sat din Stâncești, a cince parte, din mijloc şi cu locu de heleştei, parte lor şi cu mori, cu pomăt de mijloc, ce esti acel sat, supt codru, la ţân‹u›t‹ul› Hârlăului. Aceste au vândut săminţii lor ce scrie mai sus, lui Toader aprodul, drept 90 taleri. Şi li-au făcut plata deplin.

Drept aceia, aceste toate câte s'au scris mai sus, ca să fie lui şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi a tot rodul lui, cine i să va alege mai aproape, neclătit lor nici odineoară în veci.

Iar hotarul acelui sat ce scriim mai sus anume Stânceştii, ca să fie lui pre părţi, cum scriem mai sus şi o bucată de pământ, care au fost împresurat, de către satul Rusăi şi au dezbătut-o Toader aprodu dela fratele domniei mele, răposatul Ieremie Movila v‹oe›v‹o›d, ca să fie pe undi o au ales Pătraşcu vornic şi pe hotarul bătrân, drumul cel mare, carile eşă din codru, pe din gios de sat, pe drum, pân la pod şi la heleşteu Dimii şi pre vale în sus, până la hotarul Cătămăreştilor şi drept la dial, la movila, ci esti deasupra satului Cătămăreştilor şi de acolo pre dial şi pre la capetile pământurilor Stânceştilor şi în gios, drept până la codru, pe din sus de sat. Acesta îi esti tot hotarul.

Şi spre aceasta, esti credinţa domniei noastre care ni-am scris mai sus, noi Sâmeon Movila v<oe>v<o>d şi dela dumnezău dăruiţi fii<i> domniei meli, Mihail şi Gavril <voe>v<o>zi şi credinţa boerilor noştri, Urechi vor<ni>c de ţară de gios şi Cârste vorni<c>de ţara de sus şi Gheorghi pârcălab de Hotin şi alţii.

Am prepus eu, Axinti uricariul, de pre sârbii, românești, să să ştie 7224 <1716>, Martie 10.

Cunoscută fiindu-mi slova lui Axinti uricariul şi copie aceasta fiind întocmai de pe a sa tălmăcire, o încredinţăzu. 1827 Noemv. 5. Iscălit Chirica ban.

<Cuprinde şi o anafora a marilor boieri, cu hotărîrea lui Ion Sandu Sturza vodă din 1827 Nov. 7>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/123
Copie slavă din sec. XX.
Datat din domnia lui Simion Movilă în Moldova.

53

1606 (7114) Iulie 20.

7114 <1606> Iuli 20. — Ispisoc dela Sămiou Movila v<oe>vod tălmăcit de pit<a>r Ioan Stamati, întăritoriu lui Nistor Urechi *mare* vor<ni>c, pe a triia parte din satul Bilovinţii, partea cea din sus, cu mori în Viliia, ce esti în ţin<u>tu Hotinului, care au cumpărat-o dela giupăniasa Ana a lui Goläe logf.

Au arătat şi dum<nea>lui *fost mare* post. Costandin Costachi un ispisoc din 7108 <1600> Mart 31, dela Irimiia Movila v<oe>vod, cu cuprindere că Anghelina [1]) şi sora ei Eliana, fetile lui Burnariu vor<ni>c, au dat în schimbu lui Nistor Urechi *mare* vor<ni>c doaâ părţi din tot satul Bilavinţii, ce-i pe Viliia, în ţăn<u>tu Hotinului şi au luat dela Nistor Urechi satul Laslaoanii, [2]) ce-i pe părâul Tutovii, adică moşiia aceasta Bilavinţii s'au fost întregit la vorni<c> Nistor Urechi.

Şi la dum<nea>lui spat. Manolachi Donici să văd dovezi că hat<ma>nu Alexandru Buhuş au ţănut pe fata lui Neculai Urechi şi să vedi şi un izvod de zăstre hătmănesăi Alexandrei Buhuşoaei, ce au dat ficii sale Catrinii, iscălit şi de alţi Buhuşăşti, care esti arătat mai sus, însă moşiia aceasta nu să cuprindi la acel izvod şi cum s'au răzleţăt aceste scrisori, de sânt unile la dum<nea>lui post. Costandin Costachi şi altele la dum<nea>lui spat. Manolachi Donici, esti neştiut; rămâne să să dovidiască unul pe altul.

Iar pentru moşiia Cobălcinu au arătat şi dum<nealo>r banu [3]) Gheorghie Buhuş şi vărul său, med. Theodor Buhuş, aceste scrisori.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5304, f. 23.
Copie rom. din 1809.

[1]) în text: Onghelina.
[2]) în text: « Naslovariu ».
[3]) în text: bo...

54

1606 (7114) Iulie 22, Iaşi.

Io Simion Moghilă voevod, cu mila lui dumnezeu, domn al ţării moldoveneşti. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri moldoveni cei mari şi cei mici, Coza cu soţia sa, Dahina, de a lor bună voie, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor adevărată ocină şi cumpărătură, toată partea ce-au cumpărat dela Ionaşco, fiul lui Grozav, nepotul lui Băloş, din satul Roşiori, partea lui şi din vatră şi din câmp şi din livezi, însă din livezi, jumătate. Acestea le-au vândut credinciosului nostru boer, pan Cărăiman *mare* ceaşnic, cu 45 taleri gata, precum şi ei însişi, în acelaş preţ, au cumpărat-o. Şi zapisul de cumpărătură ce l-au avut dela Iuraşcu *fost* pârcălab de Roman, încă l-au dat în mâinile lui Cărăiman. Şi le-au plătit deplin, în faţa noastră.

Şi noi, văzând a lor bună voe şi tocmeală şi plată deplină, aşijderea şi noi i-am dat şi i-am întărit lui şi dela noi, ca să-i fie uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Domnul a poruncit.

Scris în Iaşi, v<ă>l<ea>to 7114 <1606> Iul. 22.

Marele logofăt a învăţat.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, I/1.
Trad. rom. din sec. XX.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 234, f. 141

55

1606 (7114) Iulie 23.

Noi, Simion Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldaviei. Dat-am cartea domniei meli, rugătoriului nostru egumeni şi la tot săborul dela măn<ă>st<i>re Bistreţii, unde iaste adormirea presfintei născătoarei de dumnezău, de întărire braniştii vechi, de pe uricul vechiu dela Ştef<a>n v<oe>vod, cari să începi dela părăul Sărăţii piste Bistreţii, la Doanna şi Angărcie Săcul, dela Coziie, cu Dialul cel Mari, la poeniţi *dela* Hitioana pe Pintenul şi să împreună cu braniste măn<ă>stirii Tazlăului, la Răchitiş şi la piscul Baliţi, în gius, pintre Tarcău şi Bistriţe şi 2 poeni supt Ciahlău, piste Bistreţi, la Jurcoae şi Cuejdiul la Oprişani, până la Methodiie în gura Păngă<ră>ciorului până la Obârşie şi loc de stână la Păngăraţi.

B. I. Iaşi ... de 3 ani - 1931 -

Şi nimea să nu fie volnic a-i tăia păduri sau nueli sau să strângă hămeiu sau alune sau să vănezi hiiară sau peşti, că să va pedepsi.

7114 ‹1606› Iuli 23.

Domnul au dzis.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVIII/5.
Trad. rom. din sec. XIX.

56

‹1606—1607› Iulie 27, Iaşi.

Copii

Tălmăcire de pe uric vechiu sărbesc dela domnul Movila voda, din let 7112 ‹1604› Iulie 27[1]), scris în Eşi.

Noi, Sămeon Movila vodă, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldav[v]ei. Am dat aciastă‹ă› carte a domniei mele, slugilor noastre, lui Dragan diiacul şi lui Gheorghii Petărescul, spre aciast‹a› ca să fii iai tari şi puternici cu aciast‹ă› carte a domnii mele ca să-ş‹i› ia dijma din pâine dela acii ci vor fi arat pe a lor drepti ocine, în sat Ignăcenii ş'în sat Copaleva, unde să chiamă Ivanuşca şi iarăş pe Copaleva, unde să chiamă Fântâna Cheldei ş‹i› aşăjdere pe Răut, unde se chiamă Stâna lui Cheptine ş‹i› aşăjdire pe Dubovită, unde să cheamă Stâna lui Costin, ca să aibă iai a-ş‹i› lua dijma din toate acele, precum mai sus scriem ş‹i› să aibă a-ş‹i› opri dijma, fânaţile lor, ca să nu le cosască nimene, fără de ştire lor.

Drept aceia, nimine să nu cutezi ale lor a le ţine ş'a le opri, înnainte acestii cărţi a domniei mele.

Insuşi domnul au poruncit.

Din limba sărbască pe limba moldoviniască, am tălmăcit eu, Ivan căp‹i›tan, la let 1803 Noemv. 27, în Eşi.

Tălmăcire aciast‹a› cercetându-o din cuvânt în cuvânt cu orighinariul ş‹i› aflându-o întocma, o adivirez.

1810 Iuli 21.

Clocer Pavăl Debrici[2]).

Arh. St. Iaşi, CCCXLIX/14.
Trad. rom.
Data greşită. Datat din domnia lui Simion Movilă în Moldova.

[1]) nesigur, poate fi şi 26.

[2]) Traducerea este legalizată în 1820 Noembrie 13 de Departamentul pricinilor străine.

1606 (7114) Iulie 28, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treime sfântă, de o ființă și nedespărțită, amin. Adică eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și închinător al treimei, Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată și curată și din tot sufletul și cugetul nostru, împreună și cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava și chir Anastasie episcop de Roman și chir Ioan episcop de Rădăuți și chir Filotei episcop de Huși, așa dar, la rugămintea și îndreptarea părintelui nostru chir Teodosie mitropolit de Suceava și a toată Moldovlahia, am făcut și am întărit, pentru pomenirea sfântrăposaților și odihniților domni moldoveni foști mai înainte de noi și pentru pomenirea și mântuirea bunicilor și părinților domniei mele și pentru sănătatea trupească și mântuirea sufletească a domniei mele și a doamnei domniei mele și pentru sănătatea preaiubiților și din inimă, de dumnezeu dăruiți, copii ai domniei mele, Io Mihail voevod și Gavril voevod și Pătrașco voevod și Pavel voevod și Ion voevod și Moise voevod și pentru sănătatea și pacea a toată țara noastră Moldova, am dat domnia mea și am miluit sfintele noastre rugi, sfânta mânăstire Bistrița, unde este hramul uspenia preasfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare și pururea fecioarei Maria și sfânta mânăstire Răcica, unde este hramul aducerea sfintelor moaște ale sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu un iezer numit Cahovul, cu toată apa și cu toate gârlele câte intră în ele și ies și cât este dela stâlpii Galatenilor, până la Dunăre, cu tot venitul, să fie dela domnia mea acelor amândouă mânăstiri mai sus scrise, însă pe din două din tot venitul acelui iezer mai sus scris, ca să fie de hrană sfintelor mânăstiri și fraților adunați întru Hristos.

Iar rugătorii noștri călugări dela acele amândouă sfinte mânăstiri, cu tot soborul, să fie datori a-l ruga pe dumnezeu pentru noi și a ne face pomenire din an în an, la sfânta mânăstire Bistrița, să aibă a ne face pomenirea, din an în an, în ziua sfântului Ioan cel Nou, iar la sfânta mânăstire Răcica deasemeni, să aibă a ne face pomenire, din an în an, în ziua sfintei duminici a Tomei, după sfânta Inviere a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și la vecernie să aibă a cânta paraclis și peste noapte denie și dimineața, liturghie și la trapeză ospătare și băutură fraților și întru totul a împlini după rânduiala sfintei biserici, obișnuită în amândouă sfintele mânăstiri, cum scriem

mai sus, când se vor împlini zilele sfinților mai sus pomeniți, cu toată osârdia să pomenească din an în an.

Pentru aceia, să le fie dela domnia mea, mai sus scrisul ezer, cu tot venitul și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre. Iar cine s'ar ispiti să strice sau să rupă dania și miluirea noastră sau să ia acel ezer dela aceste sfinte mânăstiri, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat, de domnul dumnezeu și să aibă a da răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos, deasemeni să fie și călugărilor dacă nu vor face pomenirea, cum este scris mai sus, întru domnul, amin.

Scris la Iași, în anul 7114 ‹1606› Iulie 28.

† Insuși domnul a poruncit.

Simion voevod ‹m. p.›

† Marele logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXIV bis/7.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1807.
Cu o copie slavă, Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 165-173.

58

1606 (7114) Iulie 30.

Velet 7114 ‹1606› Iuni 30. Ispisocu pe sărbiie dela Sămeonu Movilă voevod.

Bine am vrut dintru a noastră bună voiri și am dat și am miluit a noastră rugă din nou zidită sf‹â›nta monastiri anumi Săcul, unde este hramul tăerei cinstitului cap a sf‹â›ntului Ioan Botezătorinl, cu un loc de casă în Târgul Frumos și cu un loc de prisacă și de odae și cu heleștei și cu mori, care locuri au fost a noastre drepte domnești, însă au fost danie răposatului Gugii ușeriu, de alți domni de mai înainte, apoi răposatulu Ierimie v‹oe›vod, le-u dat și au miluit pe sluga noastră, pe Mogâlde vornic de poartă, cu acesti locuri ci mai sus scriu, iară sluga noastră Mogâlde le-u dat și au miluit a noastră rugă sf‹â›nta mon‹asti›re Săcul cu acel loc de casă și cu loc de odae și de prisacă și cu heleștei și cu mori, pentru sufletul său și a părinților săi, din ispisoace de danie și de întăritură ce au avut el, dela iubitul fratele nostru, răposatul Ierimie v‹oe›vod.

Drept aceia, acele locuri ce mai sus scriu, loc de casă din Târgul Frumos, cu loc de odae și de prisacă și cu heleștei și cu mori să-i fie și dela noi sf‹i›ntei mon‹asti›ri, cu tot venitul, neclătit și nerușiit în veci. Și altul să nu să amestici, peste aciastă carti a noastră.

Let Adam 7114, H<risto>s 1606 Iulie 30.
Io Simeon Movila v<oe>vod.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXI/11.
Trad. rom. din sec. XIX.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXXV/28.

59

1606 (7114) Iulie 30, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și cu inimă luminată și curată și din tot sufletul și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea ierarhilor, părinții noștri moldoveni și am dat domnia mea și am miluit ruga noastră nou-zidită, mânăstire Sinaitică, unde este hramul arhistrategului arhanghel Mihail și Gavril, numită mânăstirea răposatului pan Balica hatman, cu o jumătate de sat din Iucaș ce este în ținutul Neamțului, partea de jos și cu loc de iaz și de moară, care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Piatra și fusese dat răposatei slugii noastre, David postelnic. Și după moartea lui, să fie rugătorilor noștri întru pomenirea lui, pentru slujba lui dreptcredincioasă. Iar rugătorii noștri să aibă a-l pomeni și a-l scrie în sfântul pomelnic cel mare și cel mic și să-i facă pomenire și din an în an, ca să-i fie sfintei mânăstiri dela noi uric, cu tot venitul.

Iar cine se va încumeta să strice dania și miluirea noastră sfintei mânăstiri, să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de toți sfinții. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7114 <1606> Iulie 30 zile.
Însuși domnul a poruncit.
Simion voevod <m. p.>
Boldovici <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o copie din 1806 după o trad. rom. din 1768.

60

1606 (7114) August 1, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Buzul fost pârcălab. Îți dăm de știre că s'au jăluit înaintea domniei mele, rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire Neamțu, împotriva lui Moldovan brănișterul și astfel au spus că le turbură oamenii lor care viu la moara lor și-și sloboade vitele și le strică fânețele.

De aceia, îndată ce vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să mergi și să le pui stâlpi pe unde le-a fost hotărît și mai [1]) înainte Roșca vornic și să le alegi acel loc al lor pe amândouă părțile Jijiei până la Prut.

Așa să știi. Altfel să nu faci.

Scris la Iași 7114 <1606> August 1.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două traduceri rom. din sec. XIX.

61

1606 (7114) August 1, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înoit această carte a domniei mele, rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire a Neamțului, ca ori câte gloabe [1]) și deșugubine se vor face în satul Horodiștea, care este în ținutul Orheiului, slugile noastre pârcălabii și globnicii și deșugubinarii să nu aibă a-i învălui nici prăda, numai să aibă a-i judeca când va avea cineva vreo pâră și fierâe să-și ia, iar altă prădăciune să nu aibă a face, pentrucă domnia mea m'am milostivit și am lăsat să fie de ciubote rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire care mai sus scriem.

Iar dacă va fi vreun vinovat de omor, slugile noastre deșugubinari să nu aibă a-i turbura, ci pe acel vinovat să-l prindă călugării și să-l aducă la domnia mea și deasemeni pentru podvoade [1]) să nu aibă a-i turbura și nici carele lor să le ia fără bani.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele pe care le scriem mai sus să nu îndrăznească a-i învălui, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7114 <1606> August 1.

Însuși domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

† Văscan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXV/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

62

<1606 după 1 August>.

† Iată eu, Buzul, mărturisim cum au venit rugătorii domnului nostru, monahii dela mânăstirea numită Neamțul [1]), cu cinstita carte a domnului nostru

[1]) așa în orig.

Io Simion Moghilă voevod, ca să le facem hotar în Braniște pentru niște oameni care vor fi șezători lângă niște mori pe care le au în gura Jijiei, fiind socotiți [1]) de ei acei oameni ca oameni răi, lângă morile lor, precum le-a făcut hotar Roșca vornic, cu cinstita carte a răposatului Io Eremia Moghilă voevod.

Astfel, eu am și strâns mulți oameni buni și bătrâni de prin prejur și i-am întrebat: pe unde știți că a mers Roșca vornic și a însemnat hotarul acestor mori, în zilele răposatului Io Eremia Moghila voevod.

Iar ei astfel m'au înștiințat, cu sufletele lor, că le-a făcut hotarul mai jos de gura Jijiei, dela Prut în sus, până la o piatră cu bour și de acolo, drept la deal, în sus, pe deasupra vârfului voloacei lui Cârlan și de acolo tot pe sub bucovină în sus, până la voloaca Bohotinului și de acolo pe deal, până la o piatră cu bour, între drumuri și de acolo drept peste Jijia și peste câmp, până la Prut, la cotul lui Manciu și de acolo pe Prut, la vale, până la gura Jijiei, cum am aflat cu acei oameni buni, că pe acolo a mers Roșca vornic. Și noi tot pe acolo am mers și am lăsat să fie hotarul lor, precum a lăsat și răposatul Eremia Moghila voevod, pe urma pe care a mers Roșca vornic.

Astfel noi am mărturisit, să se știe.

Și la aceasta au fost cu noi: Marco hotnog și Toader Rango și Drulici și Tărâță aprod și Boldușco hotnog și Maxin și Ștefan aprod și Lelea și Ifrim Nasoe și mulți alți oameni buni de prin prejur.

Atât scriem.

Eu Buzul am iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.
Datat după porunca domnească din August 1.

63

1606 (7114) August 3, Iași.

† Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Crasnăș vătaf de hânsari și cu Ionașco Bolea și așa au mărturisit și cu ispisoace, că au avut pâră dinaintea sfântrăposatului frate al domnici mele, Eremia voevod pentru satele anume Grumăzeștii și Faurii care sunt în ținutul Vasluiului cu vaduri de moară din amândouă satele la Vaslui, care sate au fost vândute lui Ionașco Bolea de Nicula și de fratele lui, Crasnăș, fiii călugăriței, nepoții lui Crasnăș vistierul.

[1]) «socotiți», așa în orig.

Iar apoi, dacă au pârît, li s'a aflat drept ca să stăpânească Crasnăș cu frații lui, Simion și Trifan diac, fiii Măricăi, nepoții lui Giurgiu Crasnăș, câte o jumătate din aceste două sate, anume Grumăzeștii și Faurii, iar Ionașco iarăși să aibă a ține câte o jumătate din aceste sate, precum li s'a aflat toată dreptatea lor, dinaintea întregului sfat și au și ispisoc dela sfântrăposatul fratele domniei mele.

Pentru aceia, de aci înainte, de când le întărim diresele, pentru pâra lor de mai înainte, să nu mai aibă a se pârî, ci așa să stăpânească, fără pâră, pentrucă a dat Ionașco Bolea patru sute șaizeci și cinci ughi și un taler acelor mai sus scrișî, lui Necula și fratelui său, Crasnăș, fiii călugăriței, nepoții lui Crasnăș vistier.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi lui Ionașco Bolea aceste jumătăți de sate din Grumăzești și din Fauri cu locuri de mori la apa Vasluiului și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7114 <1606> August 3.

† Domnul a pomenit.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIV/168.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

64

1606 (7114) August 16, Iași.

Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre pererubnici și ilișari și petdesetnici și tuturor celorlalți dăbilari care vor merge cu slujba domniei mele în ținutul Sucevei. Vă dăm de știre că m'am milostivit domnia mea și am lăsat satul Priseaca, al rugii noastre sfânta mânăstire Pobrata, să nu lucreze la nicio muncă a noastră, nici la oaste să nu meargă, nici iliș să nu plătească, nici alte dabile mărunte, să aibă a da, numai birul cel mare împărătesc și altceva nimic, pentrucă sunt la drumul mare și sunt mâncați de toți.

Și nici vitele să nu li se tragă pentru alți oameni străini pentru dabile, nici la podvoade, nici caii lor de olac, ci să fie în pace de toate, până când se vor întrema și să-i înscrieți deosebit, când veți veni să dați seama, vi se va ține în seamă de domnia mea. Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7114 <1606> August 16.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat.

† Drăgan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/23.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

65

<1606—1607> August 21, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră egumenului Andrei și la tot soborul dela sfânta mânăstire Săcul, să fie ei tari și puternici, cu această carte a noastră, a ține și cosi poiana lui Ureche, ca și până acum, pentrucă le este hotărnicită și uricită dinspre Agapiani. Iar cine s'ar ispiti să intre acolo cu puterea sa, chiar și cu cartea noastră, fără judecată, să fie vinovat să dea 50 boi.

Pentru accia, nimeni să nu îndrăznească a opri sau a împiedica până nu va sta de față, înaintea acestei cărți.

Scris în Iași, August 21.

Simion voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXI/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., IX/7.

66

1606 (7114) August 25, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Miron, fiul lui Grigorie clucer, să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele a stăpâni dreapta sa ocină din Dăncești și din Bodești, ce se va alege partea lui din fânețe și din câmp și din apă și din țarină și din toate, ce se va alege partea lui dinspre Pătrașco Gheorgheță de acolo, iar Pătrașco Gheorgheță să aibă a stăpâni și a șasea parte din acel loc. Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris în Iași, în anul 7114 <1606> August 25

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

Simion <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, XXX/1/23.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1827.

67

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Ion Puiuleț aprod și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un

zapis făcut de şoltuzul din târgul Fălciul, că a cumpărat toată partea, cât se va alege partea lui Mihăilă din privilegiile ce le-a avut acesta dela Ioan voevod şi dela Petru voevod, din satul Bogdăneşti, ce este pe Prut, mai jos de târgul Fălciul, pentru un cal bun şi pentru 12 taleri.

Deci noi şi cu boierii noştri şi cu sfatul nostru, când am văzut acel mai sus scris zapis făcut de Ghiorghie şoltuz, domnia mea l-am crezut. Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7115 <1606-1607>.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso, însemnare slavă din sec. XVII:> „Nenuţă, fiul lui Ion Puiuleţ pentru 30 de taleri".

Acad. R.P.R., XLVI/25.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

68

<1606 Septembrie 1-1607 August 31> 7115.

Suret di pe ispisoc sărbesc dila Simion Moghila v<oe>vod, 7115 <1606-1607>.

Venit-au înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, Ioana şi Ionaşco, ginerili Dumitrii şi s'au părât cu Ileana şi cu Mărica, fetele popii lui Larion şi a Anisiei preutesii, pentru a şese parte de o cumpărătură şi pentru a şese parte de ocină din sat din Iucşăşti ş<i> au vrut de a doâ oară să s<ă> înparţe cu acele mai sus zis<e> părţi de ocină.

Deci noi şi cu boierii noştri şi cu sfatul nostru i-am giud<e>cat pre dănşii cu direapt<ă> giud<e>cat<ă>, cu ai noştri boieri şi am aflat că au fost înpărţite între sine, de bună voe, acele mai sus zis<e>, scris<e> părţi de ocină, în zilele răpousatului fratelui domnii mele, Irimie Moghila v<oe>vodă şi ispisoc de înpărţire încă au avut între dănşii.

Deci Ioana ş<i> Ionaşco, ginerile Dumitrii, ei au rămas din toată lege ţării şi să aibă a ţine cum au fost înpărţite; iar Iliana şi Mărica, fetile popii lui Larion şi preutesii Anisii, s'au îndreptat denainte no<as> [1]) stră şi-au pus feruia [2]) 12 zloţ<i>.

Deci, de acum înnainte, să nu mai aibă a se părâ mai mult, pentru această pricină, nici odată, în veci, preste această carte a noastră.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal. 1782 Fev. 23.

Acad. R.P.R., CLIX/43.
Trad. rom.

[1]) loc rupt în text.
[2]) în text: « fururuia ».

69

‹1606 Septembrie 1—1607 August 31› 7115.

Altu ispisoc sârbăsc, din 7115 ‹1606-1607›, dela domnul Simion Moghila v‹oe›v‹o›d prin carile să cuprindi giudecata ce au avut satul Tălăeștii cu Cogălnicianul diiac, zicând satul Tălăeștii cum că Cogălnicianu diiac nu are loc de satu pe Călmățuiu, supt Movila cc Mari și nu să cadi să i s‹e› facă helești în pârâul Călmățuiu.

Deci, au căutat dresăile ce au avut ei dela bătrânul Ștefan v‹oe›v‹o›d și așa au aflat ca să aibă‹a› ține satul și helești, căci Tălăeștii sântu pe apa Călmățuiului, mai dispre răsărit, iar Cogălnicianul diiacu să aibă a ține pe di iasta parte.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 325, f. 17.
Rezumat rom. din 1803.

70

‹1606 Septembrie 1—1607 August 31› 7115.

Copii.

Suret di pi o mărturii sărbască din v‹ă›leat 7115 ‹1606-1607›.

Adică eu, Cărste *mare* vor‹ni›c di țara di gios și Oräș hatman și Boul visternic și Gheorghe vor‹ni›c di poartă și Ursul vor‹ni›c și Avram uşăriu mărturisăm cu aciastă scrisoare a noastră, precum au venit înaintea noastră, Crăciun și sora lui Măgdălina, feciorii popii Lupșăi, nepoți Bălanii și altă Măgdălina, fata lui Dumitru, nepoata Nastii și Frâncul, *fiul* Turcii și Măriia, fata lui Petriman, nepoți lui Mihăilă și Ion și soru-sa Mărica, ficiori Alecsăi și nepoți Cornii și Părasca și fratile ei Ariciu, feciori lui Macoveiu, nepoți lui Mușat și Beriiac, *fiul lui* Trifan, nepot Bodii și Ionașco, *fiul lui* Vasălie, nepot lui Trifan și Ciobanu, *fiul* Cărstii și Vasălca și Mărica, fetile lui Lehaciu și Ignatu și sora lui, Frăsăna, feciori Maicăi, nepoți lui Alecsa și Toader, *fiul* și Tudoriniasă, fata Jurgii și Drăgae și soru-sa Țăganca, fetile Ciuranului, nepoatile lui Marcu și Toader, *fiul* Zlătariului, toți strănepoții lui Drăgușan Bărbanul și surorii sale Dobrii și a Rujcăi și a Măricăi și a Marușcăi și a Stanii și a lui Ilie și Stanciul, de a lor bună voie, de nimine săliți, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină și cumpărătură a părinți‹o›r lor, din uric de cumpărătură ci-au avut moșăi lor de mai sus scriși dela bătrânul Petra v‹oe›v‹o›da, un sat anumi Berezănii, ci esti în ță‹nu› tu Fălciiului, pe Elan. Acele ei li-au vândut lui Vrabii *mare* vat‹a›v de Fălciu, drept 220 taleri di argintu și au plătit lor diplin.

Pentru aceia, noi am făcut aciastă scrisoare și mărturie a noastră lui Vrabie *mare* vătav, ca să-i fie lui de credință, până când îș<i> va face lui-ș<i> și dres domnesc. Și peceţăle noastre încă li-am pus cătră aciastă carti a noastră, ca să să știi.

Criste *mare* vor<ni>c.

Orăș hatman.

Boul vist.

S'au tălmăcit de Ghiorghi Evloghi, 1782 Mai 9.

Isprăv<ni>ci<a> țin<u>t<u>lui Tutovii.

Copie aciastă posläduindu-s<e> de noi din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu cel adivărat or<i>ghinal, s'au înredințat și cu a noastri iscălituri, 1827 Iuli 20.

Neculai aga.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț. XXXVIII/5.
Trad. rom.

71

1606 (7115) Septembrie 10.

Adică eu, Gheorghii Borș și cu fimeia mea, cu Mărica, înșăne pre noi scriem și mărturisăm cu acest adivarat zapis al nostru, precum noi de bună voe noastră, de nimeni săliți, nici asupriți, am vândut a noastră driaptă ocină și moșie, a trie parti din parti me, ce am la Homița, lui Macsăn de Homița, p<e>ntru doisprăzăci taleri bătuți, dinainte a mulți oameni buni, anume Vasâli Corpah din Lăscani și Ionașco Stejeran *de acolo* și Gavril Capșă din Stroești și mulți oameni buni.

Deci noi, văzând de bună voe tocmală și deplină plată, p<e>ntru mai mari credință, ni-am pus peceţile, ca să să știe.

Let 7115 <1606> Sept. 10.

Borș

Corpah

Stejăran

Capșea

S'au posleduit, Iordachi Cantacuzino *mare* pah.

Arh. St. Iași, CCCXI/1.
Copie rom. din sec. XIX.
Data este nesigură.

72

1606 (7115) Septembrie 14, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treime sfântă de o ființă și nedespărțită, amin. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mân-

tuitorul nostru Iisus Hristos şi închinător al troiţii, Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună voinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi din tot cugetul şi cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea preasfinţiţilor patru arhierei, părinţii şi rugătorii noştri chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Filoftei episcop de Huşi şi am râvnit sfântrăposaţilor domni dinainte, care au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri şi am dat şi am înnoit şi am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri dela Pobrata, unde este hramul sfântului ierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, dreptele ei ocini şi danii din ispisoacele de danie pe care le-a avut sfânta mânăstire dela Petru voevod cel Bătrân, care a şi zidit-o, un iezer anume Beleul cu toate gârlele sale care intră şi ies din Beleu, o gârlă anume Chiciţa care iese din Beleu până la gura Pruteţului şi cu Pruteţul pe din sus de Tămăoani, altă gârlă Topileana care iese din Orehov şi cade în Beleu, a treia Gârla Neagră din Şipote [1]) la Beleu, a patra gârlă Vidra cu iezercanele sale, a cincea gârlă Bursucul [1]) iarăşi cu iezercanele sale, a şasea gârlă Pancova care iese din Chiciţa, a şaptea gârlă Petreasa, a opta gârlă Vlaca, a noua gârlă Plopul [1]) şi cu mlăjet cât este din gârla Plopului până la sat şi trei iezercane care sunt lângă Şiviţa şi iarăşi un iezercan anume Vizoiul şi Scărişoara [1]) unde sunt sălaşele năvodarilor şi cu fâneţele şi iarăşi mlăjetul [1]) din Văleni pe din sus de <Rădeni> [2]).

Toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi să nu aibă nimeni a pescui, nici a tăia mlăjet fără ştirea şi binecuvântarea egumenului şi fără ştirea ureadnicului. Iar pe cine vor afla pescuind sau tăind mlăjet, să fie puternici să le ia mrejele şi vasele şi boii şi carele şi securile lor şi totul, numai goi să-i lase.

Iar după viaţa noastră, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească întărirea noastră şi dania şi miluirea sfintei mânăstiri, ci să dea şi să întărească, fiindcă sunt drepte ocine sfintei mânăstiri.

Iar cine s'ar ispiti să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de sfântul Nicolae şi de toţi sfinţii plăcuţi lui dumnezeu, amin şi de domnia mea.

Pentru aceia, altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1606> Septembrie 14.

---

[1]) aşa în orig.

[2]) rupt, completat după actul din 1608 Iunie 15.

Insuşi domnul a poruncit.
Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/47—48.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1772.

73

1606 (7115) Septembrie 22, Iaşi.

† In numele lui dumnezeu şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul stăpânului domnului dumnezeului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al sfintei troiţe, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inima luminată şi curată şi cu ajutorul lui dumnezeu râvnind la faptele bune ale sfântrăposatului fratelui domniei mele, Io Eremia Moghila voevod şi ale foştilor domni de mai înainte, la dragostea pe care au avut-o către dumnezeu şi către sfintele biserici şi mânăstiri şi rugătorii lui dumnezeu pe care i-au miluit şi întărit pentru mântuirea sufletelor lor şi veşnica pomenire, a căror osârdie ca soarele o vedeţi strălucind.

Pentru aceia şi domnia mea, după puterea stăpânirii noastre, rugăm pe dumnezeu cel de sus să ne ajute şi nouă în faptele bune să urmăm binefacerile lor şi am miluit sfânta mânăstire a Secului, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, cu un vad de moară în râul Siretului, în hotarul târgului Şcheilor, din jos de târg, ca să-şi facă mori în el. Şi iarăşi am miluit acea sfântă mânăstire, cu o bucată de loc în hotarul aceluiaş târg, cât se va putea paşte boii oamenilor care aduc grâu la moară, ca să fie acele mori pentru agonisirea hranei şi de întărire sfintei mânăstiri mai sus zise, Secul.

Dar şi călugării dela acea sfântă mânăstire să aibă a scrie în sfântul marele pomelnic pe domnia mea şi pe sfântrăposatul fratele domniei mele, Io Eremia Moghila voevod şi pe preaiubiţii fii ai domniei mele, ca să se pomenească în sfântul jertfelnic, pururi în dumnezeeştile taine ale domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru iertarea tuturor păcatelor noastre şi să aibă a ruga pe domnul dumnezeu pentru sănătatea domniei mele şi pentru fiii domnici mele.

Iar hotarul acestor mori să fie atât cât s'ar folosi vitele oamenilor care aduc grâu la moară. Şi să fie sfintei mânăstiri mai sus zise Secul, dela domnia mea, danie şi miluire locul acela împreună cu morile, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Simeon Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Mihail şi Gavril

voevozi și Petru și Pavel voevozi și Moise și Ioan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghe și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Cârstea pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bărnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Grigore stolnic, credința panului Simeon Stroici vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau altul din alt neam, pe care dumnezeu va alege cu dreapta sa judecată, acela, milostivirea lui, să nu strice pomana și miluirea noastră cea către sfânta biserică a mânăstirii, ci și domnia sa să miluiască și să întărească sfintei mânăstiri, acel mai sus scris loc împreună cu morile, care este mai sus numit, pe râul Siretului, în hotarul târgului Șcheilor, din jos de târg, ca și domnul să întărească și să înputernicească pe domnia lui, în viața aceasta de acum și în împărăția cerească cu îndoit însutită bunătate veșnică să fie asemenea cu sfinții împărați, amin.

Iar cine ar sfărâma osârdia noastră și ar nimici pomenirea noastră, să-l sfarme mânia lui dumnezeu mai subțire ca pulberea și să piardă dumnezeu toată rădăcina pomenirii lui pe pământ, ci și înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos să-și afle protivnic nemilostiv pe marele înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu soboarele fără număr ale sfinților îngeri și arhangheli și cu mulțimea cetelor de apostoli și prooroci și în deosebi să aibă pe preacurata și în totul nepriluănita fecioară, maică a lui Hristos, care s'a săvârșit pentru bună nădejdea creștinească, deasemeni și pe toți sfinții și ca să aibă acela parte cu Iuda în chinurile fără sfârșit și cu toți ereticii și nimicitorii de biserici, cu Dioclețian și Maximian și Iulian și cu cei asemenea și blestemul lui Arie pe care singur și l-a primit dela 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, care au fost la Nicheia și la celelalte soboare ale sfinților părinți să coboare asupra capului lui, amin.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Cernat, în târgul Iașilor, la anul 7115 <1606> luna Septembrie 22 zile.

Simion voevod <m.p.>

Dat-am și'am întărit [1])

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXVI/4.
Orig. slav, perg., pecete atârnată pierdută.
Cu o copie rom.. la Acad. R.P.R., CC/203.

[1]) « Dat-am...întărit », în românește, scris de domn.

74

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit fiilor lui Toader Stănijanul dreapta lor ocină şi cumpărătură, a cincea parte din a patra parte a satului Seliştea, pe Şomuz, care este în ţinutul Sucevei; care această mai sus scrisă parte este cumpărătură a tatălui lor, Toader Stănigeanul, dela un nepot [1]) al său, anume Toader, fiul Vărvarei, pentru optzeci şi opt de zloţi tătăreşti, din ispisoc de cumpărătură ce a avut Toader Stănijanul dela Bogdan voevod.

Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi această mai sus scrisă parte din Selişte, fiilor lui Toader Stănigeanu uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.[2]

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1606> Octombrie 20.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso, slav, sec. XVII:> « De întărire pe o casă din Selişte ».

Acad. R.P.R., CLVII/71.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

75

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi.

† Io Sim<eon> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre Vasile şi Toader Mărgilat şi cu toţi fraţii lor şi verii lor şi au pârît pe Vărvara, cneaghina lui Mihăilă fost mare vătah, pentru a patra parte din Ciorteşti, care se numeşte partea Liştii şi cu loc de prisăci şi cu grădini, pe care o cumpărase bărbatul ei, Mihăilă fost mare vătah, dela Vasilie şi dela fratele său Mihăilă şi dela nepotul lor de frate, Petrea şi dela mama lor, zicând aşa că ei sunt rude mai apropiate şi li se cuvine lor să întoarcă banii, o sută de taleri de argint, însă cu cheltuială [2]).

Şi mai înainte de această vreme, ei încă au mai pârît pe bărbatul ei şi deasemenea au rămas, pentrucă nu au dat banii la zi. De aceia, au rămas <din toată> legea <ţării>, iar Vărvara, cneaghina lui Mihăilă fost mare vătah, ea s'a îndreptat şi şi-a pus ferâe 12 zloţi.

---

[1]) « nepot », rom. în orig.

[2]) « cheltuială », aşa în orig.

De aceia, de acum înainte să nu aibă mai mult a se pârî și nici să mai dobândească pentru acea pâră, dinaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7115 <1606> Octombrie 20.

Domnul a z'is.

Stroici mare logofăt a învățat Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

<Bor>lea<nu>l <a scris>.

Acad. R. P. R., CLVII/72.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

76

1606 (7115) Octombrie 21, Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh. Adică eu, robul stăpânului meu, Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Simeon Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu inimă bună și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, socotind și urmând vechilor și binecinstitorilor domni care au fost mai înainte de noi și care au miluit și au întărit sfintele biserici ale lui dumnezeu și sfintele mânăstiri, deaceia și domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit și am întărit rugii noastre nou zidite, sfintei mânăstiri Sucevița, din ispisocul de danie dela răposatul domn, acest Io Petru voevod, un loc de prisacă, care este în Braniște, în fundul Bohotinului, la Pietrosul Mare, pe care l-au întocmit răposații monahi Eliseiu și cu Dionisie și au ridicat-o din însăși pajiștea [1]) și au deștelenit-o și au făcut-o prisacă, din dreapta lor avere și au umplut-o cu stupi, ca să fie pomană dela dânșii, sfintei mânăstiri întru pomenirea lor și a părinților lor și pentru veșnicele bunătăți.

Iar hotarul acelei mai înainte zise prisăci, să fie pe unde a hotărnicit răposatul pan Gavrilaș fost logofăt și cu Anastasie arhimandritul mânăstirii Galata, începând dela prisacă la vale, până la o piatră unde se numește Sfeșnice și de aici în curmeziș peste râul Bohotin, până la Furca Rominilor și de acolo în sus până în fundul Bohotinului, să fie și dela noi mai înainte zisei noastre sfintei mânăstiri cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar cine s'ar încumeta să strice dania și miluirea cea către sfânta biserică, unul ca acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de toți sfinții bine plăcuți lui dumnezeu din veac.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7115 <1606> Octombrie 21.

[1]) «pajiște», așa în orig.

Insuşi domnul a zis.
A iscălit Stroici logofăt ‹m.p.›
Proh. a scris.

Acad. R.P.R., LXXXI/131.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu două traduceri rom., una din 1787 şi cealaltă din 1805.
O copie slavă din 1787, ibid., XXI/69.

77

1606 (7115) Octombrie 28.

† In anul 7115 ‹1606› Octombrie 28. Catastih de obroc ce a înnoit domnul Simion Moghila voevod să fie la praznicul sfintei mânăstiri Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni Nicolae.

† 2 coloade de grâu.
† 2 coloade de orz.
† 1 butoi de vin.
† 1 poloboc de miere curată.
† treizeci de zloţi pentru trebuinţă.
Simion voevod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV B/6—7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. grec.

78

1606 (7115) Octombrie 30, Iaşi.

† Io Semeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, ureadnicului din târgul Iaşi şi tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilari, câţi vor merge cu slujbele domniei mele la acel târg şi şoltuzilor şi pârgarilor de acolo, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a lăsa foarte în pace de toate dabilele şi angheriile chervăsăria [1] ce este a rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava, din târgul Iaşi, nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie, nimic să nu tragă, nici ureadnic, nici dăbilar, nici şoltuz, nici pârgari, nici olăcari să nu le ia caii în olăcărit, nici de podvoade, nici întru nimic să nu îndrăznească acolo a turbura, iar dacă cineva va avea oarecare strâmbătate dinspre acea chervăsărie sau dinspre oamenii dela chervăsărie, unii ca aceia să aibă a se întreba de faţă cu ei, înaintea noastră.

[1] «chervăsăria», aşa în orig.

Și nimeni altul să nu îndrăznească a intra acolo sau a turbura, pentrucă domnia mea m'am milostivit și am miluit mai sus scrisa sfântă mânăstire cu acea chervăsărie și am iertat-o de toate dabilele mai sus zise, ca să fie de hrană și de întărire sfintei mânăstiri.

Așa să știți și mai mult jalobă să nu vină.

Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7115 <1606> Octombrie 30.

† Insuși domnul a zis.

Simion voevod <m. p.>

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV A/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

79

1606 (7115) Octombrie 31.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit pe Nicula dascăl [1]), cu un loc de casă în dughene, în târgul Iași, lângă dughenile călugărilor dela Sinai.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

In anul 7115 <1606> Octombrie 31.

† Insuși domnul a zis.

Simion voevod <m.p.>

† Chiriță postelnic a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/15.
Orig. slav, hârtie.

80

1606 (7115) Octombrie 31, Iași.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, slugile noastre, Văscan Dobrenchi și Dumitru Ponici și au pârît pe slugile noastre, Ghiorghie și pe fratele său Iurașco, fiii lui Bașotă pivnicer și pe alte rude ale lor, pe popa Graur și frații săi, pentru o bucată de ocină din satul Bălăciani, zicând <fiii lui> B șotă că le este lor de moștenire și a fost vândută acea parte de ocină mai sus scriselor slugi ale noastre, Văscan și Ponici, pentru o sută și optzeci taleri. Și privilegiu nu au avut pe acea ocină din Bălăciani, ci au încredințat cu gura lor, când au vândut.

[1]) «dascul» în orig.

Dar când a fost după aceia, mai sus scrișii, slugile noastre, Văscan și Ponici, ei au aflat dreptul lor uric pe care l-a avut bunicul lor, Cozma cămăraș, pe jumătate din satul Bălăciani. Iar mai sus scrișii, Ghiorghie și fratele său Iurașco, fiii lui Bașotă și popa Graur, au spus așa, că au și ei acolo ocină, dar nu au avut uric.

Deci noi și cu tot sfatul nostru i-am judecat după legea țării și le-am dat ca să aibă a jura cu 24 jurători, că și ei au ocină acolo, la Bălăciani. Dar când a fost la zi, nu a venit niciun jurător al lor, ci au rămas <de lege>. Iar mai sus scrisele slugile noastre, Văscan și Ponici s'au îndreptat și și-au pus fierăe la vistieria domniei mele.

De aceia, mai sus scrisele slugile noastre, Gheorghie și fratele său Iurașco și popa Graur și alte rude ale lor, să aibă a le întoarce acei mai sus scrișî bani, o sută și optzeci taleri, în mâinile slugilor noastre, Văscan și Ponici. Și de acum înainte să nu mai aibă niciun amestec în acea ocină, ci să fie cu tot venitul, slugilor noastre, Văscan și Ponici. Și altul să nu se amestece.

In Iași, anul 7115 <1606> Octombrie 31.

Domnul a zis.

A iscălit Stroici logofăt <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/92.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

81

1606 (7115) Noembrie 18, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Simion Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră Cârstian spătar, fiul lui Ionașco cămăraș, ne-a slujit nouă și țării noastre cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceia, domnia mea văzând dreapta și credincioasa lui slujbă pentru noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit cu un sat anume Lămășanii, care este în ținutul Sucevei, care acel sat Lămășanii a fost ascultător de ocolul Sucevei.

Pentru aceia, să fie mai sus scrisei slugi a noastre, Cârstiian spătar, fiul lui Ionașco cămăraș și dela noi danie și miluire acel sat Lămășanii cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, să-i fie lui neclintit, cum scriem mai sus, pentrucă domnia mea s'a milostivit și l-a miluit pe el pentru dreapta lui slujbă, cum este mai sus scris.

Apoi ne-a mărturisit și credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Văscan Orăș hatman, că acel sat mai sus scris Lămășanii i-a fost lui și moștenire dela începutul țării noastre, încă ne-a arătat și diresc de moștenire pentru satul Lămășanii dela Bogdan voevod cel Bătrân și dela acest Petru voevod. Deci să-i fie lui miluire și danie și așezare în veci.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, Lămășanii, să-i fie lui hotar din toate părțile pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Simeon Moghila voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Mihail și Gavriil voevozi și credința boierilor noștri: credința lui pan Nistor Ureche vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panilor Gheorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Cârstea și Udrea pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Dumitrachi Chiriță postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Catargiu ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le strice dania și miluirea și întărirea și așezarea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă îi este dreaptă miluire și danie dela noi acel sat mai sus scris, Lămășanii. Iar cine ar încerca să strice sau să ia dela el, dela sluga noastră mai sus scrisă, Cârstian spătar, fiul lui Ionașco cămăraș, sau dela neamul lui acel sat mai sus scris, Lămășanii, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preasfânta stăpâna noastră născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și de patru evangheliști și de 318 părinți cei dela Niceea și de toți sfinții și să aibă parte cu Iuda Oscariotul și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și este și va fi.

Iar spre mai mare tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru la Iași, în anul 7115 <1606> luna Noembrie 18.

Simion voevod <m.p.>.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., LXIX/38.

Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom., dela începutul sec. XIX.

82

1606 (7115) Noembrie 20, Iaşi.

† Io Semeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată m'am milostivit domnia mea şi am iertat de slujba de curtean [1]), pe sluga noastră, Toader din Todereni, din ţinutul Hârlăului, fiindcă nu are copii, a rămas doar singur; al doilea ‹pentrucă› s'a rugat domniei mele şi boierului nostru credincios şi cinstit, pan Stroici mare logofăt, că atât cât va fi el viu, acela să aibă slobozenie dela domnia mea, să nu ne lucreze nicio muncă a noastră, nici să nu meargă la oaste, să nu dea nici dare [2]), să nu plătească nici iliş, nici 50 de aspri, nici sulgiu, nici gorştina de porci, nici desetina de stupi, nici alte angarale, ci doar să fie în pace despre toate.

De aceia, nimeni dintre slugile noastre, câţi vor umbla cu slujbele domniei mele prin acel ţinut şi cei care vor merge să mâne la oaste, să nu aibă a-l turbura întru nimic, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1606› Noembrie 20.

Domnul a poruncit.

Simeon voevod ‹m.p.›

Gavril ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLVII/73.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

83

1606 (7115) Noembrie 25, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi călugărilor dela sfânta mânăstire unde este hramul sfântului Necolaiu, pentru aceia ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, nici să umble vecinii din satele lor la podvoade, nici varză să nu dea, nici sămânţă de cânepă, nici mazăre, nici şindrilă, nici fân, nici nicio angherie să nu dea satele sfintei mânăstiri, anume Jerovul şi Necoreşti.

Pentru aceasta, voi, dăbilari sau podvodari şi globnici şi deşugubinari şi oricine va umbla cu slujbele domniei mele în ţinutul Neamţului, întru nimic să nu îndrăznească să-i turbure, ci să fie în pace despre toate, precum scrie mai sus.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1606› Noembrie 25.

---

[1]) în textul slav: « curteanstovo ».

[2]) « dan » în orig.

Însuși domnul a zis.
Simion voevod <m.p.>
Ianachi a învățat.
Mitrofan <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/34.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

84

1606 (7115) Decembrie 2, Iași.

† Io Simeon voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nicoară, fiul lui Moscovanul și nepoata lui de frate, Odochia, fiica lui Isaico și verii lor, Ilea, fiul lui Băloșan și Chirilă, fiul lui Jacu și Sofronia, fiica lui Simion cămănar, toți nepoții lui Cămărici și strănepoții lui Duma, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegii vechi, dela Ilie și Ștefan voevozi și dela Alexandru voevod cel Bun și de întărire dela alt Ștefan voevod, toată partea lor, cât se va alege din satul Roșiori, pe Moldova, ce este în ținutul Neamțului. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceașnic, pentru trei sute de taleri de argint.

Și iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cneaghina Drăguța, fiica lui Toma logofăt, tot de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină, niște părți de cumpărătură din același sat Roșiori, ce i-a fost ei cumpărătură dela Dumitru, fiul lui Cozma, ce era cumpărătură lui Cozma, dela Ion și dela sora lui, Tudura, fiii Drăghinei, nepoții lui Frâcea și dela Stanca, fiica lui Băloș și dela Luca, fiul Savei și dela Eremia și fratele lui, Ion și sora lor, Irina și Simion, fiii lui Băloș, nepoții lui Cămărici și altă parte dela Stan, ginerele lui Ioniță, ce-i era lui cumpărătură dela Bordun, fiul lui Șofrac, nepotul lui Cămărici, din ispisoc de cumpărătură pe care l-a avut Drăguța dela Petru voevod. Aceasta a vândut iarăși credinciosului nostru pan Cărăiman ceașnic, pentru o sută de taleri numărați.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră, iarăși mai sus scrisa cneaghina Drăguța, iarăși de bună voia ei și a vândut și alte părți de ocină, din același sat Roșiori, ce i-a fost ei cumpărătură dela Odochia și fratele ei, Cârstea și Cozma, fiii lui Iliaș, nepoții lui Jacu, strănepoții Anușcăi și dela Stan Munteanu și dela popa Mihai, ce le-a fost cumpărătură lui Stan și lui popa Mihai, dela Ghiorghie și dela Lelea și dela Samoilă. Aceasta a vândut ea tot boieruiui nostru, Cărăiman mare ceașnic, pentru o sută de taleri de argint.

Și iarăși a venit înaintea noastră Ignat și sora lui, Ana, fiii lui Gligorie, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină din același sat Roșiori, ce a fost cumpărătura tatălui lor, dela alt Gligorie, fiul lui Simion și dela Ilea, fiul lui Băloșă și dela Istati și fratele lui, Laor și Hârea, fiii Mărăcăi și dela Neacșea și

dela fiul ei, Ilea. Aceasta au vândut, deasemeni boierului nostru, Cărăiman ceașnic, pentru o sută taleri numărați.

Și iarăși a venit înaintea noastră Pătrașco, tot de bună voia lui și a vândut o parte din acelaș sat Roșiori, ce i-a fost cumpărătură dela Nicoară, fiul lui Moscovanul și dela Dochia, fiica lui Isac. Aceasta a vândut el deasemeni boierului nostru pan Cărăiman ceașnic, pentru optzeci de taleri numărați.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Coza, tot de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, din acelaș sat Roșiori, ce i-a fost cumpărătură dela Părasca, fiica lui Băloș și dela Nastea și dela fiul ei, Alexa și Dumitru și Vărvara și dela Ilea și sora lui, Vărvara, copiii lui Băloșanu și dela Nicoară și Ionașco, fiii Nastei. Aceasta a vândut deasemeni boierului nostru pan Cărăiman ceașnic, pentru o sută și cincizeci de taleri numărați. Și le-a plătit totul deplin, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia, să-i fie și dela noi toate aceste mai sus zise părți de ocine, din satul Roșiori, uric și ocine și întărire și cumpărături, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7115 <1606> Decembrie 2.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/124
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 234, f. 14—15.

85

1606 (7115) Decembrie 10, Iași.

† Io Simeon voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Micul din Vlădeni, pentru aceia ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să stăpânească și să apere dreapta sa ocină și dedină, hotarul satului Vlădenilor, pe unde stăpânește din veac până acum, până la drumul care trece prin rădiu. Iar dacă va trece Cocora peste drum, cu sila, el să fie globit cu 50 de boi sau să treacă peste <hotarele> lor.

De aceia, să nu îndrăznească Cocora și nici oamenii lui să treacă sau să intre în hotarul său, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7115 <1606> Decembrie 10.

Domnul a zis.

Marele logofăt Stroici a învățat.

Toader <a scris.>.

Acad. R.P.R., CCXLVII/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

86

1606 (7115) Decembrie 20, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor, noştri mari şi mici, Obrejie şi fratele său, Crăciun şi surorile lor, Mariica şi Păscălina, fiii Stanei, nepoţii Voicăi, strănepoţii lui Ezereanul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisocul de împărţeală pe care l-a avut mama lor, Stana, dela Petru voevod, a patra parte din a treia parte de sat din Gărdeşti, care este în ţinutul Tutovei şi cu vad de moară şi cu Strâmba şi loc de prisacă. Aceia au vândut-o slugii noastre Costantin Cimbalovici fost mare vatah, pentru două sute de zloţi tătăreşti şi le-a plătit deplin.

De aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul.

Pentru aceia, nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anii 7115 <1606> Decembrie 20.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris.>

Acad. R.P.R., CCVII/19.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1837.

87

1606 (7115) Decembrie 23, Iaşi.

Noi Simeon Movilă voevodŭ, cu mila lui dumnezău, domnu pământului Moldovei. Iată că veni, înnainte noastră şi înnainté boerilorŭ noştri, sluga noastră Andreica Haruţul, de a lui bună voe, de nimené silit, nici asupritŭ, ş'au vândutŭ a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, cu zapis de cumpărătură ce au avut dela răposatul fratele domnii mele, Eremiia Movila voevodŭ, unŭ locŭ de o cas<ă>, cu jirebie cătă i să cuvine unii casă, din cămpŭ, din ţarină, din satul Răteştii, care îi este lui cumpărătură dela Toader Duşmanŭ, fecior lui Coste; care au vândut credinciosului nostru Boulŭ vistiernicului, drept doauzeci cinci taler<i> de argintŭ.

Pentru acea, lui şi dela noi i-am dat acé moşie, ce scrie mai susŭ, cu tot venitulŭ şi altulŭ să nu să amestice.

Dom<nu>lŭ <au> poruncit.

S'au scris în Iaşi, velet 7115 <1606> Dechem. 23.

Dipe carte cé sărbască, am tălmăcit din cuvănt în cuvănt eu protiereiu Mihail Strilbéţchii şi ecsarhŭ din Mitropolie Eşului, 1779 Iunie 5.

Acad. R.P.R., CCXX/18.
Trad. rom.

88

1606 (7115) Decembrie 24, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat domnia mea şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava din târgul Iaşi, un loc de casă în dughiane [1]) în târgul Iaşi, lângă dughenele călugărilor dela Sinai, care acest loc de casă l-a dat Nicula dascăl, la moartea lui, sfintei mânăstiri, întru pomenirea lui, să-şi facă acolo călugării case; iar lui i-a fost danie dela însumi domnia mea, căci a fost acest loc drept domnesc.

Pentru aceasta, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1606> Decembrie 24.

Insuşi domnul a zis.

Simeon voevod <m.p.>

Să laş<i> acesta loc, cumu l-am dat, să fie dat [2]).

Marele logofăt a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/74.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

89

<1607>.

† Gheor<ghie şoltuz> [3]) şi doisprezece pârgari ai târgului: Boldor şi Andreica şi Ştefan şi Băloş şi Ilea şi Giurgea şi Ionaşco şi Miclăuş şi Chiriac şi Hancea. <Iată> [3]) au venit înaintea noastră, fiii lui Fratea, din satul Păşcani şi cu Pavel...[3]) ştioani, împreună cu fraţii săi, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci singuri de bună voia lor, a vândut dreapta lor ocină, partea tatălui lor mai sus scris, Fratea, a treia parte din . . . .[3]) <satul Păşca>nii, lui popa Mihul de acolo, pentru 60 taleri.

Şi a fost . . . . . [3]) uricar Gheanghea din Vl<ăd>eşti şi alţi mulţi oameni buni . . . . . [3]) megiaşi din jur.

<Deci noi> [3]), văzând asemenea tocmeală a lor şi <plata deplină> . . . .[3]) <de nimeni siliţi ci de bună> [3]) voie au vândut ocina lor <cum scriem> mai sus, noi am făcut, lui popa Mihul, acest zapis, pentru ca să nu aibă treabă fiii lui Fratea, cu această ocină, niciodată, în veci, nici cu popa, cu preuteasa lui şi cu fiii lui, neclintit, în veci.

---

[1]) «dughiane», aşa în orig.

[2]) tot rândul, text rom., scris de mâna domnului.

[3]) loc rupt în orig.

Şi am pus <şi pecetea>[1]) oraşului, la acest zapis, ca să-i fie de mărturie şi de ...[1]) aşa, scriem să se ştie.

<Pe verso, sec. XVII-XVIII:> « De mărturie zapis dila pârcălabul şi şoltuzu cu 12 pârgari, den Bae, pe a treia parte de sat, de Păşcani, ce au vândut Pavel şi Pătraşco, ficiori Fratei, dinaintea lor Păşcani ».

Arh. St. Buc., A. N., CCXVII/647.
Orig. slav, hârtie, rupt şi şters, pecete aplicată.
Datat după popa Mihul din Paşcani, care apare în doc. din 1607 Iunie 4.

90

1607 (7115) Ianuarie 1, Oleşeşti.

† Iată eu, Costantin, fiul lui Ursul, nepotul lui Stavăr din Oleşeşti, dela gârla Putnei, am mărturisit însumi dela sine cu această carte şi zapis al nostru, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia mea, că am vândut dreapta mea ocină şi dedină, din sat din Oleşeşti, partea de un bătrân, cinci ogoare şi un răzor, în frunte şi o falce de vie şi grădini în vie, 140 de perji [2]) şi vad de moară, lângă vie. Acestea le-am vândut lui Pavăl, nepotul panului Ureche mare vornic, pentru şaptezeci şi şase taleri.

Deci s'a sculat Pavăl şi a dat toţi aceşti bani gata, mai sus scrişi, 76 taleri, în mâinile mele, dinaintea multor oameni buni, martori: Drăguţul şi Cârstea Burlă şi Bălteanul diac şi Ionaşco vătah de hânsari, ca să-i fie ocină şi dedină şi dreaptă cumpărătură, cu tot venitul. Şi nimeni altul să nu aibă a se amesteca niciodată, în veci, peste mărturia noastră.

In anul 7115 <1607> Ianuarie 1.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIX/16 a.
Fotocopie după orig. slav.
Cu un rezumat rom., ibid., ms. 5181, f. 2.

91

1607 (7115) Ianuarie 10.

Noi Simion Movila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldavii. Au venit, denainte noastră şi dinainte boierilor noştri, credinciusul boeriul nostru Bogza logofăt şi Goga post. şi s'au învoit şi împăcat, dinainte nostră, pentru o pricină ce au avut pentru un Duvalmul Nechifor, ci i-ar fi fost furat un cal acest Duvalmul, dila Goga post. şi au avut Bogza logft., vade, că să aducă pi acel Duvalmul di faţă.

Şi când ţau fost zioa vadelii, el nu l-au adus, căci că n'au avut undi să-l găsască, ş'au rămas aşa: au dat Bogza logft. lui Goga post. parte ocinii sali din

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « perji » aşa în orig.

satu Strămtura ci au fost cumpărătură dila Blehan, fiiul Marişchii şi altă parte din satul Mateiaşăştii, deasemeni lui au dat, ci au fost lui cumpărătură dela Flore, cu ispiosoaci di cumpărătură ci au avut dila răposaţ<i> fraţ<i> domnii meli: Irimie Movila v<oe>vod., ci esti [esti] în ţăn<u>t Vaslui.

Şi di acuma înnainte dacă va afla Bogza logft. pi Duvalmu anumi Nichifor, el să-ş e acest<e> dila dănsul, dacă va ave cu ce să-i plătiască; iar dacă nu va ave, să aibă a suferi sau a-l spănzura, iar părţili celi mai sus scrisă să nu aibă nici odinioară a lua înnapoi dila Goga.

Altă, pentru o moară, ci au avut aşăzdire înpreună, fiindcă s'au învoit şi înpăcat dinainte sfatului nostru, ca să ţăi pre cum au hotărăt credinciusul nostru Veveriţi *mare* spat., cu oamini buni şi di acum înnainti să nu aibă Bogza logft. a-l tragi mai mult, sau a să amesteca întru acele părţili din Strămtură şi Mateiaşăşti şi la morili lor, nici odinioară în veci, înpotriva cărţăi domnii meli.

Insuş domnul au zis.

7115 <1607> Ghen. 10.

Nicoara <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXIV/16.
Trad. rom., hârtie, din sec. XIX.

92

1607 (7115) Ianuarie 18, Bârlad.

† In anul curgător şapte mii o sută cincisprezece <1607> luna Ianuarie 18 zile. Iată noi, Cârstea Dănilă şoltuz şi 12 pârgari din târgul Bârlad. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor bătrânilor Bârladului, Costantin, fiul lui Ursul, nepotul lui Stavăr din Oleşeşti şi cu toţi fraţii săi, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci pentru marele păcat, ce a păcătuit Ursul, pentru că l-a prins Ivan, de faţă cu femeia sa, anume Neagole, iubindu-se şi nu are cu ce să-şi plătească capul ci au vândut dreapta lor ocină şi dedină din sat din Oleşeşti, care este pe gârla Putnei, parte de un bătrân, cinci ogoare şi un răzor, în frunte şi o falce de vie şi cu 140 de pruni şi cu vad de moară, lângă vie.

Acestea le-au vândut lui Pavel diac, nepotul lui Ureche mare vornic, pentru şaptezeci şi şase taleri de argint. Şi s'a sculat Pavel diac şi a plătit toţi aceşti bani gata, mai sus scrişi, 76 taleri de argint, în mâinile lui Ursul şi a fraţilor lui, dinaintea noastră şi dinaintea a mulţi oameni buni.

Astfel ei s'au sculat şi au plătit cu aceşti bani capul lui Ursul pentru păcatul său pe care-l scriem mai sus la Procop Negrea ureadnic de Bârlad, dinaintea a mulţi oameni buni şi boieri: Drăguţul staroste şi Cârstea Burlă şi Bălteanul diac şi Ionaşco, vătah de hânsari şi din oraşul Bârlad: Iane, ginerele Dorei şi Frâncescul şi Nohit şi Crăciun Nicoriţi şi Grajdan şi Ion Carapoton şi ceilalţi.

De aceia noi, văzând tocmeala lor bună și plata deplină, i-am făcut dela noi lui Pavel diac, această mărturie, până când își va face privilegiu dela domn. Și pentru mare credință și tărie noi am pus și pecetea orașului pe această adevărată carte și zapis al nostru, ca să se creadă.

Gheorghie Zăncescul a scris.

Acad. R. P. R., Fotografii, XXIX/17 a.
Fotocopie după orig. slav.

93

1607 (7115) Ianuarie 20, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat pe Țițul Țigan să fie rob [1]) și Țigan drept sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântului Sava.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile hătmănești sau vatagi de Țigani sau giudeți de Țigani să nu aibă nicio treabă cu el. Și la aceasta să fie tari și puternici egumenul și cu tot soborul a ține și a opri pe acel Țigan. Alții nimeni să nu aibă a se amesteca la acel Țigan, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7115 <1607> Ianuarie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

Simion voevod <m. p.>

† Oräș hatman a învățat.

<Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXVI/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

94

1607 (7115) Ianuarie 22.

† Eu Măriiaca Pitolcoe ș<i> Loghiniia Boldoșcoe, soro-sa și Ion Bărlibaș, feciurol Măriicăei Pitolcoe și Ion, feciurol Oghenieii Boldoșcoe, scriiam și mărturisim co aiesta al nostru zapis com noi am vândot a noastrâ p<ar>[2])te de ocină ci ni s'au venit . . . [2]) ntra a mănă . . . [2]) asloĭulo . . . [2]) de neme ne<le>[2])gaț<i>, de nime névoiț<i> ș<i>[2]) de nime neînbiiaț<i>, cé de bonă v<o>[2])ia nostrâ, o am vândot cestor oinene anomé loe Crăciun de acolo și co a sa fămée, co Mărica, ca să le fie lor ocină dereptă, în <v>[2])eci, nescrimbat. [3]) Și o au cumpărat Crăciun co a sa fămée, co Măriica, derepto 2 boii și 5 taler<i> de înai<n>ta a mar<i> mărtorie anomé: Oida *și* Gligorie, iarăș décolé și Nacol *de asemeni.*

[1]) «holop» în orig.
[2]) loc rupt în orig.
[3]) pentru «neschimbat».

Aşé scriem ‹ş›[1]i mărto‹ri›sim co cesta al nos‹tru› zapis. Derepto acé nim‹e să nu aibă›[1]) a se amest‹e›ca înt‹r'ace›a ocină, nici dănăor‹ă›, în veci, înai‹n›t‹ea›[1]) ‹ce›stoia al nostru zapis.

† *Scris* Petre diaci.

Măriia, Onghinia.

La Roman, 7115 ‹1607› Ghen. 22 *zile.*

Acad. R. P. R., CLVII/75.
Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară şi 2 degete aplicate.

95

1607 (7115) Ianuarie 23, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri mouahul Ioan, fiul lui P‹it›ic fost vornic şi nepoţii lui, Dumitru şi sora lui, Nastasia, fiii lui Ghiorghie Pitic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, jumătate de sat din Păuşeşti ce este în ţinutul Cârligăturii şi cu loc de moară pe pârâul numit Vozu din privilegiile lor drepte, din ispisocul de cumpărătură ce au avut dela Alexandru voevod şi din uric de întărire dela Bogdan voevod. Aceasta au vândut slugii noastre, Toader Dragotă mare vătaf al ţinutului Cârligătura şi cneaghinei lui, Nastea, pentru o sută şi douăzeci de ughi. Şi le-a plătit aceşti bani, 120 de ughi, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Toader Dragotă şi cneaghinei lui, Nastea, să le fie ocină şi cumpărătură dreaptă înainte numita jumătate de sat din Păuşeşti şi cu loc de moară şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Ianuarie 23.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Vasile Dinga ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/245.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1820.

96

‹1607› Ianuarie 26, Iaşi.

† Orăş hatman şi pârcălab de Suceava. Am dat această carte a noastră egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire sfântul Sava, pentruca

[1]) loc rupt în orig.

ei să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, a prinde pe Ţinţul Ţiganul și a-l lega și a-l aduce la sfânta mânăstire, pentrucă domnia sa domnul nostru a dat pe acel Ţigan să fie drept rob[1]) Ţigan acelei sfinte mânăstiri și nimeni să nu îndrăznească a-l reţine sau a-l opri, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iași, Ianuarie 26.

Orăș hatman a iscălit ‹m. p.›

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, I/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o transcriere și o trad. rom. contemporană.
Datat după doc. de întărire dela Simion Movilă, cu data de 1607 (7115) Ian. 20, ibid., XXVI/3.

79

‹1607› Ianuarie 28, Iași.

† Suret de pe ispisoc sârbescu dela Simeon Moghila vodă, din leatul 7113 ‹1605› Ghen. 28.

Si‹u›gur d‹o›mnul au poru‹n›cit.

Ioan Simeon Moghila, cu mila lui d‹u›mnezeu, d‹o›mnu pământului Moldovii. Precum au venit, înaintea noastră și înaintia boiarilor noștri, Mavrichi Grecul, cu un zapis de mărturie dela oameni buni, dela Toader și dela Dumitru și dela Ursul și dela Ihnat și dela Savul și del‹a› Dumitru Lazor și dela Iurie și dela Toader și dela popa Ciorba și dela toţ‹i› sătenii din Dărmăneșt‹i›, mărturisind cum au venit înaintia noastră Irodiia, fata Varvarii, nepoata Maghiţii și cu Drăgăil‹ă›, de a lor bună voe, de nime silit‹i›, nici asupriţ‹i› și au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, dintr'a lor drept uric, carele au avut de înpărţanie dela Pătru vodă ‹el Bătrân, toată partia ei, cătă s'ar alege din sat din Dărmănești, din vatra satului și din cămp și ‹d›in curături și din poeni și din pădure și cu vad de moară, ce iaste în ocolul Totrușului, pre acele li-au vândut lui Mavrichi carele‹e› s'au scris mai sus și fămei lui, Teclii, drept 200 de zloţi tătărăș‹ti›. Și i-au plătit ei și i-au plinit plata deplin, înaintia noastră.

Și iarăș mai adus‹e› Mavrichie Grecul, ce iaste scris mai sus, un zapis de mărturie, iarăși dela acei martori, ce scriu mai sus și dela Coste și dela Pătrașcol din Dărmăneșt‹i› și dela Vasilica, sora Savului și dela popa Bărnat, scriind cum au venit înaintia noastră Savul, fratilii Irodii, ce iaste scris mai sus, ficioru Varvarii, nepotul Maghiţii de nime silit, nici asuprit, ce de a lui bună voe și au vândut a sa dreaptă ocină și moșie, di pe uric drept, ci-au avut moașia lui, Maghiţa, ce iast‹e› scrisă mai sus, pre o giumătate de parte a lui, tot dintr'acel

[1]) «holop» în orig.

sat, din Dărmăneşt‹i›, din vatra satului şi din câmp şi din curături şi din poeni şi din pădure şi cu vad de moară, pre aceste li-au vândut lui Mavrichie Grecul, iarăş aceluia ce iaste scris mai sus, direpţ 100 şi 50 de zloţ‹i› tătărăşt‹i›. Şi i-au plătit şi i-au plinit plata deplin banii, 150 de zloţi tătăraşt‹i›, precum au mărturisit şi ei înaintia noastră, toţi de faţ‹ă›.

Şi noi văzând acele mărturii toate, am crezut şi li-am făcut lor şi dela noi aciastă întăritură, pentr'aceaia, cum li s'au dat lor şi dela noi, aceale părţi de moşii, ce s'au scris mai sus, din sat din Dărmăneşt‹i›, moşiia şi cu tot venitul. Şi alţii să nu cuteze a sta, înaintia acestii cărţi a domnii mele.

Scris în Iaş‹i›.

Stroici *mare* log‹o›f‹ă›t *a învăţat.*

Vasilie Dinga *a scris.*

Şi eu, preotul Vasilie Neculcescul *dela* Călugăra, l-am scos din slovenie, la leatul 7247 ‹1739› Iuli 10.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, XXIII/2.
Trad. rom.
Veleatul 7113 este greşit. Nu poate fi decât din 1607, când domnea Simion Movilă

98

1607 (7115) Ianuarie 31, Iaşi.

Noi Simeon Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domn ţării Moldovii. Dat-am aciastă scrisoare a domniei miali, slugii noastre Dumitru *fiul lui Goe* pârc‹ălab›, cu care să fie tari şi puternic, cu această carte a domnii miale, să ţie a sa driaptă moşie părinţască, tot hotarul satului Dolješti, după vechiul hotar şi pe unde până acmu au ţinut şi câmpul la Pucioasa şi tot hotarul, precum să arată în privileghia lor, la gura Albiai, fiindcă au avut şi zi cu giup‹ăneasa› Golăiasa, pentru acea bucată di loc din hotarul lui şi giup‹ăneasa› Golăiasă n'au vrut să ste di faţă cu dânsul, înaintea domnii mele, pentru care de acum înainte, nimeni să nu ste împotrivă, nici să-l supere, piste cartea domnii mele.

Domnul au poruncit.

S'au scris în Iaşi, Ghen. 31, 7115 ‹1607›.

Stroici *mare* logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Dolješti, I/3.
Trad. rom.

99

1607 (7115) ‹Februarie›.

Suret dela Simeon Moghila [v]voevod, l‹ea›t 7115 ‹1607›.

Adec‹ă› au venit înnaint‹ea› noastre boeriul nostru, sluga noastră Andreica Harţul diacŭ, fecioriul ‹lui› Mihăil‹ă› Lupul, nepot Micul şi strănepot ‹lui› Coste-

fecioriul lui Dragoş, de a lui bună voe, de nimeni silitŭ, nici asuprit, ş'au vănduto a sa dreaptă ocină din dresuri de slujbă ce au avut dela strămoşul său Coste, fecioriul lui Draguş, dela preabunul Alexandru [v]voevod, a triia parte den tot satul Răteştii şi cu [cu] loc de moară în Topoliţă, la ţinutul Neamţului, aceia au vândut dum<nealui> lui Toaderŭ Boul, ce au fostu vis[s]tiernic, dreptŭ trei sut<e> taler<i> de argint.

Deci noi, văziud noi a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin, pentr<u> acéia ca să fie lui dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul ca să nu s<ă> amestec prest<e> cart<ea> domnii méle.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal, l<ea>t 7280 <1772 Iulie 4>.

<Pe verso:> 8 scrisori şi un suret.

S'au mai dat 2 scrisori dintr'aceste, pe urmă, la dum. pah. Iordache Lazul

Acad. R.P.R., CCXX/19.
Trad. rom. din 1780, hârtie filigran.
Datat după doc. din 1607 Febr. 10.

100

1607 (7115) Februarie 6, Iaşi.

† Io Simeon Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei Am dat această carte a domnici mele rugătorilor noştri monahi dela schitul lui Iosif, numit Bisericanii, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească şi să apere locul lor şi hotarul sfintei mânăstiri pretutindeni, pe unde este însemnat dinspre mânăstirea Bistriţa, împrejurul sfântului schit. Nimeni să nu aibă a intra pe locul lor cu oile la păscut sau cu carele la tăiat lemne sau să cosească prin poienile lor fânul fără ştirea şi fără voia lor, ci să aibă a lăsa în pace locul lor. Intru nimic să nu se amestece acolo. Iar pe acel care îl vor afla că merge şi turbură locul şi fânul lor, să aibă a se lua dela astfel de oameni totul ce se va găsi la dânşii.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a ţine şi nici să intre acolo, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1607> Februarie 6.

Insuşi domnul a poruncit.

Simion voevod <m.p.>

Urechie mare vornic a învăţat.

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XII/11
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1809.

101

1607 (7115) Februarie 7, Iaşi.

† Iată eu, pan Cârstea mare vornic al ţării de sus şi Oräş hatman şi Boul şi Voico vistieri şi Voroutar mare comis şi Gheanghea şi Ursu vornici de gloată şi Ionaşco mare armaş şi Avram uşar, mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Ghermănescul diac şi verii lui, Onciul stolnicel şi Simion stolnicel şi Ileana şi cu alţi veri ai lui, fiii şi nepoţii lui Gavril şi Lupşe şi Ion, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ei ocina lor dreaptă şi cumpărătură a părinţilor lor din ispisoc de mărturie, pe care l-a avut dela sfânt răposatul, odihnitul Eremia voevod, jumătate dintr'un loc de iaz, ce este după capătul de jos al Culişeului, la capătul piscului, unde se întâlnesc văile, ce sunt pe Culişeu [1]) şi cu loc de iazuri şi de moară în Molovaţeţ, ce este în ţinutul Orheiului. Aceasta au vândut ei fratelui nostru, pan Dumitrachi Chiriţă mare postelnic, pentru două sute taleri de argint. Şi le-a plătit deplin, dinaintea noastră.

Pentru aceia şi noi am făcut dela noi această mărturie panului Chiriţă postelnic, să-i fie pentru încredinţare, până când îşi vor face şi dires domnesc. Şi peceţile noastre încă le-am pus la această carte a noastră, să se ştie.

A scris Nebojatco uricar, în Iaşi, 7115 ‹1607› Februarie 7.

Eu Cârstea vornic ‹m.p.›

Oräş hatman a iscălit ‹m.p.›

Eu Boul vistier am iscălit ‹m.p.›

Eu Gheanghea vornic ‹m.p.›

Ursu vornic a iscălit ‹m.p.›

Acad. R.P.R., CXXXIX/79.
Orig. slav, hârtie, 9 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom., ibid., CXL/213.

102

1607 (7115) Februarie 10, Iaşi.

† Pan Cârstea mare vornic şi pan Oräş hatman şi pârcălab de Suceava şi pan Chiriţă mare postelnic şi pan Voico vistier scriem şi dăm de ştire cu acest zapis al nostru, că a venit înaintea noastră popa Ionaşco, fiul lui popa Ioachim, nepotul lui Tâmpa vătav, strănepotul lui Micul, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut toată dreapta parte de ocină şi dedină, care a fost a tatălui său, popa Ioachim, cât se va alege din satul Răteşti pe Topoliţa, care este în ţinutul Neamţ, din vatra satului şi din ape şi de pretutindeni şi cu grădini şi două case gata de faţă. Aceasta a vândut-o fratelui nostru, Boul vistier, pentru şaizeci galbeni ungureşti.

[1]) « ce sunt pe Culişeu », scris cu altă cerneală peste loc ras.

Şi s'a sculat fratele nostru, Boul vistier şi a plătit deplin toţi 60 galbeni ungureşti în mâinile mai sus scrisului popa Ionaşco, fiul lui popa Ioachim, nepotul lui Tâmpa vătav, strănepotul lui Micul, dinaintea noastră, pe acea mai sus scrisă parte de ocină din satul Răteşti pe Topoliţa, a părintelui său, popa Ioachim, cât se va alege. Pentru aceia, să aibă a-şi face şi ispisoc domnesc.

Şi spre mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre la acest zapis al nostru.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Februarie 10.

Cârstea vornic ‹m.p.›

Oräş hatman a iscălit ‹m.p.›

Voico vistier ‹m.p.›

Chiriţă Dumitrachi ‹m.p.›

Acad. R.P.R., CCXX/20.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.
Cu 2 traduceri rom., una din sec. XVIII şi alta dela sfârşitul sec. XIX.

103

1607 (7115) Februarie 10.

Suretu depre un uric al lui Simeon Moghila voevod, din l‹ea›t 7115 ‹1607› Fev. 10 *zile.*

Io Simeon Moghila voevod, domnu ţării Moldovei. Iată au venit înnaintea ‹noastră› şi a tot sfatul nostru, popa Ionaşco, feciorul popii lui Ioachim, nepotul Tâmpei vătaf, strănepot Micului, de al lui bună voe, de nimenea silit, nici asuprit, şi au vândut al lui dreaptă ocină şi moşie şi a tuturor fraţilor lui, cât să va alége din sat din Răteşti, ce iaste în ţinutul Neamţului, pre părâul Topoliţii, din vatra satului şi din apă şi de pretutindenea, pre aceasta au vândut-o credincios boiariului nostru Boul vistérnic, dreptu şasezeci de galbeni roşii.

Şi sculându-s‹ă› credincios boiariul nostru, ce mai sus scriem, Boul vist., au plătit toţi banii deplin, şasezeci de galbeni ungureşti, denaintea noastră, în mâna popii lui Ionaşco, feciorul popii lui Ioachim, nepotul Tâmpei vătaf, pre această ce mai sus scrie, parte lui de moşie şi a tuturor fraţilor lui, cât să va alége, ce iaste în ţinutul Néamţului, pre Topoliţă.

Pentru acéia şi noi, văzând al lor bună învoială între dănşii şi plată deplinu, aşijderea am datu şi am întărit, ca să le fie şi dela noi moşie şi uric, cu tot venitul Şi altul nimenea să nu să améstece preste carté noastră.

Insumi domniia mea poruncesc.

Scris la Iaşi.

Acad. R.P.R., CCXX/22.
Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII, hârtie.

[2]) «galbeni», aşa în orig.

104

1607 (7115) Februarie 10, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire dela Neamţ o prisacă în Braniştе pe Bohotin, la Obârşie, care acea prisacă a fost a răposatului Cornea brănişterul şi după aceia au miluit sfânta mânăstire cu acea mai sus scrisă prisacă, Anghelina fiica lui Cornea şi cu fiii ei Vasile şi Lupan, precum au adus înaintea noastră şi ispisoc de mărturie dela preaiubitul răposatul frate al domniei mele Eremia voevod.

Pentru aceia, ca să le fie lor şi dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Februarie 10.

Insuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt. <m.p.>

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXVI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

105

1607 (7115) Februarie 18.

Suret dela Simion Movila v<oe>vod, 7115 <1607> Fevr. 18.

Facim înştinţari precum au venit înnaintea noastră şi înnainte boerilor noştri, a noastră credincioasă sluga Calin comis şi cu un zapis di mărturii dela ai noştri credincioşi boeri, dela Bogzi logf. şi dela Vasălii pit<a>r şii dela Ilii *mare* şatr. şi dela Gherghe vor<nic> şi dela Ştefan vor<nic> de poartă. Precum au venit înnainte noastră Stanca, fată Petrii, nepoată lui Toadir, de a ei de bun<ă> voe, de nimi silită, ş'au vândut a sa driaptă ocin<ă> şi moşii ce-au avut moşii şi strămoşii ei dela Ştefan v<oe>vod, dela Alicsandru vodă, giumătati de sat din Mileşti, pi părău Pereschivului, parte de cătră răsărit şi cu vad de moară în apa Pereschivălui şi cu loc de vii, aceia au vândut slugii noastri, lui Calin comis, drept 50 de taleri.

Şi iarăş au mai adus înnainte noastră mărturii de acei boeri de mai sus numiţi, precum au mărsu înnaintea lor Vasili, ficior Ancăi, fetii lui Guţilă şi rudeniia lui Marcu, ficiorul Armancăi, fetii lui Guţilă, iarăşi de a lor bun<ă> voi, au vândut a lor driaptă ocin<ă> şi moşii tot dintr'acele dresuri, a trie parti dintr'acela sat Mileeştii, căt să va alegi parte lor, aceia au vândut lui Calin com<i>s, drept 30 de taleri.

Şi iarăş au mai adus zapis de mărturii sluga noastră Calin com‹i›s dela al nostru credincios şi cinstit boier Cărste *mare* vor‹ni›c de ţara de gios[1]) şi dela alti a noastri slugi: Gârle căp‹i›t‹a›n şi Gavril *mare* văt‹af›, precum au venit înnaintea lor Muşa, fata Savii, de a ei bun‹ă› voi, au vândut a sa driaptă ocin‹ă› dintru aceleş‹i› dresuri şi dintr'un ispisoc de cumpărătură ci ari tatăl ei, Sava, dela Iancul vodă, ce-au fost lui cumpărătură dela Drăgana, fămeia Guţului, din a patra parti din acel sat Mileştii a trie parte, parte de cătră răsărit şi cu vad de moară în apa Pereschivului şi cu tot căt să va alegi parte ei, aceia au vândut dumn‹ealui› Calin com‹i›s, drept 15 taleri.

Pentru aceia şi noi, văzind acel zapis de mărturii, dela al noştri boeri, am crezut şi am dat şi am întărit pre aceli de mai sus ce sint părţi de sat din Mileşti, ci i-au cumpărat pi ai săi drepţi bani, ca să-i fii lui ocin‹ă› şi uric cu tot venitul. Şi altul ca si nu si mai amestici.

Posleduindu-si cu ce adivărată scrisoari suretul acista şi găsindu-si întocma următoriu, s'au adiverit şi cu a noastri iscăliturî.

Gherasim episcop Roman‹u›lui. Balş logf. Iordachi Milu ban.

‹Pe verso:› Cercetându-si şi de cătră mini, această copii, ci este scoas‹ă› dipi ace iscălită de Gherasi‹m› episcopu Romanului şi, aflând-o întocma, s'au încredinţat şi de cătră mini, 1816 Iunie 14.

† Ioan Jora post.

Posleduindu-să din cuvânt în cuvânt cu ce adivarată copii a u‹nui› suret depi ispisocul domnului Sămion Movila v‹oe›vod şi, fiind întocma, după poronca cinstiti Logofiţăi cei Mari, am încredinţat. 1816 Iulie 3.

Euachi Pleaşăscu diiac.

Acad. R.P.R., CLVII/76.
Copie rom. din 1816, după o trad. rom. din. 1804 Iunie 8.

106

1607 (7115) Februarie 19, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, Ionaşco şi fratele său Isac şi surorile lor, Frăsina şi Samfira, fiii lui Bălan vătah şi deasemeni şi verii lor, Sava şi surorile lui, Sofiica şi Frăsina şi Axana şi Agafia şi Gatha, fiii Todosiei, sora lui Bălan vătah, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Dumitru Ciolpan şi ai fratelui lui, Trifan Ciolpan, de bună voia l r, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor, Dumitru şi fratele său Trifan Ciolpan, dela Petru voevod cel Bătrân, ce şi-au cumpărat dela Gavril, fiul Anuşcăi şi dela vara lui, Anuşca, fiica Nastascăi, nepoatele lui Petru Vranici, din privi-

[1]) Cârstea era mare vornic de ţara de sus.

legiul de mărturie ce a avut bunicul lor, Petru Vranici, dela Ştefan voevod cel Bătrân, două părţi din şase părţi din satul Coliceani şi din Fauri, care acum se numeşte Iuganii pe Iadrici. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru, Dumitrachi Chiriţă mare postelnic, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint.

Şi după aceia, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Gligorie diac şi fiii lui, Vasilie şi Sofronia şi Ilina şi Odochia, şi deasemeni verele lor, Urâta şi Maricuţa şi Ruja, fiicele popei şi deasemeni verii lor, Ionaşco şi sora lui, Aniţa, fiii Ilenii, fiica popei Ursu şi deasemeni vărul lor, Gheorghie, fiul Maricăi, sora popei Ursu, toţi nepoţii lui Ion Ciolpan şi ai lui Trifan Ciolpan, tot de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din aceleaşi privilegii, două părţi din şase părţi din satul Coliceani şi din Fauri, care acum se numeşte Iuganii, pe Iadrici şi deasemeni jumătate, partea de mijloc, din satul Iugani, din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut străbunul lor, Ciolpan dela Alexandru voevod şi din ispisoc de întărire dela Petru voevod cel Bătrân, care i-a fost cumpărătură dela Mărica, fiica lui Vasco, nepoata lui Petru Vranici, din privilegiul de mărturie pe care l-a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân. Acestea deasemeni le-au vândut credinciosului nostru mai sus scris, Chiriţă mare postelnic, pentru trei sute şi cincizeci taleri de argint.

Şi le-a plătit lor deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Şi privilegiile pe care ei le-au avut pe acele mai sus scrise părţi de ocină, încă le-au dat în mâinile mai sus zisului nostru credincios, Chiriţă mare postelnic.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi cu înţelegere şi plata deplină, pe care el a plătit-o în mâinile tuturor celor mai sus scrişi, iar noi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru, Chiriţă mare postelnic, acele înainte mai sus numite părţi de ocină, ca să-i fie şi dela noi ocine şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Februarie 19.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

Ionaşco Banciu ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXXV/50.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

107

1607 (7115) Februarie 24.

Suret depe ispisoc sirbesc dela Simion Moghila v‹oe›vod, din veleat 7115 ‹1607› Fevr. 24 *zile.*

Precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştri ai Moldaviei, a mari şi mici, sluga noastră Sava Ghermănescul diiac şi rudeniile

lui: Onciul stolnicel și Simion stolnicel și Ileana și cu alte rudenii ai lor: feciori și nepoții lui Gavril și Lupșei și lui Ion, de a lor bună voe, de nime siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină și cumpărătură a părinților lor, jumătate dintr'on loc de sat ce este pe din gios la capul Culișăului, la capul Piscului, unde să împreună văile ce să numesc Ghermăneștii la Molovatiț<ă> și cu loc de iaz și de moară la Molovatiță, ce este în țin<u>t Orheiului.

Aceia au vândut credincios boeriului nostru dum<nealu>i Dumitrachi Chiriții *mare* postelnic, drept doao sute taleri de argint, din ispisoc de mărturie ce au avut dela răposatul fratele domniei méle, Erimie v<oe>vod, ce au fost lor cumpărătură acel loc, părinților lor, dela răposatul părintele domniei méle, dela dum<nealui> Moghila *mare* logofăt și dela fratele său Văscan părcălab și dela surorile lor: Tudosca și Anușca, din dres de baștină ce au avut ei dela Ilie v<oe>vod. Pentru acéia, ca să fie lui și dela noi acel de mai sus scris loc, boeriului nostru de mai sus scris, dum<nealu>i Dumitru Chiriță *mare* postelnic, uric și ocină și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu să amestece.

S'au tălmăcit de Gherghie Evloghi dascal. 1780, Noem. 24 *zile*.

Acad. R.P.R., CXL/212.
Trad. rom.,

108

1607 (7115) Februarie 25, Iași.

...[1]). Deci noi, văzând...[1]) mărturie, iar noi...[1]) deasemenea și dela noi i-am dat lui <și>[1]) i-am întărit această...[1]) bucată de ocină, ca să-i fie lui și dela noi ocină și cumpărătură...[1]) și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7115 <1607> Februarie 25.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCIII/56.
Orig. slav, hârtie, rupt, lipsește mai mult de trei sferturi din act. Pecetea lui Simion Moghilă voevod, timbrată, filigran.

109

1607 (7115) Martie 9, Iași.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit rugătorilor noștri călugărilor dela sfânta mânăstire, unde este hramul sfintei blagovești a născătoarei de dumnezeu și biserică zidită de Ștefan voevod și de Petru voevod cel Bătrân cu o moară

[1]) loc rupt, lipsă în orig.

dela satul Avereşti, pe Cracău, care este sub ascultarea ocolului târgului Pietrei, care le este danie dela sfântrăposatul odihnitul fratele domniei mele Io Eremia voevod, veşnica lui pomenire.

Pentru aceia, să le fie şi dela domnia noastră mai sus scrisa moară cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Martie 9.

Domnul a zis.

Simion voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

† Başotă <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, VI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

110

1607 (7115) Martie 10, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Simion Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mărica şi a pârît pe sluga noastră, Onciul, fratele lui Lupul, pentru a treia parte, partea de sus, din satul Vovineşti şi pentru a treia parte dintr'o poiană, ce este pe Ichil şi iarăşi, pentru altă poiană ce este pe Suha, care această mai sus zisă parte a fost cumpărătura bărbatului său, Lupul, dela Nicoară şi dela fratele lui, Ionaşco şi Nechifor şi dela sora lor, Dragna, fiii lui Ştefu1, nepoţii lui Roman Ciurea, din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor, Roman Ciurea, dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Deci noi şi cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă şi am aflat că Mărica este rudă mai apropiată decât Onciul. Deci Mărica a întors patru sute de zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre, Onciul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi am îndreptat pe Mărica, cu sfatul nostru. De aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Petca şi sora ei, Anghelina, fiicele lui Azghir, nepoatele lui Ciurea, de bună voia lor, nesilite de nimeni şi nici asuprite şi aşa au mărturisit ele înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru că ele n'au avut copii din trupul lor, nici Petca şi nici sora ei, Anghelina, ci ele au avut numai o nepoată, cu numele Irina, fiica lui Nicoară. Astfel ele au lăsat nepoatei lor Irinei două părţi de ocină, ce au avut ele împreună în satul Vovineştii, care este pe râul Cula şi cu loc de iaz şi a treia parte dintr'o poiană, ce este pe Ichil şi iarăşi cu altă poiană ce este la gura Suhăi şi iarăşi cu a treia parte din satul Miţova.

Deci noi, văzând dania lor de bună voie ce ele au dat nepoatei lor, Irina: aceste mai sus înainte zise două părți de ocină din satul Vovinești, ce este pe râul Cula și cu loc de iaz și a treia parte dintr'o poiană ce este pe Ichil și altă poiană ce este la gura Suhăi și a treia parte din satul Mițova, pentrucă ele n'au avut copii din trupul lor, ca să aibă a le îngriji și, după moartea lor, să aibă a le pomeni și să aibă a intra pe toată averea lor, pe unde vor avea, toate acestea mai sus scrise să-i fie și dela noi uric și ocine cu tot venitul și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al ei, cine i se va alege mai aproape, necliutit niciodată, în vecii veciior.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părți de ocine din satul Vovinești, care este pe pârâul Cula și cu loc de iaz pe Cula și a treia parte dintr'o poiană ce este pe Ichil și a altei poiene ce este la gura Suhăi, să le fie lor hotare, cum scriem mai sus, iar dinspre alte părți să le fie hotare după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Simion Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Mihail și Gavriil voevozi și credința boierilor noștri, [credința boierilor noștri]: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Ion pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Cârstea și ...[1]) pârcălabi de Roman, credința panului Oräș hatman <și pârcălab> de Suceava, credința panului Chiriță postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Catarsi<l> ceașnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le este dreaptă ocină și danie.

Iar cine s'ar ispiti să strice și să sfărâme întărirea noastră...[1]) acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Eremia Băseanul, în Iași, în anul 7115 <1607> Martie 10.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Bibl. Univ. Iași, doc. nr. 1.
Orig. slav, perg., cu unele lipsuri la îndoituri, pecete atârnată.

[1]) loc alb în orig.

111

1607 (7115) Martie 19, Ştefăneşti.

† Iată dar eu, popa domnesc Ştefan şi popa Bilaş şi popa Văscan duhovnic al răposatului Bogdan din Ostopciani şi popa Vasilie şi popa Sava. Deci noi ‹mărturisim› că au venit înaintea noastră fiii lui Bogdan, ai răposatului Bogdan, Dumitraşco şi Andronic şi fiica lui, Ştefana şi au întrebat înaintea noastră pe maşteha lor, anume Sofronia, fostă Bogdăneasă a răposatului. Deci au întrebat-o pe ea pentru zapisul pe care l-au avut pe satul Ostopciani, dela Eremia voevod, care sat a fos dat Leahului Zahărovschii şi l-a întors înapoi. Deci maşteha lor Şofronia a mărturisit înaintea noastră cu sufletul ei, că nu este la ea acel zapis şi nu ştie nimic, după moartea răposatului Bogdan.

Deci noi, de aceia am făcut această mărturie cu sufletele noastre, cum am auzit din gura ei. Deci, de aici înainte să nu aibă a pârî maşteha lor pentru satul Ostopciani. Iar dacă va mai avea vreun zapis şi va voi să pârască, să fie mincinos şi înşelător acel zapis al ei, înaintea acestui zapis al nostru. Aceasta să se ştie în veci.

Scris la Ştefăneşti, în anul 7115 ‹1607› Martie 19.

Acad. R.P.R., CIII/11.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.

112

1607 (7115) Martie 20, Miclăuşeni.

Un zapis dela Gălina, fata lui Roman Pleşa, înfru care scrie că au vândut a ei driaptă moşie din satul Bolomireşti, din parte ei, ce să va alege, giumătate de parte, pre aceia au vândut-o nepotului ei, lui Goe Dumitru din Doljăşti, drept optuzeci de talere.

Şi la tocmala lor a fost dum‹nea›lui *marele* vist. *şi* Ştefan vornic de poartă *şi* popa Vasile *din* Hărniceşti *şi* Avraam, ficiorul Părvului *şi* Ion *din* Şirăţăi *şi* Ionaşcu diiacul, *ginerile lui* Petrici spat. şi alţi oameni buni şi-au pus peceţile.

La Miclăuşeni, 7115 ‹1607› Mart. 20.

Acad. R.P.R., ms. nr. 13, f. 40.
Copie rom. din 1796.

113

‹1607—1609› Martie 24.

† Adică eu, Ionaşco, fiul Trofanei din Geameni, înştiinţez eu însumi, cu această carte şi zapis pe cine o va vedea sau o va auzi citindu-se, că m'am sculat eu, Ionaşco şi am vândut locul meu de prisacă, ce se va alege din locul Geamăna şi am

vândut acel loc, pentru 20 taleri de argint, lui Ilie din Cetereani, să-i fie prisacă lui și dedină neclintită, în veci. Și am vândut de bunăvoia mea [1] neasuprit de nimeni.

Când am vândut, au fost acolo mulți martori buni, oameni buni, dinaintea lui Toader Dragotă mare vătag și înaintea lui Pitic vătag și înaintea lui Vasile ureadnic și înaintea lui Porcar și Sava și Grozav și Toader Gogea și Simion și alt Simion și Gligorie țârcovnic și alți oameni buni.

Pentru aceasta mărturisim cu sufletele noastre și scriem. Luna Martie 24.

‹Pe verso:› Și a luat și zi ca să dea el privilegiile, în ziua sfântului Ghiorghie marele mucenic și să-și facă îndreptări pentru toate. Pentru aceia este chezaș pentru el Simion din Botești, cumnatul lui.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/260.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. cu lipsuri și greșeli, din 1767.
Datat după Toader Dragotă care este vornic de gloată la 23 Ian. 1607, 25 Iulie 1608 și 27 Oct. 1609, doc. din această colecție.

114

1607 (7115) Aprilie, Iași.

Un ispisoc dela domnul Simion Moghila v‹oe›vod, întru care scrie, că au venit înnaintea mării sale și a boerilor, Ignat și cu frații lui și au părât de față pe mătușa lor, pe Gălina, fata lui Roman Pleșa, cerându la dânsa ca să le de și lor giumătate de parte din moșie ei, cât să va alege parte ei din satul Balomirești.

Deci ja, nici într'un chipu n'au vrut să le de lor parte de moșie, ce ia, de bună voe ei, pre aceia au dat-o dinpreună cu acé giumătate de parte a sa, ce i să va alege din satul Balomirești, au dat-o lui Dumitru Goe, pentrucă ei îi iaste ei rudenie mai aproape, apucându-s‹ă› el cum o va ține până la moarte ei și după moarte încă o va grîji. Deci domnie, diacă au văzut a lor bună învoială, au dat și dela mărie sa, ca să-i fie lui ocină și danie și altul să nu să amestece.

La Iași, vlet 7115 ‹1607› Ap . . . [2]

Stroici *mare* log.‹o›f.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 40.
Copie rom. din 1796.

115

1607 (7115) Aprilie 15, Iași.

† Adică eu, Nicoară Donici pârcălab de Orhei. Iată, privind la alți ctitori și miluitori ai sfintelor mânăstiri am râvnit și am dat și am miluit, din mica noastră

[1] «lui» în orig.
[2] loc alb în text.

agoniseală dată de dumnezeu, sfânta mânăstire, nou zidită, numită Secul, unde este hramul sfântului slăvitului prooroc și înainte mergătorul botezătorul domnului, Ioan și cinstita lui tăere, cu niște case și cu tot locul lor și cu dughene, care sunt în mijlocul târgului O.hei, care sunt zidite de noi pe proprii noștri bani și cumpărături.

Și după acest zapis al nostru făcut cu mâna de bună voie, să aibă părinții călugări dela sfânta mânăstire a-și face îndreptare și dela măria sa milostivirea sa domnul nostru și să aibă a ruga pe domnul dumnezeu pentru păcatele noastre și ale părinților noștri, după rânduiala sfintei biserici și să ne facă pomenire din an în an ca și altor ctitori.

Iar după moartea mea și a cneaghinei mele . . . [1]) cine ar voi a se ispiti să strice . . . . . [1]) această danie și miluire a noastră, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții și să-i fie protivnic sfântul Ioan la înfricoșata judecată a lui Hristos.

Și pentru mai mare credință, eu cu mâna mea am iscălit mai jos și am pus pecetea mea pe acest zapis.

S'a scris la Iași, la anul 7115 ‹1607› Aprilie 15.

Nicoară Donici, a iscălit ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din secolele XVIII—XIX.

116

1607 (7115) Aprilie 15, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, credinciosul nostru boier pan Nicoară Donici pârcălab de Orhei, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit, a dat și a miluit sfânta mânăstire nou zidită numită Secul unde este hramul sfântului, slăvitului Ioan înainte mergătorul și botezătorul domnului și al cinstitei lui tăieri, cu niște case și cu tot locul lor și cu dugheni care sunt în mijlocul târgului Orheiului, care case și dugheni sunt zidite de el pe dreapta lui cumpărătură.

Deci noi văzând dania și miluirea lui de bună voie, am dat și am întărit mai sus scrisei sfintei mânăstiri acele mai sus zise case și dugheni și cu tot locul lor ca să-i fie și dela noi danie și întărire cu tot venitul, neclintite niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

[1]) loc rupt în orig.

Scris în Iași, la anul 7115 <1607> Aprilie 15.
Domnul a zis.
Simion voevod <m.p.>
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.
† Pepelca <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIV/3.
Orig. slav, hârtie, cu pecetea mare și mică, timbrate.

117

1607 (7115) Aprilie 22, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugărilor dela sfânta mânăstire Neamț ca oricâte gloabe [1]) și deșugubine se vor face în satul Horodiștea, care este în ținutul Orhei, slugile noastre pârcălabi și globnici și deșugubinari să nu aibă a turbura și prăda.

Să aibă numai a-i judeca când va fi să aibă cineva vreo pâră și să-și ia ierâe iar alte prădăciuni să nu aibă a face, pentrucă domnia mea m'am milostivit și le-am lăsat să fie de ciubote rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire ce scriem mai sus.

Iar dacă va fi cineva vinovat de omor, slugile noastre deșugubinari să nu aibă a-l învălui, ci pe acel vinovat să aibă călugării a-l prinde și să-l aducă la domnia mea. Și deasemeni să nu aibă a-i învălui pentru podvoade și nici carele lor să le ia fără bani.

Pentru aceia nimeni dintre slugile domniei mele, pe care le scriem mai sus să nu îndrăznească a-i învălui înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7115 <1607> Aprilie 22.
Însuși domnul a zis.
Iurașco logofăt a învățat.
† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXV/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CC/204.

118

1607 (7115) Aprilie 25, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta biserică, mitropolia Sucevei, unde este hramul sfântului marelui mucenic al lui

[1]) așa în orig.

Hristos, Ghiorghie unde zac moaştele sfântului mucenic al lui Hristos, Ioan cel Nou, unde este părintele şi rugătorul nostru, chir Theodosie Barbovschi, mitropolit al Sucevei şi deasemeni sfânta biserică, episcopia Romanului, unde este hramul sfintei preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, unde este părintele şi rugătorul nostru, chir Anastasie episcop de Roman, cu un loc de mori în braniște, pe Jijia, la vad, la gura Ciobărciului, în dreptul râului Covasna, ca sfinţiile lor să-şi facă acolo mori, ca să fie sfinţiilor lor pentru hrană, când vor veni la domnia mea, la scaunul nostru din Iaşi, pentrucă satele sfinţiilor lor sunt departe, ca să-şi aducă bucate aici.

Iar hotarul acestui loc de mori mai sus scris să fie împrejur, cât vor putea săgeta în toate părţile, ca să fie amândorora sfinte biserici, până când vor sta amândouă sfintele biserici.

Iar dacă cineva ar încerca să strice dania şi miluirea noastră, acela să aibă pârîş pe însuşi domnul nostru Iisus Hristos şi pe preacurata maică a domnului şi pe sfântul mare mucenic al lui Hristos, Ghiorghie şi pe sfântul mucenic al lui Hristos, Ioan cel Nou şi pe sfânta preacuvioasa maica noastră Paraschiva, la cumplita judecată a lui Hristos, amin.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Aprilie 25.

† Domnul a spus.

Simion voevod ‹m.p.›

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXI/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 527/54 f. 67.

119

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu robul stăpânului meu Hristos, bine cinstitor şi de Hristos iubitor adevărat închinător al sfintei troiţe, Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.

Iată domnia mea, pentru mântuirea noastră, am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu dragoste din inimă, din tot cugetul nostru, cu ajutorul lui dumnezeu, cu sfatul de obşte al domniei mele, împreună şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai ţării noastre Moldova, chir Teodosie Barbovschi arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filoftei episcop de Huşi, am dat şi am miluit ruga noastră sfânta mânăstire Secul unde este hramul cinstitei tăieri a

cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, din stăpânirea dată nouă de dumnezeu, cu satul Vânători, care este în ținutul Neamț și pe același pârâu, din sus de târg și cu locuri de mori și cu braniștile lui mari și mici și cu toate fânețele și poienile și cu nunții și cu toate vechile hotare între hotarele mânăstirii Secul și mânăstirii Neamț până la râul Bistriței, deasemeni și cu toate veniturile câte sunt pe ele, precum au stăpânit din veac.

Care acel sat a fost drept domnesc, sub ascultarea cetății Neamțului, ca să fie sfintei mânăstiri, mai sus scrise, dela noi danie și miluire și pomană pentru sufletul nostru și al părinților noștri, pentrucă și noi am dorit a ne numi adevărați cetitori ai acestui sfânt hram, nou zidit, al înainte mergătorului, în chipul în care și domnii drept credincioși sfăutrăposați, binecinstitori foști mai înainte de noi s'au străduit pentru mântuirea sufletelor lor, a fi moștenitori ai vieții nesfârșite și fără moarte și nespusei bucurii pe care a pregătit-o dumnezeu iubitorilor lui, n'au cruțat bogăția ce putrezește ci au semănat-o cu risipă, dând-o în mâinile săracilor și pentru întărirea sfintelor lui dumnezeu biserici și rugătorilor lui dumnezeu, pentruca nestricătoare, cu bucurie, să o secere în cele cerești a căror viață de pe pământ plăcută lui dumnezeu, din neam în neam și până în ziua de acum a strălucit ca soarele, fericita lor pomenire, precum cel care întinerește ia o nouă înfățișare.

Pentru aceia și noi, deși în urma acelora cu multă depărtare a vremii și pentru marea și nespusa milă a lui dumnezeu, ne-am învrednicit a fi moștenitorii cinstei lor, n'am putut a nu ne dori, acea osândire deosebită cu caldă dorință a lor către dumnezeu, ale căror fapte dumnezeești strălucesc în frumusețea întru slava unui și mare dumnezeu, cel în troiță slăvit și închinat. Pentru aceia avându-i pe ei ca pururi părinți și povățuitori spre fapte bune de mântuire, le-am râvnit cu suflet arzător, din toată inima, silindu-ne, cu bună nădejde a călca pe urmele faptelor lor bune, privind la ajutorul marelui dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și la milostiva lui făgăduință, care cu nemincinoasa și preacurata lui gură a zis: fericiți cei milostivi că aceia vor fi miluiți. De această fericire și dumnezeeescul părinte David, prooroc și împărat, cu duhul gustând s'a îndulcit, <a spus> tuturor celor ce voesc a se mântui, chemându-ne ca un părinte iubitor de copii arătându-ne calea mântuirii, zicând: veniți copii, ascultați-mă, vă voi învăța frica domnului și iarăși gustați și vedeți că bun este domnul, fericit bărbatul care nădăjduește în el și iarăși el zice: fericit bărbatul ce miluește și dă și iubește milostenia și judecata domnului și unul dintre apostoli zice că mila se laudă la judecată pe care și dumnezeescul Zlataust o numește a fi aripi ce înalță către dumnezeu, toate faptele cele bune cu ca sunt amestecate, precum și îngerul domnului a zis către Cornilie: rugăciunile tale și milostenia ta au mers spre pomenire înaintea lui dum-

nezeu și multe sunt puse în dumnezeeștile scripturi, spre folosul nostru cel sufletesc, care toate suntem datori a le deprinde și face, ca să nu fim ascultători numai cuvântului, după cum scrie, ci și făcători, pentrucă aceasta este bine plăcută înaintea mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Pentru aceia și sfinţiile lor călugării dela acea sfântă mânăstire, după datorie, să aibă a ne pomeni și a ruga pe dumnezeu, după obiceiul sfintei biserici, pentru sănătatea trupească și pentru mântuirea sufletului a domniei mele și al mamei noastre și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii de dumnezeu dăruiți nouă, Mihail și Gavril voevozi și Petrașcu și Pavel voevozi și Ioan și Moise voevozi și a fiicei noastre domniței Ruxanda și a celorlalți fii ai noștri și să scrie numele noastre, pe suflete, în sfântul și marele pomelnic, să se pomenească în dumnezeeștile slujbe, la înfricoșatele și de viață făcătoare taine ale lui Hristos, deasemeni și mare pomenire să ne facă în ziua pomenirii sfântului și dreptului Simeon de dumnezeu primitorul, în ziua a treia a lunii Februarie, să se pomenească în ea numele noastre Io Simeon voevod și al părintelui nostru Ioan Moghila logofăt, care în viața călugărească s'a numit Ioanichie și a mamei noastre cneaghina Maria și al doamnei domniei mele Melania și al preaiubiților fii și fiică dăruiți nouă de dumnezeu, ale căror nume am pus să se scrie mai sus și ceilalți câți și încă prea milostivul dumnezeu ne va dărui, din an în an, în fiecare an să ne facă pomenire din averea prilejuită sfintei mânăstiri cu osârdie, bine îngrijindu-se, cât va sta «sfânta mânăstire».

Pentru aceia și după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau altul din alt neam, sau cine va fi ales de dumnezeu cu dreaptă judecată, acela, milostivirea lui, să nu strice pomana și miluirea noastră sfintei biserici mânăstirești, ci mai ales și domnia lui să miluiască și să întărească dania noastră mai sus scrisei sfintei mânăstiri Secul, ca și domnul dumnezeu să miluiască și să întărească domnia lui în viața aceasta de acum și în împărăția cerurilor, să se învrednicească cu îndoită însutită a veșnicelor bunătăți cu sfinții împărătești, iar cine ar sfărâma osârdia noastră și ar nimici pomenirea noastră, să-l sfarme mâria lui dumnezeu, mai subțire ca pulberea și să piardă dumnezeu, toată rădăcina pomenirei lui pe pământ, ci și înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos să afle nemilostiv protivnic pe marele înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu nenumăratele soboare ale sfinților îngeri și arhanghelii și mulțimea cetelor de apostoli și de prooroci și mulțimea cetelor de mucenici și în deosebi să aibă pe preacurata și întru totul neprihănita fecioară maica lui Hristos, care s'a săvârșit pentru creștinească bună nădejde, deasemeni și pe toți sfinții și ca să aibă acela parte cu Iuda, vânzătorul domnului la nesfârșitele chinuri și cu toți ereticii și nimicitorii de biserică, cu Diocleţian și Maximian și Iulian și cu cei asemenea lor și blestemul lui Arie, care singur și l-a luat dela 318 sfinți și purtători de dumnezeu părinți

care au fost dela soborul dela Niceia şi ale altor soboare ale sfinţilor părinţi să se coboare asupra capului lui, amin.

Scris în Iaşi, la anul 7115 <1607> luna Aprilie 25.

Simeon voevod <m. p.>

Însuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i uric [1]).

† Dumitru Filipovici <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XCII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

120

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni unari şi mici, sluga noastră, Ionaşco fost spătar şi fratele lui, Onofreiu şi sora lor. Diica şi Grozava şi nepotul lor, Gligorie Bran diac, toţi fiii lui Vlaico nepoţii Dolhei, de bună voia lor şi au împărţit între ei dreptele lor ocine şi cedine din satul Dolheşti şi din Negreşti pe Almaş, ce sunt în ţinutul Neamţ, din uricul de moştenire ce au avut dela Alexandru voevod cel Bătrân şi din uric de întărire dela Ştefan voevod.

Şi a venit în partea slugii noastre, Ionaşco spătar, a cincia parte din jumătatea satului Dolheşti, unde a fost casa tatălui său, Vlaico; iar din satul Negreşti tot a cincea parte din jumătatea satului, unde sunt casele lui Pavăl şi cu parte de moară.

Şi în partea fratelui lui Onofreiu, a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde este casa lui, iar din Negreşti, tot a cincea parte din jumătate de sat, unde au fost casele lui Coste şi cu parte de moară.

Iar în partea surorii lor, Diica, a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde a fost casa lui Petrea Ianc, iar din satul Negreşti tot a cincea parte din jumătatea satului, lângă Onofreiu şi cu parte de moară.

Iar în partea surorii lor, Grozava a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde a fost casa ..... [2]) Negreşti din jumătatea satului, tot a cincea parte, unde a fost casa lui Botnariul şi cu parte de moară.

---

[1]) scris de Stroici.

[2]) loc rupt în orig.

Iar în partea nepotului lor, Gligorie Bran, a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde este casa lui Mihăiluţ, iar din satul Negreşti tot a cincea parte, din jumătatea satului partea de sus unde a fost casa lui Mihăilă cel bătrân şi cu parte de moară.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi împărţeala deplină între ei, dinaintea noastră, într'aceasta şi noi am dat dela noi şi am întărit ca să le fie şi dela noi ocină şi împărţeală cu tot venitul. Şi altul să ne se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Aprilie 25.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›.

Băiseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LII/71.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

121

1607 (7115) Aprilie 26, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Lupul şi sora lui Măgdălina şi fratele lor, Ionaşco Druţul şi Greaca şi Mitiutica şi alte rude de ale lor şi au pârît pe Nastea, cneaghina lui Macri fost armaş, pentru jumătate din satul Iureştii, sub Cozancea ; şi aşa au spus ei înnaintea noastră că ei n'au vândut acea jumătate de sat şi nici nu ştiu nimic despre aceasta.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea ţării şi am văzut privilegiile şi ispisoacele ce le-a avut mai sus zisa cneaghină a lui Macri armaş dela răposatul frate al domniei mele ; şi astfel am aflat cu boerii noştri, că-i este dreaptă ocină şi cumpărătură de şapte ani. Deci n'am vrut să stricăm acele privilegii, după atâţia ani.

Deci Lupul şi sora lui Măgdălina şi fratele lor, Ionaşco Druţul, fiii lui Iurescul ceaşnic şi Greaca şi Mitiutica şi alte rude, ei au rămas din toată legea noastră; iar Nastea, cneaghina lui Macri armaş, s'a îndreptat şi şi-a pus ferie . . .[1]) zloţi. Şi de acum înainte mai mult să nu aibă a se pârî pentru această pâră niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Aprilie 26.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›.

Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XIV/59.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, Acad. R.P.R., IV/94.

[1]) loc rupt în orig.

122

1607 (7115) Aprilie 30, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea ‹boierilor› [1]) noştri, Pătraşco şi a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru un zapis făcut de Gâdea vătah şi de Scorţea vătah şi de Nistor vătah şi de Crăciun din Olăşei, că a cumpărat nişte părţi de ocină dela Ionaşco Blici şi dela fratele lui, Nechita, fiii lui Sava, părţile lor de moştenire şi de cumpărătură, ce li se va alege din satul Armeneşti şi din Găureni, pentru treizeci şi doi taleri de argint.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, dacă am văzut acest mai sus zis zapis, pe care l-a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru, domnia mea l-am crezut. De aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Aprilie 30.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›.

† Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDIX/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CDIX/5 şi alta din 1814, ibid.

123

1607 (7115) Mai 3, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, părintele şi rugătorul nostru, Nicanor fost mitropolit şi cu rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire numită Agapia, unde este hramul soborul arhistrategului Mihai şi a celorlalte puteri fără trup, să ne roage cu rugăciuni şi să-şi ceară ispisoc de întărire, pentru ispisocul de danie ce au avut dela sfântrăposatul şi odihnitul frate al domniei mele Eremia Moghila voevod, pe un loc de moară la Jijia, mai jos de gura Bahluiului, care este în hotarul satului nostru Piperești, care este al nostru drept domnesc, ca să-şi facă acolo moară, să fie pentru hrana sfinţii sale şi a sfintei mânăstiri.

Pentru aceia, ca să fie şi dela noi cu tot venitul, până când va sta sfânta mânăstire. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7115 ‹1607› Mai 3.

[1]) omis în orig.

† Domnul a spus.
Simion voevod ‹m.p.›
Stroici mare logofăt a învăţat.
† Eremia Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IV/II/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

124

1607 (7115) Mai 4, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugilor noastre Tăutul aprod şi fratelui lui, Toader, fiii Pietrei ‹Vrânceanul›[1]) nepoţii Maricăi, strănepoţii lui Săcuianul fost mare ceaşnic, dreapta lor ocină şi cumpărătură a bunicului lor Săcuianul ceaşnic, din ispisoc de întărire ce a avut bunica lor Mărica, dela Alexandru voevod, a treia parte din satul Cordăreni, pe Iubăneasa, partea de sus şi cu iaz şi cu moară şi cu a treia parte din dumbrava înaltă care este în ţinutul Dorohoiului.

Pentru aceia, ca să-i fie lui şi dela noi acea mai sus scrisă parte din satul Cordăreni şi cu iaz şi cu moară şi cu a treia parte din pădure, uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Mai 4.
† Domnul a pus.
† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscăli, Stroici logofăt ‹m.p.›.
† Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Mrea Doljeşti, XXII/6.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. din 1765, ibid., X/2.

125

1607 (7115) Mai 10, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Tăutul vistiernicel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a mărturisit că a cumpărat din jumătate de sat din Săpoteni, din partea de jos, a treia parte, din trei părţi din a şasea parte, dela Nicoară, fiul Anghelenii şi dela nepoata ei de soră, Gafa şi dela o soră a ei . . . . .[2]) nepoţii Mălaşcăi, strănepoţii lui Ilco şi Pilco, şi deasemeni cât se vor alege părţile lor, dela mătuşa lor Brânda şi dela Solomca,

[1]) loc ras în orig.
[2]) loc alb în orig.

din privilegiul de împărțeală dela Petru voevod cel Bătrân și apoi s'a tocmit cu sluga noastră Mihăilă și i-a întors banii, douăzeci și patru ughi, pentrucă s'au tocmit de bună voie și a plătit Mihăilă deplin acei bani, în mâinile lui Tăutul.

Pentru aceia, ca să-i fie și dela noi ocină cu tot venitul și cu parte din locul lor de moară, pe Iubăneasa, cât se va alege. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7115 <1607> Mai 10.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXXIX/12.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

126

1607 (7115) Mai 12.

Eu, Solomie și bărbatul mieu Sava, înșine mărturisăm cu acest zapis al nostru, cum am avut o bucată de ocină în sat în Lețcani, dintr'a șasă part<e> de sat, giumătate, noi o am vândut și o am . . . . [1]) în mâinile lui Arame. Deci gineri-meu popa Grigori și fata noastră, Iftica, ei o au răscumpărat dela Arame și i-au dat doisprezăce taleri de argint. Și noi o am dat acestor feciori, să le fie ocină driaptă și moșie. Și alți feciori a noștri să n'aibă a întoarce, să fie blăstămat de dumnezău și de 318 de *părinți*, să n'aibă nime din feciorii noștri, fără feciorii Ifticăi.

S'au scris acest zapis dinaint<ea> lui Ifrim Cherdza din Stroești și Andonie de acolo și Vasilie de acolo și alți oameni buni și bătrâni și tineri pre mare mărturie, cum că au pus și pecețile într'acest zapis, ca să să știe.

Movila v<oe>v<o>d, let 7115 <1607> Maiu 12.

S'au posleduit, Iordachi Cantacuzino pah.

Arh. St. Iași, CCCXI/pag. 33.
Copie rom. din sec. XIX.

127

1607 (7115) Mai 15, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre. Gavril și Sava Căpșuleț, fiii lui Toader și Ionașco, fiul lui Nenciul și Vasile, fiul Odochiei și Varvara, fiica Andreicăi și alt Ion Cânealea

[1]) loc alb în text.

B. Institutul Pedagogic de 3 ani - Iași -

fiul Fădorei și Nechifor, fiul lui Chircea și alt Ion, fiul lui Moise, Ileana, fiica lui Mihăilă, Ion, fiul lui Ion, toți nepoți și strănepoți ai lui Dragotă și ai lui Luca și Ioan și Maxin și Nastei și Petrei, de a lor bună voie, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură, ce au avut bunicii lor, Dragotă și Luca și Ivan și Maxin și Nastea și Petrea dela Iliaș voevod, o seliște, ce se chiamă Rogoz, din jos de iaz sub deal. Aceia au vândut-o credinciosului nostru Dumitrache Chiriță mare postelnic, pentru două sute galbeni ungurești.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și acele mai sus zise urice și ispisoace [1]), încă le-au dat în mâinile mai sus zisului nostru boier, dinaintea noastră, pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7115 ‹1607› Mai 15.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›.

Eremia Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DXCI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

128

1607 (7115) Mai 18, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire a Pobratei și ureadnicului lor din Văleni, să fie tari și puternici cu această carte a noastră, a stăpâni și a opri dreapta lor ocină, un iezer ce se numește Beleul și o gârlă care se numește Chiciia și cu toate gârlele lor și cu nlăjet. Nimeni să n'aibă acolo nicio treabă, să prindă pește.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i ține și a-i opri înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7115 ‹1607› Mai 18.

Însuși domnul a zis.

Simion voevod ‹m. p.›

Marele logofăt a învățat.

† Drăgan ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/49—50.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1796.

[1]) «ispisoace», așa în orig

129

1607 (7115) Mai 21, Iaşi.

† Boul vistier şi Ştefan vornic şi Voico vistier şi Băseanul uricar şi Ionaşco vătah de vis<tiernicei> mărturisim cu acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră Cârstina Purecioaie şi fiul ei Simeon, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, partea lor, cât se va alege din satul Bodeşti pe Cracău, în ţinutul Neamţ. Aceia au vândut-o rudei lor Pătraşco Başotă, pentru optzeci taleri de argint. Şi s'au sculat mai sus scrisul fratele nostru Başotă şi le-a plătit toţi acei mai sus scrişi bani dinaintea noastră.

Şi noi, văzând tocmeala de bună voia lor şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi i-am făcut această mărturie a noastră până când îşi va face ispisoc şi dela domnul nostru. Şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre la această mărturie, să se ştie.

Şi eu, Ionaşco diac, am scris însumi cu mâna mea.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Mai 21 [1]).

Eu Boul vistier am iscălit <m.p.>

Voico vist<ier> <m. p.>

Băseanul <m. p.>

Cu Grozava am fost când am dat aceşt<i> bani.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/1/24.
Orig. slav. hârtie filigran, 3 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom.

130

1607 (7115) Mai 26, Iaşi.

† Io Simion Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, boierul nostru credincios şi cinstit, Cârstea mare vornic şi s'a pârît de faţă cu sluga noastră Toader Dragotă, pentru un loc de iaz pe pârâul Săratei, mai jos de iazul lui Vrânceanu.

Deci, domnia mea i-am judecat cu lege dreaptă, după legea ţării şi am aflat ca Toader să aibă a-şi face iaz pe pârâul Săratei, mai jos de iazul lui Vrânceanu, cum e scris mai sus, iar Cârstea mare vornic să aibă a-şi face iaz pe pârâu dinspre Onești, în satul Berești, fiindcă a rămas sluga noastră, Toader Dragotă. Iar boierul nostru, Cârstea mare vornic, să aibă a stăpâni cum scriem mai sus.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei spuse a domniei mele.

---

[1]) locul şi data s'au adăugat posterior şi cu o altă cerneală, sunt însă exacte (vezi doc. din Iunie 1607, cu acelaşi obiect).

Scris la Iași, în anul 7115 <1607> Mai 26.
Însuși domnul a zis.
Simion voevod <m. p.>
Stroici mare logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, cu data 6 Mai.

131

1607 (7115) Mai 26, Iași.

† Adică eu, Lupul Căpotici postelnic din Căpoteni, din ținutul Soroca, scriem și recunoaștem singur dela noi cu acest zapis al meu, că am vândut o Țigancă a mea, numele ei Tudora, pentru un cal, prețul acestui cal de treizeci de taleri fratelui și prietenului nostru, Eremia fost căpitan...[1]) din ținutul...[1]) de bună voia mea, de nimeni silit nici asuprit și am vândut această Țigancă numele său...[1]).

Și au fost la această tocmeală a noastră boeri mari dela curtea domnului nostru, a milostivirii sale domnul Io Simion Moghilă voevod, domnul țării Moldovei și a fost la aceasta Boul vistier și Voico vistier și Băseanul aricar și Ionașco Bolea și alți mulți boieri dela curtea domnului.

Pentru aceasta, de aici înainte, pentru această tocmeală a noastră și înaintea acestei cărți a noastre, nimeni să nu aibă a căuta dintre noi, sau dintre copiii noștri sau dintre alți oameni ai noștri.

Și pentru mai [2]) mare credință am pus pecetea mea și mâna mea, ca să fie de mai [2]) mare credință și ca să se creadă această scrisoare a noastră, pentru cine va fi de aci înainte. Așa să se știe.

S'a scris la Iași, în anul 7115 <1607> Mai 26.
Căpotici postelnic a scris.

Acad. R.P.R., IV/160.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete mică, timbrată.
Iscăliturile de jos au fost tăiate cu foarfecele din act.

132

1607 (7115) Iunie.

† Eu Agafiia, fata Barcei, nepăta Tomșăi de Bălușani de ținutul Iașilor, însămi pre mene mărturisescu cu cestu zapis al mieu, de nime nevoit, nice înpresurat, ce de bună voia mea, am vândut partea mea de ocin<ă> din sat din Bălo-

[1]) loc alb în orig.
[2]) «mai», așa în orig.

șéni, dela Jijiia, din cutul din gios, a patra parte din partea Tomșăi, direptu doodzeci di taleri bătuți, lui Iliaș Axintoei din Băloșéni. Și i-am făcut acestu zapis al nostru, ca să-i fie lui direaptă moșie și cumpărătură, cu tot venitul.

Și în tocmala nostră au fostu Gavril stolnicul din Mălăești și Nebojatco uricariul, Ion Hăugul și Dumitru Hăugul, frate-său, și Bota de Bășéni și Hriscanul din Hrițcani și alți mulți oameni buni, megiași.

Deci noi, văzându a lor tocmal‹ă› și plată cu bani ce-s mai sus scrișì, noi încă ne-am pus pecețile noastre, ca să-i fie lui de credință, ca să să știi.

V‹e›l‹ea›t 7115 ‹1607›, *luna* Iun...[1]).

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, III/II/7.
Orig. rom., hârtie filigran, 6 peceți aplicate.

133

1607 (7115) Iunie 2, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră credincioasă, Lupul Căpotici postelnic, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut pe dreapta sa roabă Țiganca, numele ei Tudora, fiica . . .[2]). Aceasta a vândut-o slugii noastre credincioase, Eremia căpitan și a dat pentru ea un cal bun.

Deci noi, dacă am văzut bună voia lor și plata deplină în mâinile lui Lupul Căpotici postelnic mai sus scris, iar noi asemenea și dela noi i-am dat și i-am întărit, ca să-i fie și dela noi dreaptă roabă[3]) Țigancă și cu fiii ei. Iar altul nimeni să nu îndrăznească să o ia sau să o dobândească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7115 ‹1607› Iunie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt ‹m.p.›.

† Ion ‹a scris›.

Acad. R.P.R., IV/247.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, distrusă.

134

1607 (7115) Iunie 4, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Anisia, fiica lui Foltea

[1]) loc alb în orig.
[2]) loc alb în text.
[3]) «holopa» în text.

și nepoata ei de soră, Ana, fiica Cârstei, nepoata lui Foltea, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătura tatălui lor Foltea, toată partea lor ce se va alege din satul Verișeni, pe Moldova, care este în ținutul Suceava. Aceia au vândut-o rugătorului nostru, popa Mihul din Păscani, pentru patruzeci și trei taleri de argint, din ispisoc de cumpărătură pe care l-a avut Ion Foltea dela Petru voevod cel dinainte. Și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7115 ‹1607› Iunie 4.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Nebojatco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

135

‹1607› Iunie 6.

† Oräș hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri care vor merge pentru Țigani și vătagi și județi de Țigani. Cum veți vedea această carte a noastră, voi să aveți a lăsa în pace pe acei care sunt drepți robi [1]) Țigani ai sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântului Sava, nici pentru ciubote încă să nu-i turburați, ci să fie numai slobozi și în bună voie a merge prin țara domniei sale domnului nostru să câștige cu dreptate.

Iar cine îi va turbura, acela va fi de mare pedeapsă.

Altfel să nu faceți.

Iunie 6.

Oräș hatman, a iscălit ‹m. p.›

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iași, XXXIII/91.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Datat după doc. dela Simion Movilă din 20 ian. 1607, ibid., XXVI/3.

136

1607 (7115) Iunie 7.

Suret depe ispisoc vechiu, pe sârbie, dela Simeon Movila v‹oe›vod, domn țării Mold‹o›v‹ii›, scris de Cernat diiac, în Iaș‹i› din leat 7115 ‹1607›, Iunie în 7 zile.

Înștiințare facem prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-se, pentru acest adevărat și credincios a nostru Cărăiman

[1]) «holopi» în orig.

mare pah., că ne-au slujit cu dreptate și cu credință, a căruia văzind noi cea cu dreptate și cu credință către noi slujbă, l-am miluit cu osăbită a noastră milă, de i-am datu-i și l-am miluit dela noi cu o sălișce pustie la Fântâna Știucăi, în țara noastră a Moldovei, între Bolata și între Dolozie despre răsărit, Bolata în sus spre Dumbrava Domniasc<ă>, pentruca să-ș facă așăzare de sat acole. Și au dat domnii mêle și doi cai turcești foarte buni și prețuiț<i> drept șesă sute galbeni ungurești, în trebuința a domniei mele.

Care această de mai sus numită sălișce pustie au fost driaptă a noastră domniasc<ă> și-au fost dată schimbu lui Onică Cascoe și Păntii și lui Mihăilă și lui Ion Beleiu și lui Crăciun și lui Ivan, de răpoosatul Alexandru v<oe>vod, drept altu loc pustiu, ce s'au fost luat dela dărșii către ocolul Zăvadinei, anume Căinarii.

Apoi dup<ă> aceia, acești de mai sus numiț<i> Onică Cascoe și Păntea și Mihăilă și Ion Beleiu și Crăciun și Ivan, au lăsat acea sălișce dela Fântâna Știucăi și iarăș ș'au întors locul lor înapoi, iar sălișce acea dela Fântâna Știucăi au rămas iarăș domniasc<ă>.

Apoi dup<ă> aceia s'au fost sculat Miron aprodul din Bolata și s'au giudecat înnaintea noastră și înnaintea sfatului nostru, pentru mai sus numită sălișce, zicând, denaintea noastră, că acea sălișce este într'a lui hotar din satul Bolata și precum că acolo la acea fântână, ce să numește Știuca, niciodinioară sălișce n'au fost, ci este dintr'a lui hotar.

Deci domniia mea și cu sfatul nostru i-am giudecatu-i cu driaptă giudecată, dup<ă> legea țării și am pus hotărâre la numitul Miron aprodul cu 20 de oameni, oameni buni, să priimasc<ă> giurământ pentru acea sălișce precum că o cuprinde el cu uricul lui. Dar, când au fost la zi însămnată, el n'au putut să giure, că nu i-au venit oamenii.

Și iarăș s'au apucat de giudecată cu credinciosul nostru Cărăiman pah.; apoi, dup<ă> ce mai sus numitul pah. au scos ispisocul cel de schimbătură, dela răposatul Alexandru v<oe>vod, cari l-au avut acei de mai sus numiți Onică Cascoe și cu ai săi, pe acea sălișce dela Fântâna Știucăi, s'au aflat că Miron aprodul fără dreptate au vrut să apuce acea sălișce și au rămas din toată legea ncastră și de aicea înnaintea să nu aibă a mai trage la giudecată, nici a mai dezbate acea de mai sus numită sălișce, ci să rămâe credinciosului nostru Cărăiman pah. nestrămutată nici odinioară, în véci, cu tot venitul.

Dup<ă> aceia, au mai venit înnaintea noastră și înnaintea boerilor noștri Gligorie, ficiorul Dodosoei și Simion cu frații lui: Maxim și Gavril, ficiorii Ignătoaei, cum și Ion Berheciu cu frati-său Gligorie si cu surorile lor Anna și Ciurla și Nastasiia, ficiori și féte a lui Dumitru Berheciu, cum și Gafiia și surorile ei: Mărica și Anna și Anisiia și fratile lor Luca, fii a lui Chiril, cum și alt Luca cu frati-său Mihăilă și cu surorile lor: Antimiia și Fădora, fii și féte a lui Iliia, cum și Gavril

cu frati-său Gherasim și cu surorile lor: Maica și Anisiia și Irina, fii și féte a lui Ion Bărcan; cum și Hiliman cu frații săi, cu Lupul, cu Grigorei și cu Ionașco și cu o sor<ă> a lor Anghelina, fii și féte a Parcariului. Și de nime săliț<i>, nici asupriți, s'au vândut driaptă ocină și baștina lor, credinciosului nostru Cărăiman pah., din tot satul Bursucenii ce-i în gura Văii Bursucilor, în țin<u>t Sorocii pe Căinariu, despre apus, la fântâna cu helești și cu mori în Căinariu, din ispisoc ce l-au avut părinții lor dela Alexandru v<oe>vod, șesă părți din tot satul, drept șesă sute taleri, însă o parté dintr'acelaș sat din Bursuceni, adic<ă> a șeptea parte ce să va alege au rămas nevândută, iar cele de mai sus arătate șesă părți, atât de baștină cât și de cumpărătură, ce le-au avut într'acel sat, le-au vândut și li s'au plătit denaintea noastră.

Deci, văzind noi această de bună voia lor tocmală și deplină plată, noi încă asemine am dat și am întărit mai sus numitului, credinciosului nostru Cărăiman pah. acelé de mai sus numite șesă părți din Bursuceni, cum și acea de mai sus zisă săliște ce este la Fântâna Știucăi, între Bolata și între Doloza, despre răsărit pe Bolata în sus pân<că> la Dumbrava Domniasc<ă>, pentruca să-i fie și dela noi ocinile și cumpărături cu tot venitul și fiilor lui, nepoților, strănepoților, prăstrănepoților și la tot niamul lui, cine i să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinioară în véci.

Iar hotarul acei de mai sus numitei săliște și celor șesă părți din Bursuceni, să-i fie hotar despre toaté părțile după vechile hotară pân<că> unde s'au apucat din veac. Precum la aceasta este credința a îusuș<i> domniei noastre de mai sus numitei, noi Simeon Movila v<oe>vod și credința a preaiubiților fiii a domnici méle Mihail și Gavriil și credința a tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întărire tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit credincios boeriului nostru, Lupului Stroici *mare* logofăt, să scrie și cătră această adevărată cartea noastră pecetea noastră să lege.

Lupul Stroici *mare* logft.

De pe-sărbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit, la anul 1810, Noemv. 16. Cliucer Pav<e>l Debr<ici>.

Acad. R.P.R., CXII/52.
Trad. rom.

137

1607 (7115) Iunie 7, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am iertat pe sluga noastră, Ion vătah dela Cruhlic din ținutul Hotin, fiindcă s'a plâns înaintea domniei mele că este bătrân

și sărac și nu poate sluji domniei mele și a avut carte de iertare și dela sfântrăposatul frate al domniei mele, Eremia voevod.

Pentru aceia, cât va fi în viață, în zilele domniei mele și dela domnia mea să aibă slobozenie, să nu ne dea nici dare [1]), nicio muncă a noastră să nu lucreze, nici iliș să nu plătească, nici 50 aspri, nici sulgiu și nici steții, nici pentru podvoade să nu fie turburat, nici caii săi la olac, nici desetină de stupi, nici gorștină de porci să nu i se ia și nici marfa ce va avea, să nu i se ia pentru alți oameni sau pentru alte sate.

Iar voi, dregători care veți scrie ținutul pentru credință, încă să-l lăsați în pace.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre mai sus scrise, dăbilari, să nu îndrăznească mai [2]) mult a-l turbura sau să-i ia ceva, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, la anul 7115 ‹1607› Iunie 7.

Domnul a zis.

Simion voevod ‹m. p.›

Stroici mare logofăt a învățat.

Vasile ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXI/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid, CXXXVII/263.

138

1607 (7115) Iunie 9, Iași.

† Io Simi‹on Moghila› voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și ‹înaintea› boierilor noștri, Ionașco și fratele lui, Dumitru, fiii Măricăi, nepoți lui Avram, strănepoți lui Gavril, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din uric de împărțeală ce a avut străbunicul lor, Gavril, dela Ștefan voevod cel Tânăr, a patra parte din a patra parte a satului Bășeni, pe Turia, care este în ținutul Iașului și cu partea lui din iaz. Aceia au vândut-o slugii noastre, Petrea comișel, pentru cincizeci [3]) taleri numărați și le-a plătit deplin.

Și deasemenea a venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Gorgă, nepotul lui Vasco, iarăși de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină din acele privilegii toată partea lui ce se va alege din acelaș sat B‹ăș›eni, pe Turia, aceia a vândut-o deasemeni slugii noastre mai sus scrisă, Petrea comișel, pentru douăzeci taleri și le-a plătit deplin.

[1]) « dan » în orig.
[2]) « mai » în orig.
[3]) « cinci » scris peste loc ras.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric cu tot venitu. Și altul să nu se amestece.
Scris la Iași, în anul 7115 ‹1607› Iunie 9.
Domnul a zis.
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt m. p.›.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, II/1/5.
Orig. slav, hârtie filigran, deteriorat, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1840.

139

1607 (7115) Iunie 10, Iași.

† Io Semion Moghi‹la, din mila lui dumnezeu, domn al țării› Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, slugii noastre .....[1]) să fie el tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească .....[1]) satul Boulești, din partea lui Bratu, a cincea parte. Și nimeni să nu aibă ‹a se amesteca înaintea acestei cărți a domniei› mele. Iar cui i se va părea vreo nedreptate ‹să vie să stea de față înaintea› domniei mele.

Iar care om va cosi .....[1]) scriem, acelui om să-i ia .....[1]) înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7115 ‹1607› Iunie 10.

† Domnul a spus.

Arh. St. Iași, CLXIV/9.
Orig. slav, hârtie, rupt, lipsă partea dela mijloc, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1825, la Acad. R.P.R., VIII/56.

140

1607 (7115) Iunie 12, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Chireana, fiica lui Lazor, nepoata lui Mihăilă șetrar, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul ei, Mihăilă șetrar, dela Alexandru voevod, a patra parte din jumătate din satul Șetrăreni, care este pe Turia. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru Trifan postelnic, pentru patruzeci taleri de argint.

De aceia, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

---

[1]) loc rupt, lipsă în orig.

Scris în Iași, anul 7115 <1607> Iunie 12.
Domnul a zis.
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>
Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCI/125
Copie slavă din sec. XX.

141

1607 (7115) Iunie 14, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, Tămaș aprod, dreapta lui ocină și cumpărătură, a cincea parte din a treia parte din satul Hilipești, partea din jos, ce-i este cumpărătură dela Marga, fiica Măgdălinei, din privilegiul de întărire, ce a avut mama ei Măgdălina, dela Bogdan voevod, pentru cinci sute zloți tătărăști.

Pentru aceia, ca să-i fie și dela noi, ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7115 <1607> Iunie 14.
† Domnul a spus.
† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, I/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1777.

142

1607 (7115) Iunie 14, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Tamaș aprod și soției lui Candachia, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce au avut ei dela Ianeul voevod, partea slugilor noastre Lupe și a fratelui lui Vrâncean, fiii Pietrei, din a treia parte din satul Hilipești, partea din mijloc, din privilegiul de întărire pe care l-a avut mama lor Petra, dela Bogdan voevod, pentru trei sute zloți tătărești.

Pentru aceia, ca să-i fie lui dela noi, ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

...ul Pedagogic
de 3 ani - Iași -

Scris în Iași, anul 7115 ‹1607› Iunie 14.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

† Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, I/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1777.

143

1607 (7115) Iunie 15, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Pătrașco Bașotă diac, cu un zapis de mărturie dela boierii noștri, Boul vistier și Ștefan vorniç de gloate și Voico vistier și Băseanul uricar și Ionașco vătah de vistiernicei, că a venit înaintea lor Cârstina Purecioae și fiul ei, Simion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, partea lor cât se va alege din satul Bodești, ce este pe Cracău, în ținutul Neamțului, aceia au vândut-o vărului lor, slugii noastre Pătrașco Bașotă, mai sus scris, pentru optzeci taleri de argint.

Și s'a sculat mai sus scrisa sluga noastră Bașotă și le-a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani, 80 taleri, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit, ca să-i fie ocină și uric cu tot venitul. Pentru aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7115 ‹1607› Iunie 15.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Vasilie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, XXX/1/25.
Orig. slav, hârtie filigran, peceteа timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

144

1607 (7115) Iunie 15, Iași.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Vasilie Dinga diac, cu un zapis de mărturie dela slugile noastre, dela Lupul aprod din Giurgești și Iachim paharnic de acolo și Simion paharnic din Selișteși Condre și Toader de acolo și dela alte slugi ale noastre, că a venit înaintea lor

popa Toader cel bătrân, fiul lui Lupe, numit Theodosie, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegii pe care le au dela domnii de mai înainte și din privilegiu ce au dela sfântrăposatul fratele ‹domniei› mele, Eremia voevod, a cincea parte din a patra parte, loc de o casă, din satul Seliște, ce este în ținutul Suceava, pe Șumuz și cu parte din moară și cu alt venit, ce va avea locul acestei case și din câmp și din poieni. Aceia a vândut slugii noastre mai sus zise, Vasilie Dinga diac, pentru treizeci taleri. Și a plătit deplin, înaintea lor.

Și întru aceasta, iarăși a adus un zapis dela aceste slugi ale noastre, mai sus scrise, că a venit înaintea lor Sofiica, fiica lui Buluci, nepoata mai sus zisului popa Toader, tot de bună voia ei și a vândut ocina și dedina sa dreaptă din aceste privilegii mai sus scrise, un loc ce este dela Vadul Mânăstirii și până la râul Suceava, din mânăstire și din preluci [1]) și din poieni ce sunt în acea bucoviină și din bălți, ce se va alege partea ei, pe patru case, ce le stăpânește ea în satul Seliște. Și a vândut slugii noastre mai sus zise, ‹Vasilie› Dinga diac, pentru cincisprezece taleri. Și a plătit deplin dinaintea lor, în mâinile ei.

De aceia, noi văzând acest zapis de mărturie dela aceste slugi ale noastre mai sus zise, iar noi l-am crezut. Pentru aceasta, am dat și am întărit slugii noastre mai sus zise, Vasilie Dinga diac, aceste mai sus zise părți de ocină, pe care și le-a cumpărat pe banii săi drepți. Pentru aceasta, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7115 ‹1607› Iunie 15.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit. Stroici logofăt ‹m. p.›

Costantin Rotumpan ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLVII/77.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1803.

145

1607 (7115) Iunie 15.

Suretu după ispisoc dela Movila vod‹ă›, scos după sârbie pe moldovenie, l‹e›t 7115 ‹1607› Iun‹ie› 15 zile.

† Au venit, înnainte noastră și înnainte boiarilor noștri, mar‹i› și mici, Tudor și frate-său Costea călug‹ă›riul și to‹ț›i nepo‹ț›i, strenepo‹ț›i Cozmei și Chiril și Preeup Răc‹ă›tău și alt‹e› sămințiile lor, cu un ispisoc crédincios dela Ion Despota vod‹ă› și del‹a› Iancul vod‹ă›, ce au avut ei în sat în Medeleni, s'au

[1]) «prelucă», poiană mică în pădure.

părât, faț<ă> cu sluga noastră, cu Vitol starosté, zicând că au avut cumpăr<ă>tur<ă> într'acel sat suptu Dumbrav<ă> la hotariu, ce au avut cumpărătură del<a> Bucium vornicul, din hotariu del<a> Prăguri.

Iar sluga noastră Vitol starosté au arătat un ispisoc înnainte noastră, del<a> răposatul frate-său, Irimie Movila vodă, cum să nu s<ă> părască pentru această cumpărătură . . . [1]) tă de sluga noastră, de Puiul aprodul, cu oameni buni și de aproape megiiaș<i>, p<u>ind într-u dânșii ferie 12 galbeni, ca s<ă> dea visterii, care s'ar scula.

Și au rămas această judecată de tot sfatul țărăi Moldovei, ca s<ă> ție sluga noastră Vitolt starosté și au adus mărturie credincioas<ă> del<a> sluga noastră Puiul aprodul și del<a> oameni buni și megiiaș<i> pe această cumpărătură care mai sus scrie. Iat<ă> că au arătat și o mărturie del<a> Pătru vod<ă> și del<a> Ia<n>cul vod<ă>, cum că acele săpături pe supt Dumbrăvii au fost făcut cu desăla și făr<ă> de voe lor, când au hotărât frat<i> lor și au venit pe part<e> lor acel<e> săpături, care sântu făcut<e> în Dumbrăvi[ț]<ă>, ace poiun<ă> mai sus de sat, întâi hotară din sălișteMedelenilor, au rămas slugii noastre, lui Vitol starostile, ca să le stăpânească cu uric și cu tot venitul, ca s<ă> n'aibă a s'amesteca din sămânța lui nimé, în veci, nici să s<ă> giudece cu dânsu, că au rămas del<a> toat<ă> giudecata noastră.

Iar care s'ar scula dintru dânșăi vor fi de mare certări. Și să va lu<a> del<a> dânșăi ce vor avea și să va da visterii.

Săngur vod<ă> au poriuncit.

Acad. R.P.R., CV/18.
Trad. rom. din sec. XVIII, hârtie filigran.

146

1607 (7115) Iunie 30, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Condrea Lăbușcă vistiernicel și fratele lui, Ionașco și sora lor, Mărica, fiii lui Lăbușcă, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele și propriile lor privilegii, toate părțile lor, cât li se va alege din satul Bruduresti. Aceasta au vândut slugii noastre, anume Andronic vistiernicel pentru patruzeci taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul.

[1]) loc rupt în text.

Şi apoi asemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ionaşco fost vătah şi nepoata lui, Frosina, fiica lui Făgăraş, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ‹şi› au vândut dreapta lor ocină, şi dedină toate părţile lor de ocină cât li se va alege dintr'acelaş sat mai sus scris, Bruduresti. Aceia au vândut slugii noastre, Arad onic vistiernicel, pentru treizeci taleri de argint.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Iunie 30.

Domnul a zis.

Ureche mare vornic a învăţat. Şi a iscălit, Ureche vornic ‹m.p.›

Băsecnul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XLI/6.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1813.

147

1607 (7115) Iulie 8, Bârlad.

† Iată dar noi, Drăguţul staroste de Putna şi Batiu staroste de Tecuci şi Cârstea Burlă şi Bălteanul diac şi Ionaşco vătah de hânsari şi Iane, ginerele Dorei din Bârlad şi Ionaşco Frâncescul de acolo şi Grăjdeu şi Ciăciun Nicorici şi Nohit şi Cernea tot de acolo, mărturisim cu această scrisoare-a noastră, că a venit înaintea noastră şi înaintea a mulţi oameni buni, Armanca Fântânoae, fiica Maricăi, nepoata lui Ioan Iuga din Oleşăşti, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa şi a vândut partea ei de ocină, din sat din Oleşăşti, un răzor,[1]) în frunte şi cu vad de moară la gârla Putnei şi cu vie şi cu grădini şi cu tot venitul, a vândut lui Pavel diac, nepotul lui Ureche vornic, pentru treizeci şi şase de taleri bătuţi. Şi a plătit Pavel diac deplin aceşti 36 taleri, în mâinile Armeancăi Fântânoae, dinaintea noastră şi dinaintea a mulţi oameni buni.

De aceia şi noi, dacă am văzut tocmeala lor bună şi plata deplină şi noi deasemeni am făcut dela noi lui Pavel diac, această scrisoare, să-i fie de mărturie.

Iar pentru mai mare credinţă şi peceţile noastre le-am pus, ca să se creadă.

Scris în Bârlad, anul 7115 ‹1607› Iulie 8.

† A scris popa Nechita.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/148.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. incompletă din 1767, ibid., ms. rom. 5181 f. 3 v. şi cu o fotocopie, la Fotografii, XXIX/18.

[1]) «răzor», aşa în orig.

1607 (7115) Iulie 17, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Simeon Moghila voevod.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată, eu robul stăpânului Hristos dumnezeul meu, bine cinstitorul şi de Hristos iubitorul, adevărat închinător al preasfintei troiţe, Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am bine voit, pentru a noastră mântuire, cu a noastră bună voinţă, cu iubire din inimă, din tot cugetul nostru, cu ajutorul lui dumnezeu, cu sfatul de obşte al domniei mele, împreună şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai ţării noastre, Moldova, chir Teodosie Barbovschi arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filotei episcop de Huşi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul tăieri cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, din singură stăpânirea dată nouă de dumnezeu, cu satul Vânătorii, care este în ţinutul Neamţului şi pe acelaşi pârâu, în sus de târg şi cu locuri de mori şi cu braniştele lui mici şi mari şi cu toate fâneţele şi cu poienile şi cu munţii şi cu toate hotarele vechi, între hotarele mânăstirii Săcul şi ale mânăstirii Neamţ, până la râul Bistriţa, deasemeni şi cu toate veniturile, câte sunt pe ele, cum au stăpânit din veac, care acel sat a fost drept domnesc, sub ascultarea Cetăţii Neamţului ca să fie sfintei mânăstiri mai sus scrise, dela noi danie şi miluire şi pomană, pentru sufletul nostru şi al părinţilor noştri.

Căci şi noi am dorit a ne numi adevăraţi cetitori ai sfântului hram nou zidit al înainte mergătorului după chipul domnilor celor care au fost înainte de noi, care s'au silit pentru mântuirea sufletelor lor, să fie moştenitori ai vieţii veşnice şi fără de moarte şi a bucuriei celei neşterse, pe care a pregătit-o dumnezeu celor ce-l iubesc pe dânsul şi care nu au cruţat bogăţia cea pieritoare, ci au semănat-o cu dărnicie, împărţind-o în mâinile săracilor şi pentru întărirea sfintelor biserici ale lui dumnezeu şi a rugătorilor lui dumnezeu, pentru ca să adune averi netrecătoare în ceruri cei a căror vieaţă pe pământ plăcută lui dumnezeu a strălucit, din neam în neam şi până în vremea de acum, ca soarele — fericită pomenirea lor — precum cel care întinereşte îşi ia o nouă înfăţişare. De aceia şi noi, deşi mai în urma acestora cu multă depărtare în vreme, pentru marea şi nespusa milă a lui dumnezeu, ne-am învrednicit să fim urmaşi cinstei lor, nu am putut să nu dorim acea osârdie deosebită şi calda lor dorinţă către dumnezeu, ale căror fapte dumnezeieşti strălucesc prin frumuseţe şi întru slava unuia şi marelui dumnezeu, care în troiţă este slăvit şi adorat. De aceia, avându-i ca pe nişte veşnici părinţi şi taţi şi povăţuitori spre fapte bune mântuitoare, am râvnit către ei arzând din tot sufletul, ne-am silit a urma cu bună nădejde faptele lor bune privind la ajutorul marelui dumnezeu şi mân-

tuitorului nostru, Iisus Hristos și la făgăduința lui milostivă, care cu neînșelătoarea și preacurata lui gură, a spus: «Fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți». Despre această fericire și părintele dumnezeiesc, David împărat și prooroc, s'a îndulcit gustând cu duhul și a spus către toți, care vor să se mântuiască, chemându-ne ca un părinte iubitor de copii, arătându-ne calea mântuirii a spus: « Veniți, copii, ascultați-mă că vă învăț frica de domnul. Și iarăși » gustați și vedeți, că bun este domnul fericit bărbatul care nădăjduește spre el ». Și iarăși aceasta a zis: « Fericit bărbatul care miluiește și dă ». Și iarăși: „Domnul iubește milostenia și judecata". Și unul dintre apostoli a spus: „Mila se laudă la judecată », care și dumnezeiescul Gură de Aur numește: aripă ce se înalță spre dumnezeu cu toate faptele bune legate de ea ; precum și îngerul domnului a spus către Cornilie: « Rugăciunile tale și milostenia ta au trecut spre pomenire înaintea lui dumnezeu ». Și multe sunt cele ce se află în scripturile dumnezeiești, spre folosul nostru sufletesc, pe care toate suntem datori a le învăța și a le face, ca să nu fim numai ascultătorii cuvântului scris, ci și împlinitori, căci aceasta este plăcut înaintea mântuitorului Iisus Hristos.

De aceia și sfinții lor, călugării dela acea sfântă mânăstire, să aibă de datorie a ne pomeni și să roage pe dumnezeu, după obiceiul sfintei biserici, pentru sănătatea trupească și pentru mântuirea sufletelor, pentru domnia mea și pentru mama noastră <Maria> și pentru fiii dăruiți nouă de dumnezeu, numele noastre pe suflete să se scrie în sfântul mare pomelnic și pe Mihail și Gavril și Petrașco voevozi și cu ei, Pavel și Moise și Ioan voevozi, adevăratele odrasle, dăruite nouă de dumnezeu și al fiicei noastre <domnița>[1]) Roxanda și ale celorlalți fii ai noștri, să se pomenească, în slujbele dumnezeiești, la înfricoșatele și făcătoarele de viață taine ale lui Hristos. Deasemeni și mare pomenire să ne facă, în ziua pomenirii sfântului și dreptului Simeon, <primitorul de dumnezeu în luna> [1]) Februarie a treia zi, să se pomenească atunci numele nostru al mai sus scrisului Io Simeon voevod și al părinților noștri, Ioan Moghila logofăt, care în viața călugărească a fost numit Ioanichie și al mamei noastre, cneaghina Maria și al doamnei domniei mele <Melan>ia[1]) și al fiilor noștri mai sus scriși, dăruiți nouă de dumnezeu, din an în an, în fiecare an, să ne facă pomenire cu osârdie, bine îngrijindu-se după obicei, din toată grija sfintei mânăstiri, până când va ținea.

Iar hotarul mai sus scrisului sat, anume Vânătorii, din ținutul Neamțului, pe același pârâu, mai sus de târg, să fie sfintei mânăstiri Săcul, din toate părțile, cu tot venitul, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Simeon Moghila voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Mihail și Gavriil voevozi și Petru și Pavel voevozi și Moise și Ioan și credința boierilor

---

[1]) completat după doc. din 1607 Aprilie 25.

noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Vâsecu Oțăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Grigorie stolnic, credința panului Simeon Stroici vistier, credința panului Vorontar comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dintre copii noștri sau altul din alt neam, pe cine îl va alege dumnezeu, cu judecata sa dreaptă, pe acela îl rog să nu strice pomana și miluirea noastră, cea către sfânta biserică mânăstirească, ci și domnia sa să miluiască și să întărească . . .[1]) satul mai sus scris anume Vânătorii, ca să-i întărească și să-i împuternicească domnia lui în această viață de acum și în împărăția cerească, cu îndoit însutit veșnică bunătate ca să fie asemenea cu sfinții împărați, amin. Iar cine ar răspi osârdia noastră și ar strica pomana noastră, să-l sfarâme mânia lui dumnezeu mai subțire ca praful și să piardă dumnezeu din toate rădăcina amintirea lui de pe pământ și înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos, să-și afle pârîtor fără de milă pe marele înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu soborul fără de număr ale sfinților îngeri și arhangheli și mulțimea chipurilor de apostoli și proroci și în deosebi să aibă pârâtoare pe preacurata și întru totul neprihănita fecioară maica lui Hristos, către care se îndreaptă nădejdea cea bună creștinească, de semeni și pe toți sfinții. Și să aibă acela parte cu Iuda, în munciile fără de sfârșit și cu toți ereticii și dărâmătorii de biserici, cu Diocliția și Maxiamian și Iulian și cu cei asemenea lor și blestemul lui Arie pe care însuși și l-a luat dela 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, care au fost la Nicheia și dela sfinții părinți ai celorlalte soboare, să cadă pe capul lui, amin.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris în Iași, Dumitru Filipovici, în anul 7115 <1607> luna Iulie 17 zile.

Simion Movila Dat-am ș'am întărit.[2]) <m.p.>

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Iaș. CCCI./126.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1750, la Acad. R.P.R., CLXXV/29.

[1]) loc șters în text.

[2]) «pasagiul» Dat-am ș'am întărit» în românește, de mâna domnului ce și iscălitura.

149

1607 (7115) Iulie 19, Iaşi.

† Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Cotnari şi urednicului din târgul Hârlău. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să nu turburaţi cramele sfintei mânăstiri Neamţ, nici pe vierii lor să nu mai aveţi a-i trage la munca domnească, cum nu a fost aceasta până acum.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

In Iaşi, în anul 7115 <1607> Iulie 19.

Domnul a spus.

Simeon voevod <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

150

1607 (7115) Iulie 22.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat domnia mea această carte credinciosului şi cinstitului nostru boier, Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, ca să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele să oprească şi să apere locul său, pe unde va fi hotarul Păuşeştilor şi fânul dela gura Vrancei şi din toate poienile; ca să nu aibă nicio treabă oamenii credinciosului şi cinstitului nostru boier, Cârstea mare vornic şi nici alţii nimeni să nu aibă nicio treabă a se amesteca acolo, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie.

In anul 7115 <1607> Iulie 22.

Domnul a spus.

Simion voevod <m. p.>

Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1820.

151

<1607> Iulie 28, Iaşi.

<Orăş hatman ş.> pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noştri, care vor merge pentru Ţigani . . . . . [1]) de Ţigani. Pentru aceia, cum veţi vedea această

[1]) loc rupt în orig.

carte a noastră, voi să lăsați în pace <pe acest Țigan> anume Drăgoi și cu fratele lui, Vicol, dela mânăstirea Bistrița, să nu-i învăluiți . . . . . .să-i lăsați foarte în pace, pentrucă ei sunt drepți robi[1]) Țigani ai acelei <mânăstiri mai sus scrise>, pentrucă ei au adus și privilegiile lor vechi, ce au de demult . . . . . nimeni, niciodată, dintre slugile noastre, nici vătagi, nici județi de Țigani să . . . . .înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, Iulie 28.

Oräș hatman a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV/59.
Orig. slav, hârtie, lipsă o treime, pecete aplicată.
Datat după Oräș hatman, care mai dă astfel de porunci în anul 1607.

152

1607 (7115) August, Hotin.

† Eu Man, vătah de pușcari și cu soția mea anume . . . . .[2]) atrea și cu copiii mei, anume Nichifor și Vasilie și Fedor, din târgul Hotin, nesiliți de nimeni și neasupriți, înștiințăm cu acest zapis al nostru, cui va fi nevoie să știe aceasta sau citindu-l să înțeleagă, că am vândut dreapta noastră ocină și dedină, un loc unde a fost iaz . . . . . .[3]) zăgazul cel stricat în satul Livin . . . . .[3]) mai sus de iazul cu cleni al lui Semasă și i-am dat pe vecie, pentru . . . .[3]) taleri numărați și buni lui Eremia, deasemeni din . . . . . .[3]) răstrănepoților lui.

Și s'au întâmplat oameni buni martori din Hotin, Malic pușcar și fiul lui, Griga și Creciun al lui Ion a lui Vascu, din Săngiorova și Cudric pușcar din târgul Hotin și Matina, fiul lui Micul, din Dvornicăuți și Gavril haiduc[4]), fiul Nastasiei, Ion Șiicenea, Toader al Olesavei și Cozac, ginerele Hascăi.

Și <eu Malic>[5]), eu Man am pus pecetea mea [peceten mea] la acest zapis să se știe.

Scris în casa lui Malic, în târgul Hotin, în anul 7115 <1607> luna August . . . . . .[3]) zile.

Acest zapis l-a scris popa Vasilie <din> târgul Hotin.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/20.
Fotocopie după orig. slav, rupt.

---

[1]) «holopi» în orig.
[2]) loc ilibizil în text.
[3]) loc rupt în text.
[4]) «haiduc», așa în text.
[5]) «Eu Malic» șters în text.

1607 (7115) August 14, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră>[1]) și înaintea boierilor noștri, Nastasia și fratele ei, Dumitrașco, fiii lui Petrea Ungurul și nepoții lor, Vasilie cu frații lui, fiii Mariicăi, fiica lui Petrea Ungurul, toți nepoții lui Coste logofăt, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat dreptele lor ocine și dedine, a treia parte de sat din Todorești și din Plotunești, cu vara lor, Nastasia, fiica lui Toader Ungurul ușar, iarăși nepoata lui Coste logofăt.

Și a dat Nastasia cu fratele ei, Dumitrașco, fiii lui Petrea Ungurul și cu nepoții ei, Vasilie cu frații lui, fiii Mariicăi, toți nepoții <lui Coste>[2]) logofăt, a treia parte de sat, partea de mijloc, din satul Todorești, cu loc de moară, pe râul Bârlăzel și la Șacovăț. Aceia au dat-o verei lor, Nast<as>ia, fiica lui Toader Ungurul ușar, iar Nastasia, fiica lui Toader Ungurul ușar, a dat schimb pentru schimb, a treia parte, partea din mijloc, din satul Plotunești, cu loc de moară pe acel pârâu, din uricul ce a avut bunica lor Măgdălina, dela Petru voevod și din ispisoc de împărțeală, ce au avut tatăl lor Petrea Ungurul și nepoata lui, Nastasia, dela sfântrăposatul fratele domniei mele, Eremia voevod.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu bună înțelegere, iar noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit acea mai sus zisă a treia parte, partea de mijloc a satului Todorești, cu loc de moară pe râul Bârlad și la Șacoveț, să fie tot venitul Nast<as>iei, fiica lui Toader Ungurul ușar, nepoata lui Coste logofăt. Iar acea a treia parte, partea de mijloc a satului Plotunești cu loc de moară, să fie și dela noi cu tot venitul, Nastasiei și fratelui ei, Dumitrașco, fiii lui Petrea Ungurul și nepoților, lor Vasile cu frații lui, fiii Mariicăi, toți nepoții lui Coste logofăt. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7115 <1607> August 14.

† Însuși domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCXXV/106.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) omis în orig.

154

1607 (7115) August 20, Săcuiani.

† Mărtur<ie>[1]) dela omen<i> boni den sat d<en>[1]) Săcoiani, cănd̆o ș'au p<u>s[1]) <I>[1])on co feméia sa Nasta<să>[1]) ia, fata Condrei de Săcoiani, ocina zălog, cătă parte li să vini, partea ....[1]) la sat la Săccian<i>, în țarină șe în vatra sato<lui>[1]) șe într'apă co tot venitol de pre acea par<te>[1]), derepto opto galbeni, co un gaibăn ci au dat S ....[1]) iana de au plătit <u>[1])n pămăntu dela Nechif<or> ...[1]). Șe au dat aceșt<i> ban<i>, t<oți>[1]) băn<i>gata, S.nion vister<nicelu[1]) de Să<coi>[1]) au<i>, în mănole lui Ion șe a feme<i> sali Nastasi <ia>[1]).

Și ei ș'au pos toată <p>artea lor zălog pentr'a<cești b>an<i> ce noi sus sintu scriș<i>, 8 ugh<i> șe 1 berbeci șe 1 sac de fărin<ă>; aestea toate s'au dat în mănole lor. Pentr'acea ....[1]) căndu i să vor da acești ban<i>, el să-și ia uceșii.

Șe s'au dat <din>[1]) aintea a tot satol S<ă>coiani, anome Nichita *cu fiul lui*, Moe<s>eiu și Anton *de acolo* și Ghiorghi *de acolo* și Nichifor *de acolo* și molți omin<i> bun<i> de acolea den sat anu fust căndu au dat S.nion aceșt <i> ban <i> în mănole lui Ion. Deci, dela noi i-am făcot această mărt<uri>e, să hie de credenți șe ne-am pos șe pecețile, să <să>[1]) știe.

Scris în Săcoian<i>, văl<ea>t 7115 <1607> Ag. 20 *zile*.

Acad. R.P.R., LXX/58.

Orig. rom. hârtie, rupt și rău conservat, 4 peceți aplicate.

Documenul este lipit pe o scrisoare din sec. XVIII a lui Ion Sturza mare ban, către Nicolai Vărnav vameș de Roman.

155

<1607 Septembrie 1 – 1608 August 31> 7116.

† Adecă eu, Iasafo călogăr, fecitur Tomeae logofet, cu însumi scriu și mărturisesco, co al miu zapis și dau ștere com eu am dat a méle ocine surore-mea Drăgoție, giumătate de sat în ținotol Hărlouloe, anomea Novacie. Deci nemi, frete sau sur<ă> să no mi să afle, nici nipot, nici nepotă, nici neme să n'aibă amestec, fără suro-mea Drăgoța, ce sentem de<n>tru părintele nostru, dentru Toma logofet, că eu la sărăciia mea și la tot la ci mi-au treboit, eu dela densa <a>m lo[a]at de tot.

Iară cini să va amesteca sau va vrea să străcé tocmala sau scrisure meel să hie neertat de domnădzău și să hie blăstămat de dumnădzău m<i>l<o>stiv și de precista și să hie proclét și triclet mai ră<u> de Iuda și 318 *părinți* svenți ce sânto întru *în* Nechiia.

[1]) loc rupt în orig.

Aşea dau ştire şi mărtoris‹es›co co al miu zapis şi co a mea scrisure, ca să aibă trecbă numai suro-mea, Drăgoţa. *Aşa scriu.*

V‹ă›leat 7116 ‹1607—1608›.

Arh. St. Iaşi, CCCXXIII/3.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

156

1607 (7116) Septembrie 3.

† *Iată eu,* Toader, *fiul lui* Cristea Ivul *din* Negrileşti *dela părâul Tutovei şi sora mea* Stanca, scriem şi dăm ştire cu ciastă scrisoare a noastră, cum noi de bună voia noastră ne-am plecat şi ne-am dat sventei mănăstiri Săcului şi lui Ioan *Botezătorul,* cu toate bucatele noastre, după moartea noastră şi cu partea noastră de ocină den sat din Negrileşt‹i› din partea tătâne nostru Crăste: Ivul, trei părţi, partea mia lu Toader Ivul şi a frăţi-ne miei lui Ion şi a surorei noastre, Stancăi, cu vad de moară în Tutova, însă un ţărmure întreg şi pre îmbe dealurile, pre unde iaste hotarul satului de veac. Iară a patra parte ce iaste partea surorei noastre Tudorei Bogdăneasă, ia să aibă a-ş‹i› ţănea acia parte.

Şi aşijdere eu Toader Ivul şi cu femeia mia Odochiia, usăbi de alţi fraţi, am dat o vie cu pomătul, făcută de noi din pajăşt‹i› şi am dat aciastă ocină şi aciastă vie, ce mai sus scrie, pentru sufletele noastre şi pentru sufletele părinţilor noştri; iară egumenul şi cu toţ‹i› fraţ‹i› să aibă a ne scrie la svântul pomenic şi a ne face pamiate după moartea noastră din an în an.

Şi iarăş‹i› până vrem hi vii, noi dintru bucatele noastre ce va hi prilej să avem a da şi a întări la svăuta mănăstire şi după moartea noastră ce vor rămânea bucate de noi, toate să aibă a hi mănăstireşt‹i› şi nime dintru fraţ‹i› sau din sămenţie noastră, să nu aibă a să amestece, pentru căce aceste sate au fost împăţite de părinţii noştri şi lor li s'au date alte sate.

Iară cine va strica toemala noastră, acela om să hie tricleat şi procleat de milostivul dumn‹e›dzău şi de Ioan *Botezătorul* şi de toţi sventii şi nu vadză faţa lui dumnedzău.

Mai pre mare mărturie iaste giupânul Urêche vornicul cel mare de ţara de gios si Donici părcălabul de Orhei şi Calin ci-au fost comis şi Năvrăpăscul ci-au fost părcălab.

Şi ne-am pus ale noastră peceţi întru aces‹t› zapis, să să ştie.

V‹ea›to 7116 ‹1607› *luna* Sept. 3.

Urechc *cu mâna proprie.* Calin.
Donici am *iscălit.* Năvrăpăscul.
Rusul.

Pre după scrisoare m'am tămplat și eu Rusul de Orheiu, deregător de Tohatin.

Și eu, Toader Ivul și cu Ion frate nostru și soru noastră Stanca, pecétea noastră încă am pus mai gios.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, 1/3.
Orig. rom. hârtie, 6 peceți aplicate.

157

1607 (7116) Septembrie 23, Iași.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Petriman, fiul lui Crutco și Toni, fiul lui Ion Grozincă și Ionașco, fiul lui Bâtă și Meleticlii, fiul lui Căldărușu, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, un sat care se numește Zaloceanii și vad de moară, care este mai sus de gura Răutului și mai sus de Criveni și cu loc de mori unde cade Moșcova în Răut, din privilegii de danie și de cumpărătură, în loc pustiu, pe care le-au avut părinții lor, Crutcu și Ion Grizinco și Bâtă și Căldărușu, dela Ioan voevod și din ispisoc dela prea iubit unchiul domniei mele, Io Eremia voevod, pe acel sat mai sus scris Zaloceanii.

Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Necoară Donici pârcălab de Orhei, pentru trei cai buni și pentru o sută de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră credincioasă Necoară Donici pârcălab și le-a plătit tot deplin, 3 cai buni și 100 zloți tătărești, bani gata, în mâinile tuturor acelor mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni i-am dat și am întărit slugii noastre mai sus zise, Necoară Donici pârcălab de Orhei, acel înainte mai sus zis sat și ocină, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Pentru aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7116 <1607> Septembrie 23.

Insuși domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

Grozav <a scris>.

Acad. R.P.R., XXII/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

158

1607 (7116) Octombrie 15, Iași.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, pan Dumitrache Chiriță mare postelnic, a slujit mai înainte sfântrăposatului părinte al domniei mele, Simion Moghila

voevod, iar azi slujește și nouă drept și credincios. Și i-a dat și l-a miluit părintele domniei mele. Simion voevod, cu un sat anume Horilcanii, care este în ținutul Orhei.

Deci noi, văzând dania și miluirea părintelui domniei mele, iar domnia mea încă și dela noi am dat și am întărit boierului nostru, Chiriță postelnic, acel sat Horilcani, să-i fie și delə noi cu tot venitul.

Iar după viața noastră, cine va voi să strice întărirea noastră și miluirea de mai înainte a părintelui domniei mele, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7116 <1607> Octombrie 15.

Domnul a zis.

Io Mihail voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., DXCI/2.
Orig. slav hârtie, pecete aplicată.

159

1607 (7116) Octombrie 23, Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și săvârșirea sfântului duh. Eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată și cu tot sufletul și cugetul nostru și din ajutorul lui dumnezeu, căutând spre vechii domni binecinstitori care au miluit și au întărit sfintele mânăstiri, așa și domnia mea am dat și am întărit și am miluit, dela noi sfânta mânăstire zisă Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabe [1]) și cu deșugubini [1]) ce se vor face în toate satele mânăstirii, în oricare ținut va fi, iar pârcălabii și marii vătagi și globnici și deșugubinari să aibă numai a judeca și a-și lua ferăia, iar dacă vor fi astfel de oameni răi sau vinovați de omor sau vor fi de altă pedeapsă, boierii să le facă după lege și după faptă.

Iar care din aceștia vor globi după lege, numai să judece și să ia ferăia, cum scriem mai sus, iar alta nimic să nu ia din gloabe [1]) și din deșugubini [1]) nici pârcălabi, nici mari vătagi, nici starosti, nici globnici, nici deșugubinari, ci să fie toate gloabele și deșugubinele ale mânăstirii și să ia și mânăstirea, după dreptate, dela care om va rămânea cu gloabă [1]) după lege, să nu ia, nici să prade dela alți oameni din sat, care nu vor fi vinovați, ci să ia ce vor avea numai cei care vor fi vinovați și să nu prade nici pe tatăl lui, nici pe frații lui, nici rudele; numai dacă va fi fiul cu tatăl într'o casă, să aibă ei a da seamă și a plăti pentru fiul său; iar dacă fiul va fi în casa sa, deosebit de părintele lui, însuși pentru sine să dea răspuns și

[1]) așa în orig.

să fie după sfânta pravilă; să nu se prade pentru fiu tatăl, nici fiul pentru tată, pentrucă domnia mea am miluit și am dat gloabele și deșugubinele să fie rugătorilor noștri, pentru îmbrăcăminte și pentru ciubote, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre și pentru păcatele părinților noștri și fraților noștri și copiilor noștri și pentru toți creștinii. Iar cine va strica întocmirea, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții, care din veac au fost plăcuți lui dumnezeu și să aibă protivnic la înfricoșata judecată a lui Hristos, pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Nicolae.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7116 ‹1607› Octombrie 23.

† Însuși domnul a zis.

Io Mihail voevod ‹m. p.›[1]).

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

160

1607 (7116) Octombrie 30, Iași.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră, Pătrașco stolnicel, cu fratele lui, Ion, fiii Vărvarei, nepoții lui Lazor Cercel, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din partea [din partea] bunicului lor, Lazor Cercel, din satul Stoinești, care este pe Rebricea Mică, mai jos de satul Draxini. Aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Eremia Băiseanul uricar, pentru douăzeci și cinci ‹zloți› unguresti și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, Octombrie 30, în anul 7116 ‹1607›.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Drăgan Tăutul ‹a scris›.

‹Pe verso contemporan:› Am făcut din el uric ‹adaos mai târziu›: a doua oară.

Acad. R.P.R., CIV/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Și o copie rom. din 1831 după o trad. rom. anterioară, la Arh. St. Iași, CDXVIII/11.

[1]) Actul deși emis de Simeon Movilă este semnat de Mihail Movilă, care-și pune și pecetea.

1607 (7116) Noembrie 16. Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bună voință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, socotind și urmând pe binecinstitorii domni de mai înainte, cari au miluit și au întărit sfintele mânăstiri, pentru aceia și domnia mea am dat și am miluit ruga noastră nou zidită a răposatului domn, Io Petru voevod, veșnică pomenire a domniei sale, mânăstirea numită Galatia, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un sat anume Vâlcești, care este pe Siret, în ținutul Sucevei, care acel sat fusese cumpărat pe bani gata de către binecinstitorul domn mai sus scris, Io Petru voevod și dat sfintei mânăstiri mai sus scrise și după cum au și ispisoace de întărire dela răposatul Eremia voevod și dela preaiubitul părinte al domniei mele, dela sfântrăposatul Simion voevod.

Astfel și domnia mea am dat și am miluit și am întărit sfintei mânăstiri acest sat mai sus scris, ca să nu aibă a da domniei mele nicio dabilă și nici să lucreze nicio muncă a noastră, nici iliș să plătească, nici gorștină de oi să dea, nici de porci și nici desetină de albine, nici 50 de aspri, nici bani de salgiu, nicio altă dabilă dacă se vor mai adăuga alte dabile în țara domniei mele; numai darea [1]) cea mare împărătească să o dea și ei singuri să aibă a o strânge și a o aduce la vistieria domniei mele.

Iar altul nimeni dintre slugile noastre, dăbilari sau mari vătafi sau globnici sau deșugubinari sau podvodari sau olăcari sau oricine ar umbla cu slujbele domniei mele prin acel ținut, să nu aibă a intra în acel sat, să tragă marfa lor sau să turbure, ci să fie în pace pentru toate.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din neamul nostru sau pe cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acela să nu strice dania și miluirea noastră, ci asemenea să dea și să miluiască și să întărească sfânta mânăstire.

Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 4 evangheliști și 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți, care au strălucit la Nicheia la primul sfânt sobor și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra lui Hristos, mântuitorul nostru: sângele lui asupra lor și a copiilor lor.

[1]) în orig. «dau».

precum este și va fi și să aibă neadormit potrivnic pe mama lui Emmanuil, în ziua cumplitei ‹judecăți› [1]), amin.

Scris la Iași, în anul 7116 ‹1607› Noembrie 16.

Însuși domnul a poruncit.

Io Mihail voevod ‹m. p.›

Stroici mare logofăt a învățat.

Vasilie Dinga ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XLVI/146.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

162

‹1607—1609› Noembrie 23.

† Iată eu, Ursul, fiul Băncei din Macicăuți, singur dela sine înștiințez prin acest zapis al meu, că am căzut în mare pără pentrucă m'a pârît Tiron din Izbiște pentru 2 boi și i-am rămas lui dator și i-am plătit boii și am rămas să-mi plătesc capul și dela pârcălabi . . .[2]) n'am avut cu ce-mi plăti capul dela pârcălabi, ci s'a sculat fratele nostru, Roman, fiul lui Ionuț și mi-a plătit capul cu douăzeci și doi taleri mari numărați.

Însă eu n'am avut cu ce plăti lui Roman, ci i-am dat, i-am zălogit toată partea de ocină a noastră și a părinților noștri, ce se va alege din Macicăuți, dinspre toate părțile, dinaintea lui Miron și Florea și Ionașco Lăncar din târgul Orhei și Mahmet Turcul, ce s'au dat acei bani din mâinile lui Mehmet și înaintea lui Vasilie Ș‹cheia›nul și Nicoară și Lazor și Simion din Cotelnici și Purcar, fiul lui Rafeiu și Gavril Tuluc din Pocrișani și Ionașco, fiul lui Ieremia și alți mulți oameni buni și megiești, ca să aibă a ține Roman acea mai sus zisă ocină.

Iar dacă nu voi putea să-i plătesc acei bani mai sus scriși, Roman să aibă a-și face și privilegii domnești pe acea ocină mai sus scrisă.

Altul să nu se amestece. Și pentru mai mare credință am pus și pecețile la acest înscris, ca să-i fie . . .[2]) de credință în veci.

Noembrie 23.

Și Grozav diac a scris ‹și› a iscălit.

Arh. St. Iași, CCLXXXVII/36.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Datat după Grozav diac, menționat în doc. din 1607 (Acad. R.P.R., XXIII/3) și 1609 (Arh. St. Iași, CCXII/1).

[1]) omis în orig.
[2]) loc ilizibil în orig.

163

1607 (7116) Noembrie 27, Hotin.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit pe credinciosul nostru boier, pan Isac Balica mare vistier, cu un sat anume Iubănești pe pârâul Iubăneasa, cu loc de iazuri și de mori și cu baltă de pești, care se numește . . . [1]), care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Dorohoi, pentru credincioasa lui slujbă pe care a slujit mai întâi părintelui domniei mele, răposatului Io Eremia voevod și țării noastre și apoi și domniei mele, când a mers domnia mea la scaunul domniei mele la Iași din cetatea Hotinului.

Iar hotarul acelui sat să fie după vechiul hotar.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi danie și miluire și copiilor lui și întregului neam al lui, care se va alege mai aproape. Și altul să nu se amestece, peste această carte a noastră.

Scris în cetatea Hotin, anul 7116 <1607> Noembrie 27.

Costantin voevod <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXXVII/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
O trad. rom. din 1805 la Acad. R.P.R., CCCLIX/68.
Altă trad rom. cu data 26 Noembrie, la Arh. St. Iași, CCCXII/2.

164

1607 (7116) Noembrie 28, Iași.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată și curată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, am dat și am miluit pe rugătorii noștri, egumenul și întreg soborul dela sfânta mânăstire Galata, cu toate gloabele și deșugubinele și cu morțile de oameni, câte se vor face prin toate satele sfintei mânăstiri, din toate ținuturile, ca să aibă ei a-și lua toate gloabele, să le fie de ciubote, precum a fost și în zilele altor sfântrăposați domni și precum au carte și dela sfântrăposatul preaiubitul părintele domniei mele, Simion voevod.

Iar slugile noastre pârcălabi și mari vatagi și alți judecători să aibă numai a judeca vecinii sfintei mânăstiri, însă după dreptate și să-și ia ferăia dela oricine, cum îi va fi judecata, iar altă prădăciune să nu facă, nici treabă să nu aibă a-i prăda mai [2]) mult peste ferăe.

[1]) loc alb în orig.
[2]) « mai », așa în orig.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre pârcălabi și mari vătagi și globnici și deșugubinari să nu îndrăznească a se amesteca sau a globi vecinii sfintei mânăstiri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7116 <1607> Noembrie 28.

† Domnul a poruncit.

Io Mihail voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Vasilie Dinga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XVI/1.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Cu trad. rom. din 1904.

165

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Iată am dat această carte a domniei mele>[1] rugătorului nostru, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire <Berzunț, ce este în ținutul>[1] Totrușului, ca să fie ei tari și puternici, cu această carte <a domniei mele a ține și a opri>[1] dreptul său sat și hotar, care se numește Bogdana, care <a fost dată danie încă dela alți domni>[1]. Pentru aceasta scriem.

De aceia, nimeni să nu cuteze a opri . . .[1] nici să intre cu nimic, căci cine ar intra <măcar cât de puțin a face tâlhușag și îl va globi cineva afară de mânăstire, unii ca aceia>[1] vor da gloabă[1] porții domniei mele 50 boi și totul . . .[1] . . .[1] <iar cui>[1] i se va părea, că au oarecare strâmbătate dinspre ei, să aibă <a aduce pe unii ca aceia de față>[1] înaintea domniei mele.

Altfel să nu fie, înaintea spusei domniei mele . . .[1]

Scris în . . . .[1]

† Domnul a zis.

† Costantin voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Bogdana, I.VI/1.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII, ibid., M-rea Bogdana, XLI/5, după care s'au completat unele lipsuri.

Datat din răstimpul de domnie al lui Constantin Movilă.

166

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Am dat și am înnoit> această carte a domniei mele, rugătorului nostru egumenului și întregului sobor și <tuturor fraților care se află> în mânăstirea

[1] oc rupt în orig.

Bistrița și pe cine vor trimite ei <să fie tare și puternic cu această> carte a domniei mele, să țină vama cea mică dela Bacău și câți vor veni . . . cu mere și alte mărfuri, ei să le ia vamă și să țină . . . de pretutindeni, pe unde vor fi locul și venitul mânăstirii . . . ceva sau fânețe va fi cosit, ei să le ia <totul înapoi, să fie al fintei> mânăstiri, precum și până acum au ținut; să fie deplină <ruga acelor domui pravoslavnici> creștini foști în țara Moldovei. Dacă <cineva le va ține ceva cu dela sine> putere, acela va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

<Pentru aceia, nimeni dintre ureadnici> și șoltuzi sau oricine, să nu îndrăznească a se amesteca acolo <sau a le lua ceva> înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la . . .

† Însuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

† Ureache mare vornic a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV/62.
Orig. slav, hârtie filigran, lipsă o treime; pecete aplicată, căzută.

167

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Boul vistier, pentru aceia ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să stăpânească dreapta sa ocină și cumpărătură din satul Rătești, din ținutu Neamț, pe pârâul Topolița, pe care a cumpărat-o el dela sluga noastră Lupul Haruțul diac, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Eremia Movilă voevod și are întărire dela părintele domniei mele și dela unchiul domniei mele răposatul Simeon Movilă voevod.

Deci domnia mea, deasemeni am dat credinciosului nostru boier mai sus scris, Boul vistier, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Iar sluga noastră, Ionașco păhărnicel, fiul lui Tâmpa vătah și cu frații săi, ne-au arătat un zapis dela Haruțul, făcut mai[1]) pe urmă, că au dat niște ban pentru o bucată[2]) de loc din acea ocină. Deci noi am socotit cu sfatul nostru că ei nu au avut niciun zapis domnesc, iar noi nu i-am crezut cu acel zapis făcut cu înșelăciune și mai [1]) pe urmă, ci au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat. De aceia, nimeni, de acum înainte, să nu aibă a mai pârî, nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

[1]) «mai» așa în orig.
[2]) «bucată» așa în orig.

Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

‹Pe verso însemnare în românește:› « Dat-au o parte de ocin‹ă› de Unghian‹i› de pre Topoliț‹a›, ce i-au fost răscumpărătură dela Păscălina Stroicioae și dela ficiorul ei, Ionașco, au dat Boului și fraților săi, dreptu partea Haruțului den Rătești ».

Acad. R.P.R., CCXX/33.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII; ibid. CCXX/34.
Datat din domnia lui Costantin Movilă voevod.

168

‹1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10›.

Noi Costantin Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnul țării Moldovei. Scriem domnia mia la slugile noastre credincioase, Gligorie Bucium *fost* vornicu și pârcălab de Putna.

Iți dăm știre că au venit înainte noastră, Dănceu *și* Burnar *și* Grigorie diacu și așa ni s'au jăluit, înaintea domniei mele, zicându că ei au un vad de moară de cumpărărtură, ce au avut tatăl lor, Gavril staroste și s'au judecat pentru acel vad de moară cu feciorii popii din Bătinești. Și Dănciu *și* Burnar *și* Gligorie, ei au și zis și oameni martori, precum au cumpărat tatăl lor acel vad și au fost și martori față și ei n'au stătut la giudecată și i-au rămas și i-au pus herăe, înainte noastră.

Și de acum înainte să n'aibe a-i trage pentru această giudecată, niciodată și să aibă Dănciu și cu frații săi a ține acel vad și mai multu să nu se mai giudece niciodănăoară.

In Iași, leat 71 . . .

Domnul au poruncit.

Marele logofăt.

Lupul ‹ a scris ›.

Arh. St. Buc., Condica nr. 572, M-rea Răchitoasa, p. I, pag. 72.
Trad. rom.
Datat după Costantin Movilă voevod.

169

‹1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10›.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea, credinciosului nostru, Vasilie vornic de gloată. Iți dăm de știre că ni s'a jeluit credinciosul nostru Sechil cămăraș împotriva lui Dumitru

Popoţea şi astfel a spus, că atunci când a venit Mihai voevod cu oştile sale, Dumitru Popoţea s'a sculat cu alţi haiduci şi i-a îndreptat până la sfânta mânăstire, unde este hramul sfintei şi începătoarei de viaţă troiţe, unde a ştiut el că sunt acolo bejenarii, cu toată agonisita credinciosului nostru Sechil cămăraş, pentrucă a ştiut el, căci a fost mai înainte sluga mai sus scrisului boier şi i-au luat, cu totul, până la 1000 de ughi.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să le faci lege dreaptă, cum vei afla cu dreptate şi cu oameni buni, ca să-i plătească aceste pagube.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.

† Însuşi domnul a poruncit.

Arh. St. Iaşi, CCCL/127,
Copie slavă din sec. XX.
Datat din domnia lui Costantin Movilă.

170

‹1607 Decembrie 9—1608 August 31› 7116.

Copie di pi suretul ispisocului dela Constandin Moghila vodă, din let 7116 ‹1607—1608›.

Precum au venit înnainte noastră şi înnaintea boerilor noştri, slugile noastre, Toadir Scăntei diiac şi frati-său Mihăil‹ă›, ficiorii lui Scănteia celui bătrân, nepoţi şi strănepoţi Dumii celui Negru, di a lor bună ‹voe›, de nimi nevoiţi, nici asupriţi, au vândut a lor driaptă ocină şi moşiitia, din uric de slujiri ci-au avut strămoşul lor Duma cel Negru dila Ilie vodă şi dila Ştefan vodă, doaă părţi di ocină, din a patra parte de sat, undi au fost Măndre, cari ace moşii să numeşte Scănteeştii pe Răbrice şi cu loc de moară în Răbrice şi cu poiană în Bucovin‹ă›; aceasta au vândut-o slugii noastre Irimii Băisanul uricar, drept 20 ugh‹i› şi li-au plătit lor deplin. Pentru aceia, ca să fii lui dila noi cu tot venitu. Şi altul să nu să amestice.

Let 7238 ‹1730› Apr. 30.

Această copii s'au scos aşămine di pi suretul ispisocului dela Costandin Movila vodă, ci esti la miui. Pentru aceia am adiverit cu iscălitura me. 1801 Iuni 4.

A scris Gligoraş.

‹Pe verso:› « Cinst‹it› al meu ca un frate dum. vărului Arghiri Cuza *fost mare* ban, cu frăţeasc‹ă› dragoste ».

Acad. R. P. R., CV/19.
Trad. rom.

171

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am innoit miluirea și întărirea preaiubitului meu părinte, cel între sfinți răposat, Io Eremia Moghila voevod, care a miluit sfânta mânăstire numită Secul cu o moară cu iaz și odae[1]) și cu câțiva vecini la Târgul Frumos.

Astfel să le fie lor și dela domnia mea miluire și întărire, să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească și să apere toate averile care vor fi ale sfântului locaș și toate fânețele și locul de ogor și vecinii.

De aceia, nimeni să nu cuteze să-i oprească sau să-i turbure înaintea acestei cărți a domniei mele.

In anul 7116 <1607—1608>.

Insuși domnul a spus.

Io Costantin voevod <m.p.>

Marii boieri au învățat.

Grozav <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXII/36.
Orig. slav, hârtie filigran; pecete aplicată, căzută.
Datat din domnia lui Constantin Movilă.

172

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Sava Țopa fost clucer, pentru ca ori unde își va găsi drepții săi robi[2]) Țigani, anume Gliga cu femeia și copiii și Badiia cu femeia și Iusip și Titul și Matei și Vasie, ori unde i-ar găsi în țara domniei mele sau la Țiganii domniei mele sau la Țiganii boierești sau călugărești sau în târg sau în slobozie, fie la cine ar fi, iar el să fie tare și puternic cu această carte a noastră să-i ia și să-i lege și să-i aducă la casa sa, pentrucă s'a plâns că au fugit dela casa sa și și-a adus îndreptările înaintea noastră.

Și unde s'ar afla, în târg sau la țară, târgoveții sau alți oameni ai noștri să aibă a sări și a-i lega și a-i da în mâinile slugii noastre Sava Țopa.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i opri, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7116 <1607—1608>.

Insuși domnul a zis.

---

[1]) «odae», așa în orig.

[2]) «holopi», așa în orig.

Costantin voevod ‹m.p.›
Ureche mare vornic a învățat.
Vasilie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., IX/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

173

‹1608—1614›

† Acest zapis al lui Toma Albăscul și al lui Hamarțu, cine îl va vedea și cine îl va auzi ‹să știe› că ei au vândut ocina lor dreaptă, anume . . .[1]) pe Nistru, la ostrovul Melișova, unde se numește Fântâna lui Cari . . .[1]). Astfel a vândut Toma Albăscul partea sa dreaptă, întreaga jumătate din acea ocină, pentru 200 zloți tătărești, a vândut-o lui Bratco și lui Oanță și lui Vasco și lui Costea.

Iar Hamarțu, el a vândut din partea sa, din acea ocină, pentru 100 zloți arăși tătărești, din partea sa, lui Ihnat și lui Vasco, ginerele lui, înaintea lui Pântea șoltuz din Orhei și înaintea a 12 pârgari și înaintea lui Toma Zbiari urednic și înaintea lui Turbori vătag și înaintea lui Cârstea Poroseci și înaintea a mulți oameni buni, ‹care› au fost atunci acolo.

Acad. R.P.R., IV/144.
Orig. slav, hârtie, rupt, urmele a două peceți aplicate.
Datat după Toma urednic fost și vornic de Botoșani, care apare în 1608. Poroseci era decedat la 15 Martie 1615.

174

1608 (7116) Ianuarie 3, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor al Galatei și vecinilor lor din satul Vorovești, ținutul Cârligăturii ca să aibă ei dela domnia mea slobozie ca să nu lucreze nicio muncă a noastră, nici ilișă să nu plătească, ci să aibă ei a grăji lucrul acelor vii ale sfintei mânăstiri ce au acolo.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele, ilișari[2]) sau rabotnici, să nu îndrăznească a-i turbura, înaintea acestei cărți a domniei mele. Așa să știți.

La Iași, în anul 7116 ‹1608› Ianuarie 3.

† Însuși domnul a spus.

Costantin voevod ‹m.p.›

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) așa în orig.

† Marii boieri au învățat.
† Gligorie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

175

1608 (7116) Ianuarie 3, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Galata, pentru ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și apere dreapta lor ocină cu loc de fânaț pe care o au în satul Vorovești și în satul Fălfășești și în satul Mânzășți și cu tot venitul care va fi venitul lor. Nimeni să nu aibă a intra acolo în hotarul lor, să cosească fân sau să pască vite, boi sau vaci și alte vite pe acel loc. Iar ei să fie tari, cu această carte a domniei mele, să ia toate vitele care se vor găsi pe acel hotar. Iar omul care se va afla cosind fânul să aibă mare pedeapsă și coasa deasemeni să i se ia și tot ce va avea acel om să se lase numai cu trupul.

Nimeni să nu aibă a intra ‹acolo›, înaintea acestei cărți a noastre.
La Iași, anul 7116 ‹1608› Ianuarie 3 zile.
Însuși domnul a zis.
Io Costantin voevod ‹m.p.›
Marii boieri au învățat.
Gligorie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

176

1608 (7116) Ianuarie 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, credincioșilor ureadnici din târgul Hârlău. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să nu turburați cramele acestei mânăstiri dela Neamț, nici pe vierii din târgul domniei mele să nu aveți a-i chema la munca domnească, după cum nici până acum nu a fost aceasta. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7116 ‹1608› Ianuarie 7, Iași.
‹Io Costantin voevod [1]).

[1]) întocmit în text «semnătură».

Ureche mare vornic.
Dumitru ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXIX/23.

Copie slavă cu litere latine din 1898, făcută de un necunoscător al alfabetului cirilic cu foarte multe greşeli, după orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

177

1608 (7116) Ianuarie 7, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată şi cu tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, privind la vechii domni binecinstitori care au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit, dela noi, sfânta mânăstire numită Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos Necolae, cu gloabe [1]) şi cu deşugubine ce se vor face în toate satele mânăstirii, în orice ţinut vor fi şi în satul Drăguşenii şi satul Dracinţii şi jumătate din satul Costeştii, în ţinutul Cernăuţi, cu gloabe [1]) şi cu deşugubini, ce se vor face în toate satele mânăstirii.

Iar staroştii din acel ţinut şi globnicii şi deşugubinarii să aibă numai a judeca şi a-şi lua ferâia. Iar dacă va fi un om rău sau vinovat ‹de pedeapsă cu› moarte sau va fi de altă pedeapsă, iar boierii să le facă după lege şi după fapte. Iar pe cei de acolo, pe care îi vor globi după lege numai să-i judece şi să ia ferâia, cum scriem mai sus, iar altceva nimic să nu ia din gloabe şi din deşugubine, nici starostele nici globnicii, nici deşugubinarii, ci să fie toate gloabele şi deşugubinele ale mânăstirii.

Şi să ia după dreptate şi mânăstirea, însă dela acel om, care va fi de acolo cu gloaba, după lege; să nu se ia nici să prade dela alţi oameni din sat care nu vor fi vinovaţi, ci să ia ceiace va avea numai cel care va fi vinovat. Şi să nu prade nici pe tatăl lui, nici pe fraţii lui, nici rudele, numai dacă fiul este cu tatăl într'o casă, el să aibă a da seama şi plăti pentru fiul său. Dacă însă fiul va fi deosebit de părinţii lui, în casa lui, el singur să răspundă şi să fie după pravila sfântă, să nu se prade tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată.

Fiindcă domnia mea am miluit şi am dat gloabele şi deşugubinele să fie ale rugătorilor noştri pentru haine şi cisme iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi ale fraţilor noştri şi ale copiilor noştri şi pentru toţi creştinii.

[1]) aşa în orig.

Iar cine va strica întocmirea, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții care din veac au plăcut lui dumnezeu și să aibă pârâș la cumplita judecată a lui Hristos, pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Necolae Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7116 <1608> Ianuarie 7.

Însuși domnul a zis.

Costantin Moghila voevod <m.p.>

Marii boieri au învățat.

Acad. R.P.R., DXCI/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

178

1608 (7116) Ianuarie 8.

† Io Constantin Moghila voevoda, *din mila lui dumnezeu, domn țării Moldovei. Scriem slugii noastre pârcălabul dela Coma<r>i* [1]) și către aceasta dămu știre că ni s'au jeluit rugătorii noștri de la mănăstirea Neamțului și aș<a> au zis, naintea noastră, că au o moară la Buhainți, deci i-au împresurat mora mulți.

Derep<t> aceia, de veți vedea cartea noastră, voi să căutați să le alegeți locul de tutindirilé și să-l stâlpiți.

De iasta dămu știr<e> și'ntr'al<t> să nu faceț<i>.

Scris la Iași, leat 7116 <1608> Ghe<n>. 8.

† *Însuși domnul a spus.*

† *Marii boieri au învățat.*

† *Lozovanul* <a scris>.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/132.
Orig. rom., hârtie, pecete mică, aplicată.

179

1608 (7116) Ianuarie 12.

† Io Constantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înoit întărirea rugătorului nostru egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire dela Secul, ca să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, a apăra și a ține tot avutul cât va avea sfântul lăcaș, satele lor și vitele și fânețele și poiana și toate hotarele sfintei mânăstiri, nimănui nimic să nu dea oricine va veni, cu orice carte să-i turbure, să nu dea nimănui nimic.

Iar cui se va părea strâmbătate, pentru orice lucru, acela să stea de față înaintea domniei mele. Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să turbure, înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie.

[1]) loc rupt în orig.

In anul 7116 <1608> Ianuarie 12.
Însuși domnul a zis.
Costantin Moghila voevod <m. p.>
Marii boieri au învățat.
† Grozav <a scris>.

Arh.St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/17.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

180

<1608--1623> Ianuarie 22, Igești.

Popa Cr<i>stea *din* Igești *și* Penteliiu *de acolo și* Morzan *deasemeni și* Luca *deasemeni și* Năstasie *deasemeni și* Gheorghiț<ă> *și* Ipatie dela Pilén<i>, cum au venit înnaintea noastră, de bună voia ei și de nimene neîmpresurată, Mărica, fata lui Mihil Pulbăruș, nepoata lui Frățeiu și ș'au vândut partea sa de ocină și moșie, den sat den Răpedzeșt<i>, au vândut lui Ionașco Vrabie *fost* părcălab, dereptu *douăzeci și cinci taleri de argint* și din vatra satului și din țarin<ă> și den cânpu toată partea părintelui ei, cu tot venitul.

Și așijder<ea> au venet Andronic, feciorul Drăghici de Beneșt<i> și ș'au vândut așișder<ea> partea sa de ocin<ă> din Răpedzești lui Ionașco Vrabie, dereptu *douăzeci tal<eri> de argint* din tot locul ce se va alége partea sa de ocin<ă> și [și] moșie.

Deci noi, vădzându de bună voia lor tocmală între dânșii și plata deplin dându-le, noi i-am făcut acesta zapis și mărturie, ca să-i hie lui de credință, până-ș<i> va faci și derease domneșt<i>.

Mai pre mare credință, pusu-ne-am și peceț<i>l<e>, *ca să se știe*.

Acest zapis l-a scris Goläiu cu mâna mea proprie.

Scris la <I>gești, Ghen. 22.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXVIII/1.
Orig. rom., hârtie, 7 peceți aplicate.
Datat după Ionașco Vrabie, care este pomenit în doc. dintre anii 1608—1623.

181

<1608—1609> Ianuarie 22, Moghilău.

† Iată eu, Vărvara, fiica lui Crăciun din Macicăuți și fiul ei Straton și cu copiii lor, înșine înștiințăm cu acest zapis al nostru, precum am vândut dreapta noastră ocină și dedină ce o au ei în satul Macicăuți, de bunăvoia lor, neasupriți de nimeni, nici siliți, partea Varvarei, ce se va alege partea lor și au vândut partea

lor lui Eremia şi soţiei lui Măricuţei, pentru 15 taleri, bani buni, ca să-i fie dreaptă ocină şi dedină şi copiilor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor.

Şi la această tocmeală au fost mulţi oameni buni şi bătrâni şi megiaşi de prinpregiur. Şi au fost acolo preotul domnesc Aftenii din Movilău şi Ursic cel bătrân de acolo şi Bratăş morarul şi Onufrei din Raşcov şi Roman din Macicăuţi şi Ilea deasemeni şi Simeon deasemeni şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bună voe şi plata deplină, noi am făcut Eremiei şi soţiei lui Măricuţa acest zapis şi am pus peceţile noastre pe zapisul acesta.

Scris în Moghilău, Ianuarie 12.

† Ursu diac a scris acest zapis.

Arh. St. Iaşi, CCXII/141.
Orig. slav, hârtie filigran, 5 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1805.
Data după Roman din Macicăuţi şi doc. din < 1607—1609 > Noembrie 23.

182

1608 (7116) Ianuarie 25.

Suret di pe ispisocu sârbesc dela Constantin Movila v<oe>vod, din leat 7116 <1608> Ghenar 25.

Noi Constantin Movila v<oe>vod, cu mila lui du<m>nezeu, domnu ţării Moldavii. Precum domniia mea ne-am milostivit şi am dat şi am miluit pe al nostru cinstit şi credincios boeru Cărăiman mare pah. cu o sălişte, anume Sămioneştii din ţinutul Romanului, care au fost dreaptă domnească, din ocol Romanului; precum să-i fie lui dreaptă ocină, cu tot venitul. Drept acéia, nimene să nu să amestece sau să stăpânească, înnainte cărţii aceştiia a domniei mele. Insuşi domnul au poruncit. Şi s'au iscălit cu mâna sa: Constantin Movila v<oe>vod.

Dipe sârbie pe limba moldovenească s'au tălmăcit la anii 1793 Fevr. 10, de polcovnic Pavăl Debrinţchi *dela* Mitropolie.

Acad. R.P.R., ms. rom. 4657, f. 1 v.
Trad. rom.

183

1608 (7116) Ianuarie 28, Iaşi.

† Io Costan<tin> Mo<ghila voevod>, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Scriem domnia mea> tuturor dăbilarilor noştri, câţi vor umbla în slujba domniei mele prin ţinutul Neamţ. Vă dăm <ştire că> s'au jeluit domniei mele împotriva voastră oamenii sfintei mânăstiri greceşti din Ţarină, unde este hramul sfântului arhiearh <şi făcător de minuni al lui Hristos>, Nicolae, anume

satele Giurovul și Nicorești din acel ținut. Și așa au zis înaintea noastră . . .[1] și le luați vitele pentru alți oameni din alte sate. Pentru aceia, cum veți vedea această carte <a domniei mele>, voi să aveți a-i lăsa foarte în pace și vitele să nu le luați pentru alți oameni din alte sate și caii lor să nu-i luați de olac, nici pentru podvoade să nu-i turburați. Și voi, pârcălabi din acel ținut, să nu aveți nicio treabă cu acele sate ale sfintei mânăstiri <care> am scris-o mai sus și să nu-i turburați pentru nicio angărie[2] și voi rabotnicii care mânați pe oamenii din acel ținut, să facă fânul domnesc, să nu scoateți la muncă acele două sate pe care le-am scris mai sus, ci să le lăsați în pace, pentrucă domnia mea m'am milostivit și am lăsat acele sate să facă fânul sfintei mânăstiri, să fie pentru nevoia sfintei mânăstiri.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele sau din slugile boierești să nu aibă a-i turbura peste porunca domniei mele, numai să dea și să-și plătească dabilele, cum sunt scrise la vistieria domniei mele. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7116 <1608> Ianuarie 28.

Însuși domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Ianachie a învățat.

Pantelei <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/35.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

184

1608 (7116) Februarie 7.

Noi, Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn țării Moldovii. Dat-am aciastă carti a domniei meli, rugătoriului nostru egum<e>n cu tot soborul dela sfânta măn<ă>stire Bistrița, undi iasti hramu adormire preacuratei născătoarei de dumnezău, de întăritură braniștii vechi, după uricul lui Ștefan vodă cel Bătrân, ci să începi dela părâul Sărat<a>, piste Bistriți, deasupra Doamnii și la Agărcina Săcul, dela Cozie spre Dialul Mari, pe poleniță dela Hitioana, pe Pintenul și să împreună cu braniște mănăstirii Tazlăului, la Răchitiș, în piscul Bilan, în gius, între Tarcăul Bistriței, doâ poeni supt Ciahlău, piste Bistreți, pe Jolcoae, în Cuejdiu la Oprișani, la Methodie, pe gura Păngărăcioru, la Verhovina și cu loc de stână în Păngărați. Și nimea să nu pască oile acolo, sau pești să prindă sau lemni să tai, ori hămeiu ori alune sau orici, fără știrea lor. Dar găsind pe cineva acolo la locul arătat, atunce să fie tari și puternici cu aciastă carti a domniei meli, a lua tot ci vor găsi pe lângă dânșii.

---

[1] loc rupt în orig.

[2] «angărie», așa în orig.

Drept aceia, nimea să nu îndrăzniască a supăra înnaintea aceștii cărți a domniei meli.

In Iași, v<e>let 7116 <1608> Febr. 7.

Insuși domnul au zis.

Urechi *mare* vor<ni>c au învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Văratic, XVIII/1 (doc. 6)
Trad. rom. din sec. XIX.

185

1608 (7116) Februarie 15.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumenezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Bălan și surorile lui, Dolcă și Sofia, fiii lui Ianăș vătag, fiul Mariei, nepotul Neagăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Medeleni, din a patra parte a satului, a treia parte din a treia parte, din uricul pe care l-a avut străbunica lor, Neaga, dela Ilie voevod și din ispisoace [1]) pe care le-a avut pe <aceste> părți, dela Iancul voevod. Aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Vitolt Mărățanu staroste, pentru cincizeci taleri numărați.

Noi văzând buna tocmeală între dânșii și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit acea parte de ocină din acel sat, care s'a scris mai sus, Medeleni, ca să-i fie și dela noi ocină și dedină cu tot venitul. Altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In anul 7116 <1608> Februarie 15.

Insuș domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învățat.

Iurașco logofăt a iscălit <m. p.>

Corlat <a scris>.

Acad. R.P.R., V/78.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

186

1608 (7116) Februarie 15, Iași.

† Iată, eu Ilea fost jitnicer, mărturisesc cu acest zapis al meu că, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci eu de bună voia mea am vândut panului Ștefan logofăt, niște Țigani, anume: Drume cu femeia și cu copiii și Simion, fiul lui Drume, cu

[1]) «ispisoace», așa în orig.

femeia și cu copiii și Bahluian, fiul lui Drume, cu femeia și cu copiii și Vasilie, fiul lui Drume, cu femeia și cu copiii și Solomia, fiica lui Drume și Mitronia, fiica lui Drume și Mitrofana, fiica lui Gliga, cu copiii și Ursu, fiul Trofanei, cu femeia și cu copiii și Sofronia, fiica Trofanei, din ispisoc de întărire dela răposatul Eremia voevod pentru o sută și cincisprezece taleri. Și mi-a plătit pan Ștefan logofăt toți acești mai sus scriși bani, 115 taleri.

Și pentru mai mare întărire și mărturie, eu Ilea însumi am scris acest zapis și am pus și pecetea mea pe acest zapis, ca să se știe.

Scris în Iași, la anul 7116 <1608> Februarie 15.

Acad. R.P.R., CCIV/47.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XX/174.

187

1608 (7116) Martie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat domnia mea și am miluit ruga noastră nou zidită, sfânta mânăstire numită Secul, unde este hramul tăierii cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezătorul Ioan, cu un vad de moară în Siret, în hotarul târgului Șchei, din jos de târg și cu o bucată de loc în același hotar al târgului, dinspre marginea din jos a hotarului, să-și așeze sat, cât se vor putea hrăni treizeci de case în deajuns, ca să aibă a face acele mori și a le îngriji să fie de hrană și de întărire sfintei mânăstiri, pentru pomenirea sfânt răposatului părintelui domniei mele Io Eremia voevod și pentru sănătatea și mântuirea sufletului domniei mele și a preaiubitei și din inimă maicii domniei mele doamnei Elisabeta și fraților domniei mele Io Alexandru voevod și Bogdan voevod. Iar rugătorii noștri călugări, dela mai sus scrisa sfântă mânăstire, să aibă a ne pomeni și a ne scrie în sfântul mare pomelnic și în dumnezeescul jertfelnic. Pentru aceia, să le fie cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Iar după viața noastră, cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, cu care am miluit și întărit sfânta mânăstire, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de soborul sfinților 12 apostoli și înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos să-i fie protivnic sfântul și slăvitul prooroc și înainte mergător Ioan botezătorul și toți sfinții cei bine plăcuți lui dumnezeu, amin.

Scris în Iași, anul 7116 <1608> Martie 10.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXV/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

188

1608 (7116) Martie 10, Iași.

† Doamna Elisafta, mama domniei sale domnului. Scriem domnia mea slugi noastre, ureadnicului din târgul Botășani. Cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să dai legat pe Ursu Țiganul și cu femia sa și cu copiii lui și cu tot sălașul lui, în mâinile celui pe care-l va trimite sluga noastră credincioasă, Gheorghie vornic, fiindcă el a fost miluit mai[1]) înainte de această vreme de sfântrăposatul Io Eremia Moghila voevod și de domnia mea pentru slujbă credincioasă ca să le fie rob[2]) și Țigan cu tot sălașul.

Deci altul să nu se amestece și să nu îndrăznească a-l opri, înaintea cărții și poruncii domniei mele.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, în anul 7116 <1608> Martie 10 zile.

Acad. R.P.R., XLIX/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

189

1608 (7116) Martie 22, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Voroneț și celor pe care ei îi vor trimite la aceasta ca ei, ori pe unde vor trece prin țara domniei mele cu două maje de pește, iar ei să fie slobozi și cu bună voie să treacă fără vama cea mare și fără vama cea mică și fără brudină, ca nimeni să nu aibă a-i turbura pentru vamă sau pentru brudină.

De aceia, nimeni dintre slugile noastre, vameși sau brudinari, să nu aibă a-i turbura sau a-i supăra, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7116 <1608> Martie 22.

Insuși domnul a poruncit.

Simion voevod[3])

---

[1]) «mai», așa în orig.
[2]) «holopi», în orig.
[3]) «Simion voevod», scris peste un text șters.

Ureche mare vornic a învățat.
Costantin ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXXIII/80.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Iscălitura lui Simion Movilă voevod este contrafăcută, scrisă peste altă semnătură, nu se potrivește nici cu data, nici cu intitulația, în care apare Constantin Movilă. Simion Movilă era mort la această dată. Totuși după unii documentul este din 1608; pecetea este autentică, scrisul este normal, filigrana este din epocă.

190

1608 (7116) Aprilie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit cu un sat anume Troița, care este pe pârâul numit Cracăul care ascultă de ocolul târgului Piatra, în ținutul Neamțului, pe credinciosul și cinstitul nostru boier Pătrașco mare vornic al țării de sus, ca să-i fie danie și miluire dela domnia mea și dela preaiubita mamă a domniei mele Elisabeta, doamna sfântrăposatului părintele domniei mele, Eremia voevod și să-i fie ocină și dedină, cu tot venitul și fiilor lui, cu tot hotarul, după vechiul hotar, ce va avea acel sat numit Troița, pentrucă el a slujit domniei mele și mamei domniei mele, cu dreaptă și credincioasă slujbă.

Iar după viața domniei mele, pe cine va alege milostivul dumnezeu să fie domn în urma noastră, deasemeni să-i întărească această danie și miluire a noastră și să-i dea cu tot venitul. Iar cine ar voi să-i strice sau să-i ia această danie și miluire a noastră, să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui dumnezeu și de trei sute și optsprezece părinți dela Nichcia.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre, nici ureadnici din târgul Piatra nici pârcălabi, nici globnici, nici nimeni să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, la anul 7116 ‹1608› Aprilie 20.
Domnul însuși a poruncit.
Costantin voevod ‹m. p.›
† Ionașco ‹a scris›.

‹Pe verso, însemnare slavă din sec. XVII:› «Ispisocul pe care l-a dat Șoldan.

Arh. St. Buc. M-rea Bisericani, IV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

191

‹1608—1611› Aprilie 25, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, pârcălabii de Neamț îți dăm [1]) știre că ni s'a jeluit Măcarie călugărul din Vârtop împotriva lui Dumitru Cotoroma de acolo. Și astfel a spus înaintea noastră, că i-au pierit 2 boi pentru Guțul și pentru Marea și Stanciul, fratele lui Guțul și Stan Piptănariul [2]) din Vârtop și pentru Stanciul bătrânul [3]) de acolo și sunt vecinii lui și nu vor să plătească.

De aceia, cum vei vedea această carte a noastră, iar voi să luați 2 boi dela Dumitru Cotoroma și să-i dați în mâinile lui Măcarie. Iar cui i se va părea strâmb, acela să stea de față înaintea noastră. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, Aprilie 25.

Domnul a spus.

Marii boeri au învățat.

Ghirvasie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXX/136.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1820, cu lipsuri.
Datat din domnia lui Constantin Movilă.

192

1608 (7116) Aprilie 29.

† Adecă eu, Ionașco postelnic, mărturisim co acest zapis com au venit Ionașco conușelul di Negoești, cu ai săi frați anume: Pătrașco și Ghiorghie, tustrei frații cum au vândut a sa direa‹p›t‹ă› ocină di sat de Tălpălăești, a șasea parte, dumisale vistiarnicului Bouului, direpț treidzăci și șease de galbeni și cu alți bani ce le va hi rămas să le dea, deaca-și vor scoate uricul.

Dé iasta mărturisim, să să știe.

I‹ea›t 7116 ‹1608›, Ap. 29.

† Eu Ionașco Péicul *fost* postelnic, am scris cu mâna mea mai gins și mi‹a›m pos și peceatea. Ionașco postelnic.

‹Pe pagina 3-a:› † Adecă eu Ionașco postelnic, mărturisim co est zapis al nostru com știm co ale noastre suflete, com au vândutești oameni a sa direaptă ocină, de bună voia sa, dumiisale vistiearnicolui Boului și tustrei frații au vân-

[1]) pasagiul « pârcălabii de Neamț, îți dăm » adăugat printre rânduri.
[2]) « Piptănariul » așa în orig.
[3]) « bătrânul » așa în orig.

dut de a sa bună voe și dumésa vis-iarnicol le-au dat acmu dintre noi 24 ug<bi> potronici și alți bani încă le va da, deaca-ș<i> vor scote ispisoace din urice com să vor tuemi. Dé iasta mărturisim.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/9,
Orig. rom. hârtie filigran, pecete inelară, aplicată.

193

<1608 Aprilie 29>.

† Beldiman dvornic *și* Frățiian *și* Iurașco Bașot<că> *și* Nechita, mărturisim cum au venet Drăgunan din Tălpălăești și au vândut partea sa, a șesca parte de sat de Tălpălăești, giupânului Boului vistérnic, derept cendzeci de galbeni; deci patrudzeci de galbeni au luat Drăgunan vistérnicul, au rămas să mai dea dzéce galbeni, cându va aduce Drăgunan uricile, să fac<ă> zapisă vistérnicului.

Accasta scriem.
Bercea *a scris.*
Eu Beldiman *dvornic de gloată.*
<Pe verso:> Făcutu-s'au drése Tălpălăești.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/9,4 A.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceți inelare, aplicate.
Acest document poate fi datat, deasemeni, <1609 Apr. 29>. Îl publicăm și mai jos, sub această dată, unde pare mai just așazat. (V. motivarea doc. 275).

194

1608 (7116) Mai 6.

Eu, Negură, feci<orul lui . . nep>[1]otul Andreicăe, strănepotul lui Marco și a Păntei și iarăși noi, Lupul și sora mea Himiica, feciorii lui Pănteleiu, mărturism cu acest zapis al nostru, cum am vândut a noastră dereaptă ocin<ă> den sat de Țuțcani o casă cu doaosprădzeace pământuri în țarină și cu tot venitul din tot locul și din runcu și din poiană, ce să va alége partea noastră și cu poniște și cu fânațe, pre unde vor fi, de o am vândut giupânului lui Seachil cămărașul dereptu doisprădzéce galbeni, din uric de cumpărătură ce au avut Marco și Păntea dela Pătru vod<ă> cel Bătrân; însă dintr'a aciastă cumpărătură[2]) au fost cumpărată de Pănteleiu o parte dela Filoteiu călugărul, nepotul Păntei.

Déce, să fie cămărașului dereaptă ocin<ă> și cumpărătură.

Și iară eu, Gorghicean, feciorul Andreicăe, nepotul lui Marco și a Păntei, iară mărturisăscu cu cest zapis al miu, cum am vândut a mea dereapt<ă> ocin<ă>, o

[1]) loc rupt în orig.
[2]) corectat peste cuv. «carte» de aceiaș mână cu acceași cerneală.

casă cu optu pămănturi în ţarin<ă> şi cu tot venitul din tot locul de sat de Ţutcani şi din r<unc>u şi din poiană şi din pométe şi din <fănaţe>[1]) din tot ce să va a<leage partea>[1]) mea. De o am vândut giupânului lui Seachil cămăraşul dereptu cins<pr>ădzéce taler<i>, din uric de cumpărătură ce au avut moşii mie Marco şi Păntea, dela Pătru vod<ă> cel Bătrân.

Aşejdere eu Ion, feciorul Salomiei, nepotul lui Marco, iară mărturisescu cu ciastă scrisoarea mea, cum am vândut o casă cu patru pământuri în ţarină şi cu tot venitul din tot locul, iarăş din sat de Ţutcani şi din runcu şi din poiană şi cu pométe şi cu fănaţe, ce să va aleage partea mea, de o am vândut iară dumisale lui Seachil cămăraşul, dereptu patru galbeni, iarăş dintr'a acela uric ce au avut moşe-miu Marco dela Pătru vodă cel Bătrân.

Déce, s'au sculat Seachil cămăraşul de au dat în mânule nostre tot bani gata, cum mai sus iaste scris, dinaintea lui Gheorghi diiac şi a popei Andreicăi şi a lui Ion Hociungu şi a lui Vasilie Hociungu şi a lui Vasilie Ciolan şi a lui Pătraşco hotnog şi aceşti omeni buni şi-au pus peceţile pre acest zapis.

Şi eu Ilea Udrea am scris acest zapis, ca să să ştie.

Anul 7116[2]) <1608> *scris* Mai 6.

Eu Gheorghi diiac *am iscălit.*

Eu <p>opa Andreica.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXIX/1.
Orig. rom. hârtie, rupt, 2 peceţi aplicate.

195

1608 (7115) Mai 11, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu, Iisus Hristos şi închinător al troiţei, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, socotind şi urmând binecinstitorilor vechilor domni cari au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, pentru aceia şi domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră nou zidită de răposatul domn Io Petru voevod, veşnică pomenire domniei sale, mânăstirea numită Galatia, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un sat anume Vâlceştii, ce este în ţinutul Sucevei, pe Siret, care acel sat a fost cumpărat pe bani gata de bine cinstitorul domn mai sus scris, Io Petru voevod şi dat sfintei mânăstiri mai sus scrise, după cum au şi ispisoc de întărire dela preaiubitul şi din inimă părintele domniei mele, sfântrăposatul Eremia voevod. Astfel şi domnia mea am dat şi

[1]) loc rupt în orig.

[2]) «7116» adaus cu acciaşi cerneală cu care a iscălit popa Andreica.

am miluit și am întărit sfânta mânăstire cu acel sat mai sus scris, ca să nu aibă a da domniei mele nicio dabilă, nicio muncă a noastră să nu lucreze, nici gorștină de oi să nu dea, nici de porci, nici desetină de stupi, nici 50 aspri, nici doi zloți, nicio dabilă, dacă se vor mai[1]) adăuga niște dabile în țara domniei mele, numai darea cea mare împărătească să o dea și ei înșiși să aibă a o strânge și a o aduce în mâinile domniei mele. Iar nimeni altul dintre slugile noastre, dăbilari sau globnici sau deșugubinari sau cămănari sau oricine va umbla cu slujba în acel ținut, să nu aveți a intra în acel sat, să le trageți marfa sau să-i turburați, ci să fie în pace de toate.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania și miluirea noastră, ci să le dea și să miluiască și să întărească sfânta mânăstire. Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 4 evangheliști și de cei 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 părinți care au strălucit la Nicheia, la cel dintâi sfânt sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cei de trei ori blestemați și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra lui Hristos, mântuitorul nostru: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi; și să aibă potrivnic neadormit pe mama lui Emanuil, în ziua cumplitei judecăți, amin.

Scris la Iași, anul 7116 <1608> Mai 11.

Însuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Nistor <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/145.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

196

1608 (7116) Mai 11, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noștri egumen și tot soborul dela sfânta mânăstire Galata, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să aibă ei a strânge gloabe[1]) și dușegubine și pentru om mort, ce se vor face în satele sfintei mânăstiri, fără alte dabile ce sunt domnești. Iar marii vătagi și globnicii și deșugubinarii să nu aibă a turbura sau a intra, numai să aibă ei a judeca cu dreptate și cu oameni buni și să-și ia ferâia ce li se cuvine, iar altă treabă, la gloabe și la dușegubine să nu aibă, ci să fie rugătorilor noștri monahi dela sfânta

[1]) așa în orig.

mânăstire mai sus zisă. Iar dacă se va afla un astfel de om rău sau răufăcător în sate, să aibă a-l prinde vătămanul și cu oamenii din sat și a-l da unde va fi legea.

Dacă cineva dintre acei mai sus zișii, nu va asculta porunca domniei mele și va veni chiar un călugăr la domnia mea să se jeluiască, să știți bine că domnia mea vom trimite la voi în acel ținut să vă spânzure. Altfel să nu fie, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7116 ‹1608› Mai 11.

† Însuși domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

† Ureache mare vornic a învățat.

† Sima ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV C/7.
Orig. slav. hârtie filigran, pecete aplicată.

197

1608 (7116) Mai 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată și curată, din tot sufletul nostru și din tot cugetul nostru și am dat și am întărit și am miluit rugătorilor noștri monahi dela sfânta mânăstire zisă Secul, unde este hramul tăierii cinsitului cap al sfântului prooroc înainte mergător și botezător Ioan, o seliște anume Ecușenii, care este între satul Berendiești și între Săboani, care acea selište a fost dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Roman și le-a fost dăruită și miluită mai înainte și de sfântrăposatul Simion voevod.

Pentru aceia să le fie și dela noi, danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, la anul 7116 ‹1608› Mai 30.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

Marii boieri au învățat și au iscălit.

Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XCIV/2
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1804.

198

1608 (7116) Iunie 3, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domnei mele rugătorilor noștri, călugărilor dela mânăsti-

rea sfântul Neculae din țarina Iașilor, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și strângă vecinii din satele lor, din Giurov și din Nicorești, cari vor fi fugit, ori unde îi vor afla în țara domniei mele, prin satele boerești și în slobozii sau în satele călugărești sau ori unde îi vor afla, să fie puternici cu această carte a domniei mele să-i prindă și să-i ia, cu tot avutul lor și să-i aducă la satele lor Giurov și Nicorești. Și nimeni să nu îndrăznească să-<i> oprească. Iar cine va voi să-i oprească și nu va voi să-i dea, fie chiar boier, fie și oricine va fi, de mare pedeapsă va fi. Altfel să nu fie. De aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i apere sau să-i oprească înaintea acestei cărți și a spusei domniei mele.

In Iași, anul 7116 <1608> Iunie 3 zile.

Insuși domnul a spus.

Io Costantin voevod <m.p.>

Marii boieri au învățat.

Ștefan <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/36.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, sfărâmată.

199

1608 (7116) Iunie 4, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei răposatului Damian, pentru ca ea să fie tare și puternică, cu această carte a noastră, să stăpânească și să apere dreptele sale sate, anume Jideștii și Rușciorii din ținutul Neamț. Nimeni să nu aibă a se amesteca sau a turbura ceva, pentrucă domnia mea i-am dat acele sate precum i-au fost date și de alți domni de mai înainte și de sfântrăposatul părintele domniei mele.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a se amesteca acolo sau să turbure înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, anul 7116 <1608> Iunie 4.

Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Marii boeri au învățat.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

200

1608 (7116) Iunie 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit această carte a domniei mele acestor posluşnici din Târgul Frumos ca orice vor sluji rugii noastre, rugii noastre sfinte și din nou zidită mânăstirea Secul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăieri. Iar ei să aibă dela domnia mea slobozenie de toate podvoadele și de angării pe care le vor da alți oameni mișei ai noștri de acolo și de prin alte târguri din țara domniei mele, pentrucă ei au avut iertare și dela sfântrăposatul părintele domniei mele Eremia voevod și în zilele răposatului Simeon voevod.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele, care vor merge pe acolo, fie cu orice slujbă va fi, fie olăcari, fie cămănari, să nu îndrăznească a-i turbura, nici caii lor să nu-i ia în olac, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7116 ‹1608› Iunie 7.

Insuș domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

Marii boieri au învățat.

† Sava ‹a scris.›

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, II/9
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o copie rom. din secolul XX.

201

1608 (7116) Iunie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, pan Isac Balica mare vistier și ureadnicului lui și vătămanului lui din satul Iucaș, din ținutul Neamț, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească și să apere averile sale drepte, boi și vaci și cai și tot ce vor avea ei.

Pentru aceia, nimeni să nu aibă a intra în acel sat, nici olăcari, nici globnici, nici șugubinari, nici podvodari, nici sulgeri, nici pârcălabi, nici altul nimeni. Și voi, dăbilari, să nu le luați vitele lor pentru alte sate sau pentru alți oameni.

Dacă cineva nu va asculta această scrisoare a noastră de mai sus, va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

Așa să știți. Altfel să nu fie.

In Iași, anul 7116 ‹1608› Iunie 10.

Domnul a spus.
Costandin voevod <m.p.>
Marii boieri au învățat.
Buțurca <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

202

1608 (7116) Iunie 14.

Suret.

Apostolachi cămăraș di Ocnă, scrieu și dăm știre cu aciast<ă> a no<a>stră carte, precum am dat una moară sfinte<i> mănăstiri Bistriții ci esti în Braniște, în hotarul sfintei mănăstiri, cari acia mo<a>ră au fost mai înnainte în hotarul tăigului, acum s'au stricat acia moară. După aciaia eu am rugat pe egum. Athanasie și pe tot soborul, ca să m<ă> lase în hotarul sfintei mănăstiri ca să facu altă moară să mă cauti cătăva vreme și după aceia să s<e> de sfintei mănăstiri; dar egum. Athanasie și tot soborul m'au lăsat și am făcut eu moară în hotarul sfintei mănăstiri în zilele răposatului domnu noi Eremie Moghila v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău domn țării Moldovii, ce-au fost, d<um>n<e>zău să-l odihniască, până ac<u>m am ținut acea moară, dar ac<u>m am dat acea moară sfintei mănăstiri a Bistriții, pentru sănătate mării sale domnului nostru milostiv noi Costantin Moghila v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău, domnu țării Moldovei ac<u>m, am făcut zapis di mărturie, ca să fii acia moară sfintei mănăstiri. Așa dăm știre cu aciast<ă> a noastră carte.

S'au scris let 7116 <1608> Iuni 14.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/6.
Trad. rom. din sec. XIX.

203

1608 (7116) Iunie 15. Iași.

† In numele tatălui și fiului și sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită. Adică eu robul stăpânului meu domnul dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și închinător al troiții Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea, am binevoit cu bunăvoința noastră și cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, împreună cu binecuvântarea preasfinților celor patru ierarhi moldoveni: chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava și chir Ioan episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Roman și chir Efrem episcop de Huși și am râvnit către sfântrăposații domni dinainte, care au miluit și întărit sfintele mânăstiri și am dat și am înnoit și am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri Pobrata,

unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, dreptele ei ocine și danii, pe care le-a avut sfânta mânăstire din ispisoace de danie dela Petru voevod cel Bătrân care a și zidit-o, un iezer anume Beleul cu toate gârlele sale, care intră și ies din Beleu, o gârlă pe nume Chiciţa, care iese din Beleu, până la gura Pruteţului și cu Pruteţul mai sus de Tămăoani, altă gârlă Topileana care iese din Orehov și cade la Beleu, a treia Gârla Neagră din Șipote la Beleu, a patra gârlă Vidra cu iezercanele sale, a cincea gârlă Bursucul, iarăși cu iezercanele sale, a șeasa gârla Pancova care iese din Chiciţa, a șaptea gârla Petreasa, a opta gârla Vlaca, a noua gârlă Plopul și cu mlăjetul cât este din gura Plopului până la sat și trei iezercane, care sunt aproape de Șivița și iarăși un iezercan cu numele Vizoiul și Scărișoara unde sunt sălașele năvodarilor și cu fânețele și iarăși mlăjetul dela Văleni mai sus de Rădeni. Toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri și dela noi uric și ocine, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci. Și să nu aibă nimeni a pescui și nici a tăia mlăjet fără știrea și fără binecuvântarea egumenului și fără știrea ureadnicului. Iar cine s'ar afla pescuind sau tăind mlăjet, să fie puternici a le lua mrejele și vasele și boii și carele și securile și tot, ci numai goi să-i lase.

Iar după viaţa noastră, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine dumnezeu va alege să fie domn ţării noastre Moldova, acela să nu strice întărirea și dania și miluirea noastră sfintei mânăstiri ci să dea și să întărească pentrucă sunt drepte ocini sfintei mânăstiri.

Iar cine s'ar ispiti să strice dania și întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de sfântul arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae și de toți sfinții plăcuți lui dumnezeu, amin, și de domnia mea.

Pentru aceia altul să nu se amestece.

In Iași, anul 7116 ‹1608› Iunie 15.

† Domnul însuși a poruncit.

Io Costantin voevod ‹m. p.›.

† Ureche mare vornic a învățat.

Ionașco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/51.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1796.

204

6 0 8 (7116) Iunie 16, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului domniei mele și întregului sobor, care se află în sfânta mânăstire Pobrata, ca să fie ei tari și puternici, cu această carte a domniei mele, oriunde va afla, unde va fi vecinii lor, care au fost vecinii

sfintei mânăstiri, să aibă a-i aduce iarăşi la urmă, cu toate averile lor, ce au ei, fie că va fi în sat boieresc, fie în slobozie sau în târg sau oriunde în ţara domniei mele, sau la oricare boier va fi, să-i tragă şi să-i aducă înapoi.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i ţine sau opri pe vecinii lor peste zisa şi învăţătura domniei mele. Iar cine îi va ţine şi nu va da vecinii sfintei mânăstiri de mare pedeapsă va fi dinaintea domniei mele. Altfel să nu fie.

Scris la Iaşi, la anul 7116 ‹1608› Iunie 15.

† Însuşi domnul a spus.

Costantin voevod ‹m. p.›.

† Ureche mare vornic a învăţat.

† Gherghi ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXIII/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

205

1608 (7116) Iunie 18, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mânăstiri numită Voroneţul şi întregului sobor, drepţii lor robi[1]) Ţigani, anume: Buzurna cu femeia şi cu copiii şi Sacul cu femeia şi cu copiii, Omuţ cu femeia şi cu copiii şi Agere cu femeia şi cu copiii şi Luca, cu femeia şi cu copiii şi Ştefan cu femeia şi cu copiii şi Toda cu femeia şi cu copiii şi Nichifor cu femeia şi cu copiii şi Lupul cu femeia şi cu copiii şi Bordea cu femeia şi cu copiii şi Ciocârlan cu femeia şi cu copiii şi Măriica cu copiii şi Cupcea cu copiii şi Ana cu copiii şi Părasca cu copiii, care aceştia mai sus scrişi robi Ţigani, sunt ai sfintei mânăstiri mai sus scrise din privilegii pe care le are dela Iliaş voevod şi dela Alexandru voevod şi dela Aron voevod şi dela Eremia Moghila voevod şi dela Simeon Moghila voevod.

Deci noi deasemeni am dat şi am întărit pe aceşti Ţigani mai sus scrişi ca să-i fie şi dela noi robi Ţigani şi să le fie neclintit, niciodată, în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 18.

Însuşi domnul a zis.

† Costantin voevod ‹m. p.›

Marii boieri au învăţat.

† Hilip ‹a scris›

Acad. R.P.R., LXXXIII/51.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1766. la Acad. R.P.R., LXXXIV/57.

[1]) «holopi» în orig.

206

1608 (7116) Iunie 23, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit rugătorilor noştri călugărilor dela sfânta mânăstire unde este hramul sfintei blagovestenii a născătoarei de dumnezeu şi biserică zidită de Ştefan voevod şi de Petru voevod cel Bătrân, cu o moară din satul Avereşti, care este în ţinutul Neamţului pe Cracău, care este ascultătoare de ocolul târgului Piatra, care le este danie şi dela sfântrăposatul şi pururea pomenitul tatăl meu Io Eremia Moghila voevod, veşnica lui pomenire.

Pentru aceia, să le fie şi dela domnia mea moara mai sus scrisă, cu tot venitul neclintit, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 23.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m. p.›

Ureache mare vornic a învăţat.

† Vasile ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, VI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

207

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Ionaşco Jora ceaşnic şi fratele lui, Nicolae şi sora lor, Nastasia şi fratele lor Gheorghiţă, fiii lui Simion Jora şi sluga noastră, Băseanul uricar, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat între dânşii dreptele lor ocine din dreptele şi propriile lor privilegii, pe care le au, satul Ghiujdeni pe Vaslui şi cu loc de moară la Vaslui şi jumătatea din jos a satului Hliniţa şi cu loc de iazuri şi de mori, pe amândouă râurile care trec prin sat. Şi s'au sculat slugile noastre, Ionaşco Jora ceaşnic şi cu toţi fraţii săi, Nicolae şi Nastasia şi Gheorghiţă şi au dat satul lor, anume Chiujdenii şi cu loc de moară pe Vaslui, lui Băscanul uricar, iar Băseanul uricar a dat schimb pentru schimb, jumătatea de jos a satului Hliniţa şi cu loc de iaz şi de moară pe amândouă râurile care trec prin sat, lui Ionaşco Jora ceaşnic şi fraţilor săi, Nicolae şi Nastasia şi Gheorghiţă.

Deci noi, văzând schimbul lor de bună voie între dânşii, pentru aceia să le fie şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7116 ‹1608› Iunie 29.
Domnul a zis.
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›
Faceți-i uric.
Vasilie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCXXIV/17.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCXXIV/18.

208

1608 (7116) Iunie 29, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre ureadnic din târgul Iași și tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilari, câți vor merge cu slujbele domniei mele prin acel târg și șoltuzului și pârgarilor de acolo. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace de toate dabilele și angheriile, chervăsăria [1]) ce este a rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava, din târgul Iașilor. Nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie, nimic să nu tragă, nici ureadnic, nici dăbilar, nici șoltuz, nici pârgari, nici olăcari să nu le ia caii în olăcărie, nici pentru podvoade [1]), nici întru nimic, pentru nimic, să nu îndrăznească a turbura acolo. Iar dacă cineva va avea vreo strâmbătate dinspre acea chervăsărie sau dela oameni din chervăsărie [1]), aceia să aibă a se întreba, de față cu ei, înaintea noastră, iar altul nimeni să nu îndrăznească a intra acolo sau a turbura fiindcă domnia mea m'am milostivit și am miluit mai sus scrisa sfântă mânăstire cu acea chervăsărie [1]) și am iertat de acele toate mai sus zise dabile, precum au avut cărți și dela sfântrăposatul unchiul domniei mele, Simeon voevod și dela sfântrăposatul tatăl domniei mele, Eremia voevod, ca să fie de hrană și pentru întărirea sfintei mânăstiri.

Așa să știți și mai mult jalobe să nu vină înaintea domniei mele. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7116 ‹1608› Iunie 29 zile.
† Însuși domnul a spus.
Costantin voevod ‹m.p.›
† Enachi a învățat.
† Ștefan ‹a scris.›

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XIX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) așa în orig.

209

1608 (7116) Iunie 29, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicul din târgul Iașilor și tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilari, câți vor merge cu slujbele domniei mele prin acest târg Iași și șoltuzului și pârgarilor de acolo și cămănarilor. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace, de toate dabilele și de camene, mare și mică, dela pivnița[1]) lor, dela chervăsărie, ce este a rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire a sfântului Sava cel sfințit, din târgul Iașilor și nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie și nimic din ea să nu ia, nici să tragă, nici ureadnic, nici dăbilari, nici voit, nici pârgari, nici olăcari să nu le ia cai de olăcărie, nici pentru podvoade, nici întru nimic, pentru nimic să nu îndrăznească a învălui acolo. Iar dacă cineva va avea vreo strâmbătate dinspre acea chervăsărie sau dela oamenii dela chervăsărie, aceia să aibă a se întreba de față cu ei, înaintea noastră și altul nimeni să nu îndrăznească a intra acolo să învăluiască.

Pentru aceia și voi cămănari să nu turburați de camene, pivnițele dela acea chervăsărie, nici pecetluit să nu cereți dela ei, fiindcă domnia mea m'am milostivit și am miluit mai sus scrisa sfântă mânăstire cu acea chervăsărie și am iertat de acele toate mai sus zise dabile și camene și angherii, precum au cărți și dela sfântrăposatul unchiul domniei mele, Simeon voevod și dela tatăl și părintele domniei mele, răposatul Eremia Moghila voevod, ca să fie de hrană călugărilor și pentru întărirea sfintei mânăstiri.

Așa să știți și mai mult jalobe să nu vină înaintea domniei mele. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7116 ‹1608› Iunie 29 zile.

† Însuși domnul a spus.

Costantin voevod ‹m. p.›

† Enachi a învățat.

Ștefan ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV /a/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

210

1608 (7116) Iunie 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco și surorile lui, Candachiia și Tudosia, fiii lui Condre, nepoți lui Boldescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privi-

[1]) «pivnița» așa în orig.

legii ce au avut . . . [1]) din a treia parte din satul Boldești, care se împarte în cinci părți, două părți și cu parte din moară și din iaz, care este în ținutul Sucevei. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Nicoară logofăt, pentru o sută taleri și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7116 ‹1608› Iunie 30.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m. p.›

Ureche mare vornic a învățat.

Eu Ureche am iscălit ‹m. p.›

Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Nebojatco a ‹scris›.

Arh. St. Iași, CDXXIV/14.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

211

1608 (7116) Iunie 30, Iași.

† Pan Isac Balica mare vistier și Vasilie vornic de gloată și Calin și Vrabie vornici de gloată. Mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Bătii, fiul lui Șoimul cel bătrân și Prigoci, fiul Piticoaei și Nichifor și fratele lui, Ion, fiii lui Vrancea, deasemeni nepoți lui Șoimul și deasemeni, verii lor, Ion și Trifan, fiii Semenesei și Lențean și fratele lui, Nistrea, fiii lui Ion Turcul, nepoți lui popa Țintea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, o seliște anume Becheni pe Prut, care este în ținutul Chigheciului. Aceasta au vândut-o panului Chiriță Dumitrachie postelnic pentru două sute ughi. Iar pentru privilegii, noi i-am întrebat, unde sunt privilegiile lor, iar ei au mărturisit așa înaintea noastră că le-au pierdut din cauza Tătarilor.

Deci noi am văzut că ei au vândut de bună voia lor, iar noi dela noi i-am făcut această carte a noastră panului Chiriță postelnic, ca să-i fie de mărturie, până ce își va face întărire domnească.

Și pentru mai mare încredințare, noi am scris și cu mâinile noastre pe această carte și încă am pus peceți'e noastre să se știe.

Scris la Iași, anul 7116 ‹1608› Iunie 30.

Isac Balica ‹m. p.›

Eu Vasilie vornic ‹m. p.›

Eu Vrabie vornic de gloată ‹m. p.›

Acad. R.P.R., CCXXIV/19.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.

[1]) loc alb în orig.

212

‹1608 Iulie—1609 Februarie›.

† Adică noi, Apostolachie cămăraș de Ocnă, Ionașco staroste de Trotuș și Soare comis și Dumitrașco, fiul lui Ștefan logofăt și Bejan din Hermești și Roman și Ionașco Gonțea din Borzești și Alexa hotneg din Berești și șoltuzul și pârgarii din târgul Trotuș și mulți oameni buni. Iată au venit înaintea noastră Ghiorghie din satul Poiană, fiul Neagăi, nepotul lui Gavril Poiană, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat dreapta sa ocină din satul Poiană, cu moară și cu case și cu fânețe și curături și cu întreg hotarul, cât se va alege partea lui de moștenire, din vatră și din câmp și din tot hotarul. Și a dat-o milostivirii sale, panului Ștefan cămăraș de Ocnă, pentru 12 boi și o vacă, ce i-a fost el dator.

Iar dacă va fi acea ocină a lui Ghiorghie mai[1]) bună decât acei 12 boi și o vacă, milostivirea sa cămăraș să aibă a-i mai da.

Și la această tocmeală s'au întâmplat mulți oameni buni și megiași de prinprejur, ca de aici înainte să aibă a-și face și ispisoc dela milostivirea sa domnul.

Și spre mai mare credință am pus și pecețile la acest zapis al nostru.

Scris în . . .[2]).

‹Pe verso însemnare contemporană:› «Poiana la Bacău» și «Poiana pre Tazlău».

Arh. St. Buc.,M-rea Bisericani, XVI/4-5.

Orig. slav, hârtie, peceteа mănăstirii Bisericani și o alta, aplicate.

Cu o trad. rom. din 1807.

Datat după Ștefan Prăjescu cămăraș de Ocnă și Apostolachi cămăraș de Ocnă (cf. doc. din 1608 Iunie 14 și 1609 Martie 9).

213

‹1608 Iulie—1609 Februarie›.

† Eu Costantin, sluga logofătului și Pavăl ‹p›ârcălab, scriem cum am ‹a›flat cu oameni buni că-i[3]) casăle lui Toader ș‹i› lui Iftodie și lui Vasile Belgiul‹u›i ș‹i› Toader Clinciu ș‹i› lui Dan, pre locul Coțmăneștilor. ‹D›eci noi i-am tocmit dinaintea estor omeni buni, să șadză păn în primăvar‹ă›, iar din primăv‹a›r‹ă›, să să ducă toț‹i›, cine în seliștia sa ‹c›ă casele lor simtu în nămașul Coțmăneștilor.

Deci noi le-am făcut sc‹riso›are să nu fac‹ă› sfadă ‹pă›nă în primăvar‹ă›, iar ‹ci›ne va faci sfa‹dă›, să fie de gloabă patru boi. Noi așia ‹a›m aflat cu sufletele

[1]) «mai», în orig.

[2]) loc alb în orig.

[3]) în loc de «că-s».

noastre, anume: Pavăl de Hărmăneşt<i> şi Ursu de Cărnicean<i> şi Gheorghie Răspop din Mirceani şi Ionaşco Cojan şi Iliaş şi Onaca de Posadnici şi Lupul Dărlău din C<ă>rniceani şi Arsenie din Şăndreani. Noi aestea măiturisim cu sufletele nostre. <Pentru> mai mare credinţă ni-am pus şi peceţile, să să ştie.

Arh. St. Buc., A. N., CXCIV/2.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată şi 8 degete.

Cu un fals dela finele sec. XVII, în care după «pre locuo Coţmăneştilor» e adausul şi «gârla Bălţii». Pe falsificat s'au aplicat şapte degete şi s'a imitat o pecete, sub ele punându-se numele persoanelor cuprinse în orig.

Datat după Pavel pârcălab. Acesta este nepotul lui Nestor Ureche [v. doc. din 9 Martie 1609].

214

1608 (7116) Iulie 1, Iaşi.

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit domnia mea cu a noastră bună dorinţă pentru iubirea cea către dumnezeu, din tot sufletul nostru, care cu inimă luminată râvnind la binefacerile domnilor feşti mai înainte de noi, care prin miluiri şi danii au căutat calea mântuirii, au aflat cu mică cheltuială mare venit, bogăţia veşnică ce nu se poate fura, învrednicindu-ne în acest chip şi noi rugăm pe preamilostivul dumnezeu, domnul nostru Iisus Hristos şi întru totul neprihănită şi preacurata lui maică, să ne descopere cele de folos, ci mai mult să ne arate şi să ne deschidă uşa mântuirii, să urmăm paşii dumnezeieşti, cum spune însuşi mântuitorul: fericiţi cei milostivi că aceia vor fi miluiţi şi celelalte.

Cu inima arzând pentru acestea, cu focul dumnezeirii ne-am milostivit şi am miluit sfânta mânăstire a sfântului Sava cel sfinţit dela Ierusalim, unde este hramul uspeniei preacuratei stăpânei noastre şi pururea fecioarei Maria, născătoare de dumnezeu, cu un sat anume Stroeşti, pe pârul Sitnei, în ţinutul Hârlău, care acel sat a fost ascultător de ocolul Şipotelor, care a fost drept domnesc. Pe care şi noi l-am lăsat acelei sfinte mânăstiri mai sus zise, dania şi miluirea domnului Petru voevod pre cum au avut uric de mărturie dela sfântrăposatul tatăl domniei mele Eremia voevod, deasemeni şi dela noi această întărire, pe care am făcut-o şi am dat-o <pentru> acel mai sus zis sat, anume Stroeşti, pe Sitna, cu moară la acel pârâu Sitna, ca să ne fie veşnică pomenire şi pomenirea părintelui domniei mele şi sufletelor noastre şi pentru sănătatea domniei mele şi a iubitei maime a domniei mele şi fraţilor domniei mele, bine dăruiţi şi ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi întărit cu tot venitul şi cu robot şi de cămănă şi cu iliş şi cu desetină de stupi şi cu gorştină de oi şi de porci şi cu deşugubine, numai să aibă a da darea împărătească şi să nu aibă a intra în sat niciun dăbilar, nici globnic, nici dușegubinic, nici sulgear de vaci, nici de oi, nici stolnici pentru păsări, nici olăcari.

Iar hotarul satului Stroești și cu morile, să fie din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar după viața noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din alt neam, acela deci să nu clintească dania și miluirea și întocmirea noastră, care a fost întocmită de alți domni dinaintea noastră, ci să întărească și să împuternicească sfintei mânăstiri a sfântului Sava și hramului precuratei născătoare de dumnezeu.

Iar dacă cineva va îndrăzni să strice și să nu ție în seamă această întocmire, acela să fie rușinat înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos și să aibă pururi pârâși și pe născătoarea de dumnezeu și pe sfântul Sava și pe toți ceilalți sfinți, amin.

Scris în Iași, în anul 7116 <1608> luna Iulie 1.

Însuși domnul a zis.

Costandin Moghila voevod <m. p.>

Enachi a învățat.

Ștefan <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

215

1608 (7116) Iulie 2, Bârlad.

† În anul șapte mii o sută șaisprezece curgător <1608> luna Iulie 2. Iată noi Anton Vigrin șoltuz și 12 pârgari din târgul Bârlad. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor bătrânilor din Bârlad această femeie, anume Mărina, fiica lui Lazor, nepoata lui Neagul din Oleșești, dela gârla Putnei, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei și a vândut dreapta ei ocină și dedină din sat din Oleșești, la gârla Putnei a patra parte din a patra parte cu tot venitul din câmp, din vatra satului și cu vad de moară la gârla Putnei lui Pavel pârcălab <de> Orhei pentru douăzeci și cinci taleri de argint. Și s'a sculat Pavel pârcălab și a plătit toți banii gata, mai sus scriși, 25 taleri de argint, în mâna Marinei, fiica lui Lazor, nepoata lui Neagul, dinaintea noastră și dinaintea a mulți oameni buni: Nofit și Iani și Grăjdean și Dropie și Crăciun Nicoriță și Cernea șoltuz și alți mulți.

Deci noi, văzând buna lor tocmeală și plata deplină, am făcut lui Pavel pârcălab și dela noi această scrisoare, ca să-i fie de mărturie, până când își va face privilegiu dela domn.

Și pentru mai mare credință și întărire, am lipit și pecetea orașului pe acest adevărat zapis al nostru, ca să se creadă.

A scris Gheorghe Zanciovici diac, în Bârlad, Iulie 2.

Acad. R.P.R., XXIX/19.

Fotocopie după orig. slav.

1608 (7116) Iulie 4.

Eu Toader, feciorul lui Marco, însumi pre mene mărturi‹ses›cu cu acest zapis al miu cum am vândut o casă cu şease[1]) pământuri în ţarin‹că› şi cu tot venitul din tot locul de sat de Ţutcani şi ‹c›u pométe şi cu fănaţe ce să va alége partea mea, de o am vândut giupânului lui Seachil cămăraşul, dereptu şease galbeni bani gata, din uric ce au avut tată-miu Marco dela Pătru vodă cel Bătrân, ca să-i fie dela mene dereaptă ocin‹că› şi cumpărătură.

Şi iară eu Ionaşco, feciorul Trofanei, nepotul lui Marc‹o›, iară mărturisescu cu ciasta scrisoare a mea cum am vândut a mea dereptă ocin‹că›, o casă cu şase pământuri în ţarin‹că› şi cu tot venitul din tot locul de sat de Ţutcan‹i› şi cu pométe şi cu fănaţe, de o am vândut giupânului lui Seachil cămăraşul, dereptu şease galbeni, din uric de cumpărătură ce au avut moşu-miu Marco dela Pătru vod‹că› cel Bătrân, ca să-i fie dela mene dereaptă ocină şi cumpărătură.

Aşejdere eu, Petrea, feciorul Florei . . .[2]) iară mărturisescu cu ciast‹ă scri›isoare a mea cum am vândut partea m‹ea› de ocină de sat din Ţutca‹ni trei› pământuri în ţarin‹că› şi cu tot venitul din tot locul şi d‹in r›uncu şi din poiană şi cu pométe şi cu fănaţe, unde să va aleg‹e› partea mea.

Deace s'au sculat Seachil cămăraşul, de au dat în mânule nostre tot bani gata, cum mai sus iaste scris, dinaintea lui Gheorghi diiac de Aldeşti şi a popei Andreicăi şi a lui Ion Hociungu şi a lui Vasilie Hociungu şi a lui Vasilie Ciolan şi a lui Pătraşco hotnog. Şi aceşti oameni buni şi-au pus peceţele pre acest zapis. Şi eu, Ilea Udrea diiac, am scris acest zapis, ca să se ştie.

Anul 7116 ‹1608› Iul‹ie› 4.

Eu Gheorghii diiac *am iscălit.*

Eu popa Andreica.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXIX/1 b.
Orig. rom., hârtie ruptă, 4 peceţi aplicate.

217

1608 (7116) Iulie 15, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din ‹mila› lui dumnezeu, ‹domn› al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, ‹Sieţco Urmean›[3]) negustor din Livov[4]) şi s'a jeluit înaintea noastră împotriva lui Dumitru şi împotriva fratelui lui, Vasilie, fiii Anghelinei,

[1]) corectat în «şeapte».
[2]) loc rupt în orig.
[3]) greşit în loc de: «Armean»
[4]) «Livov», aşa în orig.

că ei i-au furat niște postav, preț de șapte sute de taleri și au fugit din țara domniei mele. Apoi au căzut în nevoie în locul lor, fratele lor Lucuci și sora lor, Nastasia și l-au pus pe Lucoci în temniță, ca să găsească pe frații săi, sau să-i plătească lui Steţco negustorul paguba, pe care i-au făcut-o frații lui mai sus scriși. Dar pe frații lor n'au putut să-i găsească, nici n'au avut cu ce să plătească acel postav, ci s'au rugat de toate rudele lor ca să plătească pentru ei, pentru acea greșală și să le stăpânească părțile de ocină, pe unde vor avea. Astfel nu s'a găsit nimeni dintre celelalte rude ale lor, să le plătească capetele și să-l scoată pe Lucoci din temniță, ci s'a găsit numai Nastasia, cneaghina boierului nostru Cărăiman ceașnic și cu fiul ei, Dumitru, vărul lor și au dat pentru ei cinci sute de taleri, iar ei i-au dat acelui Urmean mai sus scris. Iar cneaghinei Nastasia și fiului ei Dumitru, le-au dat pentru acei bani, dreptele lor ocine și dedine, toate părțile lor și ale tuturor fraților lor, pe care le-au avut dela bunicii lor, Coste Stravici, și Giurgea Stravici, din privilegii de împărțeală ce au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela Petru voevod cel de mai înainte, a patra parte din jumătatea satului Crivești, ce este la Strungă și a patra parte din jumătatea seliștei Găureniior și a patra parte din jumătatea seliștei Răvăcanilor și a patra parte din toată seliștea Hotcești, care sunt în ținutul Romanului și a patra parte din jumătatea satului Gănești, care este în ținutul Cârligăturii.

Pentru aceia, noi văzând că alte rude ale lor nu au vrut să plătească pentru ei și să le ia părțile de ocină, ci au plătit numai singuri cneaghina Nastasia și cu fiul ei, Dumitru Buhuș și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrișilor, cneaghinei Nastasia și fiului ei, Dumitru, toate acele mai sus zise înainte părți de ocini, ca să le fie lor și dela noi uric și ocine și întărire cu tot venitul. Și altul să nu aibă a întoarce, nici să se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7116 <1608> Iulie 15.
Domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
Ureche mare vornic a învățat. Și a iscălit, Ureche vornic <m. p.>
Faceți-le uric.
Nebojatco <a scris>[1]).

<Pe verso contemporan în rom.:> « Ispisoc pre părțile lui Lucoci, ce am cumpărat pre Crivești și pre Răvăcani și pre Găureni și pre Gânești ».

Acad. R.P.R., XLI/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) scris cu altă cerneală, de altă mână.

1608 (7116) Iulie 15.

† Iată dar noi, Coste Băcicc mare ceașnic și Gligorie mare stolnic și Nicoară logofăt și Boul vistier și Ionașco al doilea logofăt și Iurașco al treilea logofăt și Năvrăpăscul vornic de gloate și Toader Dragotă vornic și Ionașco Hergheligiul vornic, mărturisim cu această scrisoare a noastră, că au venit înaintea noastră Lucoci aprod și sora lui, Nastasia, fiii Anghelinii și s'au rugat cneaghinei Nastasia Cărăjmăneasa și vărului lor, Dumitrașco, fiul ei, să le dea șase sute și șaptezeci de taleri ca să plătească capetele fraților săi, anume Dumitru și Vasilie, pentrucă furaseră ei niște postav dela Steţco arman [1]) negustor din Liuov [2]) și ca să scoată pe Lucoci din temniță, căci era în temniță pentru frații săi mai sus scriși.

Iar cneaghina Nastasia și fiul ei, Dumitru, le-a dat 670 taleri; deci din acești bani, pentru 500 taleri, ei le-au dat niște părți de ocine, pe care le-au avut, ca să le facă . . . [3]) lor . . . [3]) dacă nu vor avea atunci banii, să ia ei averile lor sau marfa sau altele, pe unde vor avea.

Și spre mai mare încredințare iar noi am pus și peceţile noastre pe această mărturie a noastră, să se știe.

A scris Nebojatco uricar, în anul 7116 ‹1608› Iulie 15.

Coste ceașnic ‹m. p.› Eu Ionașco logofăt ‹m. p.›

Eu Grigorie . . . [4]) stolnic ‹m. p.›

Nicoară vistier ‹m. p.›

Eu Boul vistier ‹m. p.›

‹Pe pag. 4-a însemnarea rom.:› Zapis de mărturie dela boieri, pre părțile lui Lucoci și cum ne-au rămas dator cu 170 taleri și 185 pot‹ronici›.

Acad. R.P.R., XLVII/219.
Orig. slav, hârtie, 7 peceți aplicate.

219

1608 (7116) August 2.

† In anul 7116 ‹1608› August 2. Catastih pentru obroc, ce dă domnul Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, către mânăstirea sa dela Vânători, unde este ‹hramul› sfintei preobrajenii a domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Isus Hristos:

† 2 coloade de grâu.

† 1 coloadă de bere.

[1]) «armanu», așa în orig.
[2]) «Liuov» în orig.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) loc ilizibil în orig.

† 2 buți de vin.
† 3 poloboace de miere curată.
† 30 zloți, pentru trebuințe.
† 100 drobi de sare, peste an.
Costantin voevod ‹m. p.›

Arh. St. Iași CCCL/128.
Copie slavă din sec. XX.

220

1608 (7116) August 6, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem tuturor slugilor domniei mele, câți vor umbla cu slujbele domniei mele prin ținutul Neamț, olăcarilor și podvodarilor și globnicilor și desugubinarilor și cămănarilor și stețiarilor și tuturor celorlalți, câți vor umbla cu slujbele domniei mele prin acel ținut. Vă dăm de știre să nu trageți sau să turburați pentru nici o angherie aceste sate anume: Nicorești și Giurovul, pentrucă sunt ale sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântului Neculae, pentrucă domnia mea ne-am milostivit și le-am făcut carte, ca să fie în pace de toate.

Și voi, pârcălabi, să nu aveți a intra în acele sate, nici slugile voastre; și voi gorștinari de oi și de porci și voi, desetnici de stupi și voi, dăbilari, să nu faceți ocoale în acele două sate și să nu luați vitele lor pentru alte sate, ci numai să plătească dabilele lor.

Iar cine va turbura mai mult înaintea acestei cărți a domniei mele, va fi de mare rușine. Altfel să nu faceți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7116 ‹1608› August 6.
Domnul a spus.
Costantin voevod ‹m. p.›
Marii boieri au învățat.
Pătrașco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXVII/37.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Pe pag. a doua este redat complet același doc., cu unele deosebiri față de primul și tăiat.

221

1608 (7116) August 9, Iași.

Io Costandin Moghila v‹oe›vod, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovii, mari și mici, Anna giupăneas‹a› răposatului Golăi logft. și de bună voe ei,

de nime silită, nici asuprită, au dat a sale drepte oceni și moșii, satele anume Costocanii și Liești și cu doao vaduri de moară, *din* ținutul Vasluiului și satul Spineni depe Jijie, *din* ținutul Iaș<i> *și* satul Hărnicești *din* ținutul Romanului și iar toate viile câte are ia la Cotnariu, cu crămi și cu pivniță de piiatră și cu locu de case din târgul Iaș<i>, care li-au fostu cumpărat dela Lupul *fiul lui* Tătarul, drept 24 talere, și altu loc pe aproape, ce l-au cumpărat dela Iulbei armanu, drept 7 tal<eri> și *deasemeni*, altul loc ce iaste aproape, l-au cumpărat dela Călian, drept 11 talere.

Și boi și vaci și biholi, câte se vor găsi la dânsa *și* cocie *și* un cal *și* doao epe, cu armăsar și una sută galben<i> ce are datorie la Iurașco logof. și una sută galbeni ce are la Ciogole pârcălabul și 270 galbeni ce are la Anastasie mitropolit, pentru un satu ce i-au vândut, anume Marcovățul aceste toate de sus arătate: satele *și* vadurile de mori *și* viile *dela* Cotnar, cu crame și pivnițe de piiatră *și* locurile de casă din târgu *și* bucatele *și* bani, aceia ce are datorie la numiții de sus boeri, aceste toate au dat sfintei sale mănăstiri din târgul Iașii, ce se numește Vatoped, unde iaste hramul înnălțare domnului nostru I<su>s H<risto>s pentru sufletul răposatului Golăi logof. și sufletul ei *și* al fiilor săi, ca să aibă călugării dela sfânta biserică a-i pomeni și a-i scrie în sfântul mare pomelnic și la jârtvănicul dumnezăescu și să le facă mare pomenire din an în an. Și, după moarte ei, cine a îndrăzni să strice a ei danie și miluire ce au pre sfânta biserică, pre acela să-l răsăpească mânie lui dumnezău, în pulbere și în toate mărunțușurile și să i se prăpădiască toată rădăcina lui, depe pământu pomenire lui și să fie de trei ori afurisit de domnul dumnezău, ziditoriul cerului și al pământului și de preacurată maica sa și de soborul 12 apostoli și de 318 părinți dela Nicheia și de toți svinți, ce i-au bine plăcut lui dumnezeu, amin. Insuș domnul au poruncit.

In Iași, vlet 7116 <1608> Av. 9. *Marii* boeri au învățat.

Io Costandin v<oe>vod.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 64—64 v.
Trad. rom.

222

1608 (7116) August 20, Iași.

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Gligorie, fiul lui Miron și vărul lui, Timotin, fiul lui Ion Zaneiu și Caisin, fiul lui Ciumeș și Sava, fiul lui Cârstea și Stratin, toți nepoții lui Hodor și deasemeni vărul lor, Toader, fiul lui Tudoran și fratele lui, Moldovan, nepoții Părascăi și ni s'au plâns cu mare jeluire și cu mare mărturie, spunând așa, că uricul ce au avut bunicii lor, Hodco și Părasca, dela Ștefan voevod cel Bătrân pe satul Buicani

ce este la ‹Lăpușna› pe Bâc și cu loc de iaz și de moară pe Bâc, acest uric s'a pierdut din cauza Tătarilor, când am venit domnia mea în țara domniei mele, din cetatea Hotinului cu oști leșești, atunci au prădat Tătarii țara noastră.

De aceia noi, văzând asemenea plângere și astfel de mărturie și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit acestor mai sus scrișI oameni acel mai sus zis sat, anume Buecanii, ca să le fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7116 ‹1608› August 20.

Domnul a poruncit.

Stoici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Nicoară ‹a scris›.

Acad. R. P. R., Fotografii, XVXV/18.

Fotocopie după un orig. slav, hârtie.

Cu o trad rom. din 1737, în fotocopie. Altă trad. rom. din 1714 la Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava, XX/1.

223

1608 (7116) August 24, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Cozma pitar, fiul lui Ionașco Hoisescul și nepotul său, Marco, fiul lui Ciorcea, nepotul Ilenii, strănepoții lui Costea, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din pivilegiul, pe care l-au avut dela Petru voevod cel de mai înainte, a patra parte din satul Blândești, din partea de jos pe Jijia, în ținutul Iașilor. Aceasta a vândut-o boierului nostru, Nicoară logofăt, pentru o sută cinzeci de taleri.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Cozma, fiul lui Ionașco și Marco, fiul lui Ciorcea, nepoții lui Costea, tot de bună lor voie și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul pe care l-au avut dela Petru voevod, din jumătatea satului Liești, a patra parte. Aceasta au vândut-o iarăși lui pan Nicoară logofăt, pentru șaizeci de taleri numărați.

Și întru aceasta iarăși au venit înaintea noastră Gligorie și fratele său, Andronic, fiii lui Drăgan, nepoții lui Dragoș și vărul lor ‹Co›ndrea, fiul Sorei, nepotul lui Dragoș, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a bunicului lor, Dragoș, din același sat Liești, din jumătate de sat, jumătate dintr'a patra parte. Aceasta au vândut-o tot lui pan Nicoară logofăt, pentru...[1]) treizeci de taleri numărați și le-a plătit lor deplin. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestice.

[1]) loc rupt în orig.

Scris la Iași, în anul 7116 <1608> August 24.
† Domnul a zis.
A iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Urechie mare vornic a învățat și a iscălit.
Urechie mare vornic <m. p.>
† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., V/77.
Orig. slav, hârtie, pecete mică, timbrată

224

1608 (7116) August 27, Iași.

† Io Constatin Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scrieu ureadnicului din târgul Iași și șoltuzului și celor doisprezece pârgari de acolo. Vă dăm de știre de rândul lui Ion din satul Hlincea. Pentru aceia, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a-l lăsa în pace de toate, de podvoade și de altele mărunte ce vor fi, de toate, pentrucă domnia mea ne-am milostivit și l-am lăsat să fie grădinar sfintei mânăstiri dela sfântul Sava.

Pentru aceia, să aibă a fi în pace de toate și mai multă jalobă să nu vie la domnia mea. Așa să știți, altfel să nu faceți

Scris la Iași, în anul 7116 <1608> August 27.
Insuși domnul a zis.
Constantin voevod <m. p.>
† Pătrășcan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, I/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

225

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit cneaghinei răposatului Miron fost clucer, dreapta lor danie de miluire dela tatăl domniei mele, răposatul Eremia voevod și dela unchiul domniei mele, Simion voevod, un sat anume Verșești pe Cracău, în ținutul Neamț, care a fost ascultător de ocolul târgului Piatra.

Pentru aceia și domnia mea, dacă am văzut dreptele lor privilegii și miluirea dela tatăl domniei mele și dela unchiul domniei mele, Simion voevod, noi încă și dela noi am dat și am întărit cneaghinei Măricăi a lui Miron clucer, ca să-i fie ocină și uric cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608—1609>.

Însuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Ce-i dat de părintele meu, dum<n>ie mea înc'am dat acestă lucru, să nu se mai strice [1]).

<Pe verso, începp. sec. XVIII in rom.:> « Să s<e> trimit<ă> la Mihai vod<ă> acest ispisoc ».

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/III/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

226

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117.

7117 <1608—1609>. Costandin Movila v<oe>v<o>d, că au dat două sate, Bălțățeștii și Mânjeștii lui Pătrașcu ce au fost vornic mare, apoi ficioru său, Bocioc vor<ni>c, iară pe urma lui Bocioc au căzut aceste sate, la mâna ginerilor Șoldan și Iordachi cel bătrân, ce au fost vist. mare, moșul lui Ilie vist.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 148, f. 35.
Rezumat rom.

227

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117, Iași.

† Iată dar eu, Băseanul uricar, scriu și mărturisesc cu această scrisoare a mea că a venit înaintea noastră, Ion și cumnatul [2]) lui, Roman din Vereșeni și și-au pus zălog părțile lor de ocină din satul Vereșeni la panul Boul vistier, pentru șaisprezece taleri și și-au pus ei înșiși dinaintea noastră zi, la pogorîrea sfântului duh. Iar dacă nu vor fi acei mai sus scriși bani la zi, să fie pierdute acele părți de ocină și să aibă pan Boul vistier să-și facă dresuri dela milostivirea sa domnul nostru.

Iar pentru mai mare credință, am pus pe acest zapis pecetea și mâna mea proprie.

Scris în Iași, anul 7117 <1608 — <1609>.

Băseanul uricar <m. p.>

<Pe verso, românește:> Aceasta tocmal<ă> au fost printru neșt<i> ban<i> ce au fost luat Ion, cumnatul Annei, dela popa din Hăsnășeni, pre ocina Annei; mai mult deci apoi n'au avut de unde da banii popei, că i-au fost cheltuiț<i>, ce de acéia nevoe șe-au pus ocina sa la mene. De aceasta să să știe.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/21-21 A.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) frază scrisă de mâna domnului în românește.

[2]) « cumnat », așa în orig.

228

‹1608 Septembrie 1—1609 August 31› 7117.

Adecă noi, Gavril sulger şi Dumitru Goean şi Patraşcan şi Neculai Păturnechi şi alţi mulţi oameni buni, mărturie facem, cum au venit înaintea noastră Platon, ficiorul Măriei, nepotul lui Creciun Meleşcu, de nimine nevoit, nici asuprit şi au vândut a sa dreaptă parte de otcină din sat din Popeni, în ţinutul Trotuşului, pre Trotuş [1]) din jumătate de sat di Popeni a cincea parte, ce se va alege partea lor, din vatră şi din cămpu şi din apă şi din tot hotarul. Deci au vândut dum‹i›-sale lui Ştefan Prăjescu camaraş, drept 60 taleri. Deci noi, văzând a lor tocmală şi deplin plată am făcut aciastă mărturie, ca să aibă a-şi face dires domnesc.

De aceasta mărturisim. 7117 ‹1608—1609›.

‹Pe verso:› A treia parte din Popeni, la Bacău.

Acad. R. P. R., XXVIII/13.

Trad. rom. din sec. XIX; o altă copie (B) din 1850, ibidem, XXVIII/143.

229

1608 (7117) Septembrie 6.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru Sechil fost cămăraş, cu un zapis de mărturie dela sluga noastră, dela Gheorghe diac din Aldeşti şi dela popa Andreica şi dela Ion Hociungu din Hociungi şi dela Vasile Hociungu de acolo şi dela Vasile Ciolan şi dela Pătraşco hotnog ‹spunând› [2]) cum au venit, înaintea lor, Negură şi Dumitra, nepoţii Andreicăi, strănepoţii lui Marco şi Pântea şi rudele lor, Lupul şi sora lui . . . [2]) fiii lui Păntelei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, o casă din satul Ţutcani cu douăsprezce ogoare în ţarină şi ‹cu tot› [2]) venitul din tot locul şi din runc şi din poiană ‹şi cu grădini şi cu fânеţe› [2]). Şi au vândut lui Sechil ‹nem›iş [2]) fost cămăraş, pentru doisprezece ‹galbeni› ungureşti, ce a cumpărat Păntelei o parte dela Pilotei călugărul, nepotul lui Păntelei.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Gorghican, fiul lui Andreica şi strănepot lui Marcu şi Pântea, de bună voia lui şi iarăşi a vândut o casă cu opt ogoare, din acelaş sat Ţutcani, cu tot venitul şi din tot locul şi din runc şi din poiană ‹şi cu› [2]) grădini şi cu fânеţe, aceasta el iarăşi ‹a vândut-o› [2]) credinciosului nostru Sechil fost cămăraş pentru cinci‹galbeni› ungureşti.

Şi la aceasta, deasemeni, a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Toader, fiul lui Marco, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vân-

[1]) În copia B: « Tazlău ».

[2]) loc rupt în orig.

dut dreapta sa ocină şi dedină o casă cu <şase> [1]) ogoare în ţarină, din acelaş sat Ţutca<ni cu> [1]) tot venitul, din tot locul . . . [1]) şi din runc şi din poiană <şi cu> [1]) grădini şi cu fânețe. Aceasta a vândut-o el iarăşi credinciosului nostru boier <Sechil> [1]) fost cămăraş, pentru şase <galbeni> ungureşti.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Ionaşco, fiul lui Trifan, nepot lui <Marco, de bună voia lui> [1]), nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, o casă cu <şase> [1]). ogoare în ţarină <din acelaş sat> [1]) Ţuteani şi cu tot venitul <şi cu> tot locul şi din runc şi din poiană, cu grădini şi cu fânețe. Aceasta a vândut-o el iarăşi credinciosului nostru boier Sechil fost cămăraş, pentru şase <galbeni> ungureşti.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea lor [1]) Petrea, fiul lui Florea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, trei ogoare în ţarină şi cu tot venitul din tot locul şi din runc şi din poiană şi cu grădini şi cu fânețe. Aceasta a vândut o el iarăşi credinciosului nostru boier Sechil fost cămăraş, pentru trei <galbeni> ungureşti din privilegiu de cumpărătură ce au avut . . . [1]) Marco dela Petru voevod cel Bătrân. Şi s'a sculat credinciosul nostru boier mai sus scris, Sechil fost cămăraş şi a plătit pe deplin acei bani care sunt scrişi, în <mâinile> acestor oameni, care sunt mai sus scrişi, dinaintea noastră.

Şi dacă am văzut acel zapis de mărturie dela atâţia oameni buni, noi am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru boier mai sus scris Sechil fost cămăraş acele înainte <zise părţi> [1]) de ocini, pe care le-a cumpărat, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocini şi cumpărături cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

. . . . în anul 7117 <1608> Septembrie 6.

Domnul însuşi a poruncit.

Io Costantin voevod <m. p.>

<Stroici> [1]) mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

† Marmure <a scris>

Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., CXXXIX/1 c.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.

230

1608 (7117) Septembrie 8.

† Adecă eu, Toma, feciorul Magdei Pătraşco, scris-am şi mărtorisim cu acest zapis al nostru, cum noi de bună voia noastră, ne-am vândut partea mâne noastră a Magdei, cu tot venitul şi din vatra satului şi cu poeni şi vad de moar<ă>, cu tot

[1]) loc rupt în orig.

venitul ce să va aleagi, la sat la Voloșcan<i>, ai ia treia parté, de nime nevoiț<i>, nici de nime siliț<i>, ce de bună voia noastră o am vândut Neculei, feciorul lui Ghiorghi, *ginerele lui* Nica *din* Focșan<i> și me-au dat pe acea moșie 20 ug<hi>, ban<i> buni, dinaintea a mulți oamen<i> buni anume: Bădil<că> *din* Vezeuț<i> *și* Radul *bătrânul din* Ruget, Ion Bucate Direapte *și* Platon *din* Cucuiaț<i> *și* Nechita *din* Clipiceșt<i> *și* Ghiorghi *din* Clipiceșt<i>.

Aiasta mărtorisim și pântru credința ne-am pus deagetele ca să hie de credință, să să știe.

Vl<ea>t 7117 <1608> leat, Sep. 8 *zile*.

Arh. St. Buc., A. N., CCXLII/1.
Orig. rom, hârtie filigran, 6 degete aplicate.

231

1608 (7117) Septembrie 9, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Mol<dovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Vasilie Boțul ușer, fiul lui popa Lazor, nepotul lui Nebojatco, strănepotul lui Țiban, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, dintr'a cincea parte din satul Boțești, ce este pe pârâul Stavnic, în ținutul Vaslui, a cincea parte din partea de jos, din vatra satului și din câmp și cu loc de iaz și de moară pe Stavnic și cu loc de prisacă și cu grădini. Aceasta a vândut slugii noastre Fătul păharnic, pentru treizeci de taleri, din uricul ce-a avut străbunicul lui, Țiban, dela Petru voevod. Și i-a plătit deplin acești bani, treizeci de taleri, dinaintea noastră.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor bună și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului Fătul paharnic [1]), acea mai sus scrisă a cincea parte din a cincea parte din tot satul Boțești.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris <la> Iași, în anul 7117 [2]) <1608> Septembrie 9.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Vasilie Dinga < a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/60.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1817

[1]) urmează adăugat de altă mână, « Ienașco ».
[2]) corectat din veleat 7118, de altă mână.

1608 (7117) Septembrie 9, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorii noștri călugări dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită sfântul Sava cel sfințit, din târgul Iașilor și au adus înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor moldoveni o carte dela unchiul domniei mele, răposatul Simeon voevod, cum s'au pârît cu sluga noastră Neagul vătah de aprozi, pentru șasezeci ughi și cu un zapis făcut de Ionașco, fiul Perii și așa a voit el să ia acea datorie dela rugătorii noștri călugări. Mai înainte de această vreme, încă în zilele răposatului tatălui domniei mele, Eremia voevod, s'a sculat Tudor și s'a dat sfintei mânăstiri și cu avutul său și cu bucatele și cu viile și cu tot ce a avut el. Pentru aceia, domnia mea, cu sfatul nostru, i-am judecat, cu judecată dreaptă și am aflat că acel mai sus scris Ionașco, fiul Perii, n'a fost fiu drept, ci a fost făcut în desfrâu, fără lege și a fost copii [1]).

Pentru aceasta, acea mai sus scrisă datorie nu s'a cuvenit s'o plătească călugării, ci să caute el unde va afla din bucatele acelui Ionașco. Pentru aceia și domnia mea am făcut cartea domniei mele să nu-i pârască în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

In Iași, anul 7117 <1608> Septembrie 9.

Costantin voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

Ștefan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, LX/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XX.

233

1608 (7117) Septembrie 11.

Ispisocŭ domnescŭ dela Costantin Moghila v<oe>vod, întru carĕ scriia că au datŭ ace carté slugei salé, lui Filimon păhărnicelŭ, ca să fiia taré și puternicŭ a stăpâni a sa driaptă moșiia dinŭ moși și cumpărătură ce aré în satulŭ Derzca, în ținutuiŭ Sucevii, 4 casă, pre carĕ li-au cumpărătŭ tată-său, popa Tomșe, dela nepotu-său Iurii, feciorulŭ lui Iliaș spat., dreptŭ 170 zloți și iată și partĕ ce-aŭ cumpărat-o elŭ dela Beribașé, dreptŭ [dreptŭ] 60 ug<hi> și iarăși o casă și cu jerebiia ce ș'au cumpărătŭ dela Nastasca, fata Grighii, drept 85 taleri; și iarăși o casă ce ș'au cumpărat Frănțiolŭ, feciorulŭ Anușcăi, dréptŭ 27 taleri, cu casă. Așijderé și o casă ce-au cumpărat-o dela Ionco, dréptŭ 20 taleri. Așijdére și o casă ce-au cumpărat-o dela Agafiia a Malușca, fata lui Ivanŭ, dréptŭ 25 taleri,

[1]) «copil», așa în orig.

care toat‹e› acesté părți, ce sântu cumpărătură, sântŭ dinŭ giosu la capulŭ satului și pentru accia altulŭ nimé să nu îndrăzniască a întra în moșiia a lui, nici cu plugulŭ, nici cu coasa, nici cu altă nimică, de vrémé că altulŭ nimé nu aré triabă acolo, ci numai elŭ.

Anii 7117 ‹1608› Sep. 11.

Acad. R.P.R., ms. 111, f. 19 v.—20 r. alăturat. Trad. rom. din 1779.

234

1608 (7117) Septembrie 19, Iași.

† Io Costantin Moglila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a doamnei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul dela sfânta mânăstire sfântul Neculae din Țarină, ca să fie ei tari și puternici, cu această carte a noastră să stăpânească și să strângă poama [1]) viei dela Copou, pe care le-a dat-o Părasca, fiica lui Gliorghie [2]) din târgul Iași, pentru sufletul ei și părinților ei. Are și zapise de mărturie și dela răposatul Aron voevod, că este dată această vie sfintei mânăstiri.

Nimeni să nu îndrăznească să se amestece acolo, iar cine va avea vreo strâmbătate sau amestec acolo, să vină să întrebe de față, înaintea noastră.

Pentru aceasta, nimeni să nu aibă a le face mai mult neajunsuri, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7117 ‹1608› Septembrie 19.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m. p.›

Urechie mare vornic a învățat.

Tăcman ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXVII/114.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

235

1608 (7117) Septembrie 21.

† Eu Toader șoltozol de Roman și *cu* 12 pârgari *de acolo*, scriem și mărtorisim și dăm știre, co al nostru zapis, com au venit înnai‹n›tea noastră Ionașco, fecioriul loi Carachezil, depriună co suro-sa, co Măgdălin‹a› și co Dumitrașco Bohoș și s'au tocmit ei, dé au vândot Ionașco, fecioriul loi Carachizel, co suro-sa Măgdălin‹a›, dereptă ocină a lor, ce au avot în sat în Plotonești de ținotol Cărlegătorie, a triia parte de sat, co tot venitol și de în țarină și de în cămpu și de în

[1]) « poama », așa în orig.

[2]) corectat în text de altă mână « Ghionc » și adăugat între rânduri « varii mele »

pădure și de într'apă și de în tot locol, tot a triia și au co<m>părat Dumitrașco Bohoș, ca să-i hie loi ocină în vécé, netrécot; și au co<m>părat derepto 450 taleri, să să știe. Pri ma<i> mare cridință și tărie, pecét<ea> oraș<ului> pri acésto zapis și mari mărtorie, ci s'au tămplat, întro ei: pop<a> Onciul *dela* Bilăești *și* Săcoian vist. *dela* Bohoș<ă>ști *și* Pătrașco ap<rod> *dela* Roșiuri. Așé scriem și mărtori sim co acesto zapis.

Scris luna Sept. 21 vleat 7117 <1608>.

<Pe verso:> † Zapisel<e> Plotonești[l]or, de cumpărătur<ă> și de împărțeală Găneștilor.

Acad. R.P.R., XLI/11.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

236

1608 (7117) Septembrie 23, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumen și tuturor călugărilor dela sfânta mânăstire Sava, ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele, ca să țină și să culeagă o vie ce este la Copou, între Cercel și între Ionașco Rusnacul și să nu aibă nimeni nicio treabă cu acea vie, pentrucă ei au lucrat acea vie până acum.

Pentru aceasta, să aibă ei a ține acea vie, de care scriem mai sus și să strângă strugurii din ea.

Altul nimeni să nu se amestece, înaintea aceastei cărți a domniei mele, până când nu va sta față înaintea domniei mele, căci, după aceia, de mare pedeapsă va fi dela domnia mea înaintea a tot sfatul nostru, pentrucă a fost dată pentru pomană acea vie la sfânta mânăstire a sfântului Sava din târgul Iași.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a se amesteca, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7117 <1608> Septembrie 23.

† Însuși domnul a poruncit.

Costantin Moghila <m.p.>

Dumnia mea însumi amu scrisu și amu datu această carte. Nime să n'aibă a-i învălui, nice a să mesteca fără de călugării dela *sfântul*[1]) Sav<a> cu acea vie[1]).

† Petrașco mare vornic a învățat.

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava Iași, XXXVI/A/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794.

[1]) pasagiul: Dumnia mea . . . acea vie" românește în originalul slav.

237

1608 (7117) Septembrie 25, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, boierul nostru Dumitrașco fost pitar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Io Eremia Moghila voevod, din jumătate a patra parte de sat din Geamini, care se numea mai înainte Roșiori, cu partea lor din loc de moară și din iaz și din câmp și din pădure și din mânăstire, ce și-a cumpărat dela Simion Cascoe și fiii lui, Gheorghe și Iosip, nepoții și strănepoții lui Ivan Geamănul și fiul lui, Sima, din privilegiu de moștenire ce a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Petru voevod cel Bătrân. Acela au vândut-o slugii noastre Simion Capșea medelnicer, pentru o sută taleri de argint și i-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7117 <1608> Septembrie 25.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, VIII/2/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1767.

238

1608 (7117) Septembrie 29, Iași.

Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Mălai cel bătrân fost pârcălab cu un zapis de mărturie dela Sava pivnicer și dela Cărstian miedar și dela Ilea țârcovnic din cetatea Sucevii, și așa a mărturisit înaintea noastră că el și-a cumpărat loc pentru o casă dela Gheorghie, fiul Nastei, nepotul lui Iurie, din satul Hreasca, pentru treizeci taleri numărați.

De aceia, noi cum am văzut atâta mărturie dela acei boieri, iar noi și dela noi am făcut întărire și ispisoc cu tot venitul slugii noastre, pe care o scriem mai sus, fiilor lui și nepoților. Și altul nimeni din neamurile lui Gheorghie să nu se amestece, înaintea acestei cărți și spuse a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 <1608> Septembrie 29.

† Însuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>
† Marele logofăt Stroici a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Mitrofan <a scris>.

Arh. St. Buc., Trib. Suceava, CCCCXIX/8.
Orig. slav, hârtie, pecete ineleră, timbrată.

239

1608 (7117) Octombrie 5, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici slugile noastre Gligorie, fiul lui Miron și verii lui, Timotin, fiul lui Ion Zinciu și Casil, fiul lui Ciumeș și Sava, fiul lui Cârstea și Stratin, toți nepoți lui Hodor și iarăși verii lor, Toader, fiul lui Tudoran și fratele lui, Moldovan, nepoții Parascăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din ispisocul de mărturie, pe care l-au avut ei dela însumi domnia mea, pe toate părțile lor, cât se vor alege din sat din Buecani, în ținutul Lăpușnei, pe Bâc și cu loc de iaz și de moară. Aceasta au vândut credinciosului și cinstitului boier, Chiriță Dumitrachi mare postelnic, pe o sută și cinzeci de taleri numărați. Și s'a sculat credinciosul nostru Chiriță Dumitrachi mare postelnic și a plătit deplin toți acești bani mai sus ziși, 150 de taleri în mâinile tuturor acestor oameni mai sus scriși.

Și acel ispisoc de mărturie încă l-au dat în mâinile credinciosului nostru Chiriță Dumitrachi mare postelnic.

Deci noi am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi iarăși am dat și am întărit mai sus scrisului credinciosului nostru, Chiriță Dumitrachi mare postelnic, acea mai sus scrisă parte de ocină din sat din Buccani, cât se alege partea lor, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 <1608> Octombrie 5.
Insuși domnul a spus.
Io Costantin voevod <m.p.>
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R. P. R., Fotografii XXXV/19 după orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută. Cu trad. în fotocop. din 1741, la cota F. XXXV/19 B.

240

1608 (7117) Octombrie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credinciosul nostru boier pan Dumitrache Chiriță

mare postelnic a slujit mai înainte, drept și credincios, sfântrăposatului odihnitului părintelui domniei mele Eremia voevod și țării noastre 12 ani iar astăzi slujește nouă drept credincios. Și noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, ne-am milostivit, cu mila noastră deosebită și i-am dat și l-am miluit dela noi și mătușei domniei mele cneaghinei Maricuței, cneaghina boierului nostru pan Dumitrache Chiriță postelnic, cu un sat anume Vânătorii dela Piatra și cu morile în râul Bistrița. Care sat anume Vânătorii a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul <târgului>[1]) Piatra care este în ținutul Neamțului.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le dea și să întărească. Iar cine s'ar ispiti să le strice miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții 12 apostoli de frunte și de sfinții purtătorii de dumnezeu 318 părinți dela Nicheia și de toți sfinții, amin și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea înfricoșatei judecății lui Hristos. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608> luna Octombrie 10.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Cine va vrea să strice darea și miluirea noastră acela să fie neiertat de dumnădzău [2]).

Pătrașco mare vornic a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1850.

241

1608 (7117) Octombrie 19, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră, rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire Bistrița, ca să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, să stăpânească o moară dela Piatra[3]), care a fost dată de sfântrăposatul tatăl domniei mele, Io Eremia voevod, deasemeni și domnia mea le-am dat acea moară.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) pasagiul: „Cine . . . dumnăzău scris de domn în românește.
[3]) așa în orig.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-i opri şi a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7117 ‹1608› Octombrie 19.

Însuşi domnul a spus.

Costantin voevod ‹m. p.›

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, IX/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. 1796.

242

1608 (7117) Noembrie 1.

† In anul 7117 ‹1608›, luna Noembrie 1. Catastih de praznic ce dă domnul Io Costantin Moghila voevod sfintei mânăstiri Pobrata, unde este hramul sfântului ierarh şi făcător de minuni Neculai.

† 2 coloade de grâu.

† 2 coloade de slad.

† 1 butoi de vin.

† 1 poloboc [1]) de miere curată.

† 6 taleri pentru trebuinţe.

Costantin voevod ‹m. p.›

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV/9.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

243

1608 (7117) Noembrie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele şi înaintea boierilor noştri, Grozea din Lucoviţa şi a pârît de faţă, înaintea domniei mele, pe slugile noastre Andrei medelnicer [2]) şi pe Maxin şi pe Ionaşco şi pe Toader şi pe Măriica, zicând înaintea domniei mele că are cu ei ocină, în satul Geameni, care este în ţinutul Cârligăturii. Iar aceşti oameni, mai sus scrişi, Andrei medelnicer [2]) şi Maxin şi Ionaşco şi Toader şi Măriica, au zis că nu le este el nicio rudă, nici nu are cu ei împreună în acel sat, care este scris mai sus. Pentru aceia, domnia mea le-am dat zi ca să aducă Grozea doi oameni buni, să mărturisească înaintea domniei mele că le este rudă şi are împreună cu ei, ocină în satul Geameni. Iar Andrei medelnicer [2]) şi

[1]) aşa în orig.

[2]) corectat în: « Simion şetrar ».

Maxin și Ionașco și Toader și Mariica, au venit la zi și au așteptat o săptămână peste zi și s'au îndreptat și au pus ferăe înaintea domniei mele. Iar Grozea n'a venit la zi, ci a rămas de zi și din toată legea noastră.

Pentru aceia.....[1]) să aibă a stăpâni acel sat Geameni.....[1]) al său iar Grozea să nu....[1]) nicio treabă în veci. Și de acum înainte să nu aibă a mai[2]) pârî Grozea pe Andrei medelnicer și pe Maxin și pe Ionașco și pe Toader și pe Mariica, pentru această pără, nici a dobândi niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608> Noembrie 5.

Însuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici, logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași. Fondul Spiridonici, VII/11/4.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1718.

244

1608 (7117) Noembrie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s'au pârît de față înaintea porții domniei mele sluga noastră, Vasilie Nădăbaico din Solești asupra popei Gonțea și asupra lui Buciumaș de acolo pentru un vad de moară, care îi este dreaptă ocină și dedină și are el și privilegii. Și Nădăbaico i-a rămas din toată legea și le-a întors înaintea noastră 20 taleri.

Pentru aceia, domnia mea am dat această carte slugĭ noastre, Vasilie, ca să fie tare și puternic a stăpâni și a opri acel vad de moară. Și de acum înainte, ei să nu aibă mai mult a pârî asupra lui Vasilie din această pără, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 <1608> Noembrie 20.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Cionârtan vornic a învățat.

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXIV/20.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. colaționată la 1805, ibid., CCXXIV/21.

245

1608 (7117) Noembrie 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit credinciosului nostru boier, pan Dumitrache Chiriță

[1]) loc rupt în orig.

[2]) «mai», așa în orig.

mare postelnic, dreapta lui ocină și danie din uric de danie ce are dela sfântrăposatul, odihnitul unchiul domniei mele, Simion voevod satul anume Horilcani, pe Nistru, care este în ținutul Orheiului, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Moghilovului.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608> Noembrie 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/6.
Orig. slav., hârtie, pecete timbrată.
Cu fotocopie, ibid., Fotografii, XXXII/5.

246

1608 (7117) Noembrie 30, Davideni.

† Nechita și Bașot<ă> Iurașco și Cumpătă, mărturisim cu cest zapis, că au venit Toader, feciorul Sorei, din sat din Vereșani, de nime nevoit, nice înpresurat și au vândut ocina, cătă li să vine, cu frate-său, cu Nechita, în sat în Vereșani, ocina de moșie de pre înma lor, Sora, un loc de cas<ă> și dzéce pământuri în țarină și o au vândut dereptu dzéce galbini, vistérnicului Boului, denaintea noastră.

Aceasta știm și mărturisim cu cest zapis.

Scris în Dav<i>d<e>n<i>, l<ea>t 7117 <1608>, Noe<m>v<rie> [1]) 30.

<Pe verso, însemnare din sec. XVII:> „Din uric ce au avut moșii lor, Rusea Mitescu și Toma și Foltea, de împărțeală dela Pătru vod<ă> cel Bătrân *de împărțeală*".

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/19.
Orig. rom., hârtie filigran, 3 peceți inelare, aplicate.
Pentrucă data reală este nesigură, documentul se publică și mai jos sub data 1609 Mai 30.

247

1608 (7117) Decembrie 2, Iași.

Noi Costantin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldav[v]ii. Adică au venit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, Buda și cu fimeia lui, Mărîica, fata Cămărzănesii *dela* Socii, de a lor bună voia, de nime silit<i>, nici asupriți, și au vândut a lor părți de ocină, ci-au avut în Soci, din ținutul Sucevii, ce să va alege și din vad de moară în Moldova și din livezi și din pădure.

[1]) Deasupra, corectat, de altă mână, cu altă cerneală: «Mai», ceeace a făcut să fie introdus și la: 1609 Mai 30 (nr. 291).

Aceia au vândut slugii noastră, *lui Calipod* aprod *dela* Stolniceni, drept 50 taleri de argint.

Deci, dacă am văzut noi a lor de bună voia și plată deplin, așijdere și noi am dat și am întărit, ca să-i fie lui driaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și alții să nu să amestice înnainte cărții noastre aceștiia.

S'au scris în Iaș<i>, la let 7117 <1608> Dechemv. 2.

Io Costantin v<oe>vod.

A învățat marele logofăt.

Arh. St. Iași, CCCXI, pag. 472.
Trad. rom. din sec. XIX.

248

1608 (7117) Decembrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, vameșilor din Galați. Vă dăm știre, cum veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să aveți a da jumătate de majă de pește acestor călugări dela sfânta mânăstire din deal, unde este hramul sfântului Neculai, în Iași. Iar această carte a domniei mele să vă fie în seamă.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608> Decembrie 13.

Însuși domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Iurașco logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., LXXVII/73.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

249

1608 (7117) Decembrie 14, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Mihăilă Hudici comișel, cu un zapis de mărturie dela sluga noastră Hilip marc vatah al ținutului Bacău și dela mulți oameni buni, că și-a cumpărat dela Dumitra, fiica lui Mihăilă vătah, dreapta ei ocină și dedină, însă partea mătușii ei, Dochia, ce se va alege partea ei, a patra parte din a patra parte din satul Cândești, care este pe Dragova, pentru douăzeci taleri. Și uricul ce l-a avut tatăl ei, Mihăilă, încă i l-a dat în mână.

Deci noi, văzând acea mărturie și acel uric dela Alexandru voevod, iar noi am crezut. Pentru aceia, am dat și dela noi și am întărit slugii noastre, Mihăilă Hudici, acea a patra parte din a patra parte din satul Cândești, ce și-a cumpărat dela mai sus scrisa Dumitra, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

. Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, I/V/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1839.

250

<1609>

† *Adică noi șoltuzul din Huși și oameni buni și Borvină aprod din Delen și Petria Țărână spătar din Stroești și Macrin din Tăoști și Fătul din Stroești și Florea din Boțești și Lorinți și Măteiu Ajud și mulți oameni scriem și mărturisim precum a venit înaintea noastră* Stanciul și Oanța și Chirila și Mărica și Sohia și Ana, feciorii lui Silion, nepoții lui Necoar<ă> Răspop, de ne-au mărturisit cum au vândut o ocină din sat din Răspopi, din giumătatea de sat partea din sus giumătate, dereptu 50 tal<eri>. Deci noi deac-am vădzut <a lo>r bună tocma l<ă> noi le-am făcut zapis de mărtur<ie c>a să le hie de drep<t>ate.

Și au venit și cu alt za<p>is, dela alte mărturii.

De-aceasta mărturisim, cum au vândut lui Dumitru din Răspopi și lui Simion de-acolo. De aceasta mărturisim cu sufletele noastre.

<Pe verso însemnarea:> «Zapis pe Răspopi, pe Crasna, unde șiadi Ștefan Frătiță medialnec<ier> *din ținutul* Vaslui".

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XVII/3.
Orig. rom., hârtie filigran, rupt, 3 peceți aplicate.
Datat după Dumitru stolnicul și Simion din Răspopi, menționați într'un doc. din 5 Iulie 1609.

251

1609 (7117) Ianuarie 9.

† Ion Costantin voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, staroștilor de Cernăuți și vătavului de hânsari și globnicilor și deșugubinarilor și slugilor noastre, tuturor dăbilarilor. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace, satele sfintei episcopii de Rădăuți, anume Coțmanile și alte sate. Nici o treabă să nu aveți la ele, să le turburați sau să le prădați sau să le trageți averile, nici să nu înscriți hânsari la acele sate, ci numai dabilele să plătească, cine este scris și, gloabe ce se vor face să fie pentru ciubote rugătorului nostru episcop Efrem și nici caii de olac sau pentru podvoade să nu li se ia și

vitele lor să nu le tragă. Și ureadnicii sfinției sale, de acolo, să fie tari cu această carte a noastră să apere averile vecinilor lor, despre toate cele scrise mai sus și cu mare rușine să-i izgonească din satele lor.

Și deasemeni pe cine îl vor afla tăind lemne în branițte, fără știrea lor, deasemeni să...[1]) cu această carte să le ia totul și securea și să-i lase goi.

Pentru aceasta vă scriem vouă tuturor și cartea aceasta să nu se ia dela ureadnicul sfinției sale.

Altfel să nu faceți.

Anul 7117 <1609> Ianuarie 9.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 167/175.
Copie slavă cu multe greșeli.

252

1609 (7117) Ianuarie 23.

† Iată eu, Stroici mare logofăt și Ureche mare vornic de țara de jos și Pătrașco mare vornic de țara de sus și Balica hatman și pârcălab de Suceava și Chiriță Dumitrachi mare postelnic și Ghenghea mare spătar și Ilea mare medelnicer și Solomon al doilea logofăt și Trifan clucer și Procop vistier și Năvrăpăscul vornic de gloate și Dan Bolea fost vornic și Vasilie fost vornic și Lupul Balșe fost sulger și Gheorghie Balșe fost vornic și Bran comis și Mihăilescul jitnicer și Gheorghie fost pârcălab de Orhei și Grigorie Șcheianul ureadnic, mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Toader Calapod mare hânsar și cu copiii lui Gheorghie Calapod și Elinca, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și au făcut schimb cu fratele nostru, Nicoară Prăjescul mare vistier. Și au dat ei dreapta lor ocină și dedină, jumătate de sat din Stolniceni, partea de sus, la ținutul Sucevei, pe Siret și cu vad pentru mori la Siret și cu vad de moară pe pârâul Purceleștilor, unde se numește La Piscu și cu bălți cu pește pe valea Siretului și cu jumătate...[2]) de fân ce este și cu grădini și cu curături și cu rânnice și cu tot venitul, care este pentru folosința acelui sat. Iar fratele nostru Nicoară vistier le-a dat, schimb pentru schimb, satul Boldeștii cu toți vecinii și cu iaz și moară și siliștea Sirbii, în acelaș hotar și cu iazuri în acelaș ținut al Sucevei și iarăși loc de cinci case și cu moară și cu tot venitul din satul Onceștii, la ținutul Romanului, care îi este dreaptă cumpărătură, pentru o sută <galbeni> ungurești.

Și deasemeni astfel s'au tocmit dinaintea noastră și au pus între dânșii legătură, dacă cineva dintre dânșii sau dintre rudele lor se va ispiti și va voi să răstoarne această tocmeală și schimb, vreodată în vreo vreme, acela să fie dator să dea pe deasupra, două sute <galbeni> ungurești și deasemeni în afară

[1]) loc alb în text.
[2]) loc ilizibil în orig.

de ce întocmire și asuprire și cheltuială se va face pentru acel loc, toate să aibă a le plăti cu preț.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și schimb cu înțelegere, întru aceasta și noi, spre mai mare credință, am pus și pecețile noastre la acest zapis al nostru. Și eu însumi Bașotă cămăraș, am scris.

In anul 7117 <1609> Ianuarie 23.

Stroici logofăt <m.p.>
.....[1]) <m.p.>
Pătrașco vornic a iscălit.
Ghianghea spătar.
Năvrăpăscul vornic.
Gheorghie pârcălab a iscălit.
.....[1]) <m.p.>
Eu Vasilie vornic am iscălit <m.p.>
<Bran> comis <m.p.>
.....Eu..[1]) <m.p.>
Eu <Mihăilescul> jitnicer.

Arh. St. Iași, CDXXVII/16.
Orig. slav, hârtie, 13 peceți aplicate și 14 semnături.

253

1609 (7117) Ianuarie 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Ionașco, fiul lui...[2]), nepotul lui Panco, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină din dreptele lor urice, șaisprezece ogoare din satul Iucaș, care este în ținutul Neamțului. Aceia a vândut boierului nostru credincios și cinstit pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, pentru doisprecezece galbeni ungurești. Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava și a plătit deplin toți acei mai sus ziși bani, 12 ughi roșii, în mâinile mai sus scrisului Ionașco, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit boierului nostru credincios și cinstit, pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, acele 16 ogoare din satul Iucaș, în ținutul Neamțului, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, anul 7117 <1609> Ianuarie 26.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/13.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

[1]) loc ilizibil în orig.
[2]) loc alb în orig.

254

1609 (7117) Ianuarie 28, Suceava.

Adică eu Toader, ficiorul Agathonii, fratele lui Evloghie din Nemerniceni despre Şumuz, din ţănutul Sucevii, mărturisăsc însumi pre mine cu acestu zapis al meu, cum am vândut a patra parte de giumătate de sat Nemerniceni, ce iaste parte me, fac trei jerebii şi giumătate, aşijdire şi giumătate de heleşteu, din gios şi din mo<a>ra, giumătate şi de heleşteu din sus, iarăşi a patra parte. Şi am vândut fratelui nostru lui Vasilie Şaptelici şi giupănesii sale Tofana şi ficiorilor săi drept 100 de taler<i> bătuţi, de argintu, tot taleri de faţă[1]). Şi mi-au plătit deplin, denainte a mulţi oameni buni şi boeri: Nicolai hotnog şi Dubău hotnog şi Cărstiian pihnicer şi Zota vameş şi Londe, nepot Mihili<i> şi'nainte doi şoltuj<i>, Pet<ru> rumânesc şi Norco arminesc şi Gavril Potlog şi Ghelasie a Magdalinii şi Andahur cupeţ şi Hiorga cupeţ, ginerile Turculuí şi Toader şi Afvar, a dumisale hatmanului şi Isaico şi Costin şi toţi vătămanii de ocolul Sucevii. Şi am vândut cu tot venitul, cum scrie mai sus, ca să-i hie de acum înainte diriaptă ocină fratelui nostru, Vasilie Şaptelici şi fiinei sale Tofanii şi cuconilor săi şi nepoţilor şi strănepoţi<lor>.

Şi noi dacă am văzut de bună voia lor vânzare şi tocmala şi deplin plata, noi am pus mai mare mărturie şi peceţile noastre către acestu zapis. Şi altul ca să nu să amestice, denaintea scrisorii mele, ca să să ştie.

S'au scris în Suciav<a>, 7117 <1609> Ghenar 28.

S'au posleduit, Constandin Leondari sulg.

Mare log<o>f<ă>t.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, pag. 826.
Copie rom. din sec. XIX.

255

1609 (7117) Februarie 4, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului Hristos dumnezeul meu, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, adevăratul închinător al sfintei troiţe, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, cui o va vedea sau o va auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră rugătorul nostru de dumnezeu, egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul tăierea cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al domnului, Ioan şi au arătat înaintea domniei mele un uric de miluire dela răposatului părinte al domniei mele, Io Ieremia Moghila voevod, prin care domnia sa a miluit acea

[1]) greşit pentru «numărati».

sfântă mânăstire cu două sate, anume Saboianii și Berendieștii, ce sunt în ținutul Romanului și ascultătoare de ocolul acestuia și deasemeni alt uric, dela răposatul unchiu al domniei mele, Io Simeon Moghila voevod, iarăși de miluire, ce a miluit domnia sa, tot pe această sfântă mânăstire cu un sat, anume Vânătorii în ținutul Neamțului și pe același pârâu mai sus de târg, ce a fost drept domnesc și ascultător sub Cetatea Neamțului și s'au rugat domniei mele, ca să le facem și dela noi întărire pe aceste sate.

De aceia, domnia mea, împreună cu tot sfatul domniei mele, ne-am sfătuit și am aflat că și dela noi se cuvine întărire și împuternicire pentru asemenea drepte danii și miluiri, ce sunt către sfânta mânăstire, al doilea că și însumi domnia mea, văzând asemenea osârdie dela părinții noștri și dorința lor fierbinte către dumnezeu și care în cărțile lor, vorbește de atâta umilință, domnia mea m'am umilit foarte și am rugat pe preabunul și milostivul dumnezeu, ca să ne dăruiască și nouă un astfel de prilej, ca să avem a milui sfintele biserici și sfintele mânăstiri și cu mare bucurie am făcut și dela noi uric și întărire pe aceste sate, sfintei mânăstiri, pe satele Saboianii și Berendieștii, din ținutul Romanului și pe satul Vânătorii, din ținutul Neamțului, ca să fie sfintei mânăstiri și dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocine cu toate hotarele, în câmpii și în păduri și cu morile și cu iazurile și cu toate fânețele și cu toate veniturile, câte au fost din veac ale lor și cu cele ce sunt acum, cum este scris în privilegiile părinților domniei mele. Însă hotarul satului Vânătorilor să fie și din câmpii și din munte și împreună cu toate braniștele mici și mari și cu toate câte au fost ascultătoare, din vremurile vechi, sub Cetatea Neamțului și până la râul Bistrița și peste Bistrița, pe unde stăpânesc și alte mânăstiri.

Iar la aceasta, este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă frați ai domniei mele, Alexandru și Bodgan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Lupul și Grigorie pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Ionașco Leca pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Dimitrachi postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărămain ceașnic, credința panului Vasilie Lozinschi stolnic, credința panului Nicoară vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau altul din alt neam care, după judecata lui dumnezeu, va fi ales, pe acela îl rog să nu strice dania și pomana acestor domni binecinstitori și osârdia cea către dumnezeu și către sfintele lui biserici, ci să întărească și să împuternicească sfintei mânăstiri Săcul, aceste trei sate,

anume Saboianii și Bere<n>dieștii, din ținutul Romanului și Vânătorii, din ținutul Neamțului, ca să fie sfintei mănăstiri, cu toate câte scriem mai sus, precum și noi am făcut și am întărit. Și nouă, să ne fie pomenire și cine ar strica pomana lor și miluirea și le-ar lua dela această sfântă mănăstire, să-l nimicească mânia lui dumnezeu și amintirea lui să se piardă cu zgomot, ca să fie rușine și ocară înaintea feței întregii lumi și să se frângă din mijloc, ca Iuda, vânzătorul lui Hristos și partea lui să fie în muncile cele fără de sfârșit cu acesta și cu Iudeii, ucigașii de Hristos și cu Arie cel blestemat de 318 sfinți părinți, ce au fost la Nicheia și cu toți ereticii și chinuitorii, amin.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru, în Iași, în anul 7117 <1609> luna Februarie 4 zile.

Costantin voevod <m.p.>

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Iași, CCCXL, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie, la Acad. R.P.R., Fotografii, XXVI/14 și o trad. rom. din 1752, la Arh. St. Iași, CDXIX/10.

256

1609 (7117) Februarie 5.

† Acest zapis l-a făcut Frăteiu din Cârstinița și Nastasia din Ciolănești și Toader de acolo, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreptele lor ocine din satul Ciolănești parte a trei bătrâni. Frăteiu a dat partea sa pentru 12 ughi și au umblat ughii pe 22 și Nastasia a dat partea sa deasemeni pentru 12 ughi, iar Toader deasemeni pentru 12 [1]) ughi.

Și au vândut acea ocină Petrului hotnogul [2]) din Boboceni, dinaintea a mulți oameni buni, anume: Păcurar vătah din Micșinești, Ifrim deasemeni și Vicol chihaia din Hlipceni și Frijea din Curiiaci și Rusanul din Costești și Gliga din Ghițivoești și Toader din Popești și Soricul din... [3]) și alți mulți oameni buni și bătrâni și tineri, din sus și din jos, în zilele binecinstitorului și iubitorului de Hristos, Io Costantin Moghila voevod.

Anul 7117 <1609> Februarie 5.

<Pe verso rom. din sec. XVIII:> Parte a trii bătrân<i>. Ș'au dat Frăteiu parte lui în 12 ug<hi> ș<i> Toader iar în 12 ug<hi> parte Nastasii iar 12 ug.

[1]) corectat apoi: 22.
[2]) „Petrului hotnogul" așa în orig.
[3]) loc rupt în orig.

Au vândut Petrului hotnogul de Bubociani. Ş<i> Mărica, fata lui Toader Gărbeiu ş<i> Chiolana, fata lui Gheorghiţ<ă> au vândut tot satul Ciolăneşti, pe cum arată ispisocul Radului vod<ă>

Acad. R.P.R., CCXXXIX/2
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.

257

1609 (7117) Martie 2, Iaşi.

Copie.

Suret depe mărturiia vechi, pe sârbii, dela Stroici *mare* logoft. şi Pătraşco *mare* vornic de ţara de sus, scris în Iaşi, din veliat 7117 <1609>, Mart. 2.

Scriem şi mărturisim, prin această scrisoari a noastră, precum că au venit înaintea noastră Bantăş din satul Buticii, din ţin<u>t Hotinului, de niminea silit, nici asuprit, ci de a lui bună voe, ş'au vândut a sa driaptă ocină şi moşii din satul Buticiu, din glumătati de sat a triia parti de ocină, din vatra satului şi din câmp, cu vad de moară şi cu făniaţi şi cu livez<i> şi cu tot venitul şi din apă, ce să va alegi partea sa de acolo, pe aceiaş au vândut-o boeriului şi fratelui nostru, lui Urechi *mare* vornic de ţara de gios, drept 50...[1])

Deci noi, văzind a lor bună aşăzari şi plata deplin, noi i-am făcut lui dela noi această mărturii, până când va faci el întăritură din urici, ca să să ştie. Şi altul să nu să amestici piste această carti a nostră.

Stroici *mare* logft. am iscălit. Pătraşc<o> vor<ni>c am iscălit.

Din limba sărbiască s'au tălmăcit de Ion Stămati pit<a>r, în Iaş, la 1809, Mart 1.

Am scris întocma după or<i>ghinal, Ioan Tiron.

Acad. R.P.R., CCVI/128.
Trad. rom.

258

1609 (7117) Martie 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit slugii noastre, Vasile Dinga diac, dreapta lui ocină şi cumpărătură, loc de o casă din satul Silişte, care este pe Şomuz, în ţinutul Sucevei, a cincea parte din a patra parte din tot satul, din vatra satului şi cu jirebie la câmp şi din poieni şi cu parte din iaz şi din moară la Şomuz, ce şi-a cumpărat dela popa Toader cel bătrân, fiul lui Lupe, numit în călugărie Teodosie, pentru treizeci şi patru taleri.

[1]) loc alb în orig.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre, Vasile Dinga un loc care se cheamă la Vadul Mânăstirii, care este pe pârâul satului Silişte peste bucovină, până la râul Suceava, din mânăstire şi din preluci[1]) şi toate poienile, care sunt la acea bucovină şi din bucovină şi din bălţi şi din tot venitul, ce se va alege din acel hotar, pe patru case pe care le are Sofiica, care este mai sus scrisă, pentru optsprezece taleri, din ispisoc de cumpărătură ce a avut mai sus zisa sluga noastră, Vasile Dinga diac, dela unchiul domniei mele, sfântrăposatul Simeon Moghila voevod.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură şi uric şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7117 <1609> Martie 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/78.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

259

1609 (7117) Martie 9, Hăbăşeşti.

† *Adică eu,* Pavel *părcălab de Orhei şi* Gligorie Şcheianul *şi* Dumitru Goia *şi mulţi oameni buni şi bătrâni,* cum au venit înaintea noastră, Petriman, feciorul lui Crăciun[2]) Meleşco de Popéni şi cu soru-sa, cu Anna şi cu Arvasii şi au vândut a lor direaptă ocină din satu din Popéni, de ţinutul Trotuşului, pre apa Tazlăului, ce să va alége parte lor, a patra parte de satu şi cu vadu de mori şi loc în cămpu şi în pădure, ce va hi parte lor, cu tot venitul, au vândutu-o giupânului Ştefan Prăjescul cămăraşul Ocnei, dereptu 100 tal<eri>[3]) bani gata, ca să-i hie ocină în véci, de<na> inte[4]) noastră şi denainte mulţi oameni buni.

Şi mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile pre acestu zapis. Aceasta dăm ştire, ca să să ştie.

Scris la Hăbăşeşti, Marte 9, v<e>l<ea>t 7117 <1609>.

După sfârşitul zapisului am venit şi eu Gligorie Bléndea.

Eu, Pavel. com... [5])

Acad. R. P. R., XXI/74.
Orig. rom. hârtie, 4 peceţi inelare, aplicate.
Cu două traduceri rom. din 1850, ibid., XXVII/142 a-b.

[1]) «prelucă», poiană însă în pădure.
[2]) corectat peste «Petriman».
[3]) „100 tal<eri>", scris cu altă cerneală.
[4]) loc rupt în orig.
[5]) indescifrabil.

260

1609 (7117) Martie 10.

† *Adică eu,* Stroici *mare logofăt* și Ureche *mare vornic de țara de jos* și Petrașco *mare vornic de țara de sus,* mărturisim cu cest al nostru zapis, cum au venit înnaintea noastră, Drăgoman din Tălpălăeșt<i>, de ținutul Suceavei, de nimene nevoit nici asuprit și au vândutu a șeasea parte de sat de Tălpălăeșt<i>, Boului vistiiarnicului, ce i-au fost lui moșninie dereaptă, lui Drăgoman, feciorul Simeei din Tălpălăeșt<i>, cu tot venitul și'ntr'ap<ă> și din cămpu și întru tot, cu tot venitul, dereptu *cincizeci unghi.*

Deci noi, deac'am vădzătu a lor de bună voe tocmal<ă> și deplină platâ, noi, spre mai mare credință, am lăturat și ale noastre peceț<i> la acestu al nostru zapis.

V<ă>l<ea>t 7117 <1609> Mart. 10.

Stroici log<o>f<ăt>.

Uréche vor<nic>.

† Pătrășco dvornic *a iscălit.*

Acad. R. P. R., CCCCLXXIX/13.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceți inelare, aplicate.

261

1609 (7117) Martie 15.

† *Adică eu,* Pilat scriu și mărturisescu cu cest zapis, cum am vândut a mea direapt<ă> moșie di Dăncéni, den partea Zlătariului, a treia parte, den partea de gios, pentru a<i>apă cu mândzu și dzeace taleri buni, Oniului Simioncei.

Așijdire au cumpărat Oniul dela Urătalisa den partea de gios den sat den Dăncéni și seliște dela.....[1]) ce s'a aleage partea ei și au dat un bou și dzeace taleri buni.

Deci noi vădzănt a lor de bună voe tocmală, am făcut noi iastă mărturie, ca să și facă direase domnești.

Și într'aciasta tocmală am fost adec<ă> noi: Duda den Dăncén<i> și Bercea[2]) dé acolea și Moisea și Zuzan[3]) și Lăziian și Florea și Spiridon vătavul den Crăciunéni și Bobul *deasemeni* și Stro....[1]) den Giumătățeani și Marco den Petrești și mulți oameni buni. Mărturie facem cu iastă scris<o>are a noastră, ca să-i fie lui ocină în veci. *Aceasta scriem să se știe.*

[1]) loc rupt în orig.
[2]) corectat din « Drăcea ».
[3]) cuvânt prefăcut.

† *In anul* 7117 <1609> Mart. 15.
Duda.
Moisi.
Spiridon.
Sian văt<av>.
† *Eu* Chiceră *am scris.*

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XIV/2.
Orig. rom., hârtie, 4 peceți aplicate.
Iscălițurile au fost adăugate în sec. XVIII.

262

1609 (7117) Martie 28, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al țări Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Ihnat și fratele lui, Gligore și cu toți frații lor și verii lor, toți nepoții lui Onul și deasemeni Roman și fratele lui, Ursul și cu toți frații și verii lor, toți nepoții Drăghinei și Varvara și fratele ei, Ion, copiii Maricăi și iarăși cu toți frații și verii lor și Metodie și sora lui, Zlota, deasemeni cu toți frații și verii lor toți nepoții Neacșei și Petrea și sora lui, Marica și cu toți frații și verii lor, toți nepoții lui Alban și deasemeni Văsiica și sora ei, Erodia și cu toți frații și verii lor, toți nepoții Maghiței și toți acești mai sus scrișii strănepoți ai lui Ivaniș Tatar ni s'au jeluit nouă cu mare plângere și cu mărturie a megiașilor dinprejur, spunând că privilegiile dela Iliaș și Ștefan voevozi și un uric de împărțeală dela Petru voevod cel Bătrân, ce au avut bunicii lor Oniul și Iancul și sora lor Dolca și Drăghina și vărul lor, Ju<r>ja și sora lui, Marica și Irina și Odochia și mătușa lor, Neacșa și Alban și Maghița, toți nepoții lui Ivaniș Tatar, pe două sate anume Flocești și Dărmănești, care sunt pe Trotuș și pe Uz, în ținutul Trotuș, din privilegii de danie ce a avut bunicul lor, Ivaniș Tatar, dela Iliaș și Ștefan voevozi, toți, acești mai sus scrișii oameni s'au jeluit și au mărturisit înaintea noastră cu sufletele lor că acele privilegii le-au pierdut, când a venit Mihail voevod în țara noastră cu Unguri și cu Munteni și cu toată oastea lui și au robit și au stricat țara noastră.

Pentru aceia, domnia mea și cu toți boierii noștri, văzând atâta plângere și mărturie a lor precum și un uric de împărțeală dela Petru voevod cel Bătrân ce au arătat înaintea noastră, care acel uric este al altor veri ai lor, pe alt sat, căci scrie în acel uric că au împărțit mai sus scrișii bunicii lor *trei* sate, pe care le-au avut de moștenire: satul Floceștii și Dărmăneștii, ce sunt pe Trotuș <și> pe Uz și satul Brătulești, iarăși pe Trotuș și a căzut în partea tuturor mai sus scrișilor oameni satele Flocești și Dărmănești, iar satul Brătulești a căzut în partea verilor

lor Jurja și fratele lui Gheorghe și Văsiiu și Maricăi și Calinei și Nedelci și Annei și Crăciunei și verilor lor, Ioanăș și Gavril și Vasiicăi și au mărturisit înaintea noastră, că atunci când au împărțit bunicii lor acele mai sus scrise trei sate, ei au făcut atunci două urice de împărțeală dela Petru voevod cel Bătrân, iar acel uric mai sus scris, ce au arătat înaintea noastră, este pe satul Brătulești, iar uricul Floceștilor și Dărmăneștilor, ei au zis că l-au pierdut în acele răzmiriție [1]), deci noi văzând marea lor plângere și mărturie dela megiașii dinprejur, cum este scris mai sus și deasemeni și acel uric, ce au arătat înaintea noastră, dela Petru voevod, noi i-am crezut.

Pentru accia, am dat și am întărit tuturor celor mai sus scriși, lui Ilmat și fratelui său Gligorie și tuturor fraților și verilor lor și lui Roman și fratelui lui, Ursu și tuturor fraților și verilor lor și Vărvarei și fratelui ei, Ion, copiii Maricăi și tuturor fraților și verilor lor și lui Metodie și surorii lui, Zlata și tuturor fraților și verilor lor și lui Petru și surorii lui, Marica și tuturor fraților și verilor lor și Vasilcăi și surorii ei, Erodei și tuturor fraților și tuturor celorlalți veri ai lor, ca să le fie și dela noi ocine și întărire, acele două sate mai sus scrise, Flocești și Dărmănești, care sunt pe râul Trotuș <și> pe Uz și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lor, cine li se va alege mai aproape, neclintit, lor niciodată în veci.

Iar hotarele acelor sate mai sus scrise, Flocești și Dărmănești, să fie pe pârâul Uz, din sus de Tulghiș iar din alte părți, după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă s'ar afla, în vreo vreme, din cele mai sus scrise privilegii, ce le-au pierdut, pe care le-au avut pe satele Flocești și pe Dărmănești..... [2]) iar acele privilegii să nu aibă a se crede, nici să dobândească cu ele niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Constatin Mogbila voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele, Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Pătrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panilor..... [2]) pârcălabi de Neamț, credința panilor Ionașco Leca și..... [2]) pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Dumitrache Chiriță postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Caraiman ceașnic, credința panului Vasilic Lozinschi stolnic, credința panului Necoară vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

---

[1]) «răzmiriție» așa în orig.

[2]) loc alb în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, fiindcă le sunt drepte ocine și dedine.

Iar pentru mai mare putere și tărie a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Costantin Rotumpan, la Iași, în anul 7117 <1609> luna Martie 28.

Arh. St. Iași, CCCXLVIII/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., CCCXLVIII/4, p. 110—111.

263

<1609> Aprilie 3.

† Iată dar eu Anca din Borâle, așa am mărturisit eu cu acest zapis că am vândut o bucată de ocină din Borâle partea mea, a Ancăi, cu tot venitul și a cumpărat dela mine Simion sulgerel cu soția sa.

Și deasemeni eu Irina, sora Ancăi, deasemeni am vândut o ocină, jumătate din partea mea de ocină, tot din Borâle și a cumpărat dela mine tot Simion sulgerel și cu soția sa [1]).

Și deasemeni, eu Urâta, sora Ancăi și sora Irinei, deasemeni am vândut o parte de ocină ce am avut, tot în Borâle, cu tot venitul și a cumpărat tot Simion.

Și am vândut, deasemeni, noi toate aceste trei surori, care sunt mai sus scrise, o parte de ocină ce am avut în Jeverteni, ce se vor alege acolo și a cumpărat tot Simion, cu tot venitul.

Și deasemeni, partea noastră, a acestor trei surori, din Drislive, din seliște, deasemeni ce se va alege, deasemeni am vândut lui Simion, cu tot venitul. Și a dat Simion sulgerel pe acele părți de ocină douăzeci taleri de argint, ca să fie ocină în veci, nimeni să nu aibă treabă. Și am vândut noi de bună voie, nesilite de nimeni, nici asuprite.

Și la aceasta au fost: popa Burlă din Borâle și Griga Bacova și Vicol și Drumana și Frățiian <și> alți oameni buni <de> acolo. Și pentru mai mare credința cum am făcut acest zapis, să fie de mărturie.

Aprilie 3.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, IX/II/1.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. din 1839.
Datat după doc. din 1609 Oct. 8 și 1609 Oct. 28 prin care Constandin Movilă întărește mai multe cumpărături lui Simion sulgerul din Jeverteni și Borâle ibid. IX/II/2-3.

[1]) «mea» în orig.

264

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi.

† Io Constatin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi întărit acestei femei, anume Mămşoara, fiica lui Ciudin, dreapta ei ocină toată partea Armancăi, cât se va alege din satul Obârşia Berheciului şi cu loc de moară la Berheci, ce-i este cumpărătură dela fratele ei Gligorie, fiul Armancăi, pentru 30 taleri de argint, din ispisocul de întărire pe care l-au avut dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia Moghila voevod, ca să-i fie şi dela noi dreaptă ocină şi dedină. Şi altul să nu se amestece înainte a acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, anul 7117 <1609> Aprilie 4.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXII/37.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibidem, CXVI/68.

265

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acestă adevărată Sinclitichia, cneaghina lui Bilăi fost vornic şi pe fiul ei, Ionaşco fost [1]) mare vatag de Succava, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, o seliste anume Onţenii, între Ivancicăuţi şi între târgul Taraseuţi, ce este în ţinutul Hotin, din ispisocul de danie şi miluire şi de cumpărătură, pe care l-a avut dela Iancul voevod şi de întărire dela Aron voevod, care acel sat a fost domnesc, ascultător de ocolul Taraseuţi şi a dat panul ei, Bilăi vornic, cinci cai foarte buni, în zilele lui Iancul voevod, când l-a miluit cu acea seliste şi s'au dat acei cai la nevoia ţării.

De aceia, acea mai sus scrisă seliste, anume Onţenii, care este între Ivancicăuţi şi între Taraseuţi, să fie şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai de aproape, neclintit lor, niciodată, în veci.

[1]) corectat în « Tivtul ».

Iar hotarul acelei mai sus scrise seliști, anume Onțenii, între Taraseuți și între Ivancicăuți, să fie din toate părțile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Constatin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Pătrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Stanislav și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Ionașco Leca pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Chiriță Dumitrachi postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința <panului>[1]) Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri, sau din neamul nostru sau, iarăși, pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le este dreaptă ocină și vislujenic, apoi că au dat ei și dreptele și propriile lor averi.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, la Iași, în anul 7117 <1609> luna Aprilie 4 zile [2]).

Acad. R.P.R., LXVIII/175.
Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete atârnată, căzută.

266

1609 (7117) Aprilie 5, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru Manole pârcălab de Roman și a mărturisit înaintea noastră că a cumpărat o seliște anume Ecușanii, ce este în ținutul Romanului, dela Benetic fost ceașnic la cel de al doilea Petru voevod și a arătat înaintea noastră și un uric pe acea seliște Ecușanii, cu care miluise Petru voevod pe acel Benetic fost ceașnic și la aceasta, ni s'a rugat ca să-i facem înnoire.

Pentru aceia, am văzut dreapta lui cumpărătură și uric drept ce a cumpărat, împreună cu acea seliște Ecușanii, deasemeni și noi am dat și întărit, credincio-

[1]) omis de diiac.
[2]) pasagiul « luna .... zile » întărit cu altă cerneală, de altă mână.

sului nostru Manole pârcălab de Roman, acea mai sus scrisă selişte Ecuşanii, ca să-i fie ocină şi dreaptă cumpărătură şi copiilor lui şi la tot neamul, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, la anul 7117 <1609> Aprilie 5.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i uric.

† Cernat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XCIV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

267

1609 (7117) Aprilie 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovii*. Dat-am cartea dumnii mele slu<gilor> noastre, lui Simion şi lui Dămiian şi tuturor răzeşilor săi din sat din P<i>percéni, de ţinutul Orheiului, ca să hie tari şi puternici cu cartea noastră, să-ş<i> ţie satul lor Pipercénei, cu toată ocina sa.....[1]) cu moril<e> şi cu hăle<şteile>.....[1]) cu pometel<e> şi cu viile, cu prisecil<e>, cu tot hotar<ul>[1]) de moşie, care <le> — au fost dat şi închinat părţile lor, de Ion Rusuleţ şi răzeşii săi, boiarinu<lui> nostru, lui Vasi<li>e Loze<n>scâi stolnicul.

Deci, nime de-acmu înnainte, nici o treab<ă> să n'aibă cu satul lor şi şi cu moş<ie lo>r[1]), nici cu vecinii <lor>, ce să hie în paci satul şi vecinii lor de către.....[1]) să-ş <i> ţie ei satul.....[1]) precu>m[1]) au fost.....[1]) cini v.....[1]) în satul lor de.....[1]) şi-i vor hi le .....[1]) să-i gonească den sat, toţi să să duc <ă> la o<cinile s>ale de unde au fost, şi ca să hie tari cu cartea noastră.....[1]) diregătorul boerescu şi vătămanul din satul lor; carele nu va.....[1]) de bună voe sa şi nu va asculta de cartea dumnii meli, va da semă dinainte noastră.....[1]) bată şi să-l ucig <ă>.....[1]) şi să-l scoată din sat afară.....[1])

In Iaşi, l <ea> t 7117 <1609> Ap. 8.

Insuşi *domnul a zis*.

Costantin voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., Fotografii, II/2.
Fotocopie după un orig. rom.
Cu alte două fotocopii, ibid, XXIV/9. şi XXXV/20.

[1]) loc rupt în text.

268

1609 (7117) Aprilie 15, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Gligorie și sora lui, Mărica, fiii lui Drăgan Boldescul, nepoții lui Boldescul cel bătrân, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, două părți din a treia parte a satului Boldești, care se împarte în cinci părți și cu loc de iazuri și de mori pe pârâul satului, ce este în ținutul Sucevei. Aceasta au vândut-o boierului nostru, pan Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru o sută taleri de argint, din privilegiu ce au avut de.....[1]) dela.....[1]) voevod și le-a plătit deplin.

De aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7117 <1609> Aprilie 15.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric [2]).

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIV/15.
Orig. slav, hârtie, pecete tîmbrată.

269

<1609–1611> Aprilie 16, Iași.

† Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri cari merg pentru Țigani în ținutul Hârlău.

Cum veți vedea această carte a noastră, voi să lăsați în pace pe Țiganii sfintei mânăstiri sfântul Sava, anume Radul și Moș cu femeia și copiii, ce șed în satul lor Stroești, pentrucă sunt drepții lor robi [3]) Țigani.

Aceasta să știți. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, Aprilie 16.

Balica hatman <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXI/24.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după Isac Balica hatman. La 30 Iunie 1608, el apare ca mare vistier.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) scris de Stroici.
[3]) «holopi» în orig.

270

1609 (7117) Aprilie 20, Iași.

† Adică eu Toader Dragotă și Vrabie și Lupul și Beldiman, vornici dela poarta milostivirii sale domnul nostru și Iacomie fost comis și Băiseanul uricar și Movilița fost mare vatah și Grozav din Petrești, din ținutul Adjud și Gugul hotnog și Cozma diac, de acolo și mulți oșteni de mai înainte, slugi domnești și oameni buni. Înștiințăm, cu acest zapis al nostru, precum au venit înaintea noastră, acest om anume Rusul, fiul lui Dumitru Grajdu din Rânzăști, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voia sa, a dat dreapta sa <parte>[1]) de ocină și dedină din Rânzești. Aceia a dat-o el nepotului său Păcurar, fiul lui Băradin Berești, să-i fie cu tot venitul, cât se va alege partea lui de ocină, în acel sat mai sus scris, Rânzăștii. Altul nimeni din oamenii lui să nu se amestece și să nu aibă nicio treabă pe acea parte a lui, afară de nepotul lui mai sus scris, Păcurar.

Iar noi dacă am văzut tocmeala de bună voie și dania, încă i-am făcut dela noi acest zapis să-i fie de mărturie și să ție acea parte de ocină, până când își va face uric și dela milostivirea sa domnul nostru.

Și spre mai mare credință și putere, am pus și pecețile noastre, pe acest zapis, să se știe.

Scris în Iași, anul 7117 <1609> Aprilie 20.

† Grozav diac a scris.

† Movila.

Băseanul uricar <m. p.>

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XXVIII/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 8 peceți aplicate.

271

1609 (7117) Aprilie 28, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios și cinstit, pan Petrașco mare vornic, a slujit drept și credincios mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele, Eremia voevod, iar azi ne slujește nouă și țării noastre, drept și credincios. Deci noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit, dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu o seliște anume Broștenii și cu loc de moară la pârâul satului, ca să-și așeze sat acolo. Care acea seliște a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului nostru Suceava și i-am dat-o lui și l-am miluit pentru slujba lui

[1]) omis de diac.

dreptcredincioasă, apoi că el a dat domniei mele și patru cai buni prețuiți la două sute galbeni ungurești. Și încă a dat o sută cincizeci galbeni ungurești în vistieria noastră; care acei cai și acei bani s'au dat pentru trebuința țării, când a avut țara noastă Moldova nevoie, să se facă pace.

Pentru aceasta, să-i fie dela noi acea mai sus scrisă seliște, Broștenii și cu loc de moară, danie și miluire și întărire și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și întregului neam al lui, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să strice această danie și miluire și întărire a noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții și întru tot lăudații 12 apostoli de frunte și de sfinții și purtătorii de dumnezeu 318 părinți dela Nicheia și de toți sfinții, amin. Și să aibă a da seamă și răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Ci să aibă a-i da și a-i întări, precum și noi dăm și întărim, căci îi este lui dreaptă vislujenie.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7117 <1609> Aprilie 28.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/67.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1816, ibid., CLVII/79.

272

1609 (7117) Aprilie 29, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și la tot soborul dela sfânta mânăstire dela Bistrița, pentru aceia, ca să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să stăpânească două poieni, sub Cealălău, peste Bistrița, pentrucă au privilegii dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela Petru voevod.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a le lua sau a-i împiedeca, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Aprilie 29.

† Însuși domnul a zis.

Costantin voevod ‹m. p.›

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/138.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

273

1609 (7117) Aprilie 29, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Drăguman, fiul lui Sima, nepotul Neacșei și nepoții lui de soră, Ion și fratele lui, Pătrașco și Gorghie, fiii Titei, nepoții lui Sima, strănepoții Neacșei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul pe care l-au avut dela..... [1]) voevod, a treia parte, partea de jos, din satul Tălpălăești, pe Moldova și cu vad de moară la Moldova, care este în ținutul Suceava. Aceasta au vândut-o vărului lor, boierului nostru Toader Boul vistier, pentru o sută de galbeni ungurești și le-a plătit deplin.

Și după aceia, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Anna, fiica lui Toader, nepoata Neacșei, iarăși de bunăvoia sa și a vândut dreapta ei ocină, a treia parte, partea din mijloc, din acelaș sat Tălpălăești pe Moldova. Aceasta a vândut-o tot boierului nostru, Toader Boul vistier, pentru o sută galbeni ungurești. Și le-a plătit deplin, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi dreaptă ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se mai amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7117 ‹1609› Aprilie 29.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Faceți-i uric.

Nebojatco ‹a scris›.

‹Pe verso contempoaran, rom.:› „Tălpălăești, dela Ionașco Mișelul și dela frații lui, au vândut a trea parte și Drăgoman *iarăși a treia parte* [2]) rodinii sale, lui Toader Boul vist‹ier›, pe Moldova, în ținutul Sucevii".

Acad. R.P.R., CCXX/23.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) pasagiul «iarăși a treia parte», în slavonește, restul însemnării în românește.

274

1609 (7117) Aprilie 29.

† Iată eu, Anna, femeia lui Lazor din Tălpălăești, mărturisesc cu zapisul meu, că m'am tocmit cu pan Boul vistier, de bună voia mea și am vândut a treia parte din satul Tălpălăești, pentru o sută ughi. Insă acum am luat șaizeici ughi și mi-a rămas <dator> pan Boul vistier cu patruzeci ughi și să-și facă zapis.

Și la tocmeală a fost Beldiman vornic și Iurașco Bașotă și Nechita și Bercea diac. Și a scris Frățiman diac.

In anul 7117 <1609> Aprilie 29.

Insumi am fost când milostivirea sa a dat șaizeci ughi.

Eu Beldiman vornic de gloate <m. p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/14.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1802 la CCCCLXIX/15.

275

<1609 (7117) Aprilie 29>.

† Beldiman dvornic *și* Frățiian *și* Iurașco Bașot<ă> *și* Nechita, mărturisim cum au venet Drăguman dela Tălpălăești și au vândut partea sa, a șesea parte de sat de Tălpălăești, giupânului Boului vistérnic, derept cendzeci de galbeni. d'eci patrudzeci de galbeni au luat Drăguman vistérnicul; au rămas să mai dea dzeće galbeni; căndu va aduce Drăguman uricile, să fac<ă> zapisă vistérnicului. *Aceasta scriem.*

Bercea *a scris.*

Eu Beldiman dvornic *de gloată.*

<Pe verso:> Făcutu-s'au drése Tălpălăești.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/14 A.
Orig. rom., 2 peceți inelare, aplicate.
Datat: 29 Aprilie 1609 (7117) după alt zapis similar, al Anei femeea lui Iazar, tot pentru Tălpălești (Ibid., CCCCLXXIX/14).

276

1609 (7117) Aprilie 30.

Suret di pe carti domniască dela Costandin Movila v<oe>voda din let 7117 <1609> Apr. 30.

Io Costandin Mov[v]ila v<oe>voda, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Mold<o>v[v]ei.

Scriem domnia me slugii noastre, lui Bobin vătafului, și-ți dăm știre spre aceia că noaâ ni-au jăluit sluga noastră Tâmpa pah. din Iugani pi Iosip aprodu și

Lazor pitar de acolo și așa au zis că ari un locu de iazu în cumpărătura sa, cari ari în sat Iuganii, așa au zisu. Iar noi, n'am crezut gura lui, că esti stălpit și împărțitu.

Scriu aciasta, dacă vei vide carte domnii meli, tu să mergi și să strângi oaueni buni și bătrâni de prinpredjur, megieși și să socotești că de va fi așa precum au zisu Tănpa înnainte noastră, tu ca să oprești pe Iosip și Lazor, ca să n'aibă a vâna pești dintr'acel heleșteu.

Iar cui să va pare strâmbătatei, tu să-i dai carti, ca să vii la poarta domnii meli.

Aciasta îț<i> poruncim.

Domnul au zis.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au învățat.

Dumitru <scrie>.

Asămine di pi copie ispisocului domne<s>c.

1815 Oct<om>v<rie> 15.

Constantin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/199.
Trad. rom. din sec. XIX.

277

1609 (7117) Mai 1, Iași.

† In numele tatălui și fiului și sfântului duh, treime sfântă, de o ființă și nedespărțită. Adică eu, robul stăpânului Hristos dumnezeu și mântuitorul nostru, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea cu râvnă către dumnezeu cu bunătate din inimă pentru iubirea cea către sfintele biserici, din toată inima noastră și cu suflet luminat, am dorit pentru mântuirea noastră și pentru mântuirea sufletului sfântrăposatului părintelui domniei mele și am miluit rugile noastre sfintele mânăstiri: mânăstirea Dragomirna, unde este hramul pogorîrea sfântului duh și mânăstirea Săcul, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, cu un iaz și zăgaz părăsit, lângă cetatea Orhei, pe râul Răut, iar când au făcut iaz și mori, care acel zăgaz a fost făcut încă de Alexandru voevod și din acea vreme este mai mult de 55 ani, până în zilele domniei mele și nimeni dintre domni nu l-a reînoit de când s'a prăbușit, ci tot a rămas părăsit și stricat de tot și n'a fost nimănui de niciun folos[1]).

De aceia, domnia mea am dat acestor mai sus scrise sfinte mânăstiri ca să-l facă și să-l ia, să fie de trebuință și pentru ajutorul acestor mai sus numite mânăstiri, ca să fie întru pomenirea și acelor sfântrăposați domni.

[1]) „folos" așa în orig.

Pentru aceia, ca să fie acel iaz și moară și acelor mai sus numite mânăstiri deopotrivă, cu tot venitul, neschimbat niciodată, în veci. Și să ne scrie în sfântul marele pomelnic și pe părinții domniei mele, Eremia voevod și mama domniei mele Ilisaveta și frații domniei mele, Alexandru și Bogdan voevozi și iarăși să se scrie și pe acel sfântrăposat Alexandru voevod, pentrucă el a fost începătorul acelui zăgaz. Toate acele mai sus scrise să le fie dela noi danie și miluire, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Costantin Moghila voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele, Alexandr și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche vornic de țara de jos, credința panului Pătrașco vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de cetatea Hotinului, credința panului Stănislav și Gligore Mogâldea pârcălabi de Neamț, credința panului Manoli și Leca pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica portar de cetatea Sucevei, credința panului Dumitrachi postelnic, credința panului Cărăiman ciașnic, credința panului Vasile Gheorghivici stolnic, credința panului Vorontar Prăjescul comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și milnirea noastră, ci să le dea și să le întărească. Iar cine s'ar ispiti să strice dania și miluirea noastră, pe care am dat-o acestor mai sus scrise mânăstiri și mai ales pentru o atât de multă cheltuială ai lor, ce se va cheltui de către acele sfinte mânăstiri, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu și să aibă potrivnic pe însuși domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și pe preacurata și întru tot neprihănita, pururea fecioară, maică a lui și pe sfântul slăvitul prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan.

Iar pentru mai mare putere și tărie a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Cernat la Iași, în anul 7117 <1609> Mai 1.

Costantin voevod <m. p.>

Publicat în: „Zapiski Odesskago Obșcestva, Istorii i Drevnostei" vol. II, Odessa, 1850, pp. 565—566.

O copie slavă, cu greșeli, la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 168.

278

1609 (7117) Mai 1.

Suret dela Costantin Moghila v<oe>vod, velet 7117 <1609> Mai 1.

Facem înștiințare, precum au venit înnaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco și fratele său Gavril și sora lor, Tudora, ficiorii Stancăi, de a lor bună

voia, de nimeni silit‹i›, nici asupriț‹i› ș'au vândut a sa driaptă ocină și moșie din uric și întăritură și de cumpărătură ce are Stanca dela Bogdan vodă și dela Alexandru vodă, așijdire ce au avut muma lor, Stanca, dela Ianeu vodă, toată partea ce au avut ia la ținutul Sucevii, de baștină și de cumpărătură, din a patra parte, a trie parte. Aceia au vândut-o rudenii sale, lui Gheorghie comis, drept 28 taleri și au plătit deplin. Și giumătate dintr'ace cumpărătură au fost cumpărătură Stancăi, dela fratile lui, Ion și Măriea, feciorii Parascăi, nepoț‹i› Socii.

Pentru aceia, ca să fie a slugii noastre, lui Borșu, ace parte de ocină de mai sus scrisă, din tot satul, din a patra parte, a triia parte, întăritură cu tot venitul. Și altul să nu se mai amestice.

S'au tălmăcit de Evloghie dascăl, în anul 7272 ‹1764› Martie 11.

Arh. St. Iași, CCCXI, pag. 472.
Trad. rom.
Data este nesigură.

279

1609 (7117) Mai 6, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetinduse, că acest adevărat boier al nostru, cinstit și credincios, pan Petrașco mare vornic al țării de sus, a slujit drept și credincios mai înainte pe sfântrăposatul părintele domniei mele și țării noastre, iar astăzi ne slujește nouă și țării noastre drept și credincios. Deci noi, văzând dreapta și credincioasa sa slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat dela noi și l-am miluit în țara noastră, în Moldova, cu două sate: un sat numit Storești sub marginea bucovinei, care sat Storești a fost al nostru, drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Hârlău, altul anume seliștea Broșteni și cu loc de moară pe pârâul satului, care seliște a fost tot a noastră, dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Sucevei.

Și i-am dat și l-am miluit pentru dreptcredincioasa sa slujbă, iar apoi pentrucă e i a dat' domniei mele opt cai buni, prețuiți unul peste altul drept patru sute de galbeni ungurești și încă a mai dat patru sute cincizeci de galbeni ungurești în vistieria noastră pentru ambele sate. Care cai și acei bani s'au dat în trebuința țării, când a avut țara noastră Moldova, greutate și nevoie și s'a făcut pace țării.

Pentru aceia, aceste două sate mai sus scrise, anume Storeștii sub marginea bucovinei din ocolul Hârlăului și acea seliște anume Broștenii și cu loc de moară la pârâul satului, din ocolul Sucevei, să fie boierului nostru mai sus scris, cinstit și credincios, pan Pătrașco mare vornic și dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocine cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine se va alege mai de aproape, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Storeștii sub marginea bucovinei și seliștea Broștenii și cu loc de moară la pârâul satului, să fie din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panilor Stanislav și Grigorie Mogâldea pârcălabi de Neamț, credința panilor Manole și Ionașco Leca pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Chiriță Dumitrachi postelnic, credința panului Gheorghe spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Voruntar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi este dreaptă ocină și vislujenie, pe de altă parte a dat și averile sale drepte și proprii.

Iar cine se va încumeta să-i strice lui dania și miluirea și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 sfinți evangheliști și de sfinții și atotslăviții 12 apostoli de frunte și de 318 sfinți și purtători de dumnezeu părinți dela Nicheia și de toți sfinții, amin. Și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco la Iași, în anul 7117 <1609> luna Mai 6 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 61.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R.

280

1609 (7117) Mai 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Sora, fiica Stancăi, nepoata lui Dancîul Oiariul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat ocina și dedina ei, toată partea ei, câtă se va alege, din satul

Oerieşti şi din câmp şi din apă şi din tot venitul şi cu o vie, ce a avut ea acolo, ce este în ţinutul Covurluiului.

Aceasta a dat ea sfintei mânăstiri Pobrata, unde este hramul arhierarhului şi făcătorului de minuni Neculai, pentru sufletul ei şi pentru sufletul tatălui ei.

Deci noi, văzând că ea însăşi a venit şi a dat înaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit sfintei mânăstiri Pobrata acea mai sus zisă parte de ocină şi dedină, toată partea Sorii, câtă se va alege din satul mai sus scris, din Oerieşti şi cu o vie, ca să fie şi dela noi sfintei mânăstiri, cu tot venitul ei. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1609> Mai 7.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

281

1609 (7117) Mai 7.

† Iată dar eu, Năḑăbaico mare vătah de ţinutul Vasluiului. Scriem şi mărturisim cu această carte a mea, că au venit înaintea noastră şi înaintea a mulţi oameni buni, Toma, fiul lui Pelea din ţinutul Neamţului[1]), de bună voia sa şi a vândut partea de ocină dela mătuşa[2]) lui, Ana, care are în satul Micleşti, în ţinutul Vasluiului. <Aceasta>[3]) vânduse mai înainte lui[4]) Drăguş pentru patruzeci taleri de argint. Iar când a fost la aceasta, s'a aflat rudenie mai apropiată a lui Toma: Crăciun cu femeia lui şi Şuşul din Micleşti. Deci au întors toţi aceşti bani înapoi lui Drăguş şi femeii lui, în mâinile lui, dinaintea noastră, patruzeci taleri de argint. Iar Toma, fiul lui Pelea, nepotul Anei, deasemeni i-a dat şi a vândut de bună voia lui şi să-i fie ocină şi dedină şi să aibă a face ispisoace[5]) domneşti şi să-i fie cu tot venitul.

Şi au fost oameni buni, Pitran din Micleşti şi Puiul şi Albotă şi Cârstea şi Larion şi Ţintea de acolo. Aceasta mărturisesc, să se ştie.

Anul 7117 <1609>, scris în Mai 7 zile.

<Pe verso rom. sec. XVIII:> Toma ficiorul lui Pelini au vândut parte sa de moşii din Micleşti mătuşăi lui, Anii, ce au fost vândut-o mai nainte lui Drăguş, drept 40 talere de argint.

Acad. R.P.R., CLXXXV/148.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1808, ibid., CCVI/165.

[1]) «Neamţului» în aşa orig.
[2]) «mătuşa» aşa în orig.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) «lui» aşa în orig.
[5]) «ispisoace» aşa în orig.

282

1609 (7117) Mai 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră credincioasă, Sechil cămăraş şi cu un zapis de mărturie dela răposatul Ionaşco cămăraş şi dela alţi oameni buni, dela popa Metodie dela Ocnă şi Păcurar birăul[1]) şi dela Dobă vătah, spunând într'însul că a venit înaintea lor Lupul Vărzar şi fraţii lui, Vasilie şi Costin, de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină toată partea de ocină ce a avut bunicul lor, Miron pârcălab, din satul Bârjoveni, partea lor cât se va alege, ce este în ţinutul Neamţului. Aceasta au vândut-o mai sus scrisei slugii noastre credincioase, Sechil cămăraş, pentru optzeci taleri bătuţi. Şi a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani în mâinile lor.

De aceia, noi şi cu tot sfatul nostru, văzând acest zapis de mărturie, care este mai sus scris, iar noi l-am crezut. De aceia, am dat şi am întărit mai sus scrisului Sechil cămăraş, această înainte zisă parte din satul Bârjoveni, cât se va alege partea lor, ca să fie dela noi ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7117 <1609> Mai 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Costantin <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/129.
Copie slavă din sec. XX.

283

1609 (7117) Mai 13, Iaşi.

† Adică eu Mironeasa, înştiinţez cu acest zapis al nostru, că am vândut nesilită de nimeni, nici asuprită, o parte de ocină din satul Cernăteşti pe Corod, jumătate din a patra parte din acel sat Cernăteşti, din partea Udroaei. Aceia am vândut-o lui Podoleanu, pentru o sută zloţi.

Şi la această tocmeală a fost Creţul pitar şi Vicol vătaf şi Daniil şi Dumitru uricar şi Gavril Mirca şi Lazor Chişinău şi mulţi oameni buni.

Pentru aceia şi dela noi i-am făcut acest zapis, să-i fie de credinţă. Şi am pus şi peceţile noastre la acest zapis, să se ştie.

Scris în Iaşi, anul 7117 <1609> Mai 13.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/2.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu două traduceri rom. moderne.

[1]) «birăul», aşa în orig.

284

1609 (7117) Mai 14.

Carté domniască dela Costantinŭ Movila v<oe>vod, în caré scriia: că au datŭ ace carte domnească slugii salé, Dărzcăi *fost* pitarŭ, să fie taré și puternicu cu carte mării salé a ține o parté de moșiia dinŭ satulŭ Derzsca, pre caré ș'au cumpărat-o dela călugării dinŭ Homorŭ, pre ai săi drepți bani și aré și dresé dela călugări și de la célŭ întru sf<i>nțeniia răpăcsatŭ tatălŭ mării sale, Ieremiia v<oe>vod, precumŭ ș'au cumpărat elŭ acé parté de moșiia, caré au fostŭ a Țînșii, iară de să va păre cuiva cu strâmbătaté, să meargă față înnainte mării salé.

S'au scris în anii 7117 <1609> Mai 14.

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 111, f. 30.
Regest la Arh. St. Iași, CCCL/130.

285

1609 (7117) Mai 15, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Drăguman, fiul lui Sima, nepotul Neacșei și nepoții lui de soră, slugile noastre, Ion și frații lui, Pătrașco și Gherghie, fiii lui Titea, nepoții lui Sima, strănepoții Neacșei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul ce au avut dela Ștefan voevod, a treia parte, partea de jos, din satul Tălpălăești, pe Moldova și cu vad de mori la Moldova, care este în ținutul Suceava. Aceia au vândut-o vărului lor, credinciosului nostru boier Toader Boul vistier, pentru o sută și cincizeci <galbeni> unguresti și a plătit totul deplin.

Și la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ana, fiica lui Toader, nepoata Neacșei, iarăși de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a treia parte, partea de mijloc, din acelaș sat, Tălpălăești, pe Moldova și cu vad de moară. Aceia au vândut-o deasemeni boierului nostru, Toader Boul vistier, pentru o sută și cincizeci <galbeni> unguresti și i-a plătit deplin. Pentru aceia, ca să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Și la aceasta, deasemeni, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Țițul comișel și sora lui, Drouța, fiii Sohiicăi și verii lor, Dumitru și sora lui, Vasca, fiii lui Nicoară, nepoții . . . [1]) strănepoții lui Cozma Șarpe postelnic, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul de împărțeală, ce a avut bunica lor . . . . [1]) dela Alexandru voevod, un sat anume Mihulenii, pe Cernavoda și cu loc de iazuri și de mori, care este în

[1]) loc alb în orig.

ținutul Soroca. Aceia au vândut-o tot vărului lor mai sus scris Toader Boul vistier, pentru patru sute ‹galbeni› unguresti și le-a plătit totul deplin, dinaintea noastră și înnaintea boierilor noștri. Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere dintre ei, și noi, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru, mai sus scrisului Toader Boul vistier, acele mai sus scrise ocine, ca să-i fie și dela noi uric și ocine și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întreg neamului lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scrise ocine, două părți din satul Tălpălăești, pe Moldova și satul Mihuleni pe Cernavodă, să fie, din toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Stanislav și Gligorie Mogâldea pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Leca pârcălabi de Roman, credința panului Chiriță Dumitrache postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasile Lozenschi stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească întărirea noastră, ci să-i dea și să întărească, fiindcă îi sunt drepte ocine și cumpărături pentru banii săi drepți și proprii.

Și pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios și cinstit, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Nebojatco în Iași, în anul 7117 ‹1609› Mai 15 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

‹Pe margine contemporan:› Acel uric dela Ștefan voevod este de împărțeală.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/16.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu un regest rom. dela începutul sec. XIX.

286

1609 (7117) Mai 16, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,

[1]) loc alb în orig.

mari și mici, Ana, fiica lui Cârstea, nepoata lui Ion Foltea, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din dreptele și propriile sale privilegii, ce a avut bunicul ei, Ion Foltea, cincisprezece ogoare în țarină și două curături pe Mulduva [1]), dinspre răsărit și cu o grădină, ce este într'o curătură, partea ei ce i se va alege din satul Verișeni, ce este pe Muldava [2]). Aceia a vândut-o credinciosului nostru boier, Boul vistier, pentru cincizeci taleri numărați.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Mai 16.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

287

1609 (7117) Mai 21, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Sofronia și sora ei, Mărica, fiicele Anușcăi, nepoatele Călinei, strănepoatele lui Pătru Gug și deasemenea verii lor, Tintiul și sora lui, Ileana, fiii lui Tintiul, iarăși nepoți ai Călinei, strănepoții lui Petru Gug, iarăși verii lor, Toader și sora lui, Antoneasa, fiii Pelaghiei, tot nepoți ai Călinei, strănepoții lui Pătru Gug, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire pe care l-a avut străbunicul lor, Pătru Gug, dela Petru voevod cel Bătrân și din privilegiul de cumpărare, ce l-a avut străbunicul lui, Pătru Gug dela Ștefan voevod cel Bătrân, din jumătatea satului Ciobotești care este pe Crasna, trei părți la iezer și tot trei părți din jumătatea siliștei numită Șipășea și cu loc de iaz și de moară pe Crasna. Acestea le-au vândut popei Ion, pentru trei sute de zloți tătărești.

Și întru aceasta deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri verii lor, Cașotă și surorile lui, Sorca și Toda și Ciorciolina, nepoții lui Ion Furdui și ai sorei lui, Fedca, strănepoții lui Pătru Gug, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, tot din privilegiul de întărire, pe care l-a avut străbunicul lor, Petru Gug dela Petru voevod cel Bătrân și din privilegiul de cumpărare, pe care l-a avut Pătru Gug dela Ștefan voevod cel

[1]) « Mulduva », așa în orig.
[2]) « Muldava », așa în orig.

Bătrân, a treia parte din cealaltă jumătate a satului Ciobotești și a treia parte din jumătatea seliștei Șipășea. Acestea le-au vândut popii Ion pentru două sute de zloți tătărești, iarăși cu loc de iaz și de moară la Crasna. Și s'a sculat popa Ion și a plătit toți acești mai sus scrișì 540 zloți tătărești, bani gata, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. De aceia, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Frăsina și sora sa, Anghelina, fiicele lui Dragotă, nepoatele lui Ion Gug, strănepoatele lui Pătru Gug și vărul lor Mihail, fiul lui Dragoș, nepot al Roxandei, strănepot al lui Pătru Gug, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire, pe care l-a avut străbunicul lor, Pătru Gug, dela Petru voevod cel Bătrân și din privilegiul de cumpărare ce l-a avut tot Pătru Gug dela Ștefan voevod cel Bătrân, a cincea parte din tot satul Tatomirești. Aceasta au vândut-o popii Ion, pentru trei sute cincizeci de zloți tătărești. Și s'a sculat popa Ion și a plătit deplin toți acești mai sus scrișì bani, 350 de zloți tătărești, în mâinile acestora mai sus scrișì, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, de aceia am dat și am întărit și domnia mea popii Ion aceste părți de ocină mai sus scrise, ca să-i fie lui și dela noi, uric și ocină și cu tot venitul.

Și întru acestea deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Anghelina, fiica lui Pentelei, nepoata Sorcăi, strănepoata lui Pătru Gug și a vândut ocina și dedina ei, a treia parte din a șasea parte a satului Tatomirești. Aceasta a vândut-o popii Ion, pentru o sută de zloți tătărești.

Și întru aceasta, asemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Sofronia și sora ei, Măriica, fiicele Tudorei, nepoatele lui Ion Furdui, strănepoatele lui Pătru Gug și au vândut dreptele lor ocine și dedine, a treia parte din jumătatea satului Ciobotești și din jumătatea seliștei Șipășea deasemeni a treia parte. Acestea le-au vândut popii Ion, pentru două sute de zloți tătărești. Deci noi, văzând tocmeala lor de buna voie și plată deplină, de aceia, domnia mea am dat și am întărit popii Ion aceste părți de ocină mai sus scrise, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

In hotarul acestor mai sus scrise părți de ocină să fie hotarele lor, cum scriem mai sus, iar dinspre celelalte părți să le fie hotarele pe hotarul cel vechi, pe unde au folosit în veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele, Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Pătrașco vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panilor Grigore Mogâldea și Stanislav pârcălabi de Neamț, credința panilor Manoli și Ionașco Leca pârcălabi de Cetatea

Nouă, credința panului Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Chiriță postelnic, credința panului Ghenghea spătar, credința panului Caraiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului Necoară vistier, credința panului Voruntar comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească pentrucă-i este dreaptă ocină și cumpărătură pentru banii săi proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Vasilie Bucium la Iași, în anul 7117 <1609> luna Mai 21 zile.

Acad. R.P.R., Pecețl, nr. 93.
Orig. slav, perg., rupt și șters la unele îndoituri, pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 3412, f. 35v—36v.

288

1609 (7117) Mai 22, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit slugii noastre, Ursu aprod și femeii lui, Mărina, dreapta lor ocină și cumpărătură, trei părți din a șasea parte, din satul Cogești și din Bahluiani și din Brailo, care sunt pe Bahlui, în ținutul Cârligăturii, de amândouă părțile Bahluiului, ce și-au cumpărat ei dela Stașco și dela sora lui, Bățilica și dela alte surori ale lor, copiii lui Lazor, nepoții lui Ion Frati și dela Dolca și dela fiul ei, Druțea, fiul lui Toader, deasemeni nepotul lui Ion Frati și dela Nicanul și dela frații lui, copiii lui Macsin, asemenea nepoții lui Toma Frati, din uric de cumpărătură ce-a avut bunicul lor Ion Frati, dela Petru voevod, pentru cincizeci taleri bătuți și din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a avut sluga noastră mai sus zisă, Ursu aprod și femeia lui, dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod.

Pentru aceasta, să le fie și dela noi aceste trei părți dintr'a șasea parte din satul Cogești și din Bahluiani și din Brailo, ocină și cumpărătură și uric și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Mai 22.

Domnul a poruncit
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Vasile Dingovici <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/80.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

289

1609 (7117) Mai 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Ionașco Jorea paharnic și a pârît de față înaintea domniei mele pe Moschici din Orbușcani și pe Maxin de acolo și pe Condrea de acolo și pe Lazor deasemeni și pe Naca de acolo și pe Nicoară șelar și pe alte rude ale lor, pentru satul Orbușcani.

Și a arătat înaintea domniei mele un uric de cumpărătură dela Alexandru voevod, al lui Dumitru Lucociu mare logofăt, pentru 130 zloți tătărești, deasemeni din uricul dela Iliaș voevod. Insă Moschici și Danciul și Maxin și Condrea și Ion și Lazor și Naca și Nicoară șelar și toate neamurile lor au zis că diresele lor, ce le-au avut ei pe satul Orbușcani, le-au pierdut din cauza Căzacilor. Iar noi le-am dat să jure. Dar ei singuri au recunoscut că satul Orbușcani este dreaptă ocină și dedină lui Dumitru Lucoci mare logofăt.

Deci, dacă am văzut domnia mea că nu au niciun dires și apoi singuri au mărturisit înaintea domniei mele și noi încă am dat și am întărit și dela noi, să-i fie ociuă și dedină în veci. Și deasemeni Moschici și Danciul și Maxin și Condrea și Ion și Lazor și Naca și Nicoară șelar, ei au rămas de lege. Deci Ionașco Jorea paharnic și-a pus ferie înaintea domniei mele.

Și deasemeni, dacă se va arăta cândva vreun dires sau se vor mai pârî pentru această pâră, să nu se creadă, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Mai 26.

Insuși domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m p.>.

Nistor <a scris>.

Acad. R.P.R., CLX/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1814, ibid., CXXXVII/267.

290

1609 (7117) Mai 30.

Suret de pe un ispisocu dela Costandin Movila v<oe>vodu.

Io Costandin Movila v<oe>vodu, cu mila lui dumnez<e>u, domnu țării Moldovei.

Precum au venit înnaintea noastră și înnaintea boerilor noștri Părasca, fata Frimului și cu frati-său Gheorghii Sminianca și cu soră-sa Agafie, ficiorii Frimului, de a lor bună voi, de nime săliți, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină și moșăi, a cince parti, parte de gios, din sat din Dăniști, cu loc de helești și cu iazu

de moară în Băşău. Aceste li-au văndut slugii noastre Tâmpii pah. şi fimei sale Tudoscăi, pentru o sută galbeni.

Pentru aciasta i-am dat şi dela noi, de acum, ca să-i fie cumpărătură cu tot venitul. Şi altul ca să nu să amestice.

Domnul au zis.

Let 7117 <1609> Mai 30.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t *a învăţat şi a iscălit.*

Băsănul <a scris>.

Asămine di pe copie ispisoc<u>lui domnesc, 1813 Oct<om>v<rie> 15.

Constantin Leondari sulger şi log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/200.
Trad. rom. din sec. XVIII.

291

1609 (7117) Mai 30, Davideni.

† Nechita şi Başot<ă> Iuraşco şi Cumpătă, mărturisim cu cest zapis că au venit Toader feciorul Sorei din sat din Vereşani, de nime nevoit, nice înpresurat şi au văndut ocina cătă li să vine cu frate-său, cu Nechita, în sat în Vereşani, ocina de moşie de pre înma lor, Sora, un loc de cas<ă> şi dzéce pămănturi în ţarină şi o au văndut dereptu dzéce galbini, visternicului Boului, denaintea nostră.

Aceasta ştim şi mărturisim cu cest zapis.

Scris în Dav<i>d<e>n<i>, l<ea>t 7117 <1609>, Mai [1]) 30.

<Pe verso:> A lui Toder *şi fratele lui* Nechita [2]).

<Altă însemnare:> Din uric ce-au avut moşii lor Rusé Mitescu şi Toma şi Foltea, de înpărţeală, dela Pătru vod<ă> cel Bătrân, de înpărţeală.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/19.
Orig. rom. hârtie, 3 peceţi inelare, aplicate.

292

1609 (7117) Mai 31, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Vasile comis, cu un zapis de mărturie dela popa Mihul din Crăeşti şi Cârstea cel bătrân de acolo şi dela alţi oameni buni, spunând în el că a venit înaintea lor Nastasia, fiica lu Pătraşco [3]) ceaşnic din Boziani şi fiii ei, Rotămpan şi Nechifor şi

[1]) corectat peste: Iunie.

[2]) textul: «şi fratele lui Nechita» scris de altă mână decât prima parte a acestei însemnări.

[3]) era scris: „Ionaşco", apoi corectat.

sora lor, Candachia, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din satul Boziiani, ce este în ținutul Vaslui, însă din tot satul a treia parte, care acea a treia parte o stăpâniseră Toader Marmure și maica Țivucoae și Moise și a fost pierdută de ei pentru două uciderí de oameni, încă din zilele lui Petru voevod. Aceia au vândut-o mai sus scrisului Vasile comis, pentru o sută și optzeci taleri.

Dec noi, văzând acel zapis de mărturie, iar noi l-am crezut. Pentru aceia, să fie acea a tre a parte din satul Boziiani și dela noi, ocină și cumpărătură a slugii noastre, Vasile comis, cu tot venitul Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7117 ‹1609› Mai 31.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

† Costantin ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXVII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1824; altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, VII/4.

293

1609 (7117) Iunie, Hotin.

Gheorghie pârcălab Hotinului, scriim și dăm știre, precum au venit Lupu din Băloșăni, cu mare jalbă și cu oameni buni și bătrâni de penprijur megieși și cu răzăș‹i› din satul Băloșănii și au mărturisit înaintea noastră, precum au cumpărat tatul lui, Ioan vătavul, parte de ocină în ostrovul, între iazul cel mare, cu loc de moară în Băloșăni, pe Vălovăț, drept trei sute zloți tătărăști și pe acel pârâu unde cade Postac în Vălovăț, giumătate de sat Cotiușca, parte de sus și cu iaz, drept patru sute zloți tătărăști. Și el au cumpărat dela bătrânul Boldor și dela fratile lui, Vascan și dela sora lui, Sorca și dela sora lor Teta.

Și noi, dacă am văzut atâta jalobă și oameni buni și bătrâni și au mărturisit cu a lor suflete, precum au cumpărat acele părți de ocină, în zile‹le› lui Bogdan v‹oe›vod și au avut dresă dela dânsul și dela Ion v‹oe›vod și dela Petru v‹oe›vod și dela alți domni și acele dresă li-au prăpădit, când au venit Mihaiu ‹voe›vod asupra pămă‹n›tului nostru, cu alte dresă de mult prețu și argint. Și noi, dacă am văzut atâta jalobă, noi am crezut și am făcut lor zapis pe acele părți de ocină și pentru atâta ca să aibă a-ș‹i› face și dresă domnești. Și de acum ca să nu aibă nimine a se amesteca sau a-i băntălui, înainte acestui zapis al nostru.

S'au scris în citate Hotinului, la anul 7117 ‹1609› luna lui Iunie.

De pe cel adivărat sărbăsc zapis s'au tălmăcit de mine și fiind întocma din cuvănt, în cuvănt, mărturisăsc cu a me iscălitură.

Con‹stan›d‹i›n Tăutul log‹o›f‹ăt› de divan, 1813 Noemvrie 25.

Copie aciasta s'au scos de mine întocma după ce adevărată tălmăcire și să adivereşti. Mih. Imandi.

Copie aciasta fiind întocma cu copie tălmăcirii ce s'au scos de pe cel adevărat de Coustandin Tăutul log‹o›f‹ă›t de divan, care poslăduindu-să din cuvănt, in cuvănt să adevereaşte de cătră noi.

Veniamin mitropolit Moldaviei 1814 Noemv. 20.

Arh. St. Iaşi, CCLXXVIII/1.
Copie rom.
Cu o trad. rom. din 1813 la Acad. R.P.R., DXXX/68.

294

1609 (7117) Iunie 4, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri călugări dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită Berzunţi, anume Filotei egumen şi preotul Eremia şi Sârghie şi Dosoftei şi preotul Theoan şi tot soborul dela sfânta mânăstire şi sluga noastră, Dumitraşco Ştefanovici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat între ei, dreptele lor ocine din dreptele şi propriile lor privilegii, ce au avut ei, satul anume Bogdana şi cu loc de iazuri şi de mori şi jumătatea de jos a satului Hiltiul. Şi s'au sculat mai sus zişii călugări şi au dat şi au schimbat dreapta lor ocină, satul Bogdana, cu loc de iazuri şi de mori, lui Dumitraşco Ştefanovici. Şi iarăşi s'a sculat mai sus zisul Dumitraşco Ştefanovici şi a dat schimb pentru schimb, dreapta lui ocină, jumătatea de jos a satului Hiltiul, călugărilor noştri mai sus zişi şi încă le-a mai[1]) dat, pe lângă acea jumătate de sat Hiltiul, optzeci taleri de argint.

Deci noi, văzând schimbul lor de bună voie şi cu înţelegere între ei, pentru aceia dăm şi întărim lui Dumitraşco Ştefanovici, acel mai sus scris sat, anume Bogdana, cu loc de mori şi de iazuri, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7117 ‹1609› Iunie 4.

† Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›.

† Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Caşiu, IX/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1796.

[1]) ♦ mais, aşa în orig.

295

1609 (7117) Iunie 13, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ionaşco cupar cu un zapis de mărturie dela sluga noastră, Precup ureadnic de Bârlad şi dela alţi oameni buni din târgul Bârlad, mărturisind că a venit înaintea lor, Dumitru, fiul Soriţei, nepotul Neagăi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, ce se va alege din satul Suseni, care sunt pe Iubana, în ţinutul Tutovei. Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Ionaşco cupar, pentru cincizeci taleri număraţi, dinaintea lor.

Deci noi, văzând acel zapis de mărturie dela slugile noastre, dela Precup Negrea ureadnic şi dela alţi oameni buni, noi i-am crezut şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Ionaşco cupar, acea parte de ocină, toată partea lui Dumitru, cât se va alege din satul Suseni, care este pe pârâul Iubana, în ţinutul Tutovei, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei căţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7117 ‹1609› Iunie 13.

† Domnul a spus

Costantin voevod ‹m.p.›

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

Faceţi-i şi uric.

† Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDLVII/17.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

296

‹1609—1611› Iunie 14, Porceleşti.

† Eu Rusca, fata Anghelinei, nepota Cărstei Hălăucescul, mărturi ‹se›scu cu cestu zapis al meu, cum am luat o sut‹ă› de galben‹i› dela Necor‹ă› Prăjescul, mar‹e› vistearnic, pân[n]ă la sântă Măriia mare şi am pus zălog giumătate de sat de Brătieşti, de ţinutul Suceavei ca să-i dau banii la dzi, iară de nu vor hi banii, iară eu să aibu a-i face isprăvi şi drease de vândzare, denai‹n›tea Năvrăpăscului vornicului şi denaintea lui Brut şi a Borşei şi denai‹n›tea lui Baico şetrarul şi Pa . . . . .[1]) Zupco şi a lui Gligorii Schéianul şi Toader Moţoc şi Mihăilescul şi Zaharii Măciucă *din* Porceleştii *şi cu* Lupul *şi* popa Chiril şi deuaintea lui Costantin, feciorul lui Adam şi Vicol *din* Pogăneşt‹i›.

[1]) loc rupt în orig.

Aiasta scriu și mărtur‹is›escu cu acest zapis al meu.

† *Scris în* Purcelești, Iun. 14.

Simion Zupco ‹m.p.›

† Gligorie Șcheian.

Arh. St. Buc., A.N., CXC/1.

Orig. rom. hârtie, 4 peceți aplicate și un deget.

Datat după Nicoară Prăjescu mare vistier.

La 30 Iunie 1608 Nicoară Prăjescu cumpără părți din satul Boldești, fiind logofăt, iar la 23 Ian. 1609 e arătat mare vistier.

297

1609 (7117) Iunie 24, Bârlad.

† In anul curgător șapte mii o sută și șaptesprezece, luna Iunie, douăzeci și patru. Iată noi, Cârstea Dănilă voit și 12 pârgari din târgul Bârlad. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor bătrânilor de acolo, această femeie, anume Mariica și frații ei, Gavril și Toader, fiii Sorcăi, nepoții lui Onul, din sat din Oleșești, nesiliți de nimeni și neasupriți, ci pentru marele ei păcat, că a tăiat capul bărbatului său, anume Văscan și a făcut dragoste cu alt bărbat, anume Burdubaș din Spăriați. Astfel, ea n'a avut cu ce să-și plătească capul, ci a vândut dreapta ei parte de ocină și partea fraților ei mai sus ziși, din sat din Oleșești, pe gârla Putnei, partea bunicului lor, Onul. Aceasta a vândut panului Pavel pârcălab de Orhei, fiul lui Ștefan Diacovici, nepot de soră al panului Ureche mare vornic de țara de jos, pentru șaizeci taleri de argint. Și s'a sculat Pavel pârcălab și a plătit toți acești mai sus ziși bani gata, 60 taleri de argint, în mâinile Maricăi și a fraților ei, Gavril și Toader și și-a plătit capul, dinaintea a mulți oameni buni și bătrâni din Bârlad, anume: Iani, ginerele Dorei și Frâncescul și Nofit și Crăciun Nicorici și Grajdan și Ion Carapoton.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi am făcut și dela noi, mărturie adevărată, pentru partea lui Onul, ce se cuvine din satul Oleșești, cu un ogor în frunte și cu vad de moară și cu tot venitul, jupanului Pavel pârcălab, ca să-i fie ocină și dedină și dreaptă cumpărătură, lui și copiilor și nepoților, până când își va face privilegiu dela domn.

Și pentru mai mare credință și tărie, noi am pus și pecetea orașului la această adevărată mărturie a noastră. Și altul să nu se amestece niciodată, în veci.

Și a scris Gheorghie . . . . . [1]).

Acad. R.P.R., DLXXXIX/151.

Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate, dintre care una a orașului Bârlad.

Cu o fotocopie, ibid., XXIX/20 a.

[1] criptogramă.

298

1609 (7117) Iulie 4, Iași.

† Io Costantin Mogbila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase, Ionașco cupar. Iți dăm știre că ni se jelnicește sluga noastră credincioasă Dragotă vornic împotriva lui Ionașco Bolișor și spunând așa înaintea noastră, că el a cumpăiat o ocină, partea Ruscăi din Rădulești și a cumpărat dela Mihoci și acea ocină este moștenirea credinciosului[1] nostru Dragotă vornic și nimeni nu are nicio treabă cu acea ocină. Deci, cum vedeți această carte a domniei mele, tu să ai a opri acea ocină dela Ionașco Bolișor și să aveți a da credinciosului nostru Dragotă vornic un poloboc de miere. Și să stăpânească Dragotă vornic acea ocină și dedină.

Astfel scriem, altfel să nu fie.

Scris în Iași, anul 7117 ‹1609› Iulie 4.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

Marii boieri au învățat.

Sava ‹a scris.›

Acad. R.P.R., CLX/200.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

299

1609 (7117) Iulie 4, Iași.

† *Eu*, pop‹a› Toader *din* Romăneșt‹i›, mărturisescu însumi pre mene cu ces‹t›[1]) zapis al mieu, de nimene înubiiat, nice de nimene înpresurat, ce de bună voia mea, am vându dat partea mea direaptă de ocin‹ă›, cătă se va alége, din sat din Miclăușeni, acéia o am vându dat lui Carpu diiac, deacolea, dereptu 25 taler‹i›, care să-i hie lui ocină și moșie, cu tot venitul și feciorilor săi. Și derésele ce am eu avut încă le-am dat la mănule lui. Și într'aceasta tocmeală au fost mulți oameni buni anume: Nechifor ce-au fost armaș și Nechifor ce-au fost *mare* vătah *al ținutului Iași* și Toader ce-au fost șitrar și Ionașco Cujbă *fost* căpitan *și* Alivan vătah *și* Marco vătah *și* Lupul med‹elnicer›u *din* Dumești *si* Păntea cupeț *din* Iași. Și pre mai mare credință ne-am pus și pecețile de credință, într'acest zapis, ca să-ș facă și deres pre acea ocină, să se știe.

Scris în Iași, l‹ea›t 7117 ‹1609› Iul. 4.

Nechifor *fost mare* ‹văt›[1])ah *al ținutului Iași*.

Acad. R.P.R., CLXXXIX/17.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceți inelare, aplicate.
Copie rom. din sec. XIX la Arh. St. Iași, CCCXXXIX, pp. 212—13.

[1]) loc rupt în orig.

300

1609 (7117) Iulie 4, Iași.

† *Iată dar noi,* popa Toader *și a mea preoteasă* Frăsina *din* Românești, *nepoata lui Șandru,* mărturisim pre noi cu cestu zapis al nostru, de nime nevoiți, nice împresurați, ce de bună voia no<s>tră, am vândutu a nostră parte direaptă de ocină, de moșie și de cumpărătură, cătă să va alége din sat din Miclăușani, din dirése bătrâne, aceia <a>m vândut lui Carpu diiac dé acolea, drept 25 taleri, ca să-i fie lui ocină și moșie cu tot venitul și feciorilor săi. Și într'a aceia tocmală au fost mulți oameni buni anume: Nechifor ce-au fost armaș și Nechifor ce-au fostu *mare* vătah *al ținutului Iași* și Toader *fost* șătrar și Ionașco Cujbă *fost* căpitan *și* Alivan vătah *și* Marco vătah *și* Lupul diiac *din* Duméni *și* Păntea cupeț *din Iași.*

Și pre mai mare credință ne-am pus și pecețile de credință într'a acest zapis, ca să-ș facă și dirése pre acea ocină, să să știe.

Scris în Iași, v<ă>l<ea>to 7117 <1609>, Iul. 4 zile.

<Pe verso o semnătură din sec. XIX:> Ioniță Meleghi căp<i>t<an>.

Acad. R.P.R., CLXXXIX/18.
Orig. rom., hârtie, 7 peceți inelare, aplicate.

301

1609 (7117) Iulie 5, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și întărit slugilor noastre Dumitru stolnic, fiul lui Drăgăilă și Ursul stolnic, fiul lui Toma Ciorpalei și Mirca, fiul Mușci și Bosanciu păharnic, fiul Stancăi și fiii lui Boldea și Toader, fiul lui Crăciun și Ion Căpengeag, fiul lui Tomărlei, toți nepoți și strănepoți lui Necoară Răspop și ai lui Ion Răspop, dreapta lor ocină și dedină, tot satul Răspopi <ce este pe pârâul> Crasnei, în ținutul Vaslui, din ispisoc de mărturie ce au avut .....[1]) <M>ihordea și Crăciun și Danciul dela Petru voevod, ca să <le fie lor și dela domnia mea> uric și întărire cu tot venitul și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7117 <1609> Iulie 5.

† Insuși domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XVII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată căzută.

[1]) loc rupt, ilizibil în orig.

1609 (7117) Iulie 14, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire Neamț și s'au jăluit înaintea noastră asupra brăniștemlui și astfel au zis înaintea noastră că a luat el dela dânșii un loc pe care îl au ei lângă niște mori, care sunt la gura Jijiei, unde cade Jijia în Prut și le-au lăsat numai morile.

Deci, când a fost mai înainte de această vreme, în zilele sfântrăposatului părinte al domniei mele Io Eremia voevod, a trimis pe Roșca vornic de gloată ca să le aleagă și să le stâlpească acel loc. Deci l-au ales și le-au făcut și semne, dar stâlpi nu le-a ridicat, pentrucă l-a apucat moartea.

După aceia, unchiul domniei mele, răposatul Simeon voevod, a făcut carte și a trimis la sluga noastră Buzul fost pârcălab, ca să caute acel loc, cu oameni buni, care se vor afla. Deci a umblat Buzul și cu Marcu hotnog și cu Toader Ranco și Drulici și Maxin și cu alți oameni buni și iarăși au aflat urmele lui Roșca vornic și le-au ridicat stâlpi, începând hotarul din jos de gura Jijiei, din malul Prutului, drept la deal, până la o piatră cu bour, iar de aici, iarăși drept spre vârful dealului și peste voloacă, mai jos de rediul Cârlanului, iar de aici drept la deal, până la voloaca Bohotinului, apoi la vale până la altă piatră cu bour, între drumari și de aici peste Jijia, drept peste câmp la Prut și de acolo în jos pe Prut, până la gura Jijiei, la cotul . . . . .[1]). Acesta este tot hotarul lor cu bălți și cu vaduri de mori pe amândouă părțile Jijiei.

De aceia și dela noi am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire Neamț, acele mai sus scrise mori dela gura Jijiei și acel loc, pe unde li s'a stâlpit, ca să fie sfintei mânăstiri și dela noi, uric și ocine, cu tot venitul, cum l-au avut dela părintele domniei mele și dela unchiul domniei mele, domnii mai sus scriși. Și altul să nu se amestece niciodată, în veci.

Scris la Iași, în anul 7117 ‹1609› Iulie 14.

Însuși domnul a zis.

Io Costantin voevod ‹m.p.›

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, troici logofăt ‹m.p.›

† Serghie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom.

[1]) loc alb în orig.

303

1609 (7117) Iulie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier Preadvici, ce a fost logofăt și cu un zapis de mărturie dela credincioșii noștri boieri, dela Nicoară mare vistier și Vorontar comis și Grigore mare șetrar și Bran comis și dela alți boieri, spunând în el că a venit înaintea noastră [1]) Toloș și Bârlădeanca, din satul Oncani, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut partea lor dreaptă de ocină și dedină, ce au avut din Oncani și din Lățicani și două săpături de acolo și cu tot venitul, care sunt în ținutul Covurlui, aceia au vândut-o mai sus scrisului boierului nostru Preadvici, ce a fost logofăt, pentru cincizeci taleri de argint.

Și văzând <domnia mea>[2]) zapisul scris de boierii noștri mai sus ziși, noi l-am crezut, ca această ocină să-i fie ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Iulie 17 zile.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Enachi <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XIX.

304

1609 (7117) Iulie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întărit Sinclitichiei, cneaghina răposatului Bilăi fost vornic și fiului ei, Ionașco, drepții lor robi [3]) Țigani, anume Vasilie și Fetea, fiii lui Moisă și cu femeile și cu copiii lor, ce le este danie, tatăl lor, Moisea Țiganul, dela Petru voevod.

Iar ispisocul de danie ce a avut Bilăi vornic dela Petru voevod, așa a mărturisit cneaghina Bilăiasă, că l-a pierdut din pricina oștilor lui Mihai voevod.

De aceia, să le fie și dela noi, drepți robi [3]) Țigani, neclintit lor niciodată, în veci. Iar dacă se va găsi la cineva, ori la cine, direse făcute de domnia mea pe

---

[1]) greșit, în loc de: «lor».
[2]) loc rupt în orig., completat după traducere.
[3]) „holopi", în orig.

Țiganii lor, să nu fie de credință, pentrucă este danic de mai înainte lui Bilăi fost vornic. Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Iulie 20.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCI/131.
Copie slavă din sec. XX.

305

1609 (7117) Iulie 20, Iași.

Suret.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui¦ d<um>n<e>zău, doum țării Moldovei. Scriem părintelui și rugătorinlui nostru dela sfânta mănăstire Bistriții, vă dăm știre că ni s'au jăluit înnainte noastră, acest om, anumi Ion din Bălțătești și au zis că el ari o curătură în Hangul, încă dela Petru v<oe>vod, iar acum dum<nea>v<oastră> o luaț<i>.

Pentru aciast<a> dacă veți vide aciast<ă> carte a domniei mele să-i lăsaț<i> acia curătură în pace, ca să o stăpăniască, fiindcă ari și scrisori, încă dela răposatul părintele domniei meli și să-l lăsaț<i> în pace.

Intr'alt chip, să nu faciț<i>.

S'au scris în Eși, let 7117 <1609> Iuli 20.

Domnul au zis.

Pătrașco *mare* log<o>f<ă>t.[1])

Vasilie <a scris>.

Asămine s'au tălmăcit di mini, 1796 Mai 21. Andrei tălmaciu căp<i>tan.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/36.
Trad. rom.
Cu o copie rom., ibid., II/1.

306

1609 (7117) Iulie 24, Iași.

Suret di pe ispisoc vechiu pe sirbie, dela Costandin Moghila v<oe>vod, domnu țării Moldavii, scris de Arsenii Nebojatco, în Iaș<i> din leat 7117 <1609>, Iulii 24.

Înștiințare facim prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei, sau o vor auzi-o cetindu-să, pentru acest adivărat sluga noastră, Dumitru, ficiorul lui Cărstea Buluș, nepot lui Pătrașco, strănepot a Măricăi și a lui Bran

[1]) la această dată, Pătrașcu era mare vornic.

și prestrănepot a lui Costea Giurgea Străvici (lipsă)[1]), cu a noastră milă, de i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în pământul nostru al Moldavii, a lui drepte ocini și moșii, din dresuri de împărțeală ce-au avut mai sus numiții, moșii lui, dela Petr<u> v<oe>vod, ce au fost mai înnainte de noi, o a patra parte din sat (lipsă)[1]) dela Strungă și a patra parte din siliștia Găurenii și a patra parte din Răvăcani și a patra parte din Hotcești, ce sintu în țin<u>t Romanului și a patra parte din giumătate din satul Găneștii, ci este în țin<u>t Cârligăturii și din uric de împărțală ce-au avut moșii lui, dela bătrânul Ștefan v<oe>vod, pe satul Găneștii. Drept aceia, ca să-i fie lui și dela noi, cu tot venitul.

Și iarăș<i> îi dăm și îi întărim mai sus numitului slugii noastre, lui Dumitru, ficiorul lui Cărstea Buhuș, a lui drepte ocini și cumpărături a tatălui său, a lui Cărstea Buhuș, din ispisoc de cumpărătură, ce-au avut tatăl său, Cărstea Buhuș, dela acestu Petr<u> v<oe>vod, din giumătate dintr'acelaș sat Criveștii, din partea din gios, o a triilea parte și a tria parte din giumătate din satul Găurenii și a triia parte din giumătate din satul Răvăcanii și a patra parte din satul Hotcești, ce îi este cumpărătură a lui Cărstea Buhuș dela Ilea *fost* pârcălab și dela fratile său, Udrea și dela Ion, ficiorii Marinii și dela nepoții lor, dela Toader și dela fratile său, Costin și Ionașco și dela surorile lor: Sofica și Nastasiia, copii Voicăi, fetii Mărinii, toți nepoții Nastii, dintr'acelaș uric de împărțeală, ce-au avut moșii lor dela Petr<u> v<oe>vod, ce-au fost mai înnainte. Drept accia, ca să-i fii lui și dela noi, cu tot venitul.

Și pentru aceia, așijdirea au venit, înnaintea noastră și înnaintea tuturor boerilor noștri ai Moldovii, Lucuci și frații lui, Dumitru și Vasilii și sora lor, Nastasiia, fiicorii Anghelinii Alboe, nepoții lui Patrașco, strănepoți a Mărică și a lui Bran, prestrănepoți a lui Costea și a lui Giurgea Stravici și ș'au vândut a lor drepte ocini și moșii, dintr'acelaș de mai sus arătat uric, ce-au avut moșii lor, de împărțeală, dela Petr<u> v<oe>vod, ce-au fost mai înnainte, din giumătate de sat din partea din sus, dintr'acelaș sat Criveștii, o a patra parte și cu loc de heleștei și de mori, pe pârâul Criveștilor și a patra parte din Găureni și a patra parte din giumătate de sat din Hotcești, ci le este lor moșie și o a patra parte dintr'acciași giumătate (lipsă)[1]), ce le-au fost lor cumpărătură dela Udrea stolnicel, ficiorul Marinii, nepot Nastii, pe aceiaș au vândut-o Nastasiii, giupânesii lui (lipsă)[1]) pah<a>r<nic> și ficiorului, lui Dumitru Buhuș, drept șapte sute taleri de argint. Și le-au plătit lor deplin (lipsă, giumătate de rând)[1]) de cătră Steţco armanu, cupeț din Liov, pentru niște postav ce i l-au furat lui și au scos pe fratile lor, pe Lucuci, din închisoarea temniții, fiindcă din rudile lor nu s'au aflat ca să le plătească capitile (lipsă)[1]) din închisorea temniții, ce numai s'au aflat giupăniasa Nastasiia și ficiorul ei, Dumitru Buhuș și le-au plătit capitile lor. Drept aceia, să le fii lor și dela noi, cu tot venitul. Și apoi, sculându-se giupăneasa Nastasiia, de a ei bună

[1]) parantezele rotunde și menţiunile din ele sunt ale traducătorului din 1808.

voe, au dat toate acele de mai sus numite părți de ocini, ce le-au fost cumpărat ia, ficiorului său, lui Dumitru Buhuș, osăbit de ceilalți copii a ei.

Drept aceia, toate acelea numite părți de ocini, să-i fie și dela noi, mai sus numitului slugii noastre, lui Dumitru Buhuș, uric și ocină și întăritură, cu tot venitul, lui și copiilor lui, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot neamul lui, cine să va alege mai aproape, nestrămutat, nici odinioară în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus numite părți de ocini să le fie în părți cum să va alegi, din tot locul cât este pentru brană, iar de prin alte părți, să le fie de prin toate părțile după hotarăle lor cele vechi, pe unde din veci s'au apucat.

Și pentru aceasta iarăș dăm și întărim slugii noastre, lui Dimitrie Buhuș, a lui drepți robi Țigani, ce-i are de baștină și cumpărătură, anume Hogia, ficiorul Simzii, pe care l-au plătit giupăniasa Nastasiia (lipsă) [1]) lui Miron Romăşcel și au dat pentru dănsul 1 cal, ca de 70 taleri și Precop și Gheorghie, ficiorii Hogii și Druman și soru-sa, Solomiia, copii Simzii, din uric ce-au avut moșu lui (lipsă) [1]) dela Petr<u> v<oe>vod, ce au fost mai înnainte.

Și iarăș îi dăm și îi întărim pe un Țigan anume Oprea și pe ficiorul lui, Gheorghie și pe fimeia lui Gheorghie, anume Agafiia și copii<i> lor: Cărstăna, Grăpina și Mărica, că au plătit pentru dănșii, giupăniasa Nastasiia (lipsă) [1]), fiindcă au vrut să-l spânzure pe Oprea, pentru că au furat niște marfă dela niște vecini a lui.

Și *deasemeni* îi întărim giupănesii Nastasiii și fiiului ei Dumitru Buhuș, pe o Țigancă, anume Nastasiia, fata lui Toader Țiganul, ficior lui Parco (lipsă)[1]), cu Mărica, cu o Țigancă, Ion Băcioc bătrânul și au plătit partea lui Băcioc pe Țiganca lui, ce i s'au venit giumătate (lipsă) [1]). Drept aceia, să le fie lor și dela noi acei de mai sus numiți Țigani (lipsă) [1]).

Și spre aceasta este credința domnii mele de mai sus numit, noi Io Costantin Moghila v<oe>vod și credința tuturor boerilor noștrii ai Moldavii, a mari și mici.

Și spre mai mare tăriia și întăritura tuturor acelor de mai sus scris<e>, am poruncit cinst<it> credinciosului nostru, dum<nealui> Lupul Stroici *mare* log<o>f<ă>t să scrie și pecetea noastră să o legi către această adivărată carte a noastră.

Noi Costantin v<oe>vod.

Au iscălit, Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Din limba sărbască s'au tălmăcit de Ion Stamate pit., în Eș<i>, 1808 Oct<om>v<rie> 20.

Acad. R.P.R., CCCCXXV/4.
Trad. rom.

307

1609 (7117) Iulie 27, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri dela sfânta mânăstire

[1]) parantezele și mențiunile din ele sunt ale traducătorului.

Galata, pentru aceia ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și apere hotarul dela seliștele lor, anume Mânjeștii și Petreștii cu tot hotarul lor și cu poiana care se numește Vlamnicul pe Stavnic. Nimeni să nu cuteze să intre în hotarul lor, nici să cosească fân, nici să pască vite, nici să are, fără știrea lor.

Iar pe care îl vor găsi cosind fân sau păscând vite, iar ei să aibă a-i lua totul cu ce îl vor afla în hotarele lor. De aceia, nimeni să nu îndrăznească să intre sau să calce fânul, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 <1609> luna Iulie 27.

Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Ureche mare vornic a învățat.

Gheorghievici <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/7.
Fotocopie după un orig. slav.

308

1609 (7117) Iulie 27, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamțului, cum veți vedea această carte a domniei mele, să aveți a lăsa în pace de muncă și de iliș, 4 poslușnici ai sfintei mânăstiri Pângărați, unde este hramul sfântului mucenic izvorîtor de mir Dimitrie și să aveți a-i scrie deosebit cu alte slugi boierești și vi se va ține în seamă.

Așa să știți și mai mult să nu-i turburați, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 <1609> Iulie 27.

† Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

† Marii boieri au învățat.

† Mitrofan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. contemporană.

309

1609 (7117) Iulie 28, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Ilie-

Vrabie vornic de gloate, dreapta lui ocină și cumpărătură din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela unchiul domniei mele, Simeon voevod, un sat anume Brezenii pe Elan ce este în ținutul Fălciului și cu hotar pe amândouă părțile Elanului și cu loc de moară la Elan și cu bălți de pește și cu loc din grind, care îi este cumpărătură pentru trei sute și cinsprezece taleri de argint dela Crăciun și sora lui, Măgdălina, fiii lui popa Lupul, nepoții lui Bălan și «dela» altă Măgdălina, fiica lui Dumitru, nepoata Nastei și Frâncul, fiul lui Turcea și Măria, fiica lui Petriman, nepoții lui Mihăilă și Ion și sora lui, Mărica, copiii lui Alexa, nepoții lui Cornea și Părasca și fratele ei, Arici, fiii lui Macovei, nepotul Mușei și Berciac, fiul lui Trifan, nepotul lui Bodea și Ionașco, fiul lui Vasilie, nepotul lui Trifan și Cioban, fiul lui Cârstea și Vasilica și Mărica, fiicele lui Lehaci și Ihnat și sora lui, Frăsina, copiii Mancăei, nepoții lui Alexa și Toader și Tudurăneasa, fiica lui Jurj și Drăgaia și Țiganca, fiicele lui Băurauul, nepoatele lui Marco și Toadca, fiul Zlatei, nepotul lui Berezanul, toți strănepoții lui Drăgșan Berizanul și a surorilor lui, Dobra și Ruja și Armeanca și ai lui Ilea și Stanciul și ai Marușcăi și Stanei, din privilegiul de cumpărătură, ce au avut bunicii lor mai sus scriși dela Petru voevod cel de mai înainte. De aceia, să-i fie dela noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri Blaga și surorile, Drăgălina și Pietra, copiii lui Toader Făilă și Agafia și fiii ei, Albul și Ion și Salomia și Lelea, fiicele lui Crăciun și iarăși alt Blaga, ce trăește în Fărcești, în ținutul Neamțului și Grozav cu frații lui și Mărena și fiul ei, Zaharia și Rusca, fiul .....[1]) și Onaca și Anesia și Ștefan, fiul lui Pântelei și Toader și Onaca și Măgdălina și Nedelea și Cârstea și Simion, toți nepoții lui Praja și alt Simion, ce a avut cumpărătură dela Năbloj, fiul lui Zarbul, toți nepoții și strănepoții lui Mihul Poiană, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul ce a avut bunicul lor mai sus scris, Mihul Poiană, dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire, dela Alexandru voevod, a patra parte din satul Rădeni, pe Tutova și cu loc pe amândouă părțile Tutovei și cu loc de moară și cu pădure, ce este în ținutul Tutovei. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută și zece taleri numărați. De aceia, să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Trifan Crastavăț și fratele lui, Platon și sora lor, Anușca, fiii Smolei și Blaga și fratele lui, Ionașco, fiii lui Efrim și Vasilie Tărbulul, fiul Simzianei și Iașul și femeia lui, Cerna, fiica Floarei și Floarea, fiica lui Nechifor, nepoata Floarei, femeia lui popa Bratea, ce a avut ea și cumpărătură dela Trifon Crastăvăț și popa Gliga, ce-i este lui cumpărătură dela popa Cozma, fiul Magdei și Barbul, fiul

[1]) loc alb în orig.

Drăghinei, nepotul lui Crăciun și Pântelei și Gligor și Ionașco și Toader, fiii lui Reciul, toți nepoții și strănepoții lui Smolea, iarăși de bună voia lor și-au vândut dreapta lor ocină și dedină, din acelaș mai sus scris sat Rădeni pe Tutova, pe amândouă părțile Tutovei și cu loc de moară, iarăși a patra parte din tot satul. Aceasta au vândut deasemeni slugii noastre mai sus scrise, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută și zece taleri de argint, din aceleași privilegii mai sus scrise, ce a avut bunicul lor, Smolea, dela Ștefan voevod cel Bătrâu și de întărire dela Alexandru voevod. De aceia, să-i fie și aceasta dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Toader Dârdul, fiul lui Toma Dârdul[1]) și Gliga și femeia lui, Cârstina, fiica lui Nicoară și Pavăl, tot fiul lui Nicoară și Nedelea, sora lui Ion Topor și alt Ion și fratele lui, Gligor Rădiche și Ana și Todosia, copiii lui Topor și Nastea și fratele ei, Ionașco, fiii aceluiaș Topor, ce au avut cumpărătură dela Țuțurman și Gavril Cucolie, fiul lui Toader Bulai și Toader, fiul lui Buculei și Crăciun, ginerele lui Cucolie și Toader și frații lui, Ștefan și Onac și Sora și Condroae, fiii lui popa Andronic, care a schimbat cu Țuțurman, pentru partea lui Cucolie, toți nepoții și strănepoții lui Neagul, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină, și dedină din aceleași privilegii mai sus scrise, a patra parte, din acelaș sat, Rădeni pe Tutova și cu loc de moară și pe amândouă părțile Tutovei. Aceasta au vândut deasemeni slugii noastre, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută și zece taleri numărați. ‹De› aceia, să-i fie și aceasta dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Petrea Berheci și sora lui, Ileana și nepotul lor, Ion Chirilă, fiii lui Lie și Țuțurman, ce au avut cumpărătură dela Floarea, fiica lui Dragotă și a schimbat cu ei și i-a dat o parte din Tunsești, iarăși cumpărată tot dela Petrea Berheci și Gligorie, fiul lui Nechita, ce au avut cumpărătură dela Negrilă Hrănescul și altă parte a avut-o dela Copaci, fiul lui Dragotă și Ileana, ce a avut cumpărătură dela Petrea Chicoș și dela Ciortănești și Gligor, ce a avut schimb cu Ileana și Barbul și Ion Oncear și Toader și Nechita, ‹toți› nepoții și strănepoții lui Dragotă Poiană, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură și schimb, cari au avut din bătrânul acesta mai sus scris, din partea lui Dragotă Poiană și din aceleași privilegii mai sus scrise, a patra parte din acelaș sat, Rădeni și cu loc de moară la Tutova și cu parte pe amândouă părțile Tutovei. Aceasta au vândut, deasemenei mai sus scrisei slugii noastre credincioase, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută și douăzeci de taleri numărați. Și le-a plătit totul, deplin.

De aceia, să-i fie și aceasta dela noi cu tot venitul. Și întru aceasta deasemeni, dăm și întărim mai sus scrisului, Ilie Vrabie vornic de gloate, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela părintele domniei

[1]) pasagiul «Toader . . . Toader Dârdul», șters cu cerneală.

mele, Eremia voevod, trei părți din satul Bârsănești, din partea de jos și cu loc de moară la Elan ‹și cu loc de bălți și din grind, pe de amândouă părțile Elanului, ce este în ținutul Fălciului, ce îi este lui cumpărătură dela Ileana și dela fiii ei, Ion . . . . .[1]) său și Eremia și Mărina și . . . . .[1]) Stanca, pentru o sută de taleri de argint, din privilegiul de danie ce au avut bunicii lor dela Petru voevod cel de mai înainte.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim slugii noastre credincioase, Ilie Vrabie vornic, o parte de ocină din același sat Bârsănești, iarăși pe amândouă părțile Elanului și cu loc de moară și cu loc din bălți și din grind, din ispisoc de cumpărătură, ce are dela părintele domniei mele, Eremia voevod, care îi este cumpărătură din aceleași privilegii mai sus scrise, dela. . .[1]) și dela fratele lui, Ion Tuda stolnicel, fiii Tudorei, nepoții lui Negre, pentru cincizeci de taleri numărați.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim mai sus scrisului Ilie Vrabie vornic niște părți de ocine, din același sat, Bârsănești și din Gur‹ești› și din Menești și o vie din Gurești, din ispisoc de danie ce are dela părintele domniei mele, Eremia voevod, care îi este danie dela vărul lui, Târlea, pentru ca să aibă el a-l socoti și a-l îngriji, până când va fi viu, iar după moartea lui, iarăși să aibă să-l pomenească ‹cum› se cuvine unui mort. De aceia, să-i fie și aceasta dela noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ionaș și femeia lui, Anisia, de bună voia lor și au vândut toată partea lor, a Anisiei, ce se va alege din acel sat, Bârsănești pe Elan și cu baltă și cu parte din grind, ce este dinspre Prut, din acele privilegii mai sus scrise. Acestea au vândut deasemeni slugii noastre Ilie Vrabie, pentru douăzeci de taleri de argint.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ionașco, fiul lui Pepelea și Pântelei, fiul lui Bu . . . . .[2]) nepoții lui Hârbor, iarăși de bună voia lor și au vândut toată partea lor de ocină ce se va alege din același sat Bârsănești pe Elan, pe amândouă părțile Elanului și cu bălți și cu parte de grind. Aceasta au vândut tot lui Ilie Vrabie vornic, pentru douăzeci de taleri numărați. Și le-a plătit totul, deplin, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia, toate aceste mai sus scrise părți de ocine și sate, să fie slugii noastre credincioase mai sus scrise, Ilie Vrabie vornic de gloate și dela noi, uric și ocine și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise și acestor părți de ocine, să fie, din tot locul, cum se cuvine, cu dreptate și din câmp și din apă și din pădure, iar dinspre alte părți, să fie din toate vechile ‹lor› hotare, pe unde din veac au fost folosit.

---

[1]) loc șters, ilizibil în orig.

[2]) loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io ‹Costantin› Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco mare ‹vornic de țara de sus›, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gligorie ‹și Stani›slav pârcălabi de Neamț, ‹credința panului› Manole și Lecа pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Chiriță Dumitrachi ‹postelnic›, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului ‹Ni›coară Prăjescul vistier, credința panului Voroutar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața ‹și domnia› noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i este dreaptă ocină și cumpărătură, pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, în Iași, în anul 7117 ‹1609› luna Iulie 28 zile.

Și a iscălit Stroici logofăt ‹m.p.›

‹Pe verso, însemnare contemporană românește:› „Câte ocine sintu scrise într'acest uric, toate sintu plătite și tocmite, numai partea lui Toader Dârdur, din sat din Rădeni, n'au vrut să ia bani, dereptu din satu, ce au tocmit cu dânsul, să-i dea aiurea sau să-i cumpere loc, dereptu loc, printru acéia se-au pus la uric. Parte lui iaste dintr'a patra parte, ce să va alége o parte mică, iar décă-i va da aceia ce ... [1]) dres de schimbătură.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 295.

Orig. slav. perg., rupt, pecete atârnată.

Cu o trad. rom.; altă trad. rom. din 1794, la Arh. St. Buc., M-rea Neamț. XXXVIII/6.

310

1609 (7117) August 2.

Suret dipe suretul ci s'au scos di pe alt suret di pi ispisocul sărbescu dela Costandin Movilă v‹oe›vod, din let 7117 ‹1609› Avt. 2.

Precum domniia mea ne-am milostivit și am miluit și am întorsu satul Zăvidini, jupânesii răposatului Andrei *fost* hatman și feciorilor lor, care sat au fost lor miluirea și cumpărătura-i dela Petre v‹oe›vodă, precum au arătat înnaintea

[1]) loc șters, ilizibil.

și deasemeni, rudele lor, Bordea și Negrea, fiii ...[1]) toți nepoții lui Maxin Podoleanu și strănepoții lui Simion Căptar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină și dedină, din uric ce a avut bunicul lor Simion Căptar dela Ștefan voevod cel Bătrân, un sat anume Mălicenii, ce sunt pe pârâul Chigheci, ce este în ținutul Chigheciului și au vândut credinciosului nostru boier, pan Dumitrachi Chiriță mare postelnic, pentru trei sute taleri de argint. Și le-a plătit deplin.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Bătie, fiul lui Șoimul cel bătrân și rudele lui: Prigoci, fiul Piticoaei și Nechifor și Ion, fiii Vrancei, toți nepoți lui Șoimul și asemenea rudele lor, Ion și Trifan, fiii Simănasăi și Leuștean și fratele lui, Nistrea, fiii lui Ion Turcul, nepoții lui popa Țintea, iarăși de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiu ce au avut bunicii lor mai sus scriși Șoimul și popa Țintea, dela...[1]) voevod, o seliște, anume Bechenii, pe Prut, ce este în ținutul Chigheciului și au vândut, deasemeni boierului nostru Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru două sute de ‹galbeni› unguresti. Și le-a plătit lor deplin.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Trifan, fiul Mușei, nepotul Milei și Tomii, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură a bunicilor lui mai sus scriși, Milea și Toma, din uric ce a avut de cumpărătură, Milea și Toma, dela cel mai dinainte Petru voevod, a treia parte din satul Colăcelul, pe Sărățele, ce este în ținutul Chigheciului și a vândut deasemeni lui pan Dumitrachi Chiriță postelnic, pentru optzeci taleri.

Și deasemeni a venit înaintea noastră sluga noastră Leontie, fiul lui Ispas, nepotul lui ...[1]) iarăși de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din uric, ce a avut bunicul lui, dela Ștefan voevod, o parte din Răiceni, la Mlehna, ce este în ținutul Chigheciului și a vândut deasemeni boierului nostru, lui Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru patruzeci de taleri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră Gligorie, fiul lui Miron și rudele lui: Timotin, fiul lui Ion Zanciu și Caisin, fiul lui Ciumeș și Sava, fiul Cârstei și Istratie, toți nepoții lui Hodor și Toader și Moldovan, fiii lui Tuduran, nepoții Părascăi, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din ispisoc de mărturie ce au avut ei dela domnia mea, toată partea lor ce se va alege din satul Buecani, ce este în ținutul Lăpușnei, la Bâc și cu loc de iaz și de moară și au vândut deasemeni lui Dumitrachi Chiriță postelnic, pentru o sută și cincizeci taleri.

Și deasemeni au venit înaintea noastră slugile noastre Anton și fratele lui, Bratul, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de mărturie, ce au avut dela domnia mea, toată partea lor ce se va alege

[1]) loc alb în orig.

dintr'un sat Lieşti, pe Botna Mare şi cu loc de Iaz, în Botna, ce este în ţinutul Lăpuşnei, ce le-a fost cumpărătură, dela Stamatie Grecul şi au vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru şaptezeci taleri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Ivan, iarăşi de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din acelaşi sat Lieşti, pe Botna Mare, ce-i este cumpărătură dela Lupul, fiul ... [1]), nepot lui Lie, toată partea lui, ce se va alege şi a vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru treizeci taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră slugile noastre Crăciun spătar şi Bondea şi Dumitru şi Cârstoae şi alţi răzeşi, de bună voia lor şi s'au tocmit cu boierul nostru, Chiriţă postelnic, ca să aibă a stăpâni Chiriţă postelnic jumătate dintr'un iaz, ce este pe Botna Mare, în satul Lieşti şi cu ţărmul de către răsărit. Insă această jumătate din acest iaz şi cu moară, ce este făcut, să fie lui Crăciun şi lui Bondea şi lui Dumitru şi Cârstoae şi altor răzeşi şi cu ţărmul de către apus.

De aceia să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră popa Andronic şi fratele lui, Bărbânţă fost armaş, fiii lui Drăghici Bărbânţă şi nepotul lor, Gavril, fiul lui Ieremia Bărbânţă stolnic şi rudele lor: Mihăilă şi sora lui, Anghelina, fiii lui Lazor şi Mar [2]), fiul Agafiei şi Gavril, fiul Mărinei, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Toader Bărbânţă şi ai surorii sale, Anii şi ai lui Mariş, iară de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiu ce au avut bunicile lor, Mărusea şi Ana, dela Ştefan voevod cel Bătrân, jumătatea de jos a satului Berbenţeni, pe Crasna şi cu loc de iaz şi de moară în Crasna şi au vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru două sute de taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Nastea şi sora ei Părasca, fiicele lui Gligorie Roşca, nepoatele lui Toma, strănepoatele lui Mariş şi Anei, de bună voia lor şi au vândut dreptele lor ocine şi dedine, din aceleaşi privilegii, din acelaş sat Berbenţeni, din jumătate, a treia parte şi cu partea lor, din loc de iaz şi de moară, pe Crasna şi au vândut iarăşi lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru treizeci de taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Ion şi fraţii lui, Gavril şi Nechita şi Vasilie şi sora lor, Nastasia, fiii lui Simion şi ai Chirenii, nepoţii lui Portărescul, iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a tatălui lor, Simion şi Chirenii, din a patra parte, din satul Dumeşti, jumătate, pe Prut, ce este în ţinutul Iaşi, din ispisoc de mărturie, ce ei au avut dela însumi domnia mea şi au vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru patruzeci taleri de argint. Şi le-a plătit totul, deplin, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

[1]) loc rupt în orig.

De aceia, toate ocinele mai sus scrise și părțile de ocine să fie <boierului> nostru mai sus zis Chiriță Dumitrachi postelnic, și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor ocine mai sus scrise și părți de ocine, câte se vor alege din tot locul, cât este pentru folosință, iar dinspre alte părți, să fie din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nestor Ureache mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Stănislav și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Leca pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica, hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Lozenschi stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acesta să nu le strice întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i sunt drepte ocine și cumpărătură pe drepții și proprii săi bani.

Iar pentru mai mare putere și tărie tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7117 <1609> luna August 4.

Costantin voevod <m.p.>

Și a iscălit Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 235.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

312

1609 (7117) August 6, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor domniei mele, câți vor merge cu slujbele domniei mele prin ținutul Dorohoi, podvodarilor și olăcarilor și deșugubinarilor și globnicilor și stețiarilor și tuturor celorlalți care vor mai umbla cu slujbele domniei mele prin acel ținut. Vă dăm de știre să nu turburați sau să trageți satul

sfintei mânăstiri, anume Scliște<n>i, unde este hramul sfântului Necolai din Țarină, pentrucă domnia mea m'am milostivit și le-am făcut carte de scuteală [1]), pentru câte am scris mai sus, ca să fie în pace. Și voi, mari vătafi, să nu aveți a intra în acel sat, nici slugile voastre; și voi, dăbilari, să nu aveți a lua vitele lor pentru alte sate, ci să aibă a-și plăti dabilele lor; și voi, gorștinari de oi și porci și voi, desetnici de stupi și dăbilarii să nu aveți a face ocol [2](în acel sat.

Dacă cineva nu va asculta <din> câți am scris mai sus în această carte a domniei mele, iar acel om va fi de mare rușine înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> August 6.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Marii <boieri au învățat>.

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/74.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

313

1609 (7117) August 16, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest credincios boier al nostru, pan Dumitrachi Chiriță mare postelnic, a slujit drept credincios, mai înainte sfântrăposaților domni de mai înainte, părintelui domniei mele, Ieremia voevod și unchiului domniei mele Simion voevod al țării noastre, iar astăzi slujește și nouă, drept credincios și țării noastre.

De aceia noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, lui și cneaghinei lui, Maricăi, mătușei domniei mele, fiica panului Gheorghie pârcălab de Hotin, cu un sat anume Sencăuții [3]) și cu loc de iaz...[4]). Ce a fost acest sat al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul...[4]) ce este în ținutul Hotin. Și le-am dat și i-am miluit cu acest sat, una, pentru slujba lui drept credincioasă, alta, ei ne-au dat o mie <galbeni> unguresti și i-am dat în treaba țării. De aceia, acest sat mai sus scris, Sencăuții [3]) și cu loc de iaz, să le fie și dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni am dat și am miluit domnia mea, mai sus zisului nostru boier, panului Dumitrachi Chiriță postelnic și cneaghinei lui, Maricăi, mătușei domniei mele, cu un vad de moară, pe râul Jijia, ce este în hotarul satului

[1]) „scuteală", așa în orig.
[2]) „Ocol", așa în orig.
[3]) tăiat în orig.
[4]) loc alb în orig.

Pipereștilor, unde cade și o gârlă din Prut, ca să-și facă moară. Ce mai înainte de această vreme, a fost dat acest loc de moară de sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod, lui Necanul fost mitropolit și a făcut acolo moară și a înecat hotarul satului Pipereștilor și al Tomeștilor cu acel iaz. Și întru aceasta, părintele domniei mele, când a văzut că strică hotarul acelor două sate și a venit pâră, a trimis pe Radul ureadnic de Iași și a tăiat acea iezătură; și acea moară a durat numai trei luni. Și diresurile dela tatăl domniei mele ce au făcut lui Necanul mitropolit, pe acea moară, au rămas la dânsul. De aceia, dacă se vor ivi în vreo oarecare vreme sau în oarecare zile, să nu fie de credință, pentrucă însuși părintele domniei mele l-a fost dat și după aceia el însuși a trimis și l-a stricat când a văzut că strică hotarul acelor două sate și a venit pâră.

De aceia, acest mai sus scris <sat> anume Sencăuții și cu satul Pipereștilor, cu iaz și acel vad de moară în Jijia, ce este în hotarul satului Pipereștilor, ca să fie mai sus zisului nostru boier, pan Dumitrachi Chiriță mare posteluic și cneaghinei lui, Maricăi, mătușei domniei mele și dela noi uric și ocine și danie și miluire și cumpărătură și întărire cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, cine li se va alege mai aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris Sencăuții, cu satul Pipereșți, să fie, din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureache mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Stanislav și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și...[1]) pârcălabi de Roman, credința panul Ghenghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din frații noștri sau din neamul nostru sau dintre copiii noștri sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească pentrucă-i este dreaptă vislujenie și alta, ei ne-au dat dreptii și proprii bani.

Iar cine s'ar ispiti să strice această danie și miluire și întărire a noastră, acesta să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de cei 318 sfinți și purtători de dumnezeu părinți, care au fost la Nicheia și de toți sfinții. Și să

[1]) loc alb în orig.

fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și tărie tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7117 <1609> luna August 16 zile.

Costantin voevod <m.p.>

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 236.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

314

1609 (7117) August 18, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre. Cozma Plop diac și fratele lui Eremia și surorilor lor, Antimia și Dumitra, cneaghina lui Ghiorghie vornic și nepoata lor, Tecla, le-am miluit cu mila noastră deosebită și le-am dat și le-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și dedină, din ispisoace[1]) de întărire ce au avut dela Petru voevod și dela Aron voevod și dela sfântrăposatul părintele domniei mele Eremia voevod, jumătatea satului Iadinți, pe Racovăț, ce este în ținutul Hotinului și cu loc de iazuri și de moară, partea de jos, pe amândouă părțile pârâului, care această jumătate a satului Iadinți, pe Racovăț, partea de jos, pe amândouă părțile pârâului, este schimb al mamei lor Marica, sora lui Ionăș Căpotici, cu Vlașin pitărel. Și a dat Mărica a patra parte de sat din Berehuești, ce este sub Ciornohal, în ținutul Iașilor, Iar privilegiul de schimb dela Petru voevod cel Bătrân, pe carel-a avut mama lor, Mărica, l-a pierdut fratele ei, Ionăș Căpotici. De aceia, să le fie și dela noi, cu tot venitul.

Și la aceasta iarăși dăm și întărim mai sus scrișilor, Cozma Plop diac și fratelui lui, Eremia și surorilor lor, Antimia și Dumitra și nepoatei lor, Tecla, dreapta lor ocină și dedină din satul Căpoteni, ce este în ținutul Hotinului, toată partea mamei lor, Marica, sora lui Ionăș Căpotici, ce se va alege jumătate din partea lui Ionăș Căpotici, din ispisoc, ce au avut dela...[2]) voevod, de...[2]).

De aceia, acea mai sus scrisă jumătate de sat din Iadinți, jumătatea de jos și cu loc de iazuri și de mori pe Racovăț, de amândouă părțile pârâului și acea parte a mamei lor, Marica, ce se va alege din Căpot<eni, jumătate din partea lui Io-

[1]) «ispisoace» în orig.
[2]) loc alb în orig.
[3]) loc rupt în orig.

u»ăș Căpotici, să fie mai sus ziselor slugi ale domniei mele, Cozma Plop diac și frate lui lui, Eremia și surorilor lor, Antimia și Dumitra, cneaghina lui Ghiorghie vornic și nepoatei lor, Tecla și dela noi, uric și ocine și întărire, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, cine li se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise ocine, să fie pe părți, cum se va alege cu dreptate, din tot locul, cât este de folosință, iar dinspre alte părți să fie din toate părțile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Stanislav și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și...[1]) pârcălabi de Roman, credința panului Dumitrachi Chirița postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschii stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, fiindcă le sunt drepte ocine și dedine.

Iar spre mai mare putere și tărie tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare[2]) <logofăt, să scrie și> să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco <în> Iași, în anul 7117 <1609> August 18.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R. DLXXIX/149 și Peceți, nr. 95.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Documentul e rupt în două. Începutul se află la seria documente, cota de mai sus, iar ultimele rânduri și pecetea la: Peceți, nr. 95.

315

<1609—1611> August 18.

† *Iată dar eu, cneaghina* Nastasiia Ciolpăneas<a> și Dumitru[3]), *fiul meu,* mărturisim cu cest zapis al nostru, cumu amu noi luoatu cindzeci de taleri dela fratele mieu, dela giupânul Nicoar<ă> visternicul cel mare și amu pus zălogu

[1]) loc alb în orig.

[2]) de aci completat după documentul cu cota: Peceți, nr. 95.

[3]) scris peste alt cuvânt.

printr'acei bani, o casă din Săoani, până la culesul viianilor[1]), să-i dămu acei bani, ce-s mai sus scriși, cîndzeci de taleri. Iară de nu-i vomu da banii atunce, la acéia vreme, ea să fie cu acea casă, cu totu venitul, ce să va alége partea noastră și atonce noi să avămu a mai face domnisale și alte derése, să-i fie ocină pre acea casă din Săoani, ce o amu și noi cumpăratu dela Văcălie.

Și'ntr'aceasta tocmală au fost: Gligorie Șcheianul și Calapod *mare* hănsar *și* Ghiorghi, fiul *lui și* Toma Brut<u> *și* Toader Moțoc *și* Haraga diiac, ca să se știe.

Și mai mare mărturie, amu făcut și acest zapis și amu pus pecétea mea și a estoru boiari a tuturora, ce-s mai sus scriși, pre acest zapis, să fie de credință.

Ag<u>st 18.

Calapod.

Eu Nastasiia încă am pus peceatea.

Acad. R.P.R., CCCCLXVII/7.
Orig. rom., hârtie filigran, 7 peceți inelare, aplicate.
Datat după Nicoară Prăjescu mare vistier.
In Iunie — Nov. 1608 era Isac Balica mare vistier.

316

1609 (7117) August 20, Iași.

Noi Costandin Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnul țării Moldovii. Dat-am această carte a domnii meli, jupânesăi Varticesăi și ficiorilor ei, ca să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, a ține un vad de moară ci-au cumpărat dila Stan Oță și dila ficiorii lui, din Clipicești, mai din gios di satul Clipicești. Și pe acel vad di moară au făcut Cărste Platon moară și nicio triabă nu are cu acel vad di moară și tot vadul s'au vândut de Stan Oță și ficiorii, lui Vartic *fost mare* vornic.

Pentru aceia, nime să nu îndrăznească a opri sau a gâlcevi, înaintea aceștii cărți a noastre.

In Iaș<i>, v<ă>l<e>at 7117 <1609> Avgust 20.

Domnul a zis.

Marii boeri au învățat.

Arh. St. Buc., Condica M-rei Soveja, nr. 656, p. 31.
Trad. rom.

317

<1609> August 20, Bârlad.

† Adică eu, Gligorie Gâlțu pârcălab și Ion miedar și popa Avram și Vasile cel bătrân și Popăscul diac dăm știre, cu această scrisoare a noastră, cum a venit înaintea noastră Gligorie și Maftei, nepoți ai lui Cernat Bălțatul, de bună voia

[1]) probabil: „viilor".

lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină ce li s'a cuvenit, doi bătrâni din seliștea Cernăteștilor. Aceia au vândut-o lui Podoleanu mare vatah, pentru cincisprezece taleri de argint, bani gata, însă a dat el Podolean din averea sa ce o are în afară de Buțurcoae, soția lui. Pentru aceia s'a sculat Podolean și a plătit plată deplină, acei mai sus scriși cincisprezece taleri de argint dinaintea noastră și dinaintea a mulți oameni buni, bătrâni și tineri și megiași dimprejur, ca să-i fie ocină și dedină lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și la tot neamul lui care se va alege cel mai aproape.

Pentru aceia, noi dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am făcut acest zapis pentru credință și mărturie, ca să-i fie și dedină în veci.

Și altul să nu se amestece niciodată. Și pentru mai mare credință ne-am pus pecețile noastre, să se știe.

Scris în târgul Bârlad, August 20.

Gheorghe diac din târgul Bârlad a scris acest zapis.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/3.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.
Cu două traduceri contemporane.
Datat după doc. din 13 Mai 1609.

318

1609 (7117) August 21, Iași.

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat, credinciosul nostru boier, Boul vistier și s'a jeluit înaintea noastră împotriva lui Ciocârlie fost armaș, pentru patruzeci ‹galbeni› unguresti, pe care i-a dat bani gata și pentru 4 boi și pentru 4 vaci și pentru un cal, ce a luat dela el, când au fost acele răzvalure[1]). Iar Ciocârlie s'a rugat dinaintea domniei mele și dinaintea întregului sfat și și-a luat zi la sfântul Dimitrie, ca să vină aici, să-i facă dres pe o parte de ocină din satul Stăjăreni și deasemeni pe o parte de ocină din satul Corlătești, pentru acea datorie, cu care-i este dator. Iar dacă nu va fi la acea zi, care mai sus scriem, cum s'a rugat el dinaintea noastră, ca să-i facă dres, iar credinciosul nostru boier, Boul vistier, să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească ocina lui, ce are el în satul Munteni.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a stăpâni sau a opri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

[1]) «răzvalure» așa în orig.

Scris în Iași, anul 7117 ‹1609› August 21.
† Însuși domnul a poruncit.
Marii boieri au învățat. A iscălit Stroici logofăt ‹m.p.›
† Loghin ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/147.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

319

1609 (7117) August 21, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod, domn a toată țara Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru Manoli pârcălab de Roman, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia sa și a vândut ocina și cumpărătura sa dreaptă, o seliște anume Ecușenii, din ispisoc de înnoire și întărire ce a avut dela domnia mea, făcut dintr'un uric, care a fost dela sfântrăposatul Petru voevod acesta al doilea. Care această seliște Ecușenii a fost ascultătoare către ocolul Romanului. Aceasta a vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, pentru trei sute de ughi roșii. Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic, și a plătit acei bani mai sus scriși, 300 ughi roșii, toți deplin.

Deci noi, dacă am văzut vânzarea de bună voie și o asemenea tocmeală și plata deplină și noi deasemeni am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, acea seliște mai sus scrisă, anume Ecușanii, care este între Săboani și Berendeești, care a fost ascultătoare către ocolul Romanului, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și dela noi uric cu tot venitul și cu toate hotarele.

Și într'aceasta, iarăși însuși credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureche vornic de țara de jos, ne-a mărturisit că a dat și a miluit sfintei sale mânăstiri nou zidite, unde este hramul tăierea cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, acea seliște mai sus numită, Ecușenii, care este între Săboani și Berendeești, care a fost ascultătoare către ocolul Romanului.

De aceia noi, văzând și buna osârdie pe care o are el către dumnezeu și către dania și miluirea sa nou zidită, deasemeni și dela noi am dat și am întărit, ca să fie sfintei mânăstiri Săcul, această seliște mai sus numită, Ecușenii, cu toate veniturile, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris anume Ecușenii, ce este între Săboani și Berendiești, să fie din toate părțile pe vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la ‹aceasta› este credința noastră, a domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Petrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința penului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Stanislav și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și...[1]) pârcălabi de Roman, credința panului Dumitrachi Chiriță postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească întărirea și dania noastră, ci să le dea și să le întărească, după cum și noi dăm și întărim, fiindcă le este dreaptă ocină și danie și miluire dela boierul nostru mai sus numit, pan Nistor Ureche mare vornic, ce el a cumpărat pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cernat în Iași, în anul 7117 ‹1609› luna August 21 zile.

Costantin voevod ‹m.p.›

Și a iscălit Stroici logofăt ‹m.p.›

Acad. R.P.R., CXXXIV/95.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XIX.

320

1609 (7117) August 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, credinciosului Manole pârcălab de Roman, dreapta lui ocină și danie și vislujenie, un sat anume Childeștii, pe Moldova și cu vad de moară în Moldova, care acel sat Childeștii a fost domnesc, ascultător de târgul Roman. Și îi întărim din privilegiu de danie și de miluire ce are dela sfântrăposatul părinte al domniei mele Eremia Moghila voevod, care i-a dat și l-a miluit pentru dreapta și credincioasa slujbă.

[1]) loc alb în orig.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi acel sat mai sus scris, Childeștii și cu vad de moară în Moldova, uric și ocină și danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7117 ‹1609› August 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

† Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1835.

321

1609 (7117) August 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Avramia, fiica lui Ionașco, nepoata Agafiei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din Petia Mare, care este în ținutul Suceava, loc de trei case și cu jirebiile lor din țarină și cu grădini și cu tot locul de folosință ce se cuvine. Aceia a vândut ea credinciosului și cinstitului nostru boier pan Petrașco mare vornic al țării de sus, pentru optzeci taleri de argint și i-a plătit deplin. Iar privilegiile pe care le-a avut dela domnii de mai înainte, astfel a mărturisit ca înaintea noastră că le-a pierdut.

De aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7117 ‹1609› August 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

Stroici mare logofăt a învățat.

Nebojatco ‹a scris.›

Acad. R.P.R., XXXVII/63.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

322

1609 (7117) August 28, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Miron, fiul lui Crăciun, nepot lui Ilea de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină, din privilegiul de cumpărătură, pe care

l-a avut bunicul lui, Ilea, dela Ştefan voevod cel Bătrân, jumătate din a treia parte din jumătate de sat, din Scobenţeni, cu casa gata şi cu tot venitul. Acesta a vândut el slugii noastre, Gheorghie uş‹ar› din Scobenţeni pentru treizeci de taleri bătuţi. Şi s'a sculat sluga noastră mai sus scrisă, Gheorghie uş‹ar› şi i-a plătit deplin 30 de taleri bătuţi, în mâinile lui Miron, fiul lui Crăciun, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Gheorghie uş‹ar›, acea mai sus zisă jumătate din a treia parte din jumătatea satului Scobenţeni, ca să-i fie lui şi dela noi, ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi 7117, ‹1609› August 28.

Însuşi domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

Marmure ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XXXVII/70.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1811, ibid., CLXXXIX/68.

323

‹1610 Septembrie 1—1611 August 31› 7119, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ghervasie Marcovici fost brăniştear şi a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru un zapis făcut de oamenii buni, anume: Mândrul pitărel şi Dumitru stolnicel şi popa Maxin şi Arion armăşel, cum el a cumpărat ‹dela . . .›[1] fiica lui Hilip, a treia parte din a patra ‹parte› din sătul Buneşti, pentru douăzeci . . .[1] taleri număraţi. Şi deasemeni a cumpărat din acelaş mai sus zis sat Buneşti, jumătate din a patra parte, dela Gligorie, fiul popei Gheorghie, pentru douăzeci şi cinci taleri număraţi.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, când am văzut acel mai sus zis zapis, noi l-am crezut. Pentru aceia, să-i fie dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7119 ‹1610—1611›.

† Domnul a spus.

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit ‹m.p.›

Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XII/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

[1]) loc rupt în orig.

1609 (7118) Septembrie 2.

† Iată dar eu, Toma vornic de Botășani și Gheorghie comis și Dumitru șoltuz și cu 12 pârgari din Botășani, astfel mărturisim cu acest zapis al nostru, că a venit înaintea noastră Varvara, fiica Măricăi, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei a vândut dreapta sa ocină de moșie [1]) și cumpărătură, ce se va alege partea ei din satul Brăești, în jumătatea satului, din josul satului, în vatră și în câmp și în pădure și loc de iaz. Și a vândut acea ocină mai sus scrisă rude sale Eremia postelnic...[2]) bună toemeală...[2]) și i-a dat ei cu plată deplină, treizeci și cinci taleri...[2]) gata...[2]) să fie lui Eremia și fiicelor lui și nepoților ocină și cumpărătură dreaptă. Și să-și facă privilegiu la milostivirea lui' domnul nostru.

Și iarăși a venit, înaintea noastră, Oniță și cu femeia lui anume...[3]) fiii lui Necoară, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor ‹și› au vândut dreapta lor ocină de moșie [1]) și cumpărătură cât se va alege partea lor din satul Brăești, în jumătatea satului, din josul satului, în vatră și în câmp și în pădure și loc de iaz și au vândut rudei lor, Eremia postelnic. Deci Eremia a dat plată pentru acea ocină, treizeci și cinci taleri, bani gata, să-i fie ocină și cumpărătură.

Și iarăși a venit Dobrușa și Nastasia, fiicele Sofroniei și au vândut ocina lor, partea lor, cât se va alege din satul Brăești și au vândut lui Eremia postelnic. Astfel Eremia a dat plată deplină, treizeci și cinci taleri.

Și la această toemeală au fost oameni buni: Moșu din târg și Danul și Ciurilic și Andronic și alți mulți oameni de acolo. Și pentru mai mare tărie, am pus pecețile noastre la acest zapis, să se știe.

Nechiteanul a scris.

In anul 7118 ‹1609› Septembrie 2.

Toma vornic ‹m.p.›

Gheorghie vornic ‹m.p.›

Acad. R.P.R., XXX/74.

Orig. slav, hârtie, pecetea târgului și alte 3 peceți aplicate.

[1]) « moșie », așa în orig.

[2]) loc rupt în orig.

[3]) loc alb în orig.

325

1609 (7118) Septembrie 5, Iaşi.

Noi Costantin Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldovii. Adecă au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri a Moldovii, mari şi mici, Dumitra, fata lui Onciul Haleţschi, de nime silită, nici asuprită şi-au vândut drìapta a sa ocină şi moşie, ce au avut ea, dela părinţii săi, toată partea ei, jumătate de sat Puţurénii, pe Olavăţ, cu heleştei, în ţinutul Dorohoiului. Aceia au vândut cinstit şi credincios boiariului nostru, giupanului Isaac Balica, hatman şi părcălab de Suceava, drept trei sute şi cincizeci talere de argint, bătuţi. Şi sculându-să boiariul nostru, de sus scris, au plătit deplin, în măinile Dumitrii de sus scrise, înaintea noastră şi înainte a tot sfatul nostru, ca să-i fie lui şi dela domnie mea, driaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodinioară, în veci.

Insuşi domnul au zis.

In Iaşi, v‹ă›leat 7118 ‹1609› Sept. 5.

Pătraşcu *mare* vornic au învăţat.

Dumitru ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Condica M-rei Bârnova, nr. 226. p. 51.
Trad. rom.

326

1609 (7117) Septembrie 11, Galata.

† Pan Pătraşco mare vornic al ţării de sus şi pan Isac Balica hatman, părcălab de Suceava şi Nicoară mare vistier şi Precop Cărăiman vistier şi Vrabie postelnic şi Lupul Dragotă vornic de poartă. Iată au venit înaintea noastră Ionaşco fost cupar, fiul Grozavei, nepotul Erinei Sprâncenoae şi vărul lui, Dumitru, fiul Petrei, tot nepotul Erinei Sprâncenoae, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Drăguşeni pe Prut şi cu grădini, care este în ţinutul Fălciu, din privilegiul de cumpărătură ce l-a avut bunica lor Erină Sprâncenoae dela Petru voevod, jumătate din jumătatea satului Drăguşeni, din partea de sus, iar din jumătate de sat, din partea de jos, a cincea parte. Aceia au vândut fratelui nostru Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pentru şaizeci de taleri.

Deci noi, văzând buna lor tocmeală şi plată deplină, pentru aceia şi dela noi am dat şi am întărit fratelui nostru mai sus scris, Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Gălata, anul 7118 <1609> Septembrie 11.
Pătrașco vornic a iscălit <m.p.>. Isac Balica <m.p.>
Nicoară vistier <m.p.>

Acad. R.P.R., XXXI/34.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.

327

1609 (7118) Septembrie 12, Galata.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ionașco fost cupar, fiul Grozavei, nepot Irinei Sprâncenoae și vărul ei, Dumitru, fiul Petrei, tot nepot al Erinei Sprâncenoae, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Drăgușeni pe Prut și cu grădini, ce este în ținutul Fălciu, din privilegiu de cumpărătură ce a avut bunica lor Erina Sprâncenoae dela Petru voevod, jumătate din jumătatea satului Drăgușeni din partea de sus, iar din jumătatea satului, partea de jos, a cincea parte. Aceasta au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, Chiriță Dumitrachi mare postelnic, pentru șaizeci de taleri.

Deci domnia mea, văzând buna tocmeală și plata deplină, pentru aceasta și dela noi, am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier mai sus scris, Chiriță Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Gălata, anul 7118 <1609> Septembrie 12.
Însuși domnul a zis.
Costantin voevod<m.p.>
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., XXXI/40.
Orig. slav, pecete aplicată, o altă pecete în tuș.

328

<1609> Septembrie 14, Tupilați.

Iată noi Isac vistiernicel din Tupilați și Cârlig vistiernicel și Vasilie vistiernicel din Dobreni și Condrea vistiernicel din Hociunci și Frima vistiernicel din Dobreni, mărturisim noi, de rândul lui Ionașco vătah din Obârșie, că a cumpărat o ocină din satul Corocliești, dela Simion, care ține pe Uliena, fiica lui Cotujan și i-a dat 16 taleri numărați și deasemeni dela cumnatul său Andrei,

care ține pe Parasca, fiica lui Cotujan și i-a dat 16 taleri; și deasemeni dela vărul său Țigan ‹și› i-a dat 9 taleri, a patra parte din jumătate de sat, ce se va alege partea lui, cu tot venitul.

In casa lui Isac și am pus pecețile noastre pe acest zapis, să se știe.

Scris la Tupilați, Septembrie 14.

Arh. St. Iași, CLXXIV/107.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți timbrate.
Cu o trad. rom. din 1780.
Datat după colecția „Surete și Izvoade", XX, pp. 183, 188.

329

1609 (7118) Septembrie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Isac Stârcea, pentru ca să fie el tare și puternic cu această carte a domniei mele să oprească și să stăpânească tot iazul, mai jos de satul Popeni, acel iaz, pe care l-a vândut Rusca, fiica lui Tâmpa [1]), credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, a vândut ea întreg iazul cu acea parte de ocină, pentru patru sute taleri de argint și pentru 2 boi, prețuiți 30 taleri. Și după aceia, a răscumpărat acea parte și acel iaz cneaghina Hăcimăndoae, soacra lui Isac Stârcea, iar alții să nu aibă putere a stăpâni împreună cu ea. De aceia, acei care ar avea drept, să se întrebe cu Rusca.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a opri sau a apăra, înaintea acestei cărți a domniei mele sau să stea de față, peste două săptămâni, împreună cu Stârcea.

Așa să știți. Altfel să nu fie.

Scris la Iași, în anul 7118 ‹1609› Septembrie 17.

Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

Marii boieri au învățat.

Acad. R.P.R., CLVII/81.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, în parte sfărâmată.

330

1609 (7118) Septembrie 28, Cotnari.

† Adică noi, Ionașco și sora mea, Măgdălina, copiii lui Caraghizeal mare [2]) stolnic, însine dela noi mărturism cu această carte a noastră, nesiliți de nimeni nici asupriți, ci de bună voia noastră, am vândut dreapta noastră ocină și dedină,

[1]) «Tâmpa», adaus ulterior peste loc lăsat alb.
[2]) În realitate: „fost mare stolnic"

a treia parte din satul Plotunești, ce se va alege partea noastră [1]) cu tot venitul și am vândut Nastasiei, cneaghina lui Caraiman mare ceașnic și fiului ei, Dumitrașco Buhuș, pentru patru sute și cincizeci taleri.

Și la aceasta au fost boieri mari: pan Coste Băcioc mare ceașnic și Gligorie mare stolnic și Ionașco logofăt și Iurașco logofăt și Solomon logofăt și Ilea Băcioc vornic. Și pentru mai mare credință și putere am pus pecețile noastre pe acest adevărat zapis.

Și eu singur, Ciogolea comis am scris despre aceasta, să se știe.

Scris la Contuari, anul 7118 <1609> Septembrie 28.

Coste ceașnic <m.p.>

† Eu Lupul sulger și Ionașco am pusu pecețile noi și am scris cu mâna noastră.[2])

† Eu [3]) însumi Gupco spătar am pus pecetea <m.p.>

Eu Ionașco logofăt <m.p.>

Eu [3]) Gligorie Șcheianul însumi am pus pecetea <m.p.>

Eu Ghiorghi Ciogolea <m.p.>

Dumitru uric am scris <m.p.>

<Pe verso:> „A treia parte din Plotunești la [4]) Cârligătură".

Acad. R.P.R., CCCCXXV/108.
Orig. slav, hârtie, filigran, opt peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, CCCCXXV/109.

331

1609 (7118) Octombrie 4, Iași.

Copie. Tălmăcită de pi ispisoc sărbesc.

Noi Constand<i>n Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldavii. Precum au venit înaintea noastră și înnaintea boeril<o>r noștri moldovenești, Tudora a Șteimoac dela Nănești, fata Cărstinii, nepoata lui Albii, strănepoata *lui Stroe* și au vândut pre a sa driaptă ocină și moștenire din sat Medelenii toate părțăle moașă ei, a Albăi, din a patra parte de sat, din parte *lui Stroe*, den a trie parte a trie parte, pre aceia au vândut-o slugii noastre, lui Vitolt Mărățanu, drept triizăci taliri de argint, din uricul ei-au avut strămoșul ei, *Stoe* dela Ilie vo<oe>vod și din ispisoc di înpărțală ei au avut el dela Iancul v<oe>vod. Iar noi, văzând între dănșii bună tocmală și deplină plată și noi așăjdire i-am dat și i-am întărit lui, ca să-i fie lui și dela noi ocină și moștinire, cu tot vinit<ul>. Și altul să nu se amestice, dinaintea aceștiia cărți a noastre.

[1]) «lor» în orig.
[2]) pasagiul: «Eu Lupul...noastră» românește în orig.
[3]) «Eu» rom. în orig.
[4]) «la» rom. în orig.

Săngur domnul au poroncit.

In Eș, 7118 <1609> Octv. 4.

Marele logofăt au învățat. Căzacul au scris.

S'au tălmăcit de mai gios iscălitul, di pi cel adevărat săibăsc ispisoc, den cuvânt în cuvânt, la anul dela mântuire 1801, Ghenar 27, în Eș ... [1])

Intocmai scoasă dipi tălmăcire 1814, Octv. 11.

Nedelc<u>

<Pe verso:> In urma giudecății găsit.

Acad. R.P.R., CV/20.

Copie rom., hârtie filigran.

332

1609 (7117) Octombrie 5, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credincioșul nostru boier Vrabie postelnic și oamenii lui, Toma și Crăciunaș și Cârje, cu mare plângere și cu mărturie, cu boieri din curtea domniei mele și cu slugi ale domniei mele și cu alți mulți oameni buni, mărturisind că ispisocul de cumpărătură ce au avut ei dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod, pe satul Goteşti, ce este pe Prut în ținutul Chigheci, ce și-au cumpărat ei dela Ionașco Mogâldea vornic și dela fiii lui, pentru cincisute taleri, ei l-au pierdut, când însumi domnia mea am venit cu Leșii dela Hotin. Insă un uric de moștenire dela Ilie voevod cel Bătrân, ce a avut Mogâldea vornic, pe acest sat și l-a dat lor în mâini, când le-a vândut satul, iar ei l-au arătat înaintea noastră, în care uric se arată hotarul, cu toate vechile lui hotare, pe unde ajunge hotarul acestui sat, cât va putea folosi și gârla Bălacea, ce este o ...[2]) cu tot venitul ...[2]) câți martori dintre boieri și dintre ..[2]) pentru acest uric vechi, ce au arătat înaintea domniei mele.

Iar noi am crezut și deasemeni am dat și am întărit mai sus scrisului boier Vrabie postelnic și oamenilor lui, Toma și Crăciunaș și Cârje, acest sat mai sus scris, Goteşti [3]) ce este pe Prut, în ținutul Chigheciului și gârla Bălacea, ca să le fie și dela noi, uric și ocină cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7118 <1609> Octombrie 5.

Insuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m.p.>

Vasilie Dinga <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/132.

Copie slavă din sec. XX.

[1]) indescifrabil.

[2]) loc rupt în text.

[3]) în textul slav: „Godineați".

333

1609 (7118) Octombrie 5.

7118 <1609> Oct<om>v<rie> 5.

Zapis dila Ioan Blehan şoltuzul şi 12 pârgari, din târgul Lepuşnii, precum Mihăilă, *fiul* Duşcăi *din* Costeşti, nepot lui Maxim de acolo, au vândut a lui driaptă moşie, numai partea lui, ci să va alege din sat, din Costeştii, şi aşijdire iarăşi au mai vândut, ci să va alege a lui parte, din partea unchiul<ui> său Blagăi Stărpu, iarăş dintr'acel sat. Aceste au vândut lui Ioan Cogălnician diacului, drept 25 taleri di argint.

Arh. St. Iaşi, CLXIV/53.
Rezumat rom. din 1817.

334

1609 (7118) Octombrie 6, Iaşi.

Noi Costandin Moghila v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldav[v]ii. Iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, Crăciun şi fratele său Gavril, fiei Petricăi, nepoţi de fiu Anastasăei, strănepoţi lui Lazăr, de a lor bună voe, de nime nevoiţi, nici siliţi şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, din uricu ci-au avut dela Alexandru v<oe>v<o>d, o al treilea parte din tot satul Băicenii, partea din mijloc şi cu locul de heleşteu în mijlocul satului, ce este în ţinutul Hârlăului. Pe aceiaşi au vândut-o slugii noastre, lui Pătraşco Udrea fost pârcălab, drept 300 taleri de argintu. Şi le-au plătit lor deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Dreptu aceia, să-i fie lui şi dela noi uricu şi ocină şi întăritură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestice.

În Iaşi, 7118 <1609> Octomvrie 6.

Domnul au zis.

Stroici *mare* logofăt au învăţat.

Scris de Nebojaico în Eşi.

Este şi tălmăcirea lui di pe limba sirbească iscălită de Ioan pitariul.

Ion Tăutul ban.

Arh. St. Iaşi, CCLXXXI/1.
Trad. rom. din sec. XIX.

335

1609 (7118) Octombrie 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Druman, fiul lui Dumitru, nepotul Sorei de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din uric ce a avut mătuşa[1]) lui dela Ştefan voevod cel Tânăr, toată partea tatălui lui, Dumitru, cât i se va alege din satul Jeverteni, care este în ţinutul Dorohoi. Aceasta a vândut slugii noastre Simion sulg<er> şi femeii lui, pentru zece taleri bătuţi şi i-a plătit deplin înaintea noastră.

Iar noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Simion sulger, toată acea parte a lui Dumitru, cât i se va alege, din satul Jeverteni, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1609> Octombrie 8.

Domnul a poruncit.

Insuşi Druman a mărturisit astfel.

...[2]) a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IX/II/2.
Orig. slav, hârtie, lipsă 1/3, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1839.

336

1609 (7118) Octombrie 21.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră, slugile noastre Alexa şi Gligorie vistier, fiii lui Strugăriţă din Căscoeşti şi au pârît de faţă înaintea noastră pe sluga noastră, Pătraşco Oaida păharnic din Olăşei, pentru o ocină din satul Tongujei şi din Căscoeşti şi pentru Poiana Mânăstirii şi pentru un loc de prisacă, pe care le-a cumpărat sluga noastră, Pătraşco Oaida, dela Gligorie şi sora lui, Nastasia, fiii lui Costin, nepoţii Giurcănesii, zicând înaintea noastră că ei sunt rudele mai deaproape ale lui Gligorie şi ale surorii lui Nastasia şi li s'a cuvenit să întoarcă banii .....[2]) <Pătraşco> Oaida, el ....[2]) din vistierie ....[2]) nu are cu ...[2]) scrişi, ci a dat <partea> sa de ocină din satul Tongujei şi din Căscoieşti şi din Poiana Mânăstirii şi acel loc de prisacă. Şi sora sa Nastasia, deasemeni a dat partea sa pentru acea datorie ..... .[2]) Gligorie.

[1]) «moşa» în orig.
[2]) loc rupt în orig.

Deci întru aceasta, Alexa și Gligorie, fiii lui Strugăriță, ei înșiși de bună voia lor, au lăsat pe Pătrașco ‹Oaida› ca să stăpânească acele părți de ocină mai sus scrise și acel loc de prisacă care este la gura . . . .[1]) nii, căci îi este cumpărătură dela Gligorie și dela sora lui, Nastasia, fiii lui Costin, nepoții Giurcăneasăi.

Deci Pătrașco Oaida s'a îndreptat și și-a pus ‹ferâc›. . .[1]) Iar slugile noastre, Alexa și Gligorie, fiii lui Strugăriță, să nu aibă a pârî mai mult pentru această pâră, pentrucă ei au rămas din toată legea noastră și nici să dobândească ‹niciodată în veci›, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în . . . .[1]) 7118 ‹1609› Octombrie 21.

Însuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Marmure ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXX/22.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

337

1609 (7117) Octombrie 23, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei Ciolpăneasa și copiilor ei, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să ia și să stăpânească satul Corăchieștii, care este în ținutul Neamț, pentrucă au arătat înaintea noastră ispisoc de cumpărătură dela Petru voevod, că a dat șase cai buni, prețuiți la șase mii aspri, lui Petru voevod însuși. Și a fost acest sat drept domnesc.

Pentru aceasta, să nu aibă Ionașco fost armaș nicio treabă cu acest sat sau să le întoarcă cheltuiala ce se spune în acest ispisoc, iar dacă i se pare nedreptate, el să stea de față înaintea noastră. De aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1609› Octombrie 23.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Vasilie Dinga ‹a scris›.

Arh. St. Iași, CLXXIV/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1780.

[1]) loc rupt în orig.

1609 (7118) Octombrie 25, Iași.

† Pan Pătrașco mare vornic de țara de sus și Oräș hatman și Chirița mare postelnic și Iurco logofăt și Boul vistier și Toader Dragotă vornic de gloate și Gheorghie pârcălab de Orhei, scriem și dăm de știre cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Portar și frații lui, Grigore și Toma, fiii lui Dumitru Leuco și Gorcea și Perjul, fiii lui Oancea nepoții, lui Sava de bună voia lor, nesiliți de nimeni și au vândut dreapta lor ocină și dedină din tot satul, jumătate din a patra parte din satul Ionășeni pe Jijia, la capătul Stâncii și cu două case gata, care ‹sat› este în ținutul Iași. Aceia au vândut-o ei panului Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru șaizeci taleri de argint. Și le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Pentru aceia, au făcut și dela noi această scrisoare a noastră, să fie de credință panului Nicoară mare vistier pentru acea parte de ocină, până când își va ‹face› direse domnești să se știe.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1609› Octombrie 25.

Pătrașco vornic a iscălit ‹m. p.›

Oräș a iscălit ‹m. p.›

Dumitrachi Chiriță ‹m. p.›

Gheorghe Maroți logofăt ‹m. p.›

Toader Dragotă vornic ‹m. p.›

Boul vistier ‹m. p.›

Eu Ignat Manuleț și Luca din Iași am fost și noi în această tocmeală.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XI/V/II/3.
Orig. slav, hârtie filigran, 7 peceți aplicate.

339

1609 (7118) Octombrie 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Sava și fratele lui, Trofan, fiii lui Petrea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a tatălui lor, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela acest Petru voevod, a patra parte din a patra parte din satul Mălděrești pe Prut, la gura Strâmbei, care este în ținutul Chighieciului. Aceasta au vândut boierului nostru Dumitrachi Chiriță mare postelnic, pentru șaptezeci taleri de argint.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Mihăilă, fiul lui Dumitru și vara lui, Ana, fiica lui Ion Corod, nepoții și strănepoții lui Tintea, iarăși

de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din uric ce a avut străbunicul lor Țiutea dela Ștefan voevod cel Bătrân, toate părțile lor ce se vor alege din acelaș sat, Măldărești pe Prut. Aceasta au vândut-o tot lui Chiriță postelnic, pentru douăzeci taleri de argint.

Și deasemeni, a venit înaintea noastră Părasca, fiica lui Borvin, iarăși de bună voia ei și a vândut deasemeni toată partea ei ce se va alege din acelaș sat Măldărești, din cumpărătura tatălui ei, Borvin. Aceasta a vândut-o tot lui Dumitrache Chiriță postelnic, pentru cincisprezece taleri. Și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1609› Octombrie 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m. p.›

Marele vornic a învățat. Și a iscălit, ‹Urechе› ‹m. p.›

Nebojatco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCXXIV/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

340

1609 (7118) Octombrie 27, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru boier, Lupul Dragotă vornic de gloată, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și s'a tocmit dinaintea noastră cu fratele său, cu boierul nostru Toader Dragotă vornic și și-a luat dela el douăzeci galbeni ungurești, pentru o parte de ocină, a treia parte din jumătate din satul Păușești și cu locuri de mori, pe pârâul Carul și pe Stavnic, care acea parte de ocină o cumpărase Lupul Dragotă dela Lupul Moga, fiul Maricăi, nepotul lui Eremia homelnic, strănepotul lui Coste Stravici, din uricul ce au avut înaintașii lor dela Petru voevod cel Bătrân.

Deci noi, văzând înțelegere între ei, că a întors Toader Dragotă acei 20 galbeni ungurești în mâinile fratelui său Lupul Dragotă, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit boierului nostru, Toader Dragotă vornic, a treia parte din jumătate de sat Păușești și cu locurile mai sus scrise de mori, ca să-i fie și dela noi cu tot venitul. Iar de se vor arăta în vreo vreme niște direse dela Cârstea fost mare vornic sau dela mânăstirea lui, să nu se creadă.

Pentru aceia, altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1609› Octombrie 27.
Domnul a poruncit.
Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›
Tăutul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/256.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

341

1609 (7118) Octombrie 28, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Toader, fiul lui Iosip, nepotul Irinei și Nicoară, ginerele Ancăi și Anesia și sora ei, Mărica, fiicele Urâtei, toți nepoții Sorei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din uric ce a avut Sora, mătușa [1]) lor, dela Ștefan voevod cel Tânăr, partea lor cât se va alege din sat din Borâle și din Jeverteni și cu parte din rediu. Aceia au vândut-o slugii noastre, Simion și femeii lui, Nastasia, pentru unsprezece taleri numărați. Și le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

In Iași, în anul 7118 ‹1609› Octombrie 28.
Domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, IX/II/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1839.

342

1609 (7118) Octombrie 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Vasilca, fiica lui Toma și Ion și frații lui, Mihail și Nistor, fiii Stancăi și Pântea și frații lui, Vasile și Toma, fiii lui Simion, toți nepoții lui Toma, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea bunicului lor Toma, cât se va alege din satul Verijeni, pe Moldova, ce este în ținutul Suceava. Aceia au vândut-o boierului nostru credincios Boul vistier, pentru cincizeci taleri bătuți. Și s'a sculat boierul nostru credincios, Boul vister și a plătit toți deplin acei mai sus scriși bani, 50 taleri, în mâinile

[1]) « moșa » în orig.

Vasilcăi, fiica lui Toma și lui Ion și Nistor și Mihăilă, fiii Stancăi și lui Pântea și Vasile și Toma, fiii lui Simion, toți nepoții lui Toma, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină dintre ei pentru aceia și noi, dela noi am dat și am întărit boierului nostru credincios, Boul vistier, ca să-i fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7118 ‹1609› Octombrie 30.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

A . . . . . [1]) ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/20.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

343

1609 (7118) Octombrie 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru boier, Iurașco logofăt cu frații săi și ni s'au jeluit cu mare plângere și cu boieri dela curtea domniei mele și cu megiași de prinprejur, mărturisind că privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut strămoșul lor, Toader Bolea stolnic, dela Alexandru voevod . . . . . [1]) din a treia parte din satul Țigănești, care este în ținutul Putna, cu loc de moară pe râul Putna, cumpărat dela Ion Brebul și dela femeia lui, Anghelina, fiica lui Ioniță, din privilegiul lor, ce au avut dela Ilie [2]) voevod, ei le-au pierdut, când au trecut pe acolo Cazacii Zaporojeni, cu părintele domniei mele, sfântrăposatul Eremia voevod și cu cancelarul spre Țara Muntenească, când au bătut pe Mihai voevod.

Și deasemeni ispisocul de mărturie ce au avut dela părintele domniei mele, după aceia, [de mărturie], făcut pe acea parte de ocină mai sus scrisă, deasemeni l-au pierdut, când au jefuit pe boieri, în zilele lui Mihail voevod, precum au mărturisit întru aceia, înaintea noastră și Oana și Maica, copiii lui Ion Brebul, părtași la acele privilegii pierdute, care sunt mai sus scrise și că este cumpărătura lui Toader Bolea stolnic dela părintele lor, Ion Brebul.

Deci noi, văzând atâta plângere și mărturie dela boieri și dela slugi ale noastre și dela acei mai sus scriși părtași, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru boier Iurașco logofăt și fraților lui acea . . .[1]) din a treia parte din satul Țigănești, cu loc de moară pe pârâul

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « Ilie », corectat ulterior peste alt nume.

Putna ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, Octombrie 30, în anul 7118 <1609>.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/9.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1805, ibid., C/71, cu data greșită de traducător «Oct. 24.»

344

1609 (7118) Noembrie 15, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă, Toader sulger și ni s'a jăluit, cu mare plângere zicând că mai înainte de vremea aceasta, i-a luat sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod, un sat numit Macicăuții, ce-i este dreaptă ocină și dedină și l-a dat sub ascultarea Movilăului și pentru acel sat îi va da aiurea alt sat și apoi nu i-a dat nici un sat pentru acel sat al lui.

De aceia, domnia mea și cu tot sfatul nostru, văzând plângerea lui cea mare și știind că-i este dreaptă moștenire, ne-am milostivit și i-am dat acel sat iarăși înapoi.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi cu tot venitul, precum i-au fost și din veac ocină și dedină. Altul să nu aibă, niciodată, în veci, a turbura pentru moștenirea lui, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, la anul 7118 <1609> Noembrie 15.

Însuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Ureche mare vornic <m. p.>

† Grozav <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1805.

345

1609 (7118) Noembrie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru Elinca, fiica Ciornoscăi din satul Seleșeul de Sus, nepoata Drăghinei și a Grozavei, de bună

voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, ce a avut ea în satul Sileșeul de Sus, loc de două case și loc de moară pe Jijia, pentru șaizeci taleri de argint. Aceia a vândut boierului nostru credincios și cinstit Isac Balica hatman și i-a plătit deplin acești bani mai sus scrișI.

Și deasemeni s'a sculat Grozav, tatăl Elincăi, bărbatul Ciornoscăi și a vândut ocina sa dreaptă loc de o casă, tot în acest sat mai sus scris, Sileșeul de Sus, pentru treizeci de taleri; care această ocină loc de o casă, îi era cumpărătură dela Sofronia, fiica Măricăi. Și iarăși i-a plătit deplin cinstitul nostru boier mai sus scris, Isac Balica hatman.

De aceia, noi văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și noi am dat și am întărit cu acest ispisoc al nostru să-i fie și dela noi ocină și dedină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

In Iași, anul 7118 <1609> Noembrie 17.

Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat.

Pătrașco vornic a iscălit <m. p.>

Ionașco <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa panului Stroici mare logofăt, Iurașco logofăt.

Iurașco logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLVII/82.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

346

1609 (7118) Noembrie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru Agafton egumen și tot soborul dela sfânta noastră mânăstire numită Homor, unde este hramul preacuratei și preabinecuvântatei noastre stăpâne, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară, Maria și sluga noastră credincioasă, Andronic ceașnic, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au schimbat între dânșii dreptele lor ocine și danii, din dreptele și propriile lor privilegii, ce au avut dela Petru voevod cel Bătrân, o seliște anume Strahotinul pe Jijia cu loc de mori pe Jijia și satul Butcătenii și cu locuri de iaz. Și s'a sculat mai sus zisa sluga noastră credincioasă, Andronic ceașnic și a dat dreapta lui ocină, satul anume Butcătenii și cu locuri de iaz și cu privileg.ile, pe care el le-a avut de danie dela domnia mea, mai sus zișilor noștri călugări. La aceasta s'au sculat rugătorii noștri călugări și au dat schimb pentru schimb, dreapta lor ocină și danie, seliștea Strahotinul,

ce este pe Jijia și cu loc de mori pe Jijia și cu privilegiile pe care le-au avut dela Petru voevod cel Bătrân, slugii noastre credincioase, Andronic ceașnic.

Deci noi, văzând schimbul lor de bună voie și cu înțelegere între dânșii, pentru aceia și domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire dela Homor, acel mai sus scris sat, anume Butcătenii și cu loc de iazuri, să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7118 <1609> Noembrie 20.

Însuși domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Băseanul <a scris>.

Marcle vornic a învățat și a iscălit.

Arh. St. Iași, CDXXVI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 111 f./. 482

347

<1609> Noembrie 21.

† *Eu* Pătrașco, *fiul lui* Stănilă hotnogu, însuș no sine ș'au vândut a sa ocină din sat din Burâle, ce să va alege din parte Bratei a lu Pătrașco, feciuru lui Stănilă și Țutai, nepoata Bratei și o vândut dereptu 20 de taler<i> și o <a>u cumpărat Simion *și* co Nastasiea, fămeea sa și au dat bani din casa popei lui Burlă.

Și a fost oamen<i> bun<i> și bătrâni: Căsiean și Vicol și Druman și fece<o>ru lu Căsiean și alalți omen<i> bun<i> tuți și Dumitru *de acolo*.

Noemvrea 21 *zile*.

A scris această mărturie Mihalce, fiul lui popa Burlă din Burâle.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, IX/II/1b.
Orig. rom. hârtie, 2 peceți inelare.
Cu o copie rom. din sec. XIX.
Datat după documentele din 8 și 28 Oct. 1609 prin care se întăresc alte cumpărături ale lui Simion sulg. în Borâle și Jeverteui. (Acad. R.P.R., Iași, IX/II, 1—2).

348

1609 (7118) Noembrie 22, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Mihaiu hotnog și fratele lui, Dumitru, fiii lui Petrea și verii lor, Nechifor

și fraţii lui, Toader și Sava, fiii lui Simion și Gligorie, fiul Măricăi, toţi nepoţii Vascăi și Anesia, fiica lui Hilip și verii ei, Gligorie și fratele lui, Ostahie, fiii lui Toader, toţi nepoţii lui Gherman și Alexa și surorile lui, Ileana și Todosia, fiii lui Văsiiu și verii lor, Ion și fratele lui, Sanson și Mărica, fiii lui Răzmiriţă, toţi nepoţii lui Ciocea și Andronic și surorile lui, Mărica și Doroftia, fiii lui Petrea, nepoţii lui Mic și Alexa, fiul Mușei și vărul lui, Tăbuci, fiul lui Creţul, toţi nepoţii lui Vișea și toţi aceștí strănepoţi [1]) ai lui Radul Mutăhală, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din uric ce a avut străbunicul lor, Radu Mutăhală, dela Ștefan voevod, pe satul Rădeștii, pe Sărăţele ce sunt în ţinutul Chigheci. Aceasta au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pentru două sute și șaptezeci taleri de argint și le-a plătit toţi deplin, înaintea noastră.

Pentru aceasta, domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură cu toate veniturile și cu toate hotarele vechi, neclintit, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iași, anul 7118 <1609> Noembrie 22.

Domnul a zis.

Costantin voevod m. p.>

Pătrașco vornic a iscălit <m. p.>

Hariton <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa panului Stroici mare logofăt, Iurașco logofăt. Iurașco logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXIII/65.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

349

1609 (7118) Noembrie 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Gavril fiul lui Grosul și Ion fiul Anesiei, sora lui Gavril, fiii lui Grosul și verii lor, Măgdălina fiica Petricăi și popa Onaca și fratele lui, Ionașco, fiii lui Pătrașco și Grigore, fiul lui Marco și deasemeni, verii lor Nechifor, fiul lui Pașco și Dumitru, fiul lui Hrib, toţi nepoţii lui Vlașin, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi și au vândut dreapta lor ocină și dedină din uricul ce a avut bunicul lor Vlașin dela Ștefan voevod, pentru satul Ciocănești, ce sunt pe Prut, în ţinutul Lăpușnei, jumătate de sat, partea de sus. Aceia au vândut-o credincio-

[1]) «strănepoţi» scris deasupra altui cuvânt.

sului și cinstitului nostru boier Chiriță Dumitrașco mare postelnic, pentru patruzeci taleri de argint. Și le-a plătit toți deplin, cu bani gata, înaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină, pentru aceia dela noi, am dat și am întărit credinciosului nostru ce este mai sus scris, Chiriță Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură, cu toate veniturile și cu toate vechile hotare. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7118 <1609> Noembrie 30.

Însuși domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Marele vornic a iscălit.

Hariton <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/12.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom., ibid., CCIV/38.

350

<1609—1610> Decembrie 2, Ceplinți.

Adecă eu, Năvrăpăscul fost vornic și Ghiorghie vornic și Sidor fost staroste și Rogojanul fost pârcălab și Petru Cihan și Ionașco Vrabie staroste și Prăjină fost pârcălab, recunoaștem cu această scrisoare a noastră, că ne-am întâmplat înaintea părintelui nostru Ureche mare vornic de țara de jos, în satul Ceplinți, când a venit înaintea milostivirii sale și înaintea noastră Andreica Poica și Iordachi, fiul lui Petrea Grecul, nesiliți de nimeni, nici asupriți, de bună voia lor, au vândut dreapta lor parte de ocină, jumătate din satul Puiciani pe Răut, cu bălți [1]) și cu hălăștee [2]) și cu mori pe Răut. Aceasta au vândut-o părintelui nostru, pan Ureche mare vornic de țara de jos, pentru două sute taleri numărați și a plătit totul deplin.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voia lor și plata deplină înaintea noastră, încă am făcut dela noi această mărturie, până când își va face uric dela milostivirea sa, domnul nostru.

Și pentru mai mare credință, am pus și pecețile noastre pe acest zapis al nostru, să se știe.

Scris la Ceplinți, Decembrie 2.

Acad. R.P.R. CLVII/52.
Orig. slav, hârtie, 6 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1808 Sept. 24.
Datat după: Nistor Ureche mare vornic, Năvrăpăscul fost vornic, Ionașco Vrabie staroste întâlniți în acte din anii 1609-1610.

[1]) „bălți", așa în orig.
[2]) „hălăștee", așa în orig.

351

1609 (7118) Decembrie 4.

Altu zapis a lui Vasile şi cu frate-său Ursul şi Grigorce nepoţi întru care scrie: că de bună voe lor ş'au vândut parte de moşie din satul Bolomireşti din giumăte de sat a şasa parte, din cămpu, din vatra satului, din pădure, din livez<i> şi cu curături şi cu tot venitul. Aceasta au vândut-o lui Dumitru Coe şi fămei lui, Candachii, drept 8 tal<eri> bani gata ca să-i fie ocină şi moşie în veci.

Şi la tocmala lor s'au tămplat mulţi oameni buni, care s'au iscălit şi ş'au pus peceţile, ca să-i fie de credinţă.

V<ă>let 7118 <1609>, Dechemv. 4.

Popa Vasile.

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 13, f. 40 v.
Copie rom. din 1796, 3 degete aplicate.

352

1609 (7118) Decembrie 12.

Suret de pe o carte sirbască dela Costandin Moghila v<oe>v<o>d, din l<e>t 7118 <1609> Dec. 12.

Precum au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri sluga noastră Drăgăilă şi au adus înnaintea noastră şi înnainte sfatului nostru un zapis făcut dinainte a mulţi oameni buni, dinaintea a lui Capotă vătaf şi Buda şi Mihăilă şi dela alţii, mărturisind aşa întru a lor scrisoare, că au cumpărat o parte de ocină din Teberce, drept 95 zloţ<i> tătăreşti, din satul Răuca. Deci domnie mea şi cu sfatul nostru, dacă am văzut acel de mai sus scris zapis, domnie mia am crezut.

Pentru acéia, ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul şi altul să nu s<ă> amestece.

Insuş<i> domnul a poroncit.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloglĭ, 1776 Mart. 16.

Acad. R.P.R., III/112.
Trad. rom.

353

1609 (7118) Decembrie 13, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru boier Ştefan Prăjescul, mare stolnic, cu

un zapis de mărturie dela boieri și dela oameni buni, dela Coste Băcioc, mare ceașnic, dela Grigorie mare stolnic și dela Trifan postelnic, cum a venit înaintea lor Gheorghie, fiul Neagăi, nepot lui Gavril Poiană, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, cât se va alege partea lui din satul Poiana, care este în ținutul Totrușului, pe Tazlău, cu case și cu moară pe pârâul Alba și cu loc pentru altă moară în apa Tazlăului și cu curături. Aceasta a vândut-o boierului nostru credincios, ce scriem mai sus, Ștefan Prăjescul mare stolnic, pentru două sute taleri și pentru doisprezece boi și i-a plătit totul deplin acei 200 taleri și 12 boi, în mâinile lui Gheorghie Neagovici nepot lui Gavril Poiană, dinaintea lor.

Deci noi, am văzut zapisul lui de mărturie și de tocmeală, de bună voie și plată deplină și am crezut. La aceasta și noi, dela noi am dat și am întărit, boierului nostru credincios Ștefan Prăjescul mare stolnic, ca să-i fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7118 <1609> Decembrie 13.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Pătrașco vornic a învățat și a iscălit, pentrucă marele logofăt a fost bolnav <m. p.>

† Bașotă <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XVI/2—3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1807.

354

1609 (7118) Decembrie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Anastasia, cneaghina credinciosului și cinstitului nostru boier, Cărăiman mare paharnic și fiul ei, Dumitru Buhuș, cu un zapis de mărturie dela boieri dela Coste Băcioc paharnic și Grigorie mare stolnic și Ionașco Talpă logofăt și Solomon logofăt și Iurașco logofăt și Ilea Bucioc vornic de gloată, că au venit înaintea lor Ionașco și sora lui, Măgdalina, copiii lui Carachizel fost mare stolnic, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a treia parte din satul Plotunești, ce este în ținutul Cârligăturii, cât se va alege. Aceasta au vândut-o acestor <ce> mai sus scriem, Anastasia păhărniceasa și fiului ei, Dumitru Buhuș, pentru patru sute cinzeci taleri și a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani 450 taleri, în mâinile lui Ionașco și surorii sale, Magdalina, dinaintea lor.

Deci noi, am văzut zapisul lor de mărturie și de tocmeală de bună voie și plată deplină și am crezut; la aceasta și noi am dat și am întărit dela noi, ca să le fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7118 <1609> Decembrie 17.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Bașotă <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa lui pan Stroici mare logofăt, Iurașco logofăt am iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R., XLI/16.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu copie, slavă ibid., CCCCXXV/110.

355

1609 (7118) Decembrie 20, Iași.

† Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava. Iată a venit înaintea noastră, Băseanul uricar, cu porunca și cu învățătura domniei sale domnului nostru, că a schimbat de bună voie, drepții săi robi [1]) Țigani, anume Tecuci cu femeia și cu un copil, iar domnia sa domnul precum și noi am dat lui Băiseanul uricar, schimb pentru schimb, un Țigan tânăr și neînsurat, anume Boțocan, fiul lui Mâțul. De aceia, noi l-am scris pe acest mai sus zis Tecuci cu femeia, să fie cu ceilalți Țigani domnești, iar Boțocan, fiul lui Mâțul, să fie rob [1]) Țigan al lui Băiseanul uricar, neclintit, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7118 <1609> Decembrie 20.

Iasac Balica <m. p.>

Acad. R.P.R., CV/74.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

356

1609 (7118) Decembrie 27, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Elinca, fiica Ciornușcăi, nepoata Drăghinii și a Grozavei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, din privilegiul de . . . [2]) ce a avut dela . . . . . [2]) voevod, loc de două case din Seleșeul de Sus și cu par-

[1]) «holopi», în orig.
[2]) loc alb în orig.

tea lor din vadul de moară pe Jijia, care este în ținutul Dorohoiului. Aceia a vândut boierului nostru cinstit, pan Isac Balica hatman, pentru șaizeci de taleri de argint. Și i-a plătit ei tot, deplin.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Grozav, tatăl mai sus scrisei Elinca, tot de bună voia lui și a vândut ocina și cumpărătura sa dreaptă, loc de o casă, din același sat din Seleșeul de Sus și cu partea ei de vad de moară, care îi era lui cumpărătură dela Sofronia, fiica Mărichii. Aceia a vândut deasemeni boierului nostru, pan Isac Balica hatman, pentru treizeci taleri bătuți și i-a plătit pe toți deplin.

Pentru aceasta să-i fie și dela noi aceste mai sus scrise locuri de trei case din Seleșeul de Sus, ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 <1609> Decembrie 27.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Pătrașco vornic a învățat și a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/83.

Orig. slav, hârtie, pecete tiubrată.

357

<1610>.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat credincios al nostru, Precop Cărăiman al treilea vistier a slujit drept și credincios mai înainte sfânt răposatului, răposatul [1]) părinte al domniei mele, Eremia voevod <și> [2]) țării noastre, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios. Deci noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, l-am miluit pe el cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit dela noi în țara noastră, în Moldova, cu o seliște anume Rădenii la marginea bucovinei și cu tot hotarul acelui sat, care este în ținutul Hârlăului. Care această seliște, anume Rădenii, sub marginea bucovinei, a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului nostru, al Hârlăului.

De aceia, să-i fie lui dela noi danie și miluire și întărire și uric și ocină, această mai sus scrisă seliște anume Rădenii și cu tot hotarul și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei seliște mai sus scrise, anume Rădenii și cu tot hotarul ei să fie din toate părțile pe vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

[1]) așa în text.

[2]) omis în copie.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic al țării de jos, credința panului Petrașco mare vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Stanislav și Vicol pârcălabi ‹de Neamț› . . . . . [1]

Acad. R.P.R., DLXIV/51.
Copie slavă modernă, neterminată.
Data după însemnarea copistului în fruntea actului.

358

1610 (7118) Ianuarie 2.

† Aici zapis pentru un vad de moară din satul Cofești, pe care l-au cumpărat Apostol și Sima dela Vlaicul și dela fiii săi, dela Ivan și dela Ion și dela sora lui Anca și dela feciorii lui, Chicuș și Sima și dela fratele lui, anume Cerbul și Ioan Cașotă și dela fiii lui Cerbul anume Nicoară. Și Nicoară a căzut într'o desugubină și din acea desugubină s'au luat niște averi lui Ursu și lui Baciu. De aceia, Ursu și Baciu au luat partea lui Cerbu și dela fratele lui, Rânja și dela fiii lui Rânja, anume Sora și Danciul. Și s'au tocmit de bună voia lor și au dat ei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut un vad de moară, unde se va alege vadul lor, din satul Cofești și unde va fi fost de demult, moara lor. Și a dat Apostol și Sima patruzeci și doi taleri, bani gata, în mâinile acelor frați, care sunt mai sus scriși și a fiilor lor.

Scris 2 Ianuarie 7118 ‹1610›.

Și s'au dat banii la Târgoveți, în casa lui Mezin dinaintea a oameni buni: popa Crăciun din Târgoveți și Boștog și Mezin tot de acolo și Todor tot de acolo și Corora tot de acolo și Giurgea tot de acolo și Toma din Mărăști și Bălan din Găgești, Nechita tot de acolo, Toma din Crucea și Ion Dorobăț tot de acolo.

Gligorie Bucium ‹m. p.› Iacomie ‹m. p.›
Dvornicul Nădăbaico ‹m. p.›

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXI/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1755. Pe verso, se află suretul unui doc. dela Vasile Lupu, în care se arată că satul Cofești este pe apa Putnei.

359

1610 (7118) Ianuarie 16, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri sluga noastră

[1] restul lipsește în copie.

Murgoci Toflea fost staroste, cu un zapis de mărturie dela sluga noastră, Precup Negrea ureadnic de Bârlad, mărturisind în el, că a venit înaintea lui Andreica, fiul lui Lie călugăr din Ochișești, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit și a vândut dreapta sa parte de ocină din satul Ochișești, câtă i se va alege din câmp și din vatra satului și cu parte din vii și din moară. Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Murgoci Toflea fost staroste pentru zece taleri numărați, dinaintea lui.

De aceia, noi văzând acest zapis de mărturie dela sluga noastră mai sus scrisă, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Murgoci Toflea fost staroste, toată această parte mai înainte zisă a lui Andreica, fiul lui Lie călugăr, cât i se va alege din satul Ocheșești din câmp și din vatra satului și din moară și vii. De aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7118 ‹1610› Ianuarie 16.

† Însuși domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Marmure ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/150.
Orig. slav, hartie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. ibid., CCLXXX/1.

360

1610 (7118) Ianuarie 18, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri Agafon egumenul și tuturor monahilor dela sfânta mânăstire Homor, unde este hramul adormirii preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, dreptul hotar al sfintei mânăstiri, pe care îl are în munți, din uricul ce au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisocul de întărire dela Petru voevod, începând hotarul chiar dela poarta sfintei mânăstiri, mergând în sus până la Muntele Mare și iarăși Muntele Mare până la Poiana Merilor, de acolo opcina până la obârșia Homorului, apoi până la Brazii Muerii[1]) apoi până la dealul Ulmul[1]) și pe dealul Paltinului[1]), de acolo pârâul Racova la vale, până unde cade în Ihnata și peste Ihnata, și de acolo drumul până la vârful muntelui Geamănului[1]) apoi opcina până la Secătura[1]) lui Bucur, până la poiana lui Ihnat și până la Brăduleț[1]) și iară până la Lozii și până la Miezuri[1]), de acolo la Trei Brazi[1]) peste Soloneț și până în vârful Scărișoara[1]) opcina în sus până la Poiana Popii și până la fântâna lui Dragomir, toată opcina dealului,

[1]) așa în orig.

până la poiana Paltinului apoi pârâul Bucoviței și iarăși pe Bucovița la vale, până la Moldova și iarăși dela gura Bucoviței, pe Moldova în sus până la izvorul Tociilor și tot mergând în sus până la Dealul Mare și iarăși dela Muntele Mare de unde s'a început mai întâi. Atât este tot hotarul sfintei mânăstiri.

De aceia, să-i fie și dela noi sfintei mânăstiri ocină și întărire, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Ianuarie 18.

† Domnul a zis.

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

361

1610 (7118) Ianuarie 24, Iași.

† Io Costantin Moghila <voevod>[1]), din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Iată am dat și am întărit>[1]) slugilor noastre, toți <nepoți ai>[1]) lui Ignat aprod, dreapta lor ocină și <cumpărătură...>[1]) ce a avut bunicul lor, Ignat aprod, dela Ștefan voevod cel Tânăr și dela...[1]) Alexandru vocovd și dela Bogdan Alexandrovici voevod, o seliște...[1]) care se numește Sencăuții pe Ciuhur, care este între iazuri <...gura>[1]) Ostriței, tot pe Ciuhur, care este în ținutul Iași. Pentru aceasta...[1]). Și la aceasta, deasemeni, dăm și întărim fiilor lui Simion Rusinovschi...[1]) dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care...[1]) dela Petru voevod, o seliște anume Slobozia pe Prut, între...[1]) între Lihănești, care este în ținutul Dorohoiului.

Pentru aceasta, să le fie și dela noi uric și ocină și întărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Ianuarie 24 zile.

† Domnul a zis.

† Iurașco al treilea logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., VIII/248.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, stricată.

362

1610 (7118) Ianuarie 25, Iași.

Suretu depre ispisocul lui Constandin Moghila voevod, l<ea>t 7118 <1610>, Ghen. 25 zile.

Io Constandin Moglila voevod, domnu țării *Moldovei*. Iată, au venitu înnaintea noastră și a tuturor veliților boiari, Tudora fămeia lui Isac Roșca visternicel,

[1]) loc rupt în orig.

fata [1]) Sofroniei, nepoata Micului și strănepoată Costei, feciorul lui Dragoș, de a ei bună voe, de nimenea silită, nici asuprită și au vândut a ei dreaptă ocină și moșie din uricul ce au avutu dela strămoșul ei, Costea Dragoș, de danie de la preabunul Alexandru voevod, din a treia parte [2]) jumătate de satu Rătești, partea a treia, ce iaste pre Topoliță, în ținutul Némțului. Aceasta au vândut-o credincios boiariului nostru Boul vist., dreptu optuzeci de taleri bătuți. Și i-au datu toți banii, deplin, ce mai sus scrie: optuzeci de taleri, în mâinile Tudorii fata Sofroniei, înnaintea noastră. Pentru aceia și noi, văzând al lor tocmeală și bună învoială și plată deplin și dela noi am datu și am întărit, ca să-i fie moșie și uric cu tot venitul. Și altul nimenea ca să nu să amestece preste cartea noastră.

Insumi domniia mea poroncesc.

Scris în Iaș<i>.

Acad. R.P.R., CCXX/24.

Trad. rom. din sec. XVIII, hârtie.

363

1610 (7118) Ianuarie 28, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Nistor fiul lui Tit, nepotul lui Frățilă, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din satul Miclești, cu iaz și cu vad de moară pe pârâul Vaslui, ce se va alege partea lui. Aceasta a vândut-o slugii noastre Gheorghie Drăguș pârcălab, pentru patruzeci și cinci taleri, bani gata.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7118 <1610> Ianuarie 28.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco vornic a învățat. Și a iscălit <m.p.>

† Loghin <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/185.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Un rezumat rom. în ms. nr. 3412, f. 4v., datat greșit: 1609 (7118) Sept. 28, cetindu-se greșit de copist, luna.

364

1610 (7118) Ianuarie 30, Iași.

† Ion [3]) Costan<tin> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Isac Stârcea, ca să

[1]) corectat peste « mătușa ».

[2]) urmează, șters, cuvântul: « din ».

[3]) așa în orig.

fie tare și puternic cu această carte a domniei mele a opri și a ține acest iaz al său, din jos de satul Popeni, care-i este cumpărătură, are și privilegii dela sfântrăposatul părinte al domniei mele, iar acea carte ce și-a făcut-o ginerele lui Posmag să nu se țină în seamă, ci de acum înainte să stea de față când ar vrea sluga noastră Isac Stârcea și să-și înfățișeze privilegiile.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a-l opri sau să facă altă lege, până când nu va sta de față înaintea domniei mele și înaintea sfatului domniei mele, pentrucă el are privilegii de cumpărătură pentru acest iaz, cu tot ‹venitul› [1]).

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1610› Ianuarie 30.

† Însuși domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

† Dumitru ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLVII/84.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom., ibid., DXLIV/11.

365

1610 (7118) Februarie 1.

† Adecă noi Vrabie dvornic și Petrașco Bașotă cămăraș și Gheorghie Bașotă și Iurașco Bașotă și Nechita diiac de Vărtop și Comonici hotnog de Boteșt‹i› și Grigorie Gorovei ap. de Bărgăoani, mărturisim cu cest al nostru zapis cum au venit înnaintea noastră Vădeanul vis‹t›. cu a sa fămée, cu Grozava, fata Ganăei, dă nimene nevoi‹ț›i nici asupri‹ț›i și au vândutu a lor dereaptă ocin‹ă› ce-au avutu femeia sa, Grozava, de moșie în satu în Rătești, pre apa Topoliței, însă ce i să va alége partea Grozavei și în cămpu și într'apă și cu tot venitul și au vândut Boului vistiiarnicului pentru treizecitaler‹i›.

Deci, noi deac'am vădzutu de a lor bunăvoe t‹ocm›ală [1]) și deplină plată, noi amu alăturatu și ale noastre peceți cătră cest al noastr‹ă sc›[1])risoare.

V‹e›l‹ea›to 7118 ‹1610› Fev. 1.

Eu Bașotă	Vrabie dvornic *de gloată.*
Iurașco Bașot‹ă›	Petrașco Bașot‹ă› cămăraș
Nechita diac	Comonici

‹Pe verso:› *Faceți ispisoc* domnesc.

Acad. R.P.R., CCXX/27.
Orig. rom., hârtie, 5 peceți inelare, aplicate.
Cu o trad. rom. ibid., CCXX/26.

[1]) lipsă în orig.

366

1610 (7118) Februarie 7, Iaşi.

† Pătraşco mare vornic al ţării de sus şi Chiriţă Dimitrachi mare postelnic şi Ursu mare pitar şi Gligorie mare şetrar şi Eremia vornic. Iată a venit înaintea noastră Nechifor, fiul Sofroniei, nepoata lui Micul, strănepoata lui Coste, fiul lui Dragoş, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină din privilegiul de vislujenie ce a avut străbunicul său Costea, fiul lui Drăguş dela preabunul Alexandru voevod. Şi a vândut fratelui nostru, pan Teodor Boul vistier, a şasea parte din a treia parte, din jumătatea satului Răteşti pe Topoliţă, în ţinutul Neamţ, pentru treizeci taleri de argint.

Noi, dacă am văzut această tocmeală şi plată deplină, noi încă am făcut această mărturie dela noi şi spre mai mare credinţă am pus peceţile noastre pe acest zapis, să se ştie,

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Februarie 7.

Ursu mare pitar a iscălit <m.p.>

Gligorie mare şetrar <m.p.>

<Pe verso, slav:> « Să-şi facă ispisoc dela domnie »

Acad. R.P.R., CCXX/27.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CCXX/28.

367

1610 (7118) Februarie 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie, fiul popei Drăghici din Epureni, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, patru ogoare, din hotarul satului Tescani, din frunte până în capătul despre hotarul Iporenilor, pe care le-a cumpărat tatăl lui, Drăghici, dela Bercea, fiul lui Sava şi nepotul lui, Marco, fiul lui Ion, nepot lui Vasco şi Gliga, fiul Ungurului şi Ion Capotă şi fratele lui, Drăghici, fiii lui Vasco, toţi copii şi nepoţi lui Sava şi ai lui Vasco şi ai lui Ungurul şi ai lui Vasco. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, Vasilie Oräş fost hatman şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută şi patruzeci de taleri număraţi.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră Vasilie Frumuşanul, fiul lui Toader şi a vândut cumpărătura sa dreaptă pe care a cumpărat-o dela Toader şi dela fratele lui, Sava, fiii lui Bercea, nepoţii lui Sava bătrânul, a treia parte din a treia parte a satului Tescani. Aceasta au vândut-o mai sus scrisului nostru boier Vasilie Oräş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută taleri număraţi.

Şi, deasemeni, a venit Drăgan [1]) din Todereşti din ţinutul Cârligăturii şi a vândut dreapta sa cumpărătură din Tescani, pe care a cumpărat-o el dela Sava Bercea, două ogoare în frunte. Aceasta a vândut-o mai sus scrisului nostru boier, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru cincizeci taleri număraţi.

Şi, deasemeni a venit, înaintea noastră... [2]) şi fratele lui, Rusul, fiii Drăgănesei din <Fă>[2])ureşti din ţinutul Iaşi şi a vândut a patra parte din a treia parte din satul T<es>cani, pe care ei o cumpăraseră dela Gliga, fiul lui Micu, nepotul lui Ungureanul. Aceasta a vândut-o boierului nostru, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută şi cinci taleri număraţi.

Şi deasemeni, a venit înaintea noastră Ion Bunciul şi cu femeia sa, din Tescani şi a vândut jumătate din a treia parte din Tescani, dreapta sa dedină. Aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru şasezeci taleri număraţi.

Şi, deasemeni, a venit înaintea noastră Cobăleanul şi fraţii lui, Căzan şi Pavăl, fiii lui Onica din Rădeni din ţinutul Cârligăturii şi a vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, partea lor cât se va alege din satul Tescani, ce au cumpărat dela Marco din Tescani. Aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasile Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru optzeci taleri număraţi.

Şi, deasemeni, au venit înaintea noastră Mihai şi fiul lui, Gligorcea din Epureni şi au vândut cumpărătura, dreapta lor ocină, cât se va alege partea lui Marco bătrânul din Tescani. Aceasta au vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută taleri.

Şi, deasemeni, Marco din Epureni a vândut dreapta sa cumpărătură ce a cumpărat dela alt Marco bătrânul din Tescani, o parte de ocină din satul Tescani. Aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa.

Deci toţi câţi sunt mai sus scrişi, toţi au vândut din uricul de cumpărătură ce au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân, dreapta dedină a lui Maxin stegarul şi a fratelui lui, Sava şi Focşa şi a surorilor lor Ana şi Vasca, fiii lui Lupşe şi rudelor lor, Ungurul şi Mica, fiii Ileanei şi, deasemeni, a rudelor lor Petrea şi Vasco şi Nastea, fiii Zoicăi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi domnia mea am dat şi am întărit să le fie ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Februarie 8.

† Însuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

† Ureache mare vornic a învăţat. Şi a iscălit Ureache <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXIX/27.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

[1]) scris, peste loc ras, de mâna diacului.

[2]) loc rupt în orig.

368

<1610> Februarie 15, Bârlad.

† Adecă eu A<pos>)[1]tol și Gligorcea deregătorii de Bârlad. Iacă a venit, naintea noastră, Ștefan și Mafteiu și au vândut a lor Țigan anume ... [2]) lui Necoar<ă> spătariul, dreaptŭ 20 de galbeni.

Deci noi, am văzut de bună voia lor tocmală, deci noi le-am făcut zapis dela noi, ca să-i hi<e> lui dela noi întăritură, până'și face și domnescu.

Și în tocmala lor au fost: Gligorie stolnecel de în Poliț̦eni și au fost Vartic visternicel de în Bătineșt<i> și au fost Precup șetrărel de în Cărjeoani și Crăciun de Bârlad, Ionașcu de acolea și mulți oameni buni.

De aceasta scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru și ne-am pus peceț̦ile.

Scris la Bârlad, Fev. 15.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/6.
Orig. rom. hârtie, 5 peceți inelare, aplicate.

369

<1610—1611> Februarie 28, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem credinciosului și cinstitului nostru boier, Băcioc, mare ceașnic. Dăm știre de rândul satului Șeptiliceanii din ținutul Soroca, căci a fost acel sat al cneaghinei Andreiasa și ai ținut până acum acel sat, dar acum domnia mea m'am milostivit și iarăși i-am dat ei acel sat, cu tot venitul.

Pentru aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să lași satul ei și vecinii ei în pace și mai mult să nu te amesteci acolo, înaintea acestei cărț̦i a noastre.

Scris în Iași, Februarie 28.
Însuși domnul a zis.
Costantin voevod <m.p.>
Ureche mare vornic a învățat.
Vasilie <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXVIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.
Datat după Băcioc mare ceașnic.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc alb în orig.

370

1610 (7118) Martie 1, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabii de Orhei şi tuturor celorlalte slugi ale domniei mele, care vor merge cu slujbele domniei mele, prin acel ţinut. Vă dăm de ştire că a dat sluga noastră Biltu fost comis un loc de prisacă şi o moară în acel ţinut, pe pârâul Derineţul, în satul ce se numeşte tot Derineţul şi alt loc pe care a fost moară, pe pârâul numit Ichil, care este în acea bucovină şi le-a dat pentru dumnezeu şi pentru sufletul său, sfintei mânăstiri care se numeşte Secul, unde este hramul sfântului prooroc şi înainte mergător şi botezătorului Ioan.

Pentru aceia, dacă veţi vedea această carte a noastră, să nu turburaţi pe prisecarul sfintei mânăstiri anume Buzan pentru nicio dabilă şi angherie şi nici vitele ce vor fi ale sfintei mânăstiri, la acea prisacă, să nu se turbure şi nici să nu se ia pentru alţi oameni. Deasemeni care veţi merge în ţinut să înscrieţi pentru încredinţare, nicăeri să nu-l înscrieţi, ci să-i daţi pace să fie poslušnic al sfintei mânăstiri.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

† In Iaşi, anul 7118 ‹1610› Martie 1.

† Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

† Ureche mare vornic a învăţat.

† Vasile ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXV/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu două traduceri; una rom. şi cealaltă rusească, ambele din sec. XIX.

371

1610 (7118) Martie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Gheorghe armaş. Iţi dăm de ştire că a venit înaintea domniei mele, sluga noastră, Crăciun vistiernicel din Dolheşti şi s'a jeluit că are pâră cu P‹obihnă› [1]) pentru un iaz şi a venit înaintea porţii domniei mele ca ei să se pârască. Intru aceasta, ei s'au tocmit şi s'au împăcat între dânşii, dinaintea a mulţi oameni buni, precum are şi carte de mărturie şi aşa s'au tocmit ca Pobihnă să aibă a-şi muta moara sa mai sus, iar Crăciun încă să aibă a lăsa roata de moară mai jos pentru că este acest iaz al lui Crăciun mai de demult de ocină. După acestea, Pobihnă, el s'a sculat şi a făcut carte la marii vătagi să taie iazul lui Crăciun

[1]) Loc rupt în orig.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele tu să strângi oameni buni și bătrâni, cum veți afla iazul căruia va fi mai vechi al aceluia să stea pe loc, în pace, iar acel iaz ce va fi făcut pe urmă să fie de nimic.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7118 <1610> Martie 5.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco mare vornic a învățat.

† Gligorcea <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XXIV/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

372

1610 (7118) Martie 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Sava și sora lui Grozava, fiii lui Ionașco Ganea, nepoții Sofroniei, strănepoții lui Micul și răstrănepoții lui Coste, fiul lui Dragoș, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptul lor uric, ce a avut bunicul lor Coste Dragoș, de danie dela preabunul Alexandru voevod, a patra parte din a treia parte din satul Rătești, care este în ținutul Neamț, pe Topoliță și loc de moară pe Topoliță și din vatra satului și din țarină și fânețe și din tot locul.

Aceasta au vândut-o boierului nostru credincios Toader Boul vistier pentru optzeci taleri bătuți și le-a plătit toți deplin, dinaintea noastră, 80 taleri numărați în mâinile lui Sava și a surorii lui, Grozava, fiii lui Ganea.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, într'accea și noi dela noi am dat și am întărit boierului nostru credincios Boul vistier, mai sus scris, ca să-i fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Martie 7.

† Domnul a zis.

Pătrașco vornic a învățat și a iscălit <m.p.>

† Bașotă <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/29.
Orig. slav, hârite, pecete inelară timbrată.
Cu o trad. rom., ibid., CCXX/30.

373

1610 (7118) Martie 9, Iași.

Suret. Noi Cost<a>nd<i>n Movila v<oe>voda, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldovii.

Adică au vinit, înnainte noastră și înnainte boieril<o>r noștri ai Moldavii, mari și mici, Precop și surorile lui: Maica, Iliasa și Flo<a>re, fii lui Iacob și Creț[u]l și frati-său Vasăli și sora lui, Mărica [1]), ficiorii lui Lăgului, toți nepoț lui Stoe, de nimine siliți, nici asupriți ci de a lor bună voe, ș'au vândut driaptă a lor ocină și moșii din sat Medelenii pe Răplivățu, din a patra parte di sat a trie parte, parte lui Lăgului și a lui Iacob, din uric ce au avut moșul lor, Stoe, dela Ilii <voe>voa și din ispisoc ci au avut pe parte dela Iancul v<oe>voa, aceia au vândut credincios boerului nostru, lui Vitolt *al doilea* log<o>f<ă>t, drept șăptizăci taleri de argint. Și li-au plătit deplin banii de sus scriși, 70 taleri.

Iar noi văzându între dănșii de bună voia toemeală și placa deplină așijdere și dela noi i-am dat și i-am întărit ca să-i fii lui driaptă ocină și moșii, cu tot vinitul. Și altul să nu să amestice înnainte acestii cărți a noastre.

S'au scris în Eș<i>, la anul 7118 <1610> Mart. 9.

Însuși domnul a poroncit.

Lucoci <a scris>.

Asămine s'au tălmăcit de mine, 1797, Mai 26. Anurei tălmaci, căpit<a>n.

S'au poslăduit de mine și fiind întocma, am încredințat. Polc. Pavel. 1800 <Avg<us>t 12.

Întocma după tălmăciri. Nedelcu. 1814 Oct. 11.

Acad. R.P.R. CV/21.

Trad. rom.

Același doc. cu data 1610 (7118) Aprilie 8, semnat de Pătrașcu mare <vornic> scris de Drăgan Tăutul, ibid., CV/22.

374

1610 (7118) Martie 12, Iași.

Suret depe ispisocul <lui> Costandin Moghila v<oe>vod, din let 7118 <1610> Mart. 12.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldaviii. Viind înainte domnii mele și înnainte boerilor noștri a Moldovii, mari și mici, sluga noastră Toma Braia, *fiul* Ereimii Braia, nepot Maroșcăi, sor<a> lui Iurși și lui Vașco, toți nepoții lui Crecium Belcescul și cu răzășii săi, Flanda,

[1]) notă marginală: In ispisocu cel adivărat au fost loc slobod, unde s'au pus acest nume Mărica, că să cunoaști că s'au pus mai pe urmă cu altă slovă mai nouă».

şi cu fraţii săi, de nimine săliţi, nici asupriţi, ce cu a lor bună voia, s'au învoit între dânşii şi au împărţit o bucată de loc de pământ în doaâ, ce este între Negoeşti şi între Leuteşti, dela Luncă şi dela Vale albă, cari acel loc iaste în hotarul Belceştilor, cu uric ce au avut el de danie dela Alexandru cel Bun v<oe>vod şi cu întărire dela Ştefan v<oe>vod. Şi au vinit parte mai sus numitului Toma Braia şi cu niamul său, parte despre Negoeşti, iar parte lui Flanda au vinit şi cu niamul său despre Leuteşti.

Şi eccasta văzând noi bună învoiala ce s'au făcut între dânşii, noi încă i-am întărit cu ispisoc domnii mele, mai sus numitului Toma Braia şi cu ai lui, ace mai sus pominită parti, să-i fiie moşii parte despre Negoeşti, să-i fiie şi dela noi uric de moşiie, lui, cu tot venitul şi altul să nu să amestici.

Săngur domnul poroncește.

S'au scris la Eş.

In Iaş<i>.

Din limba sărbască pe limba moldovenească am tălmăcit eu, Ioan Stămate *fost mare* pit<a>r, în Eş<i> la 1805, Fevr. 9.

Acad. R.P.R., LXX/59.
Trad. rom.

375

1610 (7118) Martie 16, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Tudora şi sora ei Erina şi fratele lor Nechifor şi deasemeni, nepoţii lor Sava şi Grozava, fiii lui Ionaşco Ganea, toţi fiii Sofroniei, nepoţii lui Micul, toţi strănepoţii lui Coste Dragoş, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din uricul de miluire pe care l-a avut bunicul lor Micul dela Alexandru voevod, a treia parte, din jos, din jumătatea satului Răteşti, lare este în ţinutul Neamţ, pe Topoliţa şi cu loc de moară pe Topoliţa. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier Boul vistier pentru trei sute taleri bătuţi şi le-a plătit toţi deplin 300 taleri număraţi, în mâinile Tudorei şi Erinei şi ale lui Nechifor şi Sava şi Grozava, înaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină între ei, întru aceeia şi noi i-am dat dela noi şi am întărit credinciosului nostru boier Boul vistier, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Martie 16.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

† Pătrașco vornic a învățat și a iscălit ‹m.p.›
† Bașotă ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCXX/31.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CCXX/32.

376

1610 (7118) Martie 19, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat domniei sale doamnei Marghita tot venitul satului Giurov.

De aceia, nimeni dintre slugile noastre să nu îndrăznească să calce sau să intre în acel sat și mai mult să nu-i învălue înaintea acestei cărți a domniei mele, căci cine îl va învălui va pătimi mare rușine dela domnia mea.

Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1610› Martie 19.

† Însuși domnul a spus.

Io Costantin voevod ‹m.p.›

Acad. R.P.R., LXXVII/38.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

377

1610 (7118) Martie 22.

7118 ‹1610› Mart. 22. Noi Costantin Movila v‹oe›vod, *din mila lui dumnezeu, domnul țării Moldovei.*

Dat-am această carte a domniei meli, giupănesii Nastasiei a răposatului Cărăiman *mare* pah‹a›r., ca să fie tare și puternic‹ă› cu această carte a domnii mele, a stăpăni hotarul satului Popești, pe unde din vec‹i› au fost hotarul acelui sat, din zilele vechi și pe unde vor ști oameni buni și bătrâni de acolo. Iar cui i să va păre cu strâmbul, să vie să să îndreptezi înnainte noestră și nimene să nu aibă a stăpăni sau a supăra preste această carte a domnii meli. Și într'alt chip să nu fie.

Sângur domnul au zis.

Patrașcu *mare* dvornic[1]) *a învățat.*

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 234, f. 40 v.
Trad. rom. din sec XIX.

[1]) în text « drovnic ».

378

1610 (7118) Martie 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Ion Mederhean și cu femeia sa Platona, din satul Săcuiani, care este în ținutul Neamțului, cu un zapis de mărturie, pe care l-au avut dela Bașotă și dela Petru <arătând> precum a plătit Ion Mederhean pe Ion Potop de...[1]) dabile și a dat 340 zloți. Iar Ion nu a avut cu ce-i plăti, însă el i-a dat... [1]) partea sa de ocină din Săcuiani.

Noi, văzând zapisul de mărturie, am înnoit și deasemeni și dela noi i-am dat și i-am întărit ca să-i fie dreaptă ocină. Altul să nu îndrăznească a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Martie 26.

† Domnul a zis.

Vitolt logofăt <m.p.>

† <Io>n<a>ș<co> <a scris>.

<Pe verso, rom.:> «Intr'această tocmală au fost Istatie den Porcești și Ignat Terteal și Iuravco Varnav și Gligorcea dascălul *din* Iaș și Cozma Pasic. Se se știe».

Acad. R.P.R., CCXII/27.
Orig. slav. hârtie. pecete aplicată.

379

<1610> Martie 30.

Suret dela Costandin Mov<v>ila v<oe>vodu.

Io Costandin Movila v<oe>vodu, domnu țării Mold<o>vei. Facem înștiințari precum au venit înnaintea noastră și înnaintea boerilor noștri, dum<nea>lui Tâmpa pah<ar>nic din Iugani și s'au pârît de fați, înnainte noastră, Lazar pitar și cu Iosif aprodul de acolo, zicând așa Tâmpa pah. că are ial pe acolo la satul Iugani, o parti oarecare de cumpărătură dela Părasca și de<la> Gheorghie Smetanca și au ezit acolo, pe ace cumpărătură, un helești, pe pârâul Hilimoniasa. Insă au arătat că acel Lazar pitariu și cu Iosif aprodul s'au sculat și iai zicând că au și ei parti într'acel iazăr și văniazi iazul în silă. Și n'au ajutat ei nimică Tămpăi la ezătură, nici au dat nici un ban, însă numai cât au putut Tâmpa de l-au ezit acel iazu, iar ei nimică n'au ajutat, ce numai așa, în tăriea lor să ție parti în iazul acela. Iar noi, după lege țării, i-am întrebat pre dânșii, de mai este acolo locu de iazu. Iar Tâmpa au zis că mai sînt trei iazuri stricati, fără de cel ce l-au ezit Tâmpa.

[1]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, am aflat lor dreptati ca să-şi ezască lor Lazar şi Iosif orice iazu ar vre, dar într'acel gata să nu se amestice, de vremi ce la iazul cel gata n'au vrut să ajute, nici au dat niciun banu.

Pentru aceia, am aflat lor dreptati, că să ţie Tâmpa iazul acela, iar Iosif şi cu Lazur să n'aibă nici o triabă. Pentru aceia Tâmpa pah. s'au îndreptat şi ş'au pus ferăia în visterii, 12 zloţi. Iar Iosif aprodu şi Lazar pitariul, ei au rămas din toată lege ţării.

Pentru aceia, de acum înnainte ca să nu mai aibă a să părâ pentru aciasta, nici a mai dobândi nici odinioară în veci, piste aciastă carti a noastră.

Let 7110 ‹1602› Mart. 30.

S'au tălmăcit de Evloghie dascalu.

Asămine di pe tălmăcire ispisocului sărbescu.

1813 Oct‹om›v‹rie› 15.

Constantin Leondari sulger şi log‹o›f‹ă›t de taină.

Acad. R.P.R., LI/195.

Trad. rom. din sec. XVIII.

Datat din domnia lui Costantin Movilă şi după suretul din 1609 Apr. 30, anterior hotărîrii presente din 1610.

380

1610 (7118) Aprilie 3, Iaşi.

† Io Costantin voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Gheorghie, fiul Voicăi, nepotul lui Ruse Mitescul, nesilit de nimeni şi neasuprit de nimeni, ci de bună voia lui şi a vândut din Verşeni, ce sunt pe Moldova, din partea de sus, din a douăsprezecea parte a şasea deasemeni a vândut tot din a douăsprezecea parte a şasea parte o cumpărătură parte din această a şasea parte a vândut jumătate ce a fost partea şi ce a avut el dela Uliana şi dela Măriica şi dela Dronţa, fiica Nastasiei şi deasemeni Gligorie, fiul lui Gavril şi Pitic fiul Motrei şi Safta, fiica Anuţei şi Hilip, fiul lui Simion, toţi nepoţi lui Ruse Mitescul. Şi, deasemeni a vândut din a douăsprezecea parte a şasea parte, ce a avut cumpărătură dela Vasile şi dela sora lui Nastasia, fiii Condrei, strănepoţii lui Ruse Mitescul şi deasemeni, din a douăsprezecea parte, din a şeasca parte jumătate, cumpărătură ce a avut el dela Ion, fiul lui Toader, nepotul lui Ruse Mitescul, toate aceste părţi, care sunt mai sus scrise, ce a avut dedină şi cumpărătură sluga noastră Gheorghie diac, fiul lui Voico, nepotul lui Ruse Mitescul, le-a vândut credinciosului nostru boier Boul vistier, din uricul ce au avut dela străbunicul domniei mele, Petru voevod cel Bătrân, pentru unsprezece roşii ungureşti.

Iar noi când am văzut tocmeala de bună voie şi plata deplină noi, dela noi, am făcut şi am întărit aceste părţi de ocină din satul Verşeni ca să-i fie ocină şi

cumpărătură, cu tot venitul şi din câmp şi din ţarină şi din grădini şi din mori dela Moldova, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7118 ‹1610› Aprilie 3.

Însuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

† Pătraşco vornic a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

† Loghin ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/22.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

381

1610 (7118) Aprilie 6, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni. Nastasia, cneaghina lui Dămian vistier şi sora ei Şofronia, fiicele lui Iosip, nepoatele lui Toader Corlătescul vameş, de buna voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi-au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură ce a avut unchiul lor, Dumitru Corlătescul, două părţi din a patra parte de sus din satul Corlăteşti, ce este pe Moldova, cu mori şi stupe pe Moldova, în ţinutul Sucevei, ce le cumpărase Toader Corlătescul vameş dela Ionaşco, fiul lui Iaţco stolnic şi deasemeni, din altă a patra parte, din partea de jos din acest sat, a treia parte, din partea lui Iosip tatăl lor şi a unchiului lor Dumitru Corlătescu, ce au cumpărat ei dela sora lor Gaftona, cneaghina Ciocârlioae şi deasemeni din altă a patra parte, din partea din mijloc, jumătatea părţii mamei lor Frăsina, fiica lui Todică.

Şi deasemeni, au vândut din a treia parte din satul Stăjereni, care este tot pe Moldova, din partea de sus, a treia parte, partea tatălui lor Iosip şi a unchiului lor Dumitru şi deasemeni din a treia parte din partea din mijloc a acestui sat a treia parte, partea care o cumpărase unchiul lor Dumitru Corlătescu dela Ionaşco fiul lui Iaţco stolnic, din dresele pe care le-a avut Dumitru Corlătescul dela Petru voevod şi dela Iancul voevod, din uricul dela Petru voevod cel Bătrân. Acestea le-au vândut boierului nostru credincios, Toader Boul vistier, pentru cinci sute taleri de argint... [1]) afară de o sută taleri, pentru curţi, cneaghinei lui Dămian vistier: Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Şi, deasemeni, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gavril Berciuman şi Ion Hăsan şi Ilea şi surorile lor Stanca şi Anesia... [1]) lui Todică, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, a patra parte din a parta parte din satul Corlăteşti, din partea de mijloc şi au

[1]) loc rupt în orig.

vândut deasemeni credinciosului nostru Toader Boul vistier, pentru cincizeci de taleri de argint și le-a plătit deplin, dinaintea noastră.

Și deasemeni, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Cozma Ciocârlie fost armaș, fiul Condrei, nepotul lui Simion Iațco vameș, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din dreptul lor uric ce l-au avut dela Petru voevod cel Bătrân, a treia parte din tot satul Stăjereni. Aceasta a vândut deasemeni boierului nostru Toader Boul vistier pentru optzeci galbeni ungurești și i-a plătit deplin dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie ‹și› plata deplină și noi deasemeni am dat și am întărit boierului nostru credincios, Toader Boul vistier, toate aceste mai sus scrise părți de ocină și cu mori și stupe pe Moldova și cu aceste curți și fânețe și grădini, pe care și le-a cumpărat pe banii săi drepți, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1610› Aprilie 6.

† Domnul a poruncit.

† Marii boieri au învățat. Și a iscălit Ureche ‹m.p.›

Drăgan Tăutul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/152.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

382

1610 (7118) Aprilie 15, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Pavel, fiul Măricăi, nepot lui Eremia vătah, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din uric pe care l-a avut bunicul său Eremia dela... [1]) voevod, partea lui, cât se va alege din satul Mitești pe Moldova, care este în ținutul Sucevei. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru boier, Toader Boul vistier, pentru cincizeci taleri de argint. Și au plătit toți deplin 50 taleri de argint în mâinile lui Pavel, fiul Măricăi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină între dânșii, noi și dela noi am dat și am întărit boierului nostru credincios, Boul vistier, ca să-i fie și dela noi ocine și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7118 ‹1610› Aprilie 15.

Domnul a spus.

Pătrașco mare vornic a învățat și a iscălit ‹m.p.›

Bașotă ‹a scris›.

Arh. St. Iași, CDXIX/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) loc alb în orig.

1610 (7118) Aprilie 20, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Tocsabă, fiul Jartei, strănepotul lui Mitescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul ce a avut străbunicul lui dela Petru voevod cel dinainte, un ogor şi jumătate din satul Verşeni, pe Moldova, care este în ţinutul Sucevei. Aceasta a vândut-o el lui Maxim, pentru cinci taleri. Şi întru aceia, s'a sculat Maxim, împreună cu femeia sa Ghigonţa, fiica Voicăi şi fratele ei Ion, fiul Voicăi, deasemeni nepoţi ai lui Ruse Mitescul şi au vândut ei şi acel ogor şi jumătate ce au avut de cumpărătură şi încă trei ogoare şi jumătate, peste tot sunt cinci ogoare din acelaşi sat, Verşeni. Acestea le-au vândut credinciosului nostru boier, pan Toader Boul vistier, pentru zece taleri de argint şi le-a plătit totul deplin.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Aprilie 20.

† Domnul a zis.

† Pătraşco vornic a învăţat şi a iscălit <m.p.>

< Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/23.
Orig. s'av, hârtie filigran, pecete timbrată.

384

1610 (7118) Aprilie 20.

† *Adică noi* Nebojatco uricar *şi* Maxim Budză pit. *din* Băloşéni *şi* Micul văt. *şi* Sava *din* Vlădeni, mărturisim noi cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înnaintea noastră Drăgan Tărăţ<ă> şi cu soru-sa Motria, feciorii lui Ştefui Tărăţă şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, toată partea lor ce să va alege din satul Băloşéni, din cutul de sus, din urice ce au avut moşii lor dela Ilie şi dela Ştefan vodă. Deci au vândut lui Ion Hăugului, derept patruzeci de taler<i>.

Deci noi, dacă am vădzut cum şe-au tocmit de bună voe, noi am făcut această mărturie Hăugului, dela noi, pre acea ocină, până-şi va putea întări şi cu dres domnescu, să fie de credinţă.

A scris Nebojatco *însuşi*. Şi Ionaşco hotnogul din Cârsteşti, dela ţinutul Suceavei, încă au fost într'această tocmeală.

Vl<ea>to 7118 <1610> Apr. 20.

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso, două ciorne, anulate, cu următorul text:>

† *Adică eu*, Sava pit. *din* Vlădén<i> şi Dumitru pit. şi Costin *deasemeni*, mărturisim noi cu această scrisoare a noastră, cum au venit înnaintea noastră, nepoţii Ştefului *din* Vlădéni şi au vândot a sa dreaptă ocină, ce s'au ales partea Ştefului s'au vândot lui Ion Hăugul pit. *din* Vl<ă>dén<i>, drept dzéce talere. *Să se ştie.*

† *Adică eu*, Dumitru pit. *din* V<l>ădén<i> *şi* Costin *de acolo* şi Popa *şi* Vasile mărturisim noi cu ceastă scrisoare a nostră, cum au venit înnaintea noastră Cărstina, fata lui Dămiian de în Băşén<i> şi au vândot a sa dreaptă ocină şi moştenire de în sat de în Băşén<i>, ce să va alege partea ei, dr<ep>t triedzece de <t>aleri şi o-u cumpărat Ion Hăugul pit. *din* V<l>ădén<i>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, III/II/30.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.

385

1610 (7118) Aprilie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, marilor cămănari şi slugilor lor, care voi merge pentru camănă în târgul Roman, cum veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi să aveţi a lăsa în pace de camănă 2 crâşme mari şi 2 cojocari şi 2 mesercii şi 2 goştinari ai sfintei episcopii a Romanului, după obiceiul vechi, după cum a fost din veac dela domnii răposaţi de mai înainte. Şi de colaci deasemeni să nu-i învăluiţi şi nici să-i întrebaţi, căci vi se va ţine în seamă.

Pentru aceasta vă dăm ştire, altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Aprilie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ureche mare vornic a învăţat.

† Simion <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/16.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

386

1610 (7118) <Mai>, Iaşi [1].

† Ilea Băcioc vornic şi Ghiorghie şi Lupul Dragotă şi Ghiorghie Balşe şi Toader Dragotă vornici de poartă şi Vrabie postlenic şi Vitolt logofăt şi Costantin Roşca fost ceaşnic, scriem şi dăm de ştire cu această scrisoare a noastră, precum au venit înaintea noastră Frăţiman pârcălab şi f.ul lui, Dănăilă, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut a treia parte de ocină din jumătatea satului Berbeţeni,

[1] pentru dafare vezi doc. din 26 Mai 1610 (Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XLIX/5.)

ce sunt pe Crasna, în ținutul Fălciu partea cneaghinei lui Erina, fiica lui Cârstea Bolog. Și privilegiile ce au avut ei, astfel au arătat înaintea noastră precum că au fost arse de foc în casa lui Nicoară vistier din Crăsnășeni și a fost și Nicoară de față, înaintea noastră.

Și deasemeni a vândut partea cneaghinei lui, ce este mai sus scrisă, Erina, fiica lui Cârste Bolog, care se va alege partea ei și din satul Mălărești pe Prut, în ținutul Chigheciului. Acestea le-au vândut panului Chiriță Dumitrachi mare postelnic, pentru cincizeci taleri de argint, pentru amândouă satele ce sunt mai sus scrise și i-a plătit toți deplin cu bani gata, înaintea noastră.

Pentru aceasta să-i fie domniei lui dreaptă ocină și cumpărătură, cu toate veniturile. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7118 <1610>.

Eu Balșe vornic <m.p.>

Lupul Dragotă vornic am scris <m.p.>

Toader Dragota vornic <m.p.>

Ilea Băcioc vornic <m.p.>

Ilie Vrabie postelnic <m.p.>

Costantin Roșca <m.p.>

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XLIX/4.
Orig. slav, hârtie filigran, 6 peceți aplicate.

387

1610 (7118) <Mai> Iași.

† Ghiorghie vornic și Lupul Dragotă vornic și Ghiorghie Balșe vornic și Toader Murguleț mare armaș și Ghiorghie Bașotă aprod. Scriem și dăm știre că a venit înaintea noastră Ionașco Sprânceană ceașnic, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din uricul, pe care l-a avut tatăl lui, Sprânceană ceașnic, dela .....[1]) voevod, jumătate de sat din Drăgușeni pe Prut, în ținutul Fălciului, partea de sus. Aceia au vândut-o panului Chiriță Dumitrachi mare postelnic, pentru cincizeci de taleri de argint. Și i-a plătit toți deplin, cu bani gata, înaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Pentru aceia scriem, să se știe.

Scris în Iași, anul 7118 <1610>.

Gheorghie vornic a iscălit <m. p.>

[1]) loc alb în orig.

Lupul Dragotă vornic, am scris[1])
Balșe vornic <m. p.>
Theodor mare armaș.

Acad. R.P.R., XXXI/37.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceți aplicate.
Datat după confirmarea domnească din 1610 Mai 22.

388

<1610 Mai>

† Adică noi Marcovici brănișteav și Toader Beghiul diac din Mândrești și Cernat din Crețești și Sava din Unghiu și Rusul de acolo și Gavril Iuriescul din Huși. Scriem și mărturisim cu sufletele noastre, cum a venit înaintea noastră, Tenciul și sora lui Mărica și Sohiia și Ana și Oanța și Chiril, fiii lui Ilion, nepoții lui Nicoară Răspop, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, jumătate din jumătatea satului Răspopi, din partea de sus. Aceia au vândut-o lui Dumitru stolnic și lui <Sim>ion[2]) pitar din Răspopi, pentru cincizeci taleri de argint.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie, le-am făcut zapis de mărturie, ca să le fie de mărturie și ca să-și facă ispisoc, să le fie ocină dreaptă. Pentru aceasta, mărturisim cu sufletele noastre.

Și eu Frățiman pârcălab încă am fost la această tocmeală.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XVII/4.
Orig. slav, hârtie, 3 peceți aplicate.
Datat după Frățiman pârcălab, întâlnit în doc. din 25 Mai 1610.

389

1610 (7118) Mai 11.

Suret dela Costantin Movila vod<ă>, din velet 7118 <1610> Maiu 11.

Facem știri precum au venit, înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, mari și mici, Șandru, ficiorul lui Necoară și frati-său Drăguș și Ion iarăș ficior lui Necoară și nepotul lor, Ionașcu, ficiorul Macdalinii și Fătu, ficiorul Grozavii și rudenie lor, Ion, ficiorul lui Drăguș, de a lor bună voi, de nimene siliți, ș'au vândut a lor driaptă ocină, di deresă di'npărțări, ci au avut moșul lor Moga și Tudora, dela tănărul Ștefan vod<ă>, acc a cince parti din satul Iucașului, dila Movilă, care acel sat au fost ocolul târgului Petrii, pre ace a cince parti au vândut-o boeriului nostru, dum<i>sali lui Isac Balica hat., pârcălab Sucevii, drept 260 taleri, pentru ca să-i fie lui și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

[1]) «am scris», românește în orig.
[2]) loc rupt în orig.

Şi iarăş au mai venit înnainte noastră Zamfira, cu surorile sali: Nastasie şi Irina şi Ioana, feti Nastii, nepoati lui Hăsan şi Filip şi surorile sali: Dochie şi Parasca şi Nastasie, ficiorii Creţii, nepoţi Mogăi şi Dochie şi fratele său, Ilarion şi sora Oghinie, ficiorii Lucăi, nepoţi Tudorii şi Ştefu cu frati-său Ion, ficiorii lui Frăţilă, nepoţii Tudorii şi Vasălii, nepoţi Cerbului, iarăş nepoţi Tudorii şi Drăguşa şi fraţii lui: Cozma, Toadir şi Grozav, ficiorii lui Frăţilă, iarăş nepoţi Mogăi şi Ilarion, ficiorul lui Dănăilă şi mătuşa lui, Gaftona, fata Petrii Turloe, nepoţi lui Hăsan, de a lor bună voi, ş'au vândut a lor driaptă ocină, din dresul de mai sus scris, ci-au avut moşul lor, Moga şi Tudora şi Hăsan, dela tănărul Ştefan vodă, toati părţile lor de ocină, ci să vor alegi dintru acel sat de mai sus scris, anume Iucaşul, din curăţituri ci vor fi curăţit ei, pre acele iarăş au vândut dum<i>sali boeriului nostru, dum<nea>lui Isac Balica hat., părcălab Sucevii, drept 280 taleri, cari bani de mai sus scrişi i-au dat toţi deplin în mănule vănzătorilor de mai sus scrişi.

Deci, văzând şi noi a lor bună învoială şi tocmală şi plata deplin, aşăjdire şi dela noi i-am dat şi i-am întărit lui, pre a lui driaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul şi altul ca să nu să mai amestici, preste această carti a noastră.

Acest suret s'au scos dipe un ispisoc a monăstirii sfintii Vineri din Iaş<i>.

Acad. R.P.R., XVII/36.
Trad. rom. din sec. XIX.

390

1610 (7118) Mai 22, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Ion şco Sprânceană, fiul lui Sprânceană ceaşnic, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din uricul ce l-a avut tatăl lui, Sprânceană ceaşnic dela .....[1]) voevod, jumătate de sat, partea de sus din Drăguşeani, pe Prut în ţinutul Fălciului. Aceasta au vândut-o credinc osului şi cinstitului nostru boier Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pentru cincizeci taleri de argint şi i-au plătit toţi deplin, cu bani gata, înaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui dreaptă ocină şi cumpărătură, cu toate veniturile. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1610> Mai 22.

† Însuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătraşco mare vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>

† Hariton <a scris>.

Acad. R.P.R., XXX/91.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

[1]) loc alb în orig.

1610 (7118) Mai 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Slăvilă, fiul Maruşcăi, nepotul lui Simion Buză şi nepotul lui de frate, Rotumpan şi sora lui, fiii lui Amion Buză, deasemeni nepoţi ai lui Simion Buză, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din jumătatea de sus a satului Boroşeşti pe Bârlad şi cu vad de moară pe Bârlad, care este în ţinutul Tecuci, din privilegiul ce au avut dela . . . .[1]) voevod. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru Vitolt Mărăţeanul al doilea logofăt pentru optzeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Pentru aceia, să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceia, deasemeni, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Gheorghie . . .[2]) dela Cârsteşti iarăşi de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, o parte de ocină din satul Sinzine‹şti pe T›[2])utova şi cu loc pentru iaz şi pentru moară pe ‹râul›[2]) Tutova, care ‹loc›[2]) i-a fost cumpărătură dela . . . . . [2]) partea ei, ce se va alege, din uricul . . . . . [1]) zeci taleri număraţi. Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi întru aceia, deasemeni a venit înaintea noastră Ştef‹an›a, fiica Nastei, nepoata Irinii, iarăşi de bună voia ei şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină, toată partea ei, ce se va alege din acelaş sat Sinzieneşti. Aceasta a vândut-o deasemeni credinciosului nostru Vitolt logofăt, pentru cincisprezece taleri argint.

Şi deasemeni, a venit înaintea noastră Melentana, fiica Dragăi, nepoata lui Alexe, de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea ei ce se va alege, din acelaş sat Sinzieneşti şi cu loc de moară pe Tutova. Aceasta a vândut-o deasemeni, lui Vitolt logofăt pentru zece taleri de argint.

De aceia, toate aceste, mai sus scrise părţi de ocină să-i fie credinciosului nostru Vitolt Mărăţeanul logofăt şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Ş altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 ‹1610› Mai 25.

† Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m. p.›

† Pătr. şco mare vornic a învăţat şi a iscălit ‹m. p.›

† N bojatco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CI/19.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

[1]) loc alb în orig.
[2]) loc rupt în orig.

392

1610 (7118) Mai 25, Iași.

Suret de pi ispisoc pe sărbii dila Costandin Movila v<oe>vod, scris în Eși de Hariton, din let 7118 <1610> Mai 25.

Noi Const<a>nd<i>n Movila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldoviei. Pre cum au venit, înnainte noastră și înnainte boerilor noștrii al Moldovii, Ghiervasii *fost* hotnog, ficiorul lui Iachimu, nepot lui Iancul, strănepot Armancăi și de nime silit, nici asuprit, ș'au vândut a sa driaptă ocină și moșie din uric ce-l are moașa lor, Armanca, dila Ștefan v<oe>vod, giumătate di sat de Cicicani de pe părâul Grecilor în țin<u>t Tigheciului, aceia au vândut dum<nealu>i Chiriță Dimitrachi *mare* post., drept cincizăci taleri di argint și i-au plătit lui tot diplin cu bani gata, dinainte noastră.

Dreptu aceia, să-i fie lui driaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu să amestice, împotriva cărții noastri aceștie.

Insuș domnul au zis și esti și iscălit cu mâna sa.

Constand<i>n Movila v<oe>vod.

Pătrașc<o> *mare* vornic au învățat ș'au iscălit.

De pe sărbie pe limba moldoveniască s'au tălmăcit la anul 1802 Mart 26, de polc<o>v. Pav<e>l Debr<iț>. *dela* Mitr <opolie>.

Acad. R.P.R., CLVII/85.
Trad. rom.

393

1610 (7118) Mai 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Frățiman pârcălab și fiul lui Dănăilă, nesiliți de nimeni, nici asupriți și a vândut a treia parte de ocină din jumătatea satului Berbenți, ce sunt pe Crasna, în ținutul Fălciu, partea cneaghinei lui, Irina, fiica lui Cârstea Bolog, iar privilegiile ce au vut, ei așa au zis, înaintea noastră, că au ars de foc în casa lui Nicoară vistier din Crășnășeni și a fost de față și Nicoară înaintea noastră. Și deasemeni partea cneaghinei lui, Irina, fiica lui Cârstea Bolog, ce se va alege partea ei și din satul Măldărești, pe Prut, în ținutul Chigheciului, aceia au vândut panului Chiriță Dumitrache, mare postelnic, pentru cincizeci de taleri de argint, aceste două părți din amândouă satele și i-a plătit toți deplin, cu bani gata, înaintea noastră.

Pentru aceia, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură cu toate veniturile. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1610> Mai 26.
† Însuşi domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
† Pătraşcu vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>
† Hariton a scris.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XLIX/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

394

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Nicoară vistiernicel, fiul Ilenei, nepotul lui Bolog, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui de ocină, ce se va alege, din jumătătea de sus a satului Berbenţeni, ce este pe Crasna şi cu loc de iaz şi de moară, în ţinutul Fălciu, din privilegiu ce a avut dela ..... [1]) voevod. Aceasta a vândut-o boierului nostru pan Dumitrache Chiriţă mare postelnic, pentru treizeci de taleri de argint şi i-a plătit deplin.

Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1610> Iunie 1.
† Domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
† Pătraşco mare vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>
† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XLIX/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

395

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru boier, pan Mihail Trifan clucer şi Manole pârcălab şi Ion Tălmaci din Iaşi şi au mărturisit înaintea noastră, că a căzut Anghelena, mătuşa boierului nostru Trifan clucer, în robie [2]) la Tătari încă din zilele lui Ioan voevod, iar el a răscumpărat-o şi a dat pentru ea şaptezeci de galbeni ungureşti fără alte cheltuieli, ce a făcut şi a adus-o în ţară. Iar ea a dat boierului nostru mai sus zis, Trifan clucer, dreapta sa ocină şi dedină, a treia parte din jumătatea de jos a satului Vlăiceni

[1]) loc alb în orig.
[2]) «robie», aşa în orig.

pe Jijia și cu partea de moară ce este pe gârla Jijiei, împotriva Cobecianilor, în ținutul Dorohoi, din dreptele ei privilegii, pe care le-a avut bunicul ei, Vlaico șetrar, dela Ștefan voevod și de întărire ce-a avut ea dela tatăl domniei mele Eremia voevod, pentrucă ea n'a avut încă copii din trupul său.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi acea mai sus scrisă parte, a treia parte din jumătatea de jos a satului și cu parte din moară, ce este în gârla J jiei, boierului nostru mai sus zis, Mihail Trifan clucer, uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se mai amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iunie 1.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

† Pătrașco nare vornic a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/18 a-b.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1794.

396

1610 (7118) Iunie 1.

Suret.

Noi Constandin Movilă v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii.

Adică au vinit, înnainte noastră Cărste, feciorul M.că', nepot lui Bălaci, de a lui bună voe, de nimine silit, nici asuprit, ș'au vândut d.iaptă a sa ocină și moș i, toată partea lui, cât se va alegi din sat Medelenii, aceia au vândut credinciosului nostru lui Vitol<t> logf., drept doaîzăci talere de argint. Drept aceia, să-i fii lui cu tot vinitul.

După aceia, iarăși au vinit, înnainte noastră și înainte boierilor noștri, sluga nostră Gherman, ficiorul lui Toad<e>r, nepot Pleșăi, strănepot Niagăi, de a lui bună voe, de nimine sălit, nici asuprit,. ș'au vândut driaptă a sa ocină și moșie din dresă de danii, ce au avut moșul lor Bălaci, dela Ilieș v<oe>vod, din a patra parte dintr'acelaș de sus pomenit sat Medelenii, din parte moșului său Bălaci, din 2 trie parte giumătate de o a patra parte, aceia au vândut-o iarăși credinciosului nostru V.tol logf., drept doaîzăci taleri de argint.

Și sculându-să al nostru de sus pominit boeriu, au plătit toți deplinu acei de sus scriși bani, înainte noastră și înaintea boeril<o>r noștri. Și văzând noi între dănșii de bună voia tocmală, drept aceia să fii lui și dila noi ocină și cumpărătură, cu tot vinitul, și altul să nu să amestice.

S'au scris în Eș, la anul 7118 <1610> Iuni 1.

Domnul au zăs.
Marii boeri au învăţat.
Pătraşcu *mare* vor<ni>c au poslăduit.
Băsi.nul <a sc is>.
Asămine s'au tălmăcit de mine, 1797 Maiu 27.
Andrei tălmaciu căp<i>t<a>n.
S'au poslăduit de mini şi fiind întocma, am încredinţat, Polc. Pavăl. 1800 Avg<us>t 12.
Intocma scoasă dipi tălmăciri, Nedelcu. 1814 Oct. 11.

Acad. R.P.R., CV/23.
Trad. rom.

397

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi.

† Io Costantin Mogh.la voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, slu<ga> noastră Roman, fiul Ioanei, nepotul lui Toma logofăt, strănepotul lui Lupe Berheci, de buna voia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina lui dreaptă, a cincea parte dintr'a treia şi dintr'a patra parte din satul Obărşii, partea mamei lui, Ioana, ce i se va alege. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase, Vitolt logofăt, pentru <treizeci>[1]) taleri de argint. Şi s'a sculat credinciosul nostru boier şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iară noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi cu înţelegere dintre ei, de aceia să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1610> Iunie 1.

† Domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
Marii boieri au învăţat.
Pătraşco mare vornic a iscălit <m. p.>
† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXVI/69.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

398

1610 (7118) Iunie 4, Iaşi.

† Io Costantin Mogh.la voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru boier, pan M.hail Trifan clucer, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit

[1]) «treizeci» scris de altă mână pe locul alb.

şi a vândut dreapta sa ocină, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela Petru voevod, o parte de ocină din satul Borâle şi cu partea ei de iaz ce este pe pârâul satului, în ţinutul Dorohoi, care îi este cumpărătură dela Mihail Burlişor, fratele popei Burlă, fiul Nastasiei [1]), nepotul lui Ion Rotompan [2]) toată partea lui, ce se va alege şi din sat şi din iaz şi din câmp, din privilegiul de danie ce a avut străbunul său Ion Rotompan [2]), dela Ştefan voevod cel Bătrân. Aceasta a vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Petraşco mare vornic de ţara de sus, pentru două sute zloţi tătăreşti. Şi i-a plătit pe deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri aceşti bani sus scrişi, 200 zloţi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi cu înţelegere între ei şi plata deplină şi noi, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus zis, pan Pătraşco mare vornic, acea înainte mai sus zisă parte de ocină din satul Borâle, ca să-i fie şi dela noi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, la anul 7118 <1610> Iunie 4.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Ureche mare vornic de ţara de jos a învăţat şi a iscălit.

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXLVI/16.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

399

1610 (7118) Iunie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit domnia mea credinciosului nostru boier, Bogza logofăt, dreapta lui ocină şi dedină satul anume Leleştii pe Cracău, cu mori şi cu iaz şi cu piuă [3]) şi cu tot venitul. Care acel sat îi este danie dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7118 <1610> Iunie 5.

Însuşi domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învăţat.

Să nu aibă mai mult nevoie [4]).

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXLVI/15.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

[1]) «Nastasiei» corectat mai târziu «Burlă».

[2]) «Ion Rotompan» corectat mai târziu «Drag».

[3]) «stupa» în orig.

[4]) pasagiul: «Să...nevoe» în românește, scris de mâna domnului

400

1610 (7118) Iunie 11, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Bantăş păharnic.

Iţi dăm de ştire că ni s'a jeluit Dumitraşco diac, sluga domniei mele, ginerele Varvarei, fiica Anghelinei, fiica lui Huru vornicul şi cumnatul lui, Buciumaş vătah de pitari şi astfel au spus ei că au un sat în ţinutul Covurlui, anume Dăneeştii şi le este ocină şi dedină şi au privilegiu pentru acel sat.

De accia, dacă vei vedea această carte a noastră, tu să strângi oameni buni şi să cercetezi hotarul acelui loc pe unde a fost din veac. Apoi să dai acel loc în mâinile slugii noastre Dumitru diac şi ale lui Buciumaş vătah şi să dai de veste tuturor oamenilor din jurul acelui loc. Nimeni, acolo, pe locul lor să nu cosească nici să are fără voia lor şi braniştea deasemeni să nu o tae [1]) şi pe unde va fi locul lor de fân, tu să pui semne ca să nu le strice fânul şi să dai de veste sătenilor din jur să-şi socotească vitele, iar cine nu va asculta şi va voi să cosească sau să are fără voia lor, noi vom trimite şi vom lua dela astfel de om hatalmu, cum este obiceiul din veci. Şi fânul i se va lua cosit.

Aşa să ştii. Altfel să nu faci.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1610> Iunie 11.

† Insuşi domnul a zis.

Vitoit logofăt a învăţat.

† Ionaşco <a scris>.

<Pe verso, rom:> « să se iscălească ».

Acad. R.P.R., CLVII/86.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

401

1610 (7118) Iunie 12, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre Predevici fost logofăt, să fie tare şi puternic, cu această carte a noastră, a stăpâni toată ocina Tomei, fiul lui Drăguş, nepotul lui Duma din Oncani şi în sat şi în câmp şi săpăturile pe deal, ce au săpat bunicul şi tatăl lui, pentrucă i-a furat 2 cai buni şi a rămas, de faţă, răufăcător şi vinovat [2]), încă în zilele lui Petru voevod şi cărţile dela Petru <voevod> ni le-au arătat că-i este vinovat [2]), iar cine a arat acel loc, însă partea Tomei, să i se ia dăsetină sau.....[3]) lui.

[1]) pasagiul: « şi braniştea...tae » scris deasupra rândului.

[2]) aşa în orig.

[3]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i lua acea parte de ocină, însă partea Tomei și a cetei lui Petru Pipărco, de acolo, sau să se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7118 <1610> Iunie 12.

† Însuși domnul a spus.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, IV/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1902.

402

1610 (7118) Iunie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Ionașco Iațco, fiul lui Ion Iațco stolnic, cu ginerele lui, popa Ștefan și cu Cozma Ciocârlie și au pârît pe slugile noastre Miron Onciul aprod și pe toate surorile lui, copiii lui Onciul Herța, pentru satul Cernăcău care este deasupra Nistrului, mai sus de Vasilău, în ținutul Cernăuți, spunând că acel sat l-au ținut ei fără întărire [1]) și cu niște drese nedrepte. Iar mai sus scrisa sluga noastră Miron și cu surorile sale, copiii lui Onciul Herța, au arătat înaintea noastră privilegii de cumpărătură dela Petru voevod și de întărire dela Aron voevod, cum a cumpărat tatăl lor Onciul Herța acel mai sus scris sat Cernăcăul dela Drăghici Borotco pentru 1200 taleri numărați pe drepții și proprii săi bani. Iar lui Drăghici Borotco i-a fost cumpărătură dela Ionașco Iațco și dresele ce a avut Drăghici Borotco dela Ionașco Iațco încă le-a dat în mâinile lui Onciul Herța.

Deci noi i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și le-am aflat lege ca să aibă a jura sluga noastră Miron Onciul și cu surorile lui cu 24 boieri jurători și slugile noastre a-și îndrepta dresele de cumpărătură ce a avut Onciul dela Borotco și Borotco dela Ionașco Iațco. Și au jurat cu acei 24 boieri slugile noastre și s'au îndreptat și și-au pus ferâe înaintea noastră 24 zloți. Iar mai sus scrisul Ionașco Iațco și cu ginerele lui, popa Ștefan și cu Cozma Ciocârlie au rămas de toată legea, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Pentru aceia, de acum înainte, să nu aibă ei a mai [2]) pârî pentru acea pâră, niciodată în veci, înaintea acestei cunoscute cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iunie 17.

Însuși domnul a zis.

---

[1]) «isprav» în orig.

[2]) așa în orig.

† Ureche mare vornic a învățat și a iscălit <m. p.>
Pătrașco mare vornic <m. p.>
† Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/161.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

403

1610 (7118) Iunie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase Gavril stolnic și Nebojatco uricar. Vă dăm știre că domnia mea v'am dat hotarnici să hotărniciți credinciosului nostru boier pan Coste Băcioc mare ceașnic, în satul Găureni, dinspre Hăugul și dinspre răzeșii lui, căci s'a jeluit înaintea domniei mele că i-au luat o bucată de pământ când a hotărnicit Veveriță cu un uric vechiu, care arată semnele din zilele lui Alexandru voevod cel Bătrân.

Pentru aceia, domnia mea v'am ales să fiți hotarnici. De aceia, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să căutați și să strângeți oameni buni și bătrâni și megiași din jur și să hotărniciți cu foarte mare dreptate, pe unde vor arăta oameni buni că au ținut bunicii și străbunicii lui Hăugul și părinții lor și ei pe unde le-a hotărnicit Veveriță, ca de acum pe acolo să aibă a ține.

Iar apoi hotarul lui Veveriță să nu fie întru nimic și acel uric bătrân, ce este pe semne, să nu-l socotiți întru nimic, căci acesta nu se ține în seamă, căci nu este drept, ci să luați acel uric și să-l aduceți la domnia mea. Ci cum se va afla acum, cu oameni buni pe acolo să stâlpiți și să fie hotarul, dar să nu părtiniți pe nimeni, ci să fie după dreptate. Și au zi pentru hotar după sfinții apostoli, Petru și Pavel, peste două săptămâni.

Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iunie 20.

† Însuși domnul a poruncit.
Costantin voevod <m. p.>
Marii boieri au învățat.
† Măteiu <a scris>.
<Pe verso în slavă :> Pe Găureani pe Turia și pe Jejia, ținutul Iași.

Acad. R.P.R., XLI/19 a—b.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

404

1610 (7118) Iunie 20, Conceşti.

† *Adică noi* Mărica, şi soru-mea Cecea, fétele Oluşcăi, nepoatele lui Copaci părcălabul, mărturisim înşine pre noi, cu cest zapis al nostru, cum noi de bună voia noastră, de nime asupriţi, nice nevoiţ<i>, am vândut a noastră driaptă moşiei şi ocină, giumătate de sat de Larioneşt<i>, ce iaste în ţănutul Sorocei, nepotu nostru, lui Gherasim, feciorul Nastei, surorii noastre, direpţ o sută şi cincidzeci de taler<i> de argint, bătuţi. Şi ne-au dat tot bani gata, acea sută şi cincidzeci de taler<i>.

Şi la aceasta tocmală au fost oamen<i> bun<i>, slugi domneşti, anume: Simion Avradin păhărnicelul şi Drăgşan su<l>gerel şi Toader frate-seu den Conceşt<i> şi Berciul de Bobeşt<i> şi Nechifor sulgerel de Voicăuţi şi Ilea de acolo şi mulţi oamen<i> buni.

Şi pre mai <ma>re credinţă ne-am pus noi peceţile pre acest adevărat zapis al nostru.

Şi eu, Dumitru diiacul de Conceşti am scris acest zapis, să să ştie.

<Scris> *în* Conceşti, v<e>l<ca>t 7118 <1610> Iun. 20.

Acad. R.P.R., CCCC/111.
Orig. rom., hârtie filigran, 4 peceţi înclare aplicate în ceară.

405

<1610 Iulie>, Dăneşti.

† Seachil *fost* cămăraş, dăm ştire cu ciastă scrisoare a nostră, cumu au venit la mene satul Avereştii şi cu Dăneştii, cu cartea dumisale lui vodă, ca să le hotărăm tot hotarul satelor. Déci am strânsu oameni buni şi mulţi şi le-am hotărât tot locul pre spre tot hotarul, cumu s'au aflat mai cu direptul şi le-au plăcut şi lor şi Avereştilor şi Dăneştilor. Şi deaciia am pus stâlpi şi sémne între hotarele lor, să se ştie şi să nu mai aibă price şi svadă pentru acéle hotar<e>. De aciia, dăm ştire şi mărturisim.

Scris în Dăneşti.

Seachil *fost* cămăraş a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/8
Orig. rom., hârtie filigran.
Datat după doc. din 1610 Iulie 6.

406

<1610 Iulie>

† *Părintelui şi prietenului nostru, iubitorul şi de multă nădejde panului Ureche mare vornic al ţării de jos.*

După aceia, dau ştire d<u>m<i>t<a>le că au venit la mene o carte a măriei sale a lui vodă, să socotim un loc ce să părăscu Dăneştii cu Avereştii. Déci eu am strânsu

oameni buni din în șase sate de pre împregiur, fost-au vr'o sută de oameni și i-amu întrebat de acel loc. Ei toț<i> au strigat și au dzăs că iaste a Dăneștilor. Déci am dzăs de-au purces toț<i> acei oameni pre unde știu ei cu sufletele sale și eu amu mărsu după înșii de-amŭ pus stâlpi, cumu mi-au fost învățătura din cartea măriei sale și am ales dintr'acci oameni mulți de-amu scris 24 de oameni buni și bătrâni și de frunte; de nu va lăsa mărija sa pre tocmala noastră, ce de va pofti acei oameni, ei vor mearge de vor mărtu<ri>si și măriei sale și tot va afla mărija sa cumu spuiu eu.

Derept acea, eu amu aflat cu direptul, că iaste acel loc a Dăneștilor, iar mărija sa volnic iaste cu<i> i-l v<a da, d>e-l va da Dăneștilor, a lor iaste, de-l va da Avereștilor volnic iaste mărija sa.

De-aceea, dăm știre d<u>m<i>t<a>le. D<o>mnul d<u>mn<e>dzău să te veselească cu pace, cu sănătate bună, amin.

† *Fiu și priten al domniei tale*, Seachil fost cămăraș.

<Pe verso, adresa:> † *Prietenului nostru iubit și de multă nădejde, panului Ureche mare vornic al țării de jos.*

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/9.
Orig. rom. hârtie.
Data după doc. din 1610 Iulie 6.

407

1610 (7118) Iulie 5, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Neamț și ureadnicului lor dela Piscu, pentru ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să ia desetina din grâu de pe la acei care vor ara în hotarul Piscului, oricine vor fi sau din orice sate, chiar și din satele domniei mele sau din târguri sau din sate boierești sau din slobozii. Iar dacă cineva va fi cosit pe locul sfintei mânăstiri, ei să aibă a-i lua fânul, ca să fie al sfintei mânăstiri.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească să are sau să cosească pe locul sfintei mânăstiri. Iar dacă cineva va ara sau va cosi pe locul sfintei mânăstiri, fără știrea egumenului și fără știrea ureadnicului lor, domnia mea vom trimite și vom lua dela un astfel de om 12 boi pentru poarta domniei mele.

De aceja și voi vecinii sfintei mânăstiri din satul Piscu, să ascultați de ureadnicul pe care îl vor trimite egumenul, cu întregul sobor, iar cine nu va asculta, el să aibă a-l pedepsi pe fiecare după fapta lor.

Așa scriem, altfel să nu fie și nimeni să nu îndrăznească a intra pe locul sfintei mânăstiri, peste porunca domniei mele.

Și mai mult jalobă să nu vină la noi.

† Scris la Iași, anul 7118 <1610> Iulie 5.

† Insuși domnul a poruncit.
Costantin voevod <m. p.>
† Marii boieri au învățat.
† Meleșanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIV/9
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII

408

1610 (7118) Iulie 6, Târpești.

M<i>l<o>stive ș<i> luminate doamne, pohtim dela m<i>l<o>stivul dumn<e>dzău măriei tale multe păci și bănă sănătate.

M<i>l<o>stive doamne, dăm știre măriei tale c'au venit cinstită cartea măriei tale, dându-ne știre că ne-au ales credincios boiarinul măriei tale, Uréche marele vornic, să mergeam să hotărâm niște hotară și să socotim de niște poeni ce ținea Agăpiianii, anume în Țolici. Déci, m<i>l<o>stive doamne, după dzâsa măriei tale, mârs-am de-am hotărât ș'am socotit și de acéle poeni, cu oameni bătârni megiiași de pre împrejur și cu boiari denpreună și cu călugării de Agapiia, aflat-am acéle poeni în mijlocu hotarului a Târpeștilor, satul sfintei mânăstiri a Săcului și acei oameni bătrâni de acolea megiiaș<i> au mărturisit cu sufletele lor, că acéle poeni au fost de Târpeșt<i> cumu și sânt într'acela hotar, iară Agapianii le-au ținut cu hotarul Grașilor, trecând al patrulea hotar și cu hotarul târgului, noi iară trecând preste alte hotară, iară de rândul acelor poeni cum au fost, măriia ta, ma<i> inte, în dzilele celor domni bătrâni, acéle sate pre acolea au fost de ocolul Neamțului.

Déci părcălabii pre unde au fost poeni sau fânațe ce l.-au fost trebuind au fost cosind, iară alte poeni au fost dând cui le-au fost voia. Déci și aceale poeni au fost înblând de în mână în mână, până au căzdut la Agăpiiani, iară bătrânii cu sufletele lor au mârturisit c'au fost a Târpeștilor.

Derept aceaia și noi am socotit cu mulți boiari că să cad să hie a Târpeștilor, cumu și sânt în mijlocul hotarului lor, iară derept acea cum va hi voia dumitale, destul ești măriia ta înțelept; déci vei face cum te va m<i>l<o>stivi dumn<e>dzău; noi cum am aflat de în bătrâni mărturisim măriei tale și dăm știre [1]) și mila lui dumnădzău să fie pe capul măriei tal<e> și pre toată casa măriei tal<e>, întru veaci de veaci, *dela Hristos*, amin.

Scris în satul Târpești, în anul 7118 <1610> Iul. 6.

Smeritul Anastasie mitropolit de Suciav<a> rugătoriul măriei tal<e>.

Și robul măriei tal<e> Seachil fost cămăraș, cu plecare ne închinăm măr ei tal<e> și svatului măriei tal<e> și mărturisim.

---

[1]) de aici înainte, textul e scris cu altă cerneală și de acciași mână.

Scaehil *fost* căminaraș a iscălit <m. p.>.

Noi mai mici robii măriei tal<e> boiari și mazil<i> ce ne-am tămplat acolea la acel hotar împreună, anume: Năvrăpăscul *fost* dvornic, Dabij<a> fost dvornic, Ionașco Bolea *fost* l<o>g<o>f<ă>t, Toader Cehan *fost* med., Ionașco Peaicul *fost* post., Ionașco *fost* spăt., Ionașco Avram *fost* staroste, Costantin Cimbala *fost mare* văt., Ionașco Vrabie *fost* staroste, Lazor Chișineu *fost mare* văt. și alți mulți boiari și slugi domnești, așijderea mărturisim c'au fost așea, cu adevărat împresurându aceale poeni cu fănațe Agapienii, încungiurate de hotarul Târpeștilor. Așea mărturisim și ne punem și pecețile, ca să se știe așea.

Cehan <m. p.>

Dabijea *fost* vornic a iscălit <m. p.>

Ionașco Peaic <m. p.>

Costandin Cimbala <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, IX/8.
Orig. rom., hârtie filigran, 9 peceți aplicate.

409

1610 (7118) Iulie 6, Târpești.

M<i>l<o>stive și lumi<na>te doamne, rugăm m<i>l<o>stivul dumn<e>dzău și a lui nevinovată maică, să afle pre măria ta, ciastă puținea scrisoare dela noi cu bune păci și cu sănătate petrecând.

M<i>l<o>stive doamne, dăm știre măriei tale și a tot svatului măriei tale, că ne-au venit cinstita cartea măriei tale la noi, dându-ne știre că ne-au pohtit credincios boiarinul măriei tale, Uréche vornicul, la măriia ta, ca să-i hotărâm la sat la Petricani, cu călugării dela Agapia, de cătră satul lor Iugărești, printru o bucată de hotar nu mult, puțin lucru. Dumnea-sa vornicul Uréche gicea că e acel locșor a Petricanilor, călugării de Agapiia gicea c'au fost a lor. Lăsatu-s'au înbe părțile și vornicul Uréche și călugării dela Agapiia, pre trei oameni buni și bătrâni din megiiași, anume Vasilie din Urecheni și Pătrașco aprodul de acolea și Băcia, cel mai bătrân de acolea, care le-au vândut el, cu rudele sale, acel sat Iugărești, Agapiianilor. Ș'au pohtit și vornicul Uréche cu călugării săi dela Săcul și [și] Agăpiianii să-i giurăm cu mare giurământ și cum vor da ei cu sufletele sale, pre unde au fost hotarul cel bătrân, pre acolea să hie și de acum hotarul.

Giuratu-i-am înaintea a tot nărodul cine era acolea, ș'au mârsu ei pre undi au fost de veac hotarul și cum au știut ei cu sufletele sale, pre acolea au mârsu și mulți megiiași au fost de pre împrejur la acel hotar, toți cu totul au dzâs că-i pre acolea, pre unde au mârsu acei bătrâni și noi așijderile și cu mulți boiari ce s'au tămplat cu noi la acel hotar au vădzut că-i pre acolea hotarul cel bătrân, c'au fost un gard bătrân al Petricanilor, împreună cu a Iugâreștilor, de vac, tot

pre loc stând, de era troian făcutu pre acolea. Mérsărâ şi acei bătrâni, că să cunoştea că-i pre acolea.

Déci le-am rădicat pre acolea stâlpi şi le-am sâmnat locul tot, de cătră toate părţile dinpregiur şi s'au tocmit bine cum au fost de veac.

Iară de s'are şi mai scula Agăpiianii să facă vr'o pără şi să nu să ţie de leage, măriia ta să nu credzi, că aimentrilia nu să va afla, iară de-are grâi ceva pre într'un uric, dela Alexandru vodă, ce ne-au arătat şi l-am luat dela Agăpiiani, căce acel uric nu era a lor, nici scriia lor, ce scriia unui Petre Grec uşerel, ce-au fost la Alexandru vod<ă> şi i-am întrebat, au ei urice, sau ispisoace sau nescare zapise pre cel sat, să le scoată şi să le pue de faţă, să vedem cu ce ţân acel sat şi dela cine li-i acel sat. Ei s'au tăgâduit că n'au nici ispravă, nici uric, nici ispisoc, ci-au dzâs c'au perit ş'au ţânut cu cest uric ce-am luat. Şi uricul nu-i a lor, ce ei-l ţân dătătură dela Clanţa cel bătrân, ce s'au făcut călugăr acolea şi dela nişte rudeniia Clanţei, anume Băcea, ce mai sus scrie, ce au cumpărat dela dinşi.

Derept acea, să are ei şi aduce nescare urice, sau alte ispisoace, măriia ta să nu le credzi că la noi le-au tăgâduit că n'au nici un deres. Iară de-aciia noi am grăit ş'am rugat pe vornicul să le şi mai lase de într'aceale pământuri şi le-au lăsat încâ şeapte pământuri din partea Petricanilor, de pre unde mergea bătrânii şi din hotarul cel bătrân, pre unde au fost.

De aciasta dăm ştire şi mărturisim măriei tale, m<i>l<o>stivul dumn<e>dzău să dăruiască măriei tale bune păci şi multă sănătate, cu domnie îndelungată, întru ţara măriei tale dela Hristo<s>, amin.

Scris la satul Tărpeşti, v<ă>l<ea>t 7118 <1610> Iul. 6.

Smeritul Anastasie mitropolitul de Suceavă, rugătoriul măriei tale şi robul măriei tale, Seachil ci-au fost cămăraş, cu plecare ne închinăm măriei tale şi svatului măriei tale.

Seachil fost cămăraş am iscălit <m.p.>

Noi iarăşi mai mici robii măriei tale boiari şi mazili ce ne-am tâmplat acolea la acel hotar: Năvrăpăscul vornicul şi Dabijea ce-au fost vornic şi Ionaşco Bolea ce-au fost logof<ă>t şi Toader Cehan ci-au fost postelnic[1]) şi Ionaşco Avram ci-au fost staroste şi Vrabie ci-au fost staroste şi Constatin Cimbala, ci-au fost vătah mare şi Lazăr Chişeneu şi mulţi boiari şi slugi domneşti, aşijdere mărturisim c'au fost aşea cu adevărat, c'au fost înpresurând acea bucată d< e> ocină Agăpiianii, fără lege şi fără ispravă.

Cehan <m. p.>

Costatin Cinbala <m. p.>

Dabijea *fost* vornic au iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XCV/4811.
Orig. rom, hârtie filigran, 9 peceţi aplicate.

[1]) în doc. precedent, Cehan e arătat « fost med. »

410

1610 (7118) Iulie 12, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugilor noastre, Drăghici, fiul lui Romașco și verei lui, Vasilca, fiica Maricăi, sora lui Romașco, nepoții lui Birtălan, strănepoții lui Ghideon Papa și verii lor Ionașco Dinga diac și fratele lui, Petrea și sora Mariica, copiii lui Dingă diac, nepoții lui Isaico, strănepoții lui Miroslav, dreapta lor ocină și dedină, jumătate de sat din Dolinceni, sub Cărpeniș, ce este în ținutul Dorohoiului, din ispisocul de mărturie ce au avut ei dela Petru voevod. Iar alte privilegii vechi ce au avut bunicii lor mai sus scrișii, Ghideon Papa și Miroslav, dela Ștefan voevod cel Bătrân, s'au pierdut când au venit Tătarii asupra lui Ioan voevod, când însuși a pierit.

Pentru aceia, această mai sus scrisă jumătate de sat din Dolinceni să fie dela noi tuturor acestor nepoți ai lui Ghideon Papa și Miroslav, uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iulie 12.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învățat. Și a iscălit Ureche <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R P.R., CLXXXI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1720, ibid., LXXXVI/6.

411

1610 (7118) Iulie 12, Iași.

† Io <Cos>tantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Ionașco ce a fost vătaf de vistiernicei și cu Ciolpănesa și cu alte rude și s'au pârît înaintea noastră pentru satul Corotchinești și nu pot să-l împartă. Și au luat ei zi, ca să fie ei cu toții, câți sunt cu această ocină, după uspenia preacuratei născătoare de dumnezeu, peste două săptămâni. Iar care nu va fi în acea zi pe care am scris-o mai sus, el să fie rămas și fără ocină.

Pentru aceasta dăm de știre. Altfel să nu fie.

In Iași, Iulie 12 zile, în anul 7118 <1610>.

Insuși domnul <a zis>.

† Pătrașco mare vornic a învățat.
† Arsenie Barbovschie <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIV/12.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1780.

412

1610 (7118) Iulie 12, Iași.

† Io Costantin <Moghila voevod>[1]), din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.....[1]) <Vas>ilie Șe<p>telici fost ureadnic de Suceava și a adus un zapis de mărturie <dela>[1]) boierul nostru pan Gheanghe mare spătar și dela Nechita Popșea, Ionașco Tăbârță ur<eadnic ..... Gheor>[1])ghie Bașotă aprod și dela Lupul cupar și Nicula hotnog și Albaș fost staroste și...[1]) și Zota negustor de acolo și Trandafir deasemeni, precum și-a cumpărat dinaintea lor.....[1]) Tofana, o parte de ocină dela rudele sale Nicoară și dela sora.....[1])Maricăi, strănepoții lui Șeptelici bătrânul, din a patra parte a satului Văscău<ți>...[1]) <j>irebii pe aceea parte și cu cinci vecini gata și cu vad de moară pe Siret și cu....[1])Drăgăneasa postelniceasa ce i se va cuveni, care este în ținutul Suceava, pentru o sută și șaizeci taler <i>[1]) de argint, din privilegiile ce au avut dela.....[2]) voevod.

Deci noi, văzând <mai sus>[1]) scrisul zapis de mărturie și pe de altă parte și însuși Nicoară, care este scris mai sus, a mărturisit de față înaintea noastră, că a vândut această parte de ocină, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre sus scrise, Vasilie Șeptelici și cneaghnei lui.....[1]) acea mai sus scrisă parte de ocină din satul Văscăuți și din a patra jumătate .....[1]) jirebii și cu cinci vecini și cu vad de moară pe Siret și cu parte din iazul de jos.....[1]) Drăgăneasa și cu fâneață și cu tot venitul, ca să le fie și dela noi ocină și <dedină cu>[1]) tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iulie 12 zile.
† Domnul <a spus>[1]).
† Pătrașco mare vornic a învățat și a iscălit <m. p.>
Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/20.
Orig. slav, hârtie, deterioarat, pecete aplicată.

413

1610 (7118) Iulie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc alb în orig.

mici, acest om anume Lupul și surorile lui, Maria și Ana, fiii lui Gorcea Udrea, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor și astfel au mărturisit înaintea noastră că au vândut ei dreapta lor ocină și dedină pe care a avut-o ei în satul Iteşti, din tot satul jumătate, care este sub bucovină, lângă mânăstirea Coşula. Aceasta au vândut-o ei rugătorilor noştri călugări dela mânăstirea Coşula, care acum se numeşte Malul, pentru o sută și cinzeci de <galbeni> ungureşti. Şis'au sculat rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire mai sus scrisă Coşula și le-au plătit deplin banii lor, 150 galbeni, în mâna lui Lupul și a surorilor lui, Maria și Ana, fiii lui Udrea.

Astfel întru aceasta, domnia mea și sfatul domniei mele, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, le-am dat și le-am întărit și dela noi să le fie ocină și dedină, cu tot venitul, neclinit niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iulie 20.

† Insuși domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Marii boieri au învățat.

† Serghie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Coşula, V/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. (ibid, Condica m-rii Coşula. nr. 251 p. 2)

414

1610 (7118) Iulie 22, Iași.

.....[1]) logofăt și Savin mare sulger și Toader Dragotă vornic de gloată <mărturisim, cu>[1]) acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră această femee.....[1]) fiica lui Tăbuci și fraţii ei.....[1]) Gemeniţă, de buna voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina.....[1]) partea lor cât se va alege din satul.....[1]) cești, care este în ţinutul Neamţului .....[1]) aceia a dat-o fratelui nostru Pătraşco Dragotă căpitan[1]) ..... <Păt> raşco căpitan, trei cai, și a plătit capul bărbatului ei, anume.....[1]) pentrucă a căzut într'un furt și acei cai.....[1]) pentru șasezeci taleri și deasemeni treizeci taleri.....[1]) lui Pătraşco căpitan, pentrucă a fost Costantin.....[1]).

La aceasta deasemeni a venit înaintea noastră alt frate al lor, anume Macovei.....[1]) de bună voia lui și a vândut șase ogoare din ţarină, din acelaș.....[1]) aceea a vândut-o iarăși fratelui nostru Pătraşco căpitan.....[1]) Iar noi am văzut tocmeala lor de bună voie și <plata deplină> și pentru mai mare credinţă am pus și peceţile noastre la acest <zapis> .....[1]).

[1]) loc rupt și șters în orig.

Başotă cămăraş a scris.
Scris la Iaşi, în anul 7118 <1610> Iulie 22.
Prăjescul <m. p.>
Eu Pătraşco Başotă cămăraş.

Arh. St. Buc., M-rea Cetăţuia, X/3.
Orig. slav, hârtie, rupt, 4 peceţi aplicate.

415

1610 (7118) Iulie 27, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ştefan, fiul Lupei, nepotul lui Trifan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina lui dreaptă, din vechile privilegii, pe care le-a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân, toate părţile lui de ocină, câte se aleg din satul Năvrăpeşti şi cu vatra satului şi din câmp şi din tot venitul satului, care este în ţinutul Sucevii. Aceasta a vândut vărului său, slugii noastre, Ştefan Blendea aprod şi soţiei <sale> [1]) Irina, pentru treizeci şi patru de taleri număraţi şi i-a plătit lui pe toţi deplin.

De aceia, să-i fie lui şi dela noi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1610> Iulie 27.
Domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
Petraşco mare vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>
Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLII/60.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

416

1610 (7118) Iulie 31, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru credincios Vorontar mare comis, cu un zapis de mărturie dela oameni buni, dela Gligorie Şcheianul şi dela Iacob Moţoc şi Costantin Hăbiac şi Grigorie Borşea şi Adam vistiernicel că au venit înaintea lor Mărina, fiica lui Scurtul din Ciupeşti şi cu nepoata sa Nastasia, fiica Mericăi, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor

[1]) omis de diac.

ocină ce au avut în satul Stroeşti din ţinutul Suceava, pe Moldova, cât se va alege partea lor dinspre toate părţile şi din tot venitul. Aceasta au vândut-o ele boierului nostru credincios, mai sus scris, Vorontar comis, pentru douăzeci ‹galbeni› ungureşti şi le-a plătit tot deplin dinaintea lor.

Iar noi, văzând zapisul lor şi tocmeala de bună voie şi plata deplină dinaintea a oameni buni, într'aceaia şi noi dela noi, i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7118 ‹1610› Iulie 31.

† Domnul a zis.

† Io Costantin voevod ‹m. p.›

† Pătraşcu mare vornic a învăţat şi a iscălit ‹m. p.›

† Serghie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXXIX/114.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară, timbrată.
Cu o trad. rom. din 1766 (Arh. St. Iaşi, CDXVII/7).

417

1610 (7118) August 6, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, cneaghina Moţocoae, anume Nastasca, fiica lui Ciudinschi şi credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat dreptele lor ocine din dreptele şi propriile lor privilegii, ce au avut ei, a patra parte, din jumătate de sat din Brăeşti şi cu loc de iaz şi jumătate din satul Verdeşeani, ce este pe Hlabnic şi cu loc de iaz.

Şi s'a sculat mai sus zisa Năstasca Moţocoaea şi a dat dreapta sa ocină, a patra parte din jumătate de sat din Brăieşti şi cu loc de iaz, mai sus zisului nostru boier, iar boierul nostru mai sus scris, pan Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, a dat schimb pentru schimb, dreapta sa ocină, jumătate din satul Verdeşeani şi cu loc de iaz Nastascăi, cneaghina Moţocoae, dinaintea noastră.

De aceia, noi văzând tocmeala şi schimbul lor de bună voie şi cu înţelegere, de aceia să le fie şi dela noi ocine, neclintite niciodată, înaintea acestei cunoscute ‹cărţi›[1]) a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 ‹1610› August 6.

† Domnul a spus.

[1]) lipsă în orig.

Costantin voevod <m. p.>
† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>
† Băseanul < <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/22.
Fotocopie slavă.

418

1610 (7118) August 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre credincioase, Balș fost ceașnic. Și-ți dau știre că domnia mea te-am ales, ca să fii hotarnic credinciosului nostru boier Mihail Trifan clucer, în satul Vlăiceani, în ținutul Dorohoiu. Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să te duci în satul Vlăiceani, să hotărăști jumătatea satului Vlăiceani din jos în trei părți: o parte a Angheliei să o dai boierului nostru credincios, Trifan clucer, iar cele două părți din jos să le dai fiului lui Miron și rudelor lui.

Să hotărăști cu dreptate, cum vei găsi cu sufletul vostru și să stâlpești din toate marginile, să se știe.

Astfel să știi, altfel să nu faci, înaintea acestei cărți a domniei mele,
Scris în Iași, în anul 7118 <1610> August 7.
† Însuși domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
† Pătrașco mare logofăt a învățat.
† Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R, XLI/21 a—b.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1814.

419

<1610—1611> August 8, Iași.

† Orăș *mare vor<nic* al țării de . . . . .[1] *îți scriu ție,* Țițo Țigane. Dau-ți știre că s'au jeluit feciorul nostru D<a . . . .>[1] a Pintie postelnicul, pre tine, de zice d<u>mnealui c'au dat pentru tine 2 <iape>[1] foarte bune, de te-au plătit dela streangu, c'ai fost furat nește cai.

Pentr'acé<ea>[1] d<ea>[1] ca vei vedea ceastă carte a mea, iară tu, într'acela ceasu cade-<să> să aibi a-i plăti d<umi>s[1]<a>le iapele. Că de nu i le vei plăti, bine să știi că voiu trimite și te vor spânzura și'<n>[1]tr'alt chip nu va fi. Să

[1]) loc rupt în orig.

nu mai înibli furându ca un câine. Intr'acesta chip[p]u-ț‹i› dau știre. ‹Ș›i în'alt chip să nu faci.

† *Scris în* Iași, Av‹gust› 8 *zile.*

Orăș *mare vornic a iscălit.*

Acad. R.P.R., XLVII/218.

Orig. rom, hârtie mică ruptă, lipită; pecete inelară pe ceară verde-închisă.

La 31 Iulie 1610 mare vornic al țării de sus era Pătrașco; la 6 August el apare ca mare log., iar Orăș este mare vornic.

420

1610 (7118) August 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit pe credinciosul nostru Arpintie postelnic cu o seliște anume Dădești, în ținutul Cârligăturii, care seliște Dădeștii a fost dreaptă ascultătoare de Târgul Frumos, iar credinciosul nostru Arpintie Prăjescul postelnic a dat cinci mii aspri, bani gata în mâinile noastre.

Deci să-i fie dela noi danie și miluire și uric cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7118 ‹1610› August 10 zile.

Insuși domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

Așea să fie [1])

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit ‹m. p.›

Șerban ‹a scris›.

Acad. R.P.R, Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, LXIII/I/2.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

421

1610 (7118) August 10.

† Vasilie, fiul lui Anton din Ostăpceani și cu frații lui și cu surorile lui și cu Todosia, sora lui Anton, iată noi înșine mărturisim, cu zapisul nostru, că noi, de bună voie, am vândut partea noastră de ocină și dedină, partea noastră ce se va alege, din satul Ostăpceani. Și a cumpărat dela noi Ionașco Cucorea partea lui Anton și a surorii lui Todosia, pentru 20 taleri, bani gata, dinaintea a oameni buni, anume: Dumitru Băsescul fost portar la cetatea Sorocii și Pisoțchi fost pârcălab de Soroca și Dumitru Ciolpan și alți oameni buni.

[1]) scris românește, de mâna domnului.

Arhivele Statului de 3 ani - Iași

Noi, deasemeni, văzând buna tocmeală și de bună voia lor plată gata, noi am pus peceţile pe adevăratul nostru zapis să se ştie.

In anul 7118 <1610> August 10 zile.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/44.
Orig slav, hârtie, 3 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1762, ibid., CCCCLVII/44.

422

1610 (7118) August 17, Băimăceni.

Adică eu, Măricuța, fata lui Dumitru, nepoata Magdii, strănepoata lui Hilimon, mărturisesc cu acest zapis al meu, cum am vândut a me driaptă ocină și moșii, ci esti parte moșului meu, lui Hilimon, din sat din Boureni, di pe Moldova, din ţăn<u>tu<l> Sucevii, din a trei parti de sat ce să înparti în trei părți, a patra parti, ci este parte moșului meu, lui Hilimon. Aceia am vândut lui Penișoară vistiiari, drept una sută taleri de argint, cu tot venitul din sat și din câmp și cu moară în Moldova.

Și într'ace tocmală au fost fratîli nostru, Trifan cruceriul și Lupul Balș și Chicere diiac și Andronic diiacul de Merești și Zaharie sul. de acolo și Nechita sul. diiacul și Necoară de Stănești și Mătei de acolo și Grigori de acole și Prede sul. din Săcueni și Marcul păh., Petre sul. de acole și Sălăvăstrul *din* Zăpodie și Dumitru păh<ă>r<nicel> de Ţăpălușăni și popa Toader de Șătrăreni.

Deci noi, am văzut de bună voi tocmala lor și deplin plată; deci spre mai mari mărturii, ni-am pus și peceţile noastre către acest zapis ca să să ştii.

Scris în Băimăceni, velet 7118 <1610> Av<gus>t 17.

Numele și peceţile celor de sus scrișî.

S'au posleouit, Iordachi Cantacuzin *mare* pah.

Arh. St. Iași, CCCXI/pag. 163—164.
Copie rom. din sec. XIX.

423

<1610> August 22, Brăești.

† Adică eu, Gligorie Bahrin, fiul lui Ion Bahrin, facem cunoscut cu acest zapis al meu, că am vândut dreapta mea parte de ocină, care a fost a tatălui meu, Ion Bahrin, la Brăești, de bună voia mea, ginerelui meu, Eremia postelnic. Și am luat dela el patruzeci taleri.

Și la aceasta au fost oameni buni și bătrâni, popa Bantiș și popa Buda din Tobileni și popa Ioncu din Brăești și Toonea din Cervăcești și Toma din Leveni și alți oameni buni. Și spre mai mare credință am pus pecetea mea.

Pentru aceasta să se ştie.
Scris în Brăeşti, luna August 22.
Liupul a scris cu mâna sa proprie.

Acad. R.P.R., XIII/267.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după documentul de întărire din 30 Noembrie 1610. (Arh. St. Iaşi CCXXII/5.)

424

<1610 Septembrie 1—1611 August 31> 7119, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nicoară, fiul lui Roschip, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a făcut schimb cu boierul nostru credincios şi cinstit, pan Isac Balica hatman şi a dat el boierului nostru, pan Isac Balica hatman, ocina şi dedina sa dreaptă, jumătate de sat din Mătiiani pe Jijia şi cu mori pe Jijia, care este în ţinutul Hârlăului, din uricul ce a avut dela . . .[1] voevod. Iar pan Isac Balica hatman a dat lui Roschip loc pentru loc, ocina şi cumpărătura sa dreaptă ce a avut în satul Epureani pe Jijia, în ţinutul Hârlăului, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, a patra parte <ce> i-a fost cumpărătură dela Ionaşco, fiul lui Bosioc spătar, cu loc de mori pe Jijia şi iarăşi a patra parte dintr'a patra parte ce i-a fost cumpărătură dela Frăţiian Geamănul şi dela copiii lui, Stratilat şi Măriiea şi . . .[1]man, şi iarăşi două părţi ce le-a avut cumpărătură dela Eremia postelnic, care i-a fost dedină, o parte după cneaghina lui, Ileana, iar cealaltă parte i-a fost cumpărătură dela Ion Căneai şi încă i-am mai [2] dat boierului nostru pan Isac Balica hatman . . .[1] sute de taleri.

De aceia noi, văzând schimbul şi tocmeala lor de bună voie între ei, noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit slugii noastre Nicoară Roschip, toate aceste mai sus scrise părţi de ocină din satul Epureani şi cu loc de mori pe Jijia ce-i este pentru Mătiiani, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610 — 1611>.
† Domnul a poruncit.
† Pătraşco mare logofăt a învăţat.
† Băiseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/89.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. ibid., CLXI/86.

[1]) loc alb în orig.
[2]) aşa în orig.

425

1610 (7119) Septembrie, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mărica și Lupa, fiicele lui Vlad și Vasilie, fiul lui Griga, nepotul lui Dinga și ni s'au jeluit cu mare plângere și au adus înaintea noastră mulți martori, oameni buni și megiași ai lor dimprejur și au spus că privilegiile și diresele ce au avut ei pentru dreapta lor ocină și dedină, satul Hăjdieni pe Dubovăț și cu loc de iazuri și de moară pe Dubovăț, acele direse le-au pierdut din cauza oștilor lui Mihai voevod, când a fost Baba Novac cu tabăra cu haiducii la Vasileuți pe Prut.

Deci noi, văzând plângerea lor și atâți martori, oameni buni, ce au mărturisit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit tuturor celor mai sus scrișî, acel sat Hăjdieni și cu loc de iazuri și de mori pe Dubovăț, ca să le fie și dela noi ocină și întărire, cu tot venitul. Iar dacă se vor arăta din acele direse pierdute, să nu fie de crezare. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1610> Septembrie.

† Domnul a spus.

Constantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R. P. R., DLXXXIX/34.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară, timbrată.

426

1610 (7119) Septembrie 2, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea boierilor noștri mari și mici. Nistor fiul lui Drăgăilă din Epureni, din ținutul Iași, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa parte de ocină ce se va alege din privilegiile ce are, partea sa din satul Epureni. Aceasta a vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Oräș mare vornic de țara de sus, pentru o sută de taleri numărați.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata lui deplină și dela domnia mea, deasemeni, am dat și am întărit, să fie acea ocină credinciosului nostru boier mai sus scris Oräș mare vornic, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, dintre rudele lui, înaintea acestei cărți a domniei mele niciodată, în veci.

† Scris la Iași, în anul 7119 < 1610 >Septembrie 2.

† Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

427

1610 (7119) Septembrie 6, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, care este rânduită ca să socotească gardurile dela Giurgiulești. Iți dăm știre că s'au jăluit, înaintea domniei mele, tot soborul dela sfânta mânăstire Pobrata și așa au spus ei că voiești să pui și să îngrădești și alt gard în gura Beleului, căci voi aveți gard pus în râul Pruteț, căci domnia mea am dat și am lăsat ca să stăpânească și să se folosească călugării [1]) dela mânăstirea Pobrata în gura Beleului, iar voi deasemeni să aveți a stăpâni până unde ați stăpânit din veac acel gard ce aveți în pârâul Pruteț.

Pentru aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a lăsa foarte în pace acel iezer Beleul, să nu faci niciun gard acolo, ci să dai mare pace călugărilor dela Pobrata și mai [1]) multă jalbă să nu vie pentru aceasta la domnia mea. Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, în anul 7119 <1610> Septembrie 6.

† Însuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătraș<co> mare logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV bis II 10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

428

1610 (7119) Septembrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldove lată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Petru și fratele lui, Gervasie și Simion și surorile lor Mariica și Anghelina, copiii lui Isac, nepoții Varvarei, strănepoții lui Oană Dușescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor urice, ce au dela Ștefan voevod cel Bătrân, toată partea lor de ocină, câtă se va alege, partea lor din sat din Dolhești, ce este în ținutul Fălciului, cu loc de iaz și de moară

[1]) așa în orig.

și cu loc de prisacă cu grădini. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Crăciun vistiernicel, pentru patruzeci taleri de argint. Și a plătit deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Și la aceasta, deasemeni a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie dela oameni buni și slugi domnești, Gligorie din Căbicești și Condrea și Dănilă și Focșa din Dolhești și Stoian comis din Șerbești și alți mulți oameni buni, astfel mărturisind în el că a venit înaintea lor, Anca din Dolhești, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, toată partea ei, câtă se va alege din satul Dolhești și deasemeni și partea nepoților ei, fiii lui Simion, deasemeni din acel sat, ce se va alege, cu loc de iaz și moară. Aceia au vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Crăciun vistiernicel, pentru douăzeci și cinci taleri numărați și i-a plătit deplin.

Iar noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și acel zapis de mărturie dela acei mai sus zișI oameni, noi am crezut, deasemeni și dela noi am dat și am întărit, slugii noastre Crăciun vistiernicel acele părți de ocină din satul Dolbești, ca să fie și dela noi, uric și ocină și cu tot venitul și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7119 ‹1610› Septembrie 13.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m. p.›

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit ‹m. p.›

† Nicoară ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XXIV/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu două traduceri rom.

429

1610 (7119) Septembrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Crăciun vistier dreapta sa ocină și cumpărătură, toată partea Buhloaei, câtă se va alege din sat din Miclești, ținutul Vasluiului, care parte de ocină mai sus scrisă, partea Buhloaei, îi este dreaptă cumpărătură dela Buhloae, pentrucă mai înainte a cumpărat el un iaz dela Buhloae, pentru douăzeci și opt taleri. Apoi a avut pâră înaintea domniei mele pentru acel iaz cu niște nepoți ai Buhloaei. Și astfel am aflat, cu sfatul nostru, că se cuvenea acel iaz nepoților Buhloaei, iar Buhloae să întoarcă toți banii și cheltuiala ce a cheltuit sluga noastră Crăciun vistier. Insă ea n'a avut cu ce să-i plătească, ci după bună voia ei, a dat ea partea sa de ocină din Miclești slugii noastre Crăciun vistier.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul, nimeni, să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7119 <1610> Septembrie 13.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/155.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom, ibid., CCXLI/10 c.; alta în ms. rom. nr. 3412, f. 4.

430

1610 (7119) Septembrie 24.

† Adică eu, Maricuța, fiica lui Gavril, nepoata lui Șaptelici, din Vascăuți din ținutul Sucevei, soția lui Zaharia pitar din Derzca, însumi mărturisesc cu acest zapis al meu, nesilită de nimeni, nici asuprită și am vândut dreapta mea ocină și dedină, partea mea ce se va alege acolo în satul Vascăuți. Și am vândut-o fratelui meu Vasilie, deasemeni nepot lui Șaptelici. Și s'a sculat fratele meu Vasilie și mi-a plătit deplin 100 taleri și i-am vândut eu tot venitul care se va alege acolo, cu fânețe și cu vaduri [1]) de moară.

Și ne-am întâmplat și noi, eu Isac ureadnic din târgul Siret și șoltuzul din târg cu 12 pârgari și alți oameni buni din târg: popa Tomșea și popa Foca și popa Cornaci din Derzca și Toder șetrar și Ghiorghie Bașotă și Ponici Dumitru și Anton din târg, Dumitrașco din Tureatca și Ionașco vătăguț și Olbei armean și Haceriș armean și Grișca și Agopșea armean și Dragan Teutul și Bilăi din Botoșani și Gavrilcea ureadnic din Dorohoi și Petrea Pahulcea gazda [2]).

Pentru aceia, noi toți oamenii mai sus scriși, văzând buna lor tocmeală între ei, am pus pecețile noastre la acest zapis al lor.

In anul 7119 <1610> luna Septembrie 24.

Eu Gheorghe Bașotă <m. p.>

Acad. R.P.R., XLI/22.
Orig. slav, hârtie, 6 peceți aplicate.

431

<1610> (7118) Septembrie 24.

Pre înălțate domne, să fii măriia dum<i>tale sănătos.

Facem știri mări<i> tale că jupân Coste Bacioeu pagarnicul, ne adusăr<ă> o carte [3]) a mări<i> tale, în cari ne rânduești ca să hiu hotarnici, să-i alegim un hotar a sat<ului> său Găuren<i>, di către Hăugul și răzășii lui, că s'au jăluit dinainte

[1]) « vadure » în orig.
[2]) « gazda » așa în orig.
[3]) din 20 Iunie 1610.

tale pi Hăugul, că i-ar hi luat o bucată di loc di pământ, când au hotărât cu Veveriţ<ă>, pi un uric bătrân, ci-i răspundi în sămni, din zălili bătrânului Alecsandru vod<ă> şi să strângim oamn<i> bun<i> şi bătrâni, răzăş<i> şi împrăj<u>raş<i> şi pi undi vor arăta că au ţânut moş<ii> şi părinţi<i> Hăugului, pi acolo ca să avem a stâlpi, iar pi und<i> au hotărât Hăugul cu Veveriţ<ă> să nu ţânem în samă acel hotar. Şi uric acel bătrân, ci răspundi în sămni, să nu-l ţânem în samă, că nu este drept şi să avem a-l lua şi la măriia ta să-l aducim.

Mă<r>s'am, după poronca mări<i> tale, la sat la Găuren<i> şi am strâns oamen<i> bun<i şi> bătrân<i>, răzăş<i> şi împrej<u>raş<i> anume: Prodan din Băşăni şi Nistor de acolo şi Mihne din Răden<i> şi Corbu din Şătrăreni şi Arhip din Roşcan<i> şi Roşca di acolo şi Moţoc din Glodeni şi Broscă di acolo şi Iftodi di Găuren<i> şi Iurăşco de acolo şi Murgoci din Vlădeni şi Bojaga de acolo şi alţi oamen<i> bun<i>. Venit-au şi Hăugul cu răzăşii lui şi întrebând pe toţ<i> aceşti oamen<i>, ca să ne arăti, în frica lui dumnezău, pi undi au umblat hotaru cel bătrân dintâi acesti doâ sati şi pi undi au stăpânit moşii şi părinţăi Hăugului, cu toţii ni-au arătat că ei sunt oamen<i> vechi şi au mai fost şi în alt rând, când s'au mai hotărât Găureni<i> mai din vechi şi ştiu şi stâlpii, cari pi undi s'au pus atuncea, iar piundi au hotărât Veveriţ<ă> n'au apucat ca să fi stăpânit nici Hăugul, nici moş<ii> lui. Şi n<e>-au dus întâi la Jăjăia ce bătrân<ă> şi n<e>-au arătat locul unui stâlp vechi, ci dediră samă că acolo ar hi fost iar di vro căţ<i>va an<i> nu să ştii cin<i> să-l hi scos. Zâs-am Hăugului să rădici cu suflet lui, dac<ă> n'au apucat şi el stâlpul la acel loc, dar el n'au vrut, iar răzăşii lui n<e>-au arătat adivărul drept, că ei l-au apucat acel stâlpu, dar cine să-l hi scos nu ştiu. Dici am socotit şi noi cu toţ<i> aceşti oam<eni> bun<i> şi am aşezat alt stâlpu di piatră în locul celui vechi ci vin<i> în malul Jăjăii bătrân<i>. Şi de acolo n<e>-am dus drept spre răsărit, pi şăs şi preste o gârliţă şi tot pi şăs şi drept spre răsărit pre la capul unui piscu ; acolo supt piscu am găsit stâlp vechi şi [şi]deacolo piste un deluţ, pi din gios di ruptura cu drum şi la vale şi preste matca văi<i> Găuren<i> şi la dial ; deasupra pi deal, iarăş<i> am găsit stâlpu vechi şi de acolo pi podiş, tot drept spre răsărit, am pus stâlpu di piatră şi tot pi podiş păr<ă> în muchia văi Băşăn<i> şi tot pi muchi şi puţân cam la vale, păr<ă> în drumul Furil<o>r, la un stâlp vechi, car<e> stâlp este colţu a patru moşi: Găurenilor, Băşănilor, Stâlpenilor şi Căueştilor ; iar de acolo să întorci hotar Găurenilor în sus pi drum Furil<o>r. Şi aşa precum am aflat cu dreptate, cu aceşti oamen<i> bun<i>, că au umblat hotar din vac, pi acolo am şi stâlpit, iar ce-au pus Hăugul cu Veveriţ<ă> au rămas răi şi i-am străcat. Cerut-am dela Hăugul uricul cel bătrân, ca să ne-l dei, să-l aducim la măriia ta, dar el n'au voit a-l da, dând samă că ar hi fost a altui răzăş, cari s'ar hi dus cu uricul în Ţara Leşască şi nu s'au mai întors ; car<e> aiave să cunoaşti că umblă cu vicleşug şi nu-l scoate. Iar măr<ia> ta îl vei apuca, ca să-l de, că noi n'am putut să-l scoatim din mânule lui.

Şi să fii măriia dumitale sănătos.

7118 <1609> Săpt. 24.

Robii măr<ii> tale.

Gavril stolnic.

Nebojateo ur<i>car.

Neculai Moţoc, Gheorghi Arhip, Sămion Mihnia, Vasil<e> Prodan, Vasil<e> Corbu, Toader Nistor, Ştefan Roşca, Sămion Broscă, Neculai Iftodi, Vasil<e> Iurăşcu, Dumitru Margocea, Ion Bojoga.

Acad. R.P.R., XLI/15.

Trad. rom. din sec. XIX.

Veleatul 7118 este greşit, în loc de 7119 căci porunca domnească este din 20 Iunie 1610 (cf. nr. 403).

432

1610 (7118) Septembrie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Vasutca şi sora ei Sofronia, fiicele lui Lupe, nepoatele lui Cârste, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din diresele ce au avut de întoarcere şi de danie dela Ion Despot voevod, a patra parte din tot satul Ionăşeni, partea din jos, pe Jijia şi cu vad de moară la Jijia şi cu dumbravă pe deal, care sat este în ţinutul Iaşi. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, pan Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru o sută şi cincizeci taleri bătuţi, care sat este sub capătul de sus al Stâncii. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea sfatului nostru.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610> Septembrie 25.

Domnul a zis.

Pătraşco logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

Nebojateo <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, XLV/II/46.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

433

1610 (7119) Septembrie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Benea, fiul Maricăi şi nepoţii lui de frate, Gligorie şi Varvara şi Ceuca, copiii Nechitei şi Todosia, fiica Gligăi şi Nastasia, fiica Stancăi şi Todosia, fiica Agafiei, toţi nepoţii Măricăi şi strănepoţii lui Duma, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vânduti

dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din satul Ionășeni, din partea din sus, din diresele ce au avut dela Ioan Despot voevod de întoarcere, care <sat> este pe Jijia și cu vad de moară în Jijia, care este sub capătul de sus al Stâncii în ținutul Iași. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, pan Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru o sută și cincizeci taleri de argint.

Și întru aceia, iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nechita, fiul lui Sava, nepotul lui . . . . .[1]) și nepoții lui de soră, Grozava și Toader, fiii Martei, nepoții lui Sava și strănepoții lui . . . . .[1]) iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, jumătate din a patra parte din acelaș sat Ionășeni, pe Jijia, din aceleași direse mai sus scrise și cu dumbravă. Aceasta au vândut-o iarăși panului Nicoară mare vistier, pentru treizeci și cinci taleri numărați.

Și iarăși au venit înaintea noastră Portar și frații lui, Gligorie și Toma, fiii lui Dumitru Leuco și Gorcea și Perjul, fiii lui Oancea, nepoții lui Sava, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină jumătate din a patra parte, partea de sus, din acelaș sat Ionășeni, însă și cu două case gata. Aceasta au vândut-o iarăși panului Nicoară mare vistier, pentru șasezeci de taleri însă cu case.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină acea mai sus scrisă jumătate de sus din sat din Ionășeni, pe Jijia și întărire cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7119 < 1610 > Septembrie 25.

Domnul a zis.

Pătrașco logofăt a învățat. Și a iscălit < m. p. >

< Pe verso slav :> Scris uric.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XLV/II/45.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

434

<1610 Septembrie—1611 August> 27, 7119, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabii de Neamț. Vă dăm de știre că ni s'a jeluit Macarie călugărul și astfel a spus înaintea domniei mele că i-au cosit fânul satul Bălănești și nu vor să-i plătească.

De aceia, cum veți vedea această carte a noastră, voi să-i faceți lege dreaptă să-i plătească acel fân. Și dela Dumitru Ontilă, pentru o de<l>niță la Topile, un bou al acestui călugăr. Și să-i plătească Ontilă acel bou. Iar cui i se va părea strâmb, acela se va întreba de față înaintea porții domniei mele.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

[1]) loc alb în orig.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610—1611> . . .[1]) 27.

† Domnul a zis.

† Lupul vornic a învăţat.

† Hraniţă <a scris>.

Acad. R. P. R., LXXX/137.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1820.

435

1610 (7119) Septembrie <30>, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Albotă din Tălpigi. Vă dăm de ştire că s'au pârît de faţă, înaintea răposatului Stroici logofăt, Frăsina din Costiceni cu Dumitru din Răspopi şi cu Simion de acolo şi cu Ursci de acolo, pentru o ocină de acolo şi i-a rămas Frăsina ca să-i plătească ei ocina.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi şi să dai zi acelor oameni ca să-i plătească acea ocină, iar dacă nu vor voi să-i plătească . . . .[1]) ei să stea faţă înaintea domniei mele. Altfel să nu faceţi.

In Iaşi, anul 7119 < 1610 > Septembrie 31.

† Domnul a poruncit.

† Pătraşco mare logofăt a învăţat.

† Andrei < a scris >.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XXIII/1.
Orig. slav, hârtie filigran, deteriorată, pecete timbrat, căzută.
„31 Sept." este o eroare a diaculuí.

436

1610 (7119) Octombrie.

Io Erimiia[2]) Movila v<oe>voda, v<e>l<ea>t 7119 <1610> Oct.

Facem ştire tuturor cui să cade a şti, adică au venit înnainte domnii miale şi dinainte a lor noştri moldoveneşti boiari, sluga noastră Chifu, fiul lui Ruschei şi seminţia lui, s'au vândut giumătate de sat de Vlăşineşti, ce est<e> pe Jijie, în ţănutul Dor<o>hoiului şi cu loc de moară în Jijie, au vândut-o a lui nostru credincios, lui Andronec păh., dreptu 330 de taleri leşăşti.

Aşijdere s'au sculat şi Albotă pitărel di-au vândut de bună voea sa, din a treia parte, din Vlăşineşti, din parte din mijloc, 2 părţi, cu loc de moară în Jijie, iarăşi a lui nostru credincios, lui Andronec păh., drept 310 taleri.

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) greşit, în loc de „Costantin".

Aşijdere s'au sculat şi Gligoraş, ficiorul Anesii şi semiuţia lui, di-au vândut din a trie parte de satul Vlaşineştii, a triia parte, parte din gios, aciia au vândut-o iarăş a lui nostru credincios, lui Andronec Mătiiaşescul pah., drept 50 de taleri de argint. Şi li-au plătit lor toţi acei bani mai sus scrişi şi uricul ci-au avut ei încă l-au datu-l la mănule lor.

Deci şi domniia mia, dacă am vădzut a lor bună voe şi tocmală şi plată deplin<ă>, dela domniia me, încă-şi am dat ş'am întărit al lui nostru credincios, lui Andronec păh., pi aceli părţi de moşiia din Vlaşineşti, pe Jijie, în ţinutul Dor<o>hoiului şi cu loc de moară în apa Jijii, ce ş'au cumpărat el şiia, pe ai sei drepţi bani, ca să-i fie lui şi dela domnia mea, driaptă ocină şi cumpărătură şi uric cu tot vinitul, lui şi ficiorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi a tot niamul său, ci să va alege mai de aproape, niclătit, nerusiit, niciodănăoară în veci.

Iară hotarul acestui sat Vlăşineştii, pe Jijie, în ţinutul Dor<o>hoiului, ca să fie de toate părţile, după a sale bătrâne hotară, precum de vac s'au ojovăit.

Şi spre aciasta este credinţa domniei mele, mai sus numit, Erimic[1]) Movila vod<ă> şi credinţa a preiubiţi fraţii domnii me, Alexandru şi Bogdan voevodzi şi credinţa boiarilor celor mare ai divanului domnii mele, anume: Pătraşco *mare* logof<ă>t, Uréche *mare* vor<nic>, Oräş *mare* vor<nic>, Gheorghe păr<călab> de Hotin, Apostolachie şi Vicol păr<călabi> di Niamţu, Manole păr<călab> de Roman, Isac Balica hat. şi păr<călab> Sucevii, Chiriţa *mare* post., Ghiianghe *mare* spat) Coste Băcioc, mare pah., Ştefan Prăjescul *mare* stol, Necoriţe *mare* vist., Voruntar comis.

Arh. St. Buc., Cond. Asachi, nr. 629, f. 172 — 173.
Trad. rom.

437

1610 (7119) Octombrie 3, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor credincioase ale domniei mele, pârcălabilor de Neamţ. Iţi dăm de ştire că s'a aflat o moarte de om în hotarul satului sfintei mânăstiri Neamţ, în seliştea Băhneni.

Deci credinciosul şi cinstitul nostru boier Oräş mare vornic de ţara de sus a pus călugărilor zi în trei săptămâni, ca să afle care om a făcut acea moarte sau să plătească acea moarte. Iar călugării dela mânăstirea Neamţ n'au putut să găsească pe vinovat până în acele trei săptămâni, ci li s'a mai dat încă şi a doua oară zi iarăşi până în trei săptămâni şi iarăşi tot n'au putut afla nicidecum pe vinovat.

Iar când a fost după aceia, au adus pe vinovat înaintea noastră satul Preuteştii şi acel vinovat a fost din satul Preuteşti.

[1]) greşit, în loc de ◦ Costantin ◦.

De aceia, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a împlini toate câte spun, cu sufletele lor, acei călugări că au cheltuit pentru acea năpastă care a căzut asupra lor, mărturisind cu sufletele lor, că au cheltuit zece taleri și li s'au luat doi boi pentru ciobote[1]), totul să aveți a împlini dela satul Preutești.

Astfel vă dăm de știre. Altfel să nu faceți.

† Scris în Iași, în anul 7119 < 1610 > Octombrie 3 zile.

Însuși domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Orăș mare vornic a învățat.

† Șerban Dumbrăviță < a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, X/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

438

1610 (7119) Octombrie 8, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Drăgan, fiul lui Murgu sulger, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina lui dreaptă și cumpărătura ce a avut părintele său, Murgu, dela Mărica, fiica lui Vlad, a șasea parte din a patra parte din satul Hâjdeiani, care este pe Dubovăț și cu loc de iazuri, care este în ținutul Iașilor. Aceasta a vândut credinciosului nostru boier, pan Dumitrachie Chiriță mare postelnic, pe zece taleri numărați.

De aceia, să-i fie lui și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 < 1610 > Octombrie 8.

Domnul a spus.

Costantin voevod < m. p. >

Pătrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit < m. p. >

Nebojatco < a scris >.

Acad. R. P. R., Fotografii· XXXII/2.
Fotografie după orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

439

1610 (7119) Octombrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Gligorie Dinga cu un zapis de mărturie, ce are Miron din Voicăuți

[1]) « cioboate » în orig.

dela oameni buni, că a cumpărat a patra parte din satul Micleşti din ţinutul Dorohoi, pentru o sută şi douăzeci zloţi tătăreşti, dela Avram Dinga, fratele lui Gligorie Dinga, că a întors Gligorie Dinga aceşti bani, 120 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Miron, dinaintea noastră. Şi a dat Miron acest zapis pe care-l are de cumpărătură pentru acea parte de ocină în mâinile lui Gligorie Dinga.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi preţul deplin şi noi dela noi, deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre, ce e mai sus scrisă, Gligorie Dinga, această a patra parte din satul Micleşti, ca să-<i> fie ocină cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7119 < 1610 > Octombrie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Mitrofan < a scris >.

Acad. R.P.R., CCCLVII/15.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete tiubrată.

440

1610 (7119) Octombrie 15, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a avut Gligorie diac zi înaintea domniei mele cu Bercea vătaf din Antăleşti, pentru o parte de ocină ce are Gligorie diac în satul Antăleşti şi îi este lui dreaptă ocină şi dedină. Şi acea parte mai sus scrisă o zălogiseră Ion cu Nechita, fraţii mamei lui Gligorie.

Iar într'aceia, Gligorie diac şi-a luat zi cu Bercea înaintea domniei mele, să stea faţă amândoi dinaintea credinciosului şi cinstitului boier Pătraşco mare logofăt. Astfel Gligorie diac a venit la zi şi a aşteptat până la a treia zi, iar Bercea tot n'a venit, ci a rămas de zi. Astfel Gligorie diac şi-a pus ferăe înaintea porţii domniei mele.

De aceia, am dat această carte a domniei mele, să fie tare şi puternic Gligorie diac să stăpânească şi să oprească dreapta sa ocină şi dedină, ce i se va alege: partea lui în satul Antăleşti şi să întoarcă Gligorie diac lui Bercea opt taleri pentru acea parte, pentru cât a fost zălogită acea parte şi să-i dea Bercea şi zapisul ce are el pe acea parte.

Într'aceia, nimeni să nu îndrăznească să-l împiedice sau să i-o oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1610> Octombrie 15.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit <m. p.>

† Lupul <a scris> <m. p.>

Arh. St. Buc., Trib. Suceava, XCI, plic 1.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară, căzută.

441

1610 (119) Octombrie 20, Iași.

. . . . . .

. . . . . .

.....[1]) voevod.....[1]) și de întărire dela <Pe>[1])tru voevod și dela părintele domniei mele, Eremia voevod și s'au îndreptat și și-au pus ferâe, iar Toader și Simeon Robu au rămas de toată legea noastră a țării.

De aceia, de acum mai mult să nu aibă să se mai pârască, pentru această pâră și nici să dobândească niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7119 <1610> Octombrie 20.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R.,CLVII/55.
Orig. slav, hârtie, lipsă jumătatea de sus, pecete timbrată.

442

1610 (7119) Octombrie 24 Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Dumitru Goia și a adus un zapis de mărturie dela Nicoară Prăjescul mare vistier și dela Ștefan mare stolnic și dela Grigore Șcheianul și dela Ionașco Buhuș și dela Pătrașco din Lățcani și dela Ion din Șirăței cum a plătit el, dinaintea lor, pe nepotul lui de soră Isac, fiul Măricăi, dinspre Lazor și Păcurar, care l-au pârît pe Isac și le-a dat pentru el preț de o sută și doisprezece taleri, însă cu cheltuială, iar el a dat unchiului său, mai sus scrisul Dumitru Goia, părțile sale de ocină ce se vor alege din satul Doljești și din Frățești și din Ruși.

Deci noi, văzând acel mai sus scris zapis de mărturie dela acei mai sus ziși boieri. și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Dumitru Goia, acele părți de ocină, mai sus scrise, ce se va alege partea nepotului lui Isac, din Doljești și din Frățești și din Ruși, ce sunt în ținutul Roman, ca să-i fie și dela noi cu tot venitul.

[1]) loc rupt în orig.

Şi în aceia, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Iurăşcu, fiul Marii, fratele deasemenea al lui Isac, de bună voia lui şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină, toată partea lui de ocină ce se va alege din acele mai sus scrise sate, din Dolj eşti şi din Frăţeşti şi din Ruşi, din uric de întărire ce au avut dela Iancu voevod, care acest uric a fost făcut din ispisoc de cumpărătură, ce a avut mama lui, Mărica, dela Ioan voevod. Aceasta deasemeni a vândut-o slugii noastre, Dumitru Goia, unchiul lui, pentru şasezeci şi cinci taleri număraţi şi i-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1610> Octombrie 24.

† Domnu[illegible]ı spus.

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., ms. nr. 648, f. 124.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. ibid., f. 125.

443

<1610—1613> Octombrie 30, Borâle.

† Iată eu, Pătraşco mare logofăt. Iată au venit înaintea noastră David şi Toader din Buoreni, nepoţii lui Pântea şi au pârît de faţă pe popa Burlă şi pe nepoţii lui Rentea şi pe nepoţii lui Trepăduş pentru nişte bani, ce a luat Mihalcea, fratele popei Burlă, 50 zloţi dela Pântea şi Rentea iarăşi 1000 aspri şi fiii lui Trepăduş 140 zloţi şi Bunuşea, fiica lui Hilimon, iarăşi a luat 140 zloţi, precum au arătat înaintea noastră şi zapise dela ei, pentru acei bani, pentru părţile lor de ocină, ce au avut ei în satul Buoreni. Şi mai înainte de când luaseră ei acei bani, ei au schimbat cu ei pentru părţile lor, ce au avut în Borâle, iar apoi au luat şi acei bani care sunt mai sus scrişi.

De aceia, noi am dat dela noi lui David şi lui Toader, nepoţii lui Pântea, ca să aibă ei a stăpâni partea de ocină, ce se va alege partea lui Mihalcea, din satul Borâle şi parte nepoţilor lui Rentea şi a fiilor lui Trepăduş şi partea Bunuşei, sau să le întoarcă banii, cum este scris mai sus.

Despre aceasta scriem şi dăm de ştire.

Scris la Borâle, Octombrie 30.

Marele logofăt a iscălit.

Din Borâle.

Arh. St. Iaşi, CDXVI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după Pătraşco mare logofăt.

444

1610 (7119) Noembrie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugilor noastre, tuturor nepoților lui Ghidion Papa și lui Dragotă și lui Iucșa Piteș și oamenilor lor, dreapta lor ocină și dedină, o bucată de pământ care este în hotarul satului Borâle și în hotarul satului Jevertenilor și a fost luată de Joldești.

Deci, când a fost în zilele lui Petru voevod, s'au ridicat Buzdugan și Frățiean și Avram și Gavril și Mihăilă și toți ceilalți nepoți ai mai sus scrișilor, Ghidion Papa și Dragotă și Iucșa Piteș și au pârît pe Joldești, pe popa Ilca, care a fost cumpărător în Joldești și l-au rămas atunci și au pus ferâe.

Și apoi iarăș au avut pâră și cu Toma vătah, care a fost cumpărător în Jeverteni, pentru acea bucată de pământ, căci a voit să intre și el și nu i s'a dat lege să intre pe acea bucată de pământ. Ci au intrat deci în ea cei cărora le-a fost de moștenire.

Pentru aceia, să le fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, la anul 7119 <1610> Noembrie 10.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Nebojatoco <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXIV/10.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

445

1610 (7119) Noembrie 29, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Vasilie, fiul lui Griga, nepotul lui Dinga, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a treia parte din tot satul Hăjdieni pe Dubovăț și cu loc de iaz și de moară, pe Dubovăț, ce este în ținutul Iași. Aceasta a vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrachi Chiriță Paleolog mare postelnic, pentru cincizeci taleri numărați.

Și deasemeni a venit înaintea noastră Mărica, fiica lui Vlad, iarăși de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din acelaș sat Hăjdieni și cu loc de iaz și de moară pe Dubovăț. Aceasta a vândut-o deasemeni panului Chiriță postelnic, pentru cincizeci de taleri de argint.

Și deasemeni a venit înaintea noastră Drăgan, fiul lui Murgu, iarăși de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură a tatălui lui, a treia parte din a treia parte din acelaș sat Hăjdieni, ce i-a fost lui cumpărătură dela Mărica, iar Măricăi

mări‹i› i-a fost cumpărătură dela sora ei Lupa, fiica lui Vlad. Aceasta a vândut-o deasemeni panului Chiriță postelnic, pentru cincisprezece taleri.

Și iarăși au venit în intea noastră Isac diac și Florea, fiii Niculei, deasemeni de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, două părți din ai trea parte din acelaș sat Hăjdieri ce le-a fost cumpărătură, amândouă, dela Lupa, fiica lui Vlad. Și le-a plătit tuturor deplin dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Iar dresele ce au avut ei pentru acel sat, așa au dat seamă că au pierit de oastea cui Mihai voevod. Iar dacă se vor afla din acele privilegii pierdute, să se dea în mâna panului Chiriță postelnic, iar alții să nu fie de crezare.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7119 ‹1610› Noembrie 29.

† Domnul a spus.

Costantin voevod ‹m. p.›

† Pătrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit ‹m. p.›

† Nebojatco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/35.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete inelară, aplicată.

446

1610 (7119) Noembrie 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Eremia fost postelnic și a adus înaintea noastră o carte de mărturie dela Gheorghie vornic și dela Toma vornic din Botășani și dela șoltuz și 12 pârgari și dela toți orășanii[1]) din târgul Botășani că și-a cumpărat înaintea lor niște părți de ocină din satul Brăești, ce este în ținutul Hârlăului.

O parte a cumpărat-o dela Vărvara, fica Măricăi, toată partea ei ce se va alege din vatra satului și din câmp și din pădure și din loc de iaz, pentru treizeci și cinci taleri numărați, din privilegiul ce a avut străbunul ei, Boris Braevici, dela Alexandru voevod cel Bătrân și Bun și de întărire dela Alexandru voevod cel din urmă și dela Bogdan voevod.

Și iarăși o altă parte și-a cumpărat dela Oniță și sora lui, fiii lui Nicoară, partea lor, ce se va alege din acelaș sat, Brăești, ce a avut de moștenire, pentru treizeci și cinci taleri, din același privilegii. Și iarăși a cumpărat dela Dobruța și Nastasia fiicele Sofroniei, toată partea lor ce se va alege din același sat, Brăești, pentru treizeci și cinci taleri numărați.

[1]) «orășani» în orig.

Și iarăși și-a cumpărat dela Gligorie Bahrin, fiul lui Ioan Bahrin, toată partea acestuia, ce se va alege din același sat Brăești, pentru patruzeci taleri. Și deasemenea și-a cumpărat dela Toma Bahrin, fiul..... [1]), toată partea lui din același sat, pentru patruzeci și cinci taleri.

Și iarăși și-a cumpărat dela Vasuta, fiica lui Răcătău, nepoata lui Griga, toată parte ei, ce se va alege, tot din aceste privilegii mai sus scrise și le-a plătit deplin. Dar toți acești vânzători mai sus scriși, sunt toți nepoții mai sus zisului Eremia postelnic.

Iar noi, văzând aceste zapise de mărturie mai sus scrise, dela acești mai sus scriși boieri, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului Eremia postelnic toate aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Brăești, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7119 <1610> Noembrie 30.

† Domnul a spus.

† Pătrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1833.

447

1610 (7119) Decembrie 10, Iași.

† Io Costantin Movilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri... [1]) femeia lui Filip Frangoz și cu copiii ei, din Iași [2]), de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ei dreptele lor ocini din ispisocul de cumpărătură ce a avut Filip Frangoz dela Petru voevod pe niște părți de ocină din satul Tescani, ce este în ținutul Iași, care i-au fost cumpărătură: o parte dela Văscan, fiul lui Ion Capotă, a noua parte, din tot satul Tescani, altă parte i-a fost cumpărătură dela Toader, fiul lui Bercea din același sat și din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor dela Ștefan voevod cel Bătrân. Aceasta au vândut ei, acum, credinciosului și institului nostru boier, pan Vasilie Oräș mare vornic de țara de sus și cneaghinei, lui Marica, pentru o sută și douăzeci taleri de argint, căci i s'a cuvenit să cumpere în acel sat, fiindcă îi este dedină.

Și întru aceia, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Marco Potângeanul din Tescani, nepotul Vascăi, fiica lui Lupșea și deasemeni Sava

[1]) loc rupt în orig.

[2]) «din Iași», scris deasupra rândului.

fiul lui Bercea, nepotul altui Sava, fratele lui Maxin stegar[1]), tot de bună voia lor și au vântut dreptele lor ocine și dedine, toate părțile lor de ocină din acel sat Tescani, ce se va alege și cu loc de iazuri, din uricul de dedină și de cumpărătură ce l-au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân. Acestea le-au vândut deasemeni credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Vasilie Orăș mare vornic și cneaghinei lui Mărica, pentru o sută și douăzeci taleri. Și le-a plătit deplin dinaintea noastră și înaintea sfatului nostru. Și acel uric ce au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân, încă l-au dat în mâinile boierului nostru, pan Orăș mare vornic, pentrucă a cumpărat tot satul Tescani.

De aceia, să le fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7119 <1610> Decembrie 10.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Patrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit. <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/28.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

448

1610 (7119) Decembrie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Todosia Găgioae, fiica lui Condre și nepoata ei Axinia, fiica lui Maxin, deasemeni nepoată lui Condre și deasemeni Eremia, fiul Teclei și Micotă, fiul lui Trifan și Odochia, fiica lui Boldor și Petre și sora lui, fiii Măricăi, toți nepoți ai M<anei> [2]) și deasemeni Focșa și Ștefan și sora lor Mărica, copiii Cătălinei, nepoții lui popa Ion și Anisia, fiica Varvarei, nepoată deasemeni lui popa Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină din uric de cumpărătură, ce au avut bunicii lor mai sus scriși Condrea și Manea și popa Ion dela Alexandru voevod, a patra parte din jumătatea de sus a satului Bosâncești, care acum se numește Epurenii pe Jijia, care este în ținutul Iași, care a fost a bunicilor lor, cumpărătură dela Salomia, fiica Drăgălinei, nepoata Mărenii, strănepoata lui Ivul Pârvu. Aceia au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier pan Vasilie Orăș mare vornic de țara de sus și cneaghinei lui, Mărica, pentru o sută și șasezeci taleri de argint.

Și după aceia, iarăși au venit înaintea noastră aceiași mai sus scrisă Todosia Găgioae, fiica Măricăi, nepoata Sohicăi și a Mării, iarăși de bună voia ei și a vândut

[1]) „stegar" în orig. slav.

[2]) loc rupt în orig., completat după sinetul dascălului Evloghie.

dreapta sa ocină și dedină pe care a avut-o dela mătușa e[ ] Sohia și Maria, toată partea Sohiei și jumătate din partea Mariei, din același sat Epureni, pe Jijia, însă din jumătatea de jos, din uric de întărire pe care l-a avut dela Petru voevod cel Bătrân. Aceasta a vândut-o deasemeni mai sus zisului nostru boier pan Vasilie Orăș mare vornic și cneaghinei lui, Marica, pentru patruzeci taleri de argint.

Și le-a plătit deplin, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și acele privilegii ce au avut ei dela Petru voevod cel de mai înainte și dela Alexandru voevod, încă le-a dat în mâinile boierului nostru pan Orăș mare vornic.

De aceia, să le fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1610> Decembrie 10.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m. p.>

† Nebojateo <a scris> .

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXII/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., DXVIII/6.

449

1610 (7119) Decembrie 18, Iași.

Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Văsian vistiernicel și fratele lui, Sava, fiii lui Crețul, nepoții Ileanii și deasemeni verii lor, alt Văsian păhărnicel și fratele lui, Ionașco păhărnicel, fiii lui Crăhan, nepoții lui Petrea Crăhan, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din privilegiul de cumpărătură, pe care l-au avut strămoși i lor dela Ștefan voevod cel Bătrân și cel de întărire dela Ioan Despot voevod, au vândut două părți din tot satul Buecani, care este pe Bâc, care se împarte în șase părți și cu loc de iazuri și de mori la Bâc, care este în ținutul Lăpușnei. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Dumitrachie Chiriță Paleolog mare postelnic, pe.....[1]) taleri de argint.

Și întru aceasta, a venit înaintea noastră Andronic Râșca, fiul Drăgălușei, nepotul Nastei Buecoae și vărul său, Ilie cu fratele lui, fiii Sohicăi, nepoții altei Nasta, sora lui Bilan, tot de bună voia lor și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din aceleași direse mai sus scrise din acel sat Buecani, care se împarte în șase părți, iarăși două părți. Aceasta au vândut tot boierului nostru pan Dumitrachi Chiriță mare postelnic, pe.....[1]) taleri numărați. Și le-a plătit lor deplin, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

[1]) loc alb în text.

De aceia, să-i fie lui și dela noi uric și <ocină și>[1]) întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1610> Decembrie 18.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/22.

Fotografie după orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

O trad. rom. din sec. XVIII, a doua jumătate, tot acolo.

450

1610 (7119) Decembrie 21, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri ctitorii bătrâni ai sfintei biserici hramul sfintei preacuvioase maicii noastre Paraschiva din târgul Iașilor, anume Agahia Samsonova cu fiicele sale, Tecla și Marica și Nastasia, nesilite de nimeni, nici asuprite și au mărturisit înaintea noastră, cum credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureache mare vornic al țării de jos, fiind încă în viață marele ctitor Samson, a cerut dela el, ca să-i dea milostivirea sa bună învoire, ca să facă această biserică din zid de piatră, iar acea sfântă biserică de lemn să aibă tot el însuși să o îngrijească și să-i mute locul, să-i fie iarăși pomană și amintire lui Samson și casei lui.

Intru aceasta, i s'a întâmplat lui moarte și după moartea lui, însăși mai sus, scrisa Agafia Samsonova a dat milostivirii sale, mai sus scrisului nostru boier, după cererea lui, bună învoire și a făcut milostivirea lui <biserică>[1]) de piatră care este acum în ființă, iar biserica de lemn a mutat-o în târgul nou, în Iași și a sfințit-o cu hramul tăierea capului sfântului Ioan Botezătorul, ca să fie iarăși pomana vechilor ctitori.

Și după ce a zidit această sfântă biserică și a cumpărat împrejurimea ei, cu bani gata, câte locuri erau.....[1]) pentru lărgirea locului sfintei biserici dinspre toate părțile și mai întâi, în fruntea târgului, cu locuri de dughene și le-a împrejmuit cu garduri tari, cum se și vede.

Intru aceasta, au venit înaintea domniei mele călugării dela sfânta mânăstire a muntelui Sinai și cu mare plângere și jalbă și s'au plâns domniei mele de lipsurile pe care le suferă în aceste crunte vremuri din urmă schiturile de pe toată fața pământului și nevoindu-se, cum ar fi cu putință să ție și încă acea sfântă și mare mânăstire

[1]) loc rupt în text.

împărătească a bineciustitorului și sfântului împărat Iustiian cel Mare, pe care a făcut-o în pustie, în muntele Sinai, cel de nepătruns, unde dumnezeu cel atotputernic prin tainica arătare, pentru iubirea de oameni și pentru precugetata slobozire din munci a neamului evreiesc s'a arătat în rug lui Moisi, văzătorul de dumnezeu unde și legea a fost dată de dumnezeu prin Moisi vechiului Israel, ca să nu se spună că, în zilele noastre, acel sfânt loc, se pustiește crunt și ca să nu dispară acea comoară de mult preț și bogăție a credinței creștinești și nici să fie la nesfârșit în nevoie acel sfânt loc, căruia în fiecare zi și ceas i se întâmplă primejdii și năpaste dela blestemații Saracini și mai ales din nou dela Agarenii fără dumnezeu. Și la aceasta, cu plângerea și jeluirea lor, din cauza acestor nenorociri, au căzut cu fețele la pământ înaintea domniei mele, rugându-se ca domnia mea să am a îndemna pentru iubirea de dumnezeu, pe mai sus scrisul nostru credincios și cinstit boier, pan Nistor Urechie mare vornic, ca să facă acea sfântă biserică, mânăstire și metoh sfintei, marii mânăstiri a Sinaiului, ca să aibă cu mila lui dumnezeu a câștiga din mâinile milostivului lui și din mila lui câte ceva bun și milostenii de pe la creștini înspre ajutorarea și întărirea acelui sfânt loc, zicând că și domniei mele îi va fi mare pomenire, pentru această binefacere.

Pentru aceia, domnia mea, pentru plângerea lor adevărată și ruga lor cea cu lacrimi și cuvântul lor adevărat, despre nenorocirile acelui sfânt și dumnezeiesc loc m'am întristat foarte. Pentru aceasta toate, am chemat pe mai sus scrisul credincios și cinstit boier al nostru și i-am pomenit milostivirii lui marea jăluire și rugăminte, pe care cu plângere au făcut-o acei părinți înaintea domniei mele și l-am îndemnat, pentru harul și bunătatea lui dumnezeu spre miluirea acelui sfânt loc. Și el, iubitor de dumnezeu și milostiv și având din vremea veche bună osârdie către sfânta mănăstire a Sinaiului, a fost ascultător, în totul, bunului nostru sfat și săritor la cererea de binefacere, cu harul dumnezeiesc.

Și deci, mai întâi cu învoirea lui dumnezeu și cu buna osârdie și cu bunăvoința și cu binecuvântarea celor patru sfinții ierarhi ai țării noastre Moldova, chir Atanasie Crimcovici arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Mitrofan episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți și chir Iosif episcop de Huși și cu buna învoire a vechilor ctitori, domnia sa a dăruit această sfântă biserică și a închinat-o mai sus scrisei sfinte mânăstiri a Sinaiului, unde este hramul preobrajenia domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, împreună cu cneaghina lui, Mitrofana și cu copiii săi, cu ginerele său, credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Isac Balica hatman și cu fiica lor, Anastasia, cneaghina lui și cu fiii lor, Vasile și Grigorie, ca să fie metoh această sfântă mânăstire. Și au dat-o în întregime mânăstirea, cu toate către trebuiesc în ea și cu dughenile și cu toate câte se văd și cu viile și satele și vitele și cu toate câte trebuiesc unei sfinte mânăstiri, precum sunt scrise, anume, în alt . . . .[1])

[1]) loc rupt în text.

Intru aceasta, domnia mea, cum am văzut buna osârdie cea către dumnezeu a mai sus scrisului nostru credincios și cinstit boier, o asemenea miluire către acel sfânt loc cu această sfântă mânăstire și metoh și domnia mea am mulțumit și am miluit sfânta mânăstire din muntele Sinai și am dat, dela noi ‹danie› [1]) și întărire, acest uric, la această sfântă mânăstire și metoh, hramul preacuvioasei noastre Paraschiva, care este în mijlocul târgului Iașilor, ca să fie sfintei mânăstiri dela Sinai, metoh și ajutor, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și pentru aceasta, pentru încredințarea tuturor celor mai sus scrise, este credința domniei noastre a mai sus scrisului, Io Costantin Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă frați ai domniei mele, Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința a însuși credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic al țării ‹de jos›, credința panului Văscan Orăș mare vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Apostolachi și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Vasilie Crăescul pârcălab de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Dumitrachi Chirița Paleologul postelnic, credința panului Gheanghe spătar, credința panului Coste Băcioc ceașnic, credința panului Ștefan Prăjescul stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn al țării Moldovei, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau oricine va fi ales cu darul lui dumnezeu, milostivirea lui, iarăși să dea și să întărească sfânta mânăstire dela sfântul munte Sinai cu această sfântă mânăstire și metoh, din mijlocul târgului Iașilor, hramul sfintei preacuvioasei Paraschiva, pe care mai sus scrisul pan Nistor Ureche mare vornic a dăruit-o și a închinat-o acelei sfinte mânăstiri, pentru dumnezeu, întru ajutor și întărire, ca să fie milostivirii sale și acelui domn pomenire fără de sfârșit, pentruca ‹dumnezeu› [1]) să-i înmulțească anii vieții lui, întru împăcare adâncă.

Iar o astfel de pomană a acelui pan pe care a făcut-o cu bunăvoința noastră, dacă cineva ar cuteza să o strice sau să ia ceva din averea ei, din sate și vecini sau din vii sau din vite sau din Țigani sau din orice, să-i piardă mânia lui dumnezeu, să piară de pe pământ pomenirea lui, cu tunet și cu vuiet, ca Datan și Aviron, în Sinai, care s'au ridicat asupra lui Moisi și Aron, arhiereii binecinstitori de dumnezeu, și ca cei nevrednici, care au cutezat împotriva bisericii lui dumnezeu și să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul ‹cerului› și al pământului și de cei 12 sfinți apostoli de frunte, cu ei și cei 4 evangheliști și ceilalți sfinți apostoli și cei 318 sfinți și purtători de dumnezeu părinți, care au strălucit în cetatea Nicheii, la întâiul sobor, de către sfinții și purtătorii de dumnezeu părinți dela celelalte soboare

[1]) loc rupt în text.

și blestemul lui Arie să se coboare . . . . [1]) și să aibă parte cu Iuda în muncile cele fără de moarte și fără de sfârșit, la înfricoșata judecată a lui Hristos, să aibă potrivnică înfricoșată pe preacurata născătoare de dumnezeu Maria . . [1]) taină, în muntele Sinai . . . [1]) s'a arătat, cu el văzătorul de dumnezeu Moisii . [1]) <muntele> Sinai și sunt înainte stătători și acolo, stând și strălucind ca soarele dumnezeiesc, amin.

La aceasta, întru încredințarea și întărirea acestor mai sus scrise am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan <Pătrașco mare logofăt să scrie> [1]) și să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, în Iași, în anul 7119 <1610> luna Decembrie 21 zile.

Costantin voevod <m. p.>

† Marele logofăt a iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII 31.
Fotocopie slavă.

451

1610 (7119) Decembrie 24, Hălăşeşti.

Adică eu, Ștefan Prăjăscul *mare* stol. *și* Arpintie postelnic *și* Pătrașco *din* Lincani *și* Ionașco *de acolo și* popa Vasile *din* Hârlicești și mulți oameni buni, cum au venit înainte noastră Vasile, ficiorul lui Vasile, *fiul* Cârstei din Balomirești, de nime asuprit, nici împresurat, ce de bună voe să au vândut a sa driaptă ocină și moșie din sat din Balomirești, din giumătate de sat, din a trei parte, a trie parte, parte lui Vasile au vândut-o lui Dumitru Goe, din Doljăști, dreptu 40 de talere bani gata, ca să fie lui ocină și moșie cu tot venitul și din vatra satului și cu vad de moară și în ţar<i>nă sînt 19 pănănturi.

Deci noi, văzându de bună voe tocmeală și deplină plată ni-am pus și peceţile pre acestu zapis, să se știe. Aceasta mărturisim.

S'au scris în Hălăşești, v<ă>let 7119 <1610> Decliemv. 24.

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 13; f. 40v.
Trad. rom. din 1796, 5 peceți.

452

1610 (7119) Decembrie 25, Iași.

† *Adică eu,* postélnicul Alexa Arapul, mărturisescu cu acest zapis al meu, cum eu am dat un loc de casă, ce e pre ulița Armenească, între casa popei și între feciorii lui Drăgan, l-am dat s<fin>ti<i> mănăstiri ce se cheamă s<ve>ti Sava, în târg în Iași, dere sufletul părinților noștri și dere sufletul nostru, anume Ilie *și* Anna *și*

[1]) loc rupt în text.

Alexa *şi* Anghelina *şi* Sofiica şi dere sufletele coconilor noştri, anume Dragomir *şi* Nastasiia *şi* Samfira *şi* Mărica soru-ne *şi* Martha *şi* Simina *şi* Aniţa, ca noo să ne fie pomeană şi să ne scrie în pomeanicul *sfintei* mănăstiri, să ne pomenească.

Şi la aceasta a noastră bună tocmală şi dare au fost oameni buni şi bătrâni, anume: Isac Arapul starostea de neguţători, Gheorghie Palaleu şi Dumitru Ţiţul şi *Toader vătah de cărăuşi* şi Căr‹s›tea scroitorul [1]). Şi mai mare mărturie am pus a mea pécete şi toţ‹i› aceşti oameni buni ş'au pus ale lor peceţ‹i›.

Derept acea nimea de în feciorii mei sau de în ruda noastră ca să n'aibă a luoa sau a strica aceasta dare ce-am dat, ce mai sus scris, acestu loc de casă. Iară cine se va ispiti a luoa sau a strica tocmeala noastră, acela om să aibă a da răspuns de păcatele noastre înaintea giudeţului înfricat.

Şi am scris eu, Toader diiac, *în târgul Iaşi.*

Scris în Iaşi, leat 7119 ‹1610› Dec. 25.

‹In greceşte:› Şi eu Gheorghe Paleologu martor la cele de mai sus, am iscălit cu mâna mea şi am pus şi pecetea mea.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, LVII2.
Orig. rom. hârtie filigram, 5 peceţi aplicate.

[1]) « scroitorul » în orig.

DOCUMENTE INDOELNICE

DOCUMENTE INDOELNICE

1

1606 (7114) Aprilie 13.

† Adec‹ă› me‹r›turiţim într'acestŭ zapisŭ eu Vasili păh., *fiul lui* Dura *din* Inusăşti, că am vândut parte me di ocină ce să va alegi din sat den Bălosești, cu tot venitul din tot locul fratilui meu Toadir păh. *din* Bălușești, dere‹p›t șăptizăci zloți tătărăşti. ban‹i› gata; și într'această tocmală Șimio‹n› au fost vărul meu Pătrașco și vărul meu Toadir și nepotul Băisan și Andronic și Macxim păhi.

Aceasta mărturisim cu sufletili noastri mai spre mare credi‹n›ţa né-am pusu peciţili, să să ştie.

Ve‹leat› 7114 ‹1606› Ap‹rilie› 13.

Acad. R.P.R., CV 73.
Orig. rom., hârtie, 6 peceți inelare, aplicate.
După grafie, limbă și hârtie este fals.

2

1607 (7115) Mai 10, Iași.

† Io Sămion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră credincioasă, Metricu Bainschi fost mare vornic și ne-a spus că Petreceico logofăt a dat de danie cneaghinei lui și a dăruit pe sora sa numită Grozava, iar dela botez cu numele de Marea, ei și fiilor și nepoților și strănepoților ei, o parte, adică o jumătate de sat și ocină din Voinejani, care acum se numesc Domușani, care este în ținutul Dorohoi, pe râul Volovăț, ‹pe care› el a cumpărat-o dela Ciorcea diac și dela frații lui, cum arată uricul de întărire dela Eremia Moghilă voevod, Și deasemeni din acelaș sat, din cealaltă jumătate, pentru o parte cu numele de curătura Voineajani ‹dela› Toader Pribeagu și dela frații lui; deasemeni arată uricul aceluiaș Eremia Moghila voevod.

Și iarăși a cumpărat Petreceico logofăt o parte din satul Borăliana dela Stețco și dela femeia lui, Varvara, părțile lor, care se vor alege, din același ținut [1]) Dorohoiu. Astfel spune Eremia Moghila voevod . . . [2]) și i-am întărit lui.

Și de aceia, domnia mea cum am văzut . . . [2]) din ispisoc pe acele părți . . . [2]) martori boierul nostru Bu . . [2]) fiul cu sora lui Față și am auzit că a dăruit de danie, am crezut și deasemeni am dat dela noi și am întărit boierului mai sus scris Mitrecu Bainschi și cneaghinei sale Ma<ri>a Bainsca, fiilor și nepoților lor și strănepoților lor, acea parte Domușana și Borâliana, din vatra satului și din poiană, din apă cu loc de iazuri și cu vii, cu tot venitul, să le fie și dela domnia mea dreaptă ocină și uric și întărire cu tot venitul acum și nemișcat. Și nimeni să nu se amestece.

Scris în Iași, in anul 7115 <1607> Mai 10.

Insuș domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., LXXIX 143.
Fals slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Nici scrisul, nici limba, nici formularul nu corespund epocii lui Simion Movilă.
Iscălitura lui Stroici logofăt e contrafăcută.

3

1609 (7117) Iulie 5.

Adecă eu, Nistor, ficiorul Nicăi de Băhriceni, scriu și mărturisescu cu acest adevărat zapis al meu, la mâna dumnisali lui Gavril păharnicului Gănescul, de Plopeni, precum i-am furat un cal și prinzându-m<ă> dumnealui m'am pus la închisoare în Fălcii. Și stăndure cu dumnalui la giudecat<ă> denaintea dumisali pârcălabulu<i> Năd<ă>baico, m'<a>u rămas dumnalui, să-i plătesc calul și s'au prețuit calul cu oameni buni, dirept triidzeci de lei bătuți.

Deci eu, neavândure cu ce plăti, i-am dat o moșii la Prut, ce se chiam<ă> locul Șchei, ca să-i hie dumisale direapt<ă> moșie în veci, neclătiți și cuconilor dumisali și nepoților dumisali și a totă sămenție dumisale. Cari acest hotar să încep dinspre pră<i>saca despre apus în o . . [1]) ști, pe la mijlocul dialului și să împreună cu locul Todereștilor și lovește peste dialul Prutului pin polili Hărtopului și alăture cu locul lui Arame și mergi pentre bălți, din sus de casa lui Arami, apropi în capul Hârtopului; din sus și din jos lovești păn'în ruptura dialului și păn'în biserică și să hotorești cu locul lui Strătulat și cade în Prut peste Repezi, la cotul cel adâncu.

Și acest zapis l-am făcut denainte dumisali pârcălabului Năd<ă>baico și denainte dumilor sali târgăveților de Fălcii și denainte a mulți oameni buni, carii

[1]) loc rupt în text.
[2]) loc rupt și șters în text.

mai gios s'au iscălit, ca s<că> hie pentru buu<că> credințe. Și eu pentru mai uare credința m'am iscălit.

† Nistor, *fiul* Nicăi.

Vălet 7117 <1609> Iuli 5 *zile.*

Năd<ă>baico pârcălab *dela* Fălcii.

† Hamdzo *dela* Fălcii m'am tămplat.

† Flore *de acolo.*

Și eu Medialan *dela* Văriți m'am tămplat.

† Și eu Vasăli Belei copchil din cas<a> Golăescul am scris acestu zapis.

Arh. St. Iași, CDXXV/13.
Fals, rom., hârtie.
O copie, *Ibid.*, XI/7.
După scris, pare din sec. XVIII.

4

1610 (7119) Decembrie 7, Iași.

Constantin Movilă.

. . .[1]) drept la zăgaz și dela zăgaz drept . . .[1]) . . . și drept la movila Zoschinei și de acolo pe vale . . .[1]) iazul . . .[1]) ai Hlihorciucului și de acolo, pe vechile sale hotare, pe unde din veac <au folosit> . . .[1]) <fraților domniei> mele Io Alexandru și Bogdan voevod și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Nistor U<rechc> . . .[1]) <credința> panului Apostolachi, credința panului Isac Balica hatman, credința panului Dumitrache Chiriță postelnic . . .[1]) credința panului Gheanea[2]) spătar și credința panului Coste B<ucioc> . . .[1]) Prăjescul stolnic, credința panului Nicoară vistier, credința panului Vorontar comis și credința panului . . .[1])

<Iar> după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri au dintre frații noștrii sau din neamul nostru sau, iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova . . .[1]) miluire și întărire ci să-i dea și să-i întărească, după cum și noi îi dăm și-i întărim dreapta ocină și vislujenic, al domniei pentrucă a dat el dreptele și propriile sale averi.

Iar <cine s'ar ispiti să-i strice dania> și întărirea <noastră>[1]), acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții și întru tot lăudați 12 apostoli și de sfinții și purtătorii de dumnezeu 318 părinți cei din Nicheia și de . . .[1]) și anatema și să aibă a da seamă și răspuns, înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit să scrie și pecetea noastră să atârne <la această adevărată carte> a noastră.

---

[1]) loc rupt în text.

[2]) greșit în loc de « Gheanghea ».

In Iaşi, în anul 7119 <1610> luna Decembrie 7 zile.
Nistor Urechi mare vornic de ţara de jos a iscălit <m. p.>
Cu dumnezeu am început.
<Pe verso, însemnarea românească:> «hrisov Buzneştilor, ce s'au rupt la giudecată»

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 62.

Fals, slav, perg., rupt, pecete atârnată, stricată,

Falsul este evident după limbă, grafie, formularul diplomatic. Iscălitura lui Nistor Ureche este falsificată. Însemnarea de pe verso arată că la o judecată s'a constatat falsul.

5

<1610> Decembrie 7, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios şi cinstit, pan Pătraş<co> mare logofăt, a slujit mai înainte, drept şi credincios, sfânt răposatului părintelui domniei mele, Eremia voevod şi ţării noastre, iar astăzi ne slujeşte şi nouă şi ţării noastre, drept şi credincios. De aceia noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit, dela noi în ţara noastră, în Moldova, două seliști anume: Dimileni şi Vârful Başeului şi două iazuri şi mori şi iazul şi moara care este la Ibăneasa, care sunt în ţinutul Dorohoi. Care acele două seliști, Dimilenii şi Vârful Başeului, au fost danie şi miluire ale părintelui domniei mele Eremia voevod, dela răposatul Petru voevod, când a mers şi a reparat Daşcul, în zilele lui Petru voevod. Şi au fost aceste două seliști de mai înainte, drepte domneşti ascultătoare de ocolul Doroboiului. Şi l-am dat şi i-ma miluit, întâi pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi al doilea, pentrucă a dat domniei mele trei sute ughi şi doi cai buni, ca de o sută şi douăzeci ughi, care acei bani şi acei cai s'au dat în trebuinţa ţării, când a avut ţara noastră greutate şi nevoie.

Pentru aceasta, acea mai sus scrisă seliște Dimileni şi Vârful Başcului, să fie şi dela noi mai sus zisului nostru boier, pan Petraşco mare logofăt, danie şi miluire şi întărire şi cumpărătură şi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Şi am dat şi uricul ce mi-a rămas, care a fost dela Petru voevod, pe acele două seliști într'un hotar. Iar uricul ce ni l-a arătat Gheorghii Albu diac Durhuccan dela Petru voevod, din anul 7199 <1591> Martie 16 şi neaflându-se niciun mij-

loc de stăpânire, în vremea în care a trăit răposatul Petru voevod, s'a cunoscut că este nedrept și chiar dacă se vor găsi scrisori, să se rupă.

Iar hotarul se începe astfel: din pădure dela bour și merge în pădure, pe voloace, în dreptul Prutului, alături de moșia Bașeului, la o voloacă, pe care este o salcie și dela acel loc, tot pe vale și spre miază noapte, deasupra podului și la Bașeu și peste pădure la un teiu mare și drept la un loc de vânătoare [1]) și de acolo pe câmp peste pod și la vale, prin desiș și apucă, tot pe vale, spre miază noapte și merge la deal, peste voloace și la vale, unde sunt semne de izvoare și de acolo peste pod și la vale și iar apucă la răsărit, locul <drept la iz și dela iz> [2]) la deal și iarăși peste pod, de deasupra unor voloace și drept la un iezer, care se numește Ozărnaia și de acolo, tot peste pod și pe deasupra văii unde se împreună cu moșia Livenilor și apucă la deal <și drept la movila Zosimii și de acolo la valea> [2]) Treticova la deal și peste pod, drept la vale, până la Ibăneasa, unde este și stâlp de piatră, în capătul iazului Popenilor și spre vale, dela iazul <lui Hlihorciuc, iar de acolo, după hotarele sale cele vechi, pe unde din vechime> [2]) au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin voevod Moghila și credința preaiubiților și din inimă <fii [3])ai> domnici <mele Alexandru și Bogdan voevod și credința boierilor noștri ai Moldovei: Nistor U>reche mare vornic de țara de jos, credința panului Oraș [4]) mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința <Postolachi, Isac Balica hatman, Dimitrachi Chiriță postel>[2])nic, credința panului Vasilie Crăescul pârcălab de Roman, <Gheorghe spătar, Coste Buciuc paharnic, Ștefan Prăjescu stolnic, Nicoară vistier, Vorontar [5]) comis și credința> [2]) tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Și iar după <viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre fiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau pe cine și ar alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova> [1]) acela să nu-i clintească dania și miluirea <noastră, ci mai vârtos să-i dea și să-i întărească, precum și noi i-am dat și i-am întărit dreapta lui ocină și slujire, iar al doilea, pentrucă el a dat drepții săi bani. Iar> [1]) cine s'ar ispiti să strice dania și miluirea <și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata sa maică și de sfinți i 4 evangheliști și de sfinții 12 apostoli și de 318 sfinți părinți dela soborul Nicheii și de> [1]) toți sfinții, amin; și să fie blestemat și de trei ori blestemat <și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos> [1]).

---

[1]) în text «lognius» care nu înseamnă nimic, probabil greșeală pentru «Iovnius».

[2]) text rupt, completat după traducere

[3]) așa în text, în loc de «frați».

[4]) în trad. «Uricș».

[5]) în trad. «Volistarh»

‹Şi spre mai mare credinţă şi întărire a tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit să se scrie şi să se lege şi pecete› [1]) la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco ‹în Iaşi, anul 7112 ‹1603› Decembrie 7› [1]).

‹Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos› [1]).

Arh. St. Iaşi, CCCXL/17.

Fals slav, după scris şi limbă. Scrisul nu este a lui Arsenie Nebojatco.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, după care s'au făcut completările şi datarea, în Acad. R.P.R., CLVII/88.

FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE IN LIMBA SLAVĂ

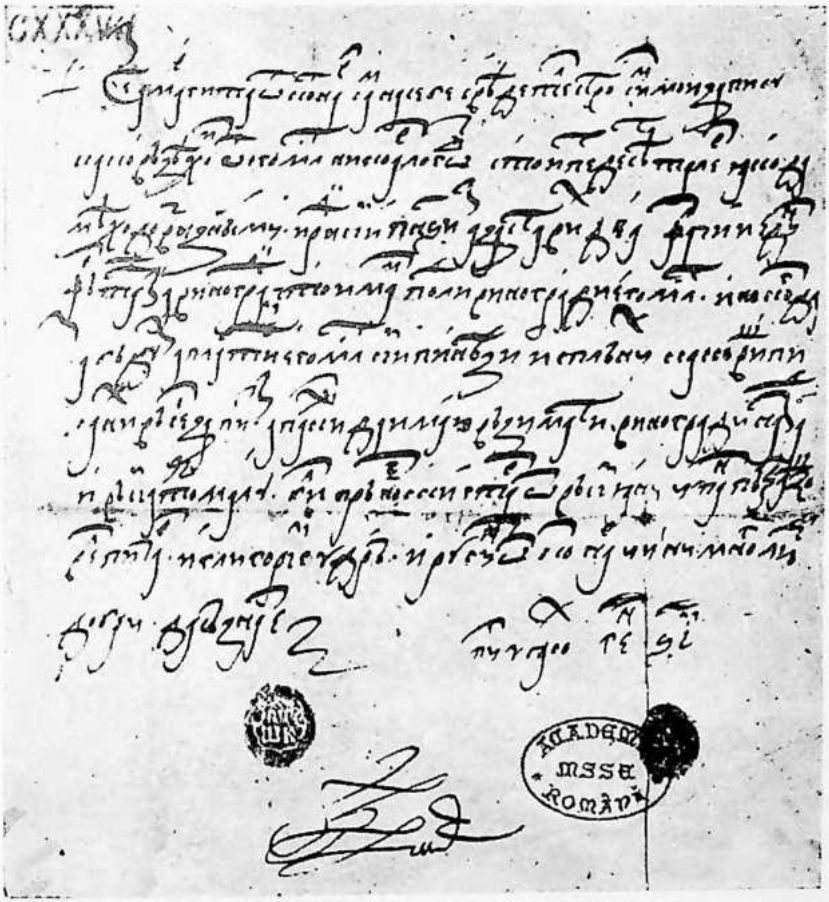

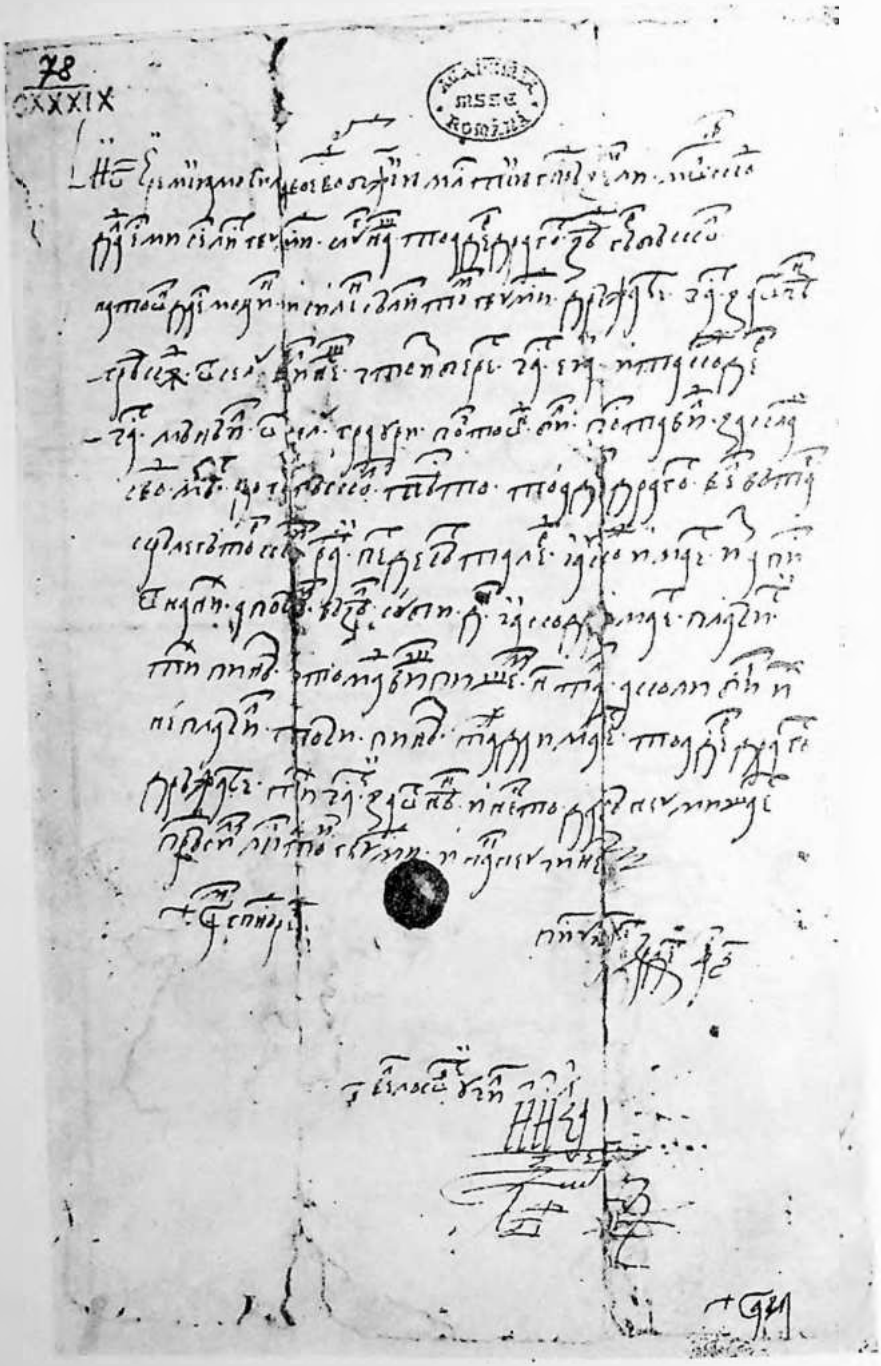

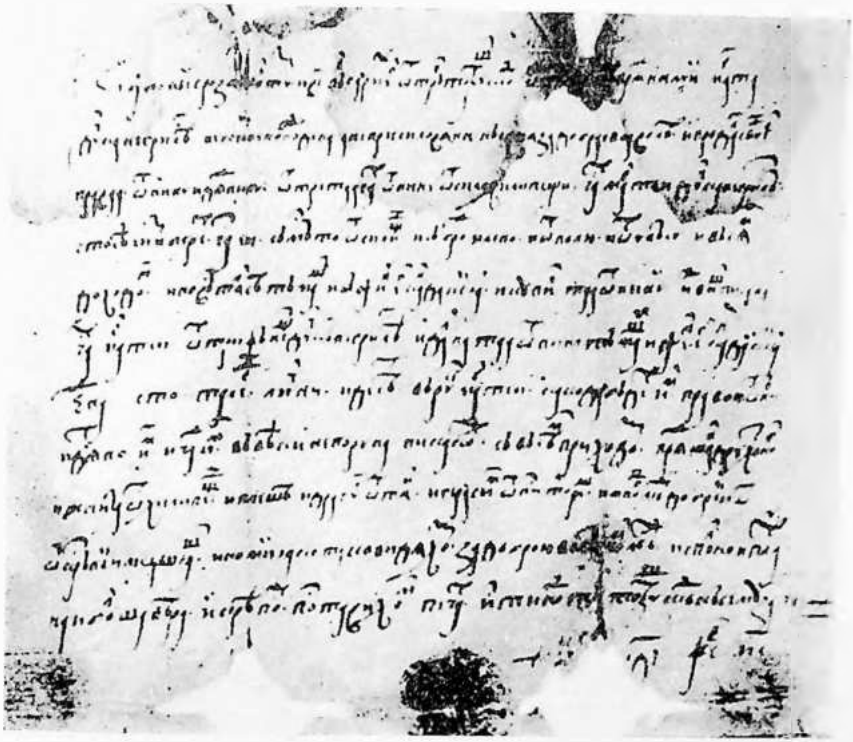

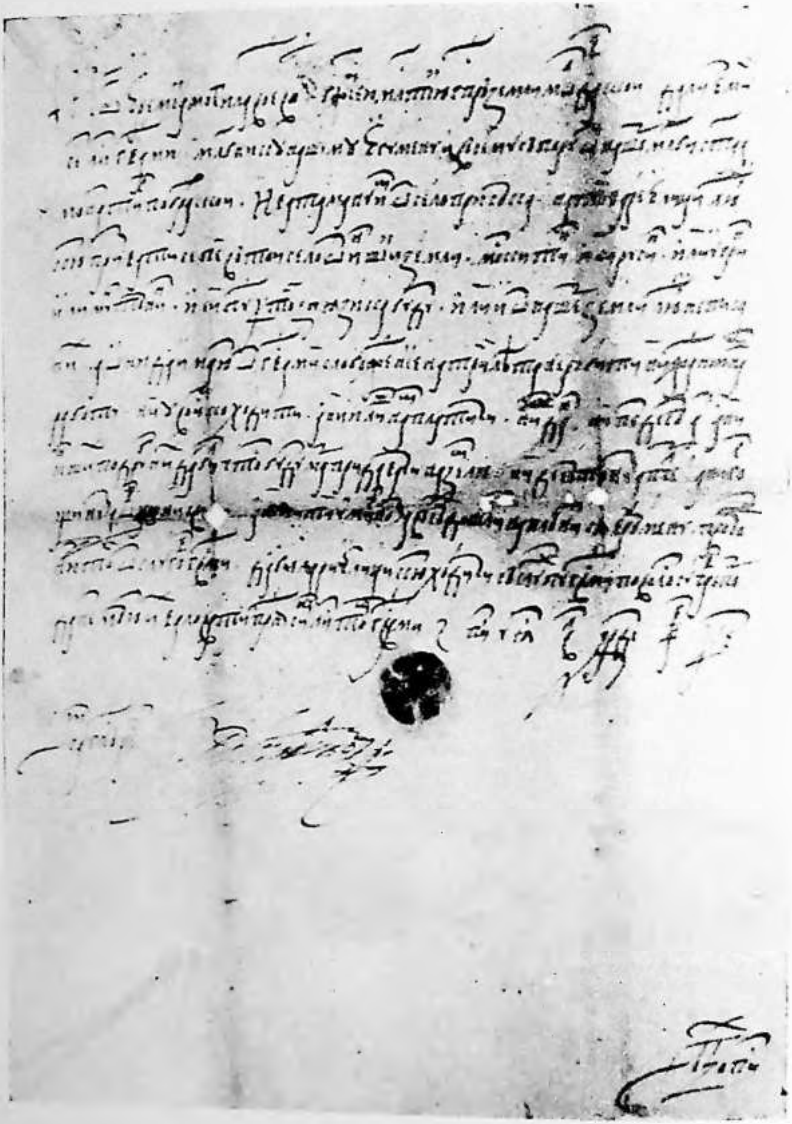

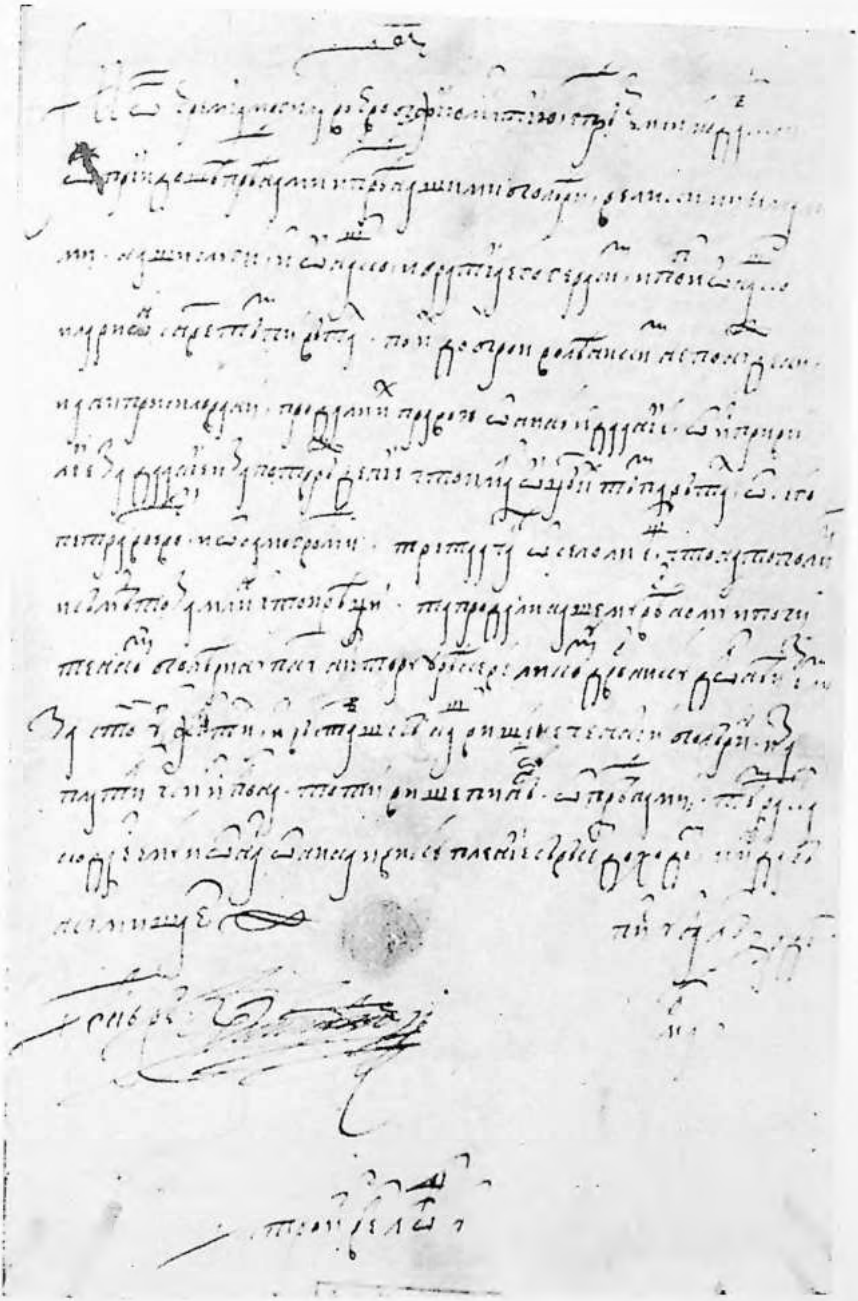

B. I. ... Pedagogic
... Iași

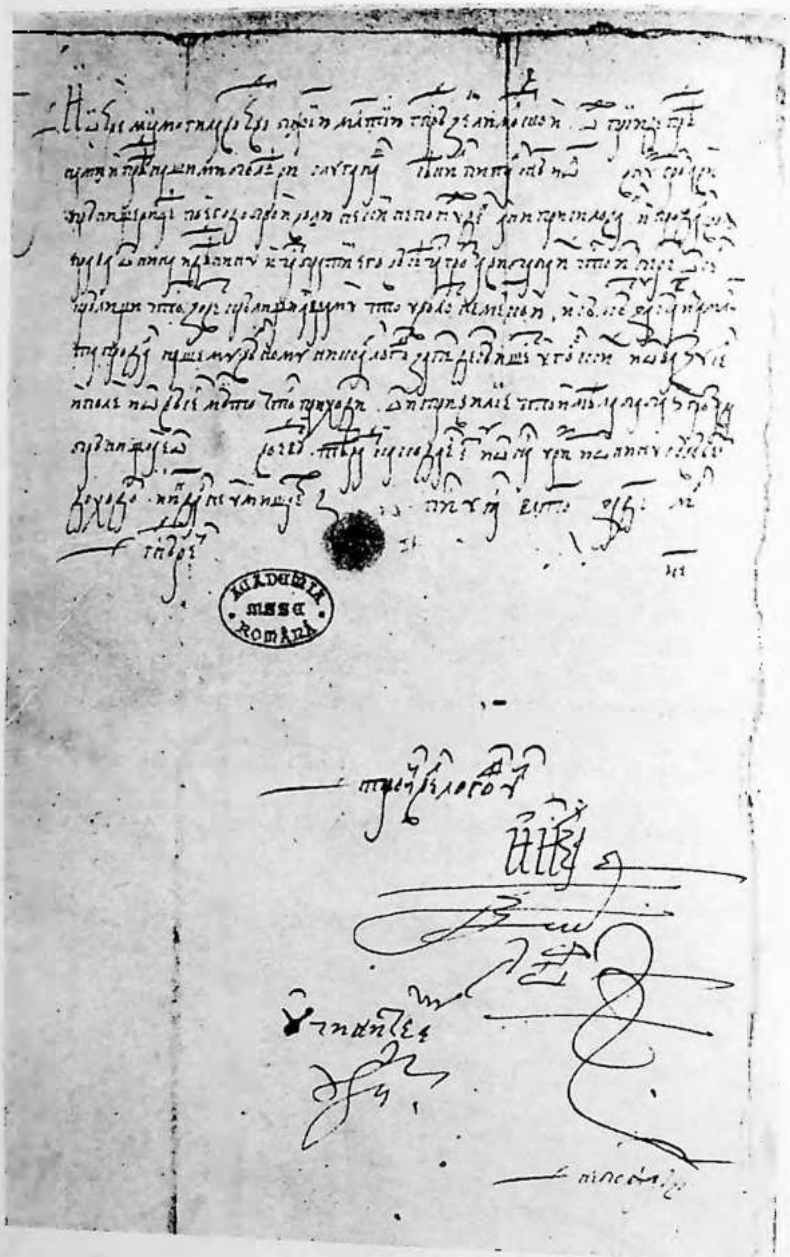

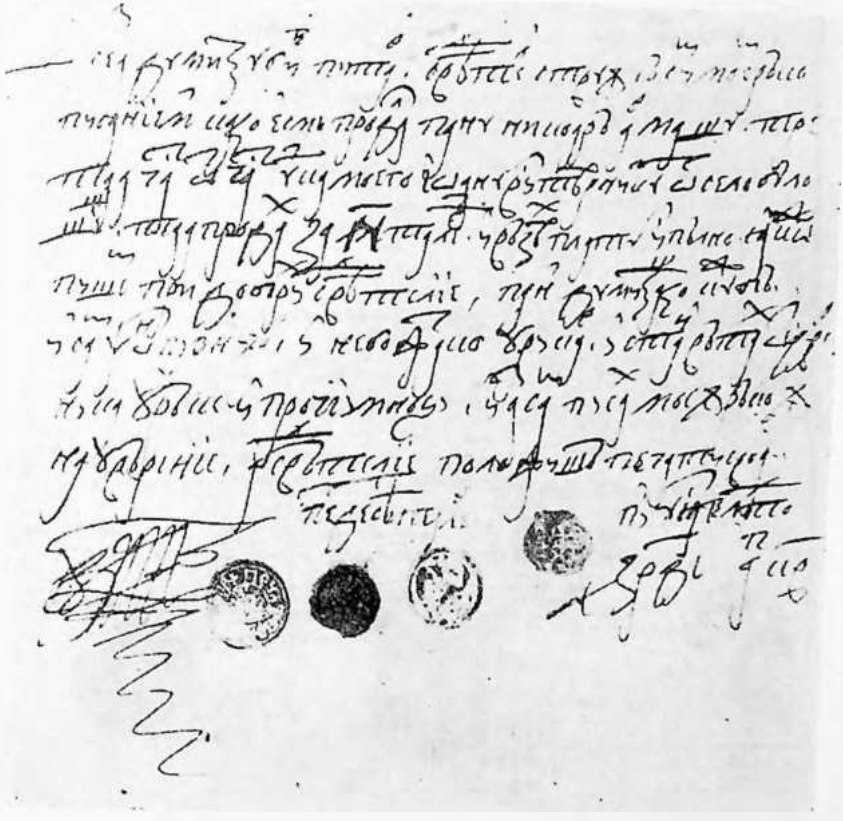

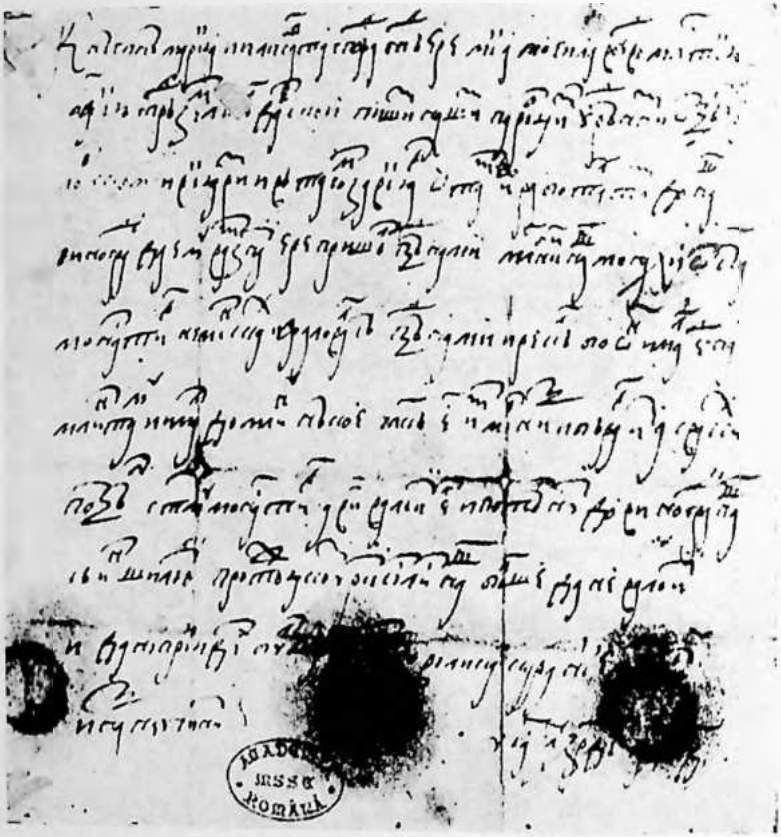

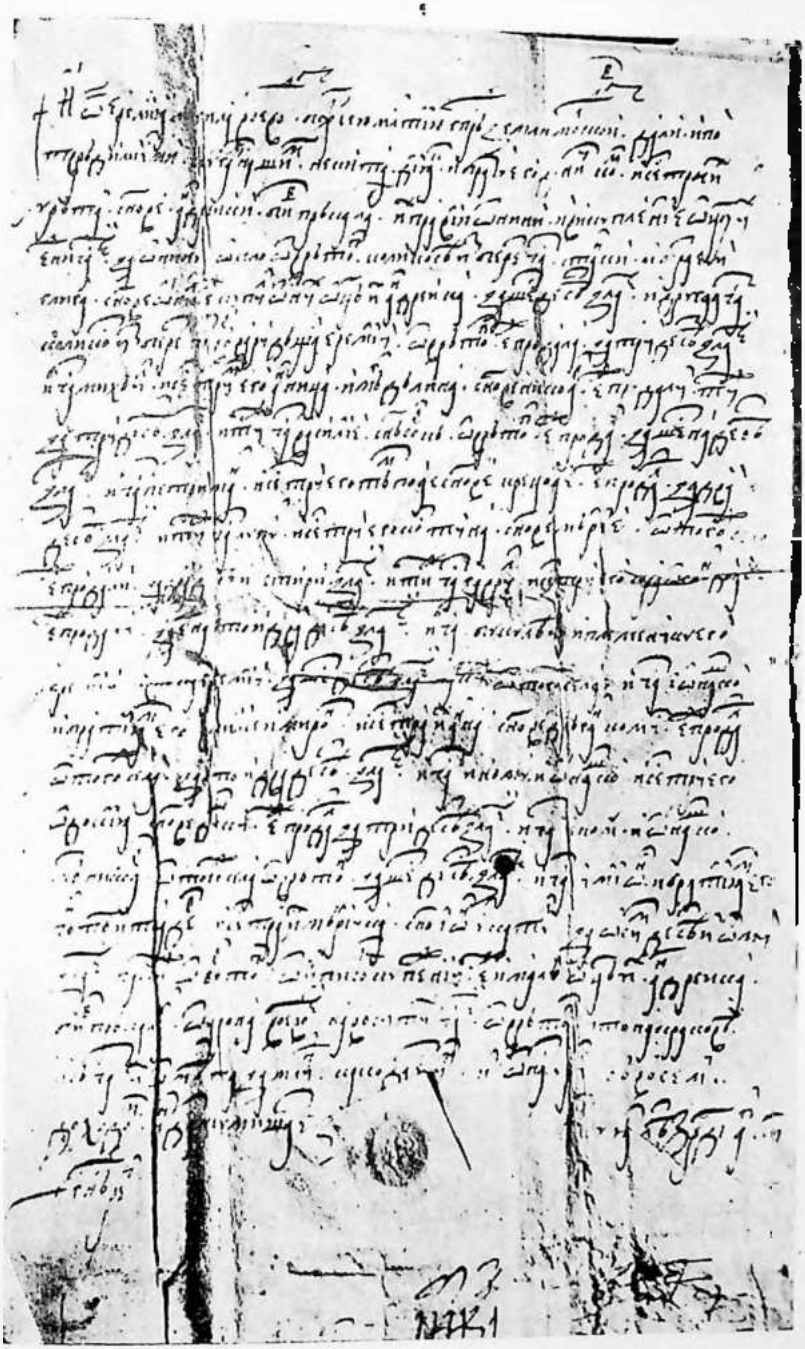

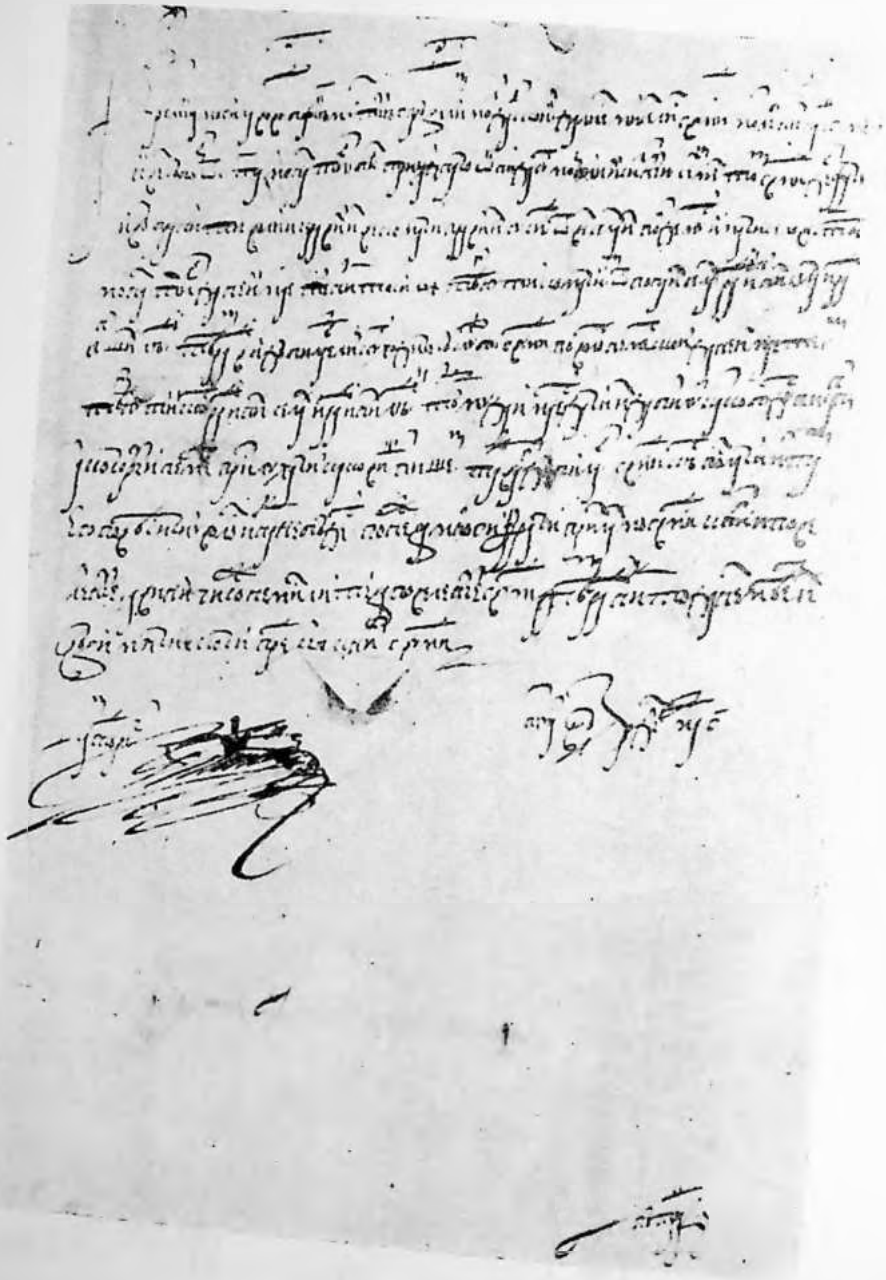

Doc. Nr. 47 (pag. 43—44)

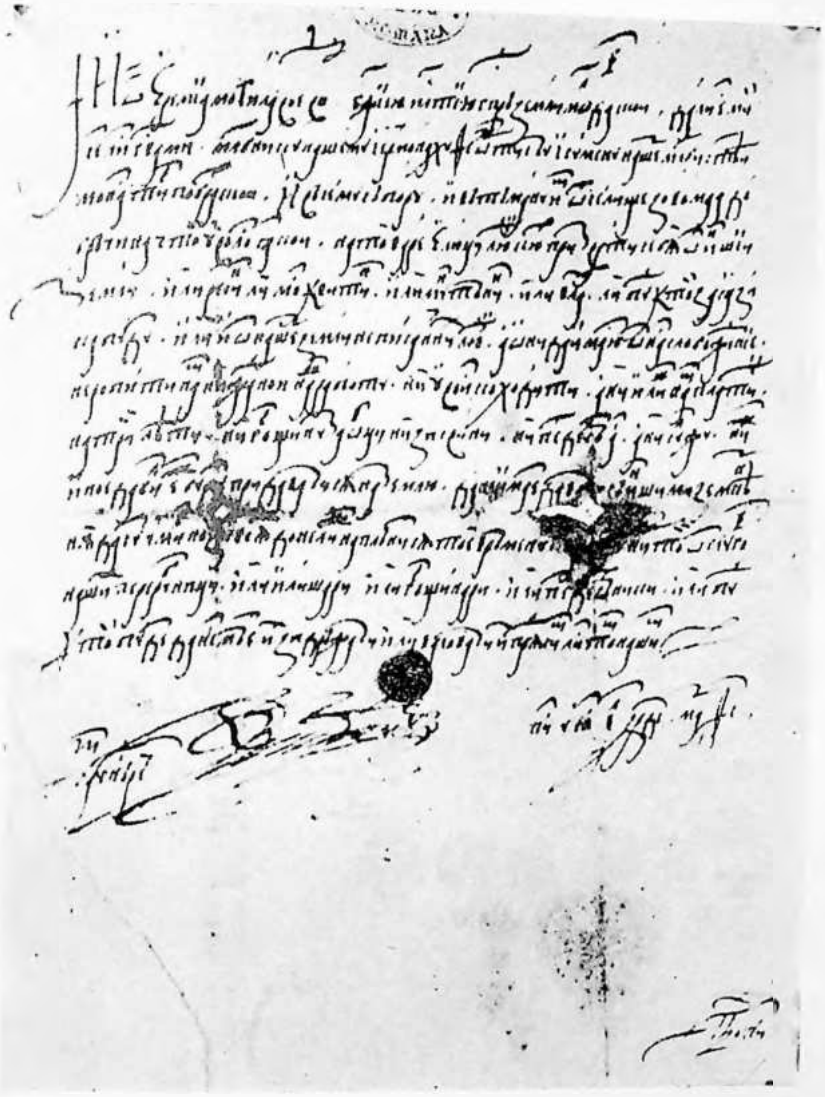

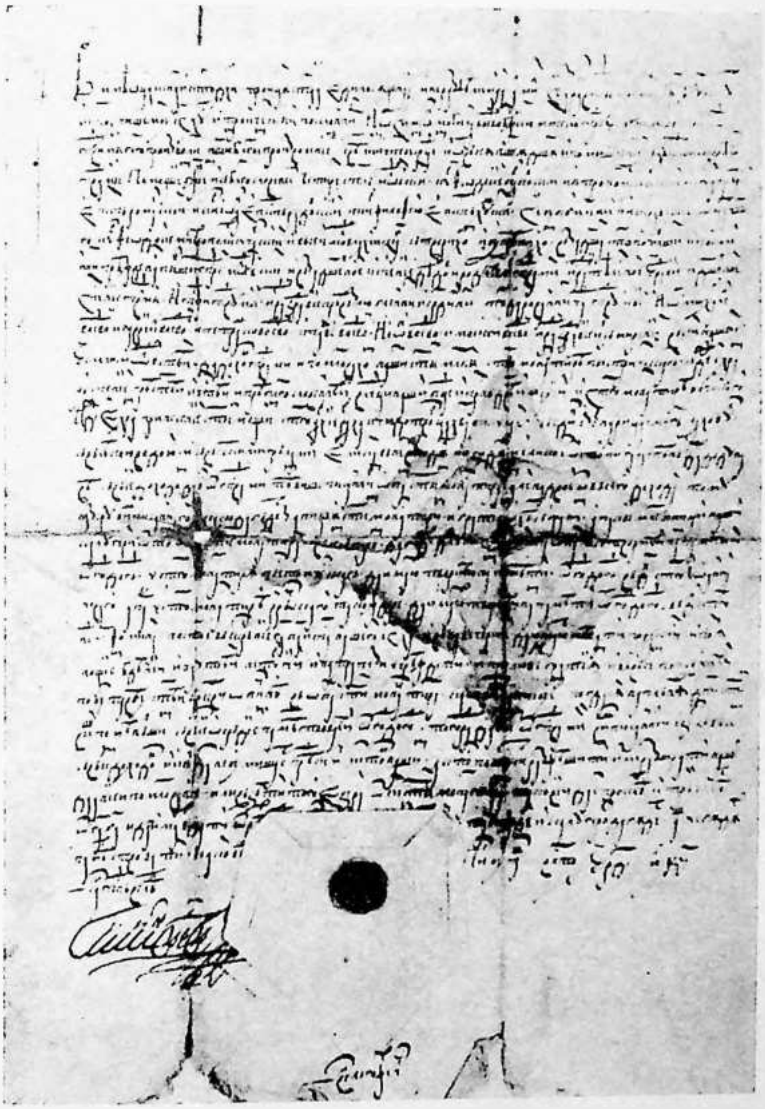

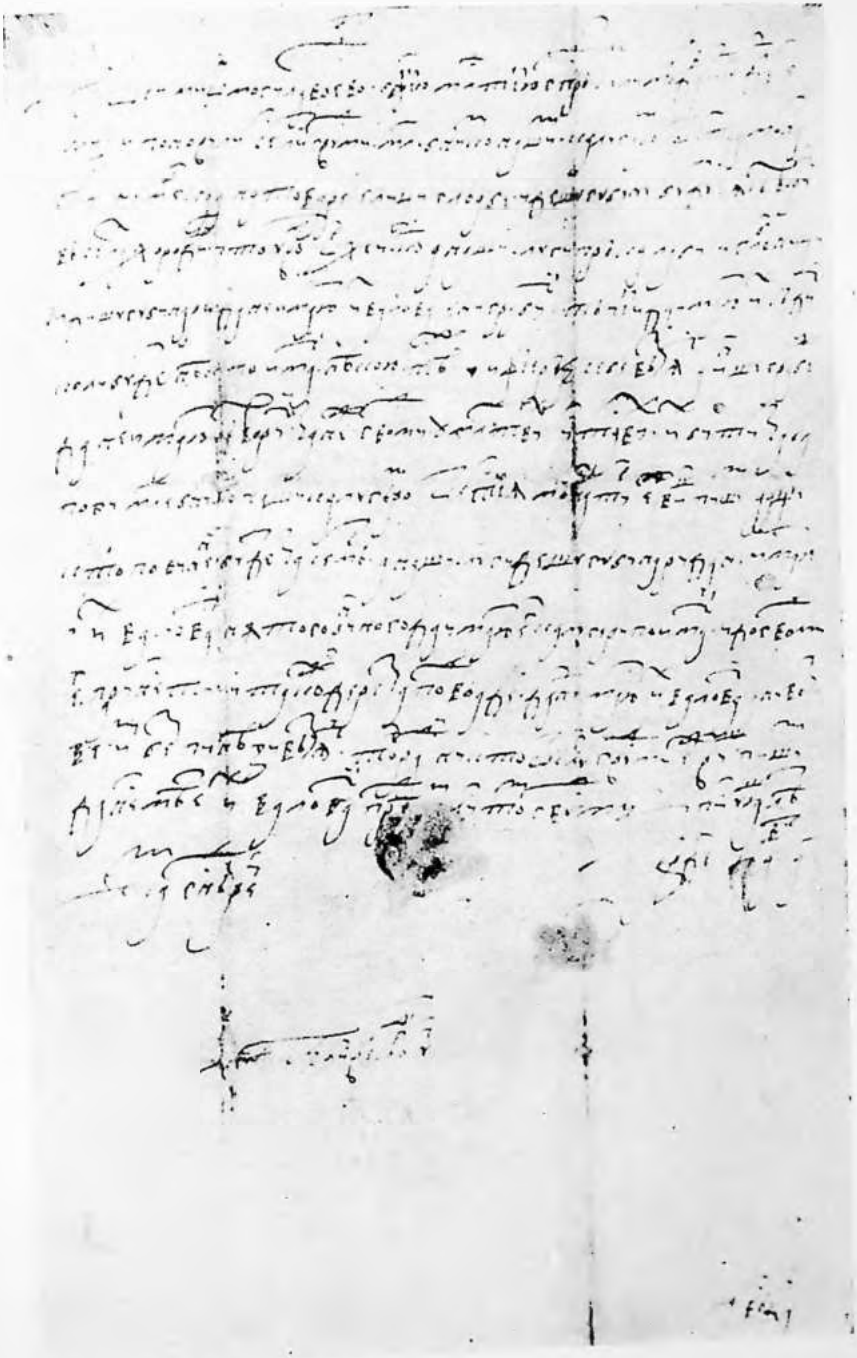

Doc. Nr. 62 (pag. 58—59)

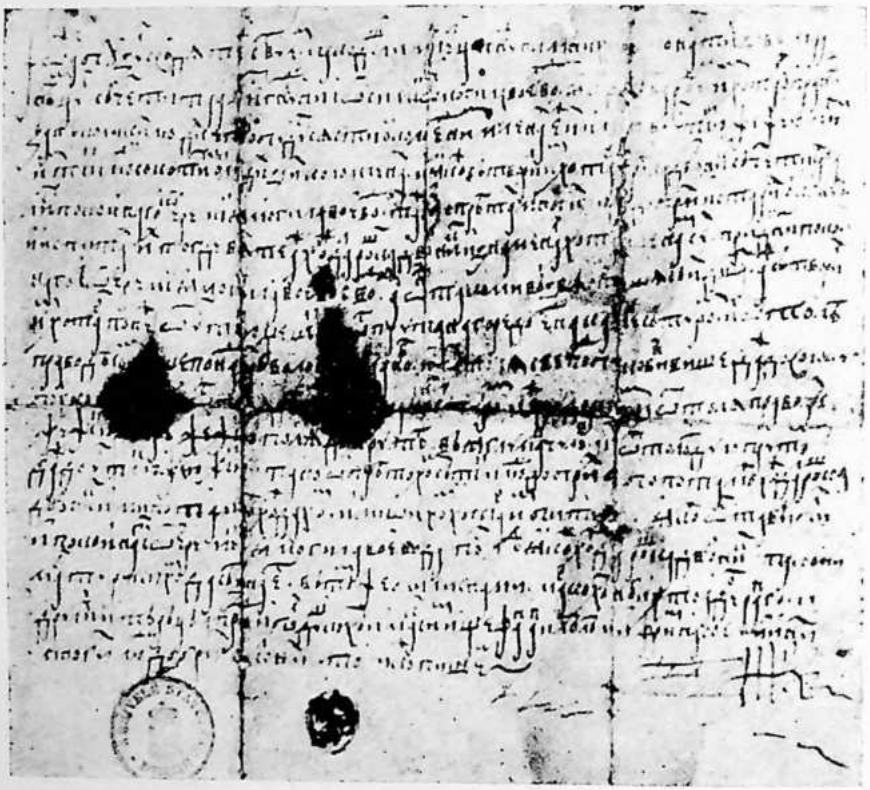

Doc. Nr. 63 (pag. 59–60)

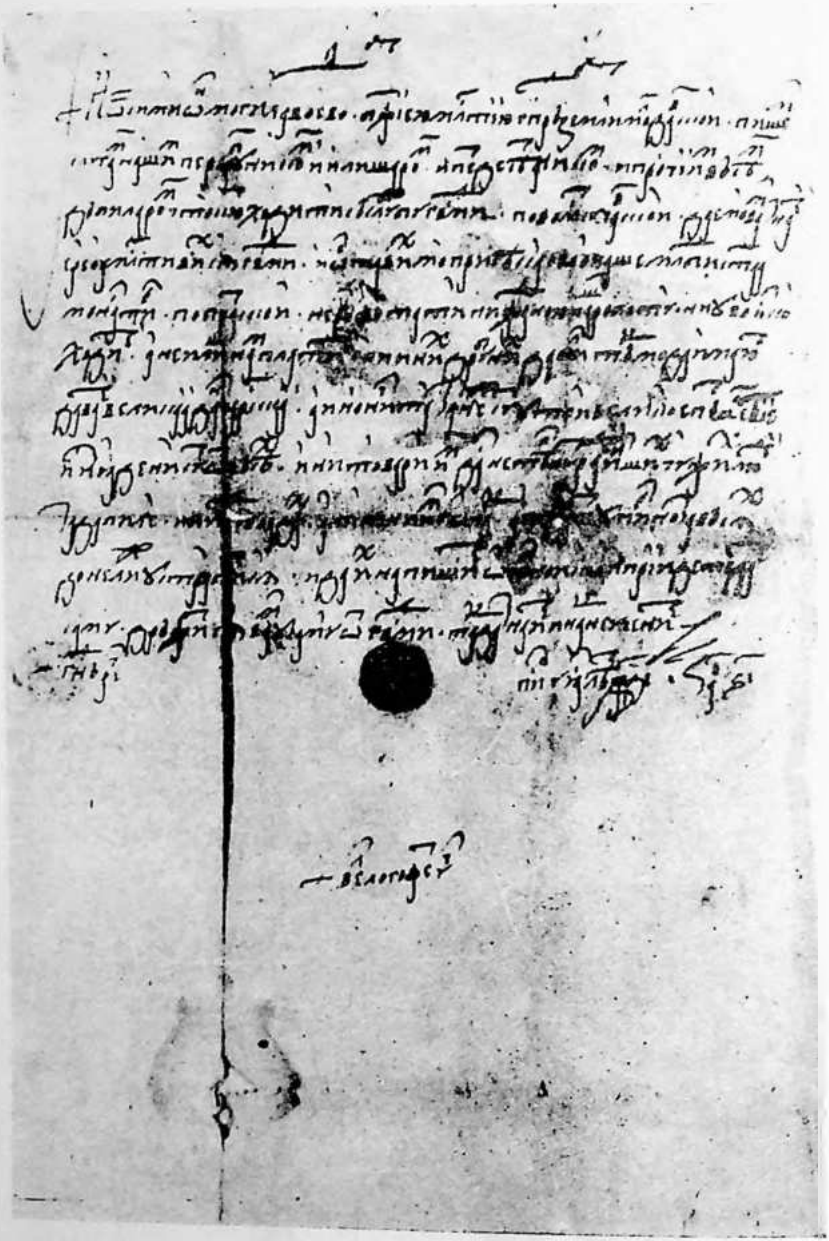

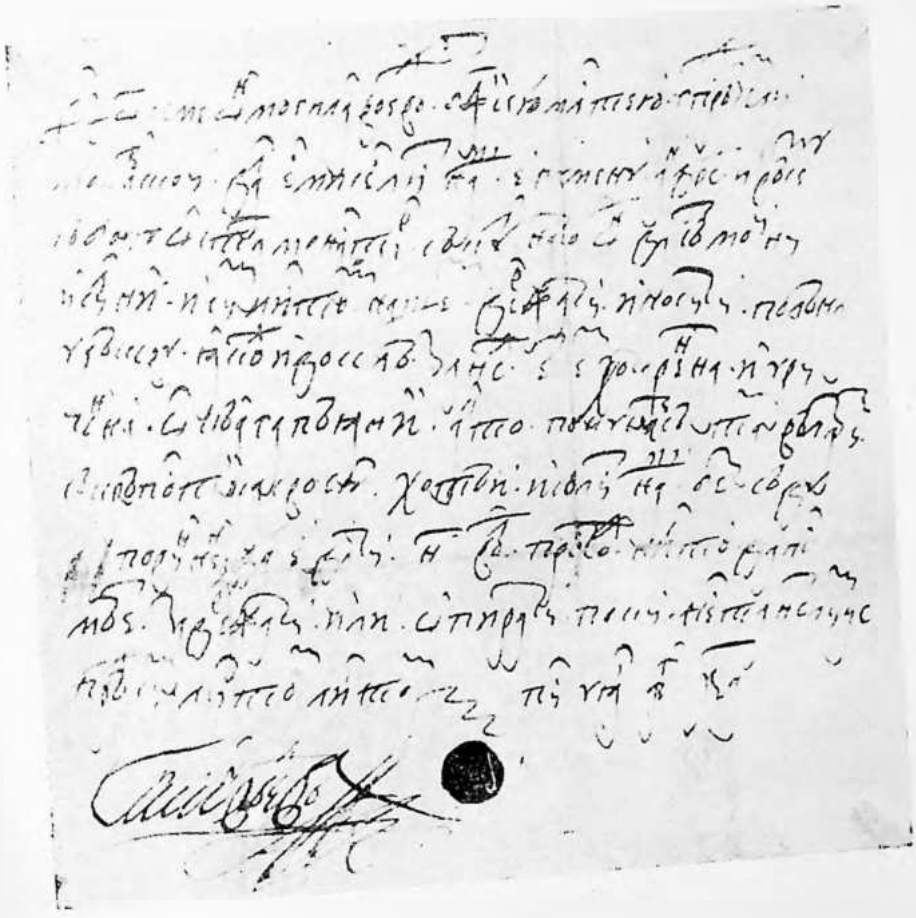

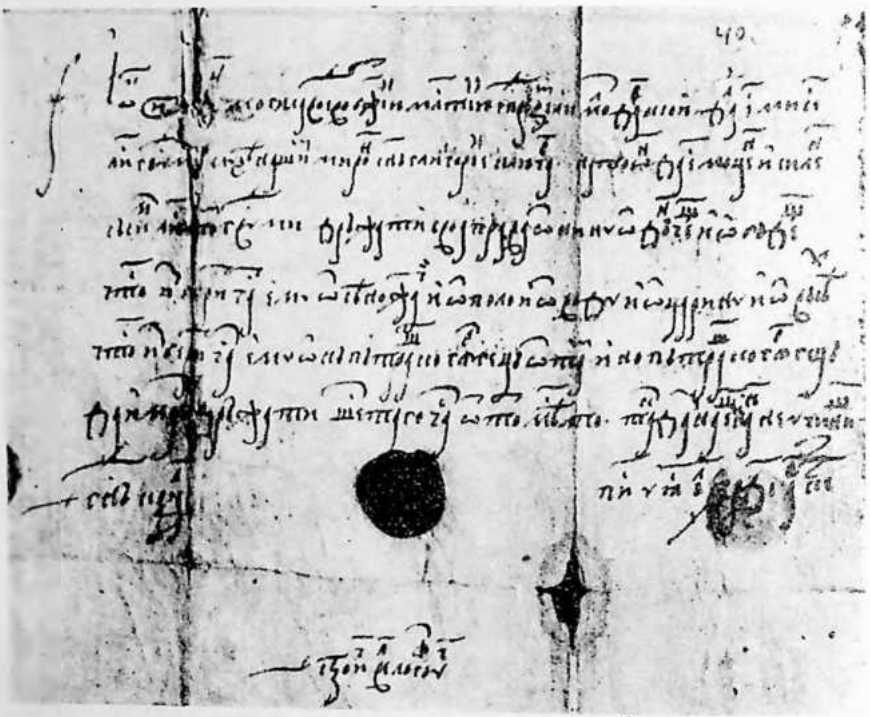

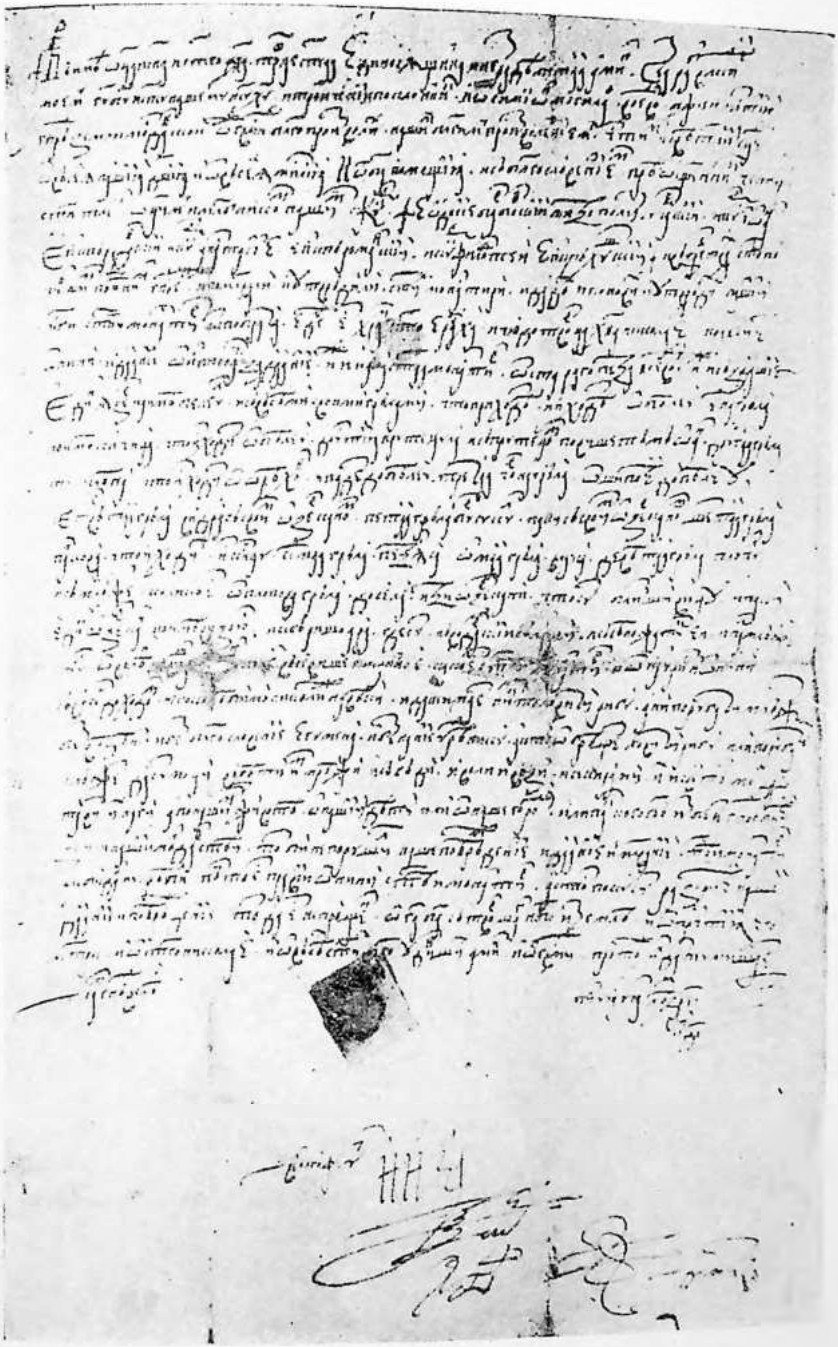

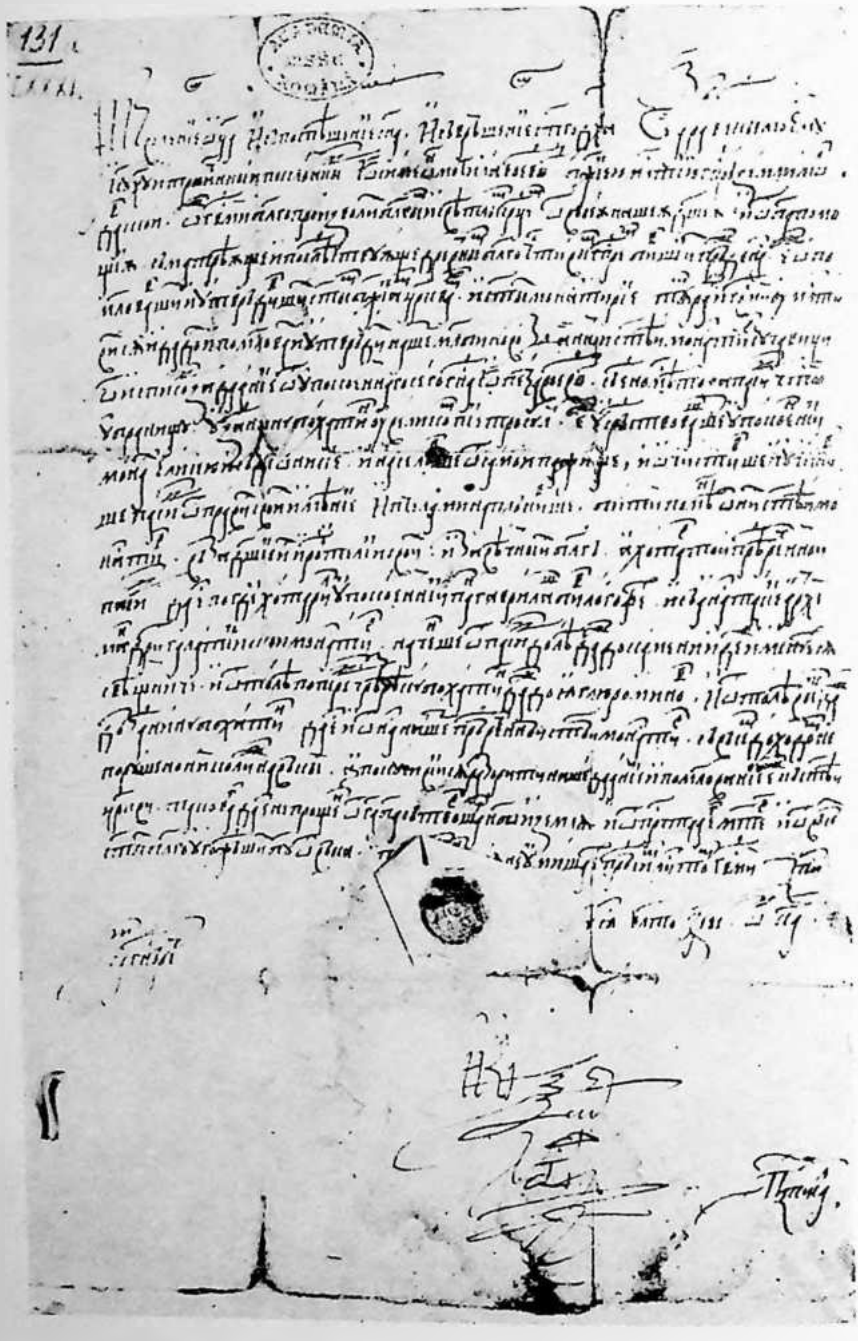

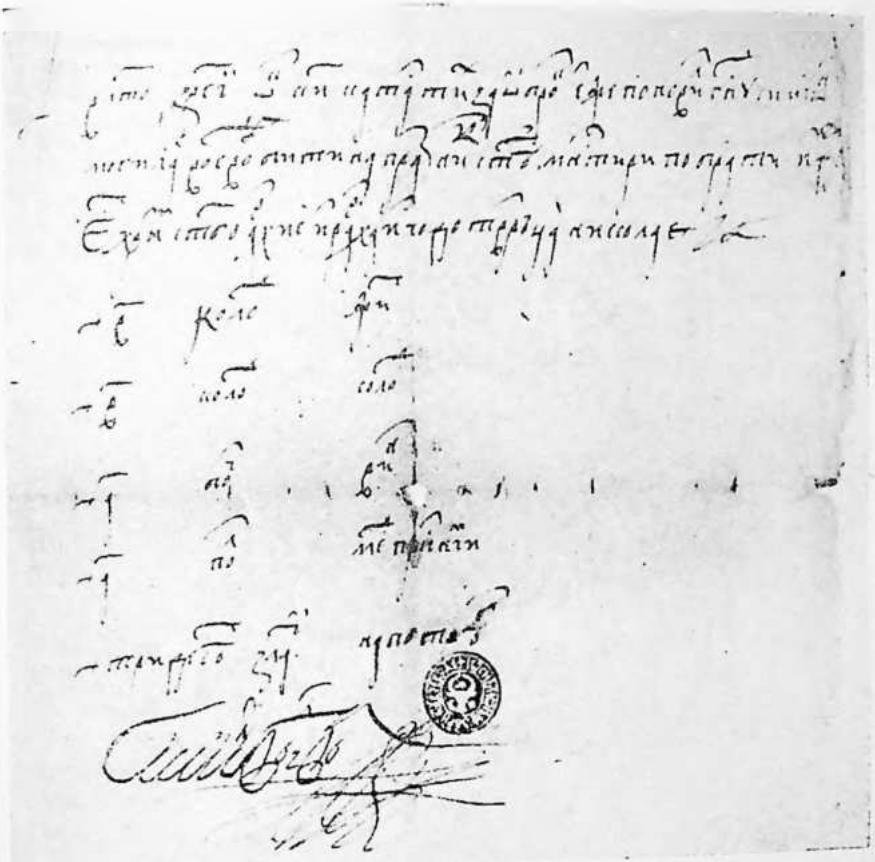

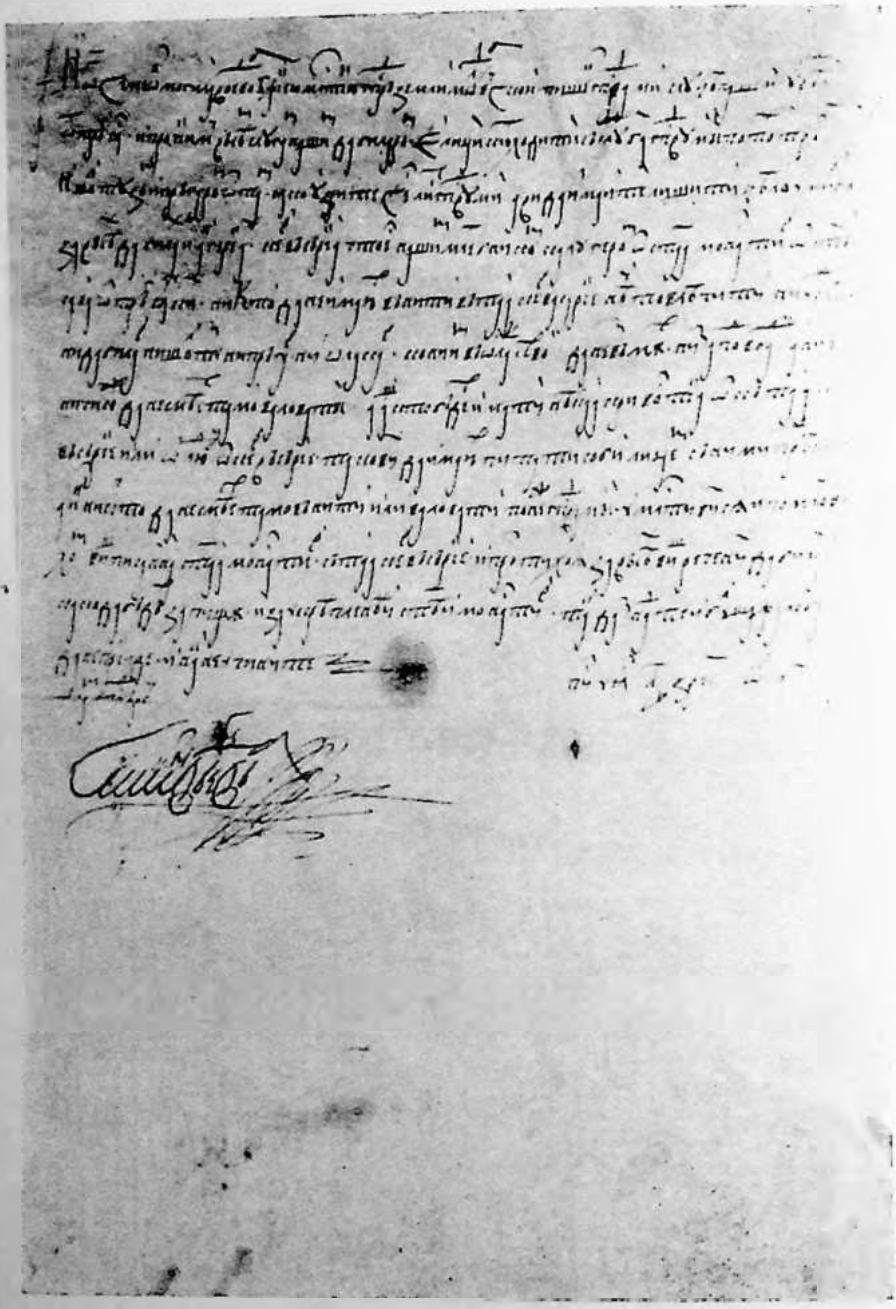

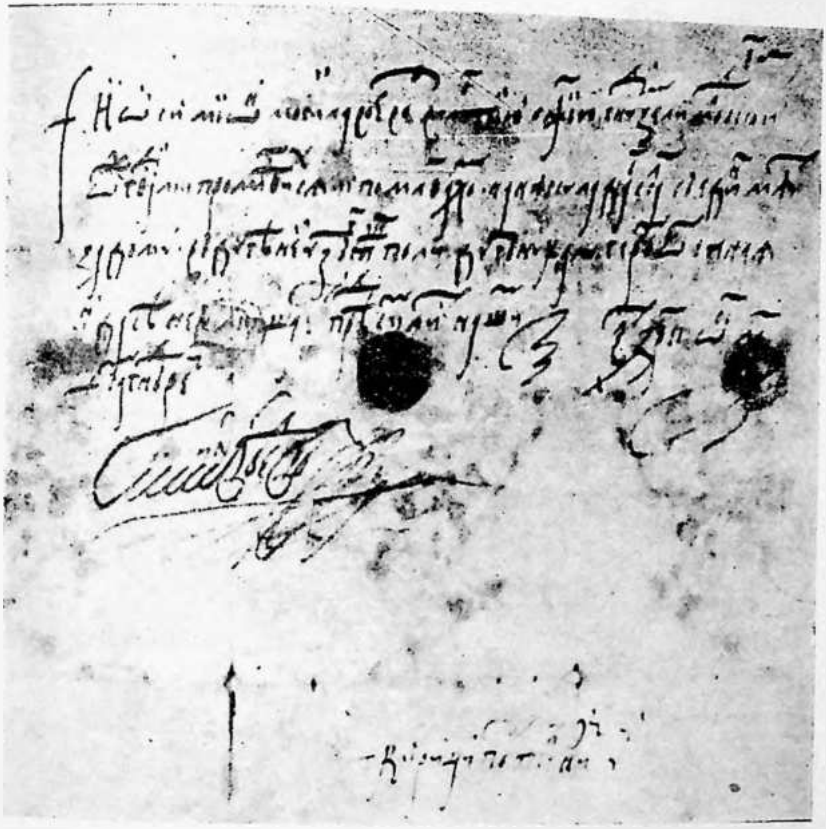

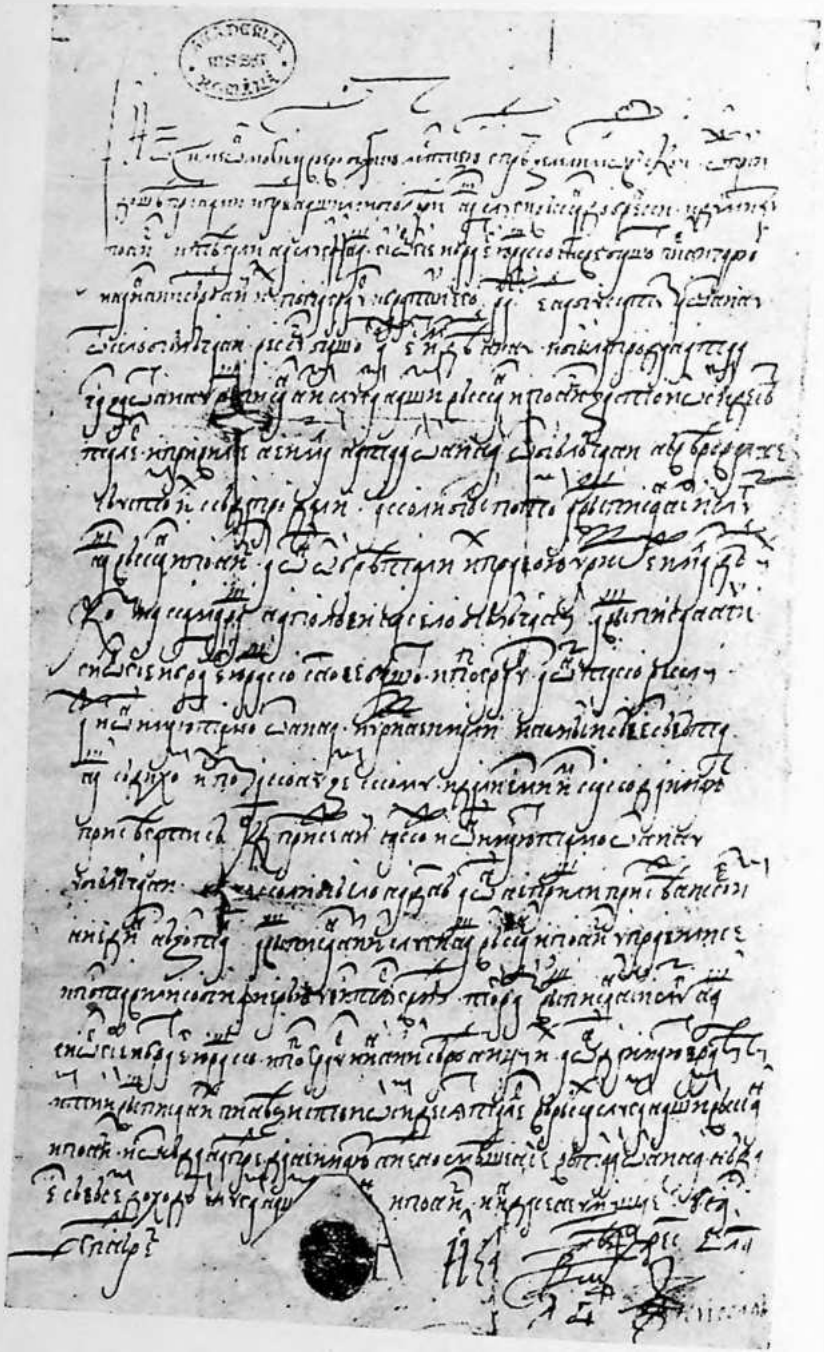

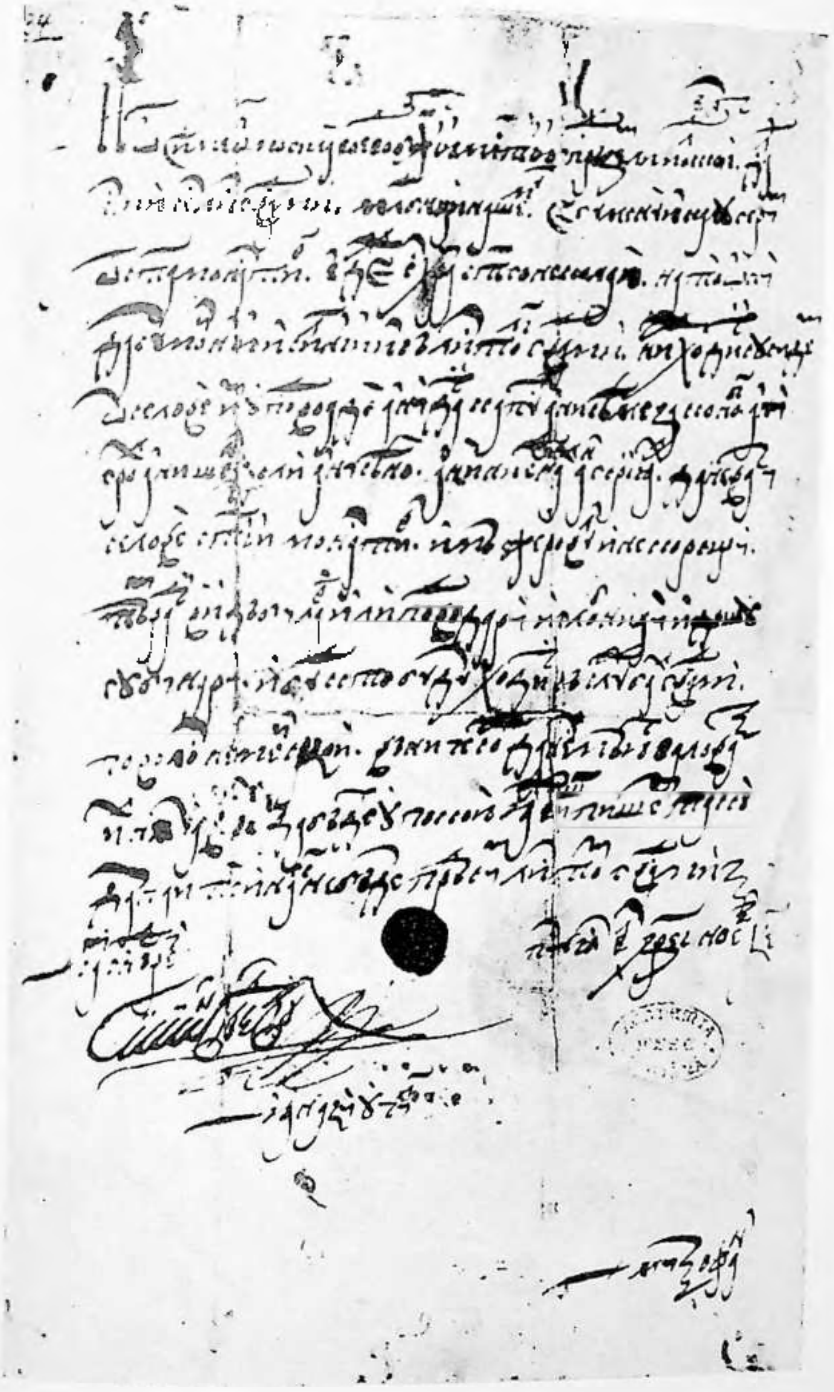

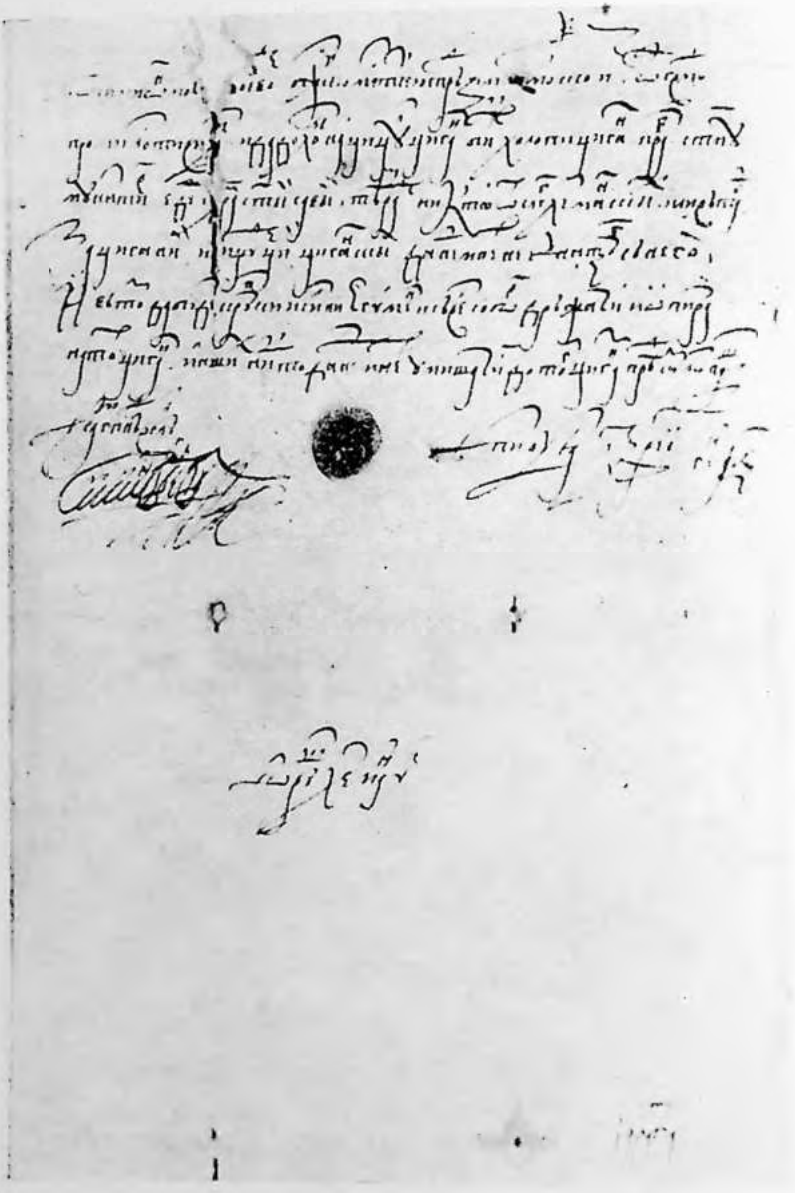

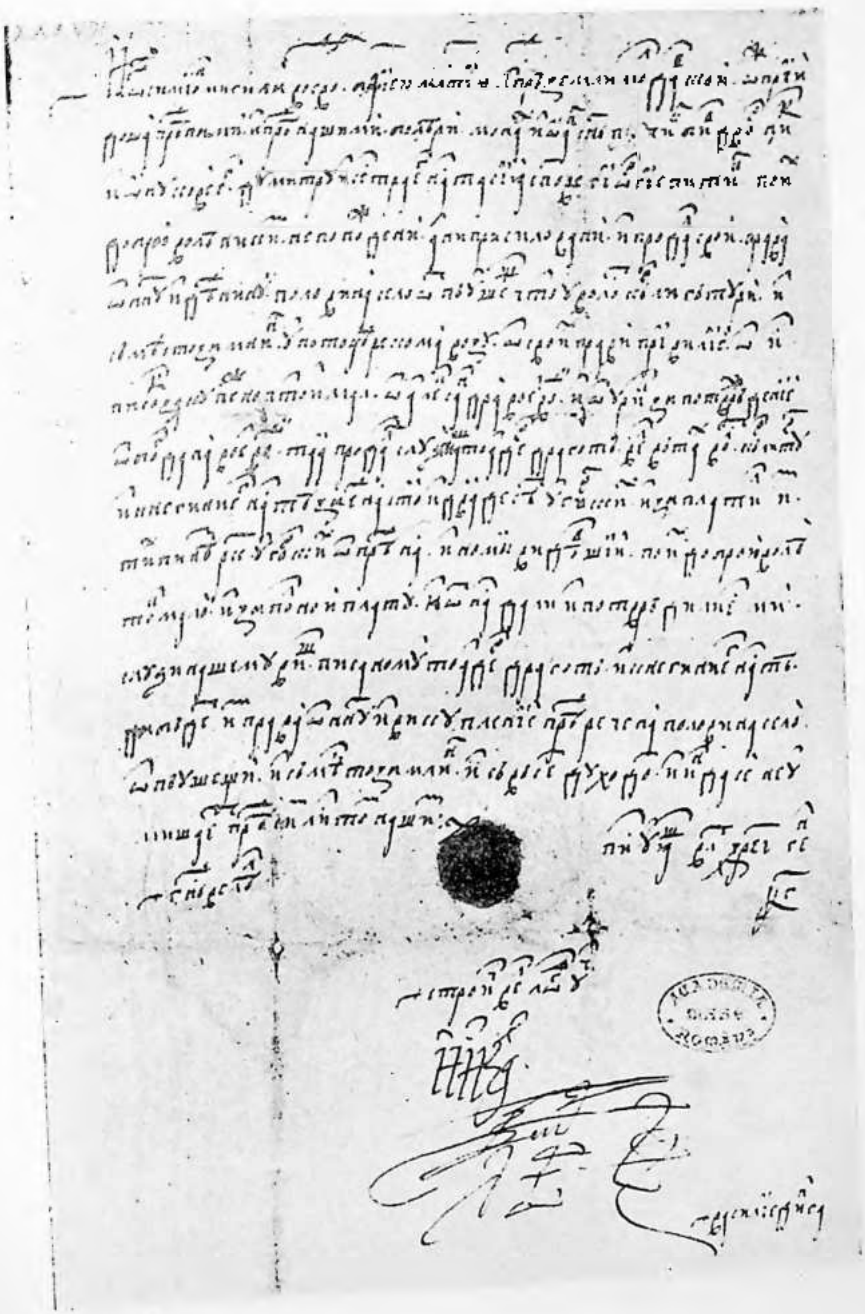

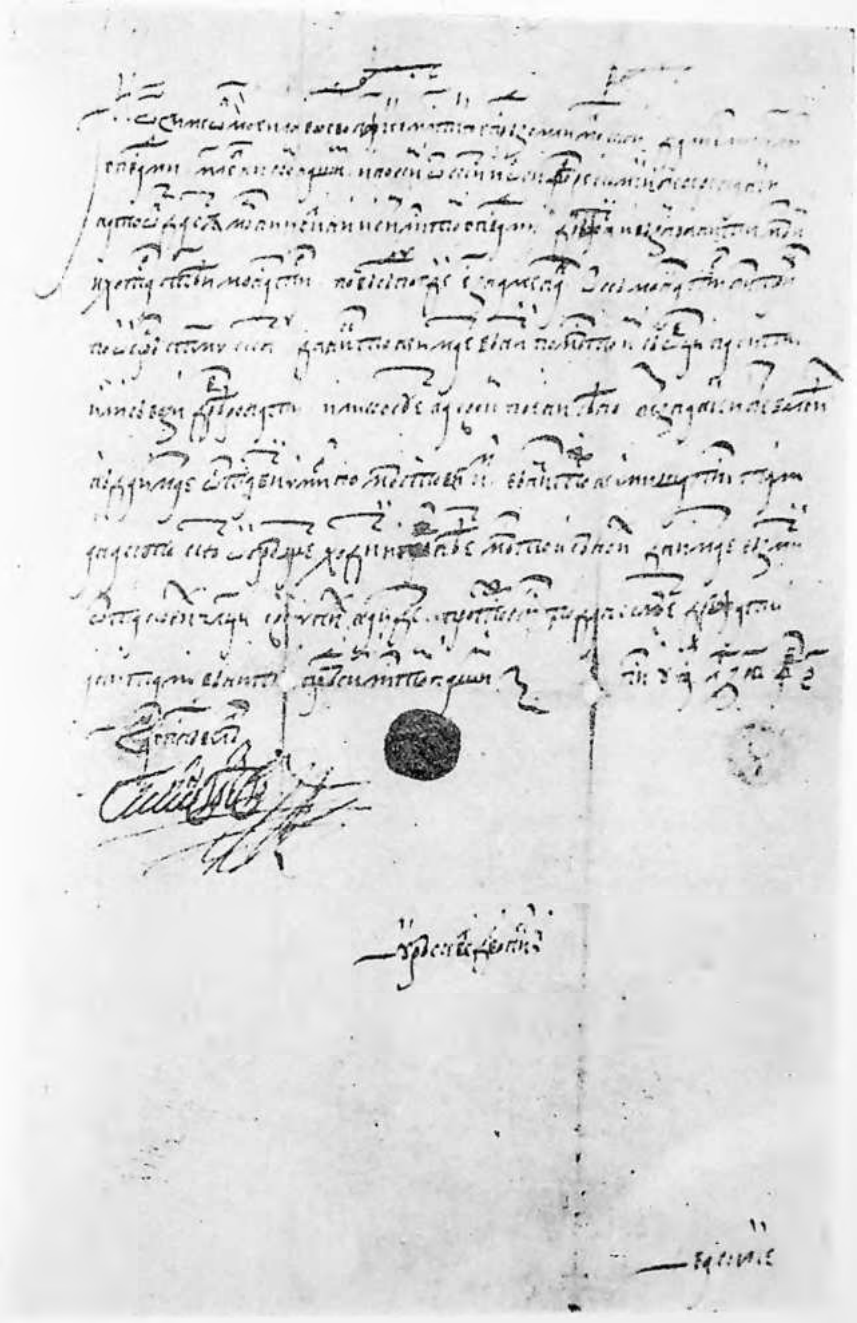

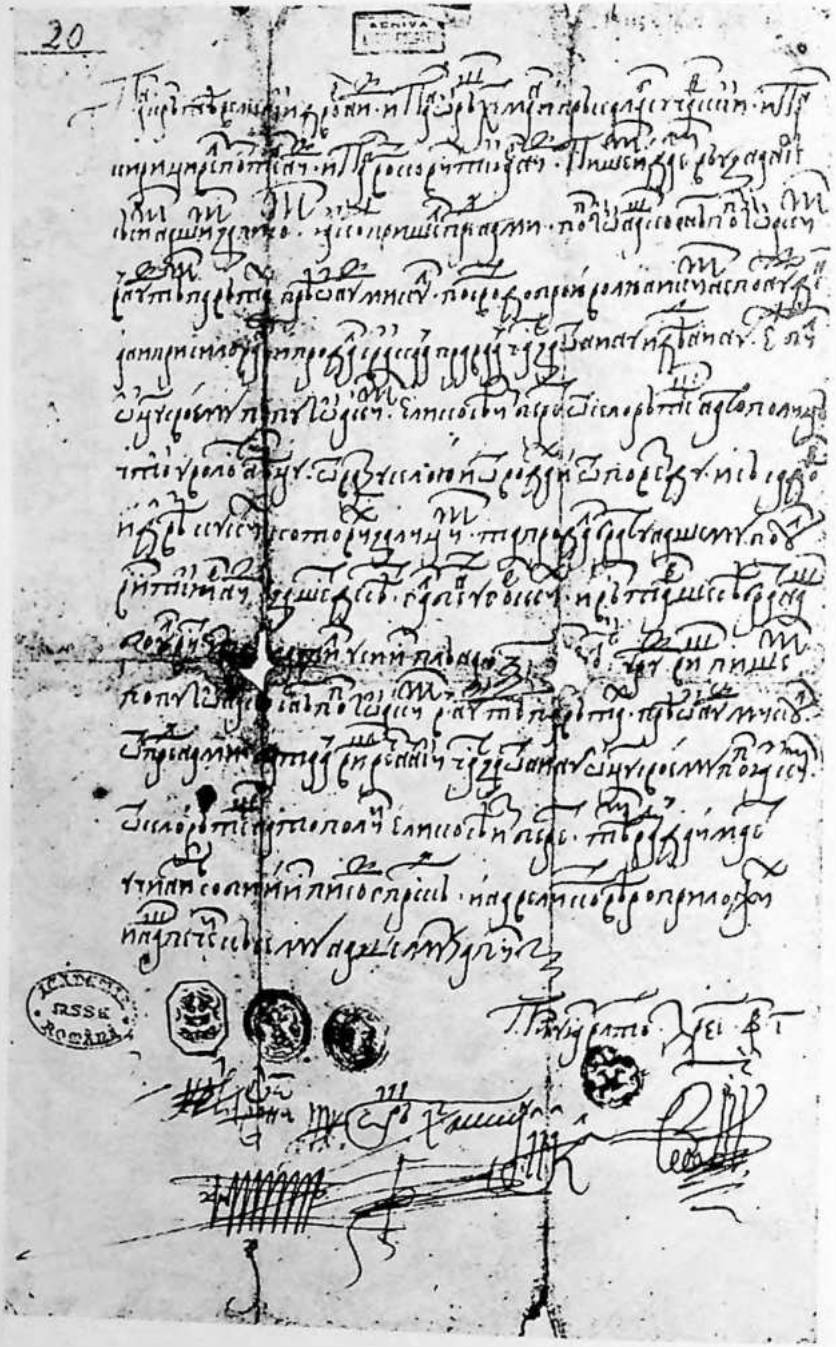

Doc. Nr.404 (pag. 88)

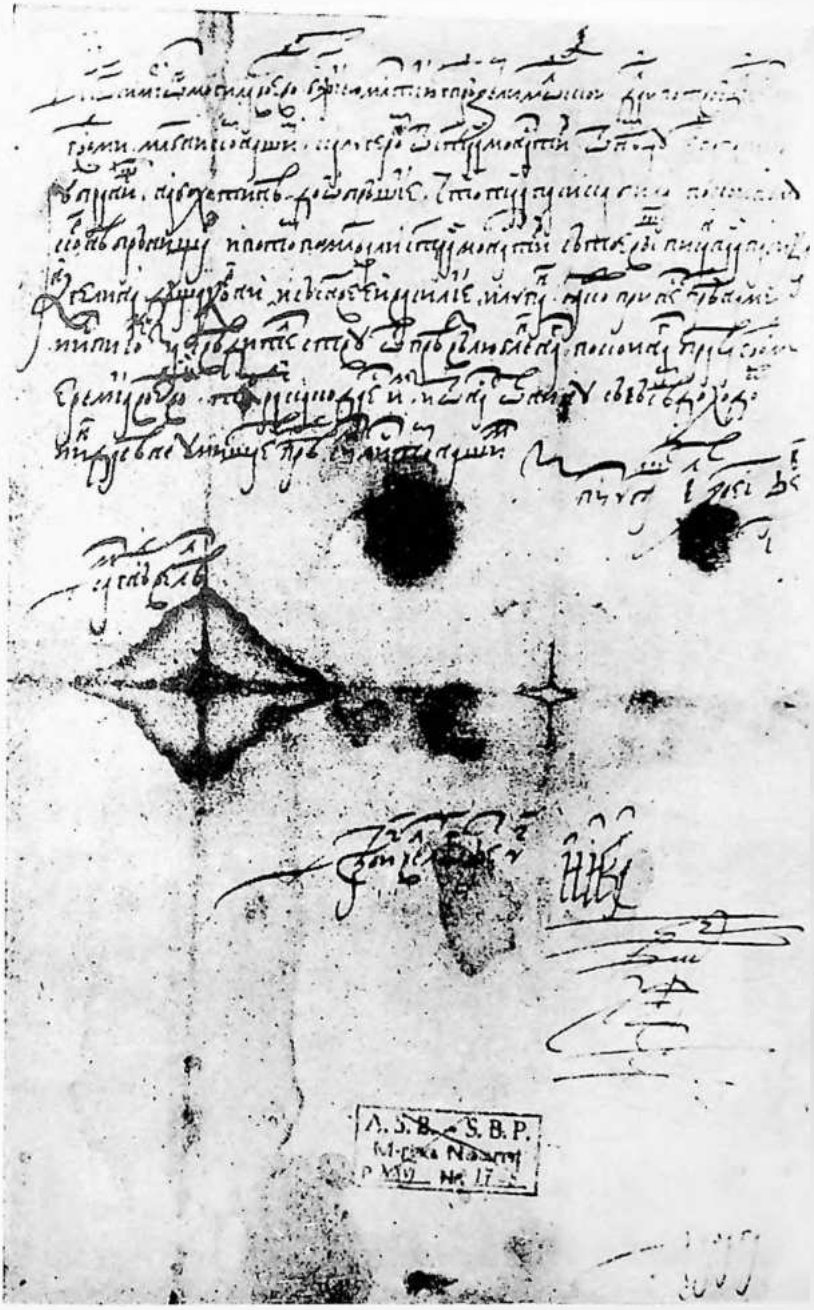

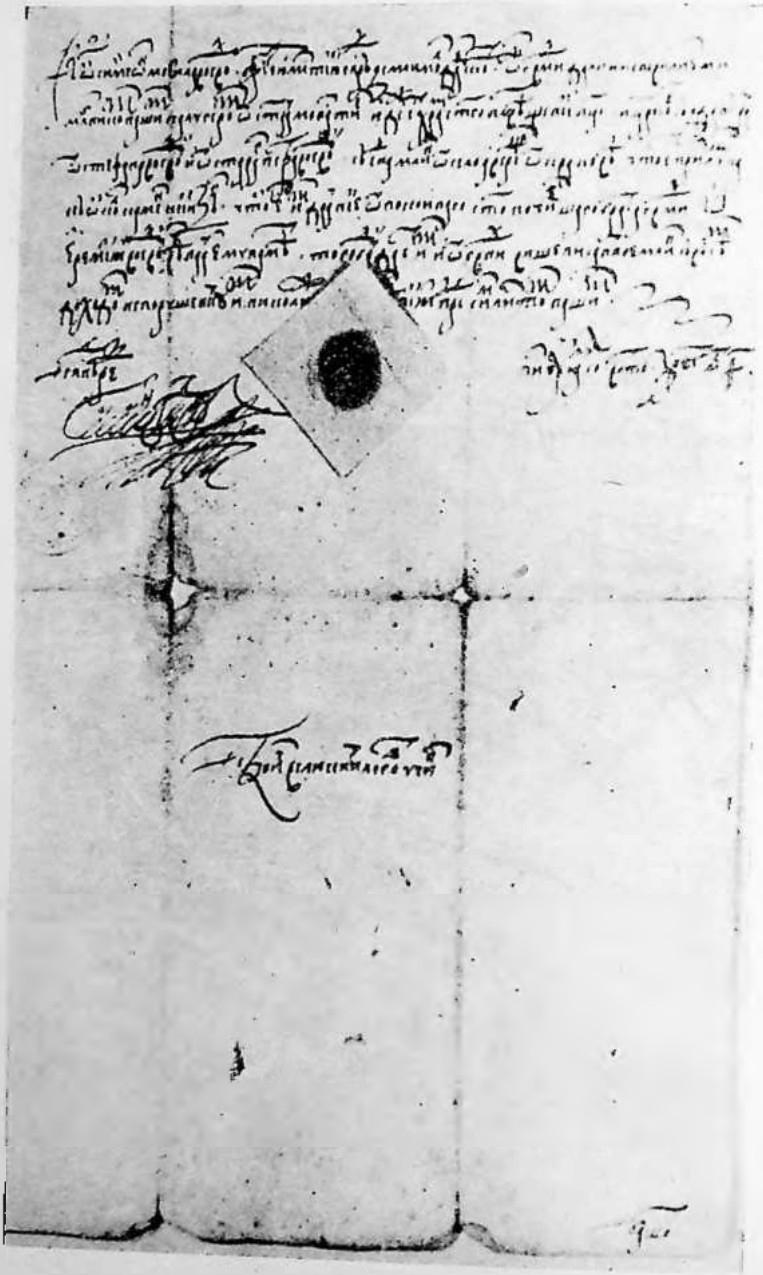

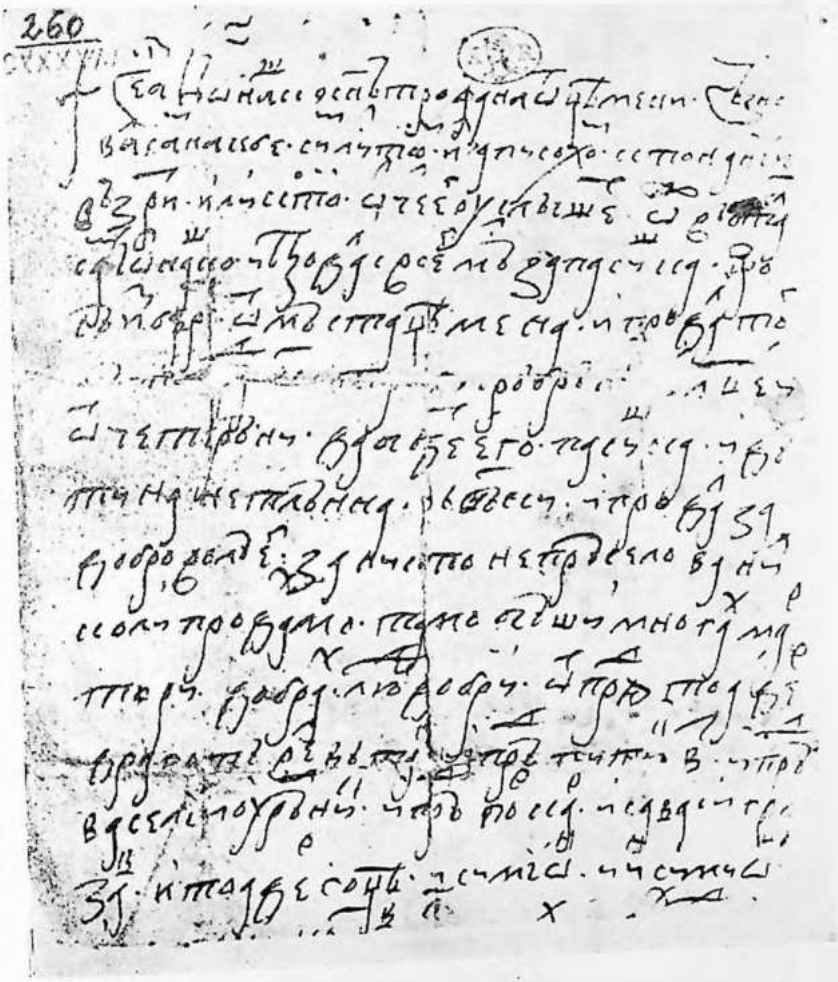

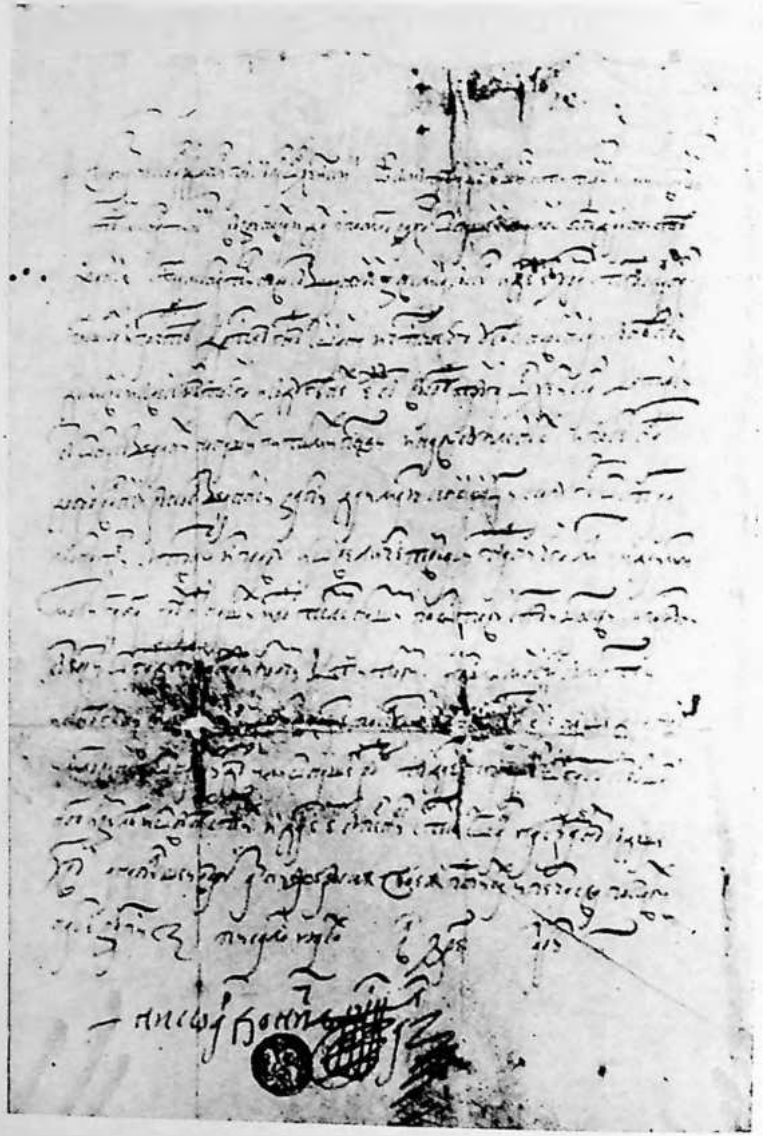

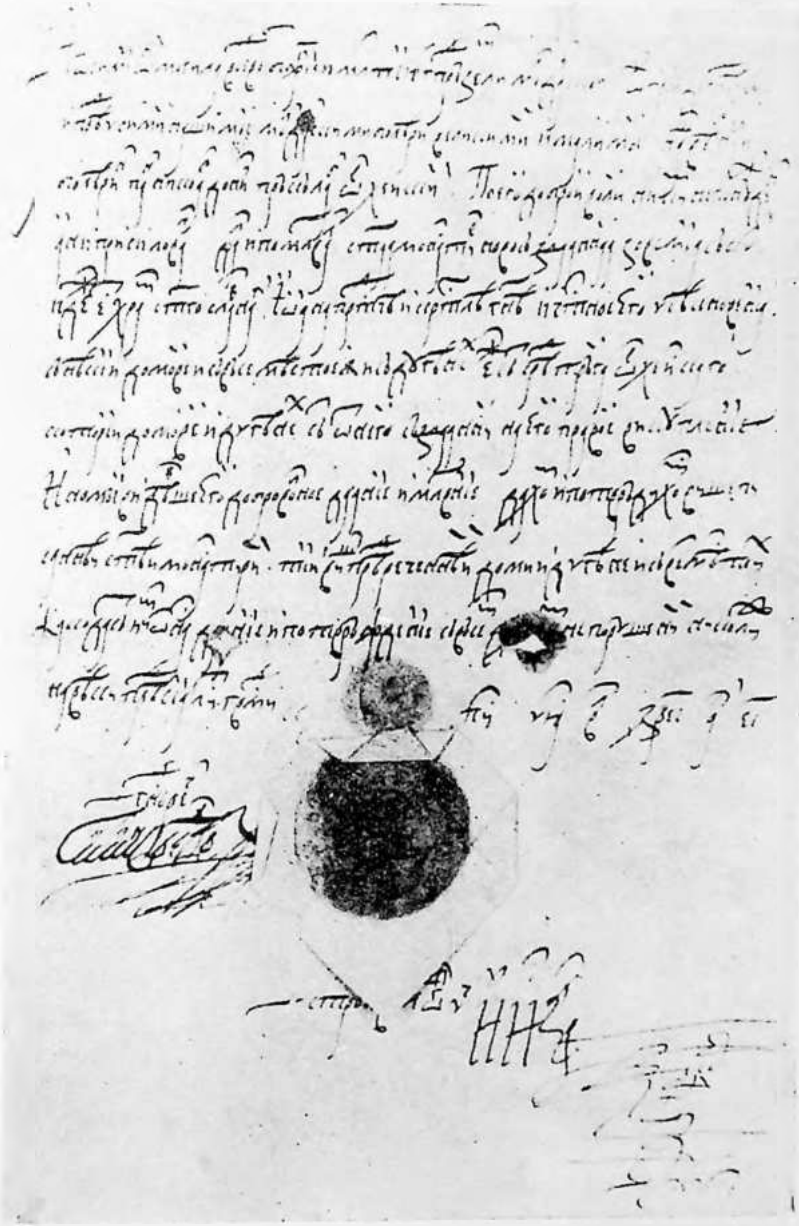

Doc. Nr. 123 (pag. 103—104)

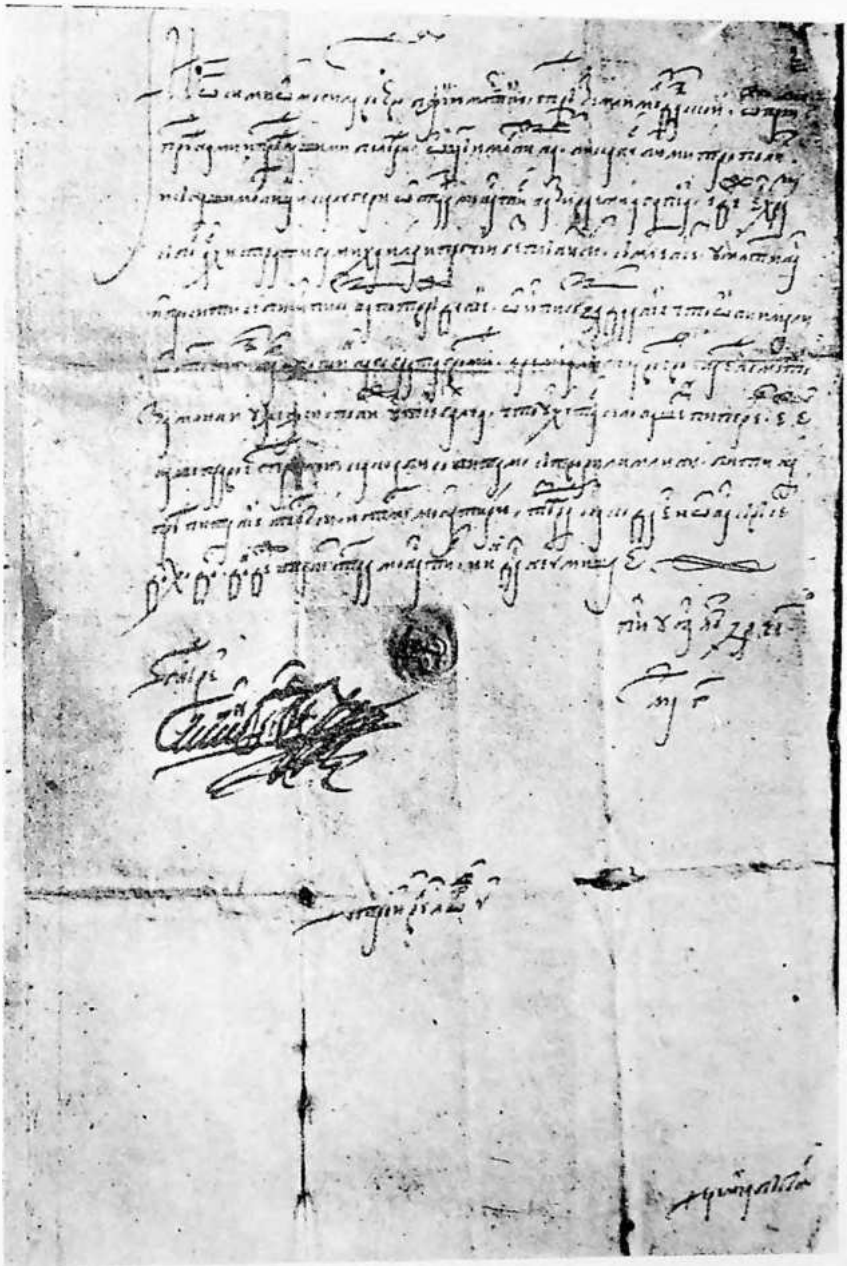

Doc. Nr. 125 (pag. 104—105)

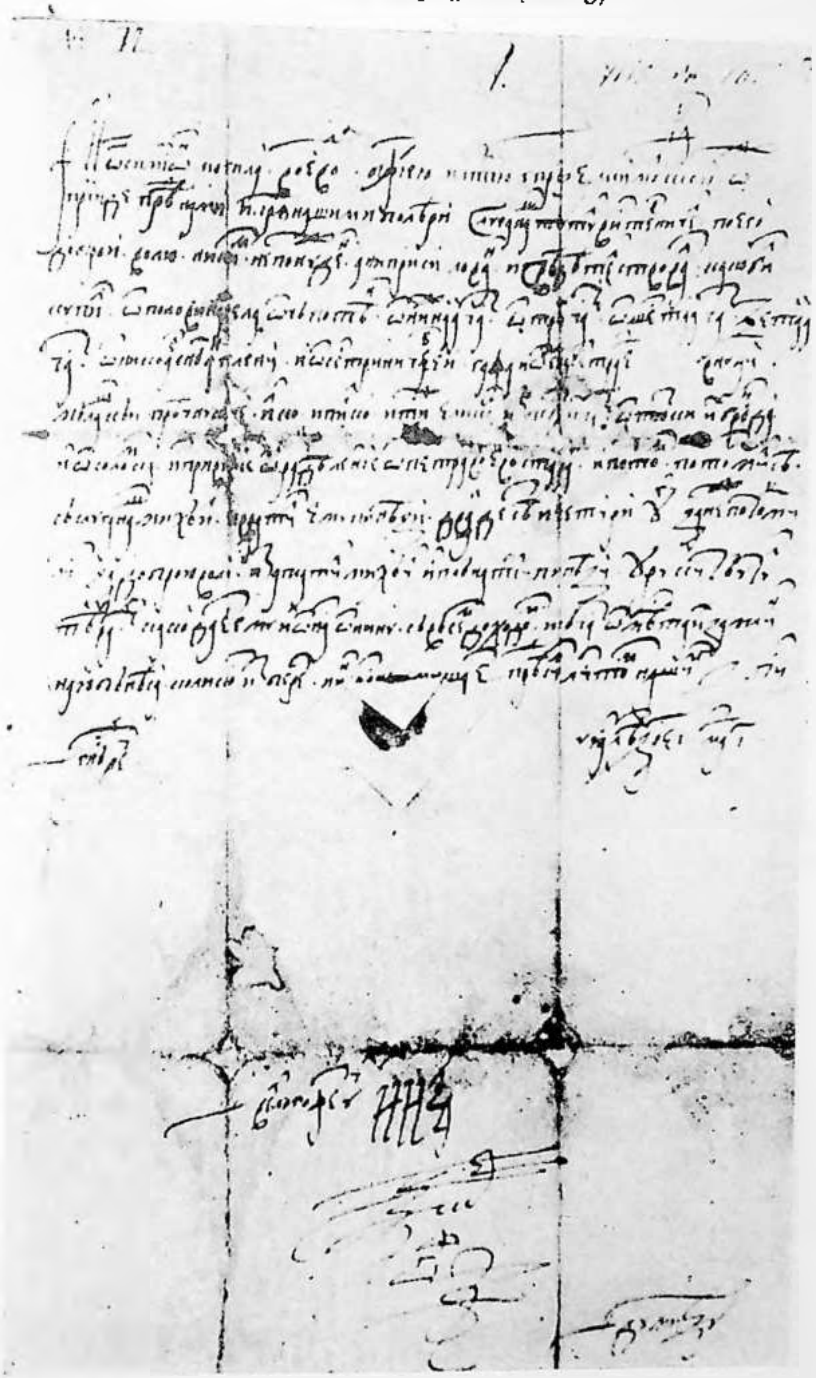

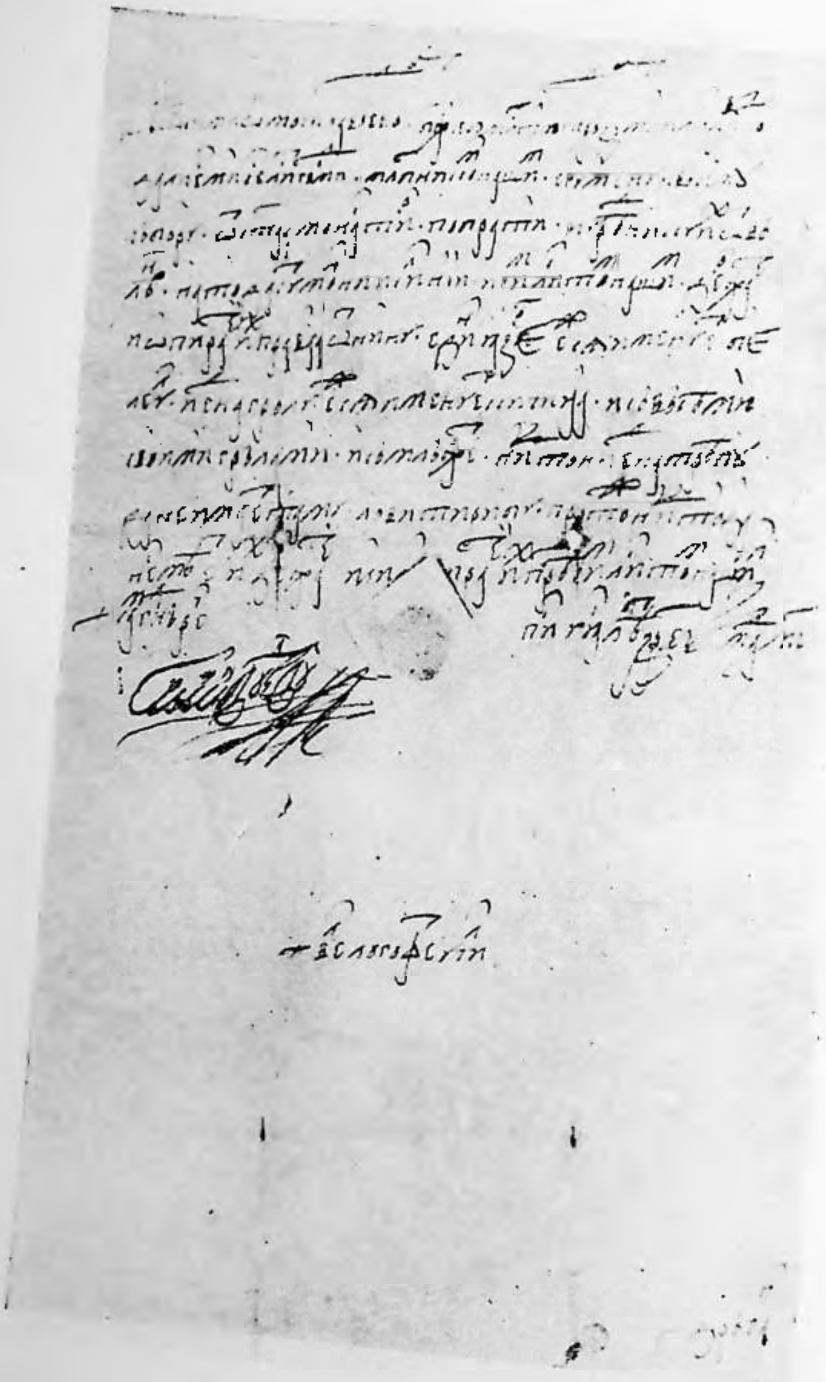

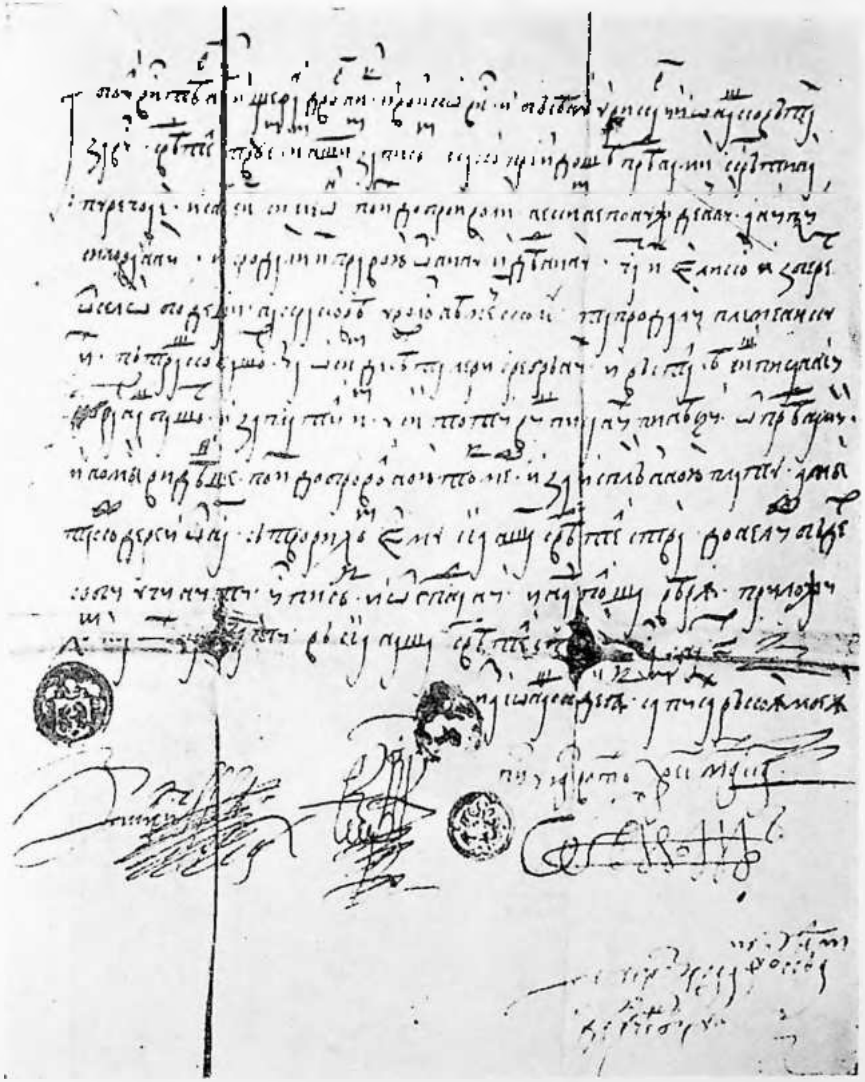

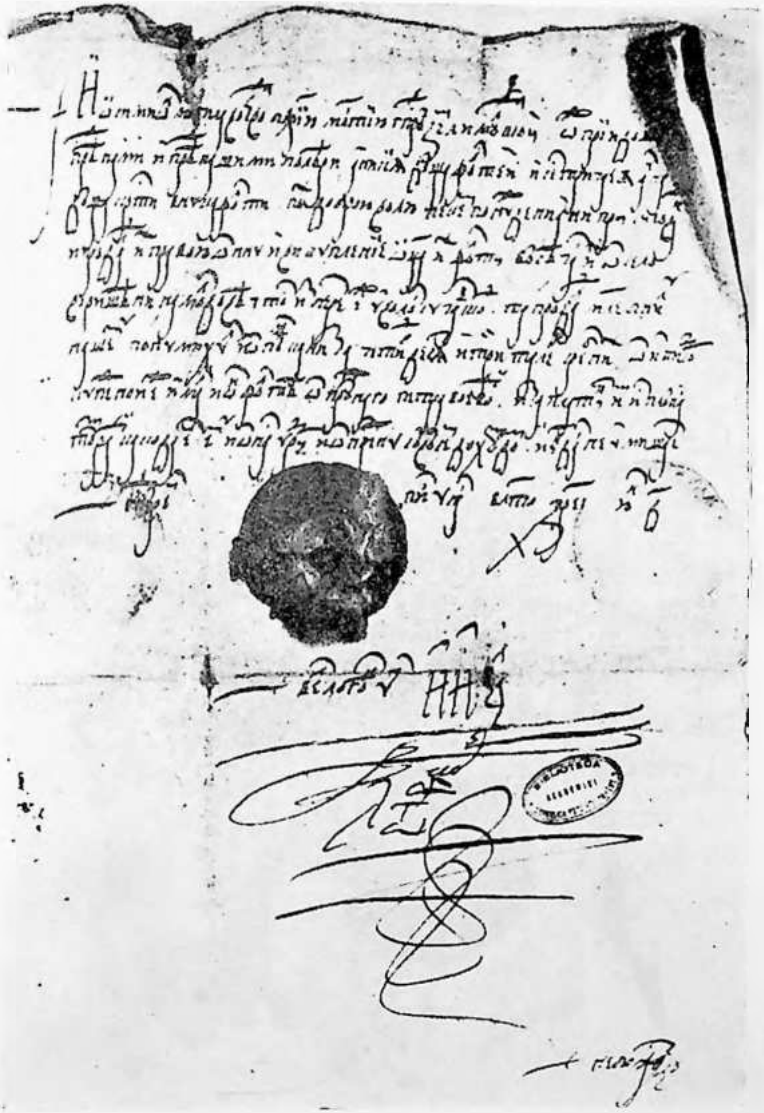

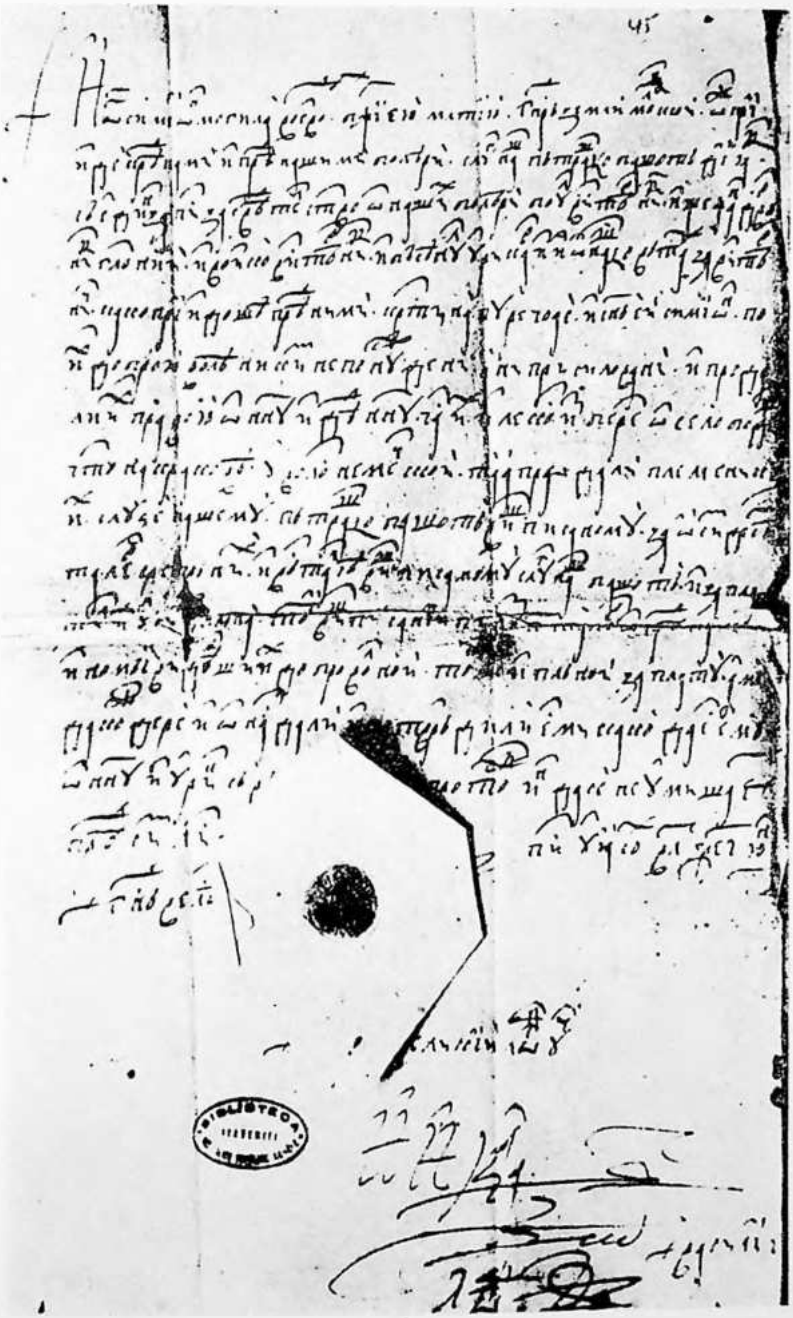

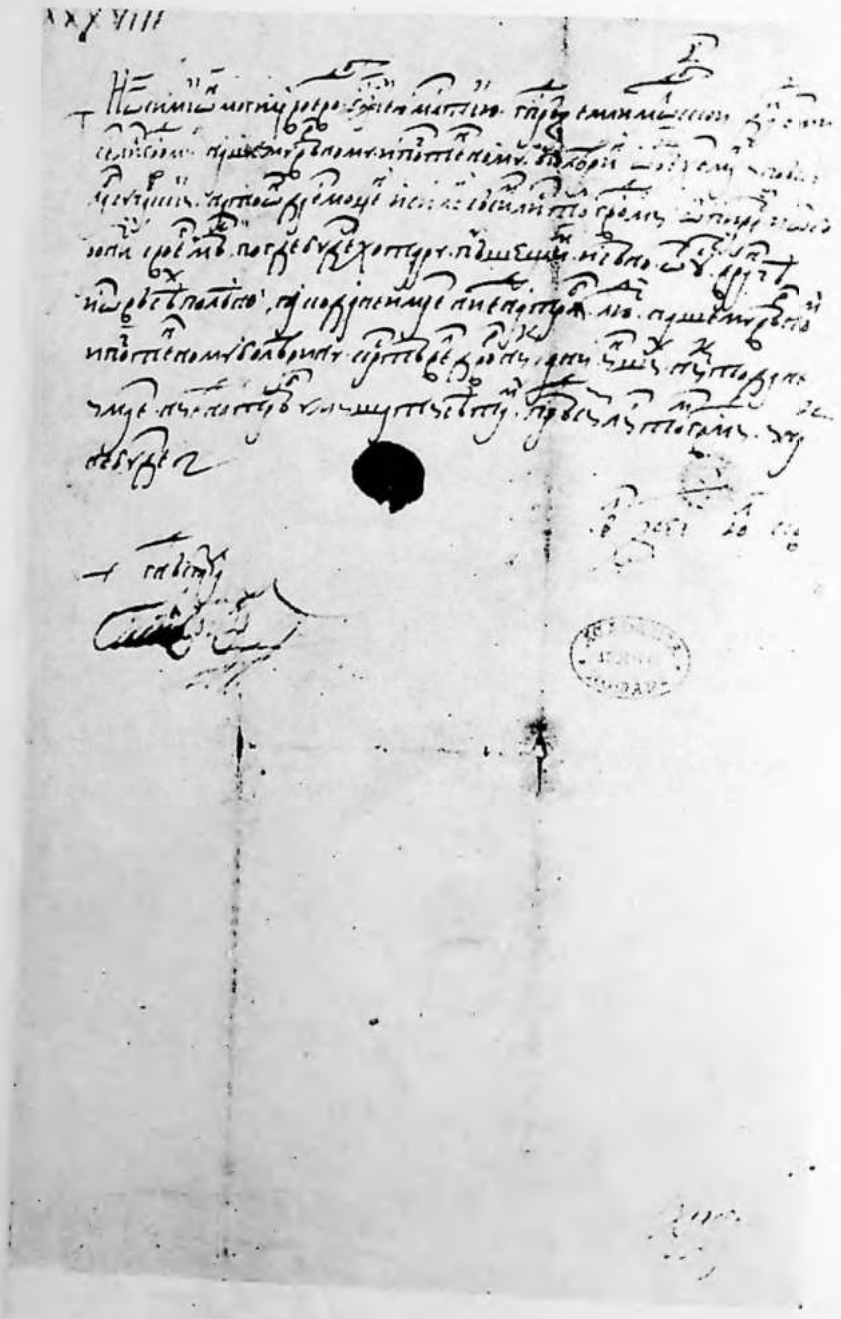

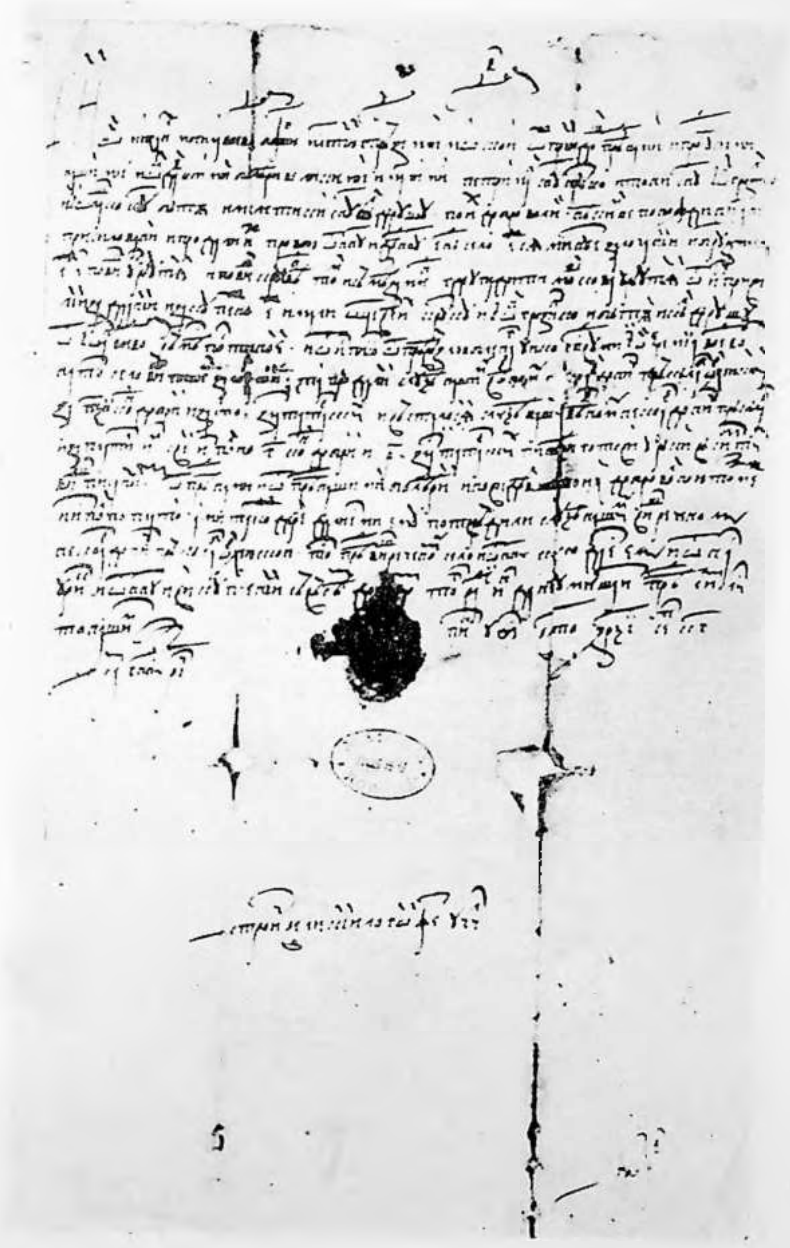

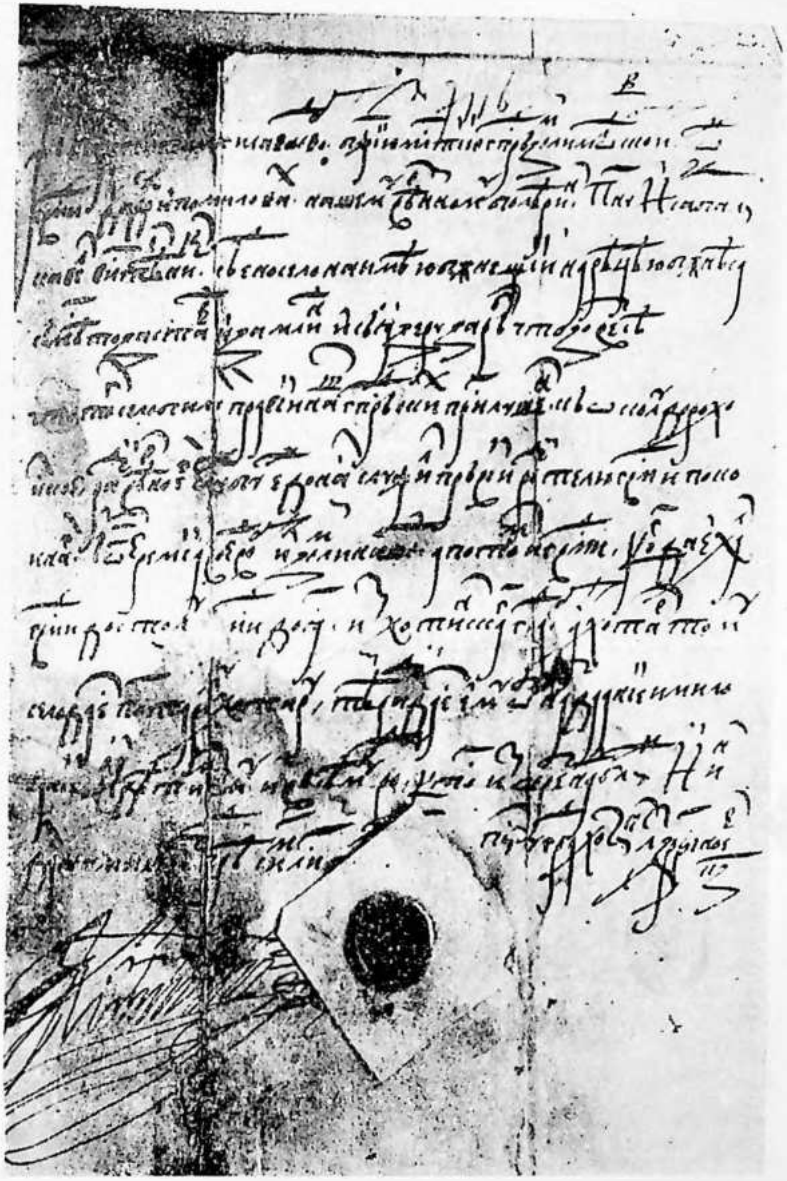

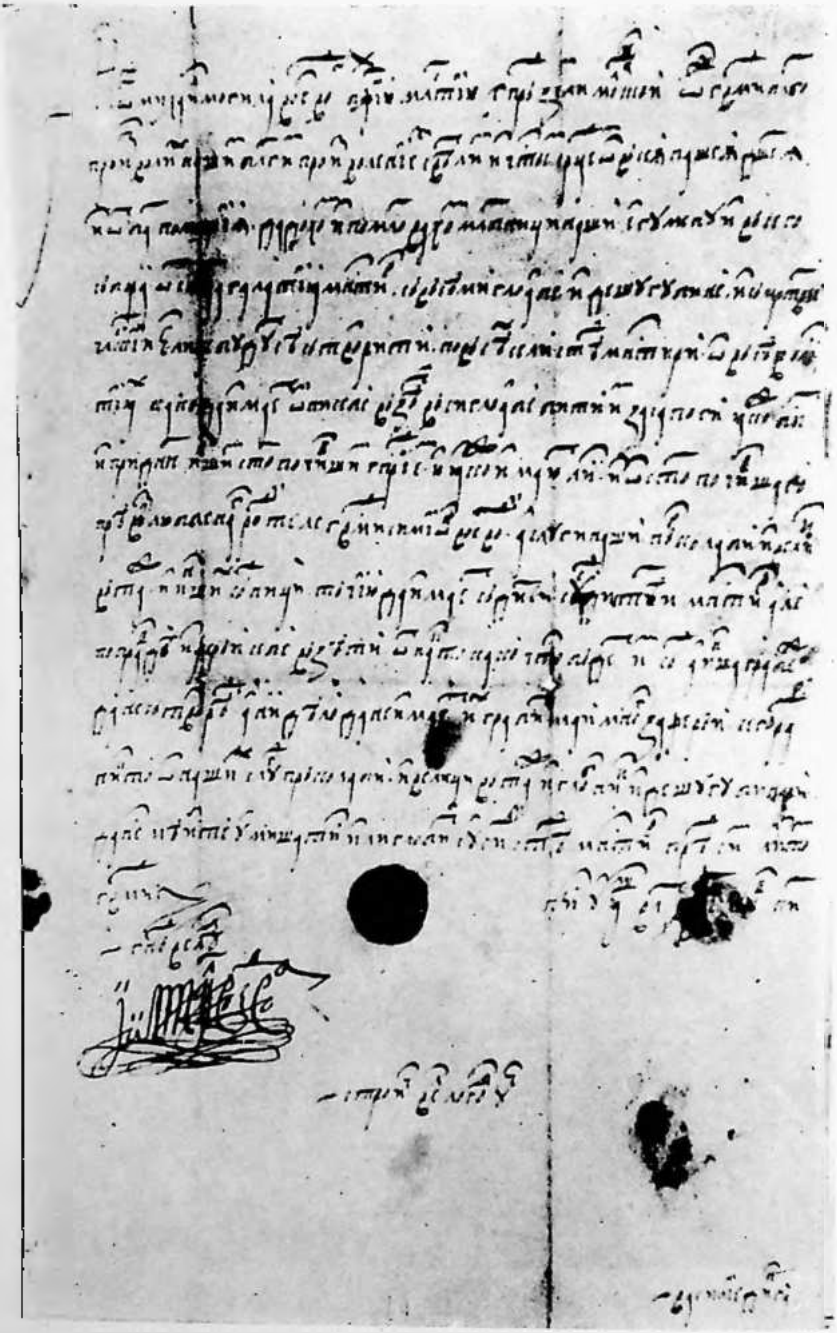

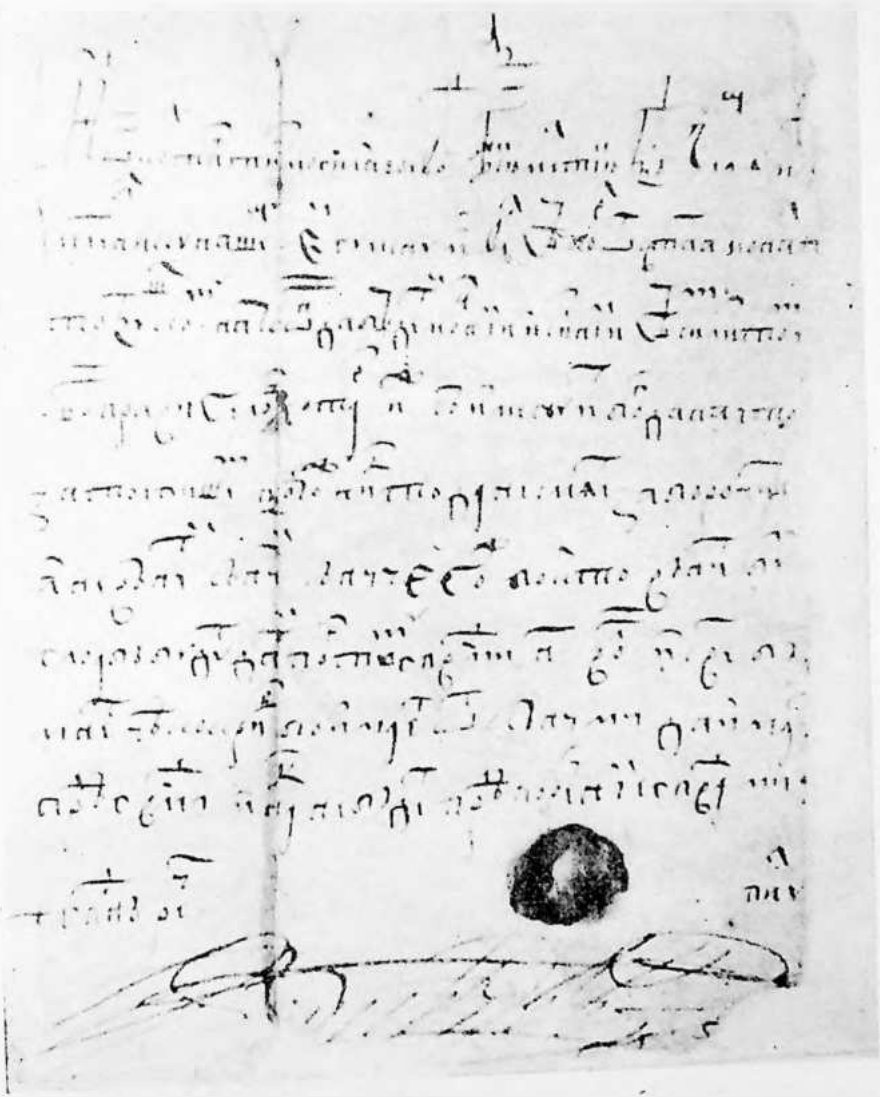

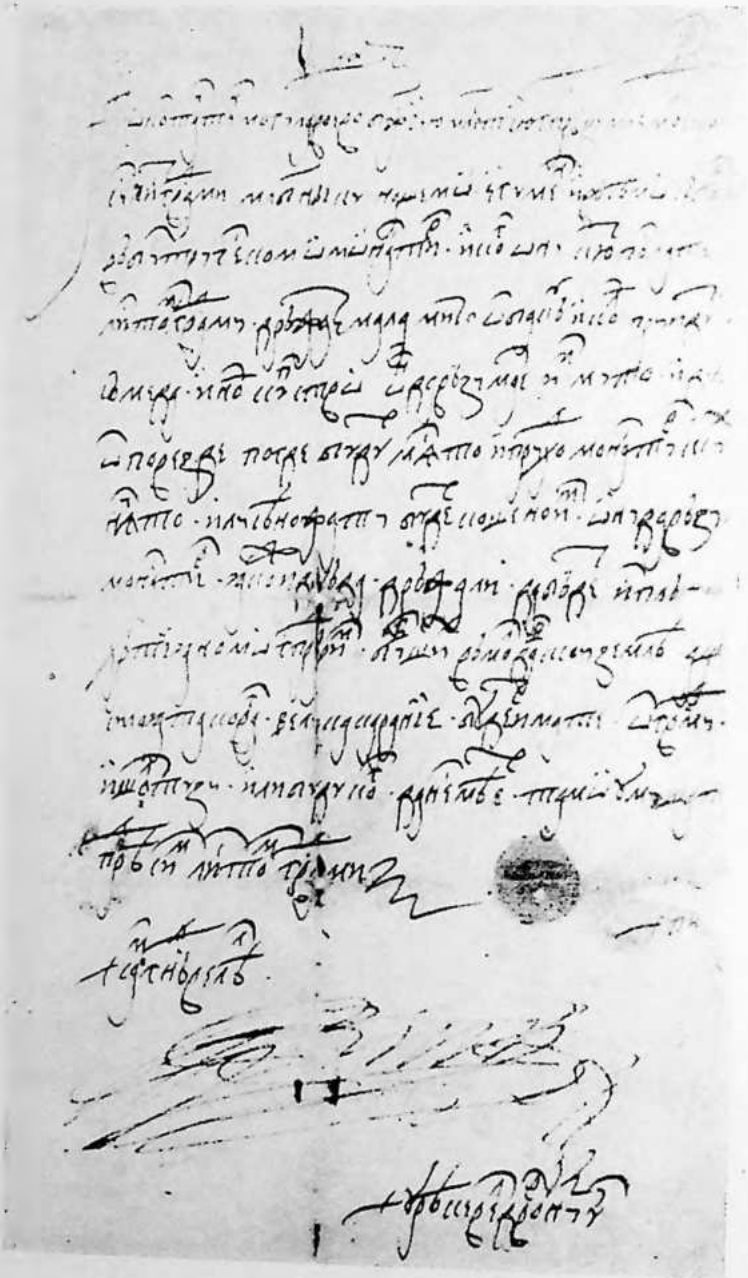

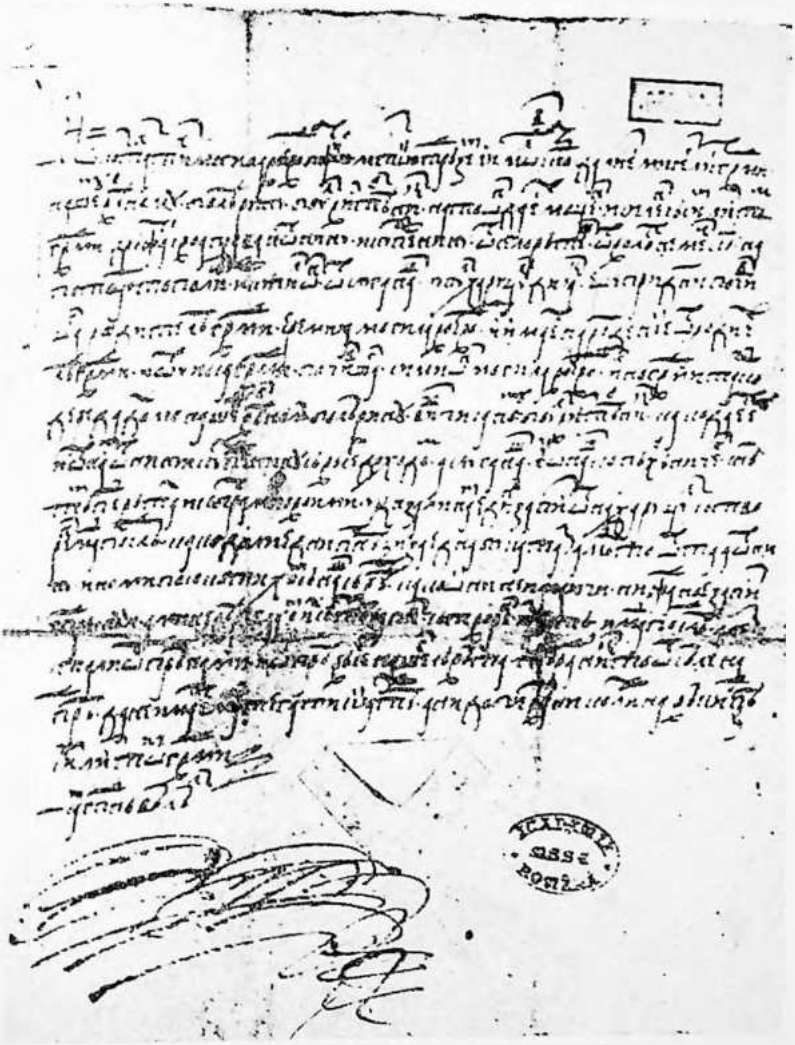

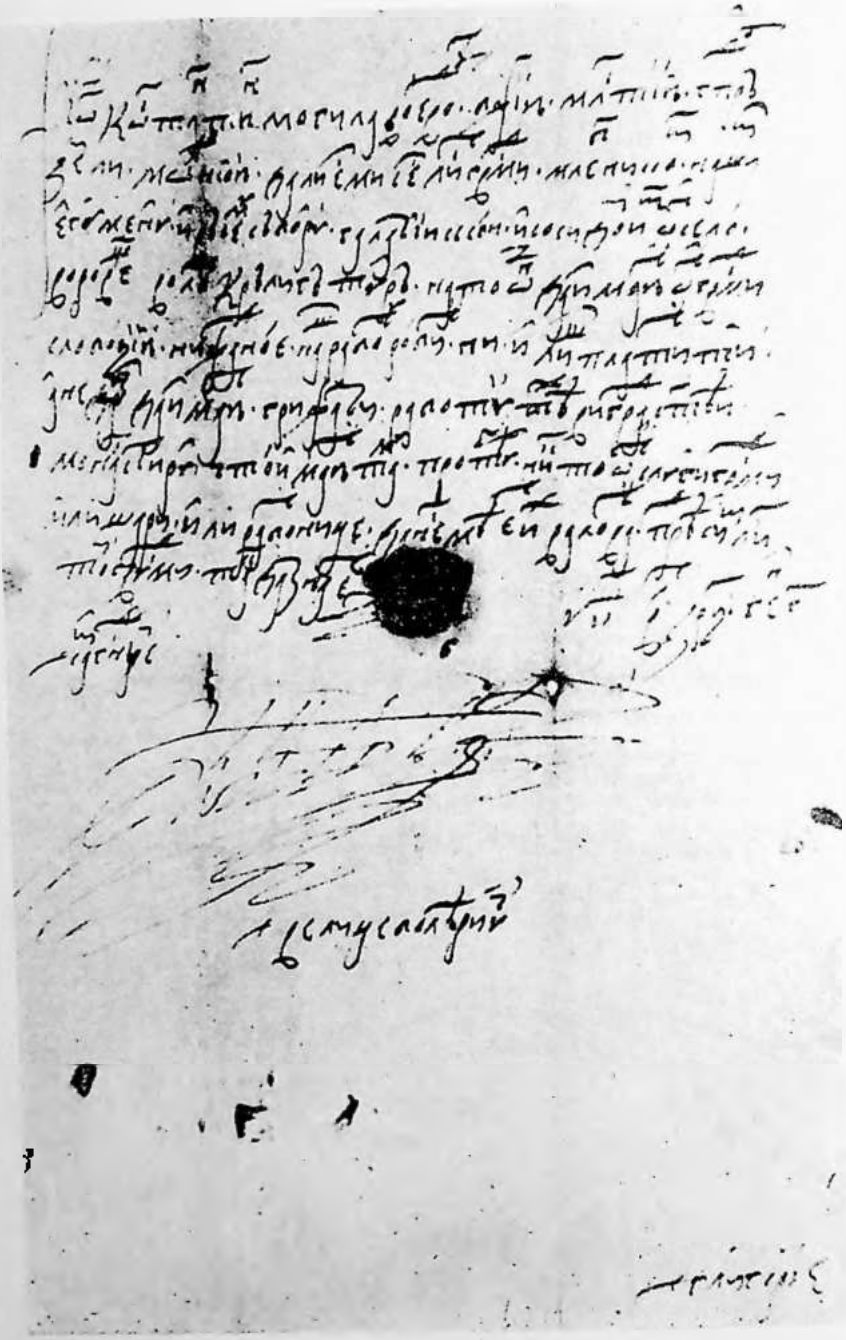

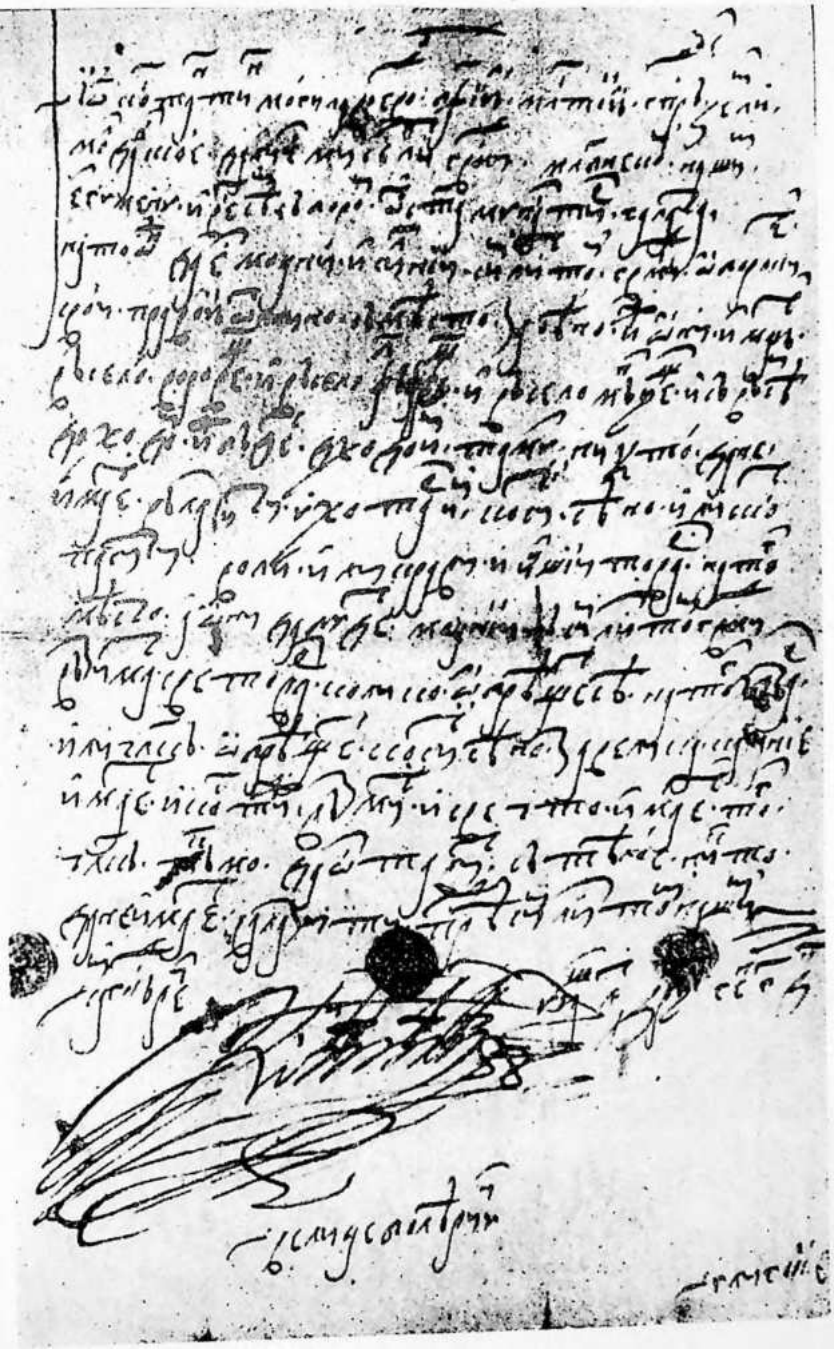

Doc. Nr. 181 (pag. 143—144)

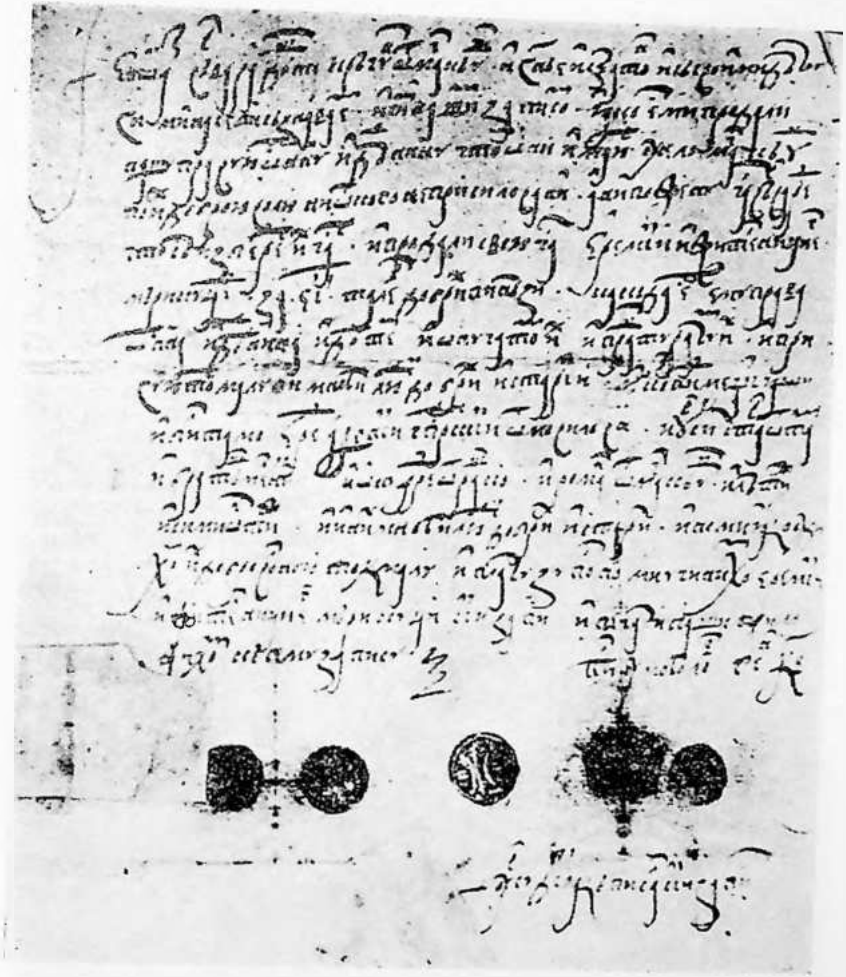

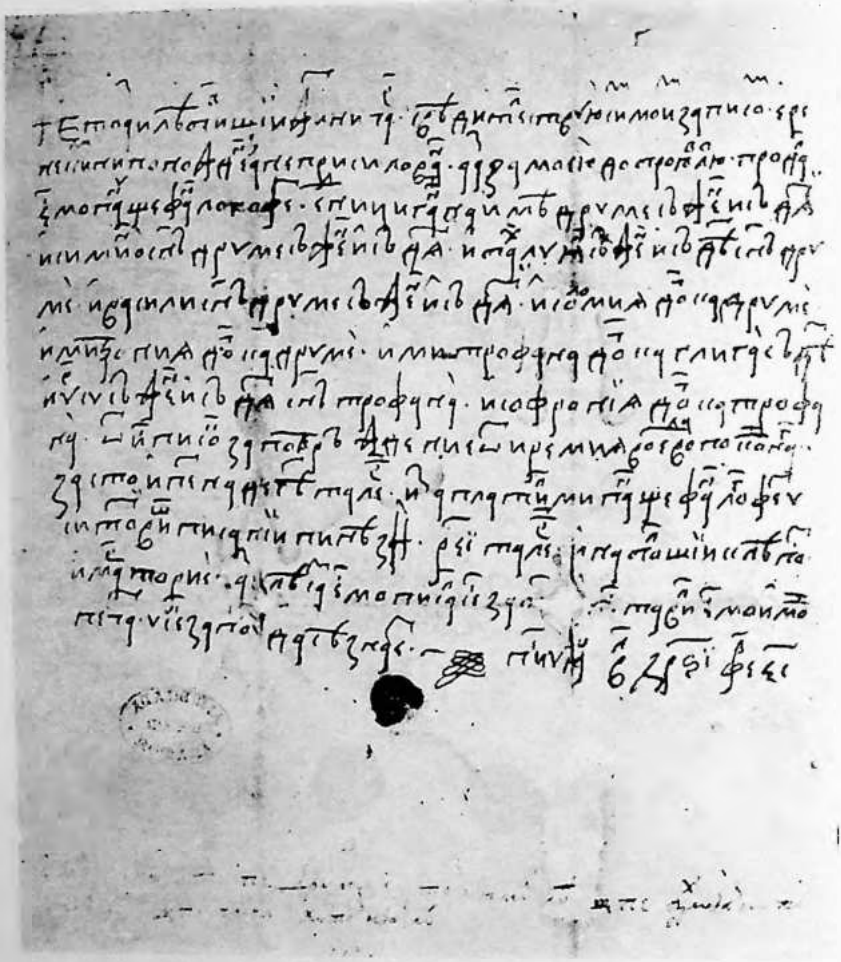

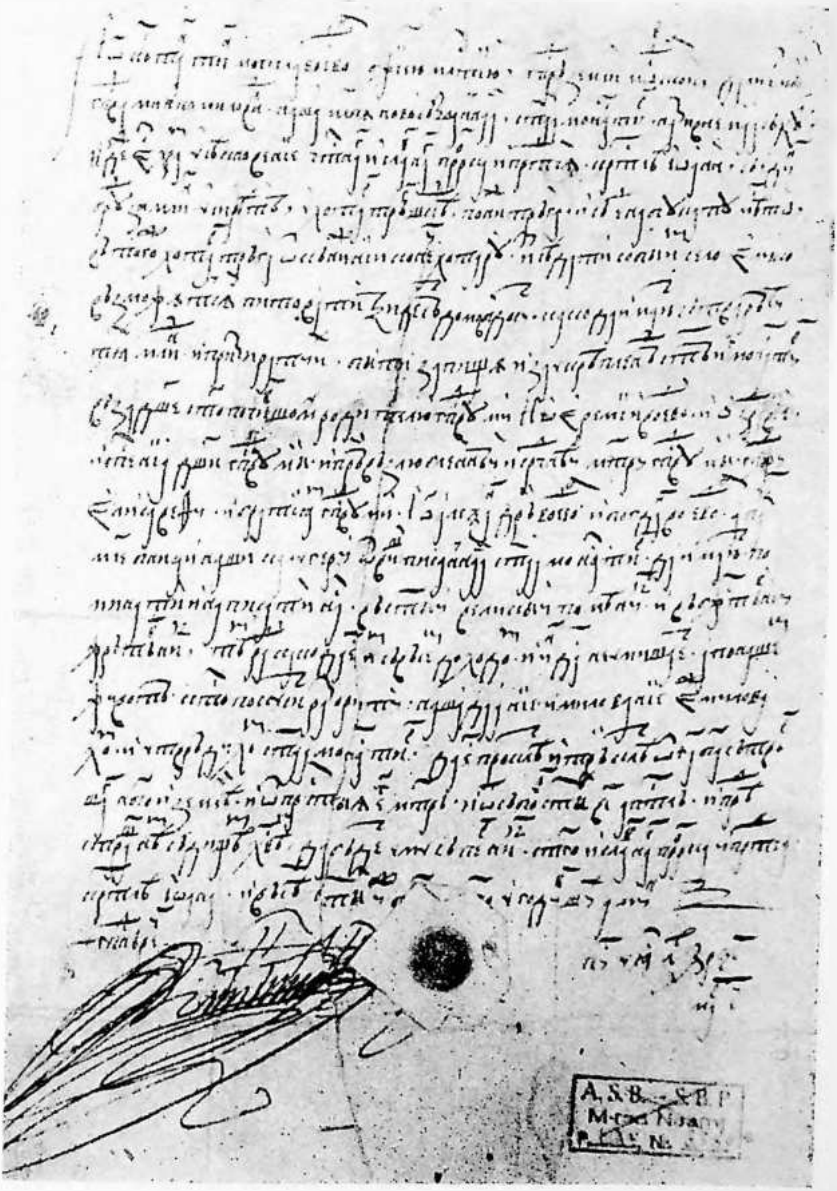

B. Institutul Pedagogic de 3 ani - Iași

Doc. Nr. 188 (pag. 148)

Dor. Nr. 192—a (pag. 150)

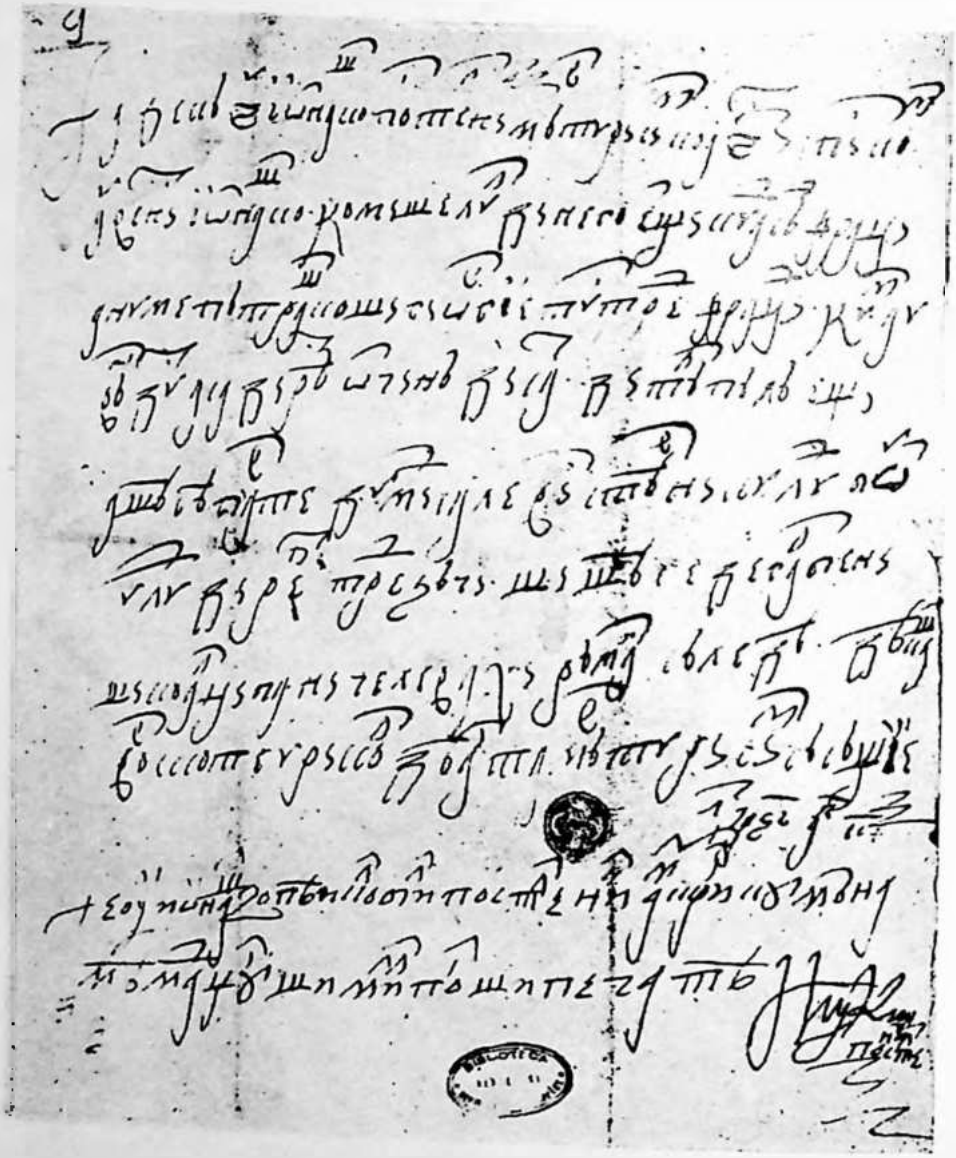

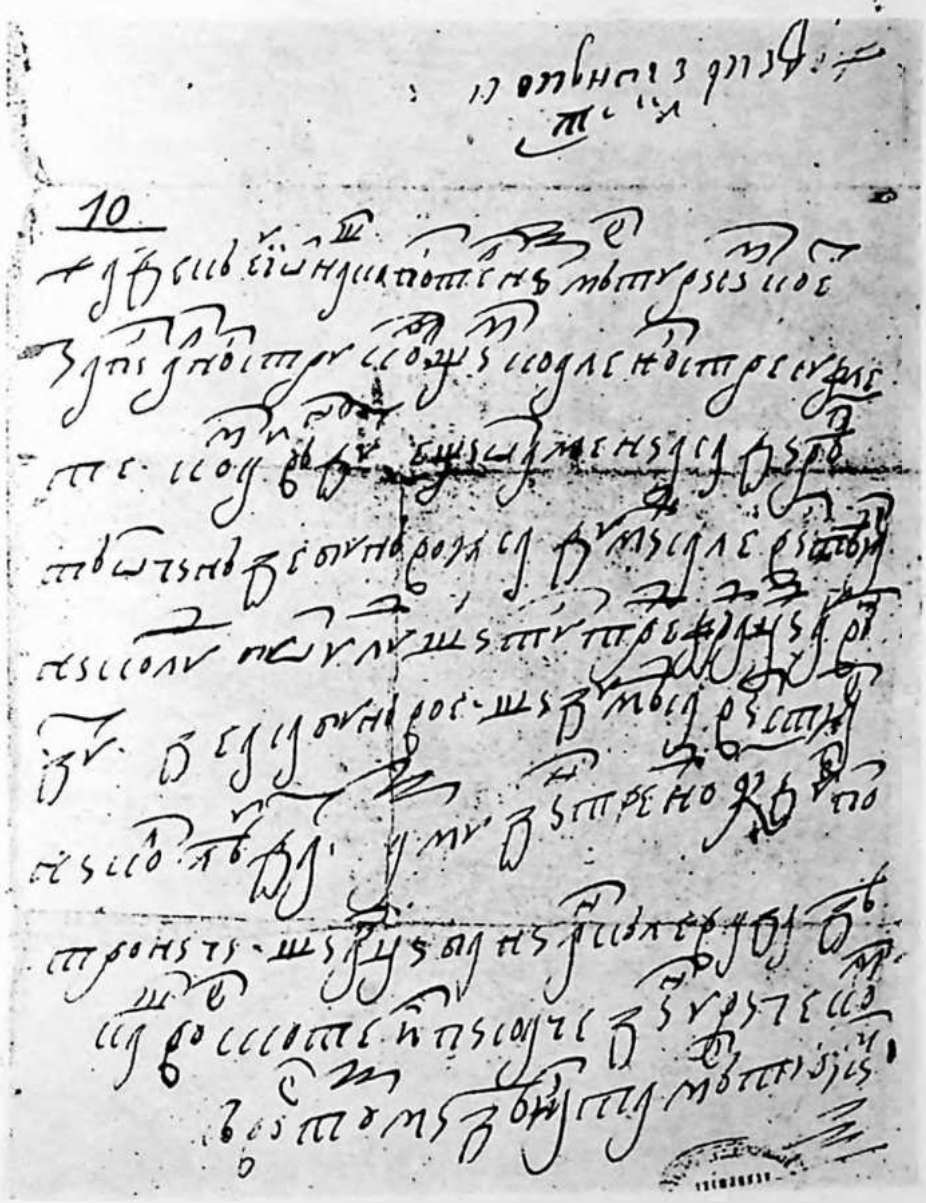

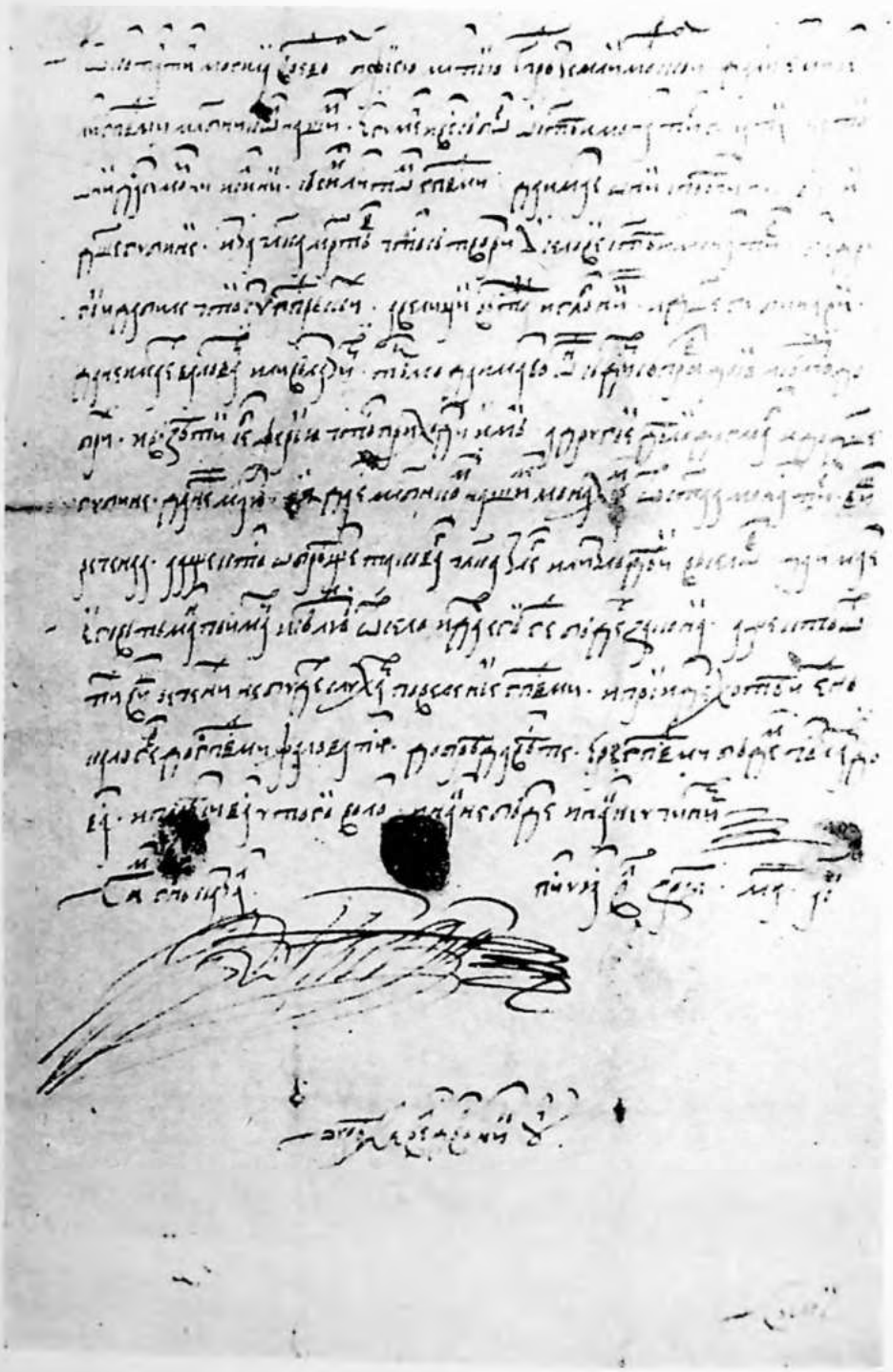

A. S. B. – S. B. P.
M-rea Neamț
Nr. 4790

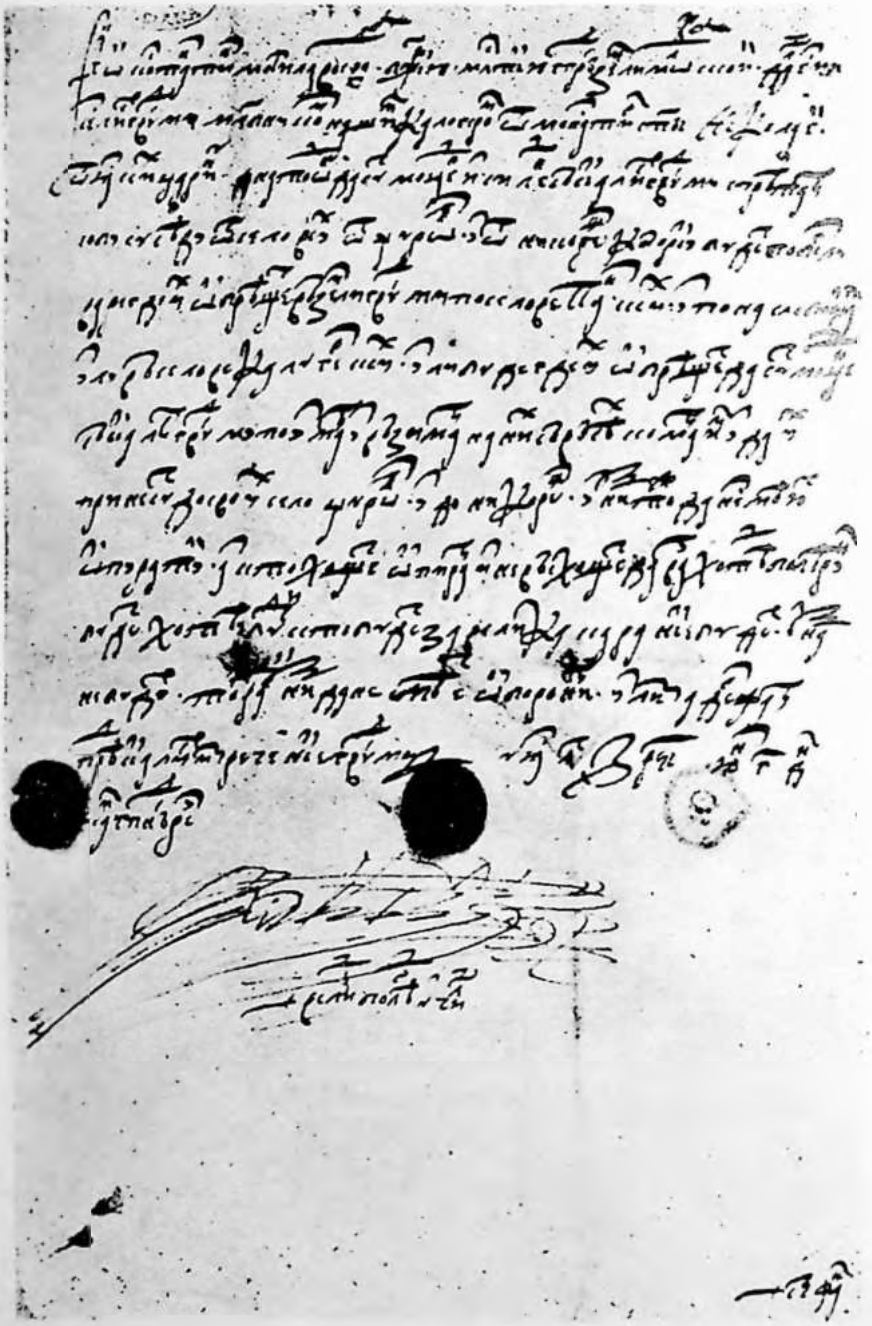

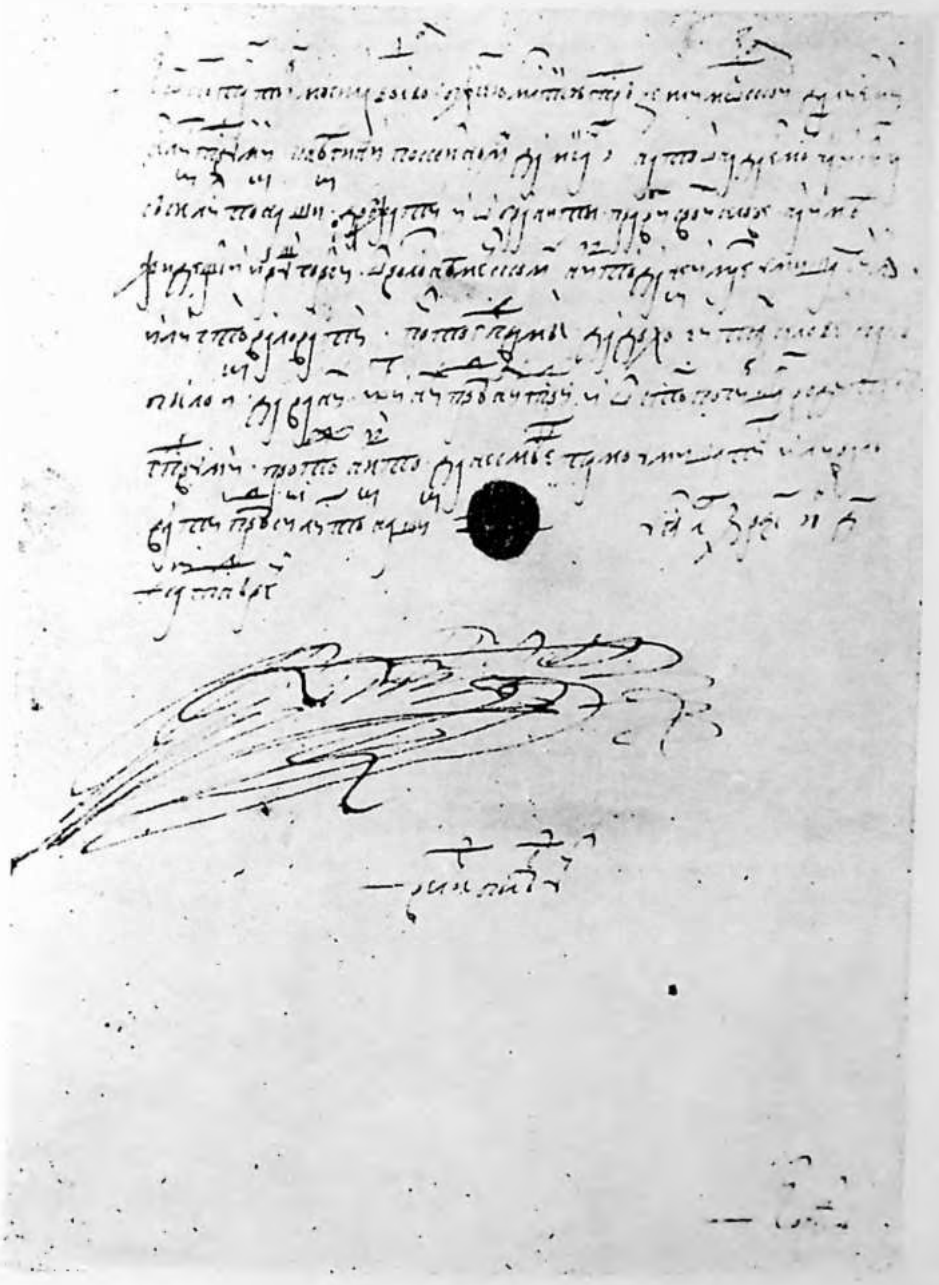

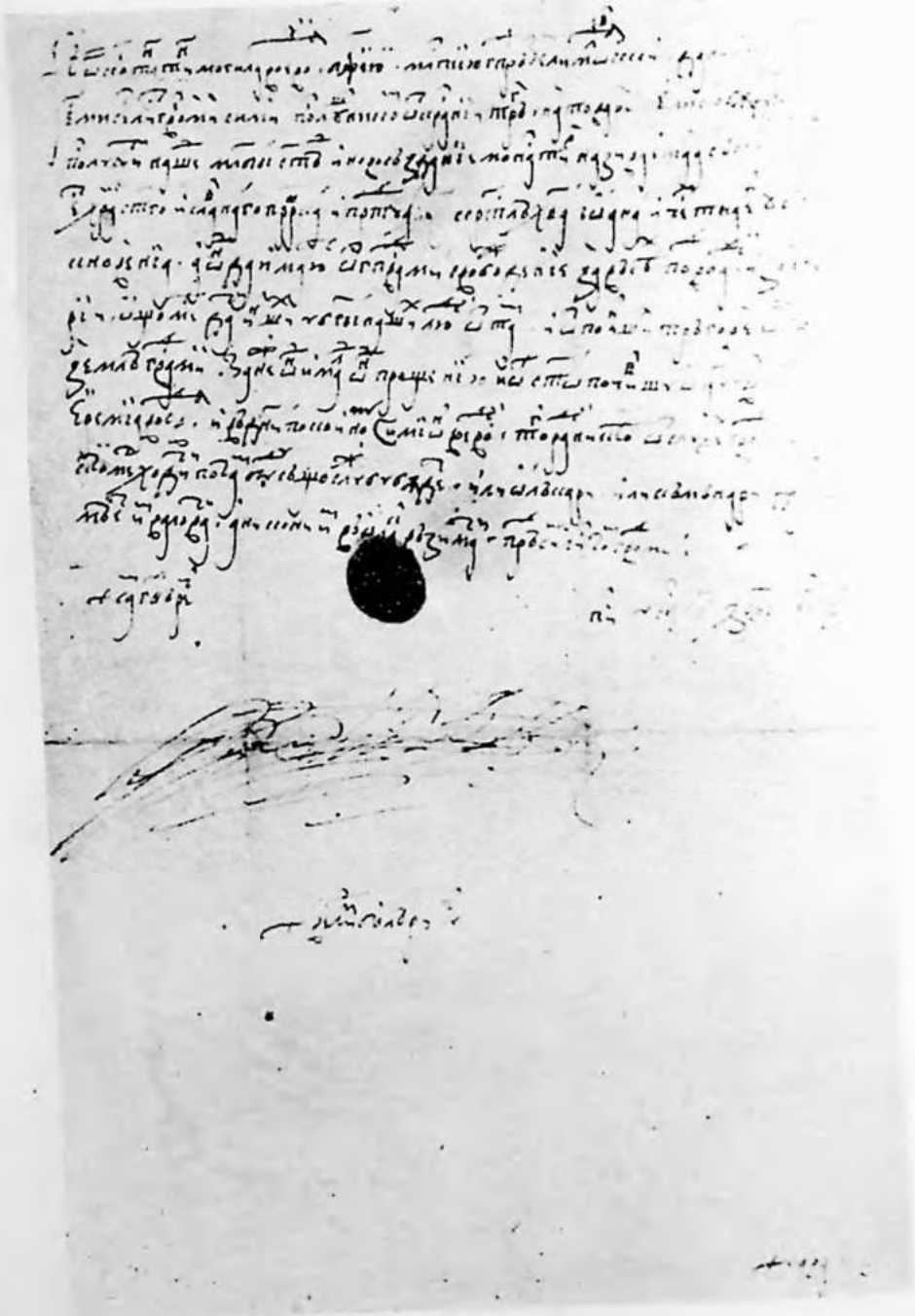

Doc. Nr. 203 (pag. 157—158)

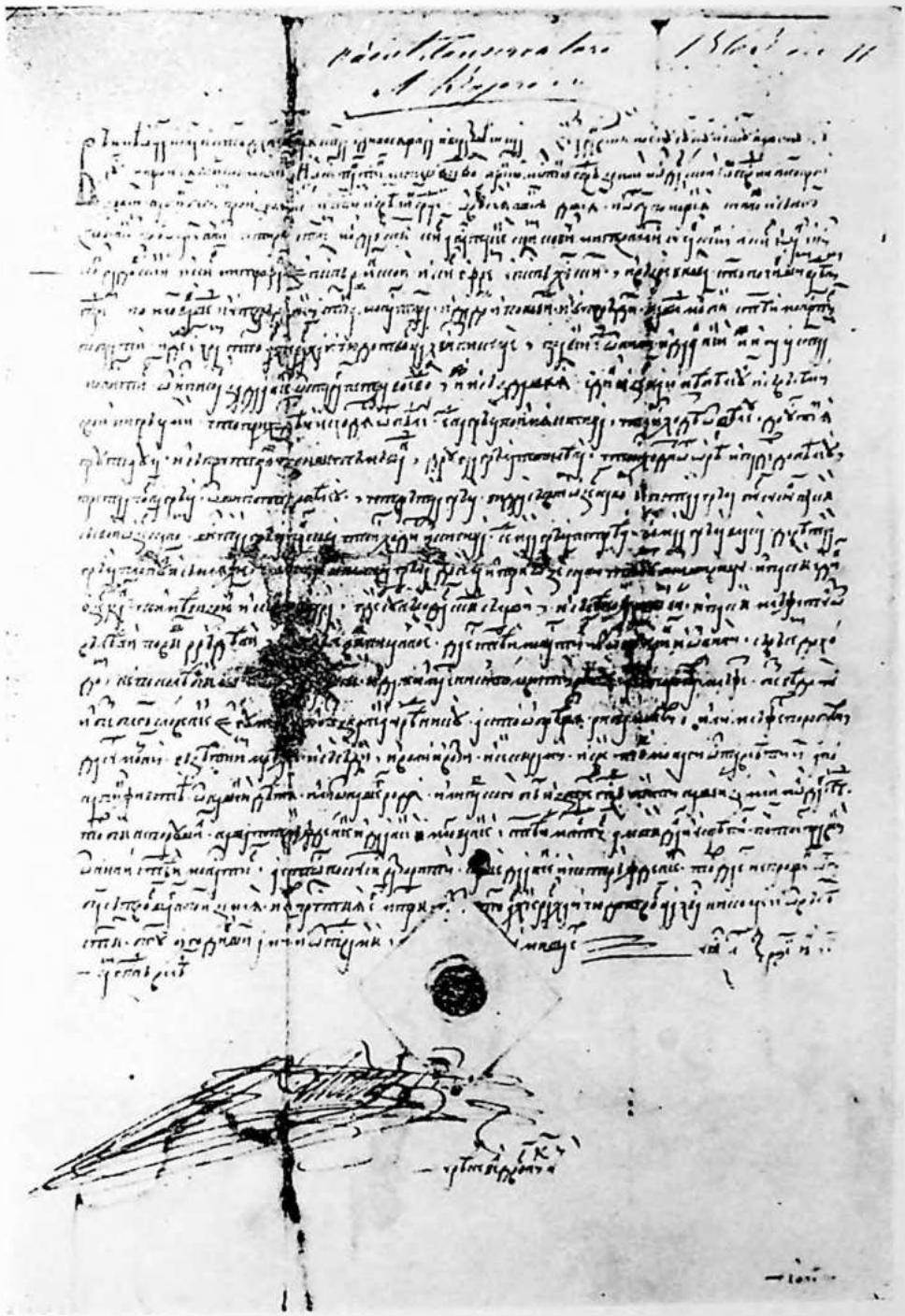

Doc. Nr. 204 (pag. 158—159)

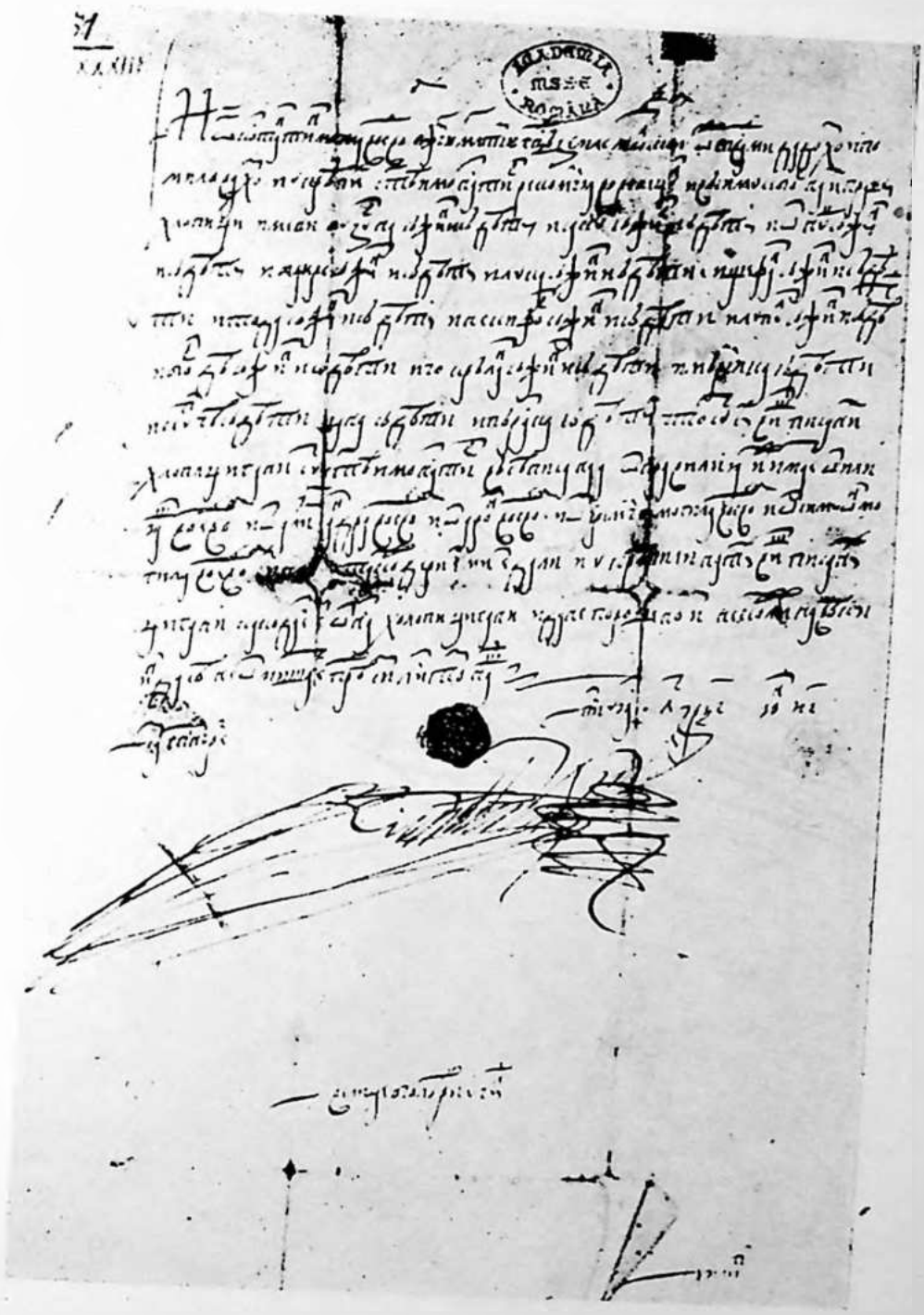

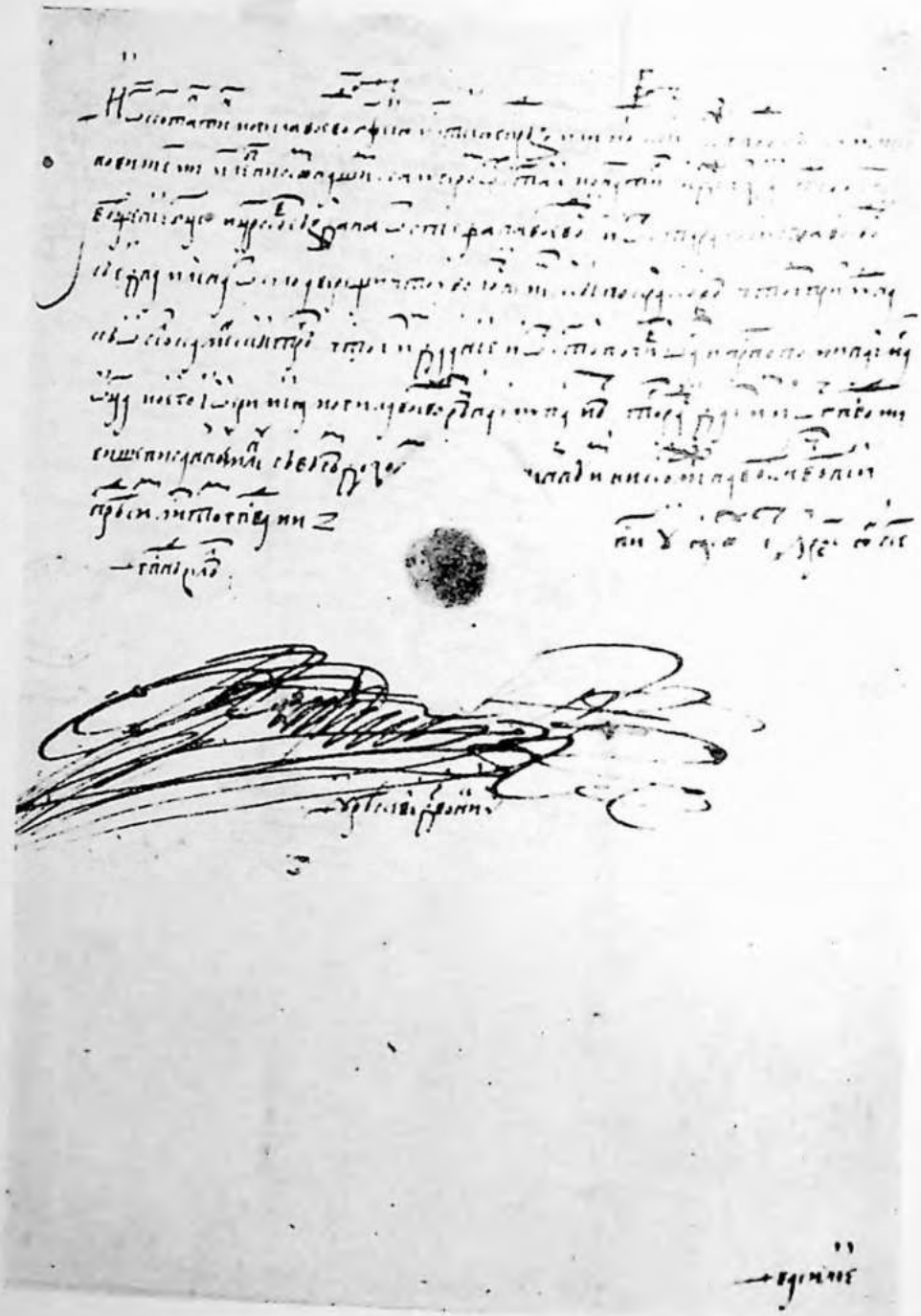

Doc. Nr. 207 (pag. 160—161)

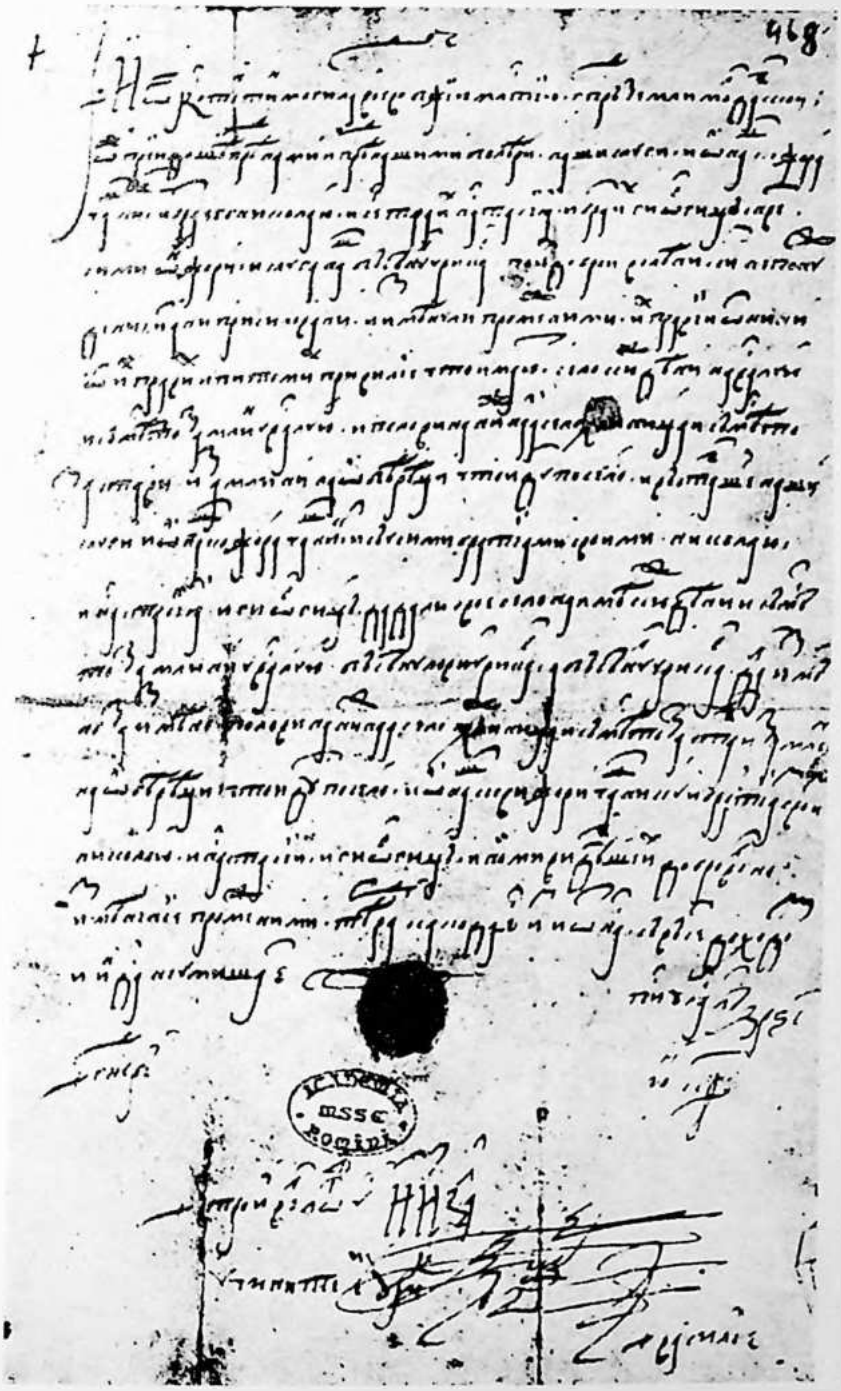

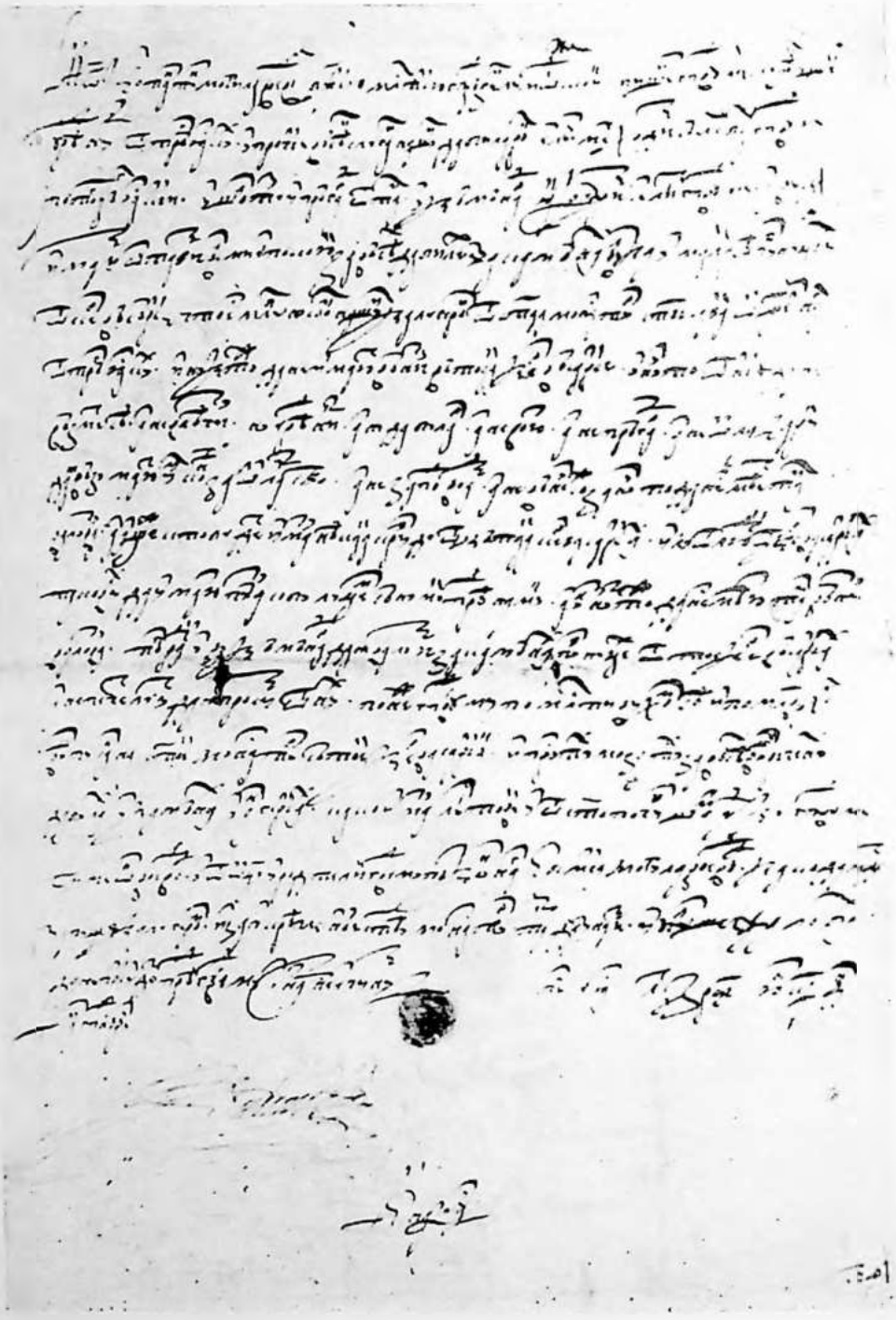

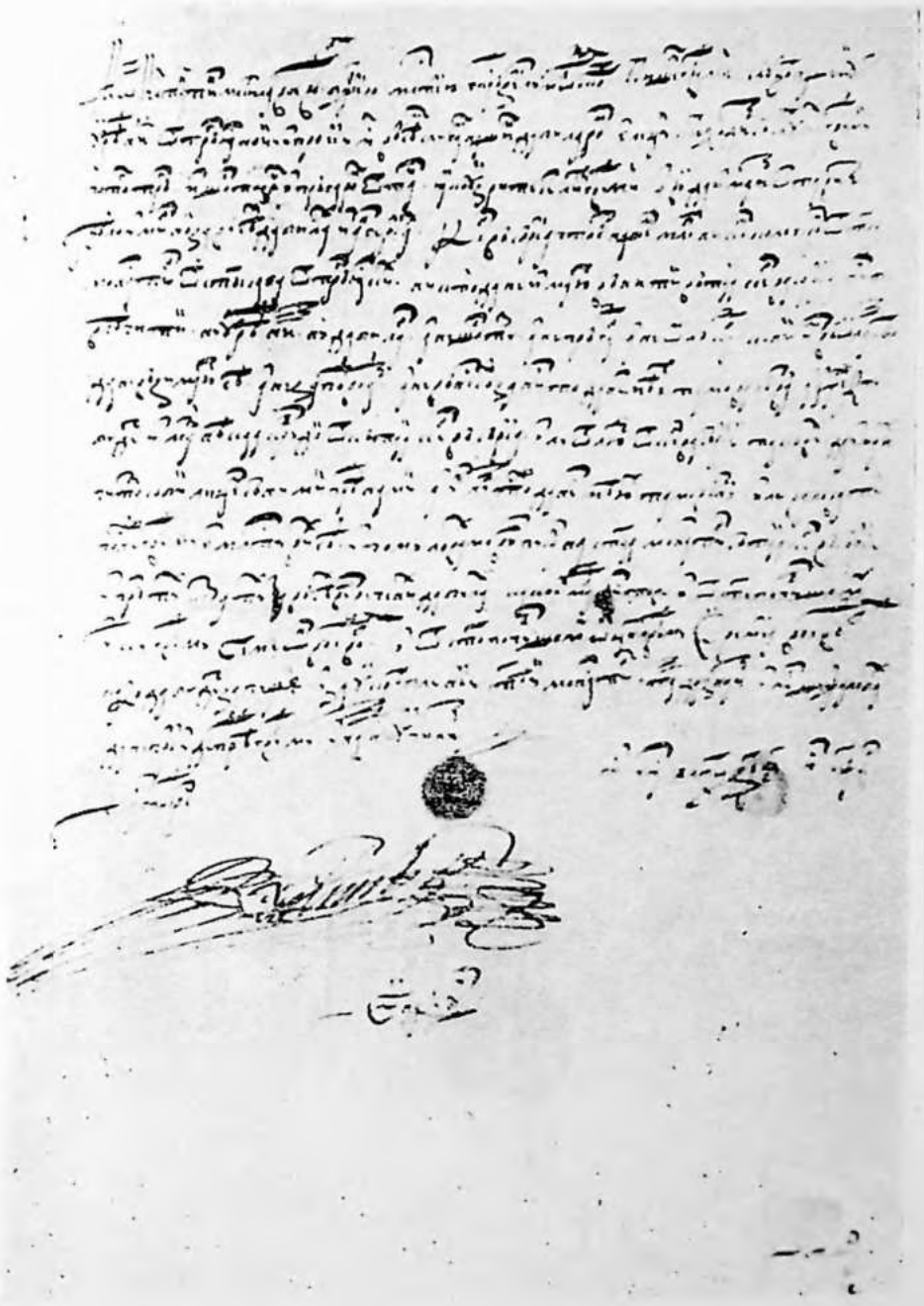

Doc. Nr. 212 (pag. 164)

Doc. Nr. 214 (pag. 165—166)

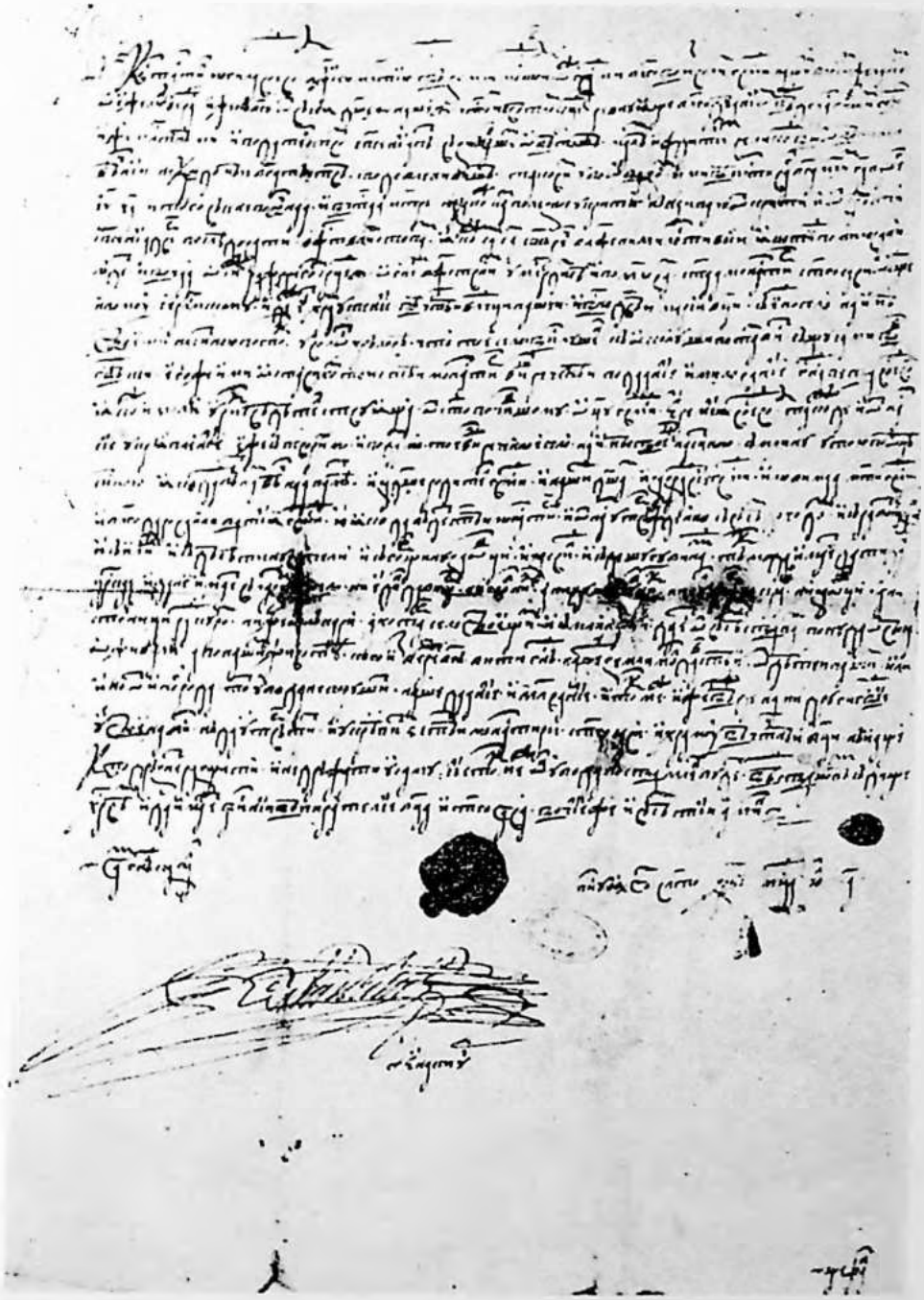

Doc. Nr. 225 (pag. 173—174)

Doc. Nr. 227 (pag. 174)

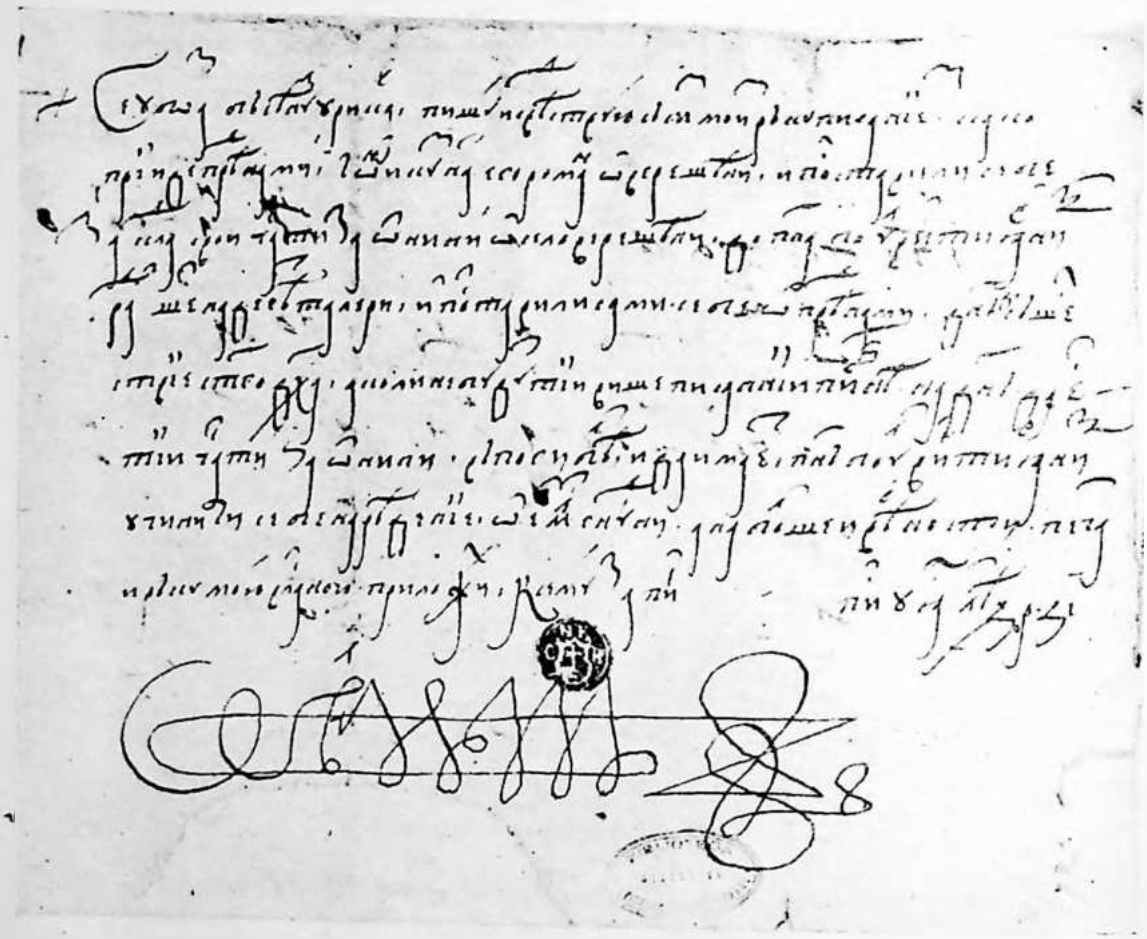

Doc. Nr. 231 (pag. 177)

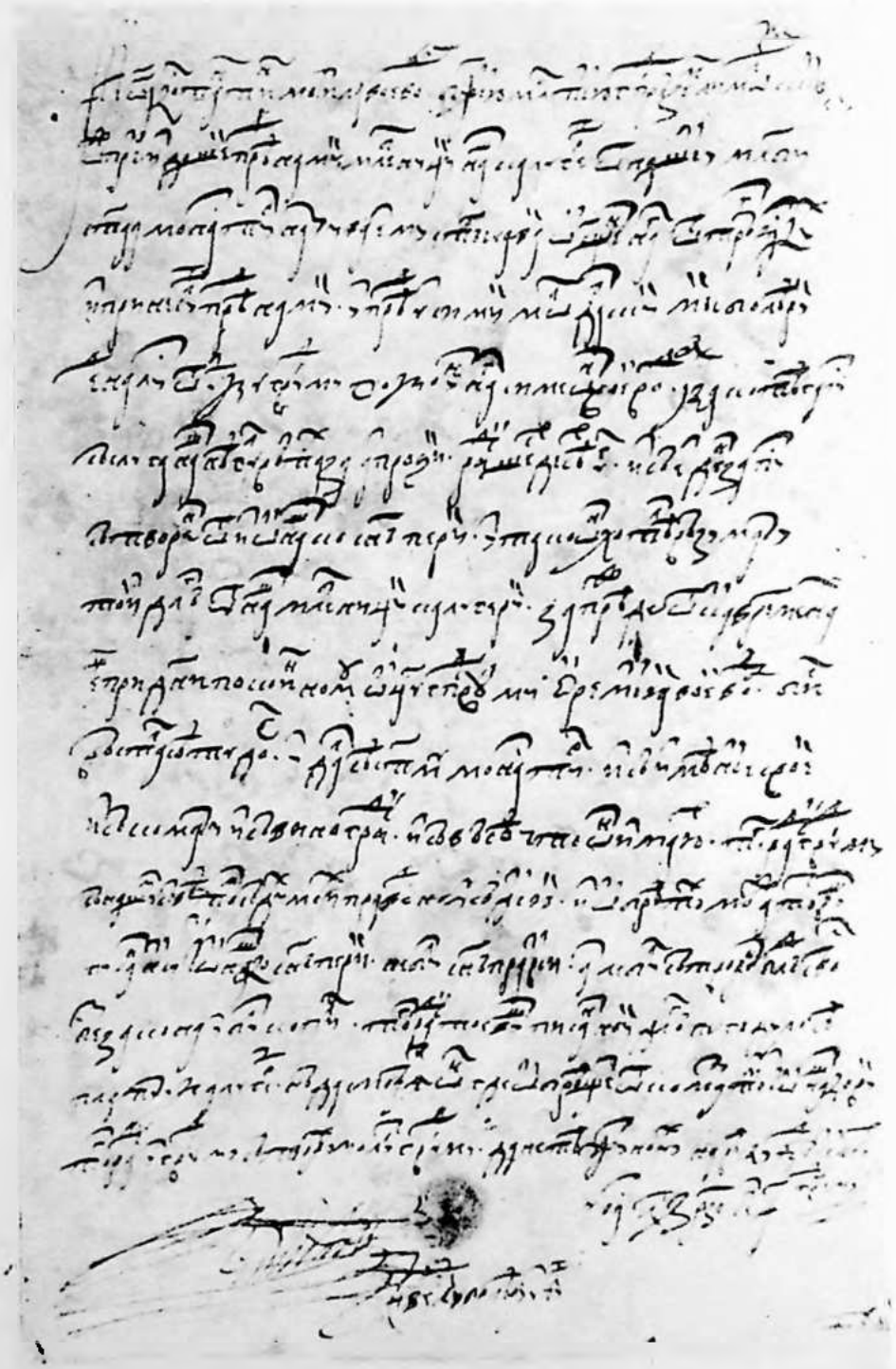

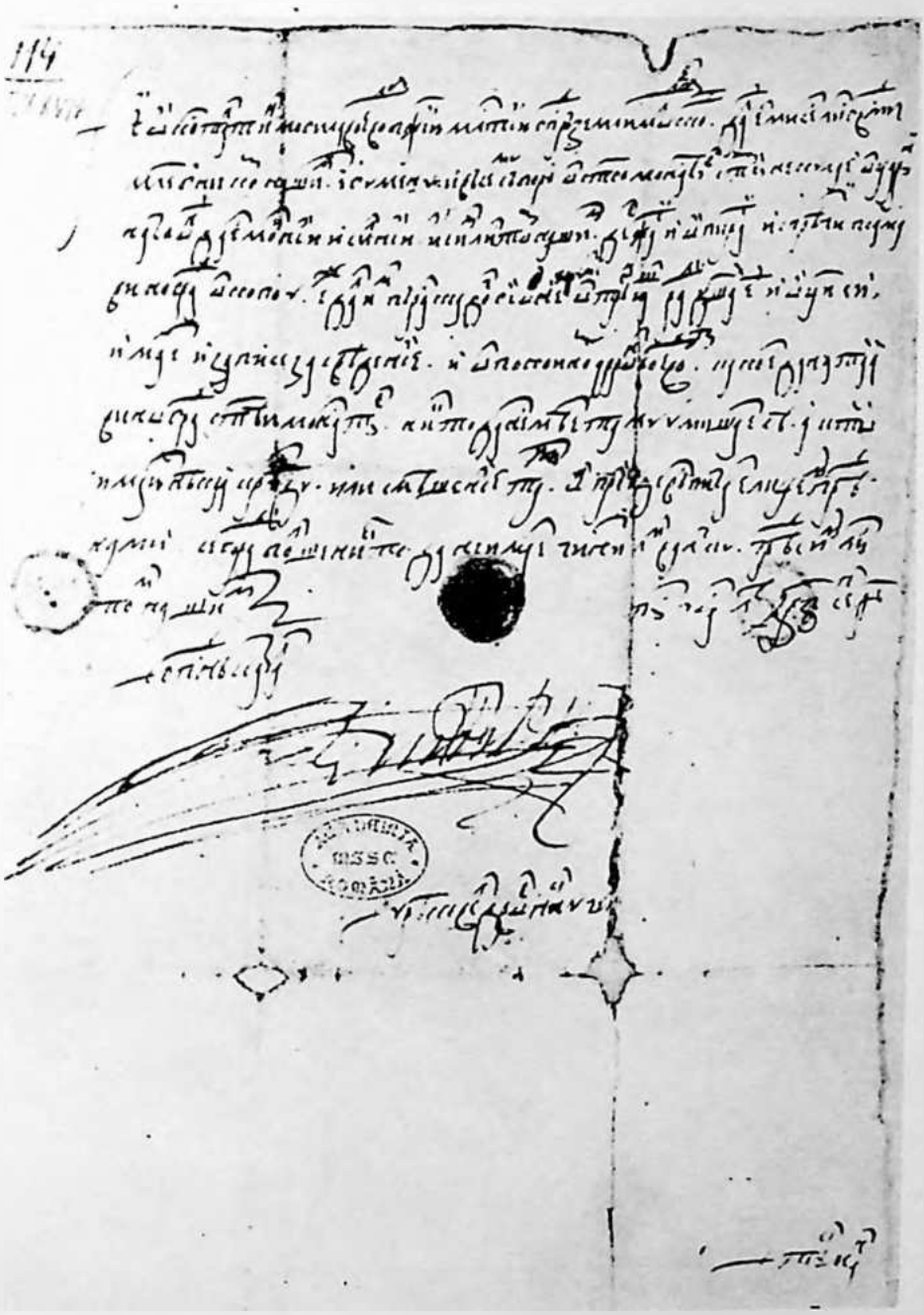

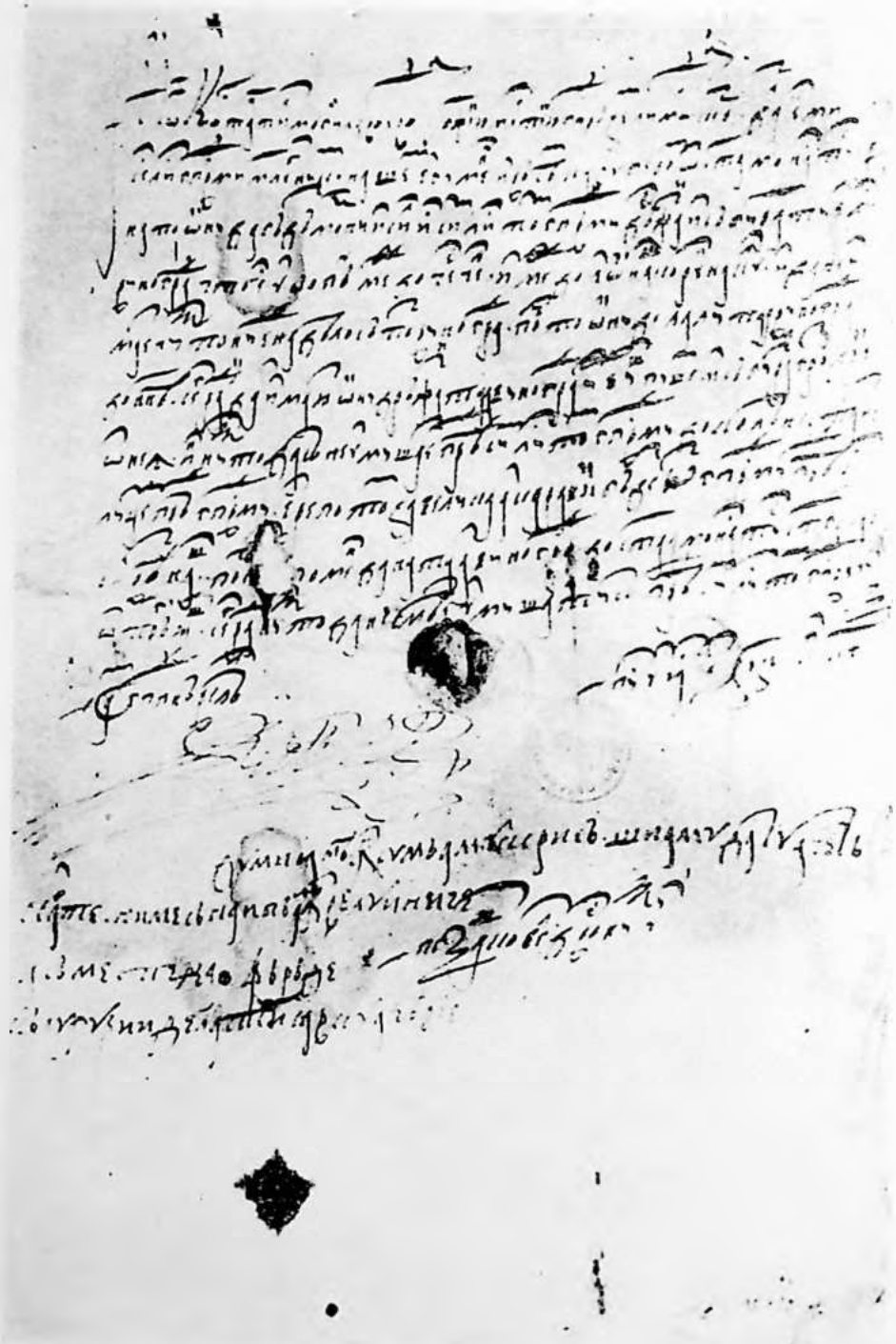

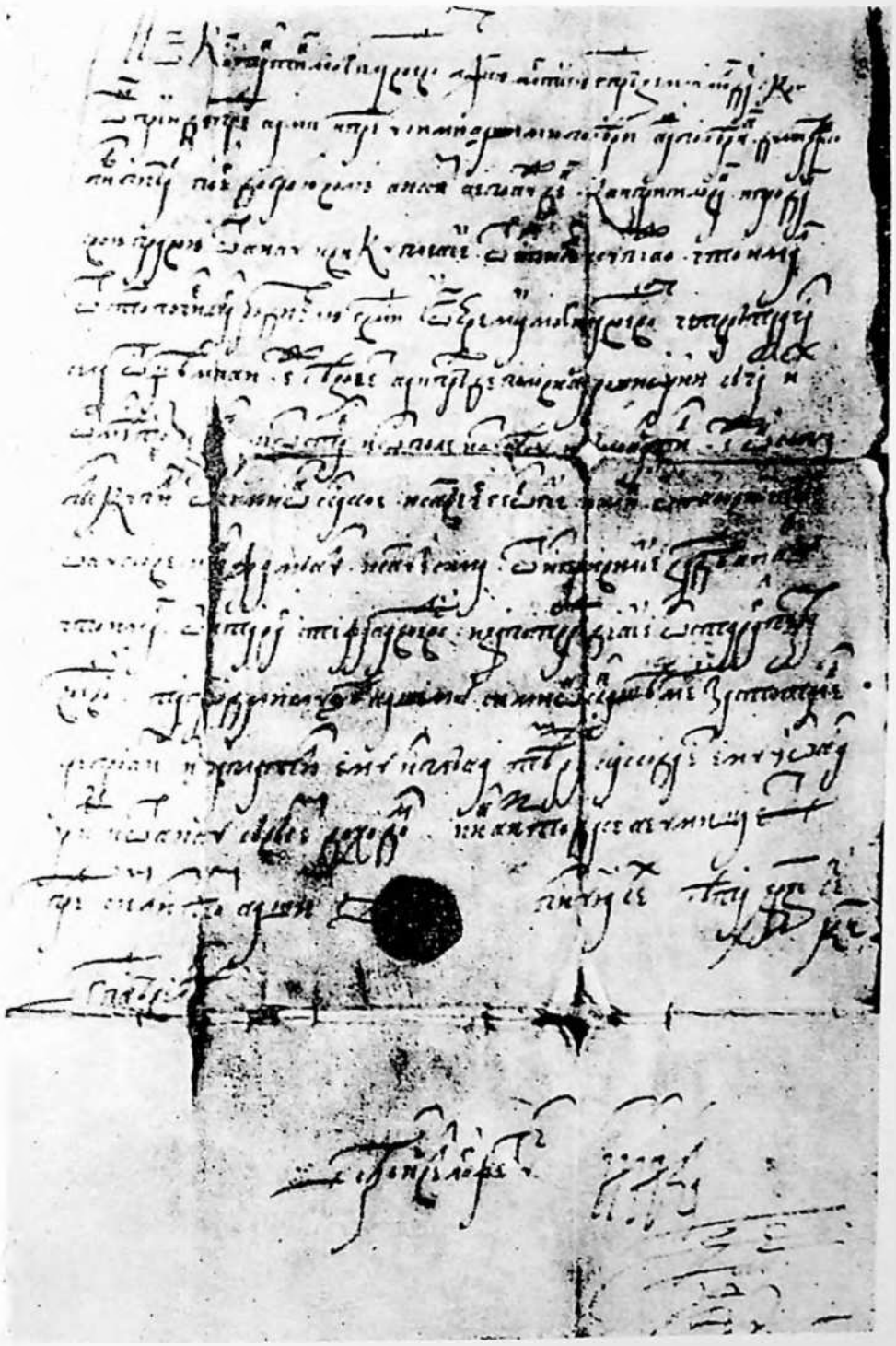

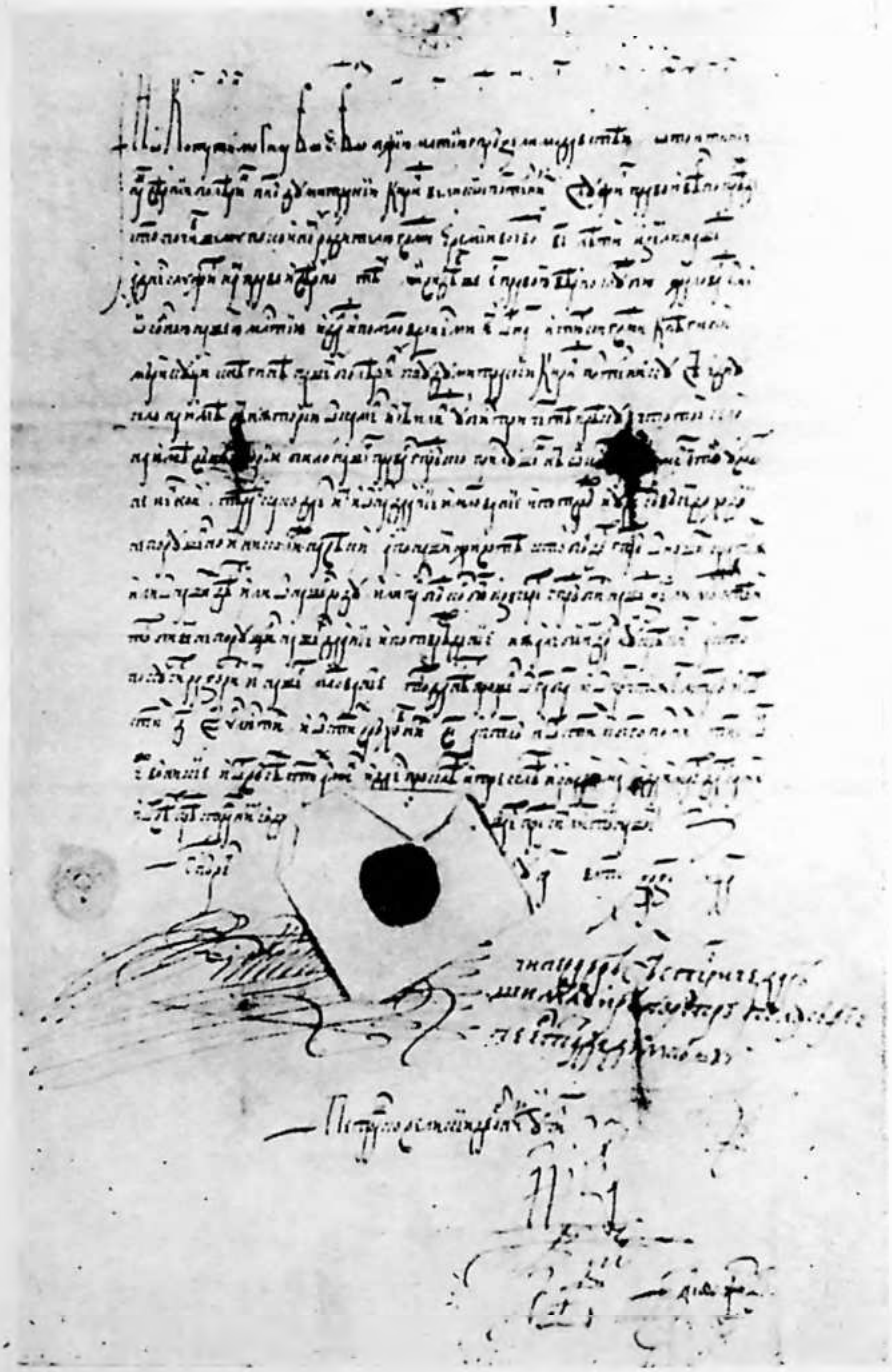

Doc. Nr. 211 (pag. 183—184)

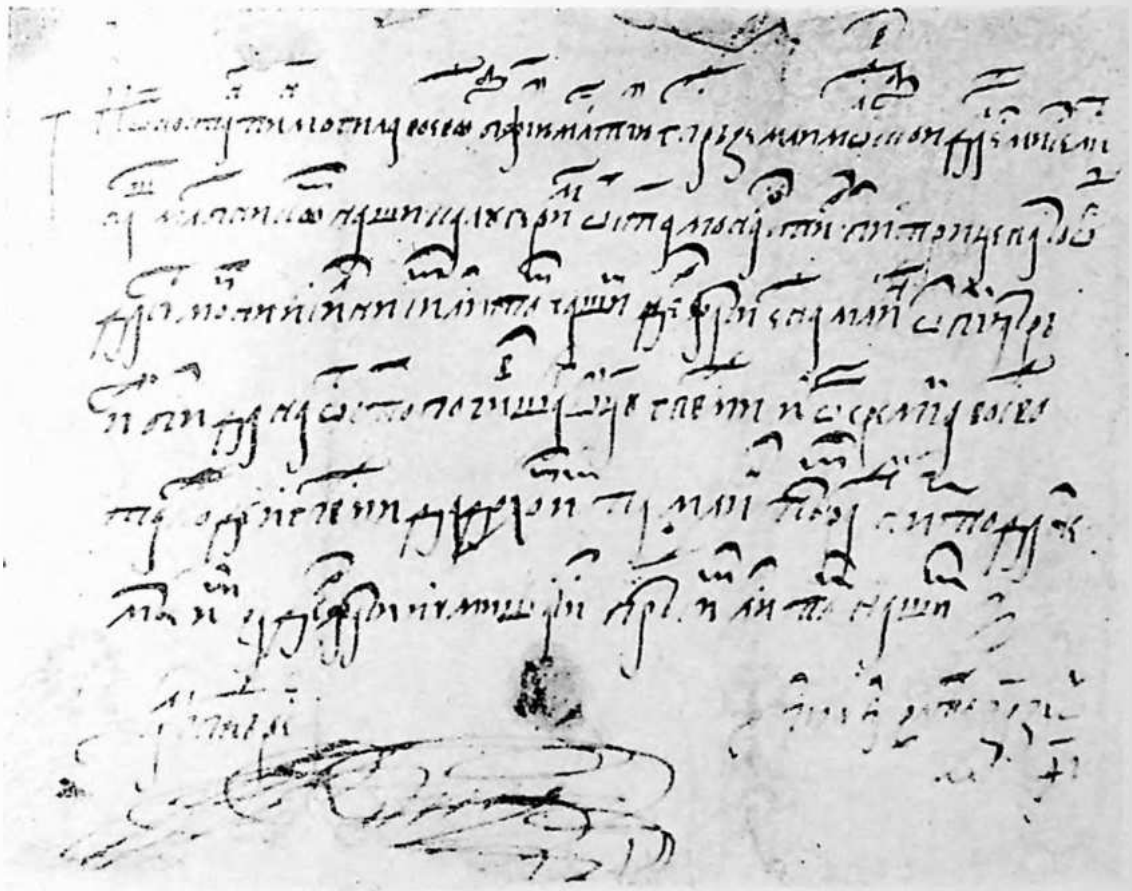

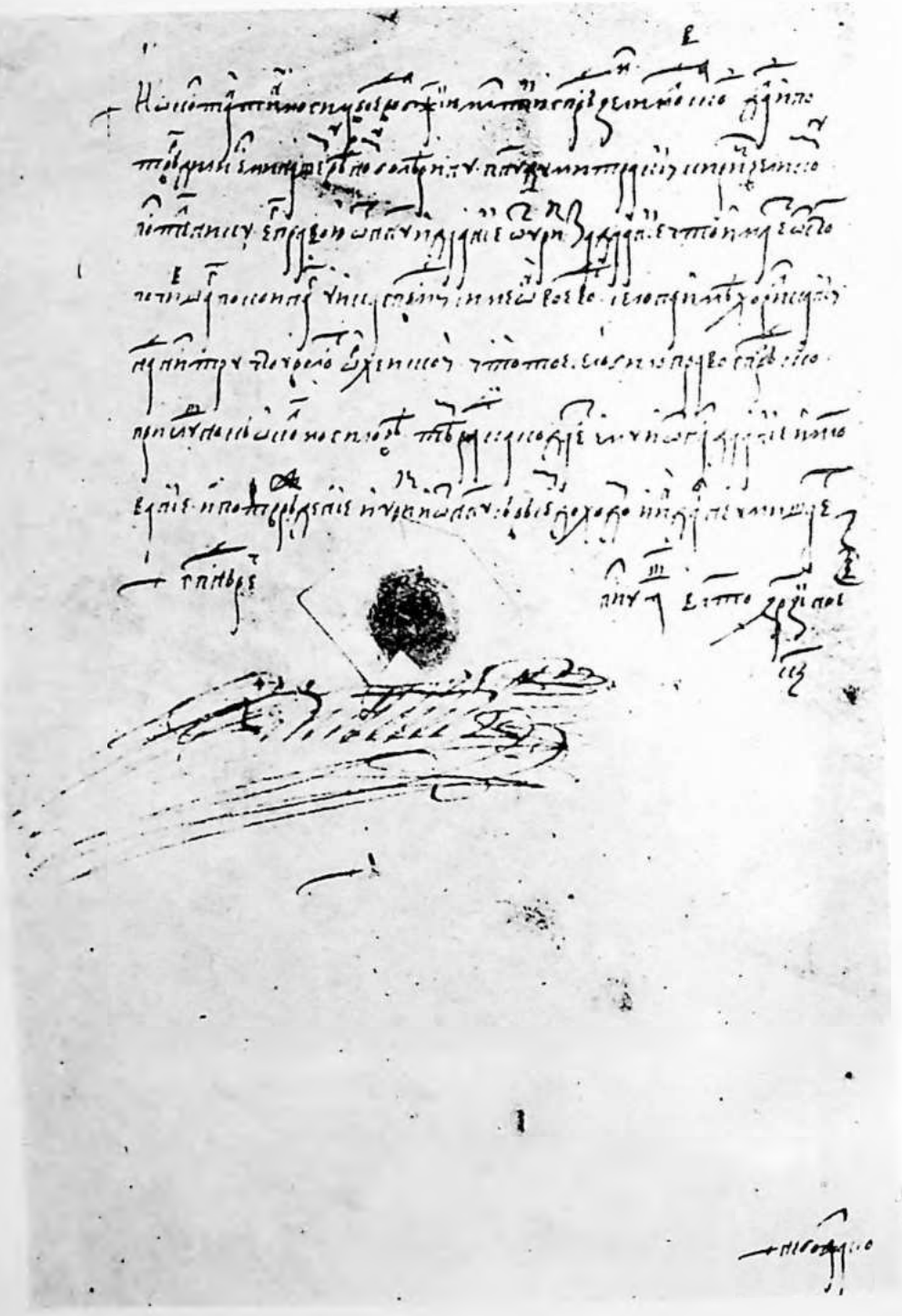

Doc. Nr. 248 (pag. 187)

Doc. Nr. 219 (pag. 187—188)

Doc. Nr. 252 (pag. 189—190)

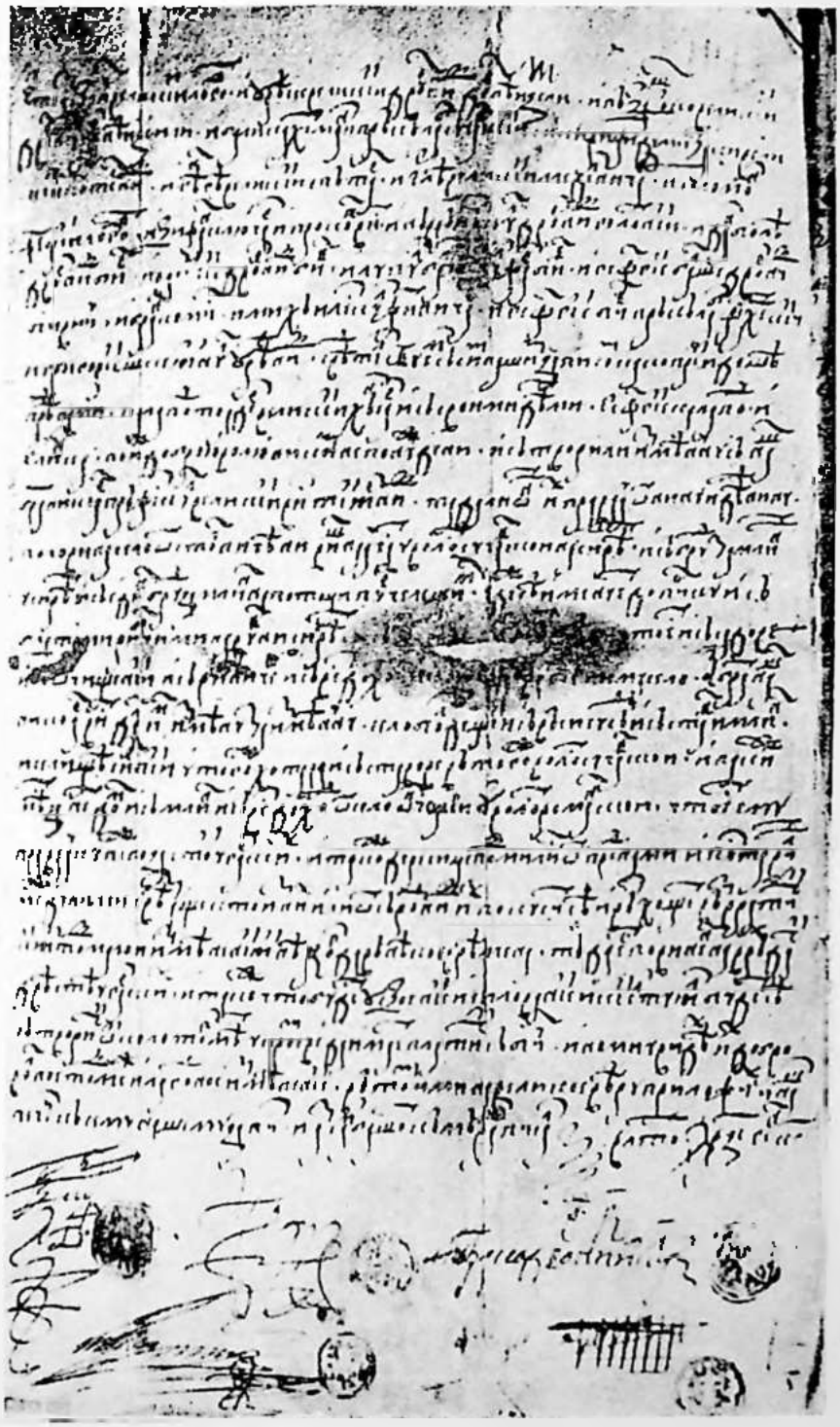

Doc. Nr. 258 (pag. 194—195)

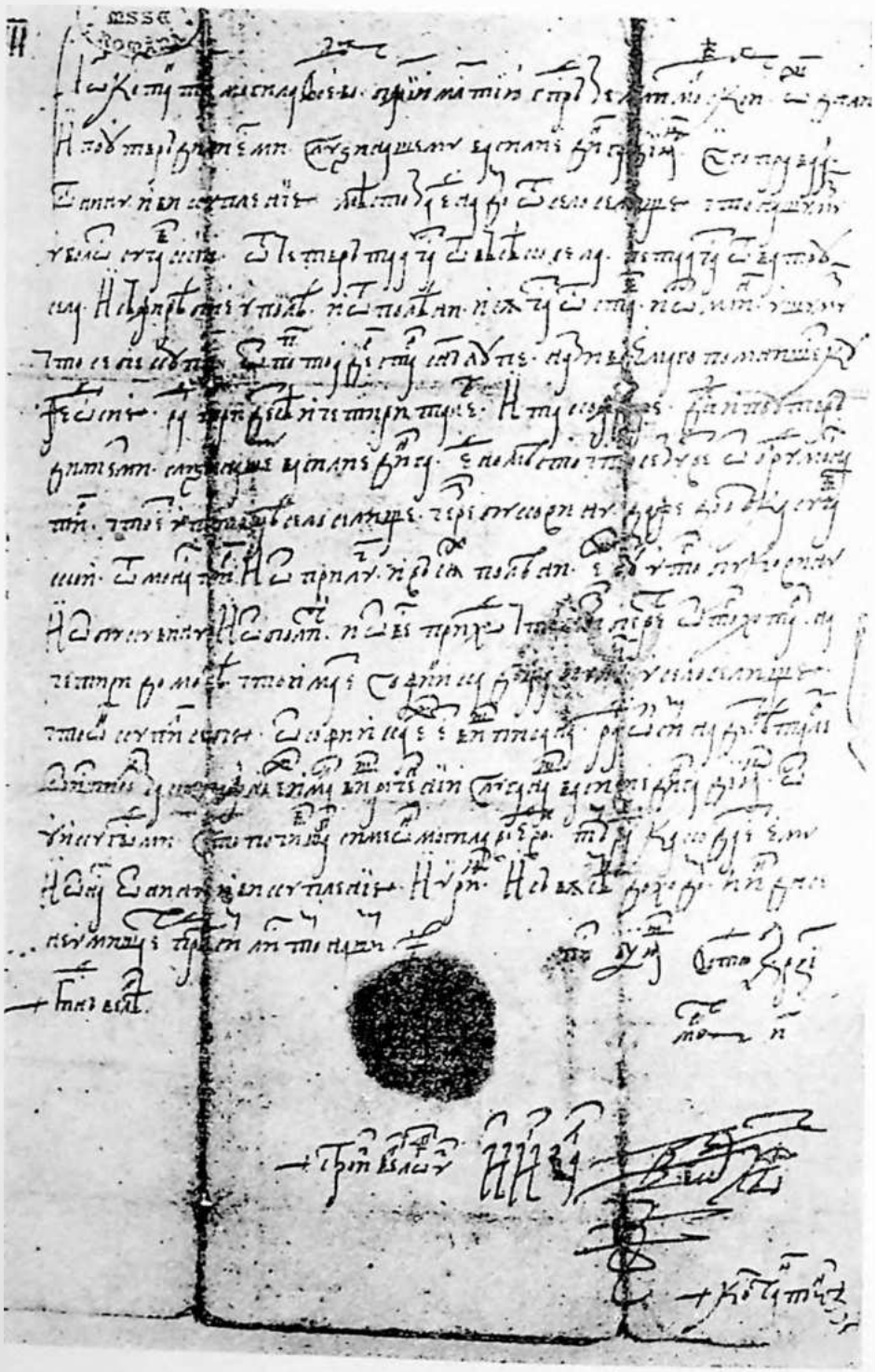

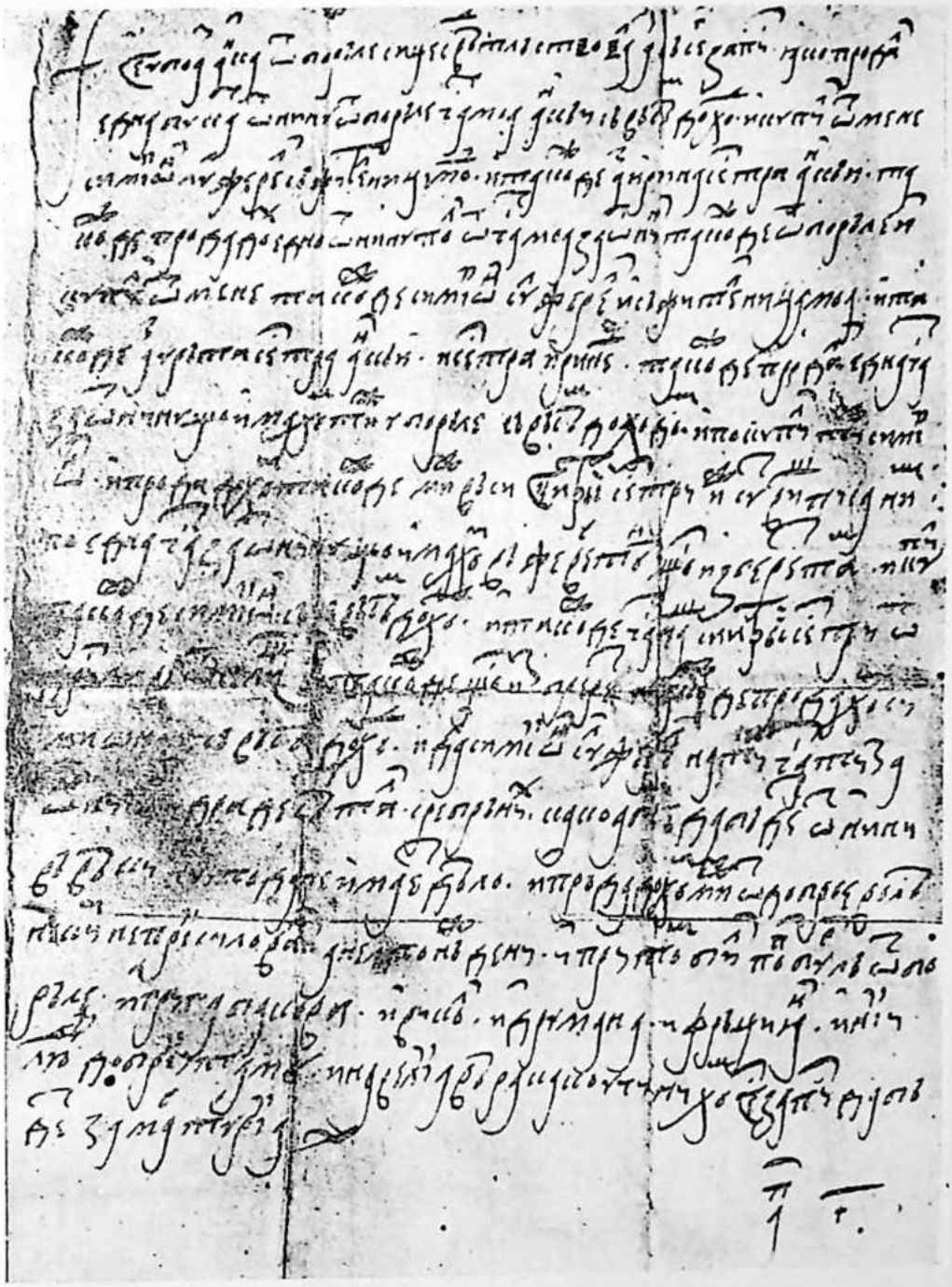

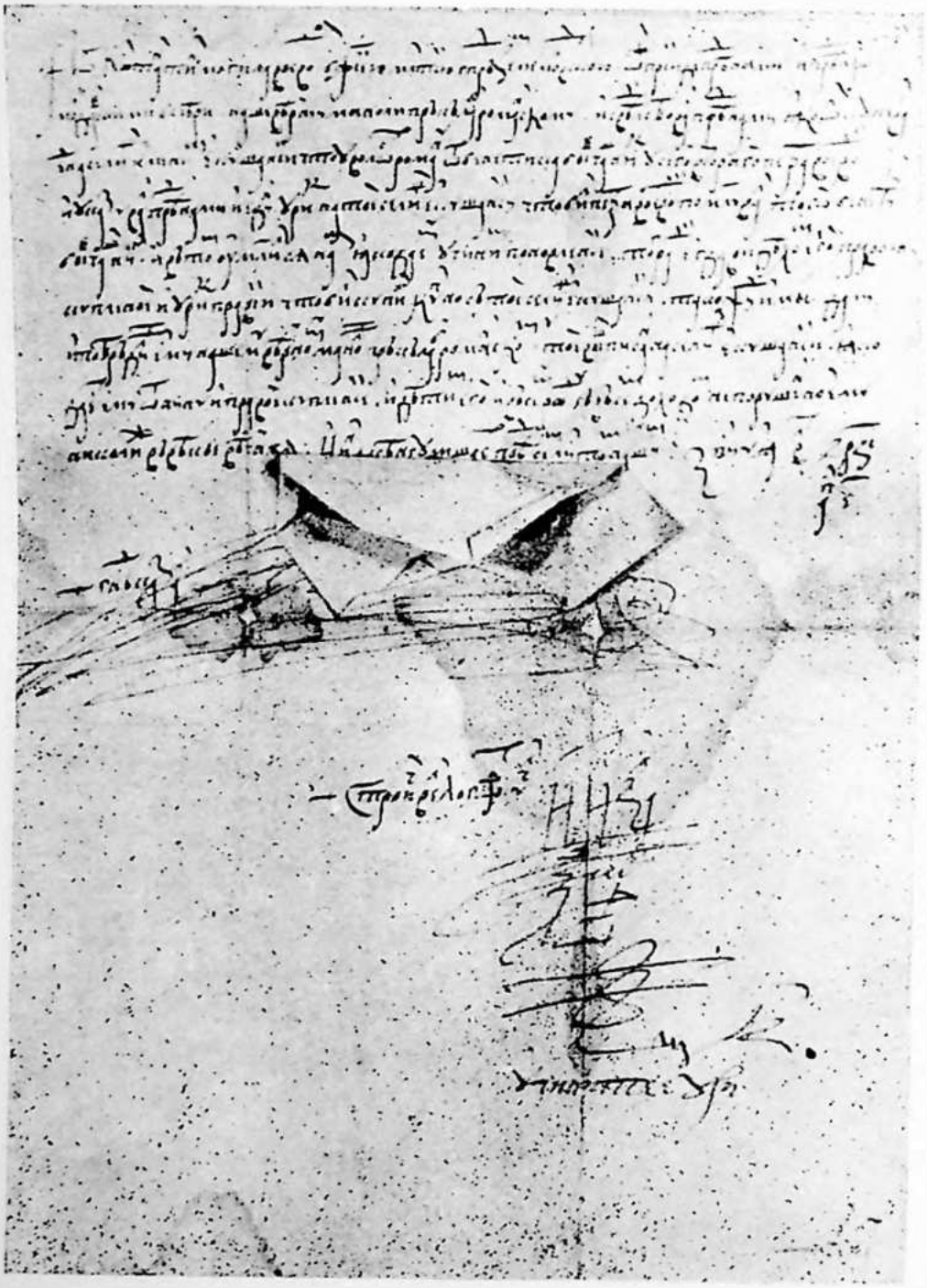

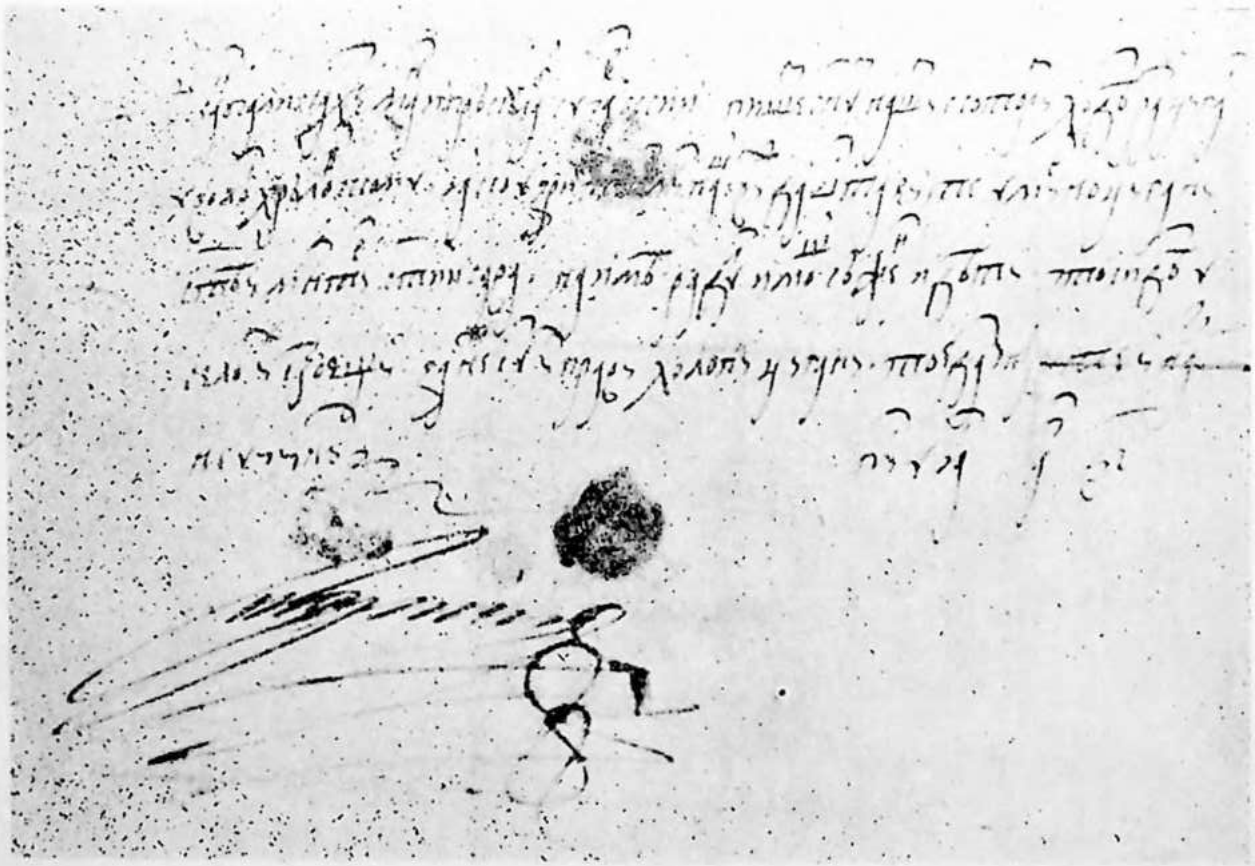

Doc. Nr. 269 (pag. 203)

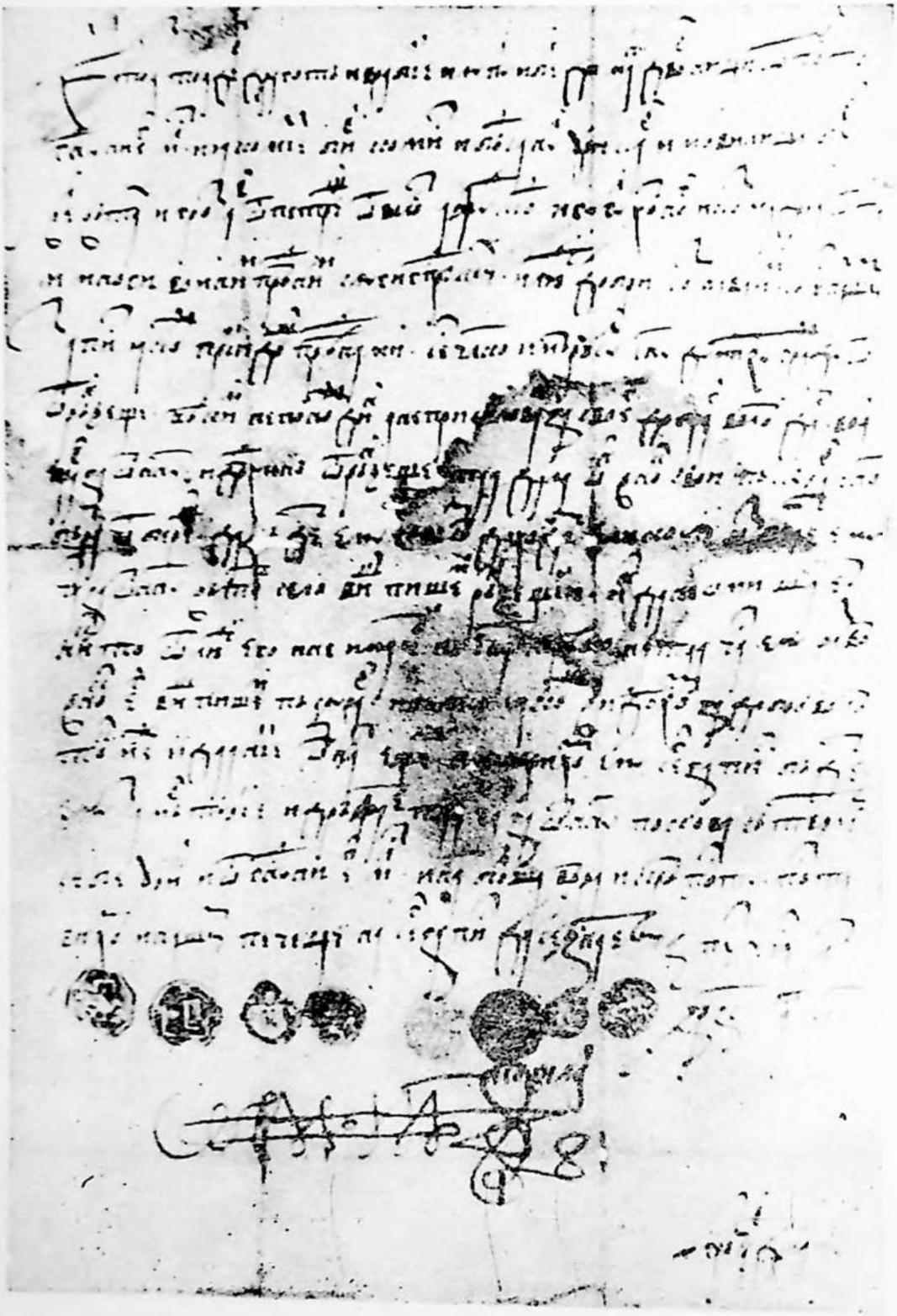

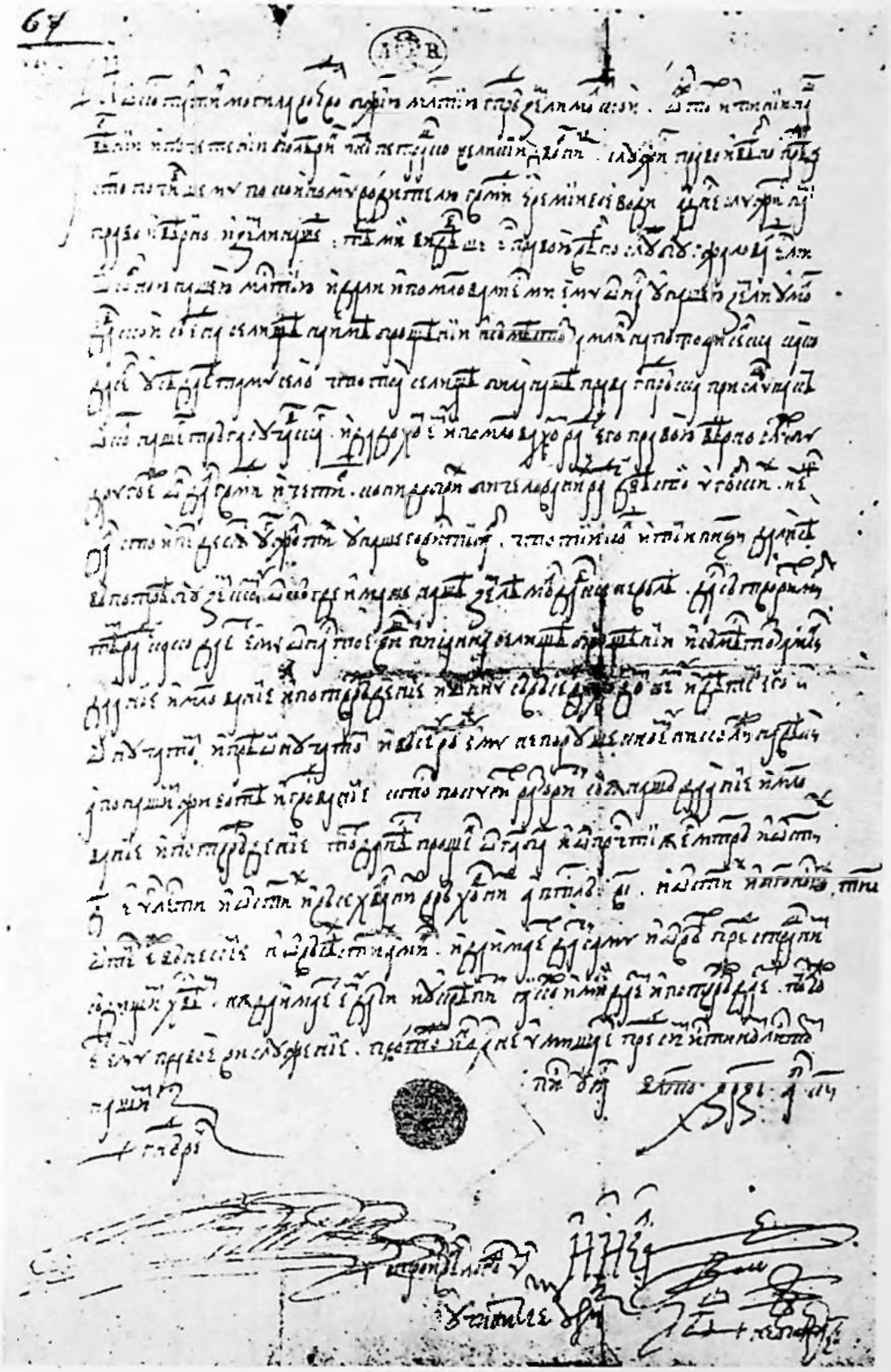

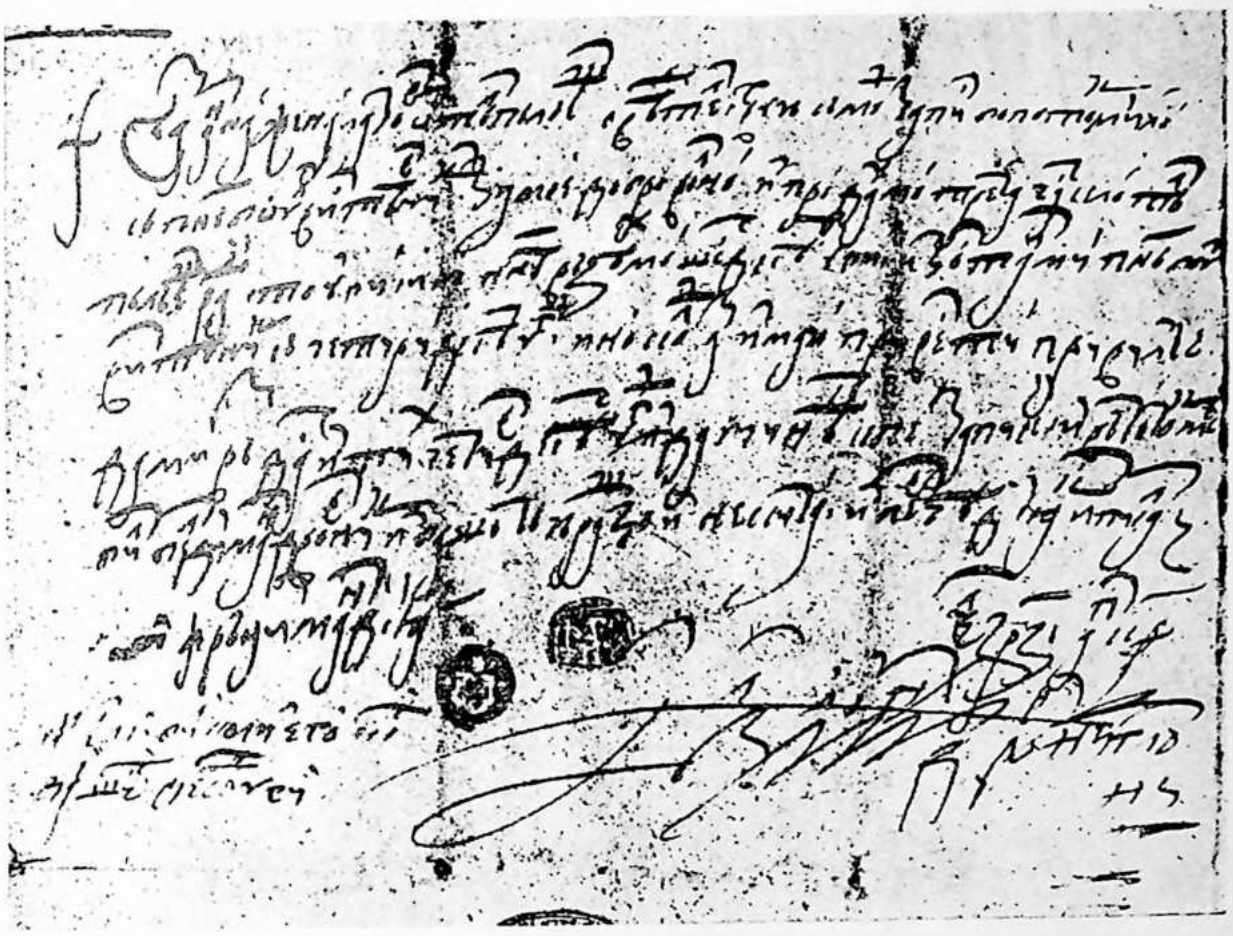

B. Institutul Pedagogic
de 3 ani - Iaşi -

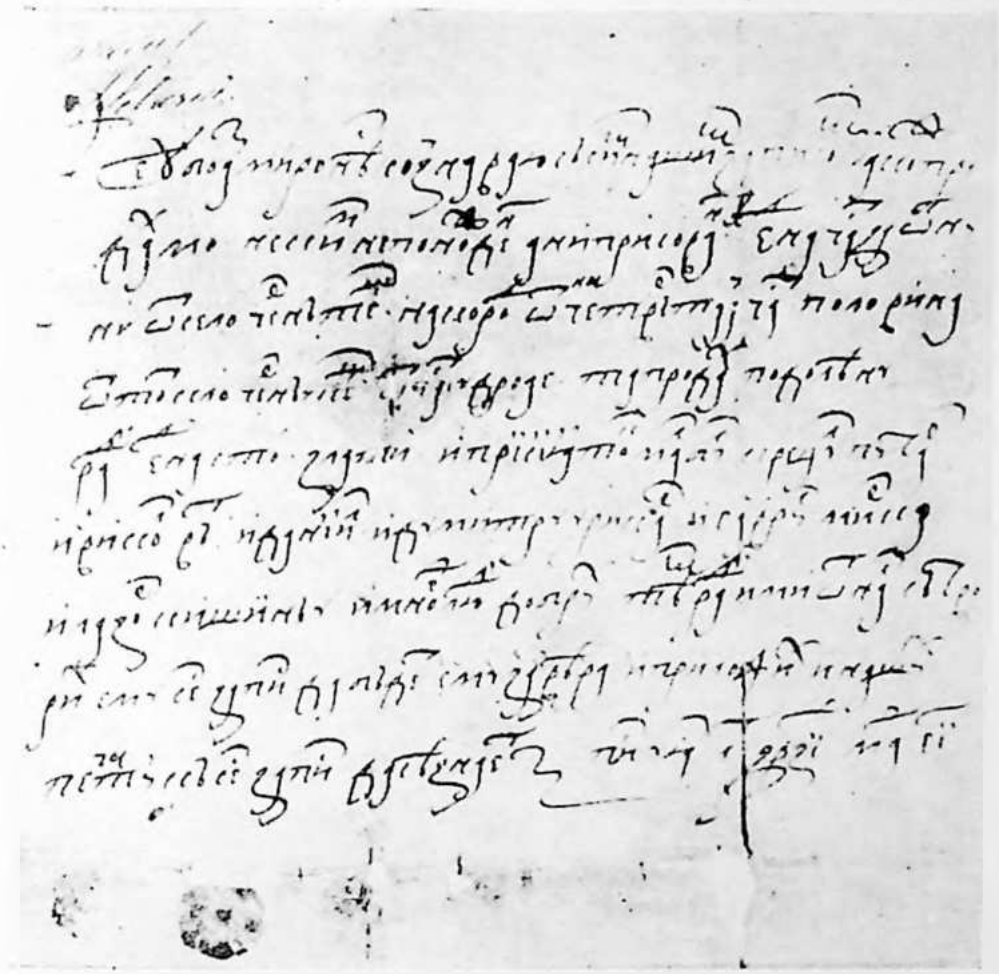

Doc. Nr. 286 (pag. 215—216)

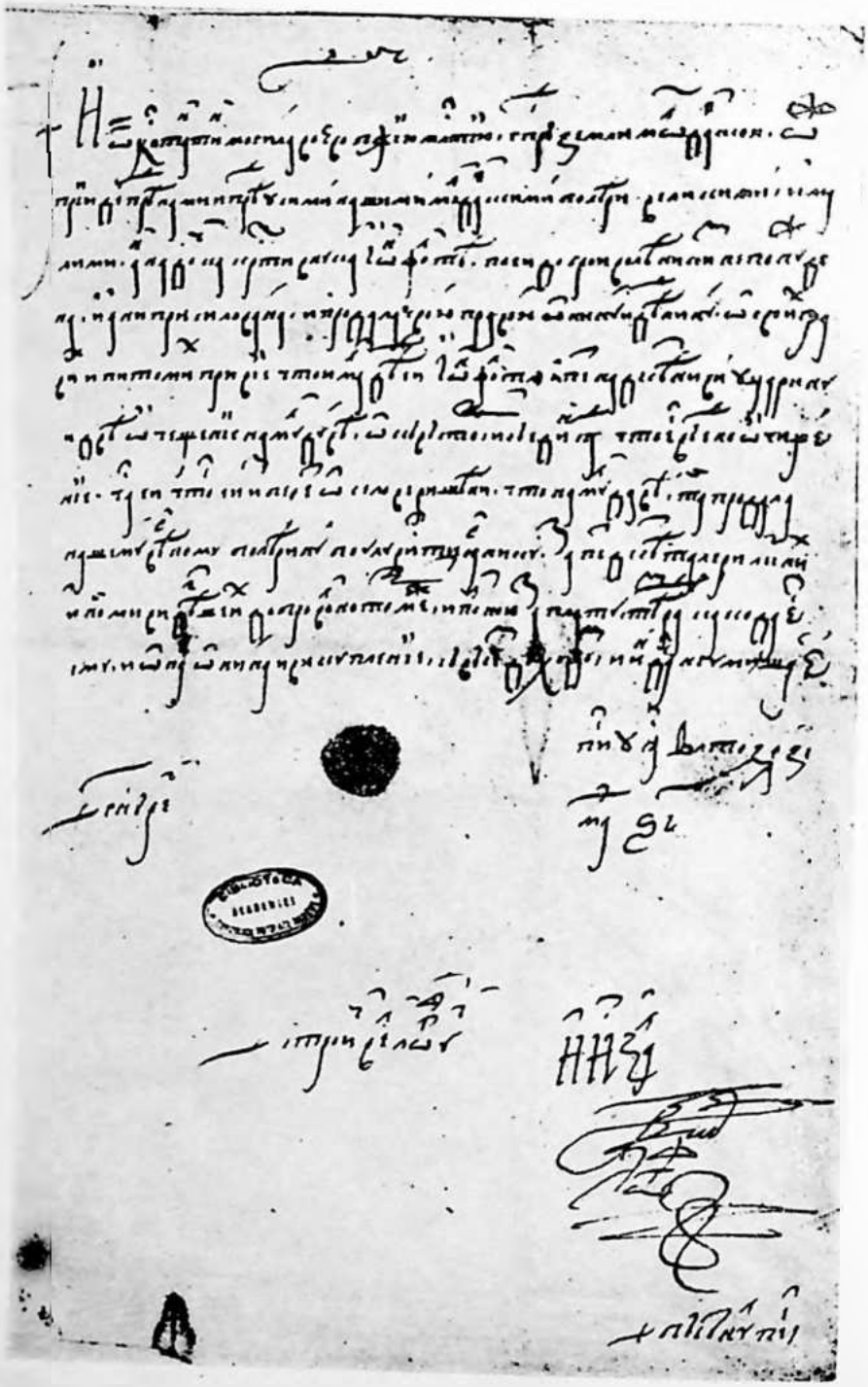

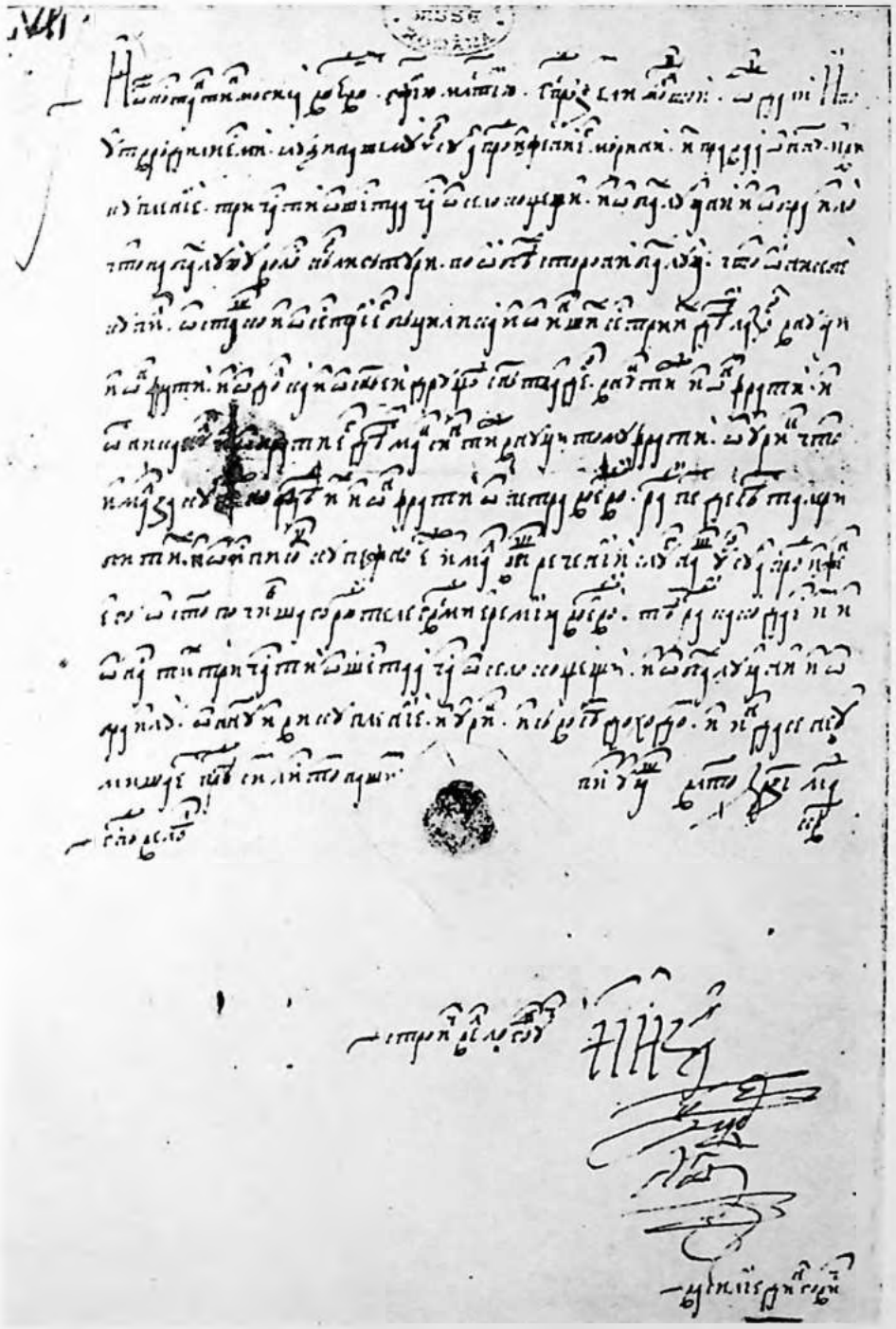

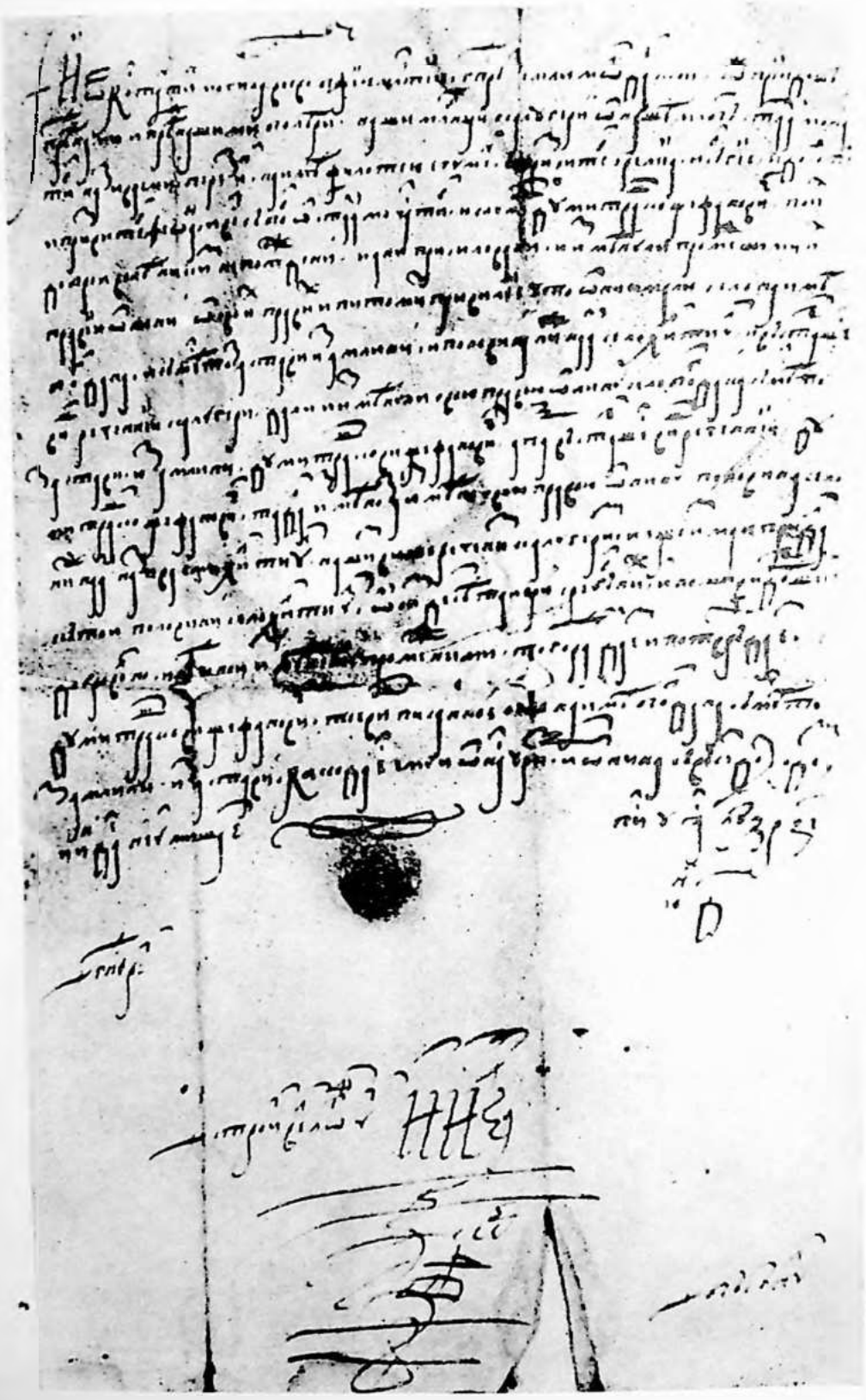

Doc. Nr. 295 (pag. 223)

Doc. Nr. 308 (pag. 232)

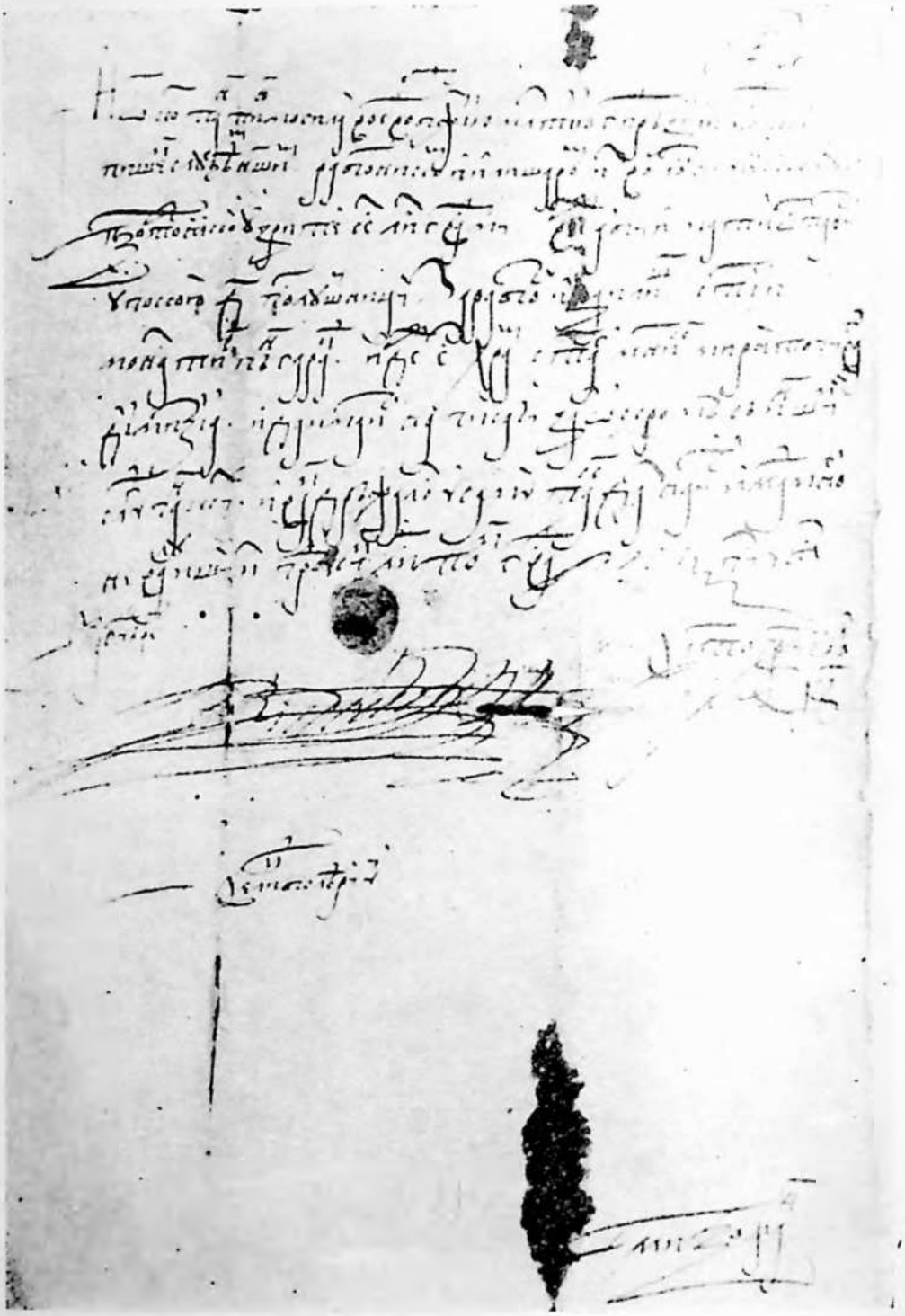

Doc. Nr. 320 (pag. 248—249)

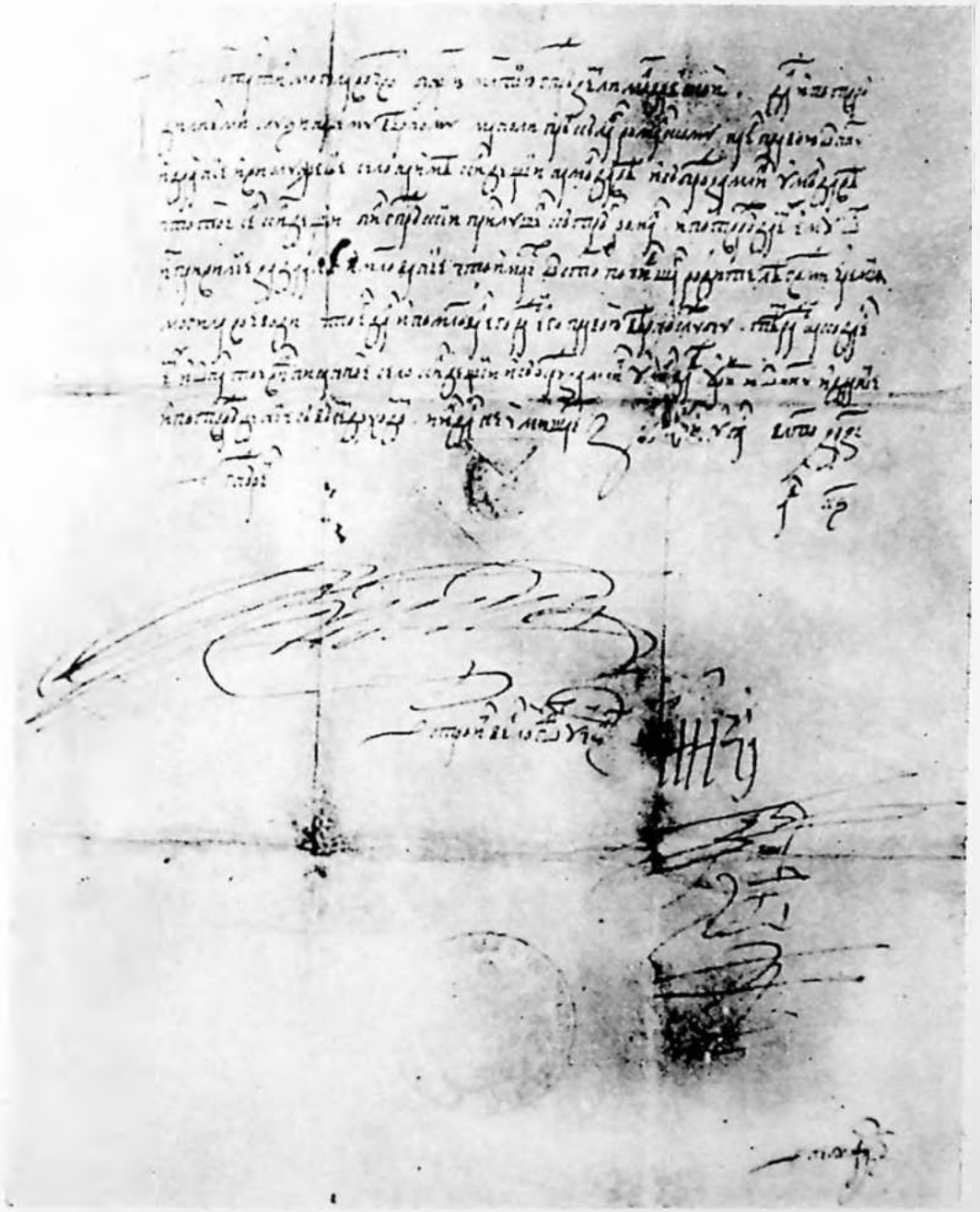

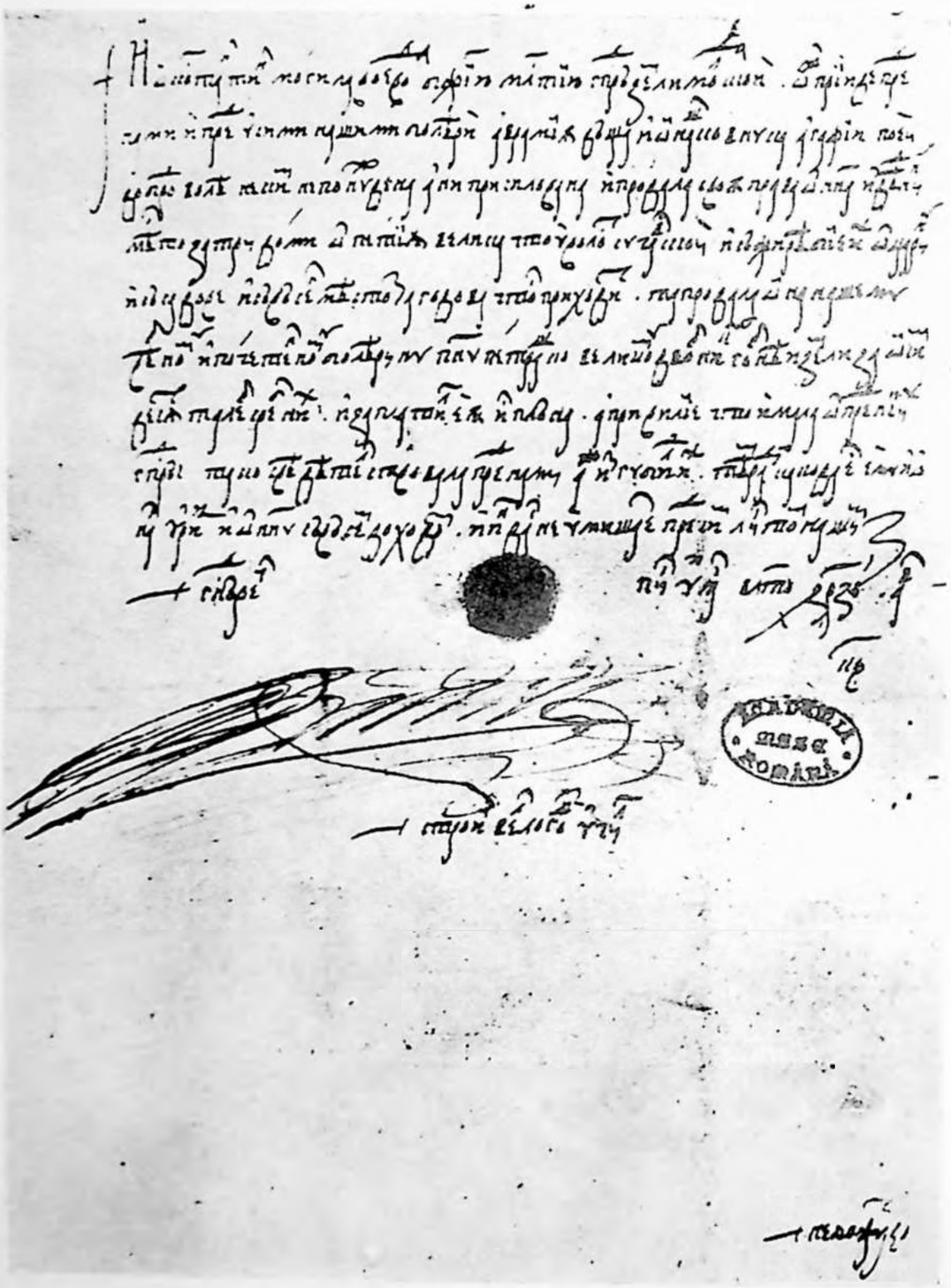

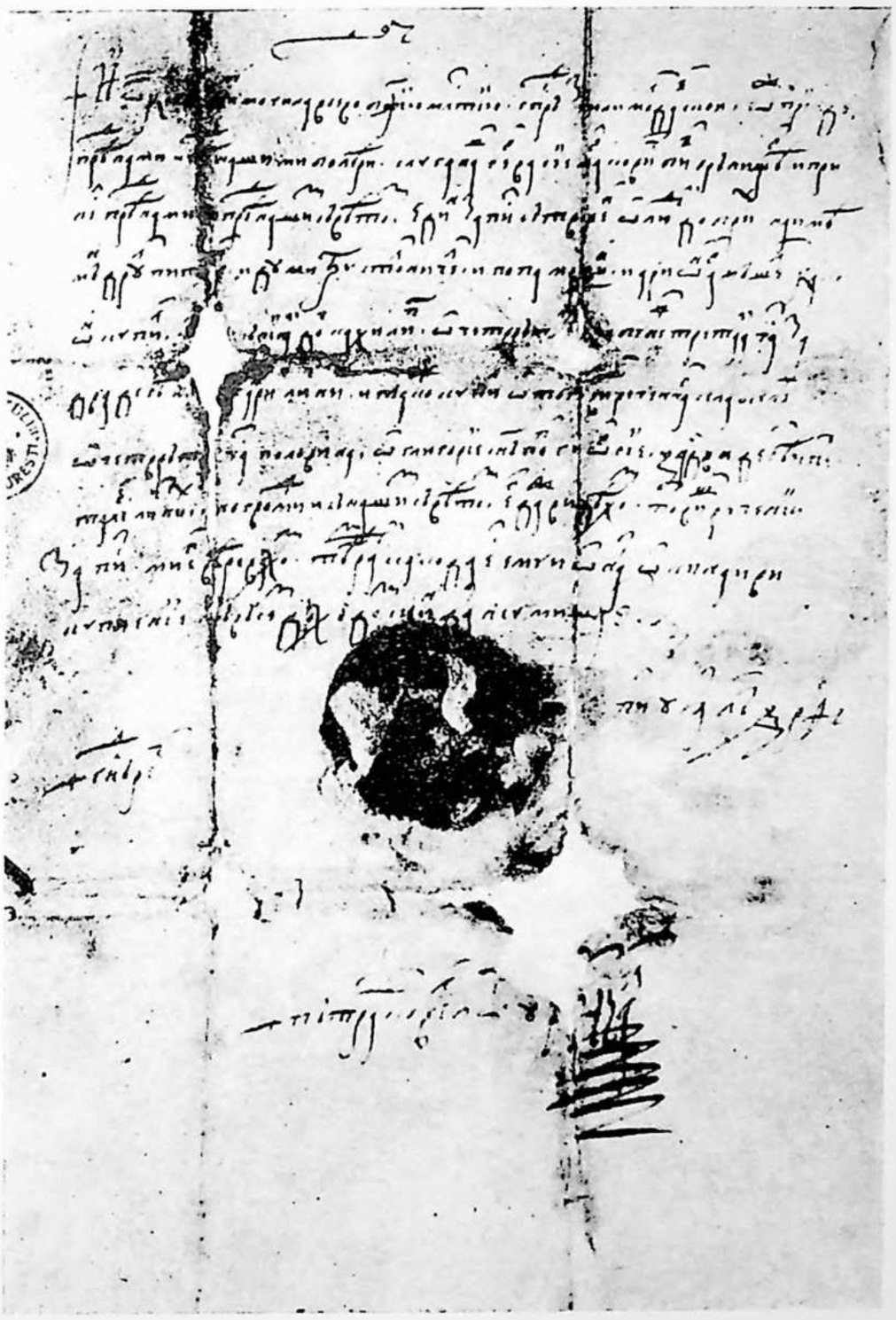

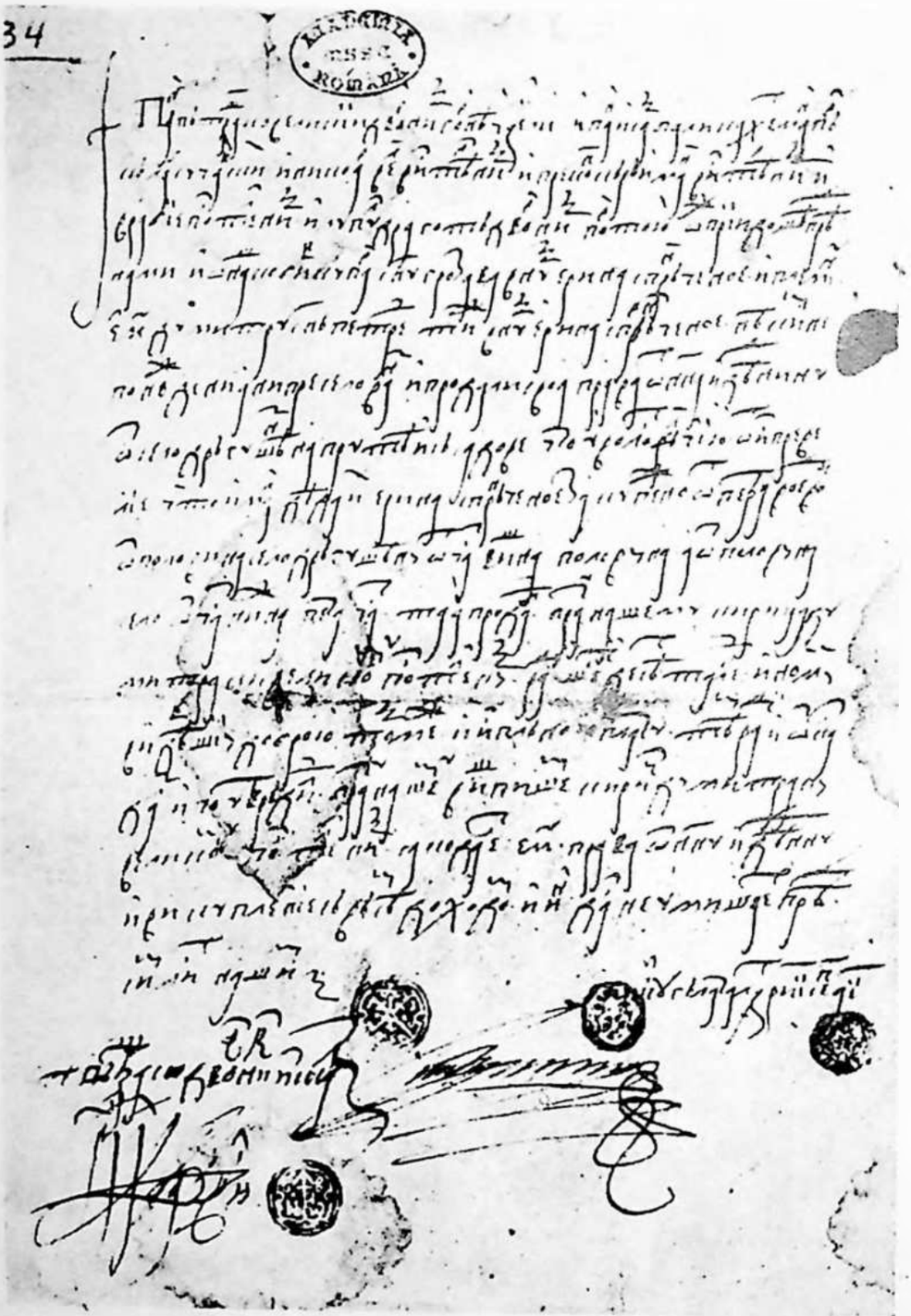

Doc. Nr. 330 (pag. 254—255)

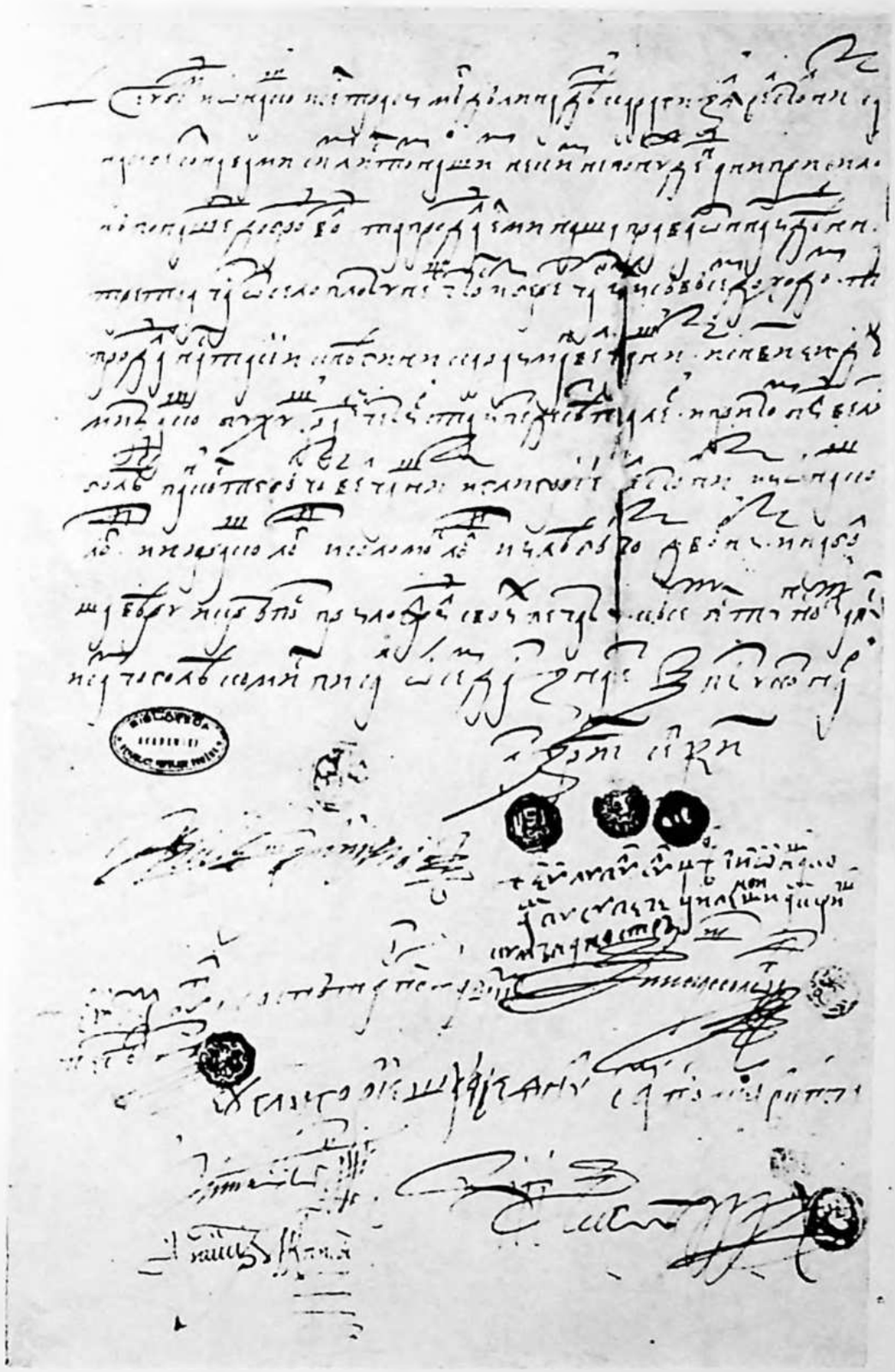

Doc. Nr. 335 (pag. 258)

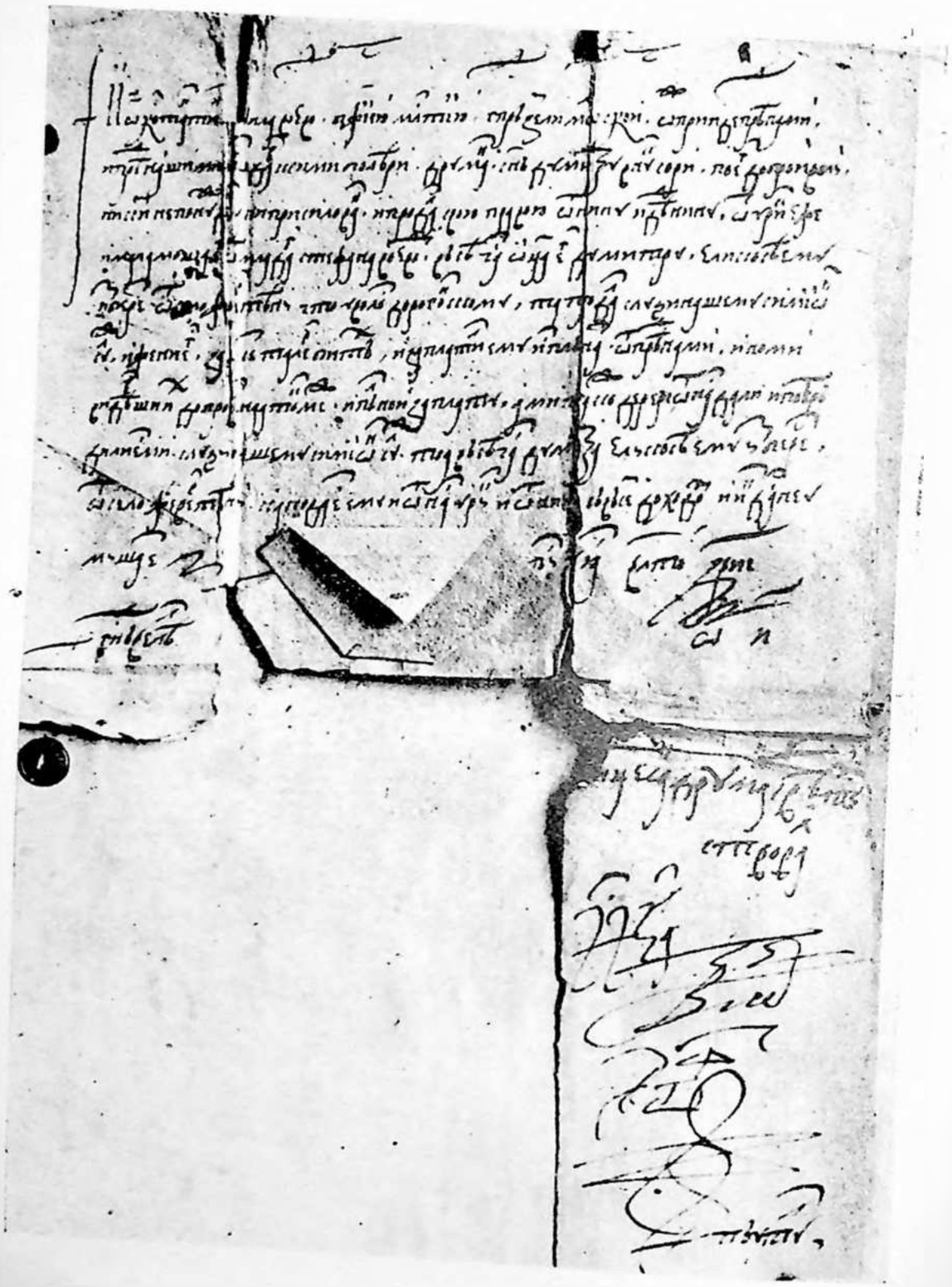

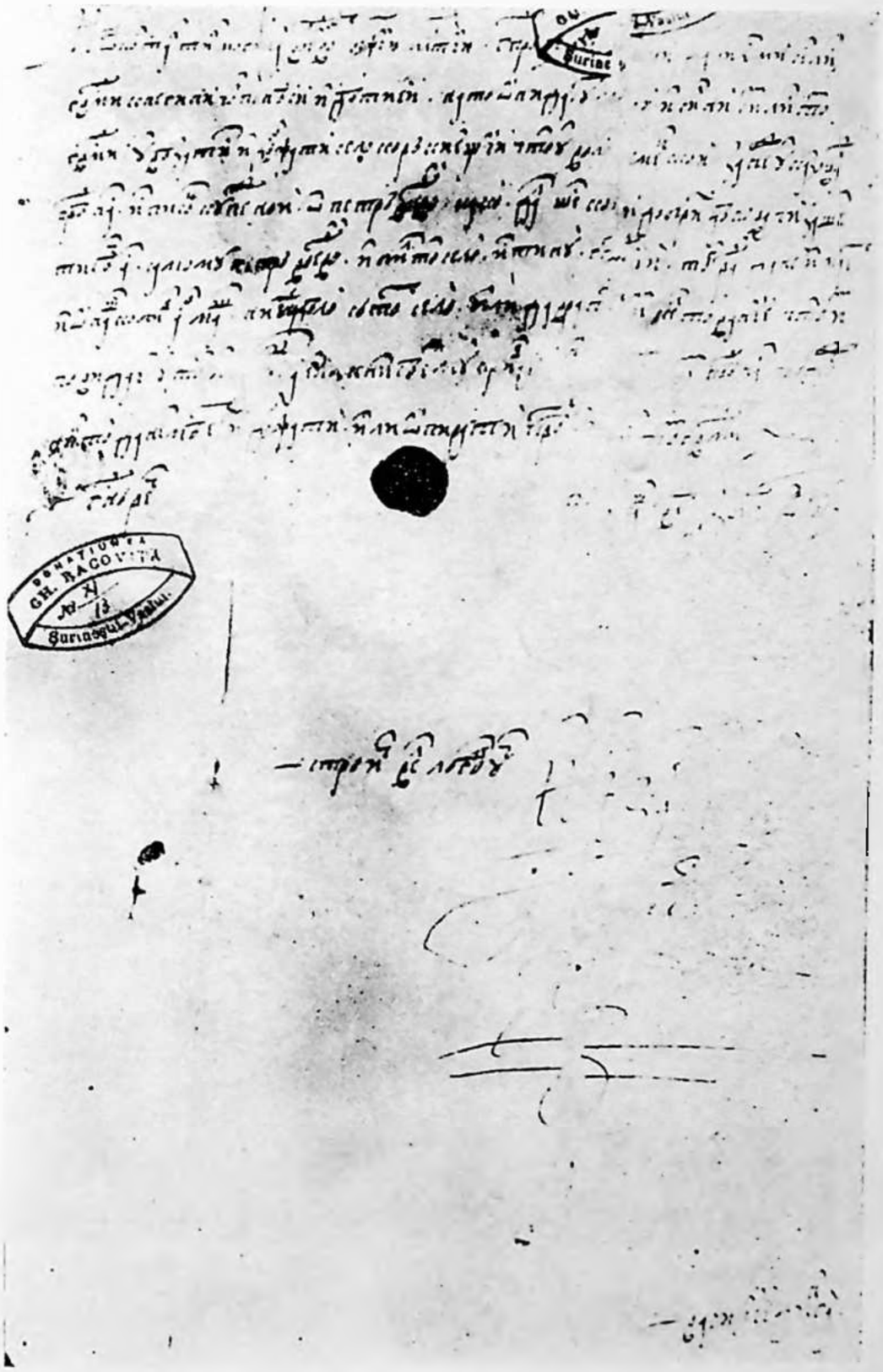

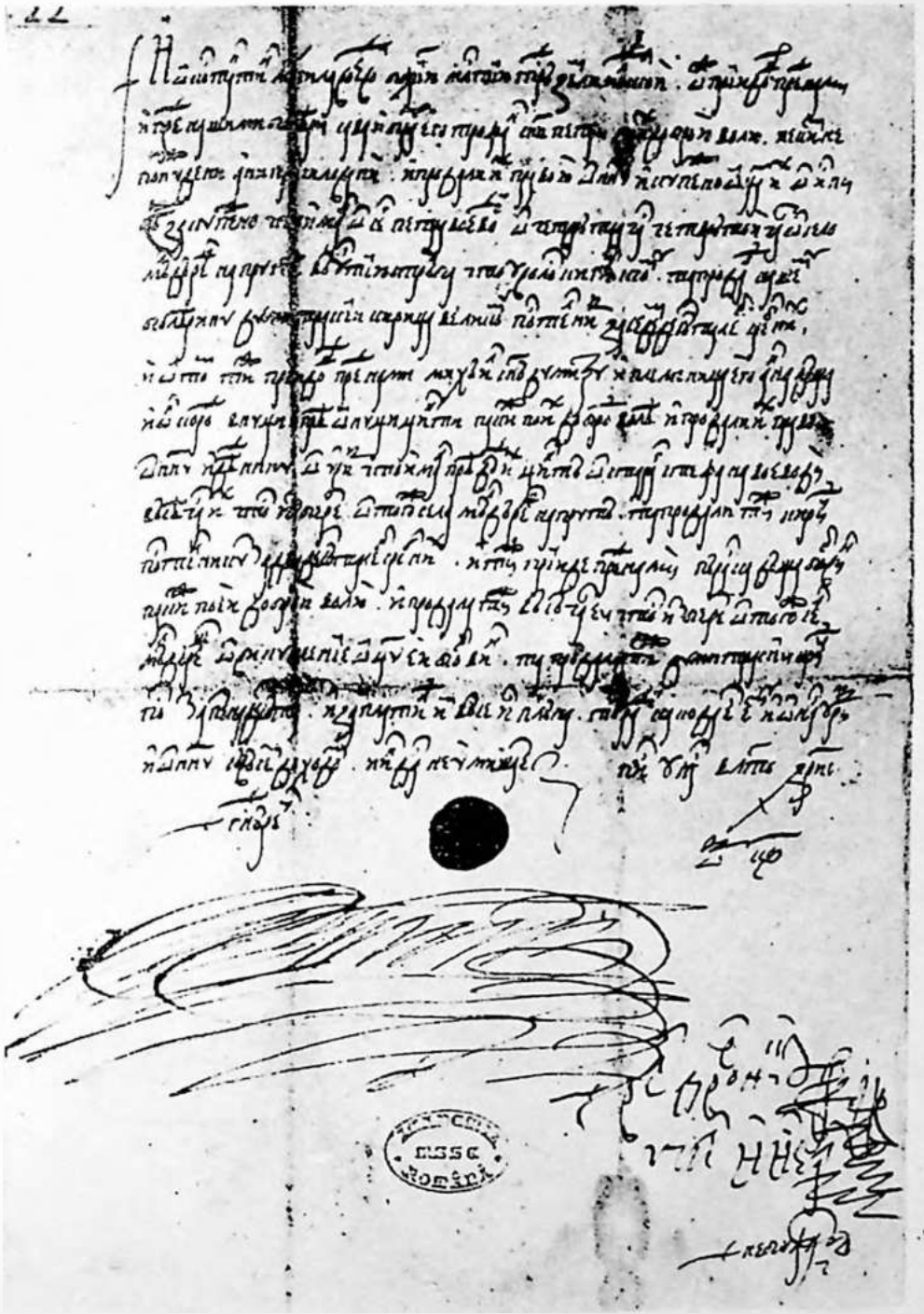

Doc. Nr. 340 (pag .261—262)

Doc. Nr. 341 (pag. 262)

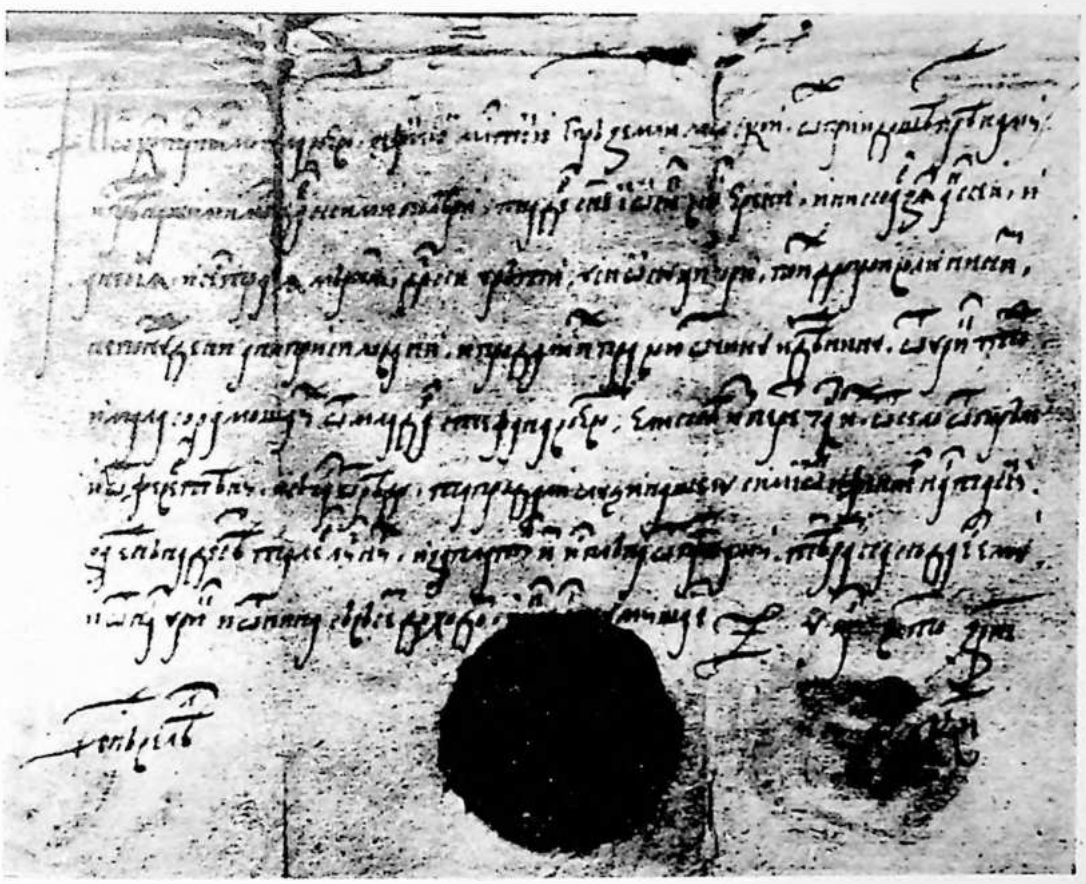

Doc. Nr. 342 (pag. 262—263)

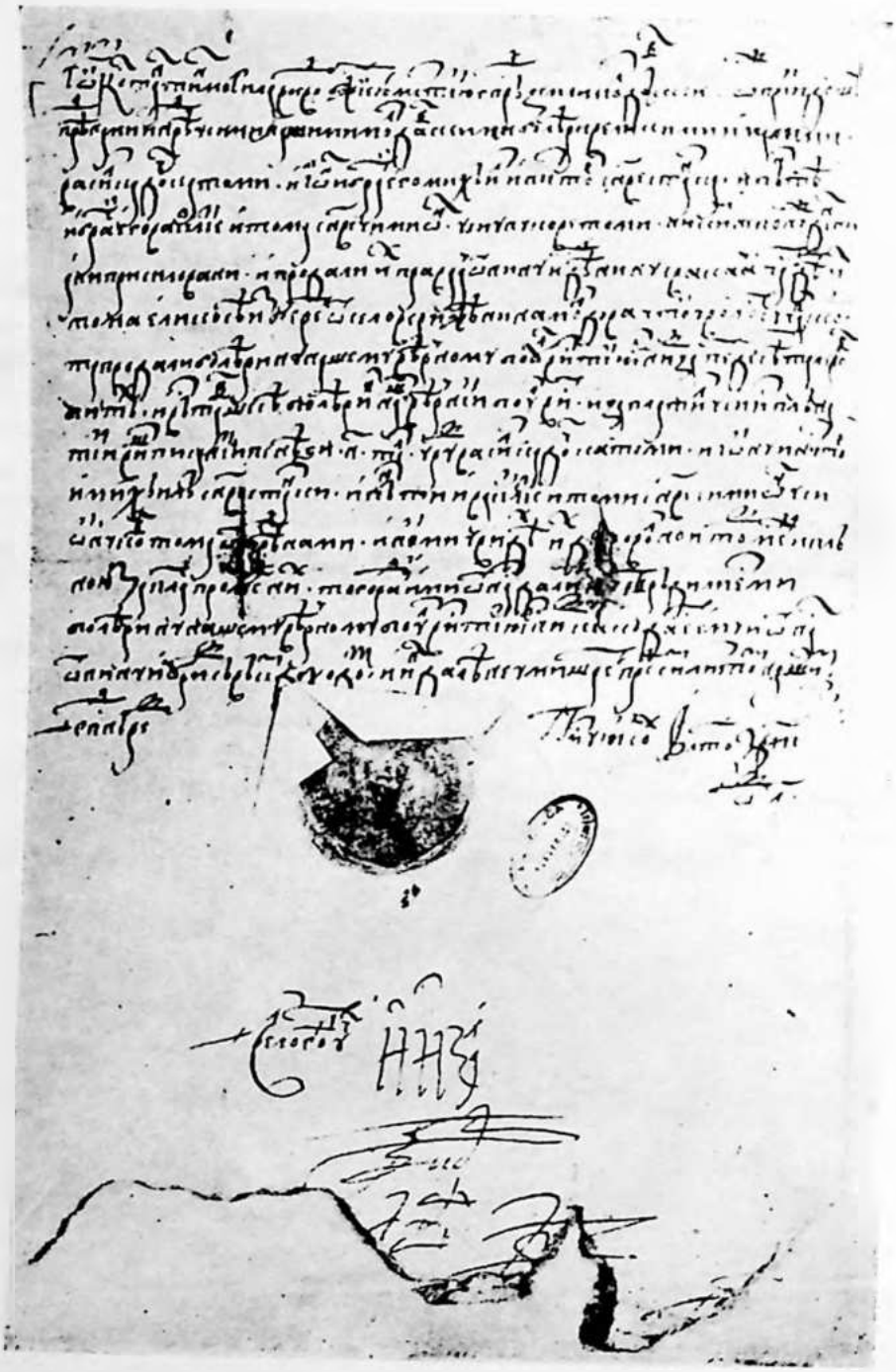

Doc. Nr. 346 (pag. 265—266)

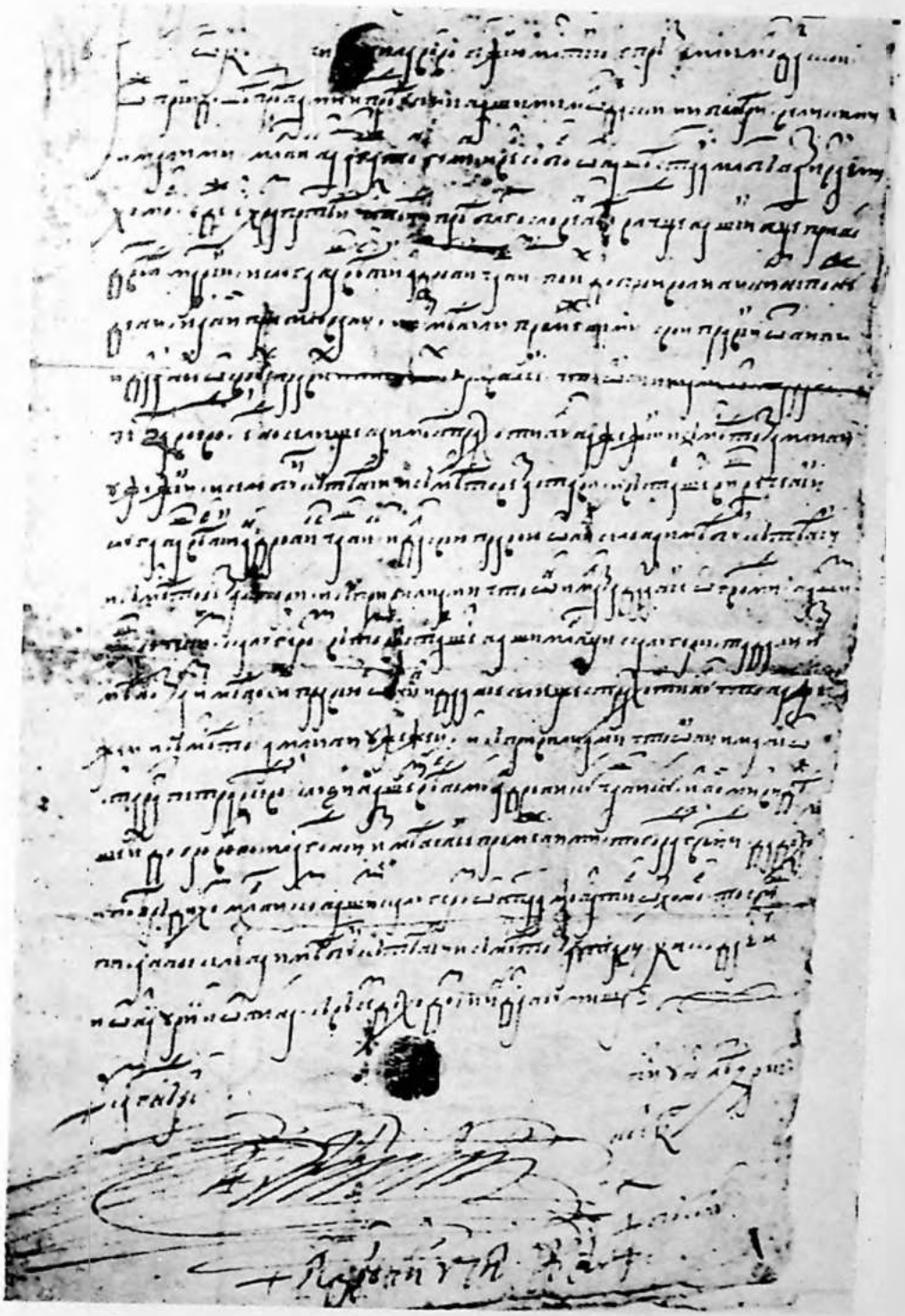

Doc. Nr. 349 (pag. 267—268)

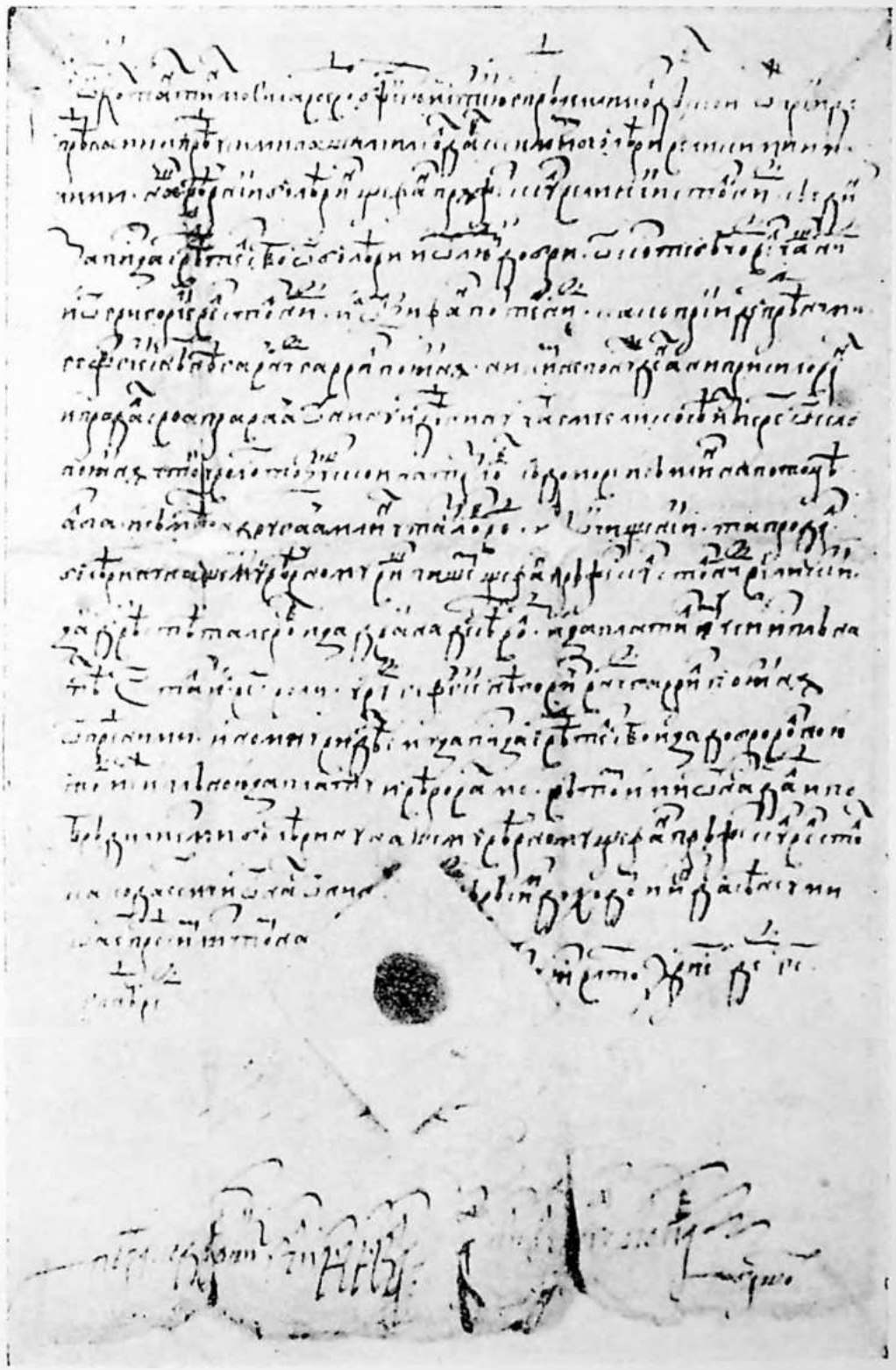

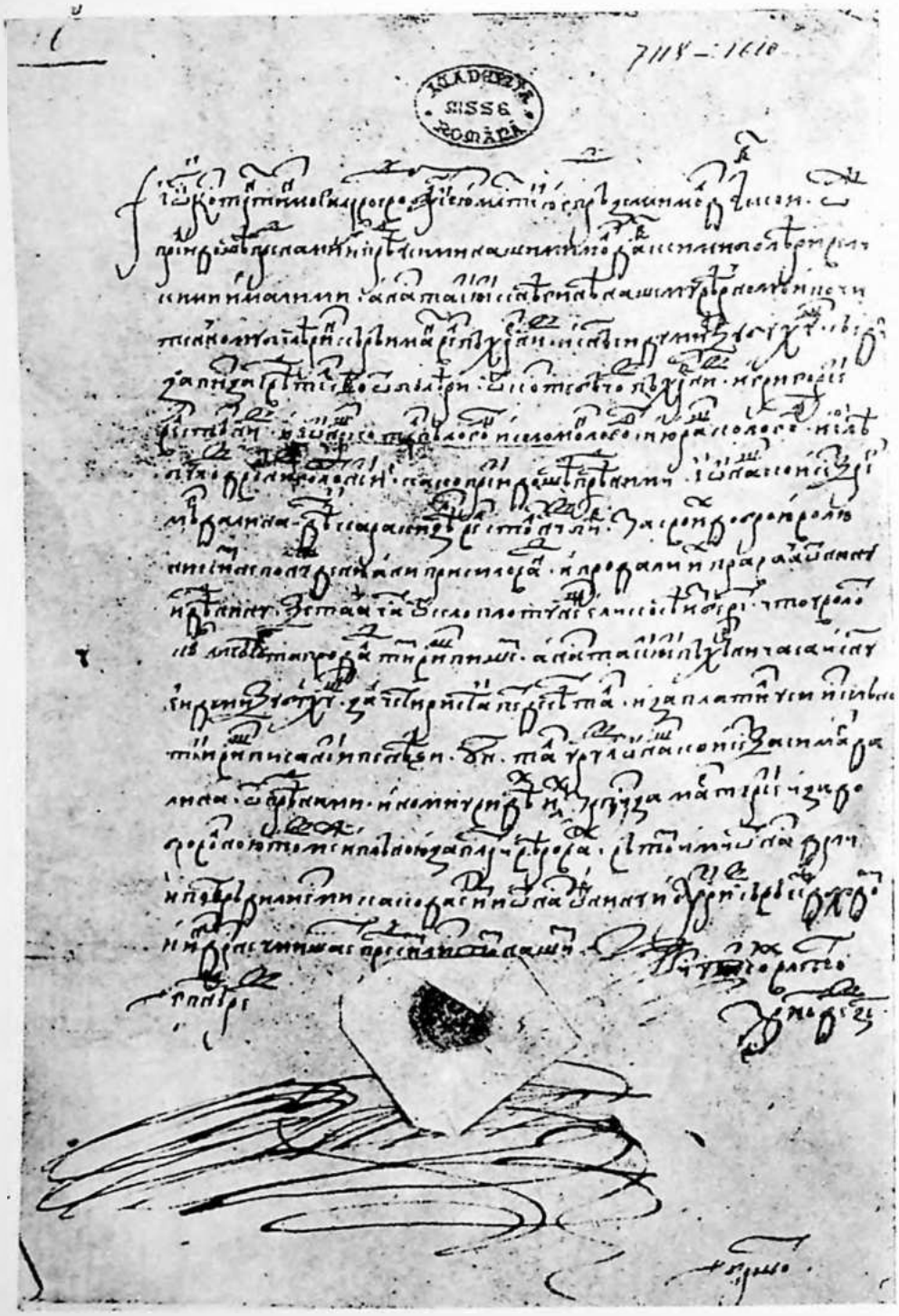

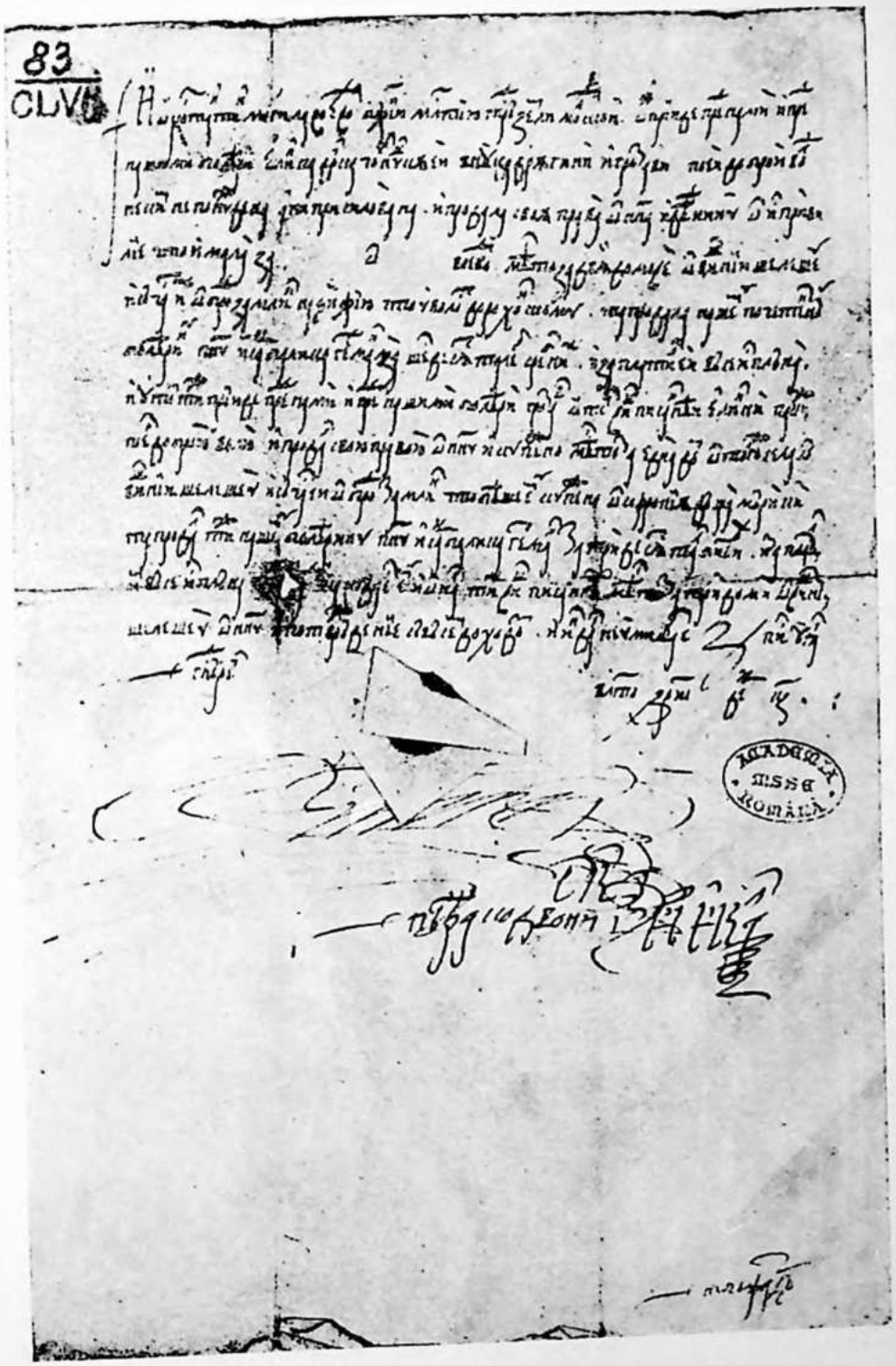
83
CLVI

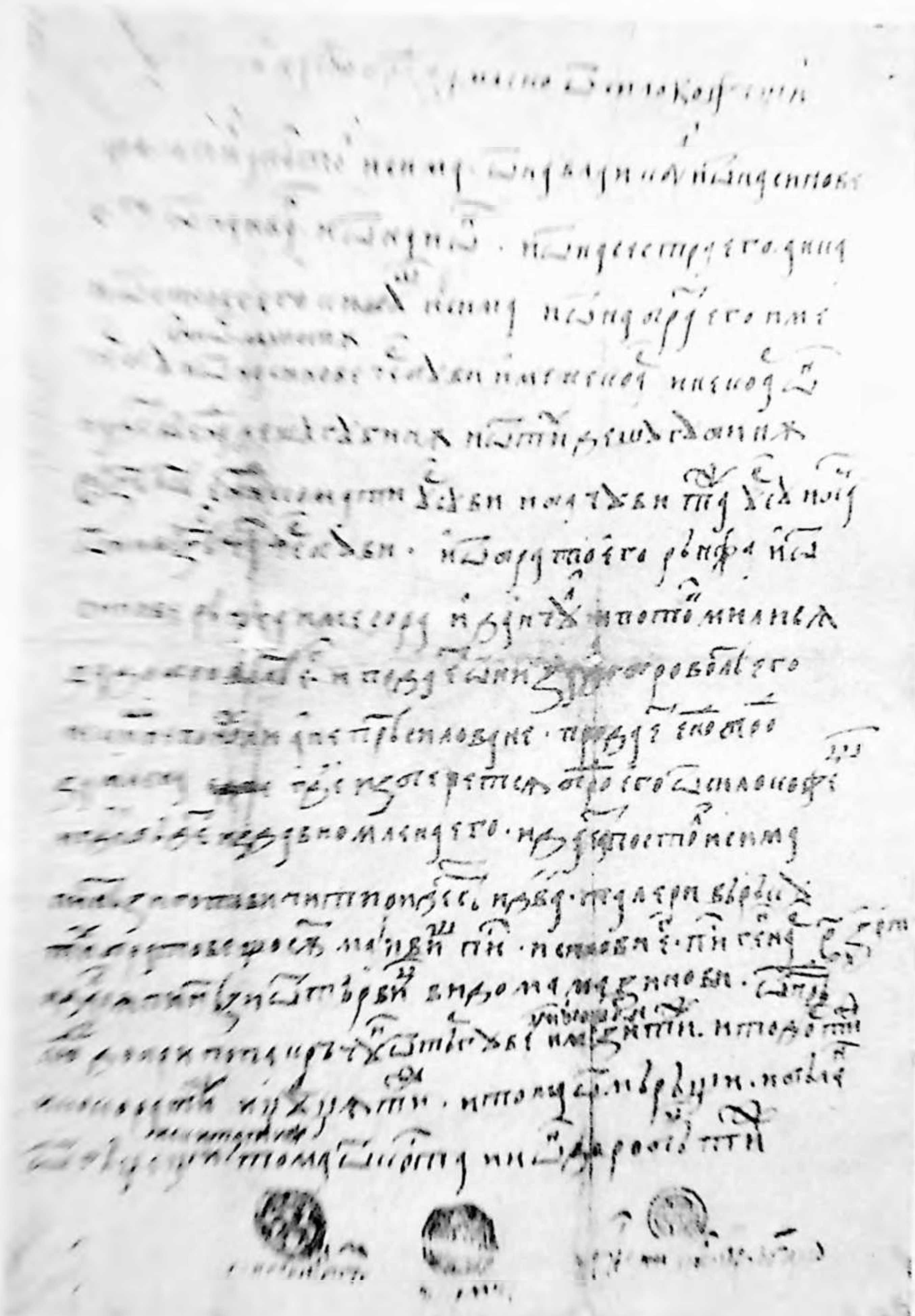

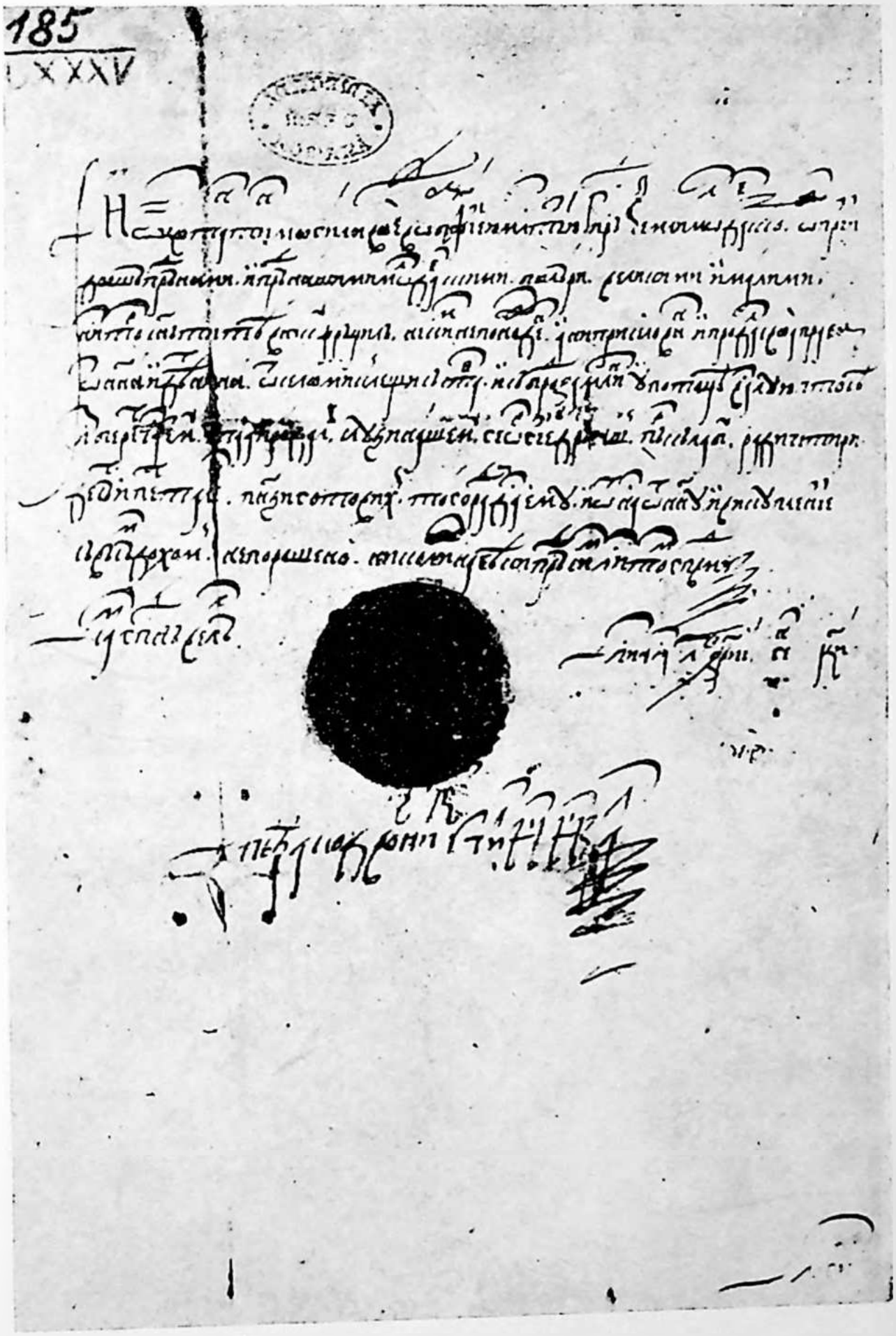

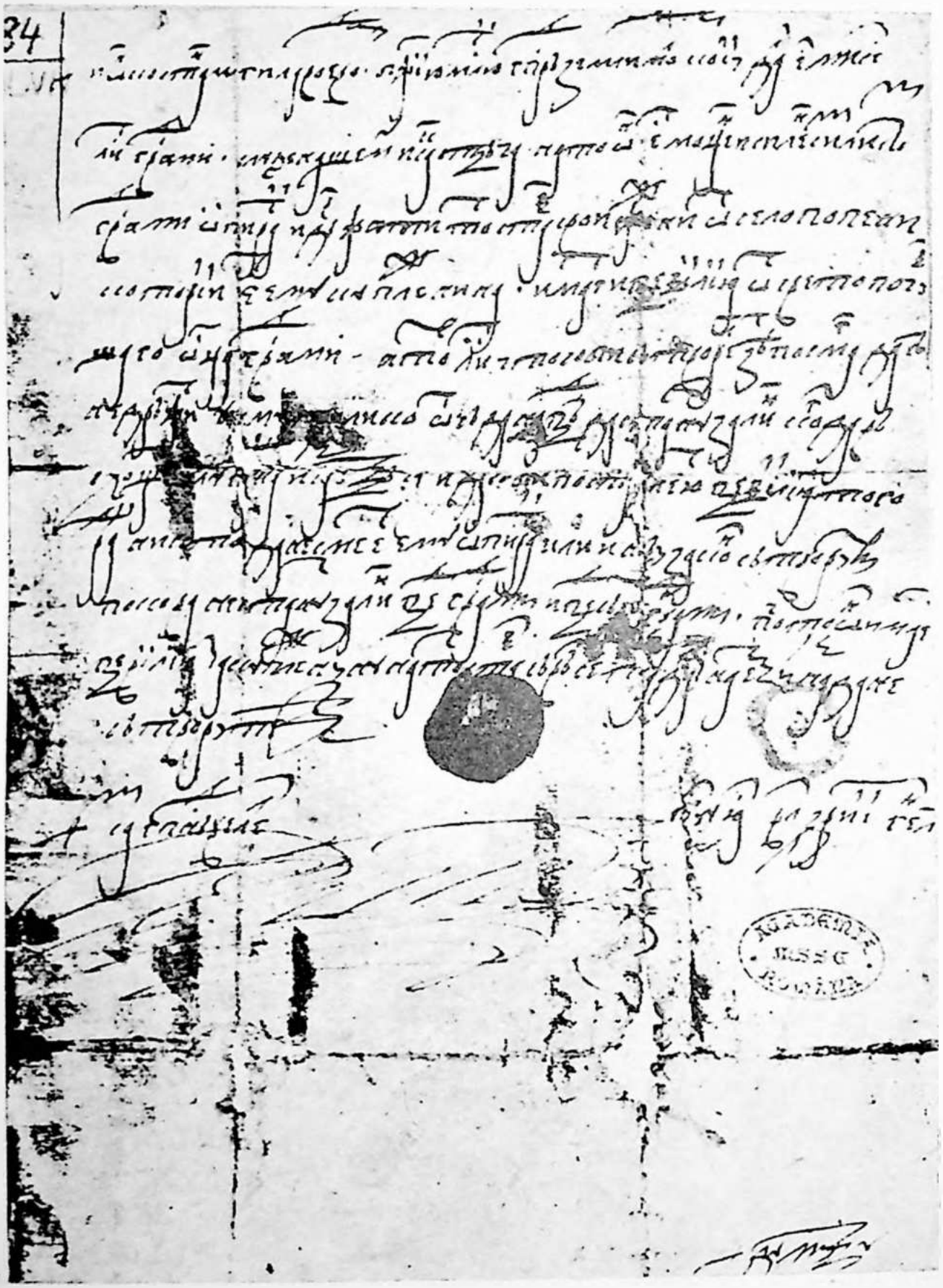

Doc. Nr. 369 (pag. 289)

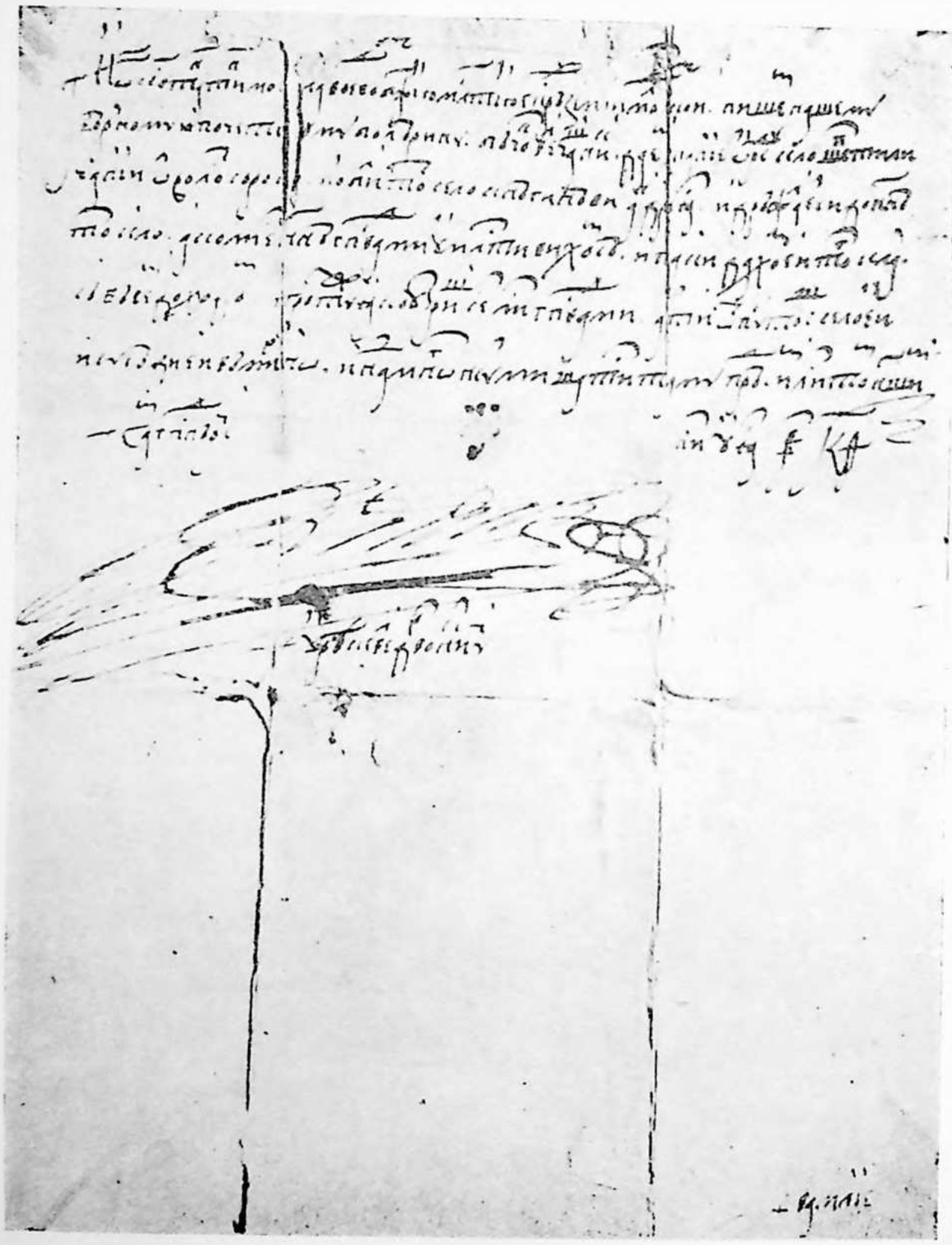

Doc. Nr. 371 (pag. 281—282)

Doc. Nr. 375 (pag. 284—285)

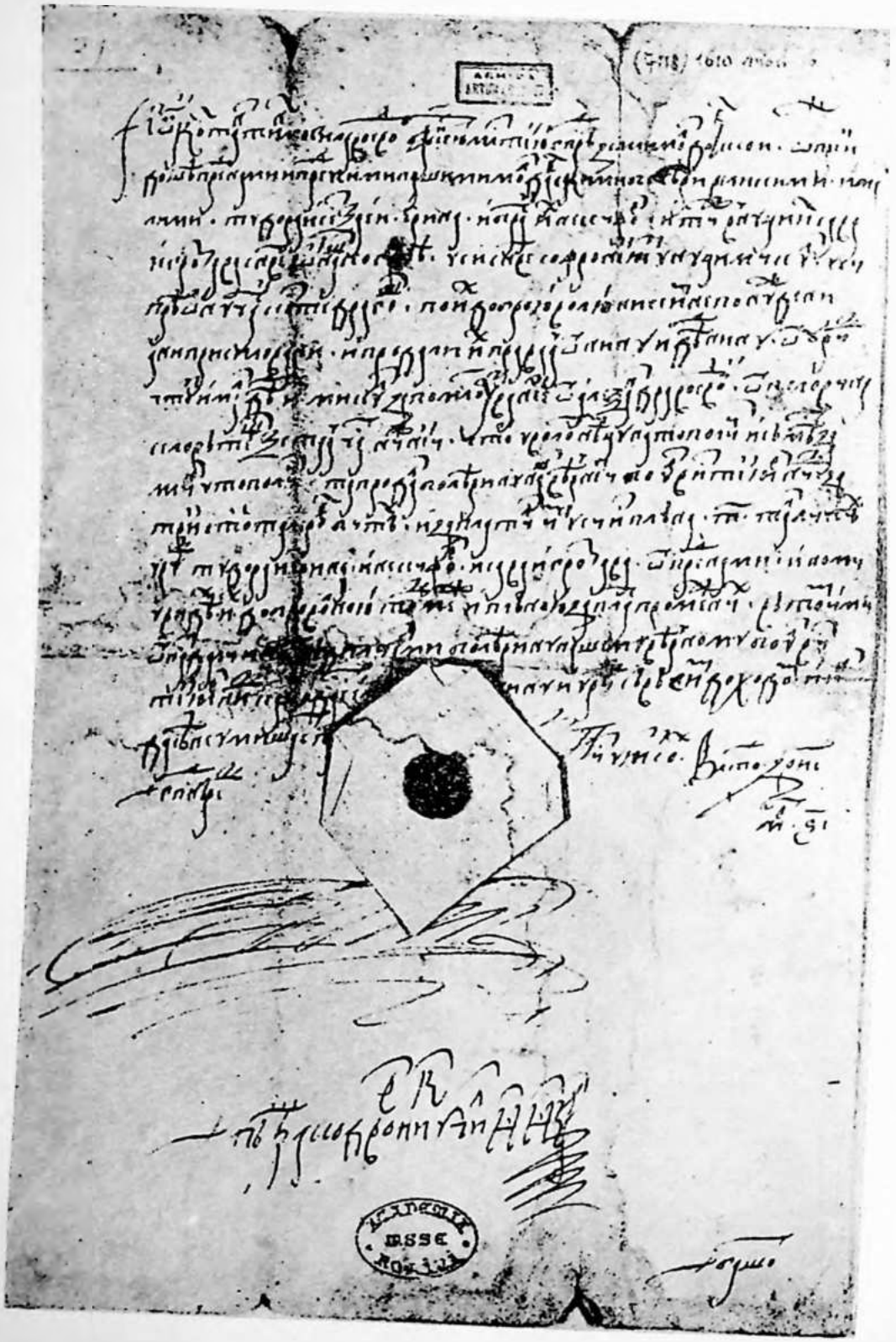

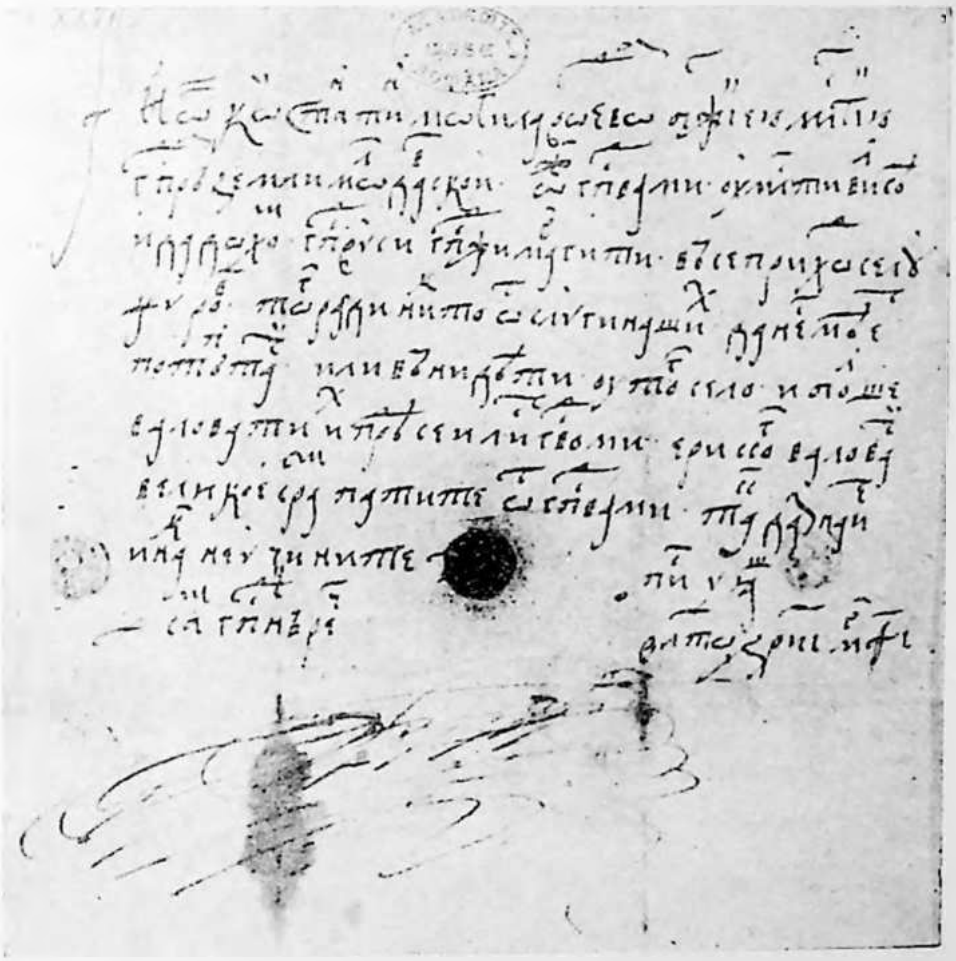

Doc. Nr. 380 (pag. 287—288)

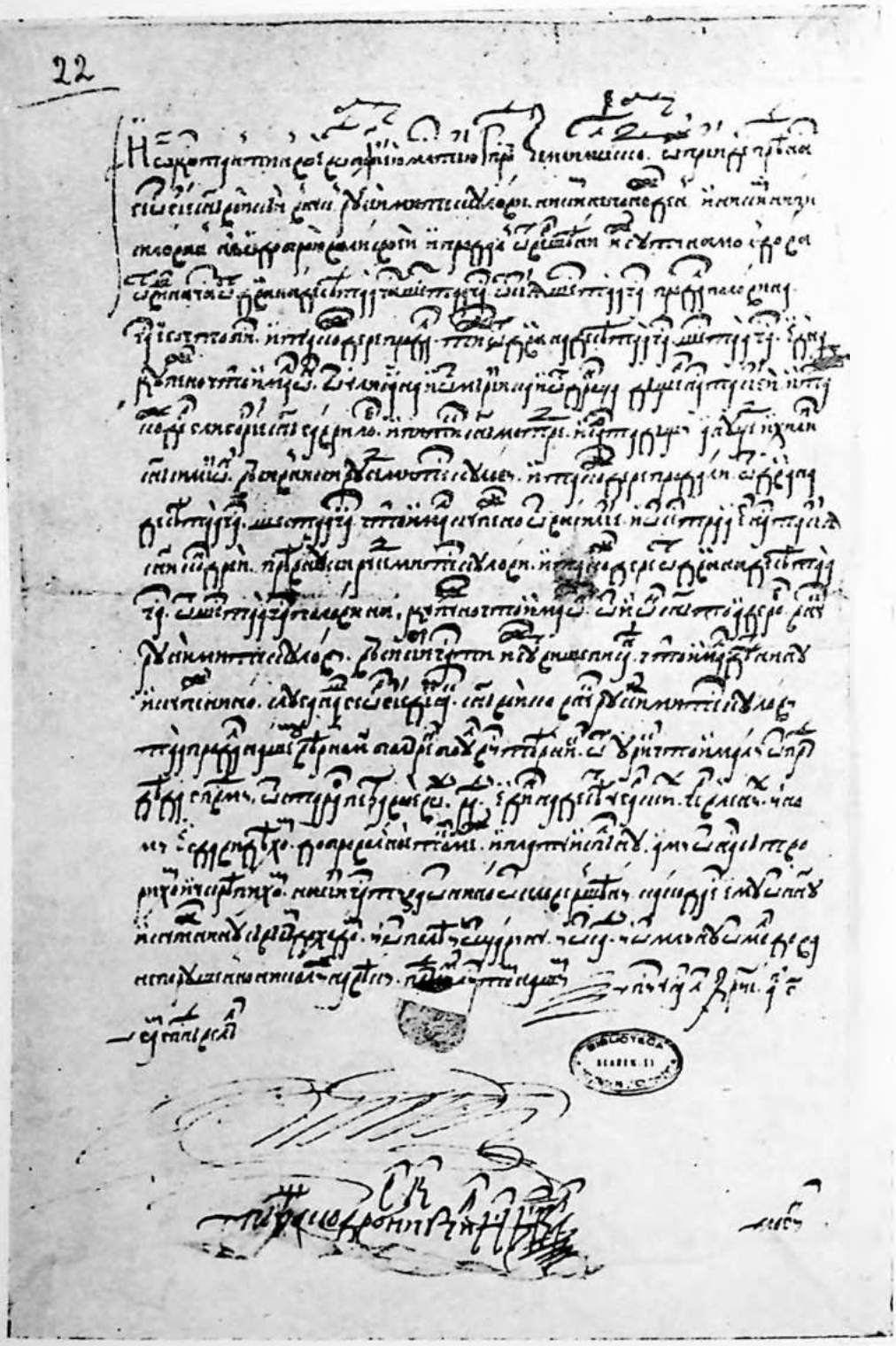

Doc. Nr. 386 (pag. 291—292)

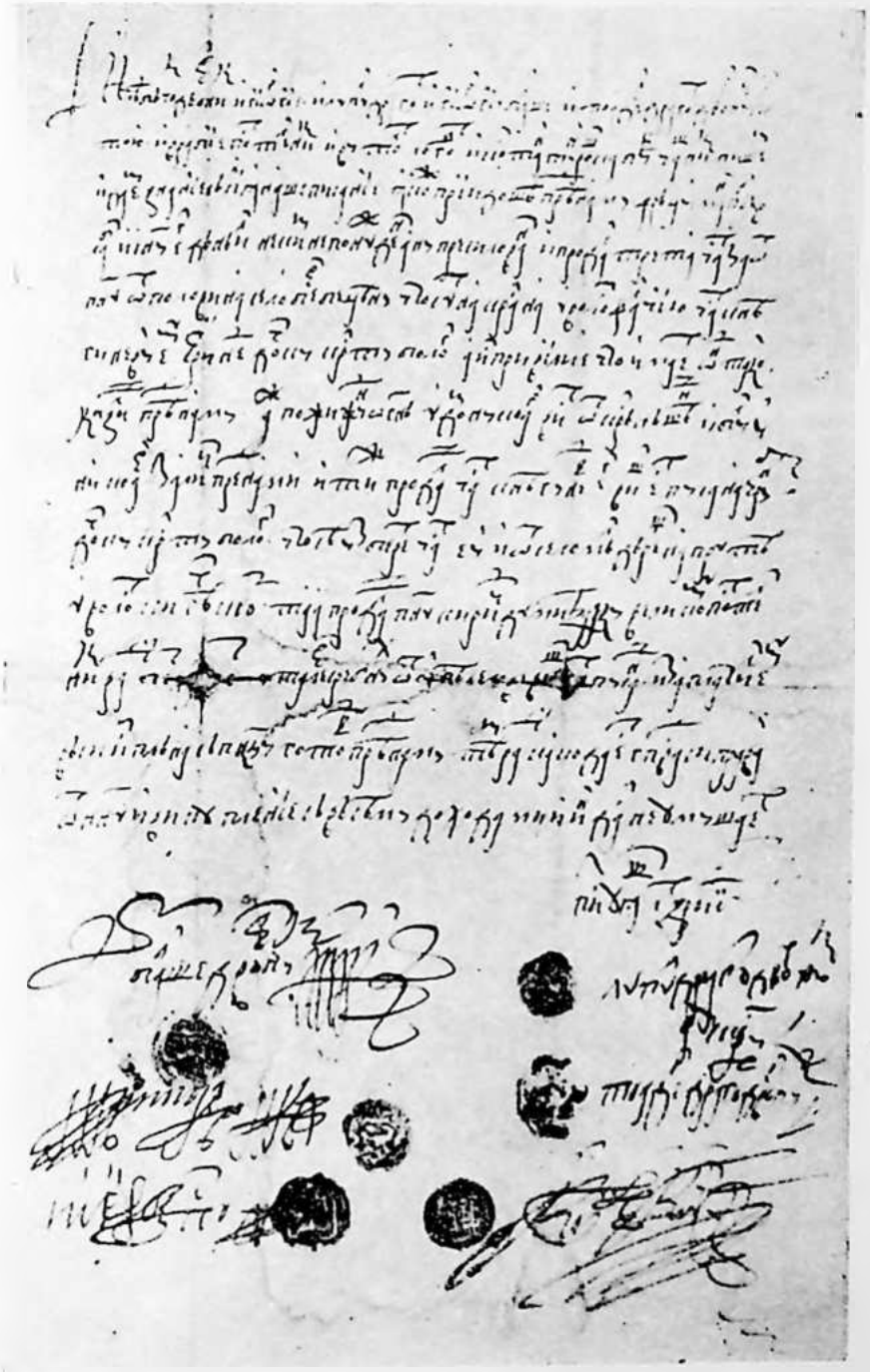

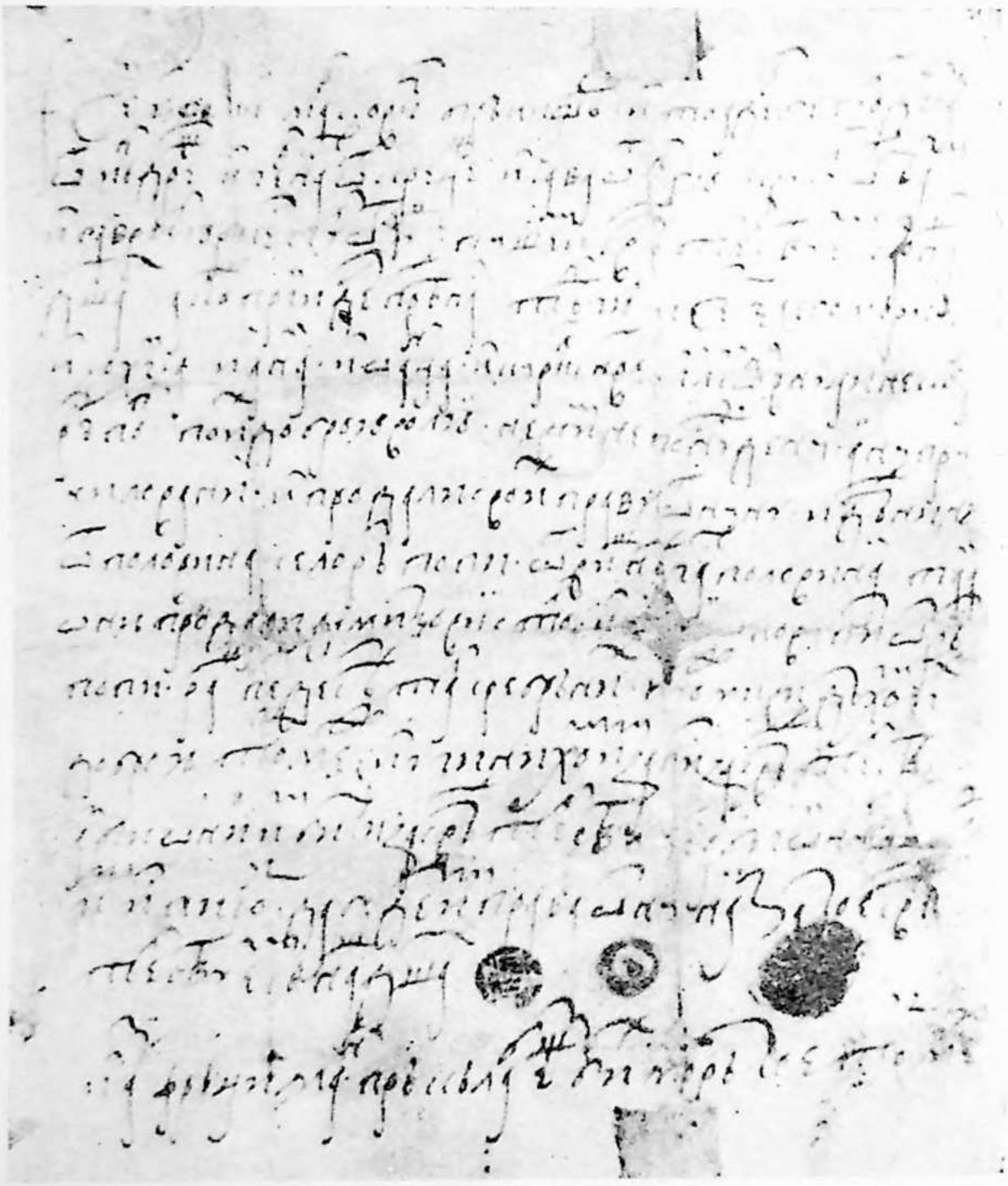

Doc. Nr. 393 (pag. 296—297)

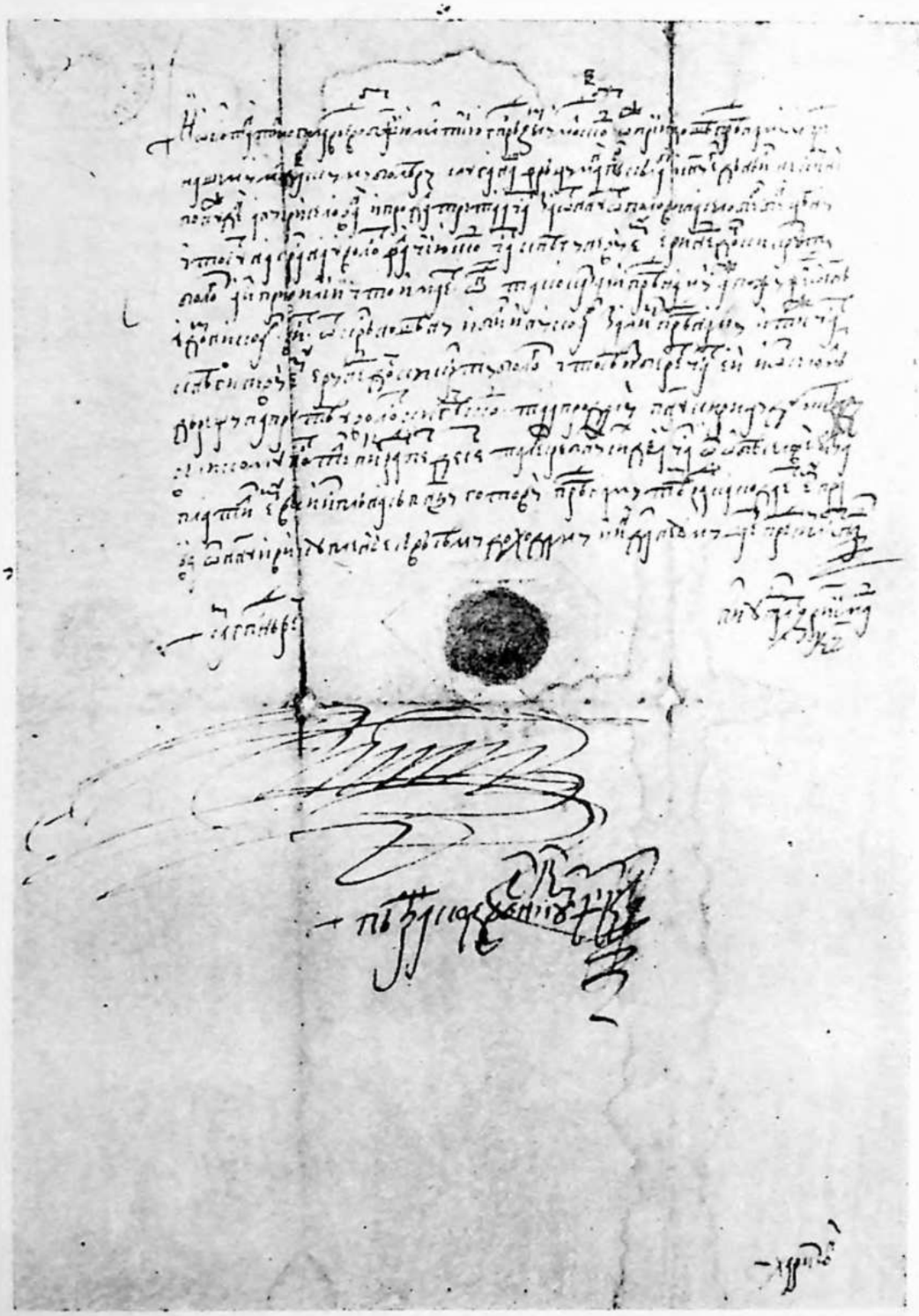

Doc. Nr. 395 (pag. 297—298)

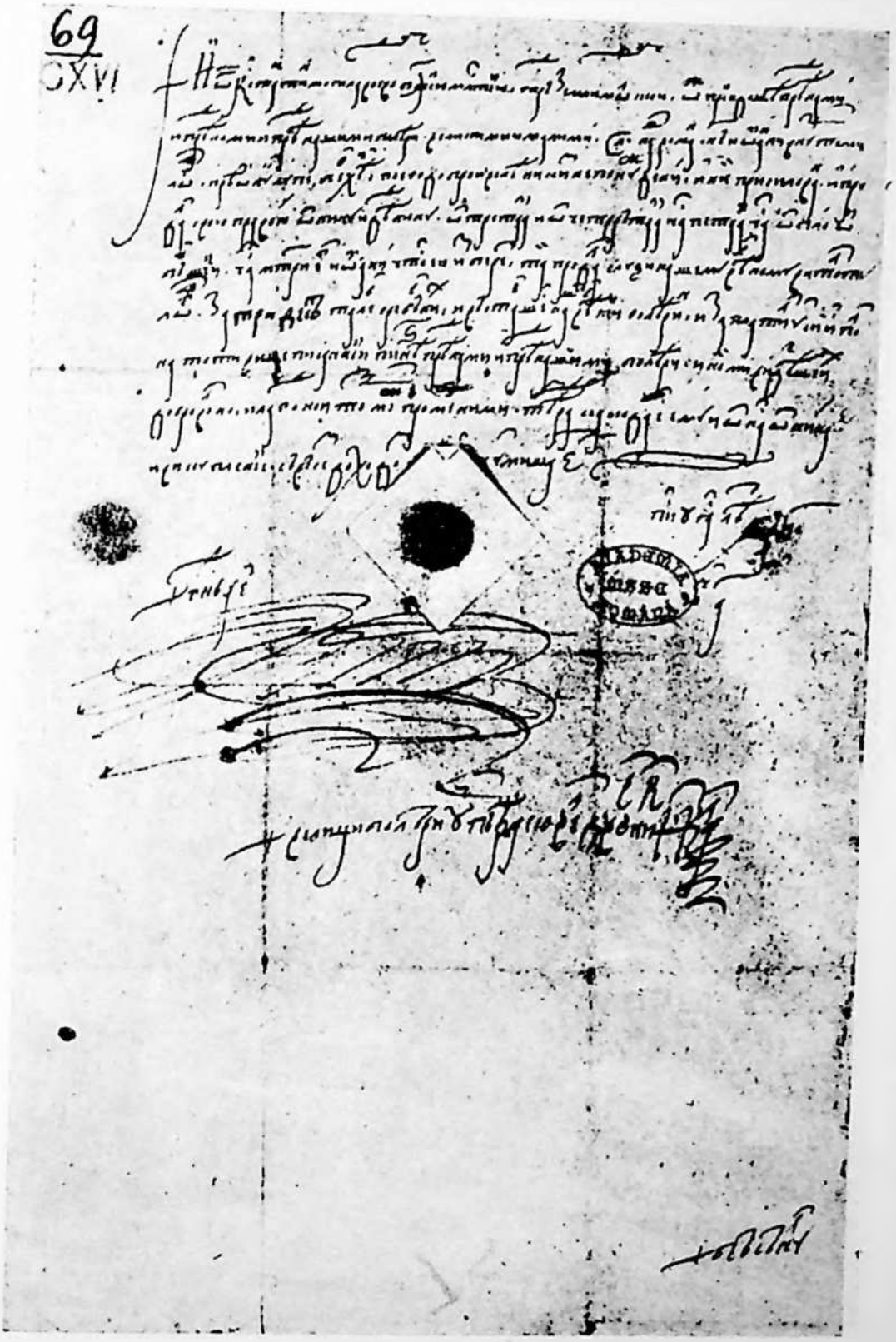

Doc. Nr. 399 (pag. 300)

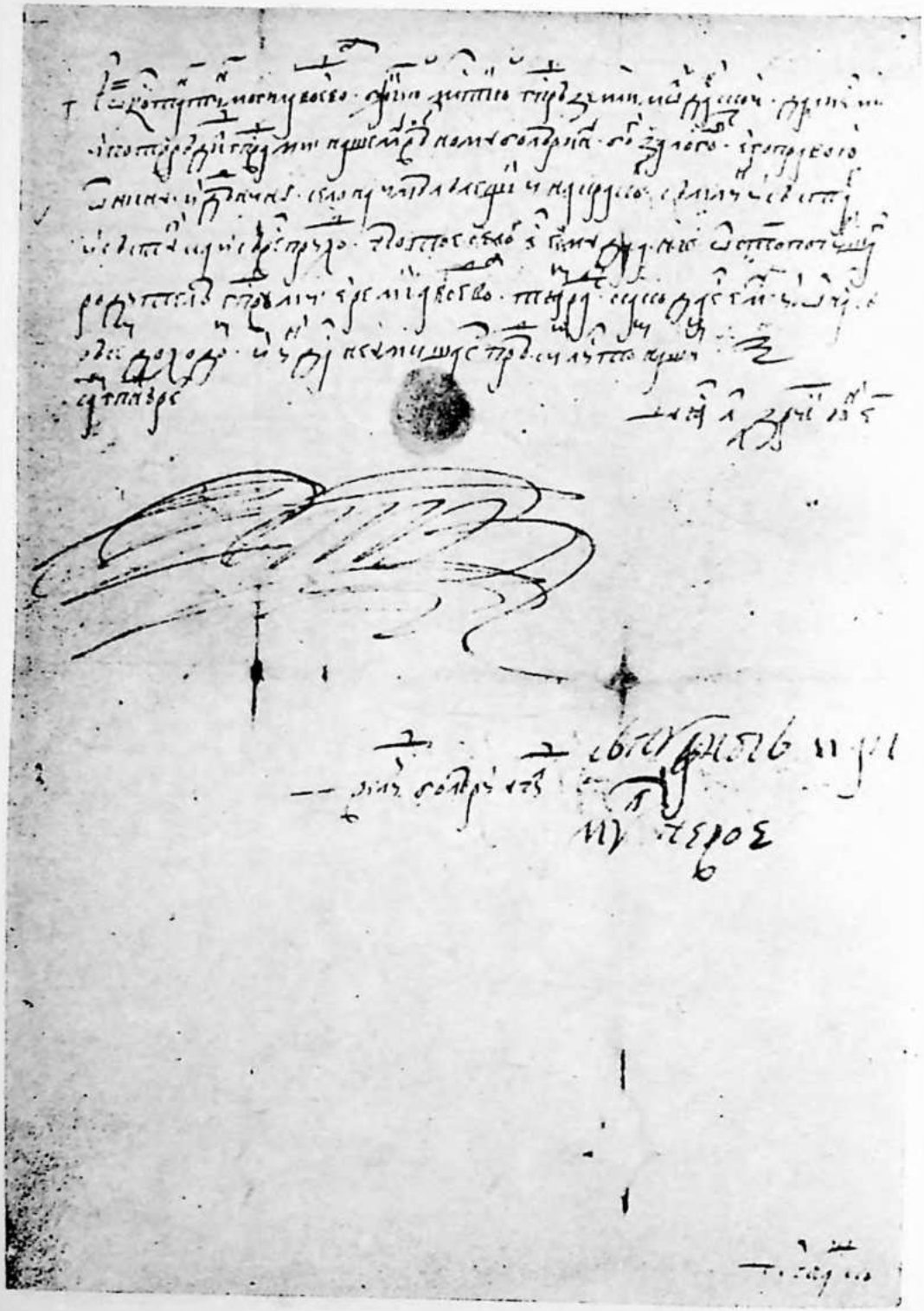

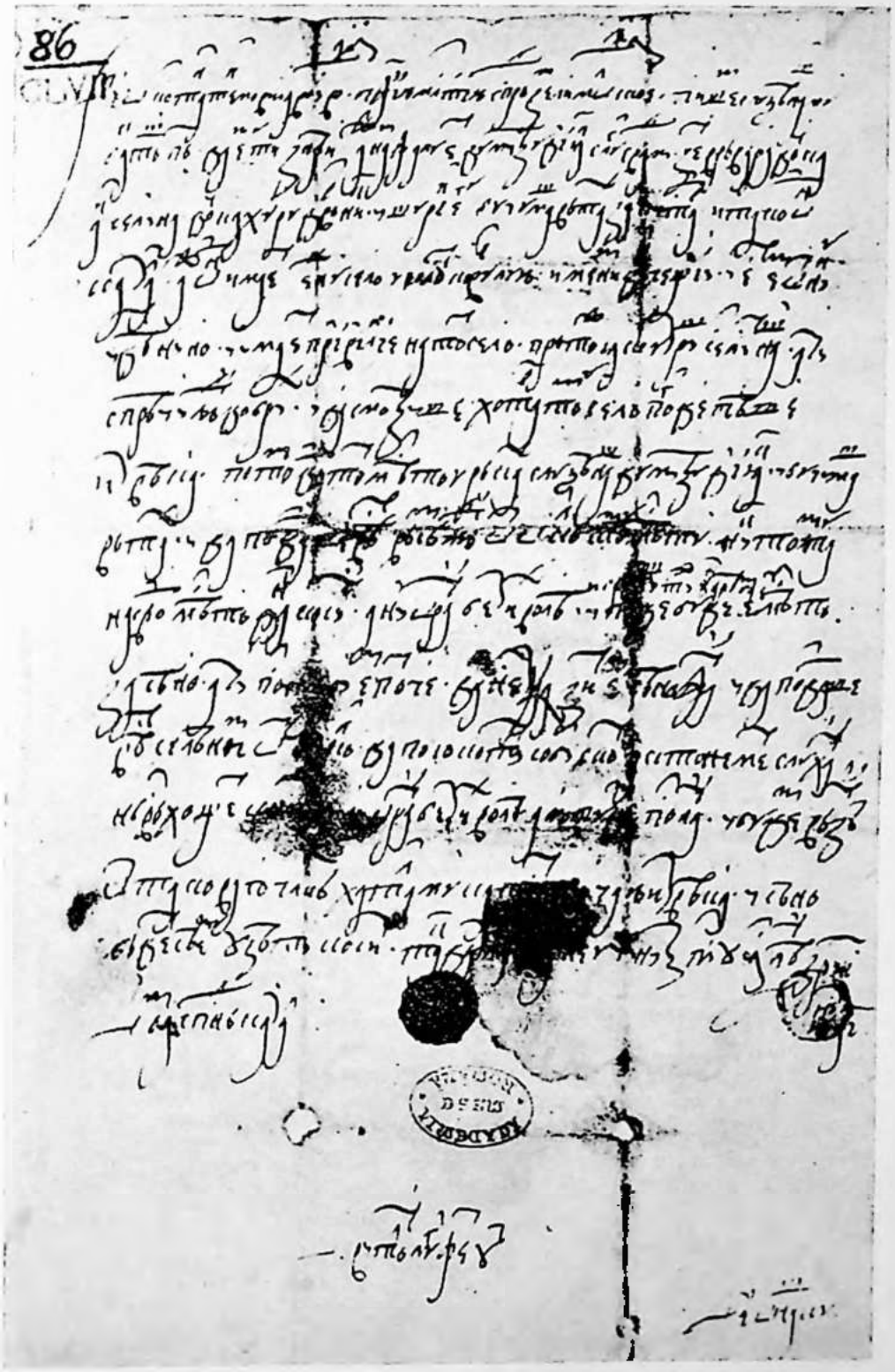

Doc. Nr. 402 (pag. 302—303)

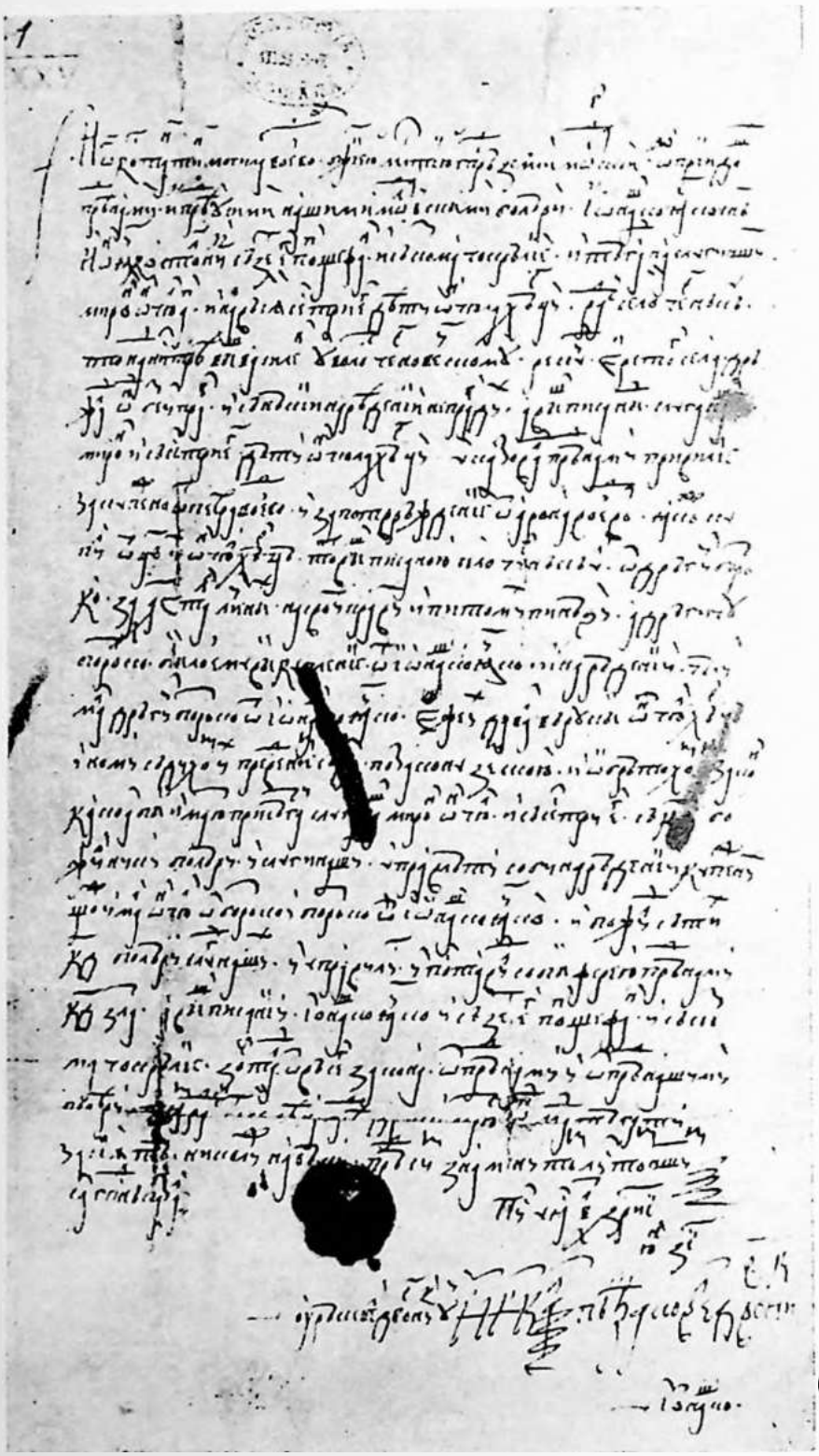

Doc. Nr. 407 (pag. 305—306)

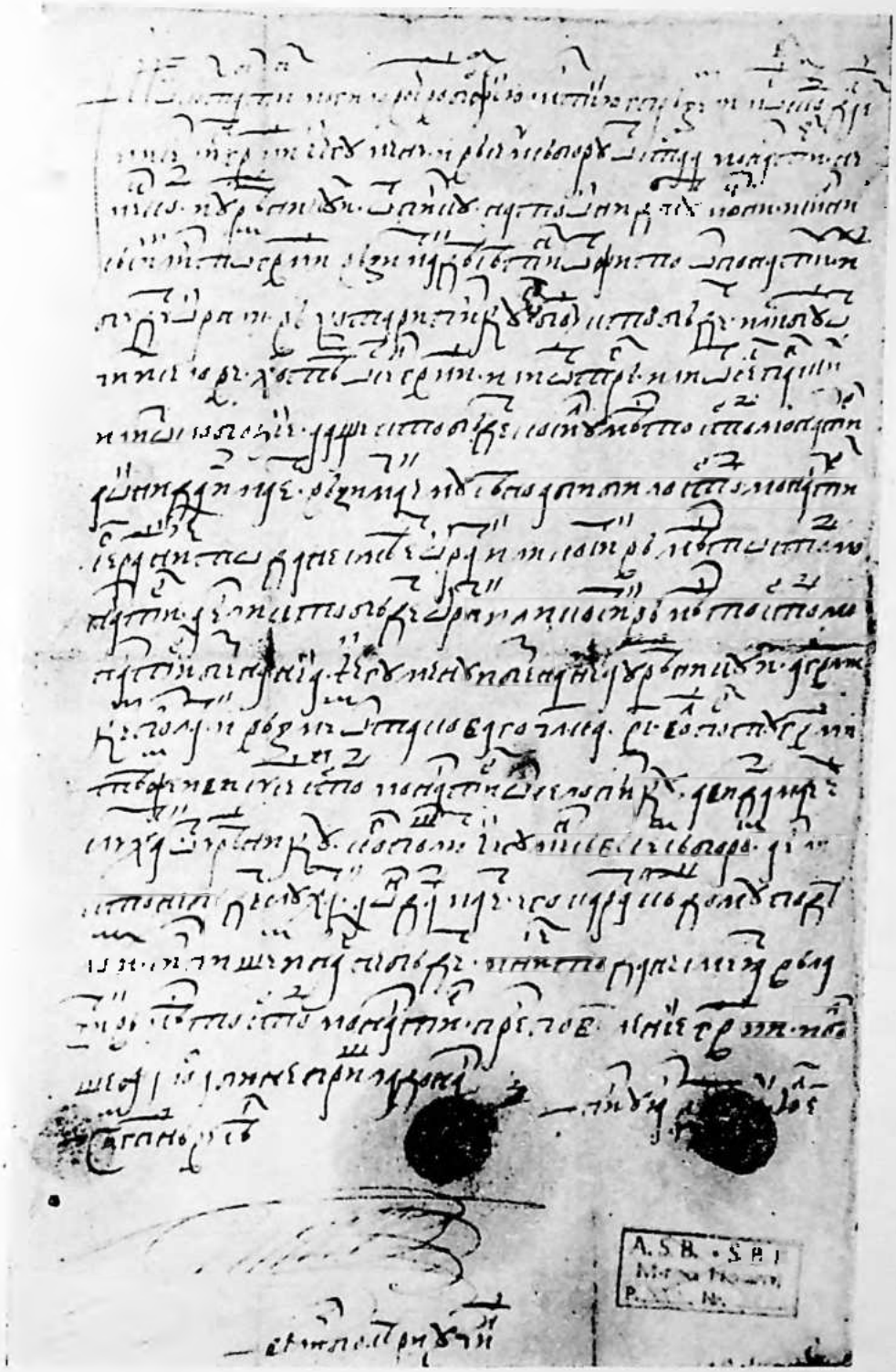

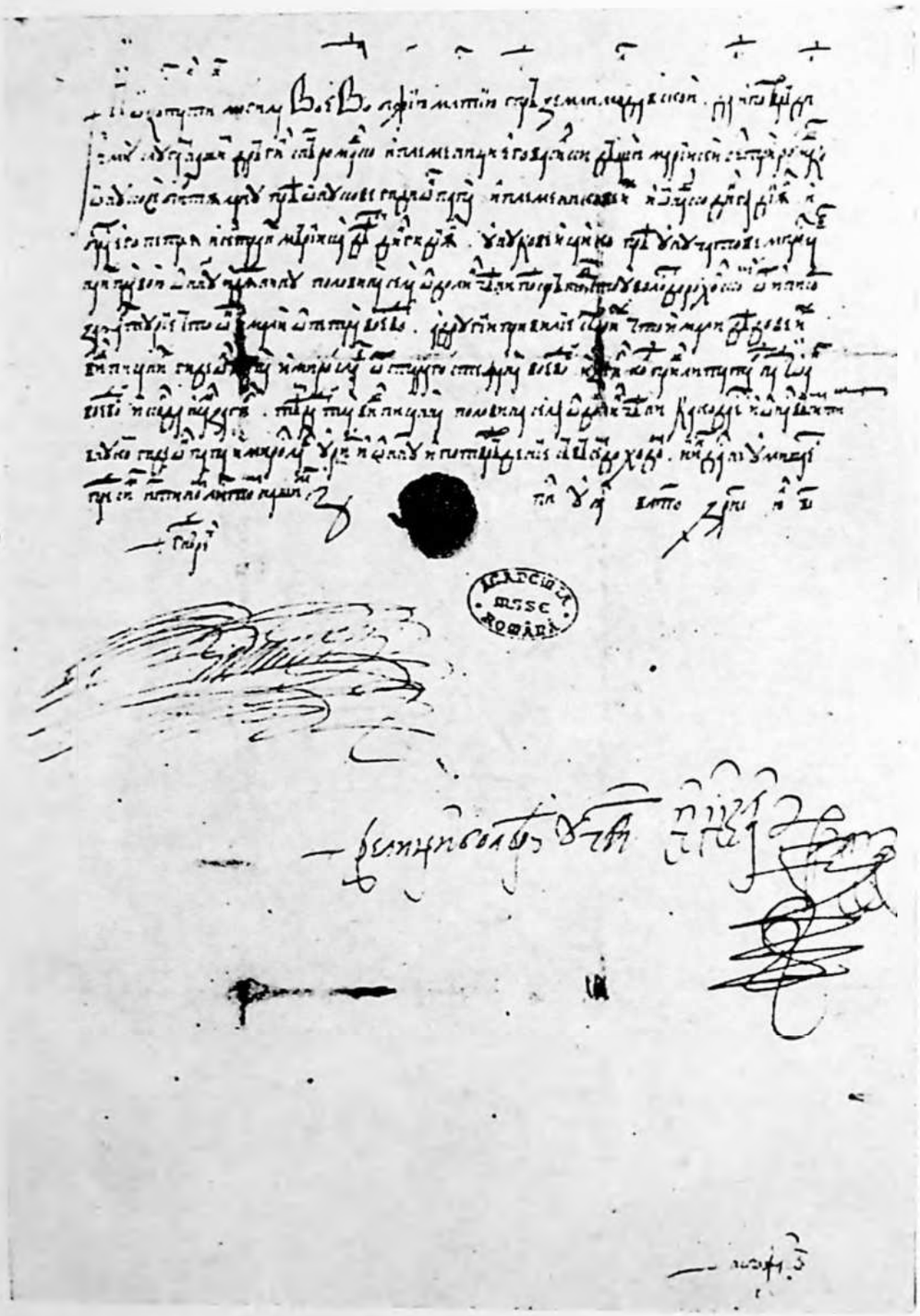

Doc. Nr. 411 (pag. 309–310)

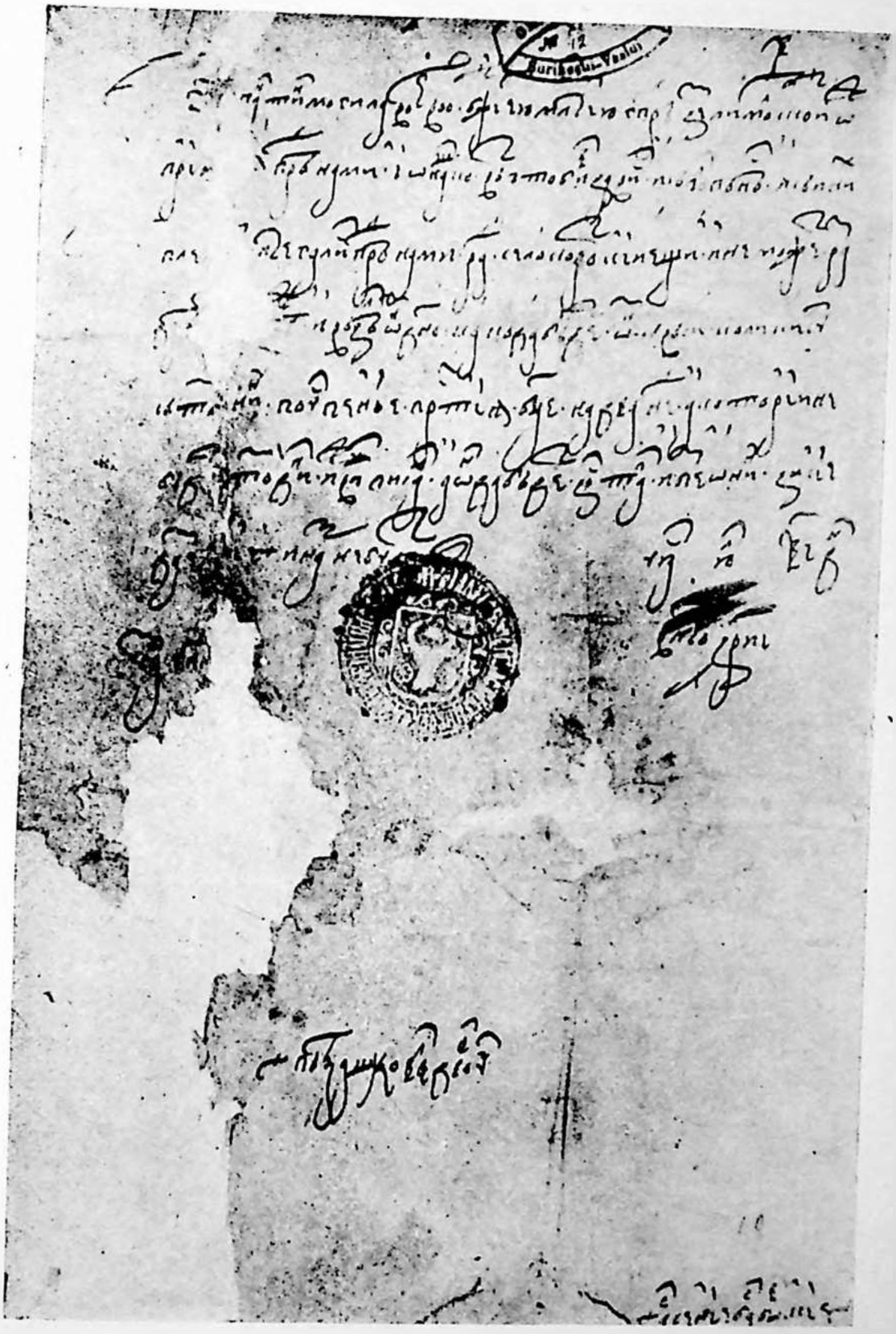

Doc. Nr. 413 (pag. 310—311)

Doc. Nr. 415 (pag. 312)

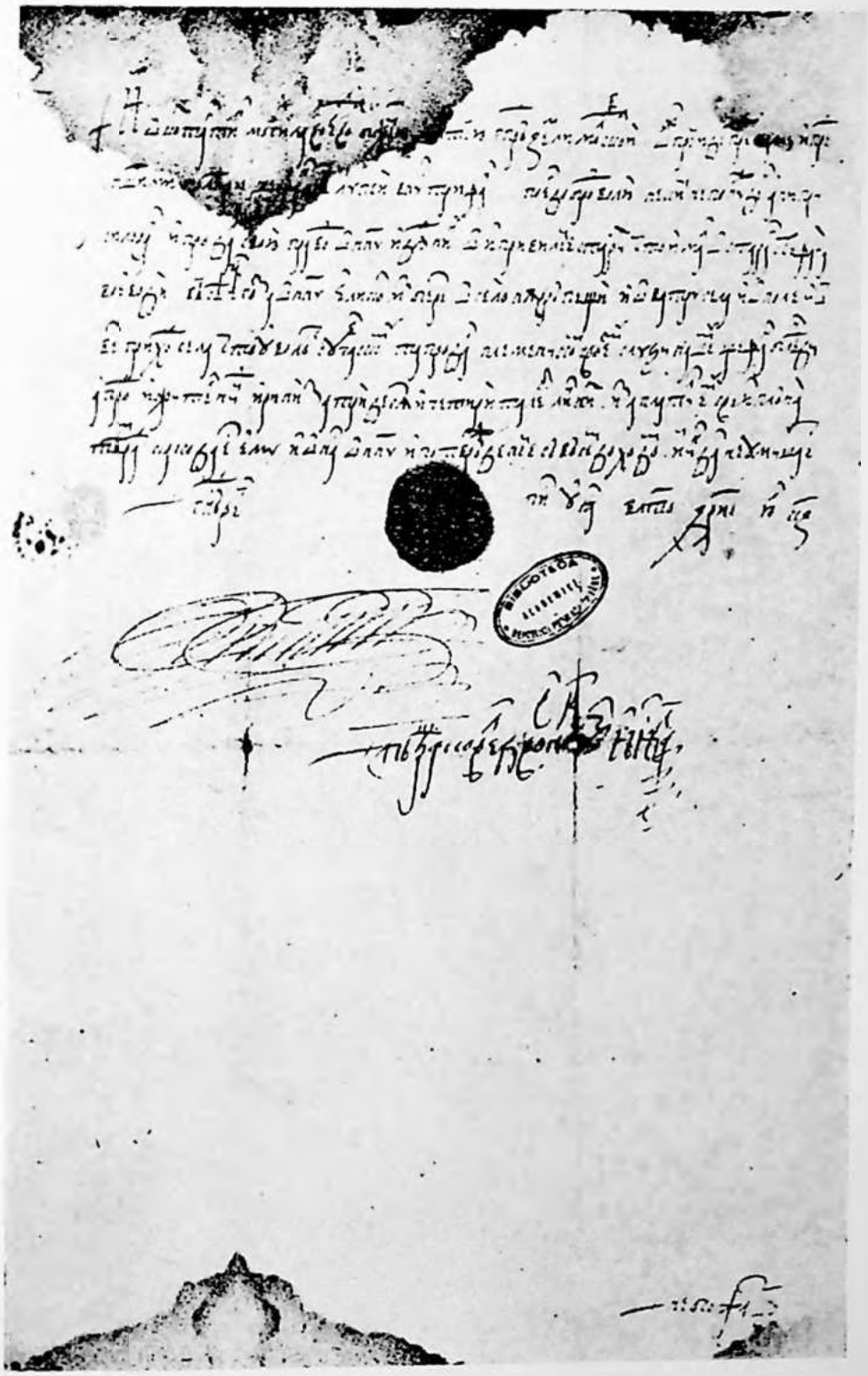

Doc. Nr. 416 (pag. 312—313)

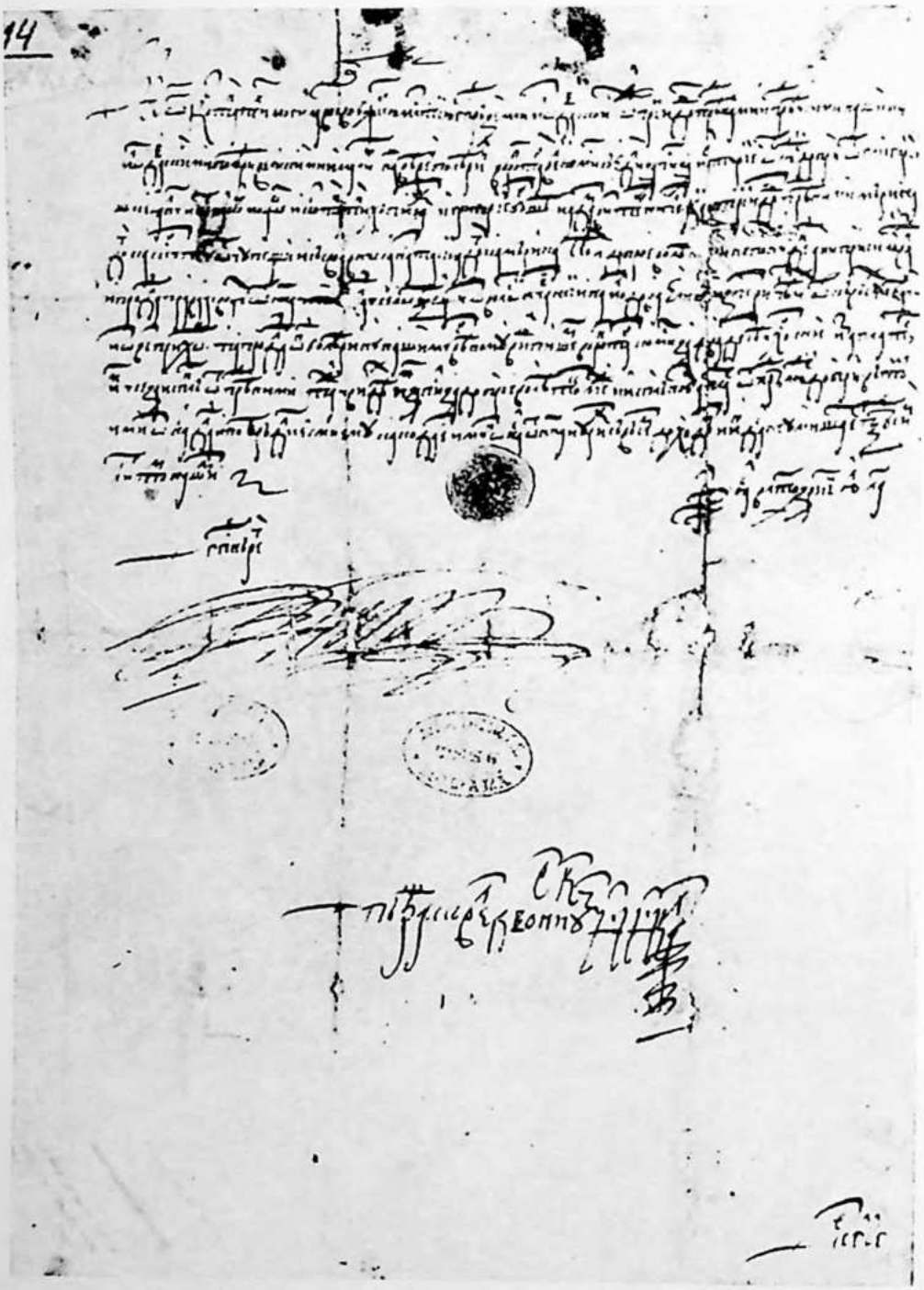

Doc. Nr. 426 (pag. 318—319)

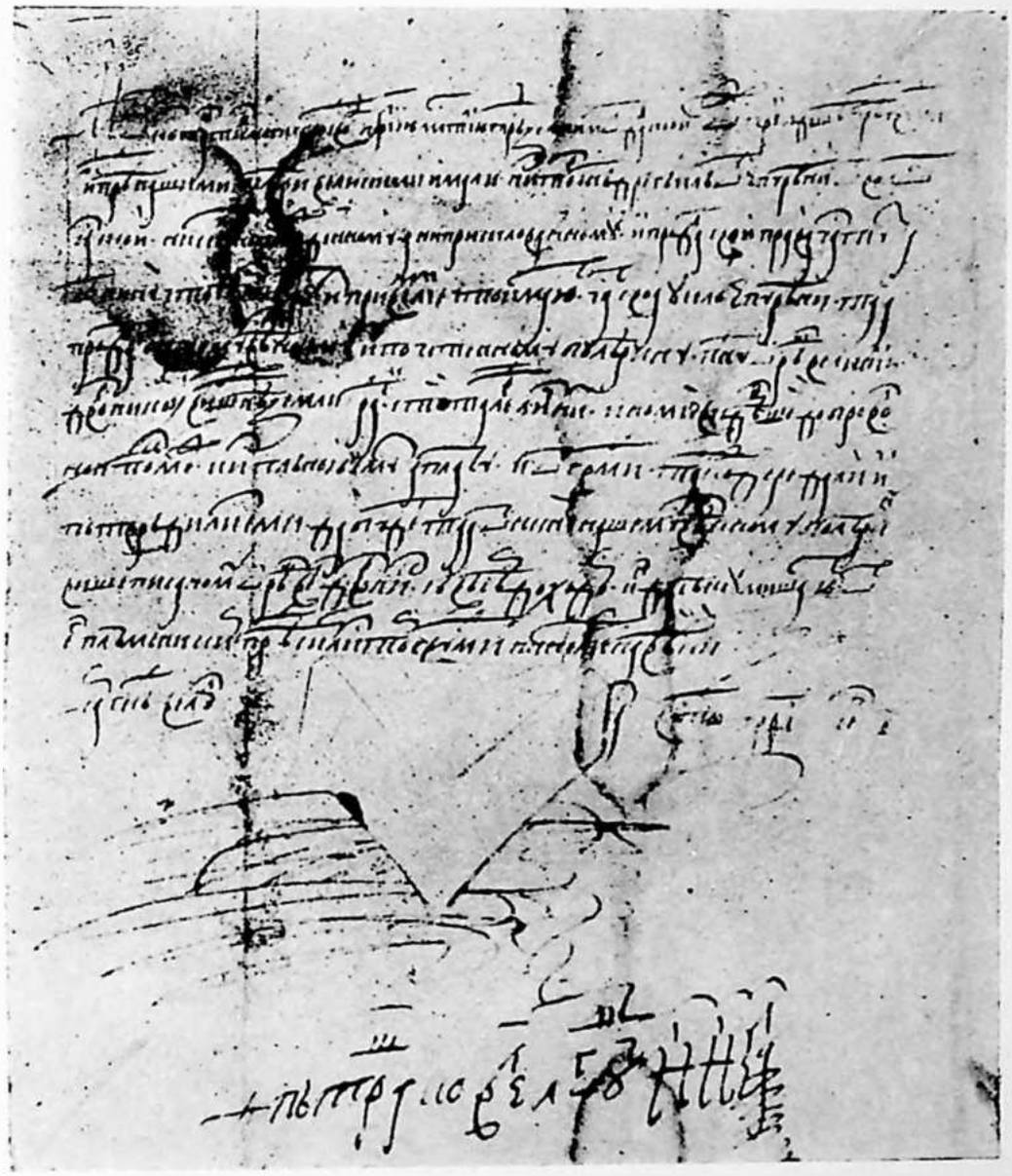

Doc. Nr. 427 (pag. 319)

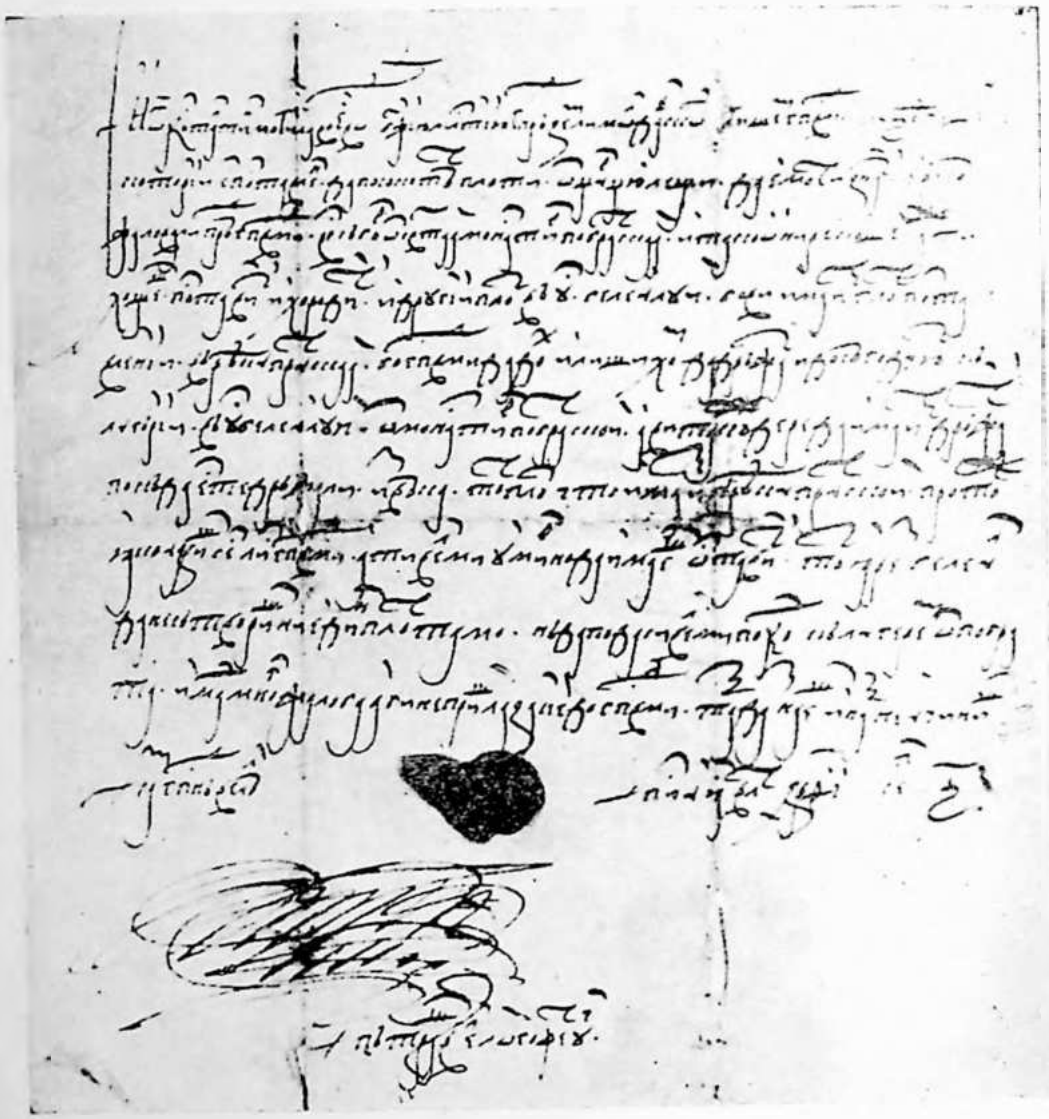

Doc. Nr. 428 (pag. 319—320)

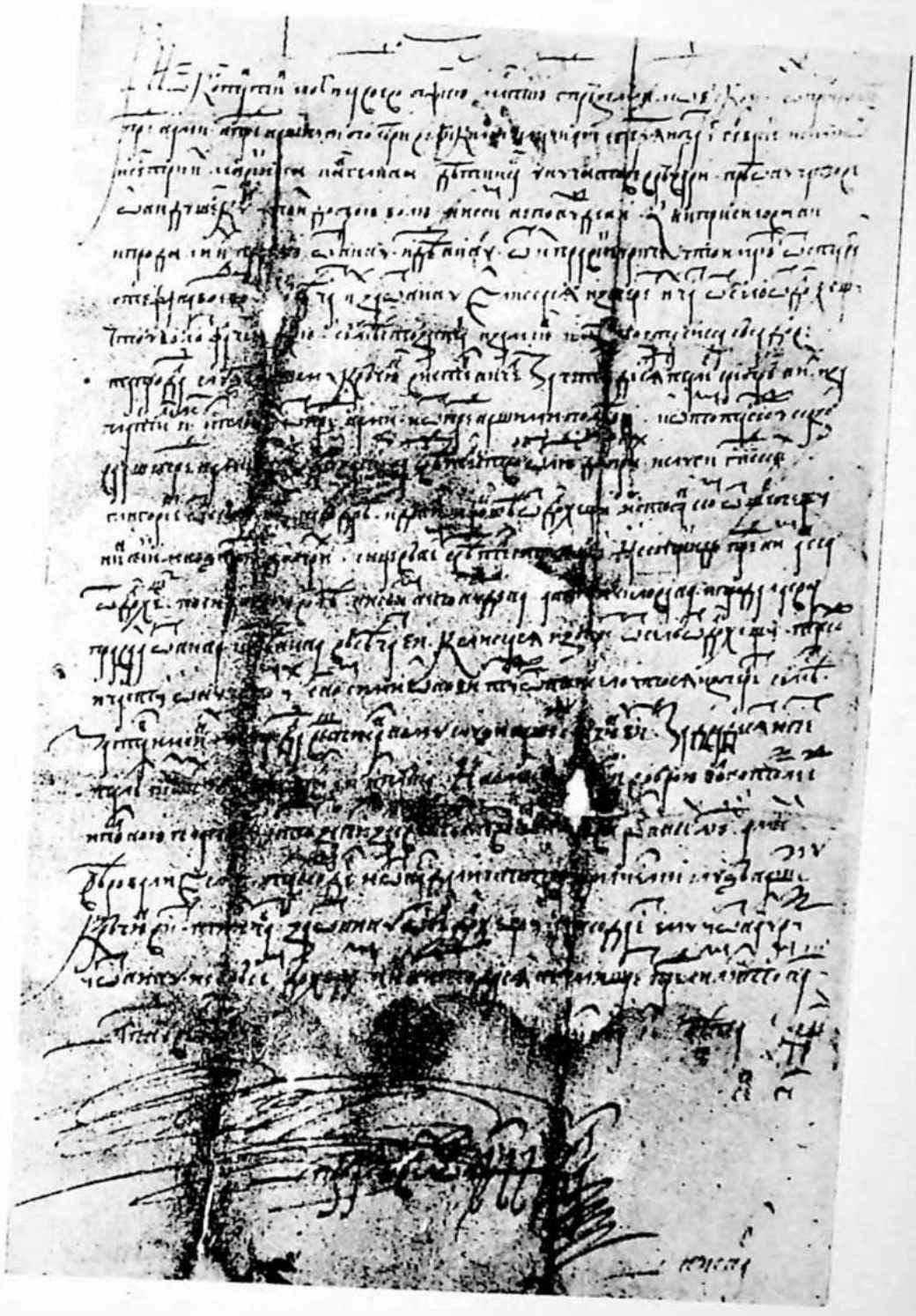

Doc. Nr. 429 (pag. 320—321)

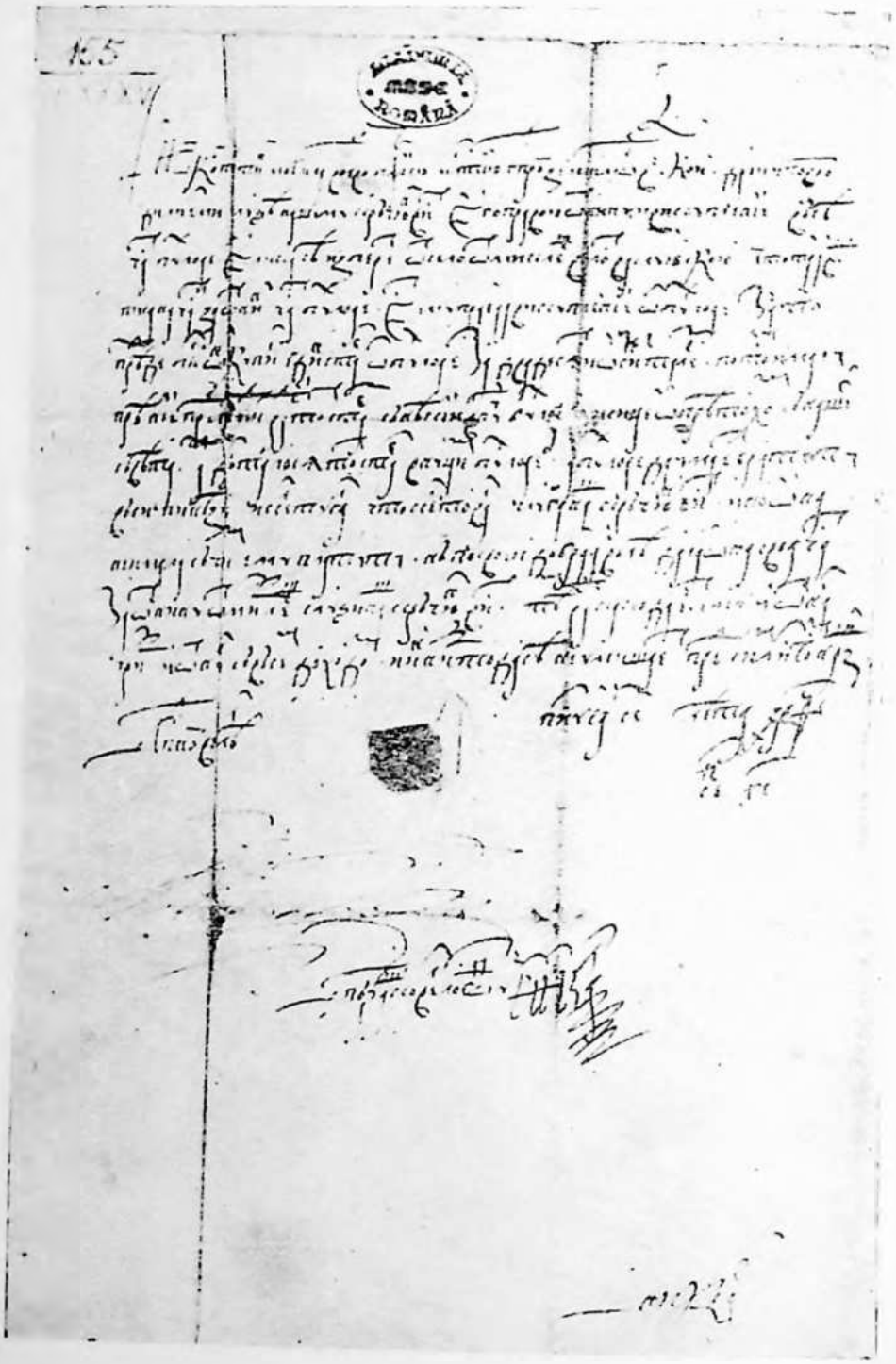

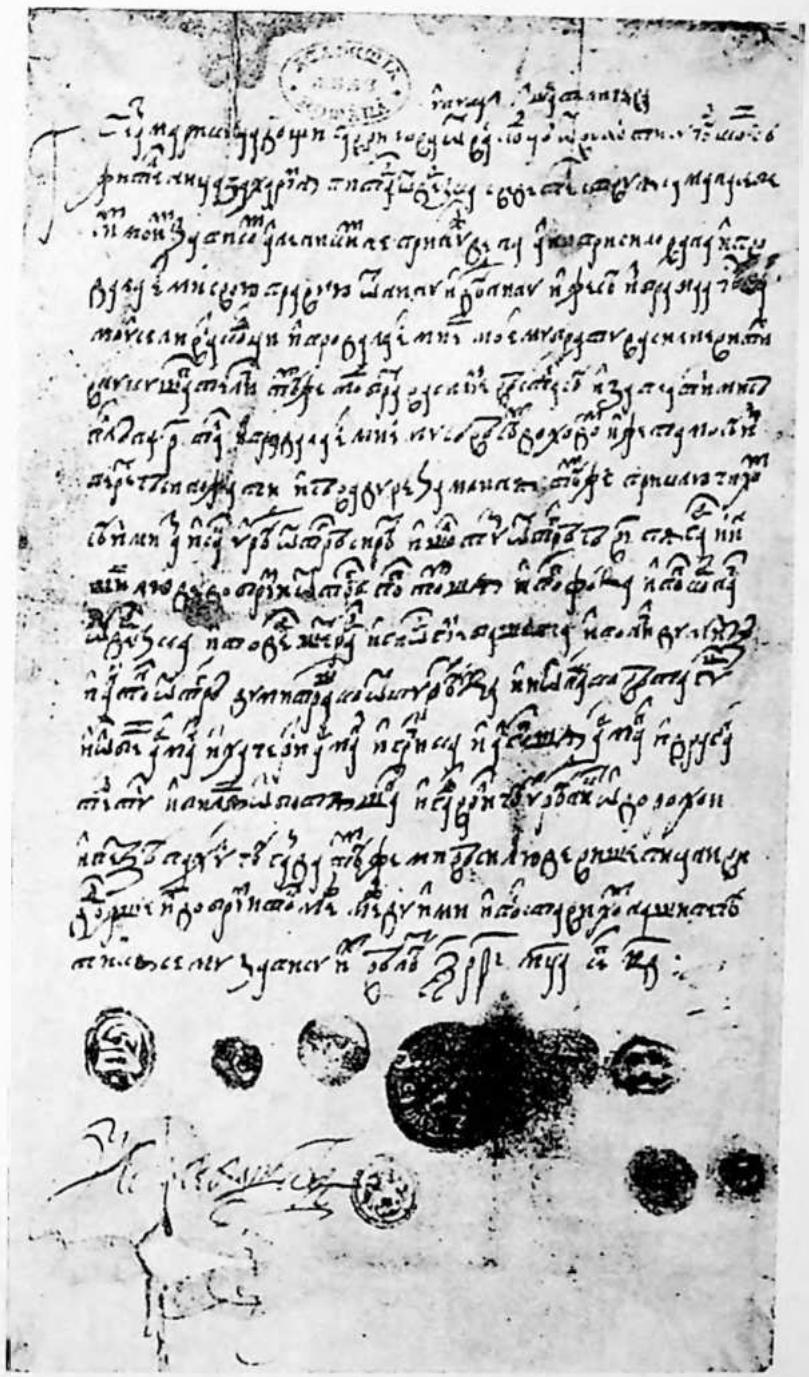

Doc. Nr. 433 (pag. 323—324)

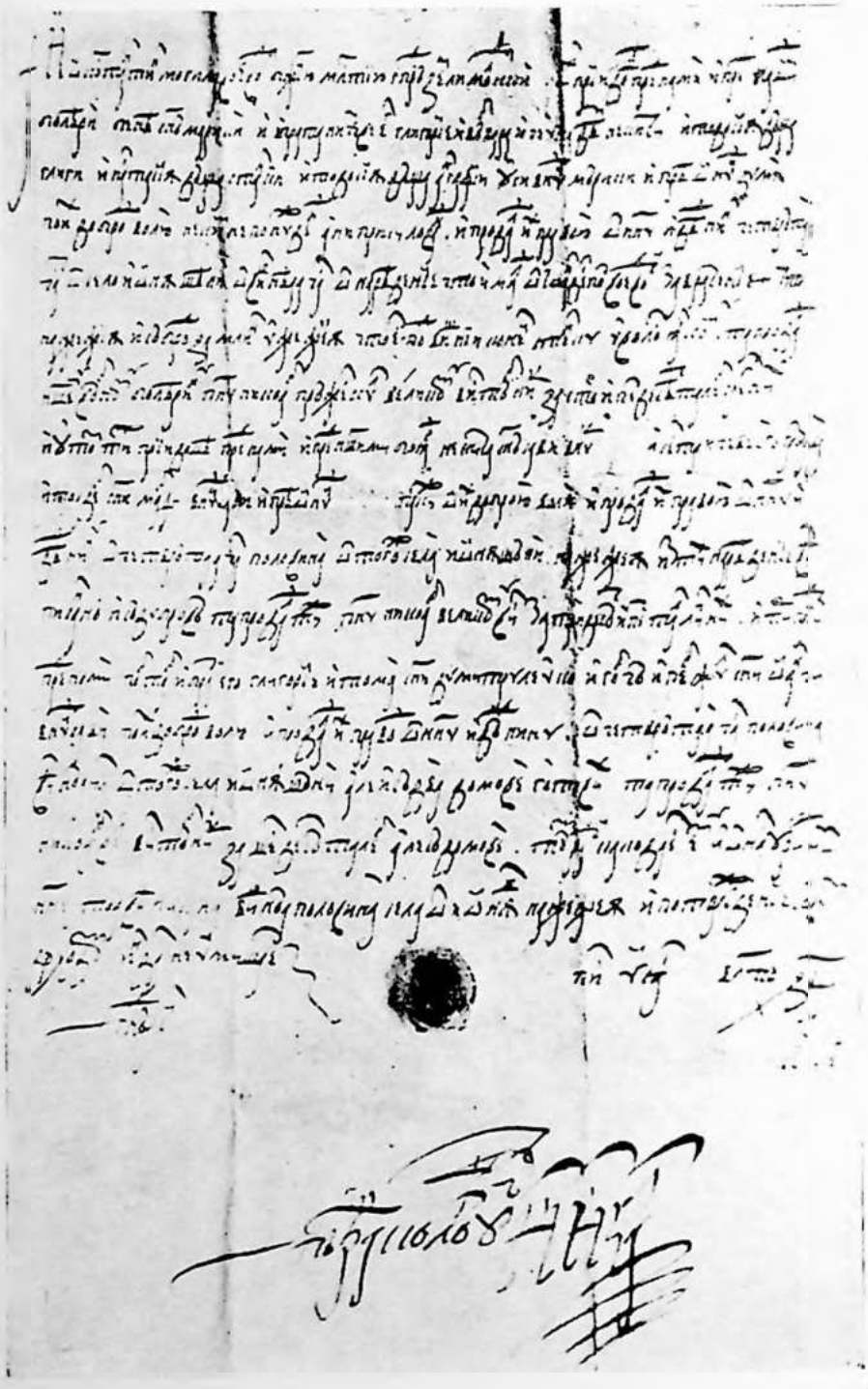

Doc. Nr. 437 (pag. 326—327)

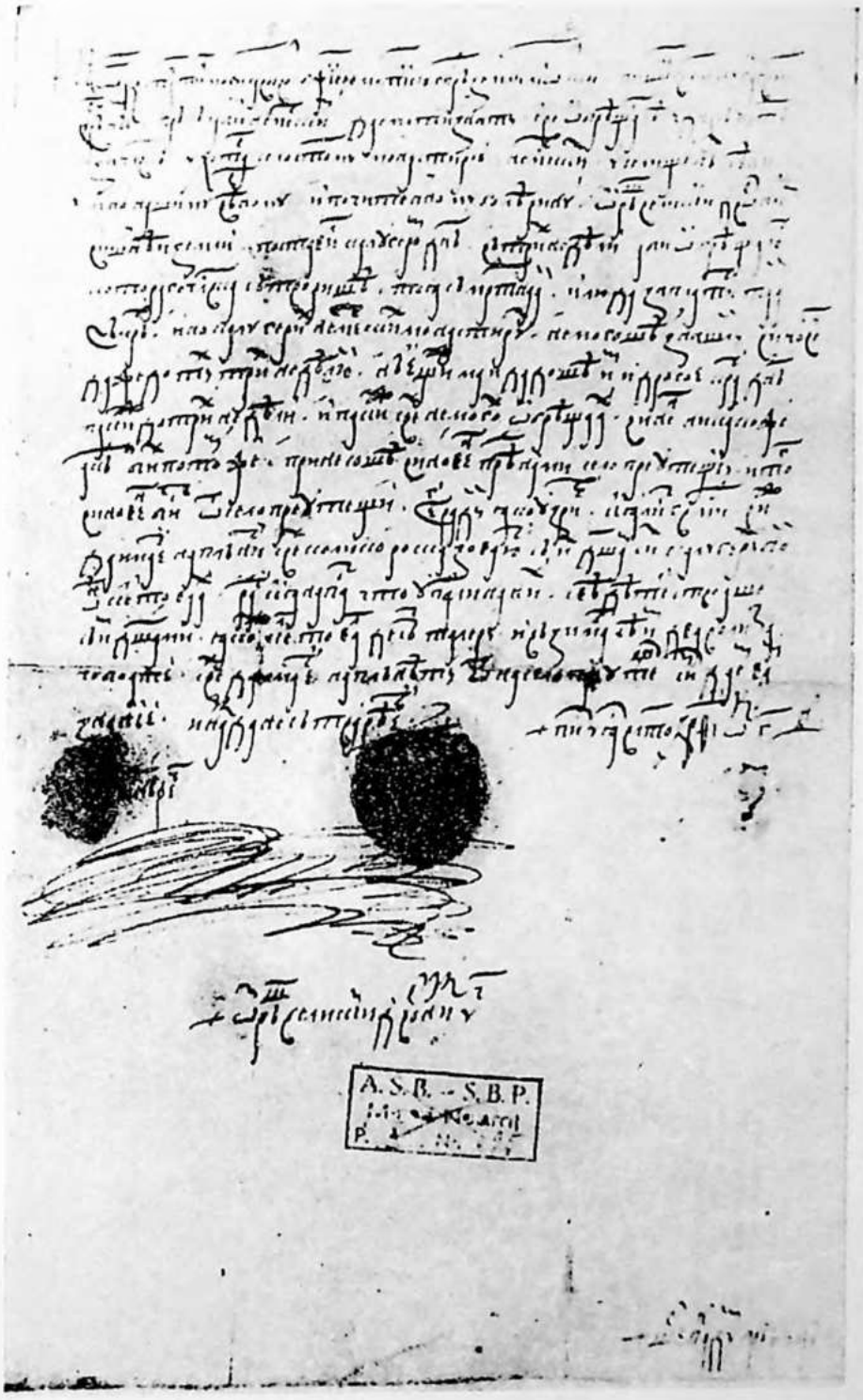

A. S. B. – S. B. P.

B. Institutul Pedagogic
de 3 ani - Iași

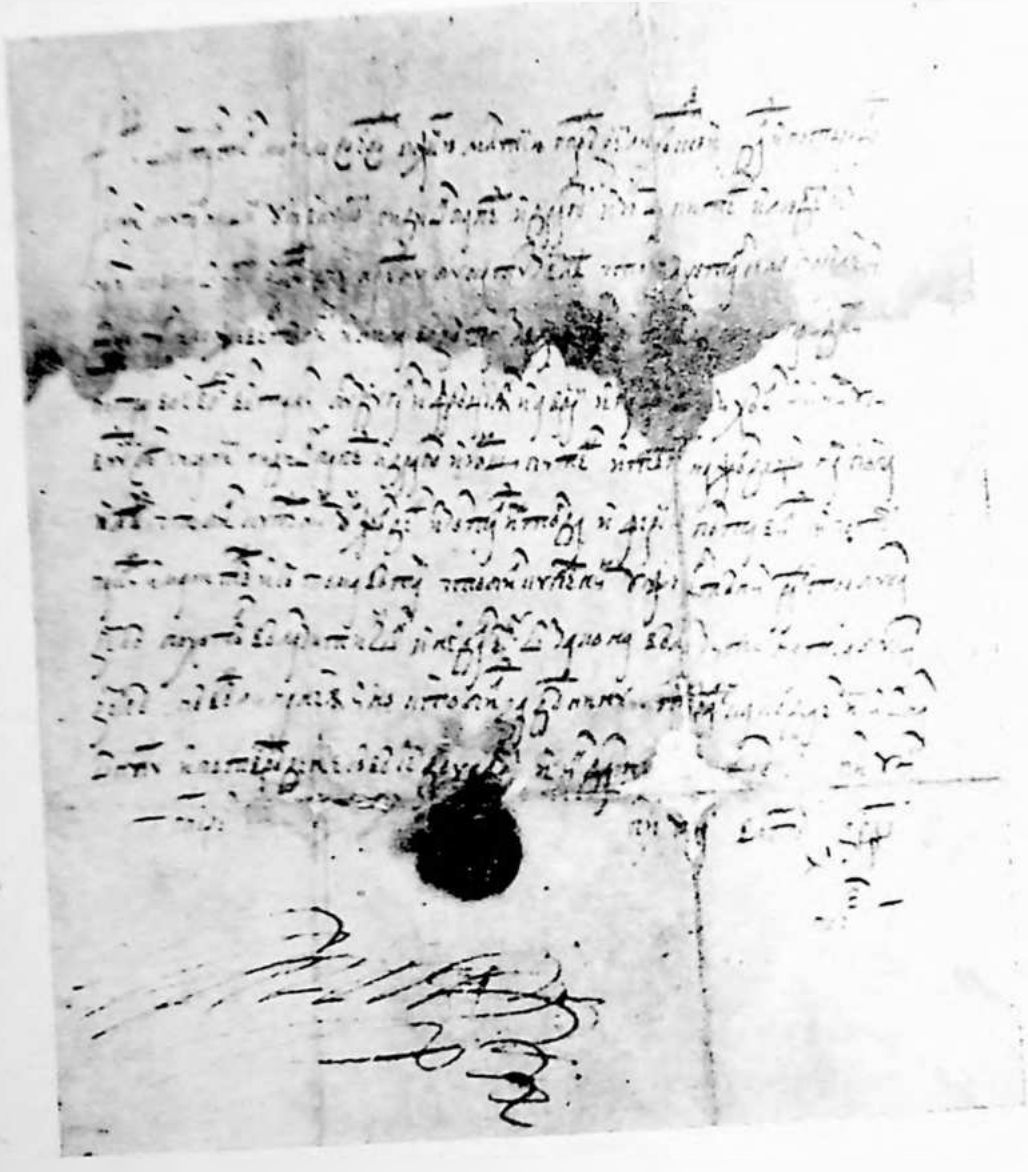

Doc. Nr. 445 (pag. 331—332)

Doc. Nr. 446 (pag. 332—333)

Doc. Nr. 117 (pag. 333—334)

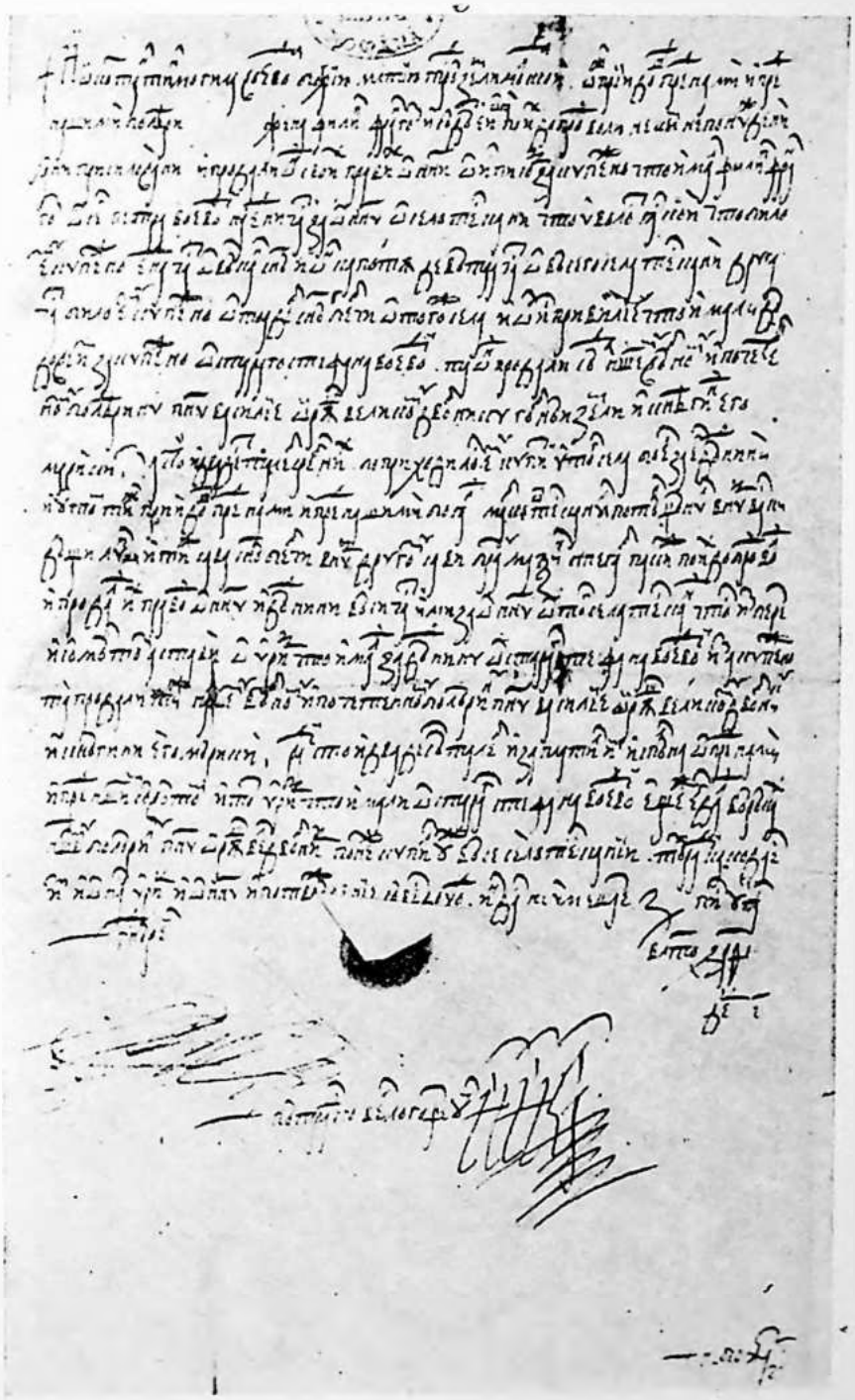

Doc. Nr. 418 (pag. 334—335)

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Doc. Nr. 29 (pag. 29—30)

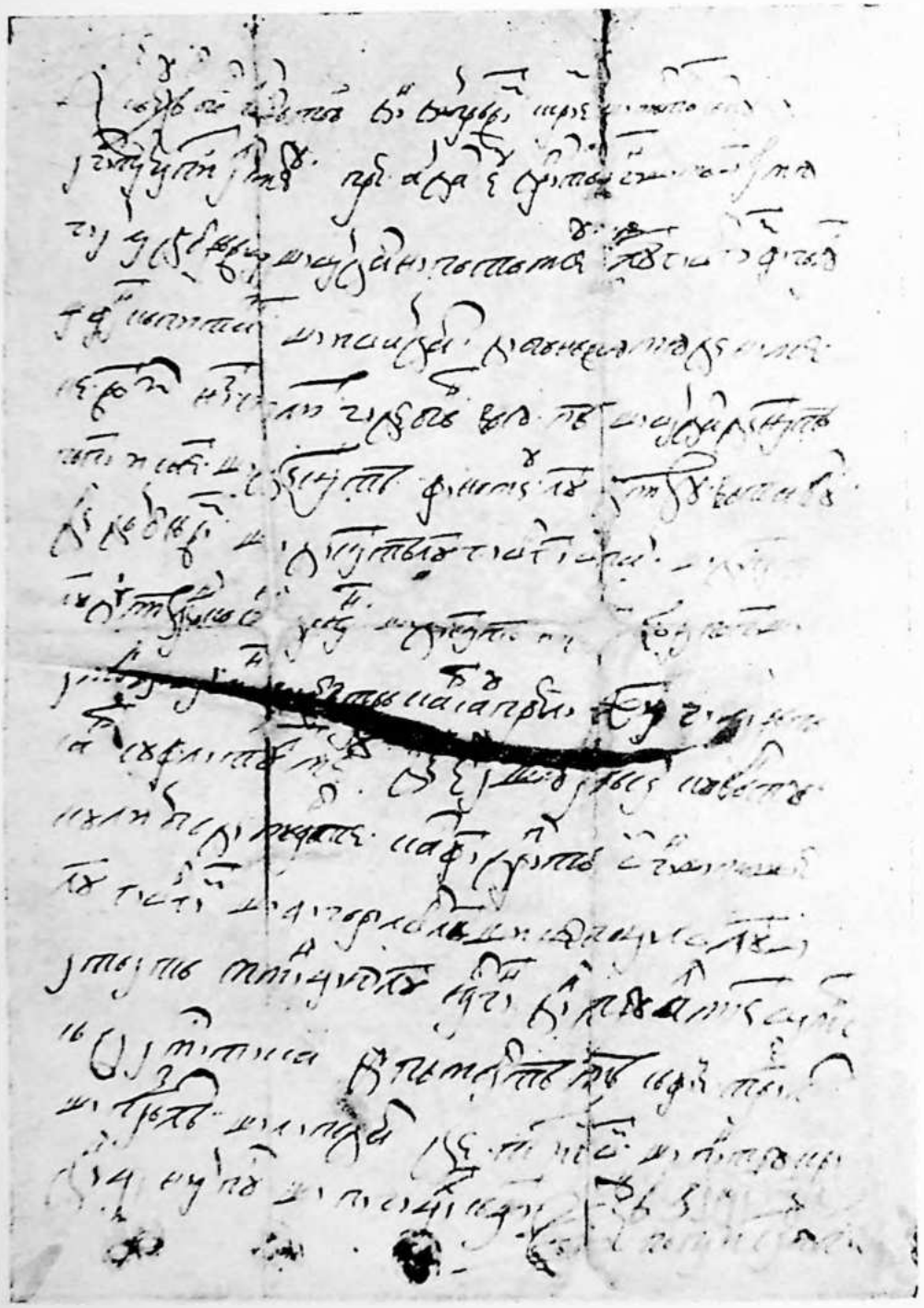

Doc. Nr. 41 (pag. 36—37)

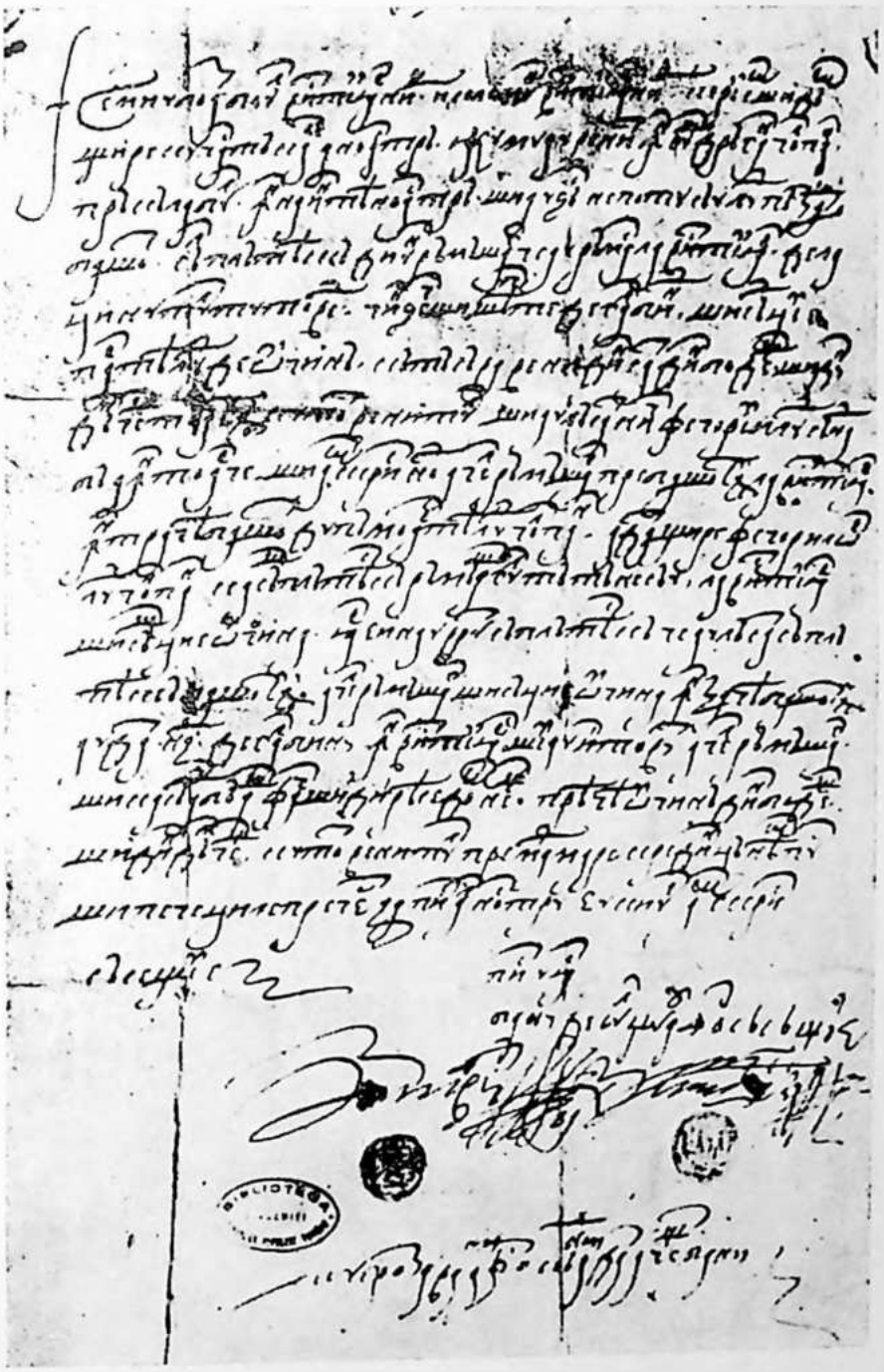

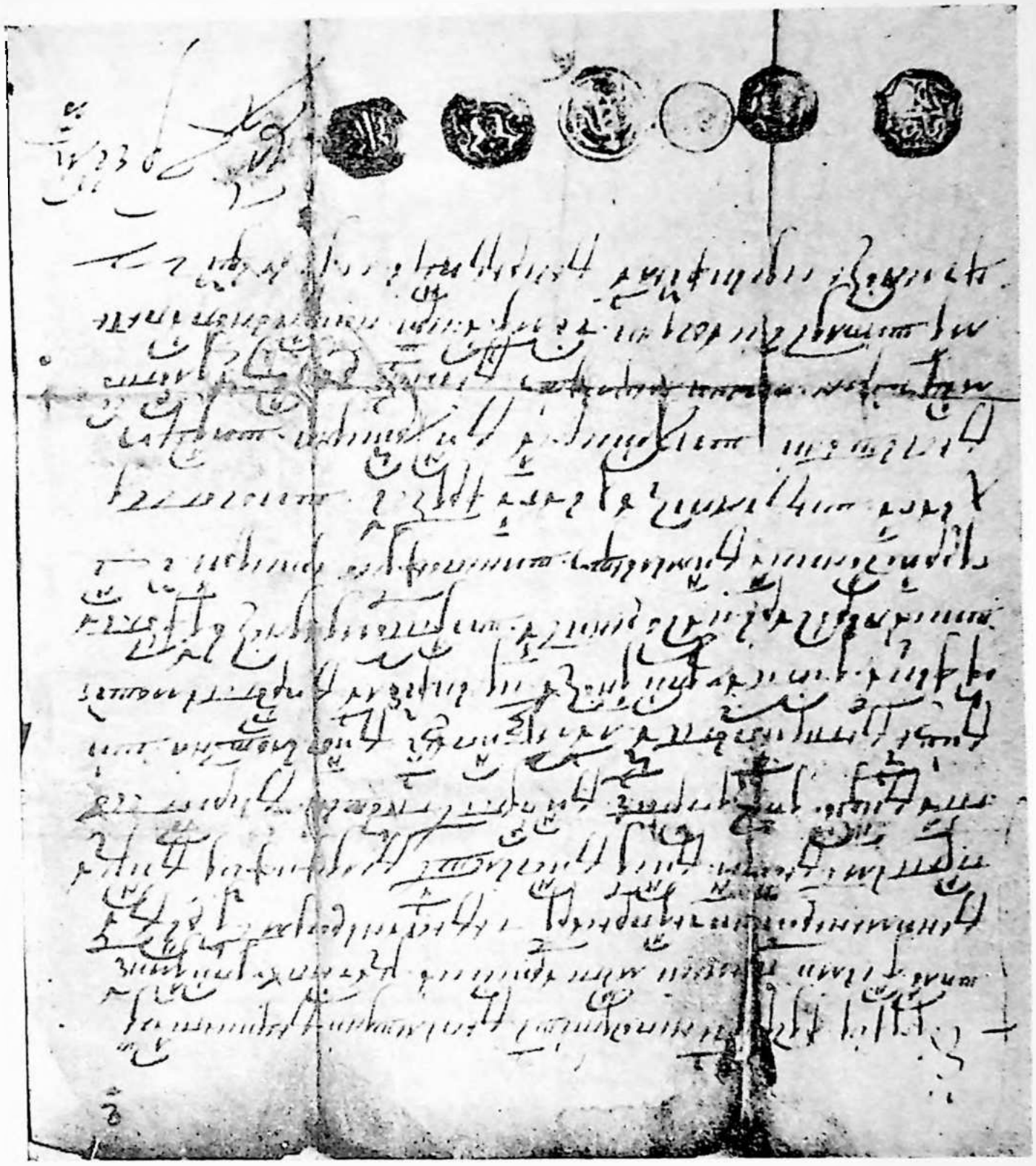

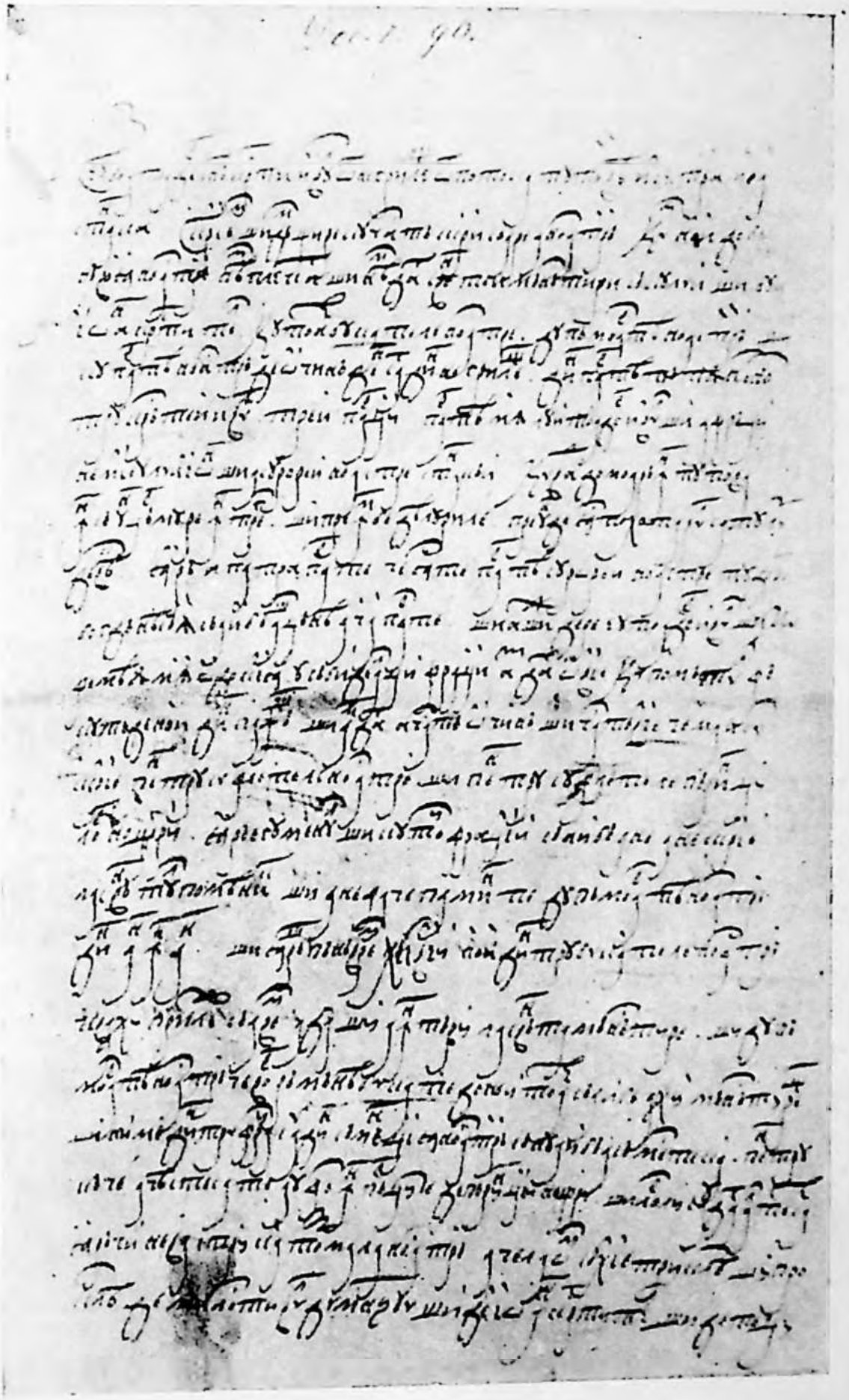

Doc. Nr. 180 (pag. 143)

Doc. Nr. 194 (pag. 151—152)

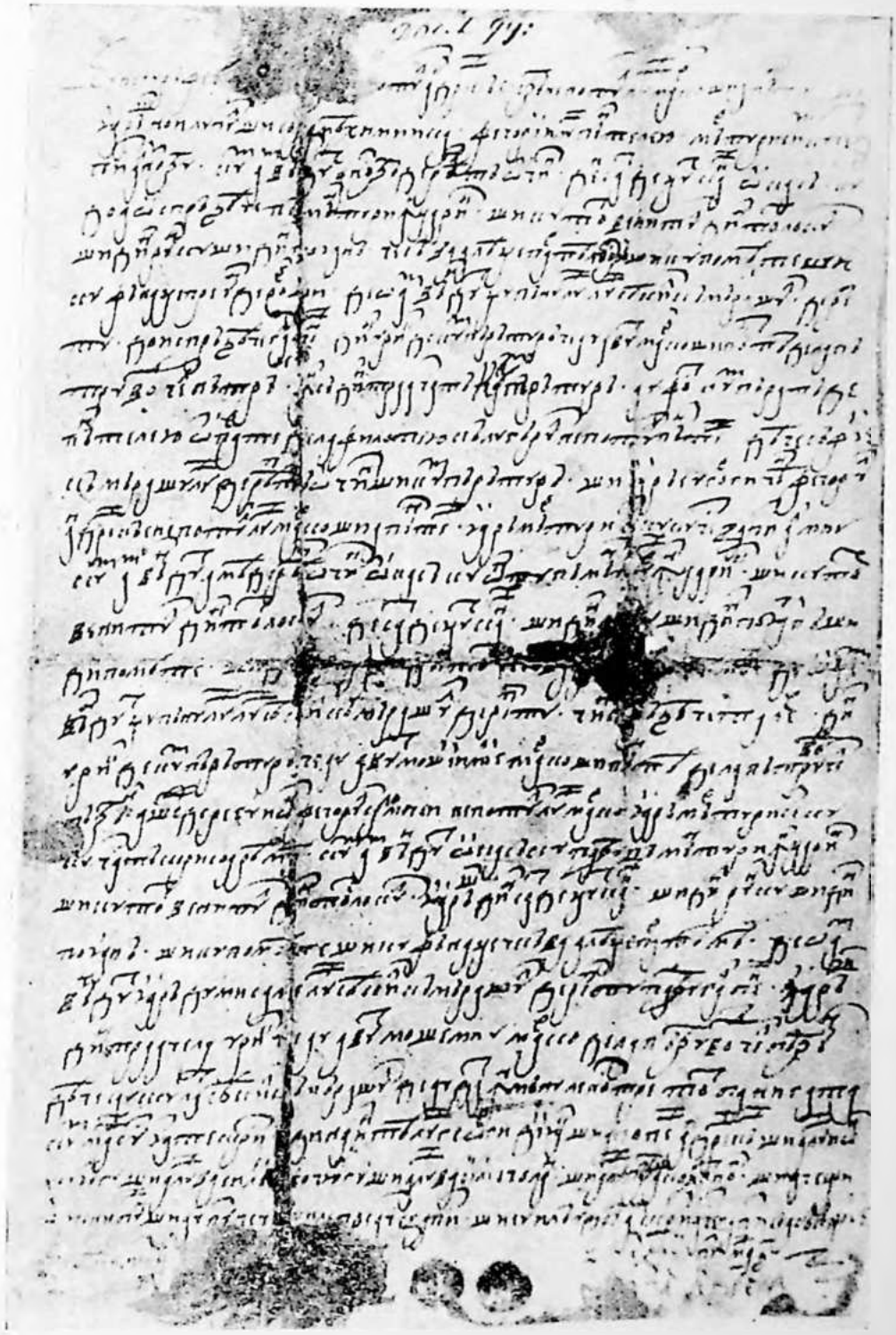

Doc. Nr. 216 (pag. 167)

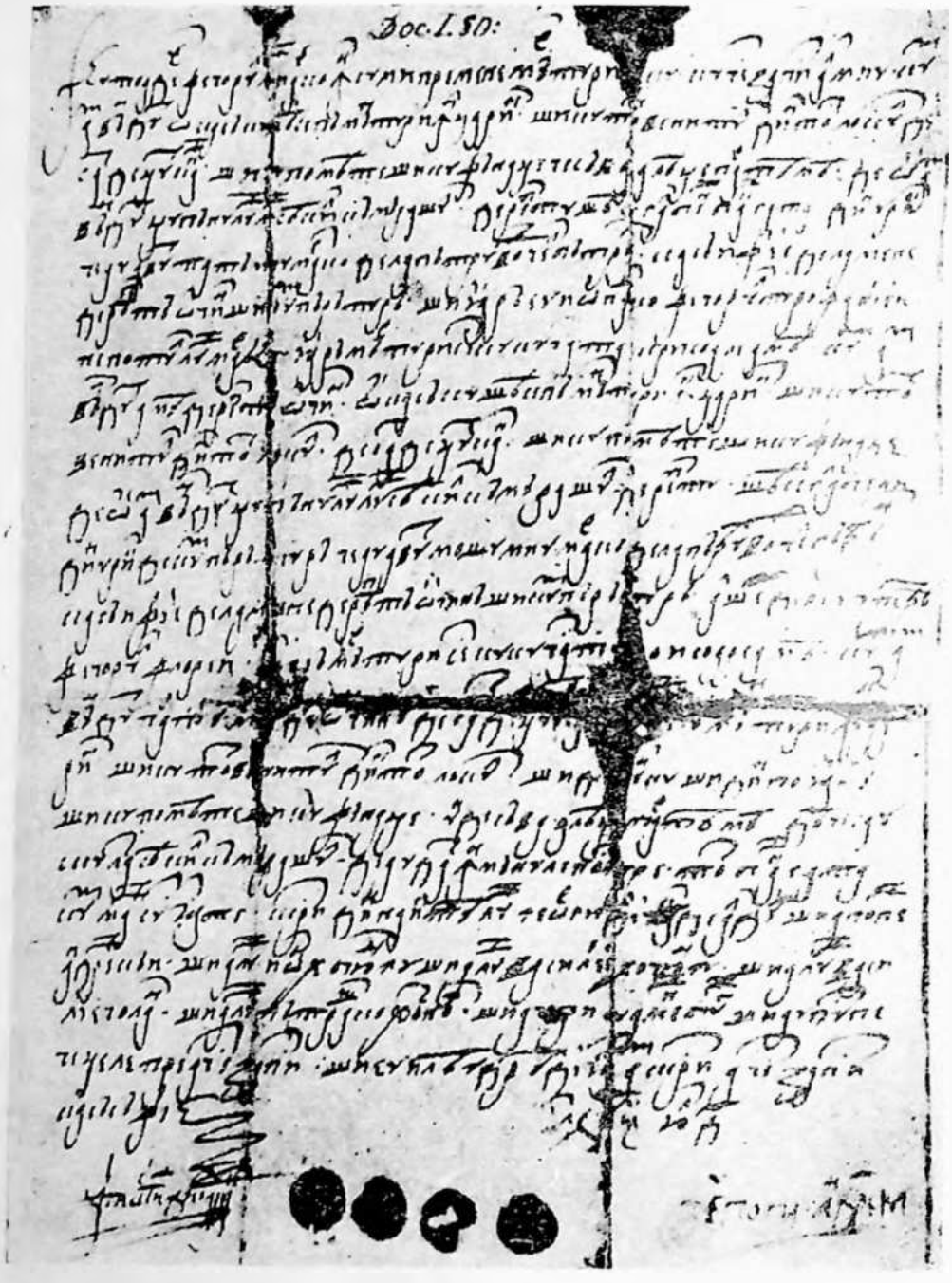

Doc. Nr. 230 (pag. 176—177)

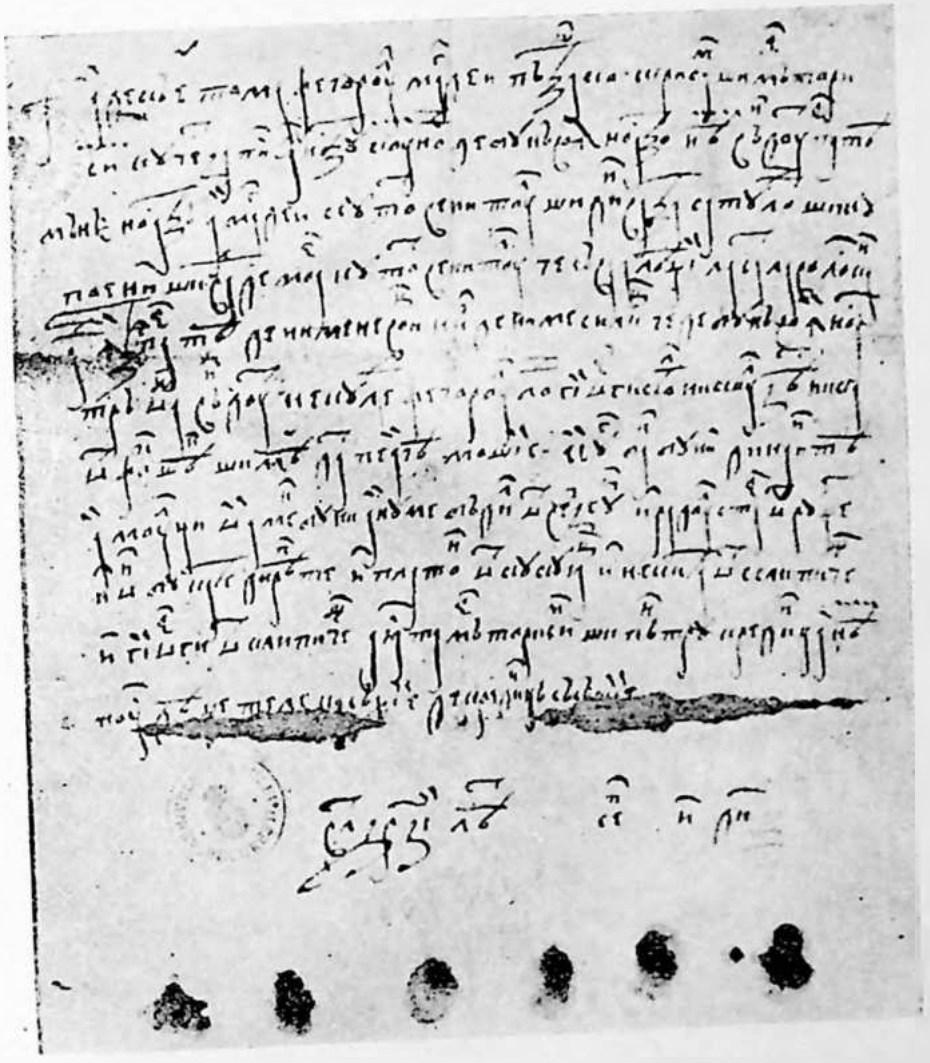

Doc. Nr. 235 (pag. 179—180)

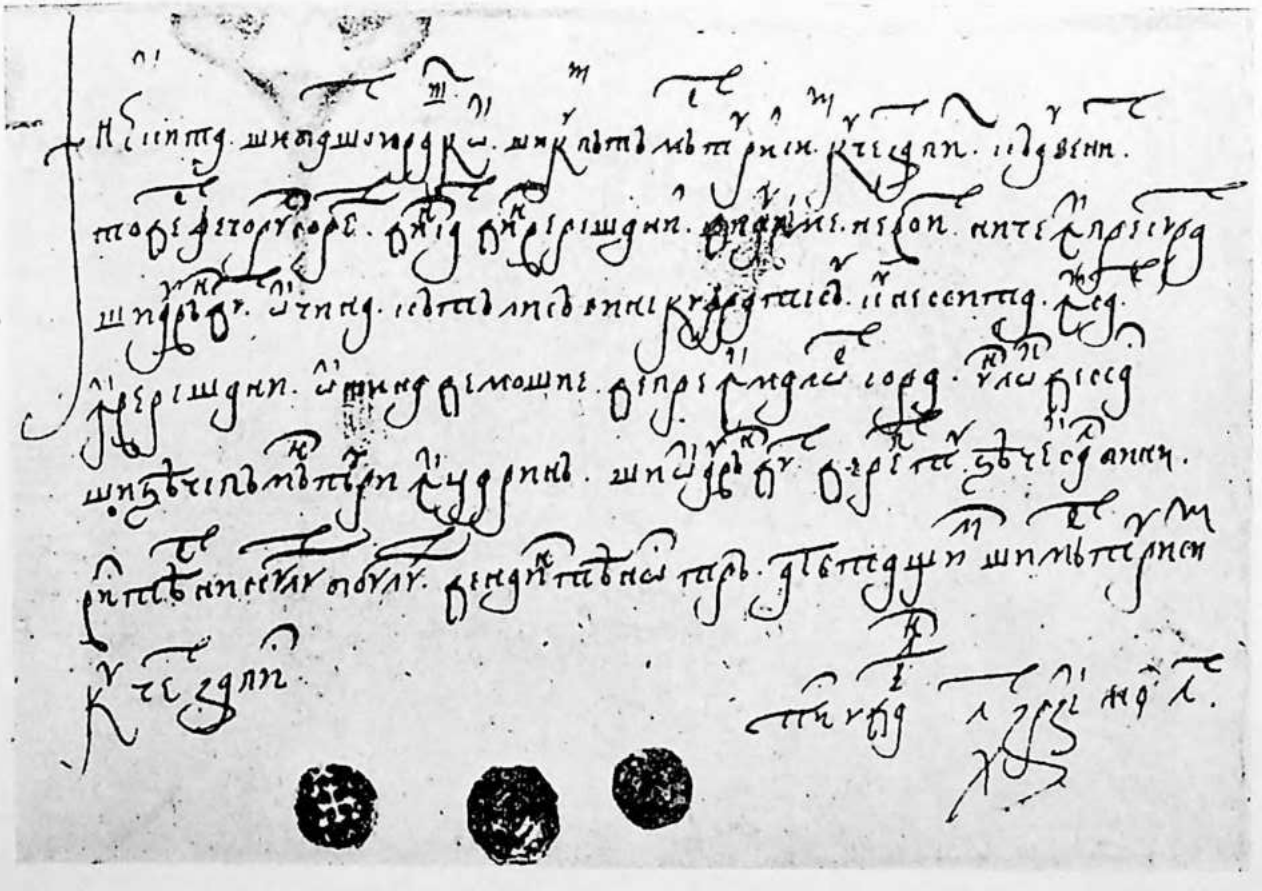

Doc. Nr. 246 (pag. 186)

Doc. Nr. 250 (pag. 188)

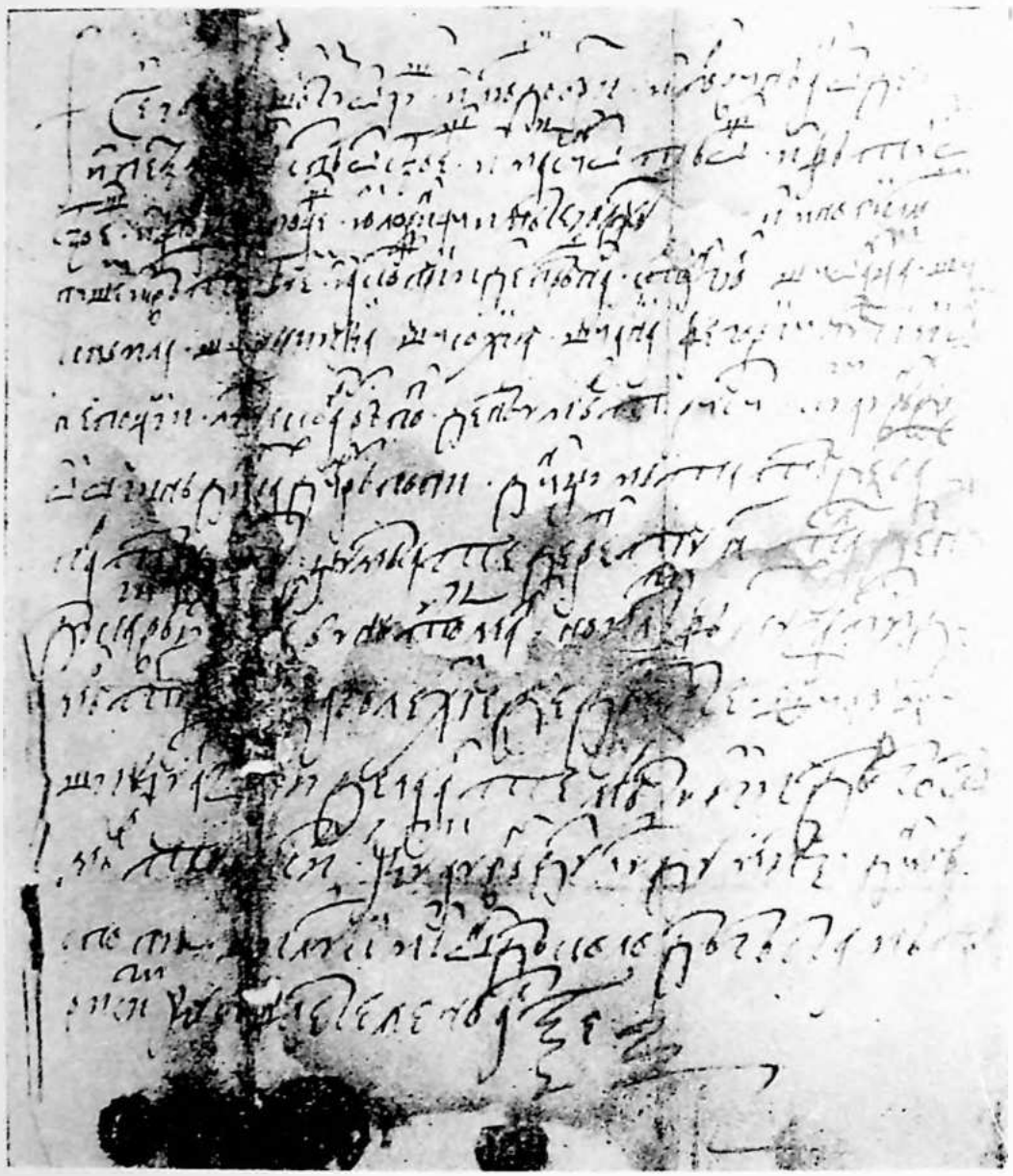

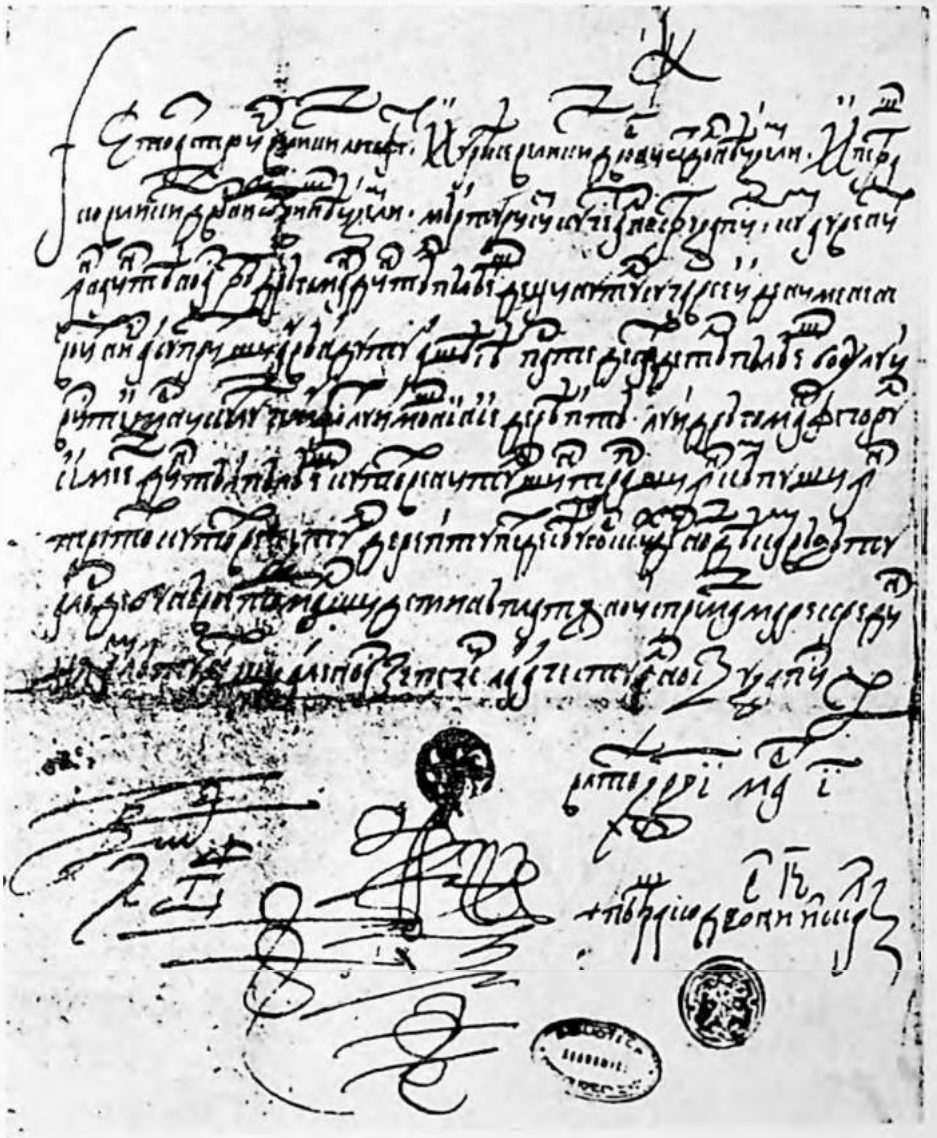

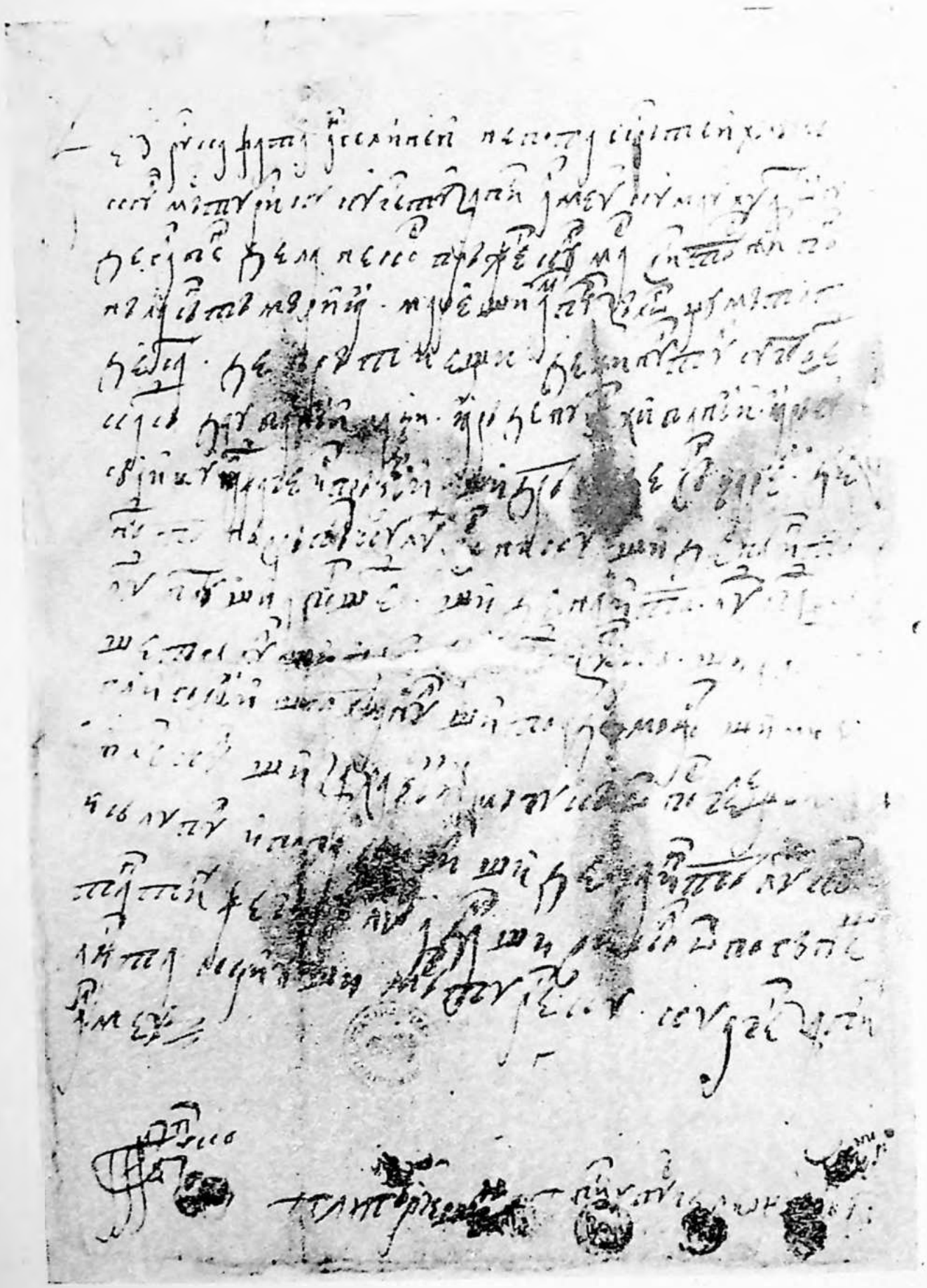

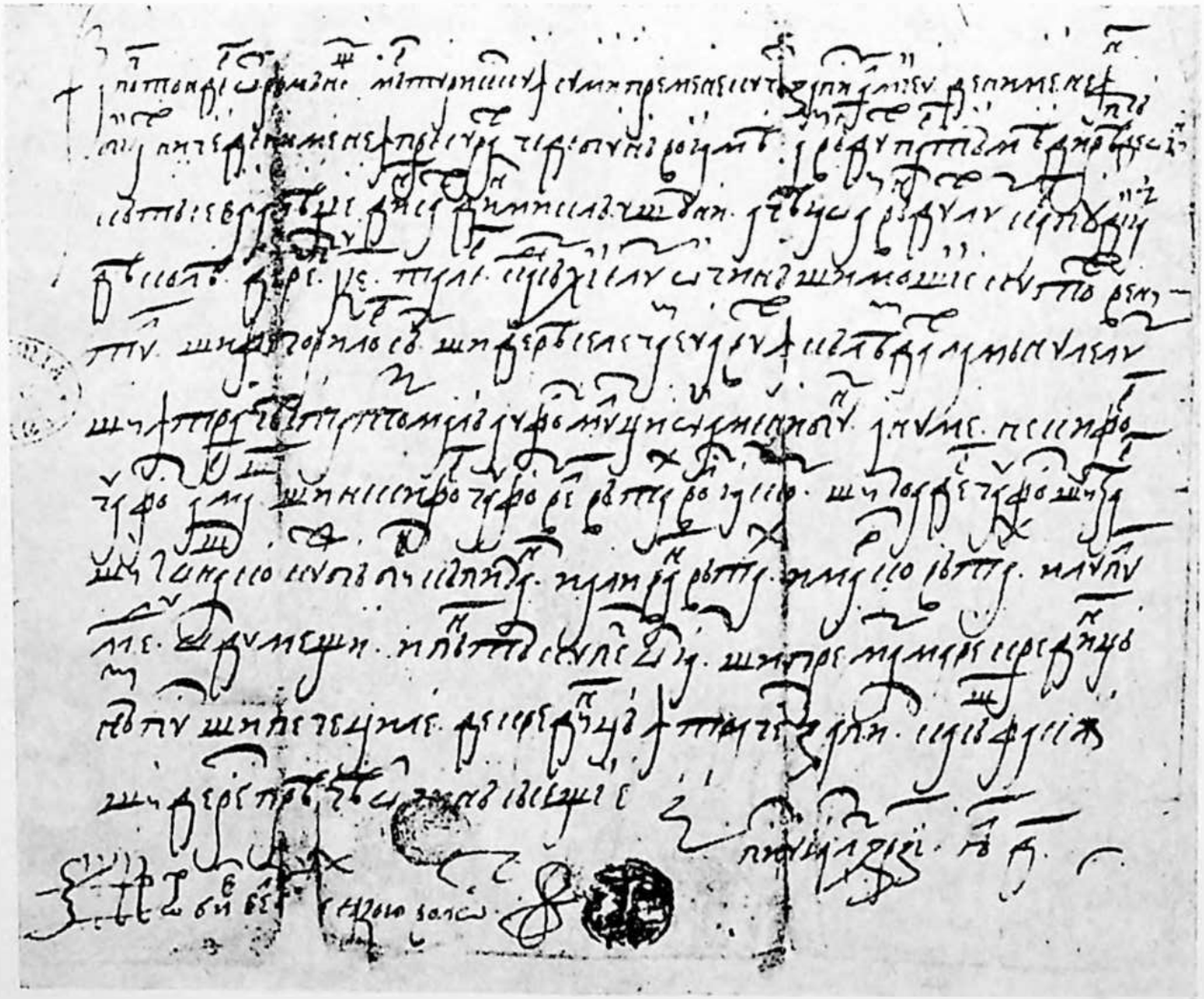

Doc. Nr. 299 (pag. 225)

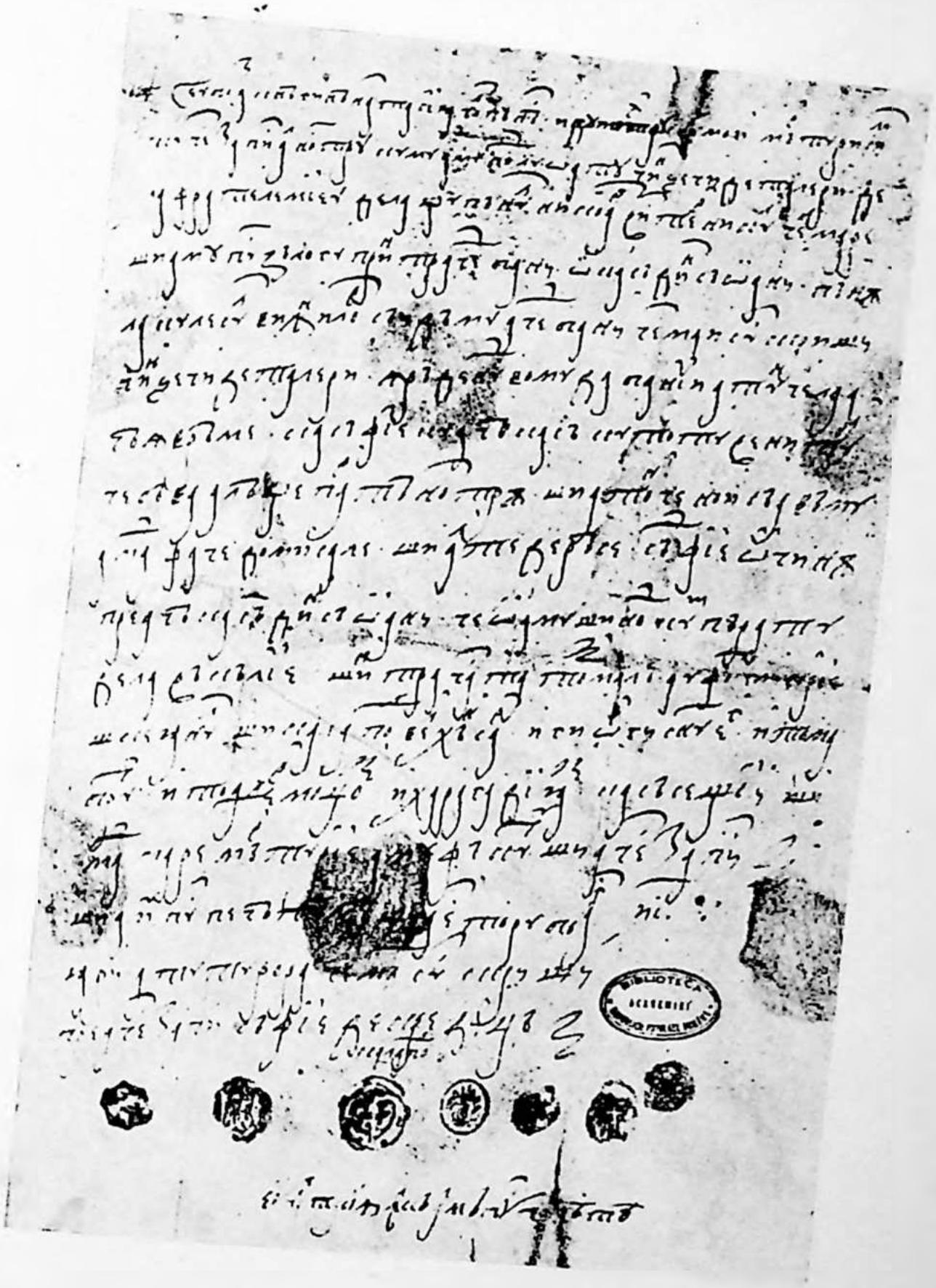

ACADEMIA
MUSEO
ROMÂNĂ

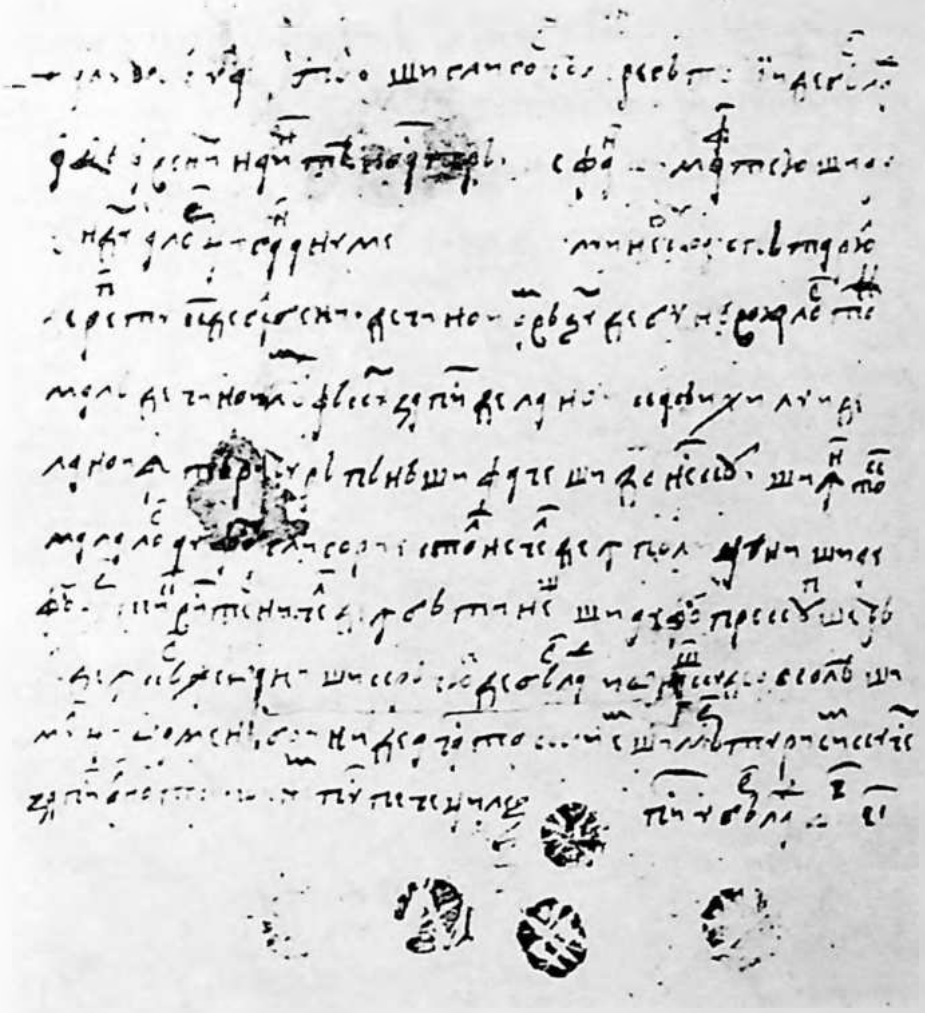

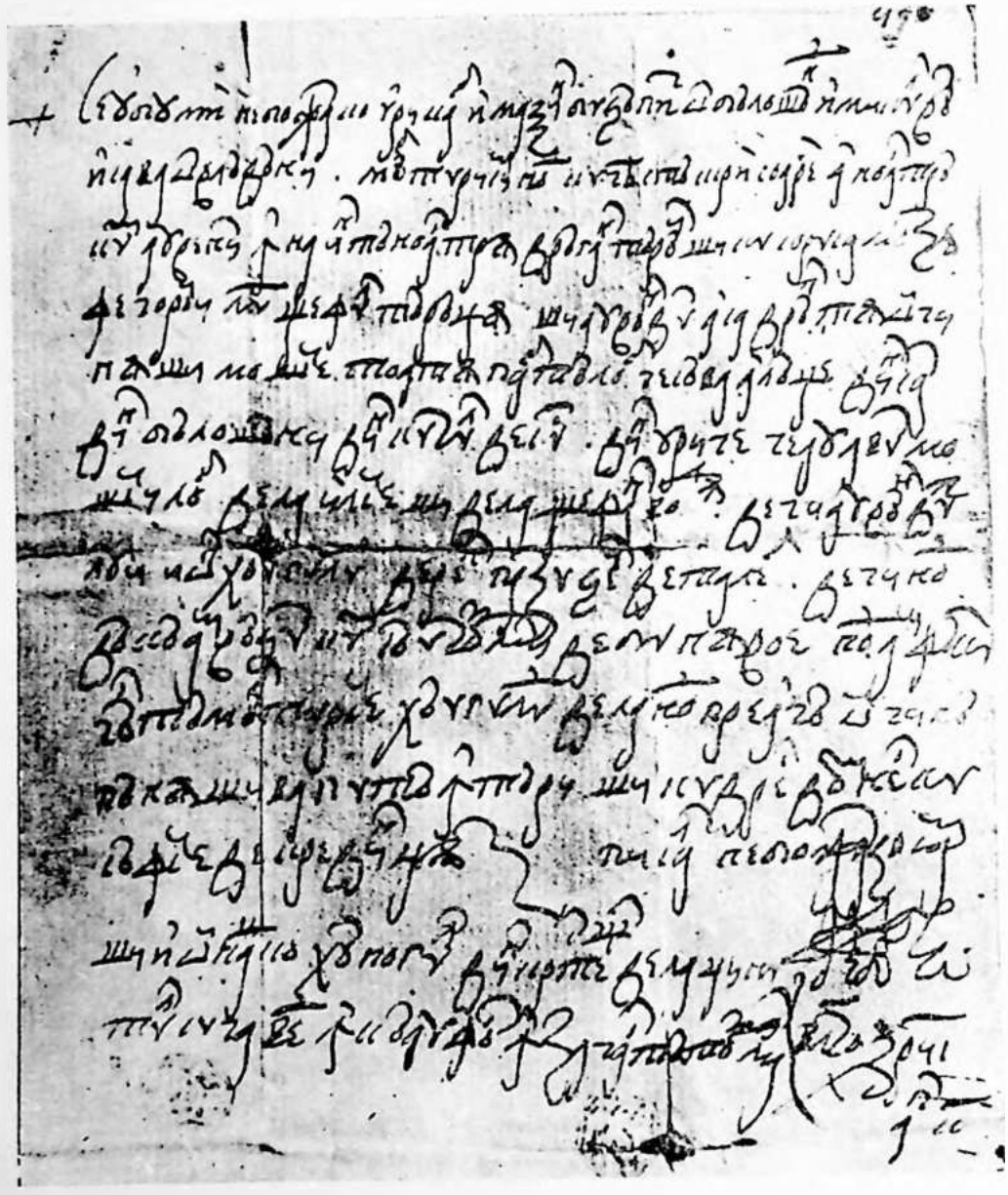

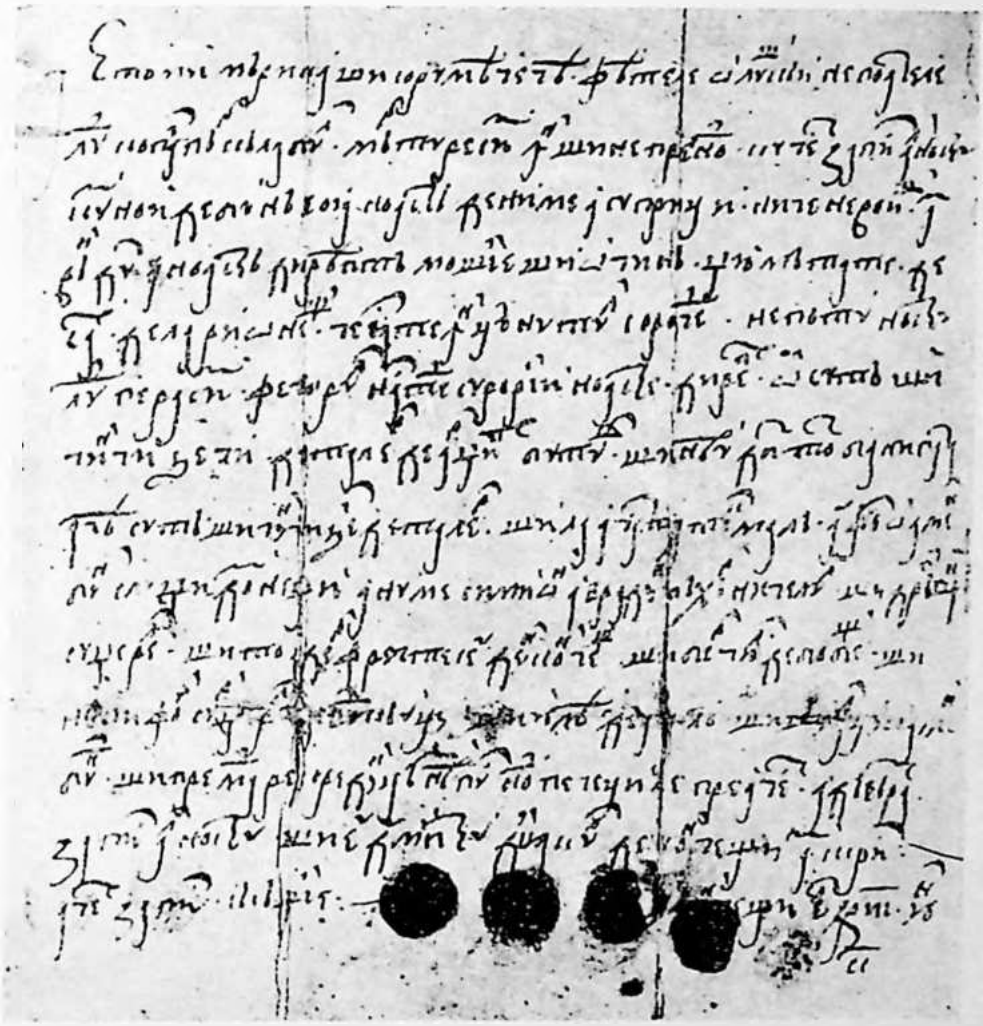

Doc. Nr. 408 (pag. 306—307)

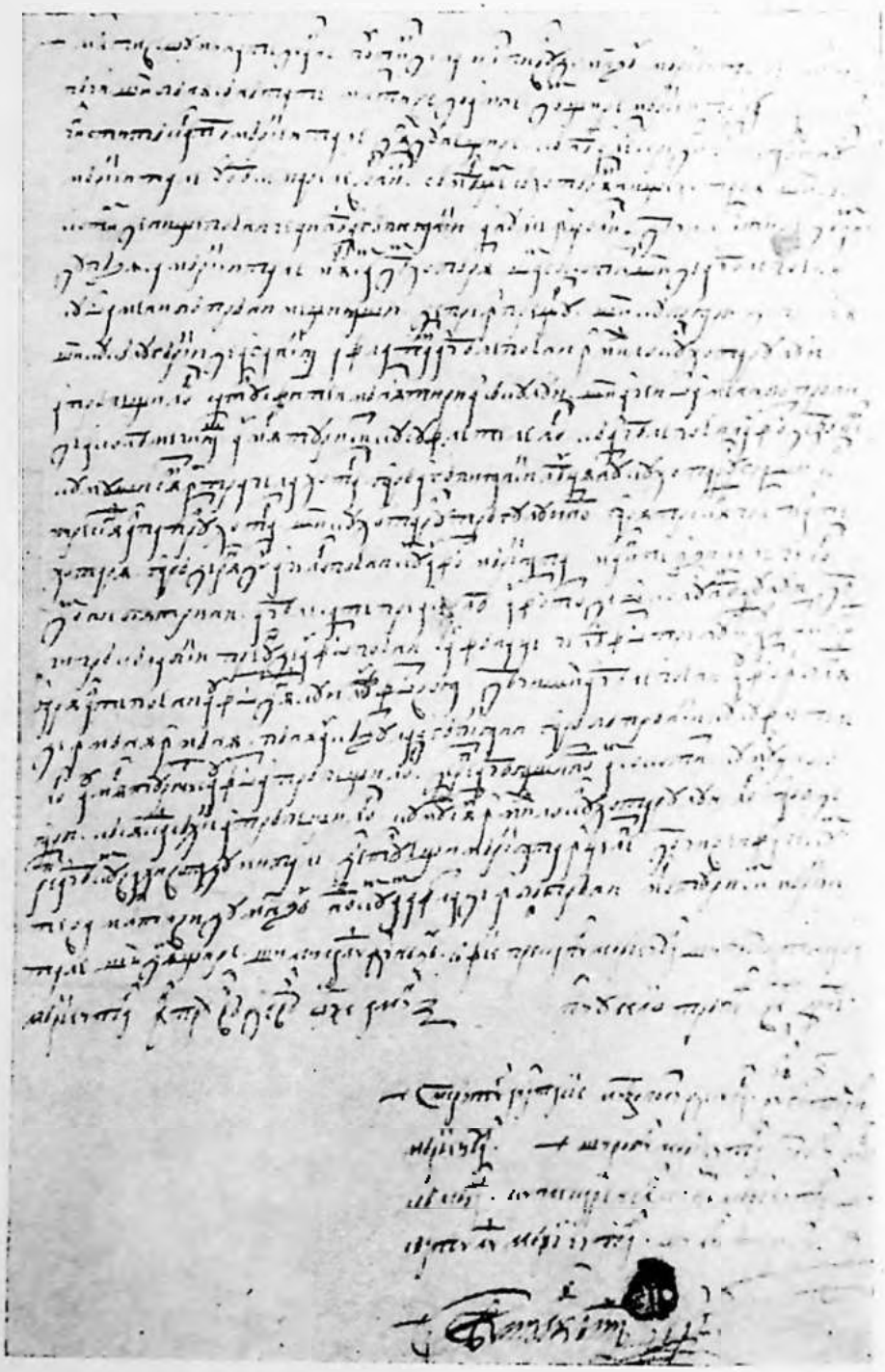

Doc. Nr. 409 (pag. 307–308)

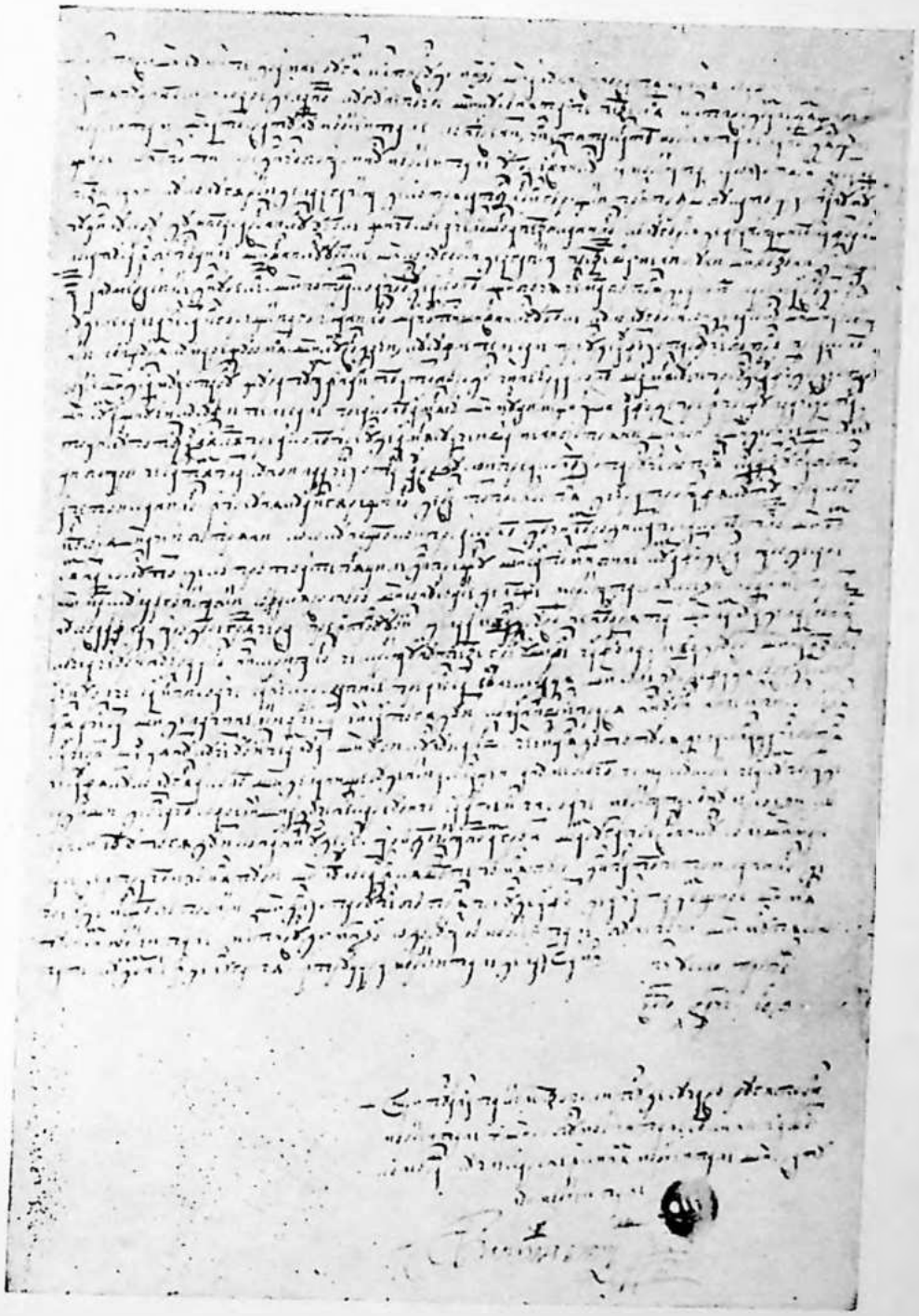

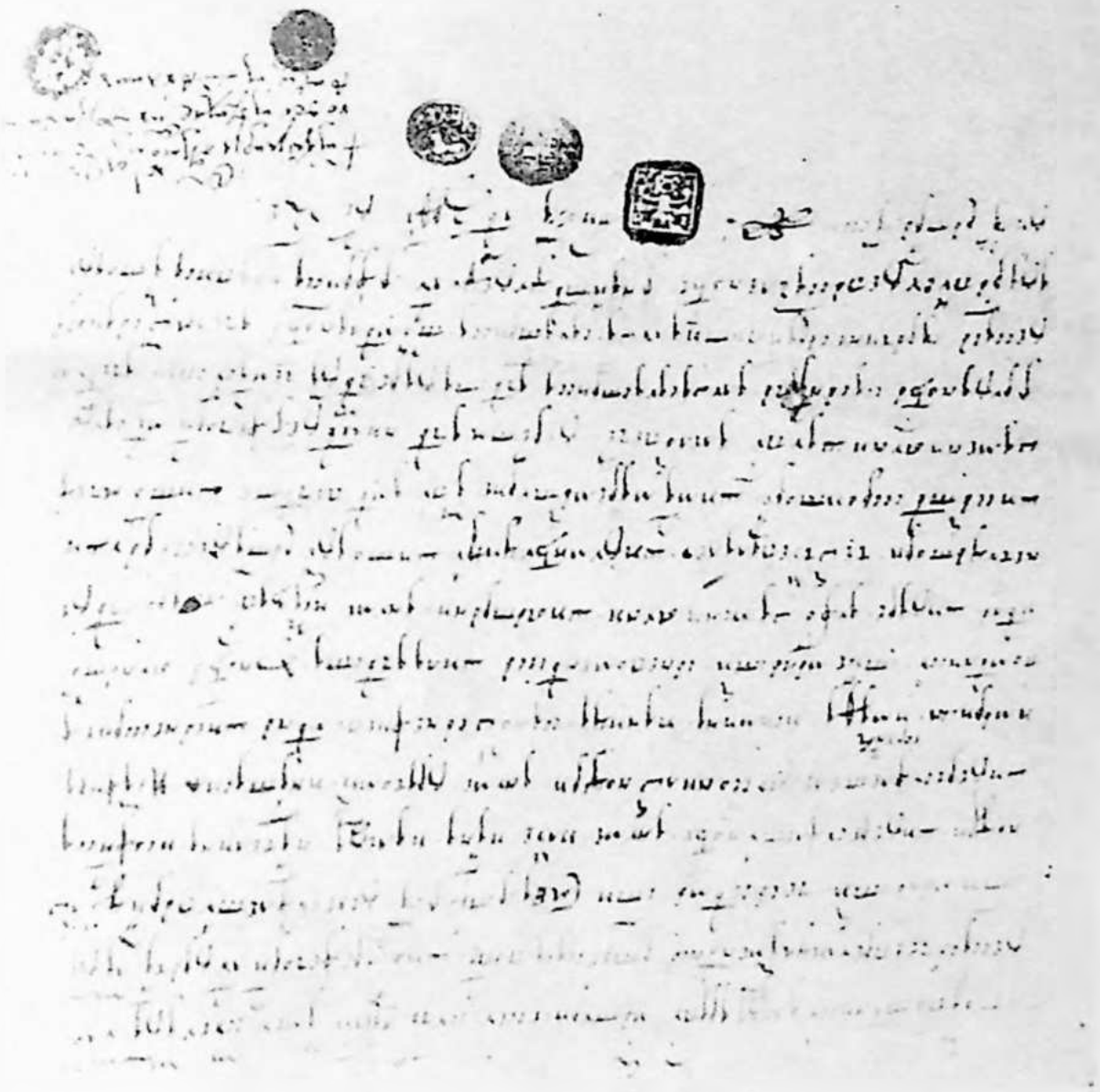

Doc. Nr. 152 (pag. 329—340)

B. [illegible] de 3 ani - Iaşi -

Dat la cules 25.VII.1952. Bun de tipar 22.I.1953. Tiraj 1500. Hârtie velină 80/gmp. ft. 70×100/16. Coli editoriale 39,9. Coli tipar 40'/,. Preţul unui ex. 15 lei. Comanda 2089. 196 planşe tipo. A. 02676

Pentru bibliotecile mici indicile de clasificare 9 (R).

Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (001—12)

L. 8

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică Nr. 4. Calea Şerban Vodă 133 — 135, Bucureşti, — R.P.R.

Preţul lei 15. —